

*„Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohate;
vo všetkej múdrosti učte
a napomínajte sa žalmami, hymnami,
duchovnými piesňami
a vďačne spievajte v srdciach Bohu!“
(Kol, 3,16)*

OBSAH

OBSAH

„O milosti a práve budem spievať;
Teba chcem ospevovať, Hospodine“ (Žalm 101,1).

Milí bratia a milé sestry v Pánovi!

Predsedníctvo synody s úprimnou vďačnosťou a radosťou odporúča a venuje tento nový spevník po slovensky hovoriacim veriacim našej Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Prípravná komisia starostlivo dozerala na to, aby nový spevník plne vyhovoval všetkým biblickým, hudobným i estetickým normám. V priebehu práce sme nezabúdali ani na zachovanie našich bohatých reformačných tradícií.

Ochota plesať a spievať Hospodinovi chválospevy vyjadruje vždy radosť a dôveru v Neho. Ospevovanie Pána v zborovom zhromaždení v kostoloch alebo pod holým nebom, či v rodinných domoch vždy posilňovalo a dodnes posilňuje pocit spolupatričnosti veriacich. Reformácia, ale aj naši reformátori popri prioritě slova Božieho kládli veľký dôraz na dôležitosť spevu a intenzívneho modlitebného života. Preto sú žalmy tak jedinečne krásne, výstizné a dôležité v živote zbožného človeka, lebo podivuhodným spôsobom spájajú v sebe oboje: modlitbu i spev. Chválospevy vyjadrujú želanía a rôzne pocity duše, ale súčasne sú aj vyznaním viery.

V súlade so želaním našich predkov aj my prosíme Pána: nech je i tento spevník požehnaným nástrojom obrody nášho cirkevného života. „Dobre je Hospodinu ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší“ (Žalm 92,2).

V mene Predsedníctva synody

ThDr. Géza Erdélyi,
biskup

ÚVOD

Medzi základné princípy reformácie patrilo aj to, že Božie slovo sa má zvestovať v zrozumiteľnom jazyku a že každý by mal oslavovať Boha vlastným jazykom. Bohoslužba musí vychádzať zo srdca, z vnútra ľudského bytia a citov a preto musí byť vyjadrená aj kultúrnymi prostriedkami človeku najbližšími. Okrem toho každá kresťanská tradícia si vyvíja svoje vlastné spôsoby a prostriedky. Preto existuje aj typicky reformovaný štýl bohoslužieb. To všetko musíme brať do úvahy, keď prístupujeme k slovenskému reformovanému spevníku. Reformácia v Uhorsku mala jeden dôležitý rys, a to ten, že jej súčasťou boli nielen maďarskí reformovaní, ale – zvlášť na východe súčasného Slovenska – aj reformovaní slovenskej národnosti. Táto skutočnosť bola vyjadrená aj tým, že už od polovice 18. storočia existovali reformované bohoslužobné knihy, medzi nimi aj spevníky, v slovenskom jazyku, respektíve v nárečiach. Keď berieme do rúk tento nový slovenský reformovaný spevník, priblížime si aj históriu jeho predchodcov, tak ako to učinili aj vydavatelia posledného spevníka pred päťdesiatimi rokmi.

Slovenské reformované spevníky môžeme rozdeliť do troch vývojových etáp. Prvou sú spevníky písané v zemplínskom nárečí s maďarským pravopisom. Druhú etapu tvorí tzv. „americký spevník“ a tretia etapa nastala po II. svetovej vojne. Prvá etapa reformovaných spevníkov v zemplínskom nárečí začína v roku 1752 a končí začiatkom éry Československej republiky. V roku 1752 bol vydaný spevník, ktorý pozostával z dvoch častí: „*Hlasz*

pobožného spievania“ (Hlas pobožného spevu) a „*Svetého Dávida kráľa a proroka szto i pedzesát Soltari*“ (Stopäťdesiat žalmov svätého Dávida kráľa a proroka). Spracovali ho Andrej Spätzay, farár vo Vrbnici a Juraj Jessenius, farár v Malčiciach. Vydalo ho mesto Debrecín, ktoré bolo v tej dobe akýmsi centrom reformovaného kresťanstva v Uhorsku. Tento spevník obsahoval žalmy a piesne, preložené z maďarčiny, ktoré sa používali v Reformovanej cirkvi v Uhorsku. Z historického hľadiska je tento spevník významný aj ako doklad už spomínaného reformovaného princípu, aby kresťania oslavovali Boha vo svojom jazyku. Okrem toho tento spevník je spolu s ďalšími reformovanými knihami zo 70-tych rokov 18. storočia v zemplínskom nárečí s maďarským pravopisom (modlitebnou knihou, katechizmom a cirkevnou agendou) jedným z prvých pokusov o literárnu podobu jazyka slovenského ľudu. Druhé vydanie tohto spevníka pripravil Samuel Liszkay, farár v Oboríne za pomoci Andreja Sorosa z Nižnej Kamenice v roku 1824 v Sárospataku (Blatnom Potoku).

Ďalší spevník v zemplínskom nárečí vyšiel v roku 1864. Z poverenia vedenia predtiského dištriktu Reformovanej cirkvi v Uhorsku ho pripravil Pavol Császár, farár v Sečovciach. Tento tzv. „Császárov spevník“ obsahoval sto žalmov a stoosemnásť piesní. Reformovaná cirkev pripravila ďalšie vydanie spevníka v zemplínskom nárečí pod názvom *Slovenszki spevník* až v roku 1923. Na jeho vydaní pracovali Jozef Hutka, farár v Bánovciach, Michal Péter, farár v Sečovciach a neskorší biskup, Štefan Szakál, farár v Lúčkach a Jozef Rác, farár vo Veľkých Revištiach.

Do medzery medzi rokmi 1864 a 1923, keď reformovaná cirkev slovenský spevník nevydala, vstúpili slovenskí reformovaní žijúci v USA. Na konci 19. storočia zachvátila východ súčasného Slovenska silná vlna vysťahovalectva. Aj veľa reformovaných odišlo za prácou do zahraničia, hlavne do USA, kde vytvárali aj cirkevné zbory a založili si Slovenskú kalvínsku presbyteriánsku jednotu. Práve tam pokračovala história vydávania slovenských spevníkov. Prvý predseda Jednoty, Pavol Ďurovčík, rodák z Lúčok, vydal vlastným nákladom „Császárov spevník“ dvakrát: v roku 1895 a 1899. Ešte dvakrát vyšiel aj nákladom Emila Nyitrayho z New Yorku, ale vytlačený v Užhorode. Jednota vydala tento „starý“ spevník v USA aj v spisovnej slovenčine, a to v roku 1918. Tieto spevníky slúžili tak reformovaným za morom, ako aj doma.

Všetky spevníky vydávané v zemplínskom nárečí boli bez notácie, teda pozostávali iba z textov, ktoré boli prekladmi z maďarčiny. Tým odrážali jednotu a celistvosť Reformovanej cirkvi v Uhorsku, ktorej súčasťou boli aj reformovaní slovenskej národnosti. Tým tieto spevníky pokračovali v zachovávaní pôvodných reformačných dôrazov, často aj v nadväznosti na staršie kresťanské tradície.

I keď po rozpade Uhorska na území vtedajšieho Československa vznikla nová reformovaná cirkev, pre slovenských reformovaných vydala iba už spomínaný *Slovenszki spevník* z roku 1923. Úplne nový spevník v prostredí slovenských reformovaných vznikol v USA. V roku 1929 Slovenská kalvínska presbyteriánska jednota vydala v New Yorku úplne nový spevník pod názvom *Piesne pobožné*. Spevník bol v spisovnej slovenčine a s úplnou

štvorhlasnou notáciou. Na príprave sa podieľali: František Uherka, Juraj Bardarik, Josef Nádeníček, Ján Bayus a Michal Kosonyi. Spevník obsahoval 77 žalmov a 326 chválospevov a duchovných piesní. Tento spevník formátom i úpravou odrážal skôr spevníky v americkom prostredí než v tradičnom domácom. Dokonca, okrem tradičných reformovaných piesní obsahoval aj množstvo vtedy známych piesní v americkom protestantskom prostredí. Spevník sa rýchlo udomácnil medzi reformovanými nielen v zámorí, ale aj doma. V medzivojnovom období medzi slovenskými reformovanými na Slovensku aktívne pôsobil Zväz slovenských kalvínov pod vedením Jána Tomašuľu, farára v Bánovciach nad Ondavou, neskoršieho predsedu Organizačného výboru Reformovanej cirkvi (ktorá existovala počas vojnového obdobia) a duchovného predsedu Synody reformovanej cirkvi v povojnových rokoch. Kvôli veľkej obľube spevníka *Piesne pobožné* Tomašuľu v roku 1937 vydal *Prídavok* k tomuto spevníku, ktorý obsahoval 59 piesní, aby tento spevník viac odrážal bohoslužobné potreby reformovaných na Slovensku. V roku 1938 v New Yorku vyšlo druhé vydanie spevníka *Piesne pobožné*, ale bol vytlačený spolu aj s *Prídavkom* na Slovensku. V roku 1945 Zväz slovenských kalvínov vydal spevník *Piesne pobožné* naposledy, ale bez nôt.

Táto druhá etapa slovenských spevníkov bola významná v tom, že opäť, v nových podmienkach, vyjadrovala potreby slovenskej reformovanej komunity, ktorá v tom období bola aktívna nielen doma na Slovensku, ale aj v zámorí. Po vzniku Československa sa zaviedla spisovná slovenčina, ktorú prijali aj reformovaní

v tradičných slovenských zboroch na východe Slovenska. Spisovná slovenčina postupne vytlačila nárečia aj ako bohoslužobný jazyk. Okrem týchto vplyvov sa aj prostredníctvom spevníka *Piesne pobožné* posilnil vplyv angloamerických kresťanských a reformovaných smerov medzi slovenskými reformovanými.

Tretia etapa slovenských reformovaných spevníkov začína po organizačnej obnove reformovanej cirkvi v 50-tych rokoch 20. storočia. Synodou reformovanej cirkvi poverený Andrej Mafašík, farár v Barci, neskôr v Bratislave, za spolupráce mnohých kolegov, ale hlavne vtedy bohoslovca Daniela Kotsánszkeho z Michaloviec, pripravil nový slovenský reformovaný spevník v roku 1952. Avšak vedenie cirkvi sa rozhodlo prijať pre maďarsky hovoriacich reformovaných nový maďarský reformovaný spevník vydaný v Maďarsku v roku 1948. Preto požadovalo, aby aj slovenský spevník obsahovo i formálne odrážal tento maďarský spevník. Bola vymenovaná nová komisia pod záštitou nového biskupa Imricha Vargu, ktorej členmi boli redaktor Andrej Mafašík, profesor ThDr. Štefan Turnský a senior Ján Čontofalský, farár v Lastomíre. I keď najväčšia ťarcha príprav spočívala na ramenách Andreja Mafašíka, ktorý upravil či dokonca otextoval niekoľko piesní, mnohé práce boli prevedené kolektívne. Do príprav spevníka boli zapojení všetci duchovní slúžiaci v slovenskom jazyku, ba boli prizvaní aj spolupracovníci z evanjelického cirkevného prostredia. K príprave bol pozvaný aj renomovaný básnik dr. Emil Boleslav Lukáč, ktorý mal na starosti textovú stránku. V priebehu príprav spevníka prebehla aj kodifikácia spisovnej slovenčiny a tak nový reformovaný spevník

v spisovnej slovenčine vyšiel až v roku 1956. Obsahoval 131 žalmov a 393 vzdychov, chválospevov a duchovných piesní. Mnohé pripravené žalmy nemohli byť uverejnené kvôli vtedajšej štátnej cenzúre. Treba však podotknúť, že notácie v tomto spevníku nie sú jednotné, lebo boli preberané z rôznych spevníkov bez jednotnej úpravy. V nasledujúcich päťdesiatich rokoch vyšlo z tohto spevníka spolu deväť vydaní. Okrem prvého všetky ostatné boli bez notácie, teda iba texty piesní.

Potreba a požiadavka nového slovenského reformovaného spevníka sa prejavili už hneď po spoločenských zmenách v roku 1989. Tie potvrdilo aj uznesenie Synodnej rady reformovanej cirkvi z roku 1992. Tú potrebu začali realizovať aj slovenskí duchovní na rôznych fórach a zasadaniach. Po vzniku slovenských seniorátov reformovanej cirkvi bola vytvorená komisia pozostávajúca z duchovných a kantorov. Tá však začala v obnovenej podobe naplno pracovať až v roku 2002 na podnet a pod vedením košického kantora Gabriela Szakála, sólistu opery, skladateľa a hudobného pedagóga. Táto obnovená komisia začala po potvrdení seniorálnymi valnými zhromaždeniami slovenských seniorátov reformovanej cirkvi schádzať sa a pracovať v tomto zložení: Gabriel Szakál - (Košice) predseda, Ján Semjan ml. (Čaňa) - zástupca biskupa, Tibor Sabovik (Košice) - tajomník, Alžbeta Maková (Novosad) - seniorka ondavsko-hornádskeho seniorátu, Danuška Hudáková (Veľké Revištia) - seniorka michalovského seniorátu, Marián Hamari (Vajkovce) - duchovný, Ján Janovčík (Vajkovce) - kantor, Marek Janovčík (Palín) - kantor, Juraj Kačmár (Lastomír) - kantor, Slavomír Kaduk (Byster-Sady nad Torysou) - kantor,

Daniel Kotsárszky (Svinica) - čestný člen komisie. S komisiou úzko spolupracoval PhDr. Juraj Andričík (Košice) - jazykový lektor, básnik a prekladateľ. V poslednej fáze bola do prác zapojená aj Erika Domonkošová (Košice) - duchovná.

Úloha komisie pre prípravu tohto spevníka spočívala v niekoľkých vrstvách. Prvou bolo pripraviť spevník, ktorý by po teologickej stránke odpovedal biblickému a reformovanému učeniu a vierovyznaniu. Ale zároveň tento spevník musí odpovedať aj tradíciám, ktoré ovplyvňujú a formujú vieru reformovaných v slovenskom prostredí v súčinnosti s dedičstvom reformovaného kresťanstva v Karpatскеj kotline. Komisia na prípravu spevníka preto veľmi podrobne prehodnotila piesne v terajšom spevníku i všetky navrhované piesne a spolupracovala aj s teologickými komisiami pri seniorátoch s úradným jazykom slovenským. Druhou vrstvou úloh pre nový spevník bolo aktualizovať ho po stránke jazykovej a básnickej. Je to vždy zložitý proces, lebo musí odpovedať aktuálnemu stavu spisovného jazyka, ale pritom ísť ruka v ruku s teologickou a vieroučnou výpoveďou jednotlivých piesní. Túto prácu zabezpečoval hlavne básnik a jazykový lektor PhDr. Juraj Andričík a následne farárka Erika Domonkošová. Aby boli skĺbené obidve požiadavky, jazyková-básnická i teologická, prirodzene dochádzalo k mnohým kompromisom pri jednotlivých výrazoch či slovných spojeniach, alebo aj v štylistike či v rýme. Pri úprave textov sa bral zreteľ aj na súlad jazykových a hudobných fráz, prízvukov a rytmu. Preto treťou vrstvou bola úprava piesní po hudobnej stránke. Cieľom bolo, aby všetky piesne v spevníku mali notáciu, a to

aj tie, ktorých melódie sú prevzaté z iných piesní, aby notový zápis bol jednotný pri všetkých piesňach. Pri jednotlivých piesňach sa hľadali čo najpôvodnejšie melódie, lebo melódie mnohých piesní boli rokmi v rôznych spevníkoch upravované. Niektoré piesne boli kvôli lepšej spievateľnosti transponované do nižších tónin. O hudobnú podobu piesní sa najviac zaslúžil Gabriel Szakál a následne aj Kinga Stüll (Ključovec), duchovná zodpovedná za cirkevnú hudbu. Ale v konečnom dôsledku celá práca na príprave spevníka je viac-menej kolektívnym dielom, a preto dochádzalo aj k mnohým kompromisom. Tento spevník je tak nový, ale zároveň pokračuje aj v línii a tradíciách predchádzajúcich spevníkov.

Rozdelením a zatriedením piesní tento spevník odpovedá spevníkom používaným doteraz v reformovanej cirkvi, teda predchádzajúcemu slovenskému z roku 1956, ako aj maďarskému z roku 1948. Pozostáva z troch častí: žalmov, bohoslužobných piesní a chválospevov a duchovných piesní. V porovnaní so všetkými predchádzajúcimi slovenskými reformovanými spevníkmi sa líši najviac v žalmovej časti. Komisia vychádzala z požiadavky, aby v spevníku boli všetky žalmy a aby ich texty čo najviac odpovedali biblickým žalmom. V predchádzajúcich spevníkoch boli texty žalmov preložené väčšinou z maďarských prekladov pôvodných francúzskych textov *Ženevského žaltára*. Týmito prekladmi došlo k určitému posunu významu od biblických textov žalmov. Pôvodné francúzske žalmy sú veľmi dlhé, preto aj v maďarskom spevníku sú často iba ich časti, respektíve vybrané slohy. Preto ani maďarské žalmy plne nevyhovovali požiadavke, aby žalmy v spevníku odrážali celý biblický text. Okrem toho doteraz, z rôznych

príčin, v žiadnom slovenskom spevníku nebolo všetkých 150 žalmov. Preto sa prijalo rozhodnutie, že do tohto spevníka sa preložia žalmy z češtiny, respektíve zo spevníka Českobratskej cirkvi evanjelickej, ktorý bol vydaný v roku 1979. V Česku majú bohatú históriu tvorby žalmov na ženevské nápevy. Už v roku 1587 Jiří Strejc upravil všetkých 150 biblických žalmov do básnickej podoby v češtine tak, aby odpovedali ženevským nápevom. V 19. storočí to znovu urobil František Šebesta. Pri príprave spomínaného českobratského spevníka niektoré žalmy zbásnili aj Josef Batelka, Vladimír Kučera, Samuel Verner či Slavie Radechovská. Všetky preklady žalmov z češtiny do slovenčiny urobil básnik Juraj Andričík a text po stránke biblickej a teologickej pripomenkovala spevníková komisia.

Druhú časť spevníka tvoria bohoslužobné piesne. V našom reformovanom prostredí sú tradíciou tzv. „stojacie piesne“, respektíve spievané modlitebné vzdychy zhromaždenia na úvod bohoslužieb, pred kázňou či na záver bohoslužieb, ale aj tzv. zhromažďovacie či záverečné piesne. Táto časť je zaradená hneď po žalmoch, tak ako v predchádzajúcom spevníku. Je doplnená o nové vzdychy na rôzne príležitosti cirkevného roka napísané na známe melódie.

Tretou a najrozsiahlejšou časťou spevníka sú chválospevy a duchovné piesne. Tieto piesne sú zadelené tak, ako v predchádzajúcom spevníku, teda podľa rozdelenia látky Heideberského katechizmu. V tomto rozdelení sú však zreteľne vyznačené piesne na rôzne príležitosti cirkevného roka a zborového života. Okrem piesní z predchádzajúceho spevníka komisia zaradila aj nové piesne. Pri výbere bol braný zreteľ na niekoľko oblastí: doplniť

piesne pre niektoré príležitosti; zaradiť v kresťanstve, hlavne v reformovanom, všeobecne známe piesne vo svete i doma; obohatiť spevník o autorov zo Slovenska. Pre výber nových piesní boli použité reformované spevníky hlavne z maďarského, nemeckého a anglo-amerického reformovaného prostredia a spevníky protestantských cirkví na Slovensku.

V závere spevníka je modlitebná časť, abecedný zoznam piesní a zoznam všetkých autorov textov i melódií. Mená autorov sú uvedené aj pri každej piesni. Meno autora textu je pod textom, meno autora melódie nad notovou osnovou. Pri prevzatých melódiách sú uvedené čísla piesne s pôvodnou melódiou a jej prvý riadok. Všetky biblické citáty, odkazy na ne, ako aj výrazy prevzaté z biblických jazykov, ako napríklad haleluja či hosana, sú zo slovenského prekladu *BIBLIA - Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy*, Transcius a Slovenská biblická spoločnosť 1999. Mená maďarských autorov sú písané v pôvodnom tvare tak, aby odpovedali zdrojom v maďarských spevníkoch.

Prepis notácie všetkých piesní urobil Slavomír Kaduk, grafickú úpravu a prípravu pre tlač Bohumil Kaman (Košice). Za vydanie spevníka zodpovedala Tlačová komisia pri Synode Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, záverečnú fázu koordinoval Sándor Molnár (Rimavská Sobota), hlavný synodný radca.

Tento spevník bol schválený Synodou Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku na svojom zasadaní 20. októbra 2006.

Komisia na prípravu spevníka

ŽALMY

*Pane, Ty si býval naším prýbytkom
z pokolenia na pokolenie,
skôr ako sa vrchy zrodili,
ako boli utvorené zem a svet,
Ty si Boh od vekov až naveky.
(Žalm 90,1-2)*

1. ŽALM

1*L. Bourgeois*

Kto ne - po - čú - va ra - dy bez - bož - ných
a ne - zvo - lil si ces - tu ne - hod - ných,
kto s po - smie - vač - mi spo - lu ne - ho - du - je,
lež slo - vom Bo - žím vždy sa u - te - šu - je,
na zá - kon mys - lí ce - lé no - ci, dni,
ten člo - vek bý - va bla - ho - sla - ve - ný.

2. Ten človek bude jak strom zelený,
pri živých vodách čo je štepený,
a zelenat sa nikdy neprestáva,
lež časom dobré, hojné plody dáva.
Čokoľvek robí, všetko dobré je,
vo všetkom taký človek uspeje.

3. Inak to býva v radoch bezbožných,
len ako plevy sú, keď vetra dych
ich ženie, roznáša po širšej zemi.
Pád ich na súde je už spečatený.
A takí v časnosti už spoznajú,
že pri Pánovi miesta nemajú.

4. Pán cestu spravodlivým udáva,
vo svojej láske sa k nim priznáva,
milosťou svojou riadi, vždy ich vidí,
no bezbožníkov cesty nenávidí.
On spravodlivých k sebe privinie,
a cesta bezbožníkov zahynie.

J. Strejč

2

2. ŽALM

L. Bourgeois

Pre - čo len sa tak bú-ria ná-ro-dy
a ľu-dia már-ne-ve-ci v mys-li ma - jú?
A a - ké ro-bia krá-li do-ho-dy

a na čo stá-le sa tu i-ba hra - jú?
„Hos-po-di-no - ve zväz-ky roz-trh-ne-me,“
tak na-du-to sa o-zý-va ich reč:
„Po-ma-za-né - ho Je-ho za-vrh-ne-me
a pov-ra-zy ich od-ho-dí - me preč!“

2. Pán na nebesiach sa im smeje len.
Až s hnevom prehovorí, všetkých zdesí.
A márný bude nárek už a sten
v tej búrke rozpútanej v podnebesí.
Znie hromu hlas: „Veď je to pravda stála,
že nad Sionom, horou svätou tou,
ustanovil som z moci svojej Kráľa,
kráľovskú slávu dal Mu s korunou!“

3. Hospodin vravel: „Syn môj Ty si sám,
dnes som Ťa splodil, žiadaj otvorene,

Ja do dedičstva národy Ti dám,
do Tvojej vlády končiny dám zeme.
Roztlčieš žezlom hlavu namyslenú
jak hrnčiar železom hneď roztriešti
nádoby v práci jeho nezdarenú,
a novú hlinu budeš hmiešť už Ty."

4. Sudcovia, králi všetkých sveta strán,
rozumní buďte a už poučte sa!
Do služby všetkých pozýva vás Pán,
v bázni sa traste, tiež však vesel'te sa!
Bozkajte Syna, aby ani málo
hnev Jeho nezbĺkol na skazu vám.
Šťastní sú všetci, ktorým neprestalo
dúfanie v Neho sviatíť navzdor tmám.

S. Verner

3

3. ŽALM

L. Bourgeois

Hľa, Bo-že, vstá-va-jú, na mňa sa chys-ta -jú
už ne-pria-te-lia mo -ji. Mno -ho ich, lstí-vých mám,

ich reč je sa-mý klam, chráň ma, môj Pa-ne, v bo - jü!
Len Ty si sám môj štít, za ním sa mô-žem skryť,
si mo-ja slá-va, Pa-ne! Ty z ho-ry svä-tej včas
vždy po-ču - ješ môj hlas, dá - vaš mi po-žeh-na-nie.

2. V spánku i v bdelosti
Pán je mi v blízkosti,
zas silu vo mne vzkriesi.
Hoc by ma nepriateľ
prevahou premôcť chcel,
už ma viac nevydesí.
Už povstaň, Bože môj,
bráň ma a pri mne stoj,
znič nepriateľa, Pane!
Ó, spas svoj verný ľud,
láskavý k nemu buď
a daj mu požehnanie!

J. Batelka

4

4. ŽALM

L. Bourgeois

Na Te-ba vo-lám ne-u-stá-le, môj Bo-že
 sprá-vod-li-vo-s-ti! Úz-kos-ti si mi
 od-ňal, žia-le. Ó, zlu-tuj sa a v lás-ke
 stá-lej vy-po-čuj hlas môj z mi-los-ti!
 Vy, vzne-še-ní a po-vý-še-ní, vy, kto-ri
 česť mi be-rie-te, jak dl-ho v klam-stve za-lú-
 be-ní a már-nos-ťa-mi po-te-še-ní
 svoj po-diel hľa-dať bu-de-te?

2. Ó, vedzte, že Boh na výsosti
 si zvolil svojho milého!
 On ochráni ma proti zlosti
 a vyslyší, čo v pokornosti
 deň čo deň prosím od Neho.
 Nuž, stíchnite a v Božej bázni
 zväzťte, čo ja už zväžil som!
 Na svojom lôžku v tichu každý
 len proste Ho, nech tvár si zjasní
 a nenechá vás v hriechu zlom!
3. Hospodinovi obeť dajte,
 dar Jeho spravodlivosti,
 hriechov a vín sa navždy zbavte
 a z temnôt tieňov vychádzajte -
 tak skloní sa k vám z milosti.
 Hľa, nieto v iných túžby inej,
 než obklopiť sa mamonou.
 Ja Ťa však prosím, Hospodine,
 Ty sám ma vyuč ceste inej,
 tvár svoju osvieť nado mnou!
4. Tak bude moja radosť iná,
 než akú oni mávajú,
 keď svoje zbožie dozrieť vidia,
 keď vylisujú mnoho vína
 a bohatstvo si zrátajú.
 Tak budem pokojný už v spaní
 a zo strachu ma vylieči

tá istota, že Boh ma chráni
vo svojej láske, v zľutovaní,
a bývať budem v bezpečí.

J. Batelka

5

5. ŽALM

L. Bourgeois

Ó, vy-po-čuj ma, Bo-že, Krá-ľu, a u-tíš
mo-je trá-pe-nie! Pro-sím Ťa o to skrú-še-ne. Hľa,
v du-ši cí-tim stra-chu pá-ľu, môj Bo-že, Krá-ľu!

2. Na Teba volám na svitaní,
Ty, Pane, počuješ môj hlas.
Dnes čakať budem ráno zas,
že štedrý budeš v zľutovaní
hneď na svitaní.

3. Ty nemáš rád, môj Bože silný,
hriech bezbožných a neprávosť,

Ty nenávidíš lešť a zlosť.
Tvoj súd a hnev je neomylný,
môj Bože silný!

4. Ja však chcem prejsť, ó, milostivý,
ta, do príbytku svätého
a Teba, Pána mocného,
sláviť za Tvoje veľké divy,
ó, milostivý!

5. Už zjav mi, Pane, cestu cnosti,
aby som po nej verne šiel -
nech zahabí sa nepriateľ -
šiel úprimne a v poslušnosti
len cestou cnosti.

6. Hľa, mnohí v ústach lešť len majú
a v duši falošníkov tých
je plno tieňov hrobových.
Keď ústa sladko otvárajú,
len klam v nich majú.

7. Súď ich už, Pane, a nech pádom
zaplatia zvodý zákerné!
Ruka ich Tvoja zavrhne.
Ich zlosť na Tvojom súde svätom
sa skončí pádom.

8. Tým, ktorí v Teba veria, Pane,
a všetkým, čo Ťa milujú,

daj, nech sa večne radujú!
Nech sa to slovo sviecou stane
ich viery, Pane!

9. Ty, Bože svätý, stále žehnáš
oddaným a spravodlivým.
Ty si ich štítom bezpečným.
Lásku im svoju do srdc vlievaš
a rád im žehnáš.

J. Batelka

6

6. ŽALM

L. Bourgeois

Ach, ne-tres-taj ma, môj Pa - ne,
ne - tres-taj na-hne-va-ne! Zmi-luj sa na-do
mnou! Hľa, kle-sám, strá-cam si-ly, môj deň sa
k no-ci chý - li, ne - tráp ma cho-ro - bou!

2. Ja strach a hrôzu mám v duši,
úzkosť a des ma kruší.
Prived' ma k spaseniu!
Ó, vráť sa, Hospodine,
a zmiluj sa! Než zhynie,
spas dušu zovrenú!

3. V smrti na Teba, nie, Pane
pamäť mi nezostane.
Nuž, kto Ťa oslávi?
Mdloby a nariekanie,
kde je však zľutovanie,
kto plač môj zastaví?

4. Oči mi už zahmlili sa
a v strastiach zbledli líca,
len posmech od zlých mám.
No teraz v hanbe zas sú,
pomoc mi prišla zrazu,
môj nárek počul Pán.

5. Boh počul tie moje lkania,
znovu sa ku mne skláňa
a zase je môj štít.
A moji nepriatelia
sa na mňa neosmelia,
v hanbe sa musia skryť.

J. Batelka

7

7. ŽALM

L. Bourgeois

Mám v Te-be, Hos-po - di - ne, Krá - lu,

štít pre-pev-ný a ná-dej stá - lu.

Ó, na po - moc mi, Pa - ne, vstaň,

sám pred ná - sil - ní - kom ma chráň!

Hľa, ne-pria - tel' mi chys-tá ska - zu,

len v Tvo-jej po-mo - ci mám spá - su.

Ach, pred šel-mou tou zú - ri - vou

ma, Bo - že, chráň, stoj pre - do mnou!

2. Len pozri, Bože, Hospodine,
či nepravosť snád' nájdeš pri mne.
Ak ukrivdil som pokojným
a ak som napomáhal zlým,
nech nepriateľ môj život skazí
a dušu do temnôt mi zrazí,
nech moju slávu skynoží
a do prachu ju položí!

3. Ó, povstaň v hneve, Hospodine,
a vyvýš sa, nech rýchlo zhynie
môj zlosťou hnaný nepriateľ!
Kiež lásku by si mi dať chcel!
Hľa, stúpa Tvojich súdov sláva
a zástup na pochod sa dáva.
K nemu sa v svojej svätosti
ráč, Pane, skloniť z výsosti!

4. Tvoj súd mi, Bože, Tvoja milosť
prisúdia česť a spravodlivosť,
hriech bezbožníkov odsúdi
a verných v pravde utvrdí.
Ty, Pane, do srdc všetkých vidíš
a spravodlivým neukrivdiš.
Ty si môj štít a v rukách máš
úprimných spásu, Bože náš!

5. Boh stále spravodlivo súdi
a každého, čo v hriechu blúdi,

trestom svojím postihuje,
tak mu skazu pripravuje.
Kto nemá účasť na pokání,
sa Jeho meču neubrání
a hnevu šíp ho dostihne,
zlej odplate sa nevyhne.

6. Kto iba lož a útlak plodí,
ten stále najviac sebe škodí.
Kto jamu kope inému,
hrob chystá sebe samému.
Nepravosť sa mu naspäť vráti,
za všetko vlastným pádom splatí.
Ja chcem však Božiu vôľu ctiť
a piesňou Pána velebiť.

J. Batelka

8

8. ŽALM

L. Bourgeois

Bo - že, pred Te - bou ce - lá zem už ple - sá

a slá - va Tvo - ja čnie až nad ne - be - sá.

Z úst die-tok svo-ju moc nám zja - vu - ješ

a ne-pria - te - lom ska - zu ho - tu - ješ.

2. Keď vidím slávu Tvojho diela, Pane,
to, čo je Tvojou rukou vykonané,
Tvoj mesiac, Tvoje hviezdy, nebesá,
srdce mi v hrudi bázňou chveje sa.

3. Veď čo je človek, že ho opatruješ,
a človeka syn, že ho navštevuješ?
Pripravil si mu takmer Boží diel
a cťou a slávou si ho obostrel.

4. Dal si mu vládnuť nad tým, čo si stvoril,
a k nohám si mu svoje dielo zložil.
To, čo sa hýbe, dýcha pod nebom,
pod jeho, Bože, žije dohľadom.

5. Dal si mu vládnuť i nad hlbunami,
nad nebies vtákmi, v mori nad rybami.
Meno Tvoje je také dôstojné,
nič Tvojou slávou, Pane, nepohne.

J. Batelka

9

9. ŽALM

L. Bourgeois

Ó, Bo-že, slá - viť Ťa chcem zas,
zo srd - ca vy - vie - ra môj hlas.
Chcem Tvo-je skut - ky o - hla - so - vať
a v Te - be sám sa za - ra - do - vať.

2. Ó, Najvyšší, žalm spievam Ti,
späť Tvoja moc zlosť obráti.
Ty vyvrátil si súd ten krivý,
môj spor s ním, Sudca spravodlivý.
3. Národy Ty si ohromil,
bezbožných pasce prelomil.
Ich meno v Tvojom svätom mene
až naveky je vyhladené.
4. S plienením, nepriateľu, vedz,
je koniec, zrúcaniny miest,
ich pamiatka aj s tebou padne.
Len Hospodin naveky vládne.

5. Sám On svet súdi, pravý Kráľ;
národom výrok pravdy dal.
Je útočiskom chudobného
a ujíma sa trýzneného.
6. Kto pozná Ťa, ten dúfať smie,
kto hľadá Ťa, nezblúdi v tme.
Žalmami slávte Najvyššieho,
znej Sionom zvesť skutkov Jeho!
7. Máš v pamäti krv vyliatu,
počúvaš tých, čo v tiesni sú.
Zmiluj sa, daj mi ruku svoju,
z brán smrti zachráň dušu moju!
8. Chcem v bráne dcéry sionskej
stáť, hlásať Tvoje chvály v nej,
v spasení Tvojom plesať, Pane!
Buď Tvoje meno požehnané!
9. Pohania v jamách ostali,
čo sami iným kopali,
bezbožník hynie v svojom diele.
Hospodin pred svoj súd ho berie.
10. V priepasti pekiel zahubí
národy, ktoré zabudli
na Neho a na chudobného.
Nezhynie nádej súženého.

11. Povstaň už, Bože, Pane náš,
Ty, Sudca, všetkých v rukách máš.
Národy nech sa v bázni chvejú,
že prach sú len, nech rozumejú!

S. Verner

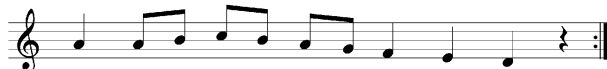
10

10. ŽALM

L. Bourgeois

Pre-čo sa skrý-vaš, Bo-že, v ča-se zlom?
Ne-pria - tel' pyš - ne šlia-pe po bied-nom,

A pre-čo sa nám v nú-dzi vzdá - lu - ješ?
Ty svo-jich ver-ných ne - o-chra - ňu - ješ.

Daj, Bo-že môj, nech kaž-dá lož a lesť

i ra-dy spur-ných, čo nám na-tís-ka - jú,

na vlast-nú ško-du ich sa o - bra - ca - jú!

2. Pyšne sa chvália sladkým životom,
hľadajú zisk, na Boha nedbajú,
dobré sa cítia v blahobyte tom,
že Boha niet, to smelo hlásajú.
Darí sa im a úspech poznajú,
súdiv Tvojich sa, Pane, nelakajú
a protivníkom sa len posmievajú.

3. „Na večné časy budem pevne stáť,"
tak nepriateľ sa pyšne predvádza.
„Ničoho zlého nemusím sa báť" -
bláznovstvo sa mu v srdci nachádza.
Z úst jeho iba podvod vychádza,
má v nich len klam a lži a preklínanie
a zlý svoj jazyk má na podvádzanie.

4. V úkrytoch sedáva a nevinným
už pripravuje smrť a záhubu.
Na Tvojich verných zrakom sledivým
jak šelma čiha, má ich za tlupu.
Chudobným chystá vždy len potupu.
Do svojich sietí zákerne ich vábi,
keď sa ich zmocní, hubí ich a trápi.

5. Tak v srdci vraví: Bože silný náš,
tvár svoju navždy skryl si pred nami
a už sa na nás ani nedívaš.
Keď títo zasypú nás ranami,
či budeme im navždy vydaní?

Ó, povstaň, svätý, mocný Hospodine,
chráň rukou verného, nech nezahynie!

6. Moc Tvoju, Pane, pohan zľahčuje
a nebojí sa Tvojho trestania.
Ty vidíš biedu, čo nás sužuje,
Ty počuješ vždy naše volania.
K verným sa Tvoja milosť prikláňa.
Zlom, Pane, zastav ruku bezbožného
a verných pozbav nepriateľa zlého!

7. Bezbožných skutky skazu prinesú;
súd Hospodinov stíha každý z nich.
Národy zeme pred Ním prach len sú,
no ponížených čuje každý vzdych.
On v ťažkých dňoch vždy myslí na verných
a súdom chráni, čo sú deťmi Jeho.
Tak zatrháva krivdy bezbožného.

J. Batelka

11

11. ŽALM

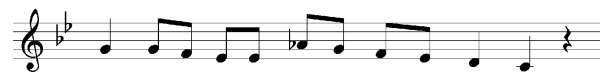
L. Bourgeois

V Pá - no - vi bez-peč-né mám ú - to - čiš - te,

tak pre - čo du - ši ra-du dá - va - te:

„Leť, vtá - ča, rých - lo vy - leť na vrch vyš - šie!“ -

keď mo - jich ne - pria - te - lov po - zná - te?

Už kla - dú svo - je ší - py na te - ti - vy

a chys - ta - jú sa strie - ľať u - pia - te.

Pán pre - do mnou tie ší - py is - te skri - ví.

2. Boh sám vo svojom svätom dome vládne.
V nebesiach tróni, hľadá na nás z nich.
On neprehliadne neprávosti žiadne,
sám skúma srdcia verných, a tiež zlých.
Hľa, Jeho hrozný súd sa rýchlo blíži,
hnev Jeho spáli vzburu bezbožných.
No Boh sa k verným v láske iste zníži.

J. Batelka

12**12. ŽALM***L. Bourgeois*

Ó, Bo-že, o po - moc len Te - ba žia - dam,
mi - lo - sr - den - stva niet už na ze - mi
a ver - né - ho tu tak - tiež már - ne hľa - dám,
zo - stal som sám vo svo - jom sú - že - ní.

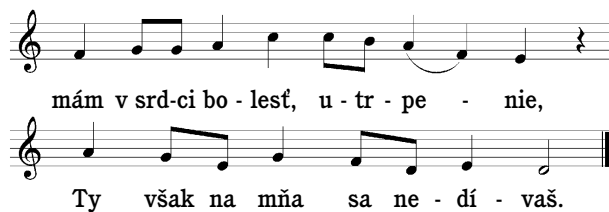
2. Len klamstvá vraví každý svojim blížnym, úlisné slová bez úprimnosti. Umlč už, Bože, jazyk všetkým pyšným a zatvor ústa plné ľstivosti!
3. Rúhajú sa, že Tvoju pravdu môže ktokoľvek premôcť mocou jazyka a ani Teba neboja sa, Bože, nikoho nechcú za panovníka.
4. Bože náš silný, vidíš ubiedených a počuješ aj naše kvílenie.

Viem, že už vstávaš a že Tvojich verných čoskoro čaká vyslobodenie.

5. Ó, Bože, Tvoje slovo je tu s nami, čisté jak striebro, ohňom skúšané, Hospodin toho opatruje, chráni, kto sa vždy Naňho verne spoľahne.
6. Bezbožní ľstivo vôkol obchádzajú, ničomné pasce stále chystajú; márne však, verných do nich nevlákajú, nakoniec sami do nich padajú.

*J. Batelka***13. ŽALM****13***L. Bourgeois*

Do - ke - dy, Pa - ne Bo - že náš,
Ty pre - do mnou tvár u - krý - vaš?
Hľa, nik - de pre mňa po - moc nie je,

mám v srd-ci bo - lešť, u - tr - pe - nie,
Ty však na mňa sa ne - dí - vaš.

2. Prečo ma, prečo, Bože náš,
tak nepriateľom trápiť dáš?
Skloň sa, keď volám, pomoc daj mi
a nech ma Tvoja ruka chráni,
viem, že mi zahynúť nedáš.

3. Oči mi svetlom rozplameň,
nech nestihne ma smrti tieň!
Nedovoľ, aby pohan zrazu
jasal, že pripravil mi skazu.
Ó, chráň ma po posledný deň!

4. Na milosť, Pane, nádej mám
a celým srdcom zaplesám,
budem sa spásou utešovať,
spievať Ti a Ťa oslavovať.
Láskou ma Ty svojou vždy chráň!

J. Batelka

14. ŽALM

14

L. Bourgeois

Ho - vo-ria bláz - ni to, že Bo-ha niet,
vo svo-jom srd - ci s Ním ne-po-čí - ta - jú,
o - hav-nos-tiam sa chti-vo od-dá - va - jú,
dob - ro ne - či - nia, sú na - ru - še - ní
a ska-ze - ní.

2. Hospodin hľadá na ľudských synov.
Ktorí si hľadať Boha zaumienia?
Vidí však iba mnohé porušenia.
Odvrátili sa, nie je bez viny
z nich jediný.

3. Bez rozumu sú širitelia zla,
keď mnohých z mojich ľudí pohlcujú,
všemohúceho Boha nemilujú.

Spravodlivosť už však súd vyniesla,
Boh ich strestá.

4. No v strachu všetci už zmeravejú,
až zistia, že Boh je so spravodlivým,
so svojim plánom stroskotajú ľstivým,
utláčanému Boh je záštita
vždy určitá.

5. Kiež zo Siona príde spasenie!
Pán vyslobodí svoj ľud zo zajatia,
na novú cestu verní Mu sa vrátia.
Na plesania sa smútky premenia,
na chválenia.

J. Batelka

15

15. ŽALM

L. Bourgeois

Kto bu - de v stán - ku pre - bý - vať

na Tvo - jom vr - chu, Hos - po - di - ne?

O prav - du v srd - ci bu - de dbať

a všet - kých lu - dí v lás - ke mať -

ten v do - me Bo - žom od - po - či - nie.

2. Kto svojou rečou neškodí
a blížnym ničím neublíži,
kto cestou zhubcov nechodí,
z Ducha sa znova narodí,
ten má už miesto v Božej ríši.

3. Kto bezbožných si neváži
a verných Božích zastáva sa,
kto plní srdca príkazy,
hoc sa mu za to priťažší,
na toho čaká Božia spása.

4. Kto chudobným rád rozdáva,
nečaká, že sa mu viac ujde,
kto nevinných sa zastáva
a podplatiť sa nedáva,
ten naveky stáť pevne bude.

J. Batelka

16

16. ŽALM

L. Bourgeois

Môj sil - ný Bo-že, o-chra-ňuj ma sám;

len v Te-ba dú-fam, Ty si ná-dej mo - ja.

Si dob-ro mo - je, Hos-po-din, môj Pán,

na - do - vše - tko ver-ná je mi-lost' Tvo-ja.

Ne-hľa-dám tých, čo i-ných bo-hov chvá-lia

a kto - rí mod-lám o - be - te len pá - lia.

2. Bolest' a trápenie si množí len
každý, kto cudzím bohom poctu vzdáva,

od takých ostať oddelený chcem,
len Bohu patrí všetka česť a sláva.
Ja v Pánovi chcem diel mať, žiadny iný,
a z kalicha piť, ktorý pripravil mi.

3. Na miestach rozkošných mi dal svoj diel,
dedičstva nadelil mi prevzácneho,
chváliť chcem Pána, že mi radiť chcel,
lebo aj v noci bôľu preťažkého
srdce mi cestou poslušnosti vodí
a ani temná noc mi neuškodí.
4. Zrak dvíham, Pane, k Tvojej výsosti,
si blízko, tak mi nohy pevne stoja
a srdce mám tiež plné radosti.
S jasotom česť Ti vzdáva duša moja.
Bezpečný som tu v časnom prebývaní,
keď Tvoja mocná ruka vždy ma chráni.
5. Moju dušu v smrti neponecháš,
Ty pomoc chystáš svojmu chránenému
a z milosti ma, Pane Bože náš,
povedieš cestou k životu večnému.
Pred Tvojou tvárou plesám od radosti
a v pravici máš večnosť blaženosti.

J. Batelka

17

17. ŽALM

L. Bourgeois

Môj Bo - že, pre spra - vod - li - vosť
 lás - ka - vo prij - mi mo - je lka - nie,
 vy - po - čuj ma, maj zľu - to - va - nie,
 veď v slo - vách tých je úp - rim - nosť.
 Na Tvo - je sú - dy ča - kám, Pa - ne,
 k ver - né - mu svoj - mu o - bráť tvár!
 Ty, kto - rý vi - díš v du - ši žiaľ,
 ó, daj mi svo - je zmi - lo - va - nie!

2. Srdce si mi Ty skúsil už,
 keď v noci temnej si ma hľadal,
 no zlo si vo mne nevybadal,
 zármutok mi nevyšiel z úst.
 Slovo som Tvoje očakával
 a podľa neho chodil rád,
 na cestách zlých som nechcel stáť
 a na spurné sa nevydával.
3. Ty cestou svojou veď ma sám,
 nech krok môj sa viac nevychýli!
 Na Teba volám, Bože silný,
 vypočuj, o čo prosievam.
 A dokáž svoju lásku, milosť,
 Ty, spása tých, čo hľadajú,
 štít pred tými, čo nedbajú
 na Tvoju vôľu, spravodlivosť.
4. V tieni ma svojich krídel maj,
 chráň ako svetlo na zrenici,
 než zahubia ma bezbožníci.
 Nepriateľom ma nevydaj!
 Hľa, jak sa v srdci zatvrdili
 a v pýche zdvihli na mňa hlas;
 už obkľučujú verných zas,
 aby ich v prachu ponížili.
5. Sú ako šelma zúriaca
 a ako lev, keď v skrýši číha.

Ó, Bože, povstaň, nech ich stíha
Tvoj hnev a ruka odpláca!
Mečom ma ochráň, Hospodine,
a hroznú smrť nech podstúpi
nepriateľ v chvíli potupy,
nech v Tvojom súde navždy zhynie!

6. Daj, Bože, každému z nich diel,
po ktorom túži brucho jeho,
a tak splň žiadosť bezbožného,
aby aj synov podoprel
a aj ich deťom vystačilo.
Ja na tvár Tvoju hľadieť chcem,
vzkriesenú dušu sýtiť len
tým slovom, čo ma vykúpilo.

J. Batelka

18

18. ŽALM

L. Bourgeois

Môj Bo - že, mi - lu - jem Ťa srd - com ce - lým
Te - ba som vzý - val, Ty si mo - ja si - la,

a do o - chra - ny ži - vot svoj Ti zve - rím.
kto - rá ma ne - pria - te - ľov po - zba - vi - la.

52

Si mo - ja ska - la, pre - pev - ný môj hrad,
Vo - lal som, Pa - ne, pl - ný úz - kos - ti,

štit môj a spá - sa, ne - mu - sím sa báť.
zra - ze - ný prí - dom tem - ných moc - nos - tí,

na Te - ba, hrô - zou zo - vre - ný, som vo - lal

a Ty si hlas môj na vý - sos - tiach ča - kal.

Ze - mou si tria - sol, ho - ry pu - ka - li,

pred Tvo - jím hne - vom po - ska - ko - va - li.

2. Z úst Božích nato vyšiel plameň s dymom;
Boh nahol nebo, potom s cherubínom
na krídlach vetra letel mrákavou,
prikrytý plášťom oblakov a tmou.

53

Mraky sa v Jeho jase rozleteli.
Keď vydal hlas svoj a keď cielil strely,
hlbiny vôd sa rozstupovali,
základy hôr sa obnažovali.
Z výsosti sklonil sa až k mojej hlave,
z priepasti hlbín vytiahol ma tmavej,
vyrval z rúk nepriateľa silného,
mňa, mnohými už pohrdaného.

3. V deň súženia už proti mne šli všetci,
Hospodin však bol ochranou mi v tiesni,
zbavil ma biedy, v ktorej sám som stál,
a nado mnou sa s láskou zlutoval.
Odplatí sa mi, vie o mojej cnosti,
a moje čisté ruky omilostí.
Vernosť som Jeho ceste zachoval,
svojvoľne som z nej neodbočoval.
Zákonom boli príkazy mi Jeho,
poslušne som sa vystríhal vždy zlého.
Za spravodlivosť skloní ku mne tvár,
veď ruky čisté vždy som pred Ním mal.

4. K milému milosrdný budeš, Bože,
a Tvoju vernosť verný len mať môže,
zaiste čisto prijmeš čistého,
súdom však zničíš neposlušného.
Ty, Pane, vyslobodíš súženého,
doľahne Tvoj súd v hneve na pyšného.
Zažíhaš sviecu môjho života,
svietiš mi, keď je vôkol temnota.

S Tebou ja prejdem peklo rozbúrené
a jeho múr mi strach už nenaženie.
Bože môj, Tvoja cesta svätá je,
reč Tvoja rýdza navždy zostane.

5. Mocnejší ako Hospodin nik nie je,
On je tá skala - naše vykúpenie.
Do srdca odvahu mi zasieva,
bezúhonnou ma cestou vodieva.
Mám nohy ľahké, ako iba laň má,
výsosti všetky sám predou mnou skláňa,
učí ma strieľať, luk mi napne sám,
dal mi štít spásy, podporu v Ňom mám.
Ó, Tvoja pomoc vzdialená mi nie je,
aj poníženie je mi zvelebenie.
Ty moju cestu sám urovnávaš,
istotu mojím nohám dodávaš.

6. Prikázal si mi prenasledovanie
mocností temných a ich prekonanie.
Zničím ich tak, že viacej nevstanú
a porazené navždy zostanú.
Ty si ma, Pane, do boja sám zbrojil,
predou mnou mojich nepriateľov sklonil.
Pred Tvoj súd padli temnôt mocnosti,
vyplienim zlobu ich a podlosti.
Márne sa bránia, pomoc im už nie je,
nikde už pre ne nie je odpustenie.
Vo vetre ako prach ich rozhádzem
a ako blato z cesty odpracem.

7. Zo svárov zástupov ma vyslobodil,
za hlavu národov ma ustanovil
a povýšil ma, že aj cudzí ľud
ctou prichádza ma znova zahrnúť.
Synovia cudzincov ma povyšujú,
ochotne sa mi všetci podriaďujú
a podlizujú sa mi pohania,
bázeň ich z hradov svojich vyháňa.
Žije môj Boh, tá skala požehnaná,
nech Jemu, mojej spáse, česť je daná!
Zveril mi súd svoj, pomstu do rúk dal,
aby som vládu nad mnohými mal.

8. Ó, Bože môj, Ty si ma vyslobodil,
keď nepriateľ mi nelútostný škodil.
Keď krvilačný so mnou bojoval,
Ty pomohol si mi a slávu dal.
Budem Ťa, Bože, preto oslavovať,
národom Tvoje meno vyvyšovať,
budem Ťa sláviť, Pane, nad nami
a česť Ti, chválu vzdávať žalmami.
Kráľovi si dal spásu oddanému
udelil milosť si pomazanému,
synovi Dávidovmu požehnal
a Jeho verným večnú lásku dal.

J. Batelka

19. ŽALM

19

L. Bourgeois

Ó, Bože na - do mnou, ne - be - sá
Tak Te - ba, sil - né - ho, Bo - ha vše -
s ob - lo - hou slá - vu Tvo - ju ší - ria.
moc - né - ho, po - zná - va zem ší - ra.
Deň za dňom roz - prá - va, zvesť slá - vy po - dá - va,
noc ju no - ci zves - tu - je. Bez re - čí, bez - hlas - ne,
v ča - se i v ne - ča - se múd - rošť Tvo - ju stvr - dzu - je.

2. Do celého sveta
z oblohy odlieta
slávne zvestovanie:
Tvoja moc a sila,
Bože, upevnila
slnko v jeho stane.

Slnko z mohutného
stánku nebeského
ako ženích vychádza.
V jeho jasnom svetle
v celom širom svete
skrýšu nik nenachádza.

3. Tvoj zákon, Pane náš,
ktorý nám vydávaš,
dušu občerstvuje.
Svedectvom premúdrym
k múdrosti nemúdrym
cestu ukazuje.
Prikázanie Tvoje
srdce utešuje
a oči upokojí.
Bázeň čistá, Pane,
navždy zostane
a súd Tvoj pevne stojí.

4. Len pravé, Pane náš,
súdy Ty vydávaš,
drahšie než zlato sú.
Ani plásty medu
sladkosťou sa veru
rovnať im nemôžu.
Tvoj služobník, Pane,
verný im zostane,
poučiť sa nimi dá.

Ten, kto Ťa poznáva,
úžitok hojný má,
neprávosti nepozná.

5. Ty srdcu rozumieš
i tajné viny zrieš,
sám odo mňa ich vzdial!
Sluhu oddaného
chráň pred mocou zlého,
aby som odolal.
Ó, kiež zaľúbenie
srdce moje verné
nájde v Tebe, Pane náš!
Je to nádej stála,
moja spása, skala,
že ma s láskou požehnáš.

J. Batelka

20. ŽALM

20

L. Bourgeois

Ó, Bo-že, vy - po - čuj ver - né - ho svoj -
ho v tom sú - že - ní! Boh Já - ko - bov nech

o-chrá-ni ho, nech je vy - vý - še - ný!

Buď, Hos-po - di - ne, pa-mät - li - vý

všet-kých je-ho o-be - tí, kto - ré pri-ná-šal,

kým bol ži - vý, po - sluš-ný až do smr - ti.

2. Vypočuj ho, keď za nás prosí,
 Ty z lásky svojej sám.
 O spáse pieseň nech ho slávi,
 splnených túžbach nám.
 Zástavy vyzdvihnime hore
 v mene Boha večného;
 Hospodin počuje vždy dobre
 svojho pomazaného.

3. Spása je v pravici presilnej
 tej Hospodinovej.
 Zlí stavajú na sile mylnej,
 my však len na Slove,

na svojho Kráľa kráľov mene.
 Zohnutí oni padli,
 my statočne sme v mnohej zmene
 s Božou pomocou stáli.

4. Ó, Bože, zachovaj nás ďalej,
 keď k Tebe voláme,
 nech čuje naše hlasy Kráľ, ten,
 ktorý nás nesklame,
 ten Dobrý Pastier svojho ľudu,
 ktorý dal za nás Seba,
 On zmyl náš hriech a odňal biedu,
 vždy milovať Ho treba.

S. Verner

21. ŽALM

21

L. Bourgeois

Ra - du - je sa, Hos - po - di - ne,

z Tvo - jej si - ly ple - sá Kráľ, zo

spá-sy, čo si mu dal. Čo srd-com

žia - dal je - di - né, stá - le si
mu dá - val, keď Ťa vy - hľa - dá - val.

2. Žehnaním si ho predchádzal,
keď kráľovsky nám slúžil,
a dni si mu predĺžil,
aby ich tak naveky mal.
Skvie sa v Tvojej spáse,
v slávy Tvojej jase.

3. Tvojej milosti doklad je,
stále si žehnal jemu,
tvár si obrátil k nemu.
Že v Otcovi dostal nádej,
v Tvojej láske, Pane,
vždy pevný zostane.

4. Nepriateľov, ich nenávisť,
Tvoja ruka postihne.
Len nad nimi sa mihne,
hneď zmiznú ako v ohni list.
Každý, Hospodine,
v Tvojom hneve zhynie.

5. Aj ich plemeno vyhynie,
zlo spáchať neuspeli,
Tvoje nájdu ich strely.
Zjav silu nám, Hospodine,
nech dielo dokonáš!
Oslávi Ťa spev náš.

S. Verner

22. ŽALM

22

L. Bourgeois

Bo - že môj, pre - čo si ma o - pus - til?
Hľa - dal som spá - su, a Ty si sa skryl,
dňom, no - cou vo - lám do po - sled - ných síl,
no ne - od - po - vieš. Na Iz - ra - e - lo -
vej Ty tró - niš chvá - le, ot - co - via
v Te - ba dú - fať sme - li stá - le,

po - čul si vo - la - nie ich vy - tr-
va - lé, po - má - hal im.

2. Červ som, nie človek, potupovaný,
tým, čo ma vidia, na smiech vydaný,
nad hrôzou mojich rán už hlavami
tak potriasajú:
Na Hospodina volal všemocného,
nech vyslobodí ho, nech vytrhne ho,
má preda v živote a činoch jeho
zaľúbenie.
3. Ty z lona matky vyviedol si ma,
nádejou pri jej prsiach zdvihol ma,
duša sa moja k Tebe privíňa:
si Boh môj silný.
Nevzďaľuj sa Ty, keď boj mi je blízko,
už pomoc nemám ani východisko,
keď z úst ich počuť ako z levích pyskov:
roztrhnúť ho!
4. Rozlievam sa jak voda v potokoch,
kosti mám uvoľnené široko,
srdce sa topí sťa vosk hlboko
v horúcom vnútri.

Ako črepiny už je moja sila,
na ťasná žízeň jazyk prilepila.
Do prachu smrti, až ho nohy zvrúria,
položíš ma.

5. Obskočili ma psi a rota zlých,
revú jak svorka dravcov zúrivých.
Vrazili klince do rúk kostlivých
a nevládných nôh.
Kosť každú cítim; na mňa pozerajú
a na ten výjav vpred sa pretláčajú,
delia si moje rúcho, žrebom hrajú
o môj odev.
6. Ó, sila moja, Bože, pri mne stoj,
pomáhaj mi, kým ešte trvá boj,
jedinú dušu moju, život môj
spod meča vychyť!
Z pazúrov leva, z jednorožca rohu
ma vyslobod', nech bratom chválu mnohú
o Tvojom mene hlásam, spievam Bohu
v zhromaždeniach!
7. Kto Pána bojí sa, nech chváli Ho!
Potomstvo Jákovovo, osláv Ho!
Plemeno Izraela, pred Neho
choď v svätej bázni!
Náklonný k prosbám ľudu pokorného,
neodvrátil sa od múk strápeného,

keď volal, neskrýl tvár svoju spred neho,
vypočul ho.

8. Od Teba chválu mám, keď stále som
vo veľkom zhromaždení obetnom.
Pred tými sľuby plním v čase tom,
čo sa Ťa boja.
Ješ' budú biedni z pokrmu Božieho
až dosýta a tí, čo hľadajú Ho,
tí chváliť budú srdcom Najvyššieho
až naveky.
9. Končiny zeme všetky na Tvoj hlas
sa spamätajú, obrátia sa včas.
Národov čelade pred Tebou zas
sa budú klaňať.
Kráľovstvo patrí Bohu a On vládne,
Jemu sa klania, do prachu kto padne.
Kto život stráca v svojej pýche zradnej,
nech korí sa!
10. Jákoba semä v diele verného
Mu bude slúžiť, zvelebovať Ho.
Boží sú z pokolenia každého,
do posledného.
Prídu a ľudu znovuzrozenému,
preukázanú milosť Božiu jemu
šíriť vždy budú. Skutkov chvála znej Mu,
čo vykonal.

S. Verner

23. ŽALM

23

L. Bourgeois

Hos - po-din je môj Pas-tier mi-lu - jú - ci,
ne - bu-dem nik - dy v bie-de a - ni v nú - dzi;
On na past - vi - ny ze-le - né ma vo - dí
a k žried-lam ži - vej vo - dy so mnou cho-dí,
pre me-no svo - je vždy ma ob-čer-stvu - je,
na spra-vod-li-vých ces-tách o - pat - ru - je.

2. A keď aj pôjdem cestou nechodenou
údolím smrti, prostred hrozných tieňov,
Pane, si so mnou, nebojím sa zlého,
teším sa z berly a tiež z prúta Tvojho.
Ty ma pri stole svojom sýtiš hojne,
keď nepriatelia hľadajú neprístojne.

3. Ty olejom mi hlavu pomazuješ
i kalich môj sám štedro naplňuješ,
a tak pokiaľ mi dopraješ života,
vodí ma Tvoja milosť i dobrota;
v Hospodinovom dome budem bývať,
po celý vek svoj sláviť Ho a vzývať.

J. Strejc

24

24. ŽALM

L. Bourgeois

Bo - že, Tvo - ja je ce - lá zem
a všet-ko na nej zá - ro - veň,
kruh, čo ho dr - ží ru - ka Tvo - ja,
tí, na ze - mi čo ma - jú stan.
Na mo - ri za - lo - žil zem Pán,
nad rie - ka - mi jej bre - hy sto - ja.

2. Ó, Bože, komu vstúpiť dáš
na vrch, kde sväté miesto máš?
Len tomu, kto má srdce čisté,
tiež ruky bez viny kto má
a v duši márnosť nechová,
bez prísah koná v pravde isteť.

3. Ten už od Hospodina má,
od Boha svojho spasenia,
spravodlivosť a požehnanie.
Takí sú, ktorí hľadajú
tvár Tvoju, Teba vzývajú,
také je otcov počínanie.
4. Zdvihnite hlavy svojich brán!
Večnosti vráta dokorán!
Kráľ slávy vojde požehnaný.
Kráľ večnej slávy - kto to je?
Boh, ktorý mocne panuje.
Hrdina v bojoch zvrchovaný.

5. Zdvihnite hlavy svojich brán!
Večnosti vráta dokorán!
Kráľ slávy vojde požehnaný.
Pán večnej slávy je náš Kráľ,
Hospodin zástupov je Kráľ.
Hospodin Kráľ je večnej slávy!

S. Verner

25

25. ŽALM

L. Bourgeois

Po - zdvi-hu - jem du - šu svo - ju,
ne - za - han-buj ná - dej mo - ju,

v stra - chu, Pa - ne, zmie - ta sa;
ne - pria - tel' nech ne - ja - sá!

Ty, Bo - že, ne - za - han - biš

žiad - ne - ho, kto v Te - ba dú - fa,

po - tu - pou však od - pla - tiš

kaž - dé - mu, kto sa Ti rú - ha.

2. Uč ma, Pane, cestám svojim,
nech sa na nich nepotknem!
Nech v učení Tvojom stojím,
v Tvojej pravde chodiť smiem.

Si Boh mojej spásy sám,
v Teba dúfam bez prestania.
Spomeň si, keď úzkosť mám,
na premnohé zľutovania.

3. Nespomínaj viac už, Pane,
hriechy mojej mladosti,
nech z dobroty a milosti
Tvojej sa mi dostane!
Dobrote a priamosti
Pán i hriešnych vyučuje,
tichým cestu ukáže,
spurných súdom postihuje.

4. Tí, čo zákon a svedectvo,
Pane, zachovávajú,
pravdu a milosrdenstvo
Tvojich ciest poznávajú.
Pre česť mena svätého
odpušť nepravosť mi, Bože,
bázní vyuč každého,
Tvojou cestou nech ísť môže!

5. Zavládne mu pokoj v duši,
ba viac, potomstvo jeho
dedične zem zaslúži si
z ruky Boha večného.
Tajomstvo to zjaví Pán
tým, čo v bázni Božej žijú,
uzatvorí zmluvu sám
a pokorným oznámi ju.

6. Pána hľadám zrakom stále,
 On ma z pasce vezme von.
 Chráň ma, prosím, Bože, ďalej,
 s ľútosťou sa ku mne skloň,
 lebo som opustený,
 srdce mám už utrápené,
 nenechaj ma v súžení,
 daj mi hriechov odpustenie!

7. Nepriateľov v temnej zlobe
 pred sebou už, Bože, mám.
 Chráň ma, nenechaj ma v hanbe,
 veď sa k Tebe utiekam.
 Pane, na Teba čakám
 v nevine a v úprimnosti.
 Vykúp, mocný Bože, sám
 verných zo všetkých úzkostí!

J. Batelka

26. ŽALM

26

L. Bourgeois

Súd' ma, Hos - po - di - ne! Ja v túž-be
 ú-prim-nej cho - dím a ná - dej v Te-be mám.
 Skús oh-ňom du-šu mo - ju! Nech zís-kam
 mi-lošť Tvo-ju a prav-du Tvo-ju roz-po-znám!

2. Ja s ľuďmi prázdnyimi
 a pokryteckými
 pospolu nikdy nebývam.
 Dav hriešnych nenávidím,
 bezbožných nerád vidím,
 v nevine ruky umývam.

3. Pred Tvojím oltárom
 rád, Hospodine, som
 a chváliť Tvoje divy chcem.
 Tvoj dom - môj domov pravý -

príbytok Tvojej slávy
túžobne, Pane, milujem.

4. Od hriešnych nakoniec
dušu mi vezmi preč
a život môj z rúk bezbožných;
sú plné krvi a lsti
a tiež ich nepravostí.
Nezarátaj ma medzi zlých!

5. K Tebe sa ponáhľam,
Ty vykúpiš ma sám.
Zmiluj sa, Pane, a ma chráň,
nech žijem už v nevine!
Keď vojdem do svätyne,
Hospodinovi chválu vzdám.

S. Verner

27

27. ŽALM

L. Bourgeois

Hos - po - din mo - jím svet - lom je a spá - sou,
On ži - vo - ta je môj - ho pev - nou baš - tou,

ni - ko - ho viac sa pre - to ne - bo - jím,
bez stra - chu pre - to vša - de ob - sto - jím.

Hoc ne - pria - tel by na mňa ú - to - čil

a voj - sko je - ho by ma ob - lah - lo,

srd - ce by sa mi to - ho ne - zlak - lo,

sám se - be ska - zu by len pri - vo - dil.

2. Jedno som žiadal od Všemohúceho
a to chcem ďalej v srdci svojom mať:
aby som bezpečne smel v dome Jeho
po celý život stále prebývať.
V stánku ma svojom skryje Najvyšší
a vo dňoch zlých na skalú postaví.
Moja pieseň Ho vďačne oslávi.
Pán ma nad nepriateľov povýši.

3. Ó, Bože, vyslyš ma, keď duša stráda,
zľutuj sa, vyžeň z nej už nepokoj!
Pozval si moje srdce, nech len hľadá
Tvoju tvár plnú lásky, Bože môj!

Hľadám Ťa, Pane, neskrývaj si tvár
a v hneve nezavrhuaj verného.
Ty sám si býval mocný štít jeho,
ó, kiež by si ma v láske ponechal!

4. Hoc otec nechá ma i matka moja,
Hospodin vždy ma k sebe privinie.
Vyuč ma, Bože, nech je cesta Tvoja
známa mi, nechcem chodiť po inej.
Po ceste priamej vod' ma, Pane, sám,
veď nepriateľ ma stále sleduje,
lož jeho svedkov ma obklopuje,
nevydávaj ma ukrutným rukám!
5. Bože môj, verím, že ma k sebe prijmeš
a dobro Tvoje budem užívať,
že sa ma v mnohej láske svojej ujmeš,
v dome ma svojom necháš prebývať,
veď inak neobstojím v úzkosti.
Na Boha čakaj, srdce oddané,
On posilňuje duše strápené.
Maj srdce pevné v Jeho milosti!

J. Batelka

28. ŽALM

28

L. Bourgeois

Ó, ska - la mo - ja, Hos - po - di - ne!

Vo - lám, keď všet - ko vo mne hy - nie,

ne - od - ml - čuj sa, po - môž - že mi,

nech ne - kle - sám do hro - bu v ze - mi!

Vy - po - čuj ma, Ty sám ma chráň!

K svä - ty - ni svä - tých dví - ham dľaň.

2. Neber ma spolu s bezbožnými!
Hlásajú pokoj pred blíznymi,
v srdci však majú zvrátenosti.
Odplať im za ich hriešne zlosti!

Nechcú sa Tvojich skutkov bát -
Ty nebudeš ich podpierať.

3. Hospodin vždy je štítom mojím,
počuje, keď sa k Nemu modlím.
Do Neho všetku nádej vkladám,
od Neho v boji pomoc žiadam.
Nad tým sa v srdci radujem,
Pánovi piesňou ďakujem.

4. Pán Boh je silou ľudu svojho
a pevnosťou pomazaného.
Pane náš, spasenie nám dávaj,
dedičstvo svoje požehnávaj!
Jak pastier svoje stádo pas
a k sláve večnej doved' nás!

S. Verner

29

29. ŽALM

L. Bourgeois

Všet-ci Bo-ží sy - no - via, aj vy,

sve-ta vlád-co-via, Naj - vyš - šie - mu

78

vzdaj-te česť, hned' sa chys-taj-te ju niesť!

Skloň-te sa pred ve-leb - nos - fou
o - zdo - be-né- ho svä - tos - fou.

Všet-ci v báz-ni po-klak - ni - te,

Je - ho svä - té me-no cti - te!

2. Slávne duní Boží hlas.
To Boh svojej slávy jas
nad vodami zjavuje,
hrmením strach vzbudzuje.
Mocne Jeho hlas sa dvíha,
cédre v Libanone zhýna,
drví ich a rozlamuje,
do priepasti odhadzuje.

3. Keď hlas Jeho ozve sa,
v bázni všetko trasie sa,
čudne skáče Libanon,
tancuje s ním tam Sirjón.

79

Boží hlas jak oheň páli,
aj púšte v ňom popraskali.
Mocne duní, laň plod stráca,
hrozne znie a lesom striasa.

4. Mocne duní Boží hlas.
Trón kde Boh má, zas a zas
všetko chce Mu poctu vzdať,
slávu Jeho zvestovať.
Kráľ je sveta prevelkého,
more tiež je v moci Jeho.
Silu dá ľudu vernému,
s láskou žehná pokojnému.

J. Batelka

30

30. ŽALM

L. Bourgeois

Ve - le - bím Ťa, Hos - po - di - ne,
že si ma v ťaž - kej ho - di - ne
zas ne - pria - te - ľom ne - vy - dal,

80

lež do o - chra - ny svo - jej vzal.
Že ra - dost tá im da - ná nie je
o - slá - viť mo - je po - ní - že - nie.

2. K Tebe som sa, Pane, modlil
a Ty si ma hneď uzdravil.
Dušu si moju v milosti
z rúk vyrval temných mocností
a nový život zas mi dávaš,
hrobu ma moci nenechávaš.
3. Žalmy už Bohu spievajte
a Jeho svätosť hlásajte.
Jeho hnev vždy len krátky je,
láska ho zase prikryje.
Večerný plač sa zrazu stratí,
zas s novým dňom sa radosť vráti.
4. Povedal som si v šťastný deň:
Už nikdy nezakolíšem.
Hospodin diel mi vyhradil
na vrchu, ktorý ohradil.

81

Keď Pán skryl svetlo svojej tvári,
tma v duši vládne miesto žiary.

5. Pred Tebou, Bože môj, som lkal,
s prosbou sa k Tebe utiekal;
načo len duša bude Ti,
keď do hrobu raz zaletí?
Vari Ťa prach môj bude chváliť
a pravdu Tvoju všade sláviť?

6. Zmiluj sa, Bože, nado mnou,
buď mojou silou, ochranou!
Počul si moje zúfanie -
plač si zmenil na plesanie.
Smútočné rúcho zobrať si mi,
radosťou srdce naplnil mi.

7. Preto chcem ja, vykúpený
a láskou Tvojou vedený,
sláviť Ťa, Pane, žalmami,
chválu Ti vzdávať piesňami.
Jazyk môj zase slová nájde,
naveky sláviť Ťa chcem všade.

J. Batelka

31. ŽALM

31

L. Bourgeois

Len v Te-ba vkla-dám ná - dej svo - ju,
viem, že ma, Bo - že náš, za - han-biť
ne-ne-cháš, že vy - po - ču - ješ
pros-bu mo - ju. Pre spra-vod-li-vosť
svo - ju za - chrá-niš du - šu mo - ju.

2. Si mojím hradom, mojou skalou.
Pre svoje slávenie,
ó, daj mi spasenie,
preveď ma pascou prichystanou!
Buď sám mi v ťažkej chvíli
vždy darcom novej sily!

3. Do Tvojich rúk ducha porúčam;
si štít, čo vždy ma kryl,

sám si ma vykúpil,
preto Ti, Bože, vďaku vzdávam
a vkladám vždy a všade
do Teba svoju nádej.

4. Tým, ktorí žijú pre márnosti,
stále sa vyhýbam
a s nimi nebývam;
tak radosť mávam len z milosti,
keď v čase zľutovania
môj Pán sa ku mne skláňa.

5. Znáš, Pane, moje utrpenie
i dušu zomdlenú,
súžením zovrenú.
Nechcel si moje poníženie
a v nepriateľov moci
nebol som bez pomoci.

6. Maj, Bože, so mnou zľutovanie!
Zrak môj i moja tvár
nemajú žiadny žiar,
srdce mi smútiť neprestane,
bolesť mi zdravie vzala,
sila mi vyprchala.

7. Nepriateľ posmešne sa díva
a moji priatelia
už so mnou nesedia,
predo mnou každý sa už skrýva.

Už som, hľa, ako mŕtvy,
všetkými zabudnutý.

8. Všetci ma len ohovárajú,
hrôzu chcú vyvolať,
aj dušu moju vziať,
všetci ma iba potupujú.
Hľa, už sa poradili,
aby ma zahubili.

9. Ja v Tebe hľadám svoju spásu.
Môj Boh si len Ty sám,
ja v Tebe štít svoj mám.
Si, Pane, vládcom môjho času.
Ó, zbav ma nepriateľa,
znič môjho haniteľa!

10. Rozjasni svoju tvár nado mnou
a milosťou ma chráň,
vždy pred všetkými bráň,
nech klamár preč sa vzdiali s hanbou!
Ja vzýval som Ťa, Pane,
prosil o zľutovanie.

11. Nech onemejú lživé ústa,
umlč už pyšného,
keď spravodlivého
haní, zlé reči o ňom púšťa.
Tým, ktorí sa Ťa boja,
nech svieti láska Tvoja!

12. Kto v Teba svoju nádej vkladá,
toho Ty ukryješ,
k sebe ho privinieš,
nevydáš spurným, nech ho sklátia.
V skrýši ho svojej prijmeš,
pred jazykom zlým skryješ.

13. Buď, Hospodine, požehnaný,
že si sa zlutoval,
divne ma zachoval,
keď som bol k lôžku pripútaný.
Bál som sa smrti, Pane,
počul si moje lkanie.

14. Milujte, zbožní, Presvätého,
On verných vždy chráni,
no pyšných len raní.
Kto svoju nádej vkladá v Neho
a kto Ho očakáva,
ten pevné srdce máva.

J. Batelka

32. ŽALM

32

L. Bourgeois

Bla - ho - sla - ve - ný, kto má od - pus - te - né
a hrie - chy zmy - té v svä - tom Bo - žom me - ne.
Bla - že - ný je ten, ko - mu Hos - po - din
už ne - po - čí - ta množ - stvo je - ho vín.
Ja, keď som ml - čal, mo - je te - lo chrad - lo,
v kví - le - ní a - ko v žia - re oh - ňa prah - lo;
Pán svo - ju ru - ku na mňa po - lo - žil
a pod jej ťa - chou no - cou dňom som žil.

2. Plač nemal slzy ani vlahu telo,
na letné sucho sa všetko zmenilo.
Vyznal som Ti, ó, Bože, hriešny čin,
nič nezakryl som z pokleskov a vín.
Vravel som: Vyznám Bohu svoje viny
a olutujem svoje podlé činy.
A Ty si zmiloval sa, odpustil,
od hriechov moje srdce očistil.
3. Tak nech sa každý zbožný modlí vrelo,
v čase, keď Ťa možno nájsť, hľadá smelo!
Tak mnohé vlny vôd, ach, mohutných,
nedôjdu k nemu, nevyrazia dych.
Si moja skrýša, chrániš pred súžením,
plesť mi dávaš nad vyslobodením.
Riekol si: Rozum na cestu ti dám,
po ktorej pôjdeš, nezablúdiš sám.
4. Nebuďte ako muly, ako kone,
ktorým sa v hlavách sotva rozum pohne.
Skrotia ich vaše uzdy, zubadlá,
ozdoby, bez ktorých vás porania.
Ale kto nádej v Hospodina vkladá,
ten nájde milosť, len nech stále hľadá.
V Ňom spravodlivý plesaj v radošti!
Úprimný, srdcom spievaj, Pána ctí!

S. Verner

33. ŽALM

33

L. Bourgeois

Vy, sprava-dli-vi, ve-seľ-te sa,
úp-rim-ní, nech vám ro-zo-znie sa

ja-saj-te v Hos-po-di-no-vi;
lut-na a ná-stroj stru-no-vý!

Pod'-te, pie-seň no-vú za-spie-vaj-te

zno-vu na česť pra-ve-mu

len slo-vu Bo-žie-mu, die-lu

tr-va-lé-mu, nás te-šia-ce-mu!

2. Súd, spravodlivosť idú s Bohom
a zem je plná milosti.
Nebesá stvorené sú Slovom,
aj roje hviezd na výsosti.

Taktiež more stvoril,
do priepasti vnoril,
celá zem Ho ctí.
Svetu stvorenému,
Ním postavenému
Pán je premocný.

3. Boh radu národov ruší sám,
veď úmysly ich nie sú nič.
Vo večnej rade skláňa sa k nám,
múdrost' Jeho je bez hraníc.
Ten ľud blažený je,
ktorý s Bohom žije,
ľud vyvolený
za dedičstvo Jeho
z trónu nebeského
Bohom vedený.

4. Ten, ktorý každé srdce stvoril,
na skutky všetkých dovidí.
Kráľ, čo sa Bohu s láskou koril,
vyslobodenie uvidí.
Hospodin je náš štít,
môže vyslobodiť,
nádej prináša;
duša hľadá vyššie,
pomoc je už bližšie,
srdce povznáša.

S. Verner

34. ŽALM

34

L. Bourgeois

Ja do-bro - re - čiť chcem kaž - dý deň
Hos-po - di - no - vi, vždy chvá - liť Ho
som ho - to - vý, v Ňom te - šiť
sa chcem len. Po - kor - ní Je - ho zas
bu - dú sa so mnou ve - se - liť
a Pá - na Bo - ha ve - le - biť,
keď po - ču - jú môj hlas.

2. So mnou vyvyšujte
vy všetci Boha večného,

aj slávu mena svätého
všetci zvelebujte!
Pána keď som hľadal,
počul ma, moje úzkosti
odohnal v svojej milosti,
sám pri mne s láskou stál.

3. Nuž, poďte k Nemu hneď
a radosť pri Ňom nájdete,
zahanbení nebudete,
nájdete odpoveď.
Keď úbožiak volal,
hneď vypočul ho Hospodin,
úzkosti pozbavil, bol s ním
a rád mu pomoc dal.

4. Hľa, Boží anjel sám
táborí okolo verných,
zo zlého vyslobodí ich.
Sám bude štítom nám.
Poďme, nech poznáme,
jak láskavý je Hospodin.
Kto stále túži byť len s Ním,
toho On nesklame.

5. Nech Boha vzývajú
s bážňou svätí ľudia Jeho.
Dáva tým hojnosť všetkého,
čo v Neho dúfajú.
Lev zavše hladný je,

no ktorí Pána hľadajú,
tí núdzu v ničom nemajú,
Boh o nich dobre vie.

6. Sem, deti, volám vás
a chcem vás učiť Boha ctíť.
Kto život svoj chce dobre žiť,
počuje Jeho hlas:
Lesti sa varujte
a lož nepoužívajte,
dobro a pokoj hľadajte,
zlých nenasledujte!

7. Pán s láskou pozerá
na svojho spravodlivého,
rád prijme prosby verného,
zlých súdom potiera.
Tvár svoju premení,
s prevelkým hnevom povstane,
aj pamiatku ich odvanie,
zo zeme vyplieni.

8. Pán spravodlivých hlas
počúva stále láskavo,
vyslobodí ich chápano
z úzkostí v pravý čas.
Je stále blízko tých,
ktorí sú srdcom skrúsení
a v duchu pred Ním zlomení -
pomoc má každý z nich.

9. Keď príde trápenie
v živote spravodlivého,
Boh vytrhne ho zo zlého,
vyhojí zranenie.
Bezbožný zahynie,
hriechy ho zahubia a zlosť,
no kto má v duši úprimnosť,
toho Boh privinie.

J. Batelka

a ko - pi - jou ma svo-jou chráň!
I du - ši po - vedz strá - pe - nej:
Ja sám som tvo - je spa - se - nie.

35

35. ŽALM

L. Bourgeois

Vzý - vam Ťa, Pa - ne, pri mne buď,
tých, čo ma sú - dia, sám už súd!
A bo - juj pro - ti tým, čo vsta - li,
a - by zas so mnou bo - jo - va - li.
Vez - mi štít, na po - moc mi vstaň

2. Nech zahanbení všetci sú,
čo siahajú mi na dušu.
Nech v hanbe sa už obracajú
tí, čo sa na mňa zastrájajú.
Jak plevy vietor roznáša,
nech taktiež oni stratia sa!
Nech ich anjel Boží stihne
a ich nádej navždy zhynie!
3. Sieť na mňa svoju schystali,
hlbokú jamu kopali.
Kiež všetko toto stihne zlého,
obrátí sa na skazu jeho!
Duša moja sa veselí
a Pána svojho velebí,
že sa nado mnou zľutoval
a spásu mi tak daroval.

4. Kto sa Ti, Bože, vyrovná,
kde je moc Tebe podobná?
Slabého z biedy vytrhuješ,
pred silnejším ho zachraňuješ.
Svedkovia ľživí vstávajú,
čo neviem, to sa pýtajú,
zlom spláca sa mi dobrota,
chcú ma už zbaviť života.
5. Keď niektorý z nich ochorel,
vrecovinou som sa odel
a modlil som sa, Hospodine,
a prosil Ťa, nech bôľ ho minie,
s láskou som ho navštevoval,
v žalosti sa ponížoval.
A duša preňho trpela,
akoby matka zomrela.
6. Ale keď sám som v skúške stál,
tu každý z nich sa radoval
a všetci hneď sa zhromaždili,
aby ma spolu potupili.
V zlosti a škrípuc zubami
povstali hnevom kmásaní,
s posmievačmi sa spojili,
aby mi dušu ubili.
7. Jak dlho na to hľadieť chceš?
Prečo ma z ich rúk nevyrveš?
Chráň moju dušu pred ich mocou,

- v jame levovej buď pomocou.
A budem Ťa oslavovať,
meno Tvoje vyvyšovať,
budem Ťa chváliť, svätého,
uprostred ľudu verného.
8. Nedopusť, aby jasať smel
môj zradný, podlý nepriateľ.
Ten, čo ma nenávidí, Pane,
nech v hanbe tak navždy zostane!
Oklamať zas chcú pokojných,
narušiť klamstvom pokoj ich.
Ústa na mňa otvárajú,
šklabia sa a posmievajú.
9. Ty sám to vidíš, Bože môj,
už ďalej nemlč, pri mne stoj,
nevzdľaľuj sa odo mňa, Pane,
prebuď sa a povstaň, buď pri mne!
Súd' podľa spravodlivosti
a neodpusť im spupnosti,
aby sa pyšne tešili
a nado mnou zvíťazili.
10. Nech hanba je im odmenou
a odejú sa potupou
tí, čo sa tak vyvyšovali
a stále sa mi posmievali!
Radosť však nech tí poznajú,
čo spravodlivosť mi prajú!

Sláva buď Bohu večnému,
že pokoj dáva vernému!

J. Batelka

36

36. ŽALM

Mel. Ž. 68: Keď mocný Boh náš povstane

M. Greiter

Hriech vá-bi du - še bez-bož-ných; z či-nov sa
Vždy hla-da - jú len ne-prá-vosť. Čím ma-jú

te-šia svo-jich zlých a ne-bo-ja sa Pá-na.
väč-ší hriech a zlosť, tým väč-šia je ich slá-va.

Z ich úst len klam-stvo vy-chá-dza a kaž-dé slo-vo

spre-vá-dza vždy lož a zvo-dy lsti - vé.

I v no-ci mies-to po-ko-ja ús-ko-ky, plá-ny

roz-bro - ja si vy-mýš-la - jú kri - vé.

2. O veľkej láske, Pane náš,
o milosti, čo rozdávaš,
nebesá Tvoje svedčia.
Sťa skala spravodlivý si,
než morské hĺbky, útesy
je Tvoja pravda väčšia.
Ty všetkým tvorom pomáhaš,
nažive ich zachovávaš
a Tvoje slová liečia.
Tvoj ľud sa k Tebe ponáhľa,
pod Tvoje krídla bežia, hľa,
do ochrany, bezpečia.

3. Hojnosti plný je Tvoj dom,
Ty osviežuješ potokom
svojej lásky, milosti.
Otváraš studňu života,
len pozrieš, mizne temnota,
vedieš nás do radosti.
Daj milosť tým, čo slúžia Ti
a idú Tebe v ústrety
so srdcom dôverčivým.
Ochráň ma pred bezbožnými,
zahynú s hriechmi svojimi -
si Sudcom spravodlivým.

J. Batelka

37

37. ŽALM

L. Bourgeois

Ne - hne - vaj sa pre ús-pech ni - čom-
ní - kov! Ne - zá-vid' tým, čo
pá - šu ne-prá-vosť! Zväd - nú jak
trá - va a pek-ný kvet krí-kov. Ty však ži
v Bo-hu pre spra-vod-li-vosť! Pri - poj sa
k ra - du ver-ných slu-žob-ní - kov,
choď ces-tou, čo sa vo-lá poc-ti-vosť!

2. Maj radosť, že Pán láskavo sa skláňa
k premnohým túžbam, ktoré v srdci máš.

Na ceste vždy ťa Jeho ruky chránia,
keď Ho za pomocníka pokladáš.
Do Neho nádej vlož, očakávania,
prečo sa svojej cesty obávaš?

3. On iste zjaví, že ťa darmo vinia,
sám naučí ťa spravodlivosti.
Utiš sa už pred tvárou Hospodina,
čakaj na Neho v trpezlivosti!
Nedbaj na to, že hriešnych rastie vlna,
hoc teraz žijú si v spokojnosti.

4. Nech duša tvoja zostane vždy čistá,
na hnev, zlé činy nedávaj sa zviest!
Hriešnikov zlostných záhuba je istá,
ale kto Hospodinovi vzdá česť,
tomu On zem už do dedičstva chystá
a láskou svojou k spáse ho chce viesť.

5. Bezbožným skazu chystá Všemohúci,
kde boli, tam ich nebudeš môcť nájsť.
Tichí a Pána verne čakajúci
zem navždy dostanú, keď príde čas.
Šťastne tak všetci pokoj hľadajúci
v pokoji stálom nájdú radosť raz.

6. Záhubou hrozí bezbožný vernému,
už zuby svoje cerí na neho.

Náš mocný Pán však posmieva sa jemu,
veď blízko je už pád bezbožného.
Márne zbraň chystá proti chudobnému,
zničí tou zbraňou seba samého.

7. Lepšia je chudoba spravodlivého
než bezbožníkov korisť premnohá.
Zlomená bude ruka svojvoľného,
no verného Pán pod krídla schová:
pozná každého svojho úprimného,
sám dedičstvo mu večne zachová.
8. Nebude nádej verných oklamaná,
Boh dá im chlieb svoj taktiež vo dňoch zlých.
Do záhuby však hroznej bude daná
tá zberba nepriateľov Pánových.
V dyme sa stratia ako suchá slama,
jak lúky krása v kvapkách dažďových.
9. Bezbožný stále iba na dlh žije,
zaplatiť nikdy ničím nemieni.
No spravodlivý plný milosti je,
dá dar, a netrvá na vrátení.
Len tým patrí zem, ktorých Boh miluje,
a zlorečených rýchlo vyplieni.
10. Pán sám vždy riadi krok svojho verného
a v jeho cestách zalúbenie má.
Keby aj padal, drží ruku jeho

a vo dňoch zlých sám sa ho ujíma.
Nikdy som ešte nevidel zbožného,
ktorého náš Boh v ochrane nemá.

11. Nebudú žobrať o chlieb jeho deti,
sám bude mať vždy na rozdávanie.
Hospodin jeho potomstvo posväti,
nech všetkým bude na požehnanie.
Odstúp od zlého, Pán odkazuje ti,
skloní sa k tebe, má zľutovanie.
12. Ujme sa ťa a tiež svoj pokoj dá ti.
Pán stráži svojich, nablízku je im.
Hospodin za hriech bezbožným odplatí,
potomstvo vezme navždy všetkým zlým.
Zem celú svojim spravodlivým vráti,
sám ju dá verným s právom dedičným.
13. Múdroseň len plynie z úst spravodlivého
a súdy pravé jazyk vyhlási.
V srdci nosí zákon Všemohúceho,
každý krok múdro vždycky uváži.
Pán nenechá ho nikdy v ruke zlého,
sám bezbožníkov súdy rozplaší.
14. Vyzeraj Pána, dúfaj vo Svätého,
s dôverou kráčaj, kam ťa zavolá!
On do dedičstva, iste rozkošného,
do zeme krásnej sám ťa povolá.

Už skoro uzrieš koniec bezbožného,
toho súd Boží rýchlo odvolá.

15. Bezbožného jak zelený strom silný
proti vernému videli sme stáť,
vtom prišiel však súd, svätý, neomylný
a zbadali sme hrozný jeho pád.
Pán zahladil ho za to, čo zlé činí,
zhubcu sa nikto nemusí už báť.

16. Pre verných Božích Pán však pokoj chystá
a Jeho láska je im odplatou.
Pre úprimných je spása Božia istá
a odmenení budú bohato.
No pre bezbožných nebude už miesta,
tí večnou budú pohltení tmou.

17. V Pánovi spravodliví majú spásu,
silu im dá, keď príde súženie.
Sám pomáha im v každom zlomku času,
s láskou im chystá vyslobodenie.
Zástupu verných načúva vždy hlasu,
na radosť premení ich trápenie.

J. Batelka

38. ŽALM

38

L. Bourgeois

Pa - ne, z Tvoj-ho hne-vu zlé-ho, prch-li-
vé - ho, bá-zeň ma na-pl - ni - la.
Z Tvo-jej ru-ky do-le - te - la ku mne
stre - la a mňa, hľa, po-ra - ni - la.

2. Bože, nič už nemám celé
v svojom tele,
kosti mi hnev Tvoj spálil.
Už je plná nepokoja
duša moja.
Radosti si ma zbavil.

3. Preťažké sú moje hriechy,
bez útechy
ďalej ich neunesiem.
Hnijú môjho tela rany,

vyčerpaný
smutne chodím deň čo deň.

4. Bedrá mám tiež zapálené,
zmeravené,
zbité sú moje kosti.
Ťažká úzkosť zovrela ma.
Pozri na mňa,
Bože, v svojej milosti!
5. Pane, žiadne moje pranie
a vzdychanie
nie sú skryté pred Tebou.
Svetlo mojich očí zhaslo,
rozbúchalo
sa mi srdce bolesťou.
6. Všetci, čo ma milovali,
pri mne stáli,
sa teraz oddelujú.
A tí, čo proti mne stoja,
pasce stroja,
na mňa zlostne poľujú.
7. Ja však chcem byť zachránený,
ako nemý
ústa už neotváram.
Viem, si pri mne, Bože večný,
odpovieš mi,
v Tebe stále nádej mám.

8. Vyznávam svoju nepravosť,
hriechov mám dosť,
zbav ma tých previnení!
Nedaj mojim nepriateľom,
trýzniteľom
smiať sa z mojich trápení!

9. Hľa, jak Tvoji nepriatelia
na mňa cieľia,
platia za dobro mi zlom.
Neopúšťaj ma, môj Pane,
k spáse danej
o pomoc Ťa prosil som.

J. Batelka

39. ŽALM

39

L. Bourgeois

Pred bez-bož-ný-mi chcel som ml-čať len
a ús-ta za-tvo-re-né mať.
Svoj ja-zyk chcel som strá-žiť kaž-dý deň,

zlé slo - vá ne - vy - slo - vo - vať.
 V ml - ča - ní tom som a - ko ne - mý bol,
 no po - stih - la ma kriv - da, bôľ.

2. Bolest sa vo mne náhle vzbúrila
 a srdce moje horelo,
 pochybnosť myseľ moju páčila,
 no potom z úst mi zaznelo:
 „Počet mojich dní zjav mi, Bože, sám,
 nech viem, jak dlho byť tu mám!“

3. Odmeral si mi ako na dľaň dni,
 ale čo vek môj znamená?
 Ľudia sú márnosť, Bože velebný,
 na tieň sa všetci premenia.
 Čo zhromaždia, to cudzí zachvátí,
 všetko sa v márnosť obráti.

4. Načo by som mal, Bože, vyčkávať?
 Na Teba čakám, Pane môj.
 Za moje hriechy nechci trest mi dať,
 s bláznom byť, na tom nenástoj!

Nebudem reptáť, ústa nemé mám,
 spôsobil si to, Bože, sám.

5. Odvráť svoj úder, Pane, odo mňa,
 pod jeho ťarchou umieram.
 Keď hnev Tvoj trest pre dušu znamená,
 čím sa, môj Bože, chváliť mám?
 Je iba márnosť každý smrteľník
 a jeho vek je ako dych.

6. Vypočuj, Pane, moje volanie,
 modlitbu, nárek a plač môj!
 Sľa žobrák čakám na zľutovanie,
 na to, že odvrátiš hnev svoj.
 V pokoji, Pane, daj, nech spočiniem,
 než umriem, než sa pominiem!

J. Batelka

40**40. ŽALM***L. Bourgeois*

Ja túžob-ne som ča-kal na Pá-na,
On svo-ju po-moc hned' mi dal,
po-čul ma, keď som za-vo-lal.
Ne-bo-la mo-ja ná-dej skla-ma-ná;
ved' z bla-ta bah-ni-vé-ho
vy-rval ma zmu-če-né-ho,
z prie-pas-ti, kde prúd vrel, na ska-lu
po-sta-vil, no-hy mi po-sil-
nil, ru-kou ma pod-o-prel.

110

2. Z úst mojich teraz nová pieseň znie:
česť, chvála Bohu večnému,
aby šli mnohí k pravému,
v Ňom nádej je, čo nikdy nesklame;
šťastným sa človek stane,
keď svoju nádej, Pane,
do Teba vkladá vždy,
na pyšných nič nedbá
a k tým sa nepridá,
čo prepadajú lži.

3. Ty, Bože, konáš skutky predivné.
Ó, slávne sú! Nič nezmení,
čo máš vo svojom myslení.
Nik Tvoje divy poznať nestihne.
Ústami výrečnými,
slovami pochvalnými
predsa chcem hovoriť;
sú počtom hojnejšie,
než iné bystrejšie
pery smú vysloviť.

4. Obete nechceš, Bože, za hriechy
a nežiadal si ani dar,
no uši si mi prebiť dal.
Vravel som: idem, ako naveky
je v knihách napísané,
lebo je srdcu dané,
aby som s ľúbosťou,
slúžil Ti, Pane môj,

111

a celý zákon Tvoj
vždy plnil s radosťou.

5. Spravodlivosť ja Tvoju hlásať chcem
vo veľkom zhromaždení tom
perami a či jazykom.

Ty vieš, že právo Tvoje neskryjem
vo svojom srdci, Pane,
a pravdu Tvoju stále
slovami vyznať viem
a spásu s milosťou
dám poznať s radosťou,
veď Teba sláviť smiem.

6. Neskryvaj zľutovanie odo mňa,
s milosťou ku mne, Pane, poď,
pravdou ma svojou vyslobod'!
Zlo na mňa zovšadiaľ sa nahŕňa,
takže ho nepočítam
a neuniknem nikam.
Zlo sa už zväčšilo,
viac ho sťa vlasov mám,
v ťažkostiach, cítim sám,
srdce mi zronilo.

7. Hospodine, ráč ma Ty ubrániť,
na pomoc sa mi ponáhľaj
a útechu mi svoju daj,
Ty môžeš razom všetkých zahanbiť,

čo v svojom hroznom hneve
mne vzdorujú aj Tebe
a zlom sa kochajú;
aj v mojom trápení
zlobou sú vedení,
na smiech ma dávajú.

8. Kto Teba stále hľadá s vrúcnosťou,
daj, nech sa v Tebe raduje,
kto Tvoju spásu miluje,
povie: Pán obdaril ma milosťou.
Hoci som v biede vstával,
Pán v ochrane ma mával,
vždy o mňa starosť má.
Si pomocník, Boh môj,
len stále pri mne stoj,
Ty nádej jediná!

F. Šebesta

41

41. ŽALM

L. Bourgeois

Bla - že - ný je ten, kto sa za -
stá - va vždy ver - ne bied - ne - ho.
Hos - po - din vo dňoch zlých ne - pre -
stá - va chrá - niť chu - dob - né - ho.
Sám svä - tý Pán ho ver - ne o -
chrá - ni, na ze - mi po - žeh - ná,
pred zlo - bou ne - pria - te - ľov u -
brá - ni, v cho - ro - be si - lu dá.

2. Prosil som Pána: Milostivý buď
mojej duši, buď s ňou!
Odpuť, že nechcel som Ťa poslúchnuť
a zhrešil pred Tebou.
Do hanby nepriateľ ma privodí,
smrť moju v ústach má.
Tvárou v tvár úlisne mi lichotí,
bokom však klame ma.

3. Už proti mne sa v rade schádzajú,
o mne si šeptajú
a skutky zlé mi prirátávajú,
v môj koniec dúfajú.
Aj priateľ, milovaný úprimne,
čo jedol chlieb môj rád,
opustil ma a brojil proti mne,
v hanbe ma nechal stáť.

4. Ó, Bože môj, zmiluj sa nado mnou,
nech viem, že máš ma rád,
a pomôž mi, nech žije s hanbou tou
ten, kto si priateľ môj pád.
Ja pre vieru kiež som zachovaný,
smiem vždy stáť sťa kameň.
Na večné veky buď požehnaný,
Hospodine, amen!

J. Batelka

42

42. ŽALM

L. Bourgeois

A - ko ži - vú vo-du hľa - dá
tak Ťa, Bo - že môj, vždy žia - da

je - leň smä - dom trá - pe - ný,
mo - ja du - ša v sú - že - ní.

A - ko vo - du smäd-ná zem,

tak Ťa ja po - tre - bu - jem.

Ke - dy moc - nú ru-ku, Pa - ne,

zja - viš nám vo svo - jom chrá - me?

2. Chlebom sú mi moje slzy
a duša sa žaluje.
Svet sa smeje mojej núdzi,
pýta sa: „Kde Boh tvoj je?“

Smutnú dušu vylievam,
lebo už nechodievam
k Sionu so spevom chvály,
k Tebe, v pravde neskonálny.

3. Prečo smútiš, duša moja,
prečo ten plač, bôľny sten?
Dúfaj, rany sa ti zhoja,
Boh sa ohlási v tvoj deň.
Darca tvojho spasenia
žiaľ na radosť premieňa.
Dobrorečič budem Jemu,
Bohu svojmu presilnému.
4. Vravím Bohu, svojej skale:
Prečo na mňa zabúdaš?
Nepriateľ ma trápi stále,
osočuje zas a zas.
Sťaby kosti lámal mi,
tak som ním pohrdaný.
S úškľabkom sa na mňa díva:
„Kdeže sa ten tvoj Boh skrýva?“

5. Mnohé vlnobitia Tvoje
valia sa zo všetkých strán.
No keď zdvihneš oči svoje,
viem, že spásu v Tebe mám.
Nesmierna je Tvoja moc,
včas mi prídeš na pomoc.

Naveky Ťa budem chváliť,
ako svojho Boha sláviť.

6. Prečo, duša, strápená si,
prečo si nepokojná?
Čakaj, Boh sa ti ohlási,
On pre teba radosť má.
Iste príde na pomoc,
spasiteľnú zjaví moc,
zarmútenú myseľ zhojí,
naveky ma upokojí.

M. Rafajová

slov lož len va - nie. Pre-čo ma trá-pi smút-
ku hrot a im to i - de vhod?

2. Svetlo mi zošli, pravda Tvoja
nech dovedie ma k Tebe tam,
kde svätý vrch zrie do príboja
a verní pri oltári stoja,
kde pristúpiť až k Tebe mám;
si radosť moja sám.

3. Bože môj, harfa Tvoju hlása
slávu, nuž, čo so smútkom zlým?
Prečo však úzkosť dušu drása?
Na Boha počkaj, On je spása;
tvár rozjasní sa vyznaním:
Boh žije a ja s Ním!

S. Verner

43

43. ŽALM

L. Bourgeois

Roz-súd' ma v mo-jom spo-re, Pa - ne, z rúk
ne - pria - te-ľov vy - slo-bod'! Od - vr-hol
si ma na-hne - va - ne. Si sil-ný, z ich

44

44. ŽALM

L. Bourgeois

Čas-to sme, Bo-že, po-čú-va - li, čo ot-co-
via nám roz-prá-va - li - ten sláv-ny prí-beh
pra-dáv-ny o veľ-kom skut-ku o-ných dní.
Po - ha-nov po - ra - zil si sám a na-šich
ot-cov tam o - sa - dil; do všet-kých vy-hnal
si ich strán a po-tom-kov ot-cov roz-plo-dil.

2. Zem neovládli ostrím meča,
Ty si ich vyrval z nebezpečia,
osvietila ich Tvoja tvár.

Tak si ich, Bože, miloval.
Ó, Bože, sám Ty si môj Kráľ,
daj spásu rodu Jákobovmu,
aby pohanov pošliapal,
deptal ich, verný Tvojmu slovu.

3. Nespolieham sa na moc zbraní,
viem, že môj meč ma neochráni.
Ty si nás vyslobodzoval
a zlostníkov zahanboval.
Hoc si nás teraz zahanbil
a rozptýlil si naše voje,
chválimo Ťa zo všetkých síl,
oslavujeme meno Tvoje.

4. Za nič si predal ľud svoj, Bože,
susedom na smiech byť už môže
príslovím medzi národmi.
Stud prikryva tvár našu vždy.
Všetko to za hriech máme niesť,
my v pamäti to ukrývame;
chceme sa držať Tvojich ciest
a v Tvojej zmluve vytrváme.

5. Nech srdce neobrátí sa späť.
Len Tvojou cestou dáme sa viesť,
o Tvoje meno chceme dbať
a k cudzím ruky nedvíhať.
Či by nás Boh náš nekarhal?

Každý ston srdca je Mu známy.
Nepriateľ na smrť nás vydal,
to pre Teba - no Ty si s nami.

6. Precitni, nespí, vzbud' sa, Pane,
hľad', ako sa tu potlkame.
Prečo tvár svoju ukrývaš
a na biednych sa nedívaš?
Náš život prach je už a zem.
Pomôž, nech vstanú ubiedení!
Nech Tvojou milosťou sme len
pre večný život vykúpení!

S. Verner

45

45. ŽALM

L. Bourgeois

Zo srd-ca vra-vím dob-ré slo-vo, chvá-lu
a pies-ne te-be bu-dem spie-vať, krá-lu!
Ús-ta mi rez-ké slo-vá vy-ne-sú;

si, krá-lu, kraj-ší a-ko i-ní sú.
Tvo-ja reč všet-kým po-koj o-hla-su-je
a po-žeh-na-nie Boh ti u-de-lu-je.
Sláv-ny hr-di-na, pri-páš na-bok zbraň,
svo-ju moc, slá-vu lu-ďom zja-viť vstaň!

2. So slovom pravdy, tichosti a práva
už vyjdi šťastne, to je tvoja sláva.
A tvoja ruka takú silu má,
že zlobu nepriateľa prekoná,
do srdca strelou zasiahnutý padá.
Tvoj stan je stály, stála tvoja vláda,
je žezlo tvoje žezlom milosti
a vláda večná v spravodlivosti.
3. Ty právo rád máš pri spravodlivosti,
no nenávidíš hriešnych svojvoľnosti,

a olejom ťa preto pomazal,
 kráľu, tvoj Boh, aby si vládu vzal.
 Rúcho ti myrhou a kadidlom vonia,
 pred tebou kráľovské sa dcéry klonia
 a po pravici svoju ženu máš,
 z jej zlata rýdzeho sa šíri jas.

4. Počúvaj, dcérka, z rodu bohatého,
 zabudni na rod, skloň sa k tvári jeho,
 nech tvoja krása sa mu zalúbi,
 on je tvoj pán, on si ťa obľúbi;
 pred tvojou pohania sa sklonia slávou.
 Si ako nevesta s ozdobou drahou,
 do paláca s družkami vedená,
 kde v radosti je svadba slávená.
5. A synov budeš mať už miesto otcov,
 svet si v nich nájde kniežatá a vodcov.
 Obsiahne ich moc navždy celú zem,
 do pamäti ťa ľudu uvediem
 a vekom bude známa tvoja sláva,
 a národom sa pripomienkou stáva,
 že krása srdca pravou slávou je
 vždy, z pokolenia na pokolenie.

F. Šebesta

46. ŽALM

46

L. Bourgeois

Boh je sám na-še ú - to - čiš - te,
 v sú - že - ní pri - chý - li nás is - te.
 On pri - chá - dza k nám s po - mo - cou,
 o - chra - ňu - je nás dňom, no - cou;
 pre - to sa my báť ne - bu - de - me,
 aj ke - by na - stal ko - niec ze - me,
 ke - by do mor - skej hl - bi - ny
 pa - da - li hor - ské vý - ši - ny.

2. A keby more rozbúrené
hučalo, strácalo sa v pene
a jeho príboj desivý
roztriasol horské výšiny,
aj v takej hrôzostrašnej chvíli
príbytok nad potokmi milý -
mesto Božie sa poteší,
veď stánok má v ňom Najvyšší.

3. Ak má tam Boha prítomného,
ničoho nebojí sa zlého.
Boh všetko naraz zariadi,
pomoc mu dá a poradí.
Keby sa svet aj vzbúril zrazu,
národy privolali skazu,
Hospodin by sa iba hnul
a celý svet by zahynul.

4. Hospodin zostáva vždy s nami,
i v boji kráča On pred nami;
Boh Jákobov, On hrad je náš
a dúfa v Neho každý z nás.
Poďte a vid'te skutky Pána,
tým je moc Jeho dokázaná.
Boh divné veci učinil,
zo zeme zlostných vyplienil.

5. On staval všetkým bojom hrádzu
a výzbroj na prach zmenil zrazu.
Hovorí: „Už s tým prestaňte,
mňa, Najvyššieho, poznajte!“

Verte, Pán zástupov je s nami,
kráča Boh Jákobov pred nami,
On je nám hradom prepevným,
na zemi nám vyvýšeným.

J. Strejc

47. ŽALM

47

L. Bourgeois

Všet - ci v ten-to čas, ó, lu - dia, svoj hlas
jas - ný vy - daj - te, srd - com ple - saj - te,
Bo - hu spie - vaj - te, zvuč - ne Ho chváľ - te,
le - bo On je sám všet - kých tvo - rov Pán.
Boh veľ - mi hroz - ný a Kráľ vše - moc - ný,
čo svet spra - vu - je, jak Mu mi - lo je.

2. Všetkých ľudí nám naklonil On sám,
 nás On ochránil a ich podmanil,
 zbavil nezhody všetky národy,
 čo otcom slúbil, to synom splnil,
 nám, hľa, túto zem, krásnu ako sen,
 dal do dedičstva z milosrdenstva.

3. On je tu s nami, stále nás chráni,
 tróni tam hore na svätej hore,
 až sa zem trasie a duní hlasne.
 Spievajte so mnou s radosťou mnohou
 Kráľovi nášmu pieseň prekrásnu,
 On je mocný sám tohto sveta Pán.

4. Ó, ľudia verní, Ním vyučení,
 Bohu spievajte, chválu vzdávajúce!
 Medzi národmi je Pán rozhodný;
 všetky kniežatá celého sveta
 zbehnú sa k Bohu Abrahámovmu
 a s ľudom Jeho ctia Ho samého.

5. Je štítom zemí, je povýšený,
 je sám ochranca a sveta správca
 nad iných vyšší a najmocnejší.
 Spievajte so mnou s radosťou mnohou
 Kráľovi nášmu pieseň prekrásnu!
 On je mocný sám tohto sveta Pán.

J. Strejc

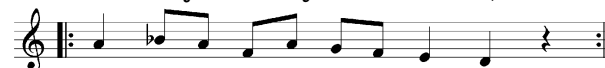
48. ŽALM

48

Ženeva 1562

Hos - po-din veľ - ký, moc-ný je,
 tieň nie je na Je - ho slá - ve,

moc v svo-jom mes-te pre-ja - vu - je,
 z chrá-mu svoj-ho ju o-hla - su - je.

Si - on, čo nás k Bo-hu zval,

se-ver - ne na strá - ži stál,

Si - on slá - vu kra-ja mno - ží,
 pre - pev - ný je ten vrch Bo - ží,

veľ - ké - ho je Krá - ľa mes - to,

Boh má na ňom stá - le mies - to.

2. Raz králi mocní vtrhli sem
a chceli dobyť Božiu zem,
no strachom prevelkým sa báli
a v zmätku na útek sa dali.
Ako žena, čo rodí,
s bolestným strachom plodí,
ako lode v širom mori
náhly silný vietor borí,
tak Pán všetkých ženie z mesta,
strachom a bolesťou trestá.

3. Jak počuli sme o tom len,
upevnil Sion vo svoj deň.
Tak splnil Boh to, čo nám sľúbil,
chváľte Ho všetci zo všetkých síl!
Rozjímame v chráme tom
o Ňom, o spravodlivom,
Jeho skutkoch veľmi slávnych,
bojoch mocných a udatných.
V meste Jeho, vôkol všade
sláva Božia kvitne stále.

4. Ó, ľud môj, jasaj, vesel sa,
vyspevuj zvučne, raduj sa!
Plesajte i vy, dcéry judskej,
že zachránil nás v láske božskej.
Obchádzajte Sion náš,
prejdite mesto i stráž,

pozrite na hradby bdelé,
na hrad i na mesto celé!
Boh aj cez smrť vedie ďalej,
Hospodina chváľme stále!

M. Balabán

49. ŽALM

49

Ženeva 1562

Ná - ro - dy sve-ta všet-ky po - čuj - te
a lu-dia ze - me my-sel zbys-truj-te,
bo - ha - tí, bied-ni, moc-ní i ma - lí,
z tej pies-ne a - by ste múd-rost vza - li:
„Pre - čo by som sa bál v dňoch svo-jich zlých,

že ma ne-prá-vosť stih-ne ni-čom - ných?
 O - ni len v svo-je bo-hat-stvo dú-fa - jú,
 zá - lu-bu v svo-jom ma-jet-ku len ma - jú.

2. Nemôžem svojho brata vykúpiť,
 nemôže nikto dušu vyplatiť,
 peniaze za život bez smrti dať,
 múdry i hlúpy musí umierať.
 Iným bohatstvo nechá bohatý,
 čo zem si prisvojili, raz aj tí
 zomrú a sláva všetka tak pomínie,
 smrť ich zachváti a všetko zahynie.

3. Zatiaľ čo oni v hrobe už tlejú,
 úprimní v novej sláve sa skvejú.
 Boh ma prijíma, Boh ma zastúpi
 a z moci hrobu sám ma vykúpi.
 Preto sa neboj slávy bohatých,
 nič nevezmú do hrobu z vecí tých,
 čo mali, svetlo nevidia ani.
 Ver, nikoho smrť nikdy neuchráni!

S. Radechovská

50. ŽALM

50
L. Bourgeois

Boh sil-ný, kto - rý v ne-bi pre-bý - va,
 nám, čo sme na ze - mi, sa o - zý - va,
 hlas Je-ho moc - ný po-zná kaž-dý rod
 od sln-ka zá - pa - du až po vý-chod.
 Hľa, sláv-ne skvie sa zo Si - o - na za - se
 Boh ve-leb - ný náš v do-ko - na - lej krá - se.

2. Prichádza Hospodin a nemlčí,
 plameňom ohňa všetko vyničí.
 Má vôkol seba silnú víchricu,
 volá svoj ľud pred súdnu stolicu:

„Nebesá a zem, zhromaždite svätých,
pri obetiach do mojej zmluvy vzatých!“

3. Spravodlivý je, nebo hlása nám,
celého sveta sudca je Boh sám.
Počúvaj ma a pozoruj, ľud môj:
Ó, Izraelu, ja sám Boh som tvoj;
pre obete ťa nechcem obviňovať,
že by si nechcel mi ich pripravovať.
4. Ja obeť z tvojich vecí nežiadam,
ba ani dar tvoj, celú zem, hľa, mám.
Po daroch moje srdce netúži,
mne obeťami zem už posluží.
Vari Boh mäso zvierat jesť sa chystá?
Slávy mi dodá iná obeť čistá.
5. Nuž, obeť chvály Bohu obetuj
a sľuby Najvyššiemu naplňuj,
vzývaj ma, keď ťa niečo sužuje,
veď moje ucho všetko počuje;
i vytrhnem ťa, pozbavím ťa zlého,
osláviš ma zo srdca úprimného.
6. Hospodin vraví bezbožníkovi:
Prečo tak chváliš moje stanovy?
Prečo sa mojou zmluvou chválievaš,
keď slovám mojim sa len posmievaš?
Keď zlodeja ty vidíš, hneď s ním bežíš
a neprávostou k hriešnym prináležíš.

7. Zle vravíš, jazyk tvoj lešť ukrýva,
i brata lživým slovom nazýva;
to činiš, domnievaš sa v blude tom,
keď mlčím, že ja tebe rovný som?
Ach, nemýl sa, že unikneš mi trestu,
ja ukážem ti tvoju bludnú cestu.

8. Vy, ktorí viac na Boha nedbáte,
už vari vôbec rozum nemáte?
Keď napadnem vás, kto vás zachráni?
Mňa ctí ten, obeť vďaka kto vzdá mi.
Kto cestu v srdci napraviť už môže,
ja spasenie mu ukázať chcem Božie.

F. Šebesta

51. ŽALM

51

L. Bourgeois

Môj Bo-že, hoj - ný v svo-jej mi - los - ti,
zlu - tuj sa, za - hlad' mo-je pre-stú - pe - nia
a vy-maž všet-ky mo-je pre-vi - ne - nia,

u - čiň to, pl - ný mi - lo - srd - nos - ti!

Po - môž mi, Te - ba vzý - vam sa - mé - ho,

Ty ob - my ma od všet - kých ne - prá - vos - ti,

zlož zo mňa bre - mä hrie - chu ťaž - ké - ho,

a - by som stá - le ne - bol v ne - ľú - bos - ti!

2. V pamäti svoje prestúpenia mám
a hriech môj predom mnou je v každom čase.
Zhrešil som proti Tebe, Pane, zase
a zlo pred Tebou činil, vieš to sám.
Ty v každom srdci pravdu miluješ
a priamosť ducha príjemná je Tebe,
tú skrytú múdrosť Ty mi zjavuješ,
aby som Tvoj súd poznal vždy o sebe.
3. Ó, Bože môj, hneď budem veselší,
keď sám ma z neprávostí vyslobodíš

a obmyješ ma, hriechy zo mňa zhodíš;
tak budem ihneď nad sneh čistejší.
Ó, daj, nech zase čujem s radosťou
ten lúbezný hlas Tvojho potešenia
a muky sprevádzané lútosťou
na radosť znovu tak sa vo mne zmenia.

4. Ó, odvráť tvár od mojich hriešností
a nehľad' na mňa v prísnom hneve ani,
keď Ťa tak prosím, vymaž v zmilovaní
aj učené mnou neprávosti!
Stvor srdce čisté vo mne, Bože môj,
bezprávia aby som sa vyvaroval,
a ducha priameho mi obnovuj,
aby som pravdu horlivo miloval!
5. A hoc som vinný z hriechu takého,
že zavrňovať môžeš moje činy,
prosím Ťa, neráč zbavovať ma nikdy,
môj Bože, svojho Ducha Svätého,
ale ma navráť k potešeniam tým,
ktoré sú z Tvojho spasenia mi dané,
a upevni ma duchom rytierskym,
nech rozkaz Tvoj vždy plním odhodlane!
6. Hriešnik sa každý môže poučiť,
jak kajúcnikov prijmeš milostivo.
Aj on sa k Tebe vydá dôverčivo;
ja Tvojim cestám chcem ho naučiť.

Len Ty ma, Bože, zbavíš hrozných vín
a budem spievať na Tvoju česť, chválu;
otvoríš pery mi, nech velebím
a chválím stále Tvoju štedrosť pravú!

7. Ty nežiadaš si mnoho obetí,
no duchom žalostným a zarmúteným
i srdcom Tvojou bázňou poznačeným
už nepohrdneš, je to obeť Ti.
Dobrota Tvoja buď nad Sionom,
Jeruzalema postav múry pevné;
tam Tebe všetci v srdci pokojnom
na oltár Tvoj my obete niesť chceme.

J. Strejc

se - ba s dô - ver - nos - tou do Bo - žej
o - chra - ny, veď mi - losť Bo - ha
sil - né - ho tr - vá dňa kaž - dé - ho.

52

52. ŽALM

Ženeva 1562

Pre - čo chvá - liš sa ne - prá - vos - tou,
keď moc ťa o - má - mi? Ja dá - vam

2. Jazyk tvoj je nôž naostrený,
lžami nám uškodí,
život tvoj je zlom naplnený,
zlo z neho pochodí.
Hospodin, aj keď chytrák si,
navždy ťa porazí.

3. Chytí ťa v svojom rozhorlení,
zo stánku vytrhne,
zo zeme živých vykorení
a večne zavrhne.
Tu pobožní sa budú báť,
pýche tvojej sa smiať.

4. Ajhľa, to je ten človek pyšný,
čo Boha opustil

a stále viedol život hriešny,
pre majetok len žil,
zlé si všetko pochvaľoval
i Bohu vzdoroval.

5. Ale ja budem zelenáť sa
vždy ako oliva
a v dome Pána radovať sa,
žiť, kde Boh prebýva;
na Božiu milosť nádej mám,
v nej pevne zotrívam.

6. Sláviť Ťa chcem za skutky, Bože,
vždy srdcom hotovým,
len Tvoja ruka pomôcť môže,
len Teba oslovím;
ó, Tvoje meno dobré je,
z úst svätých večne znie.

F. Šebesta

53. ŽALM

53

Mel. Ž. 93: Pán odiaty do velebnosti je

Ženeva 1562

Bláz-ni - vo vra-ví Bo-ží ne-pria-teľ,
že Bo-ha niet a tak-to zmä-te - ný
pá - cha zlo, ne - prá - vos-ti na ze - mi;
niet to-ho, kto by dob-ro či - niť chcel.

2. Vtom Boh na ľudských synov uprel zrak,
chcel vidieť, či je niekto rozumný,
v hľadaní Boha či je poslušný,
ale po takom nebol ani znak.

3. Takého niet, čo dobré vykonal,
takého, čo by nebol skazený;
každý človek je celkom zvrátený
a nikto svojho Boha nepoznal.

4. Keď ľudia, všetci bezbožní a zlí,
ako chlieb, tak zožierajú môj ľud,
nemôžu Božiu silu postrehnúť?
Boh porazí ich, ľahko rozptýli.

5. Raz spása zo Siona príde k nám.
Boh oslobodí ľud svoj zajatý,
s veselou piesňou späť ho navráti,
s plesaním otvorí mu svätý chrám.

S. Radechovská

54

54. ŽALM

Ženeva 1562

Ó, Bo-že môj - ho spa-se - nia,

me - no Ti vzý-vam vo dne, v no - ci,

Ty sám maj svár môj v svo-jej mo - ci,

veď du - ša mi je zo - vre - ná.

Mod - lím sa k Te-be od - da - ne,

môj Bo-že, chraň ma v ne-bez-pe - či;

len po-súď slo-vá mo-jej re - či,

vy - po - čuj mo-je vo - la - nie!

2. Proti mne cudzí povstali,
ukrutní na dušu mi striehnu,
čo hrešia proti Tvojmu menu,
broja, aby ma týrali.
Hľa, jak mi Boh sám pomáha!
Pán uprostred je ľudu svojho,
života oporou je môjho,
je s tým, kto sa ma zastáva.

3. Hospodin sám sa oslávi,
odplatí zlostným všetky zlosti
a podľa sľubov pravdivosti
nebezpečia ma pozbaví.

Zo srdca svojho priameho
budem Ti vďačne obetovať,
vždy meno Tvoje oslavovať,
chváliť Ťa, Pána dobrého.

4. Boh ma z každého súženia
vždy svojou mocou vytrhuje,
môj duch len Jemu dôveruje,
je pravda Jeho nemenná.
Je mojou skalou jedinou,
mám záštitu v Ňom dokonalú,
žalmy spievam na Jeho chválu;
a bezbožníci - zahynú.

F. Šebesta

55

55. ŽALM

Ženeva 1562

Mod - lit - bu mo - ju vy - slyš, Pa - ne,
ne - skrý - vaj sa mi v svo - jom sta - ne!
Po - hliad - ni na mňa, o - hlás sa mi,

zlosť ne - pria - te - ľa ties - ni ma,
zlosť bez - bož - ní - ka o - ví - ňa,
pro - ti mne bro - ja z kaž - dej stra - ny.

2. Mám srdce veľmi bolestivé,
smrť desí ma a hrôzy divé.
Ó, mať tak krídla holubice;
zaletieť, poodpočinúť,
obývať v diaľke púšte kút,
uniknúť na čas od víchrice.
3. Zlý jazyk zmät im, drahý Pane!
Násilie šíria neprestajne;
vo svätom meste, vôkol neho
videl som všade nepravosť,
v uliciach býva lesť a zlosť
a ľudia chytili sa zlého.
4. Skôr sme sa spolu radievali,
do domu Pána chodievali.
No prekvapia ich Božie súdy!

V príbytkoch majú hriechy len
a v srdciach svojich zlosť a blen.
Do pekiel tmy sa každý zrúti.

5. Na Boha volám, On ma vodí
a láskavo ma vyslobodí.
Modliť sa budem večer, ráno.
On, Pán môj, vždy ma vyslyší,
vykúpi dušu, utíši
a zachráni ma pred pohanou.

6. Boh silný vládne od večnosti,
lež oni v svojej nečinnosti
nenapravujú cesty krivé.
A lahodne ich slovo znie,
hladké sú reči úkladné,
no v srdci meče bojachtivé.

7. Na Hospodina uvaľ breň,
On vždy Ťa opatruje verne.
Spravodlivý na Božej skale -
nehne sa na tej základni.
Zlí padnú v polovici dní.
Ja v Boha dúfať budem stále.
S. Verner

56. ŽALM

56

Ženeva 1562

Ach, zmi-luj sa a zľu - tuj, Bo - že môj!
Buď mo-jím strá-žcom, pev-ne pri mne stoj!
Chce po - hl - tiť ma člo-vek naj-hor - ší,
už do bo - ja sa stro-jí, trá - pi ma, ne-
ne - chá ma na po-ko - ji; za - hu-biť ma chcú
ne-pria-te-lia mo - ji. Mno - ho je tých, čo
zni-čiť ma chcú v bo-ji, ó, Pa-ne naj-vyš - ší!

2. Ja každý deň, keď obklúči ma strach,
len v Teba dúfam, svetlo v temnotách,

chcem Boha stále srdcom chválievať
i dobré slovo Jeho
a ustavične budem dúfať v Neho;
nebojím sa, že by mi ľudia smeli
urobiť niečo zlé, hoc by aj chceli,
veď Pán chce pri mne stáť.

3. Prekrútia, čo môj jazyk hovorí,
a k zlému smerujú ich názory:
stále len na môj život číhajú
a spolu sa schádzajú.
Keď špehujú ma, aj keď sa skrývajú,
pred pomstou ujdú za tie nepravosti?
Ty ich, ó, Bože, už máš v nemilosti,
nie, nádej nemajú.
4. V pamäti všetku moju biedu máš
a všetky moje slzy počítaš;
po čase spoznám múdrosť Tvojich ciest,
pevná je moja viera.
S hanbou ustúpia moji nepriatelia.
Keď obrátim sa k Bohu s dôvernosťou,
ja viem, že teraz, no aj budúcnosťou
môj Boh ma bude viesť.
5. Vždy budem chváliť Boha nad nami,
zo srdca chváliť Jeho slovami;
chcem svoje sluby chválou naplniť,
Boh chrániť ma vždy mieni.

Neklesnú moje nohy v tmavom tieni,
už nebojím sa zostať v nebezpečí,
veď v Boha dúfam, verím Jeho reči,
vo svetle túžim žiť.

F. Šebesta

57. ŽALM **57**
Ženeva 1562

Ó, zmi - luj sa, môj Bo - že, na - do mnou,
pri - chá - dzam k Te - be s pros - bou ú - prim - nou.
Du - ša mi všet - ku ná - dej v Te - ba vkla - dá;
tieň Tvo - jich krí - del je mi o - chra - nou,
než pre - jde sú - že - nie, čo na mňa pa - dá.

2. Na Najvyššieho volám prosebne,
On dielo za mňa koná účelne.

Boh z nebies tak pre moje zachovanie
z potupy hriešnych hned' ma vytrhne,
mne pravdu zjaví tým a zmilovanie.

3. Duša je mocou levov zovrená,
svojimi protivníkmi súžená,
čo ako ostré meče majú zuby,
no nádej nebude mi zmarená,
keď pravicu mi Boh dá, tak ich zhubí.
4. Vyvýš sa, Bože, až nad nebesá,
zvýš slávu svoju, nech zem zaplesá.
Hoc hriešni na cestu mi siete kladú,
koho Ty podoprieš, ten neklesá,
do svojej jamy oni sami spadnú.
5. Môj Bože, duša je mi hotová
vyspievať opäť všetko odznova,
aby Ti na česť harfa, lutna zneli.
Viem, láska Tvoja, tá je premnohá,
všetkým to vravieť ústa by mi chceli.
6. Ó, jak je Tvoja milosť veliká
a pravda oblakov sa dotýka!
Môj Bože, vyvýš sa až nad nebesá,
nech Tvoja sláva všetko preniká,
nad slávou Tvojou celá zem nech plesá!
F. Šebesta

58. ŽALM

58

Ženeva 1562

Či prav-di-vo, vy, zhro-maž-de - ní,
na sú-de vy - po - ve - dá - te?
Či spra-vod - li - vo ko - ná - te,
sy - no-via lu - du vy-hlá - se - ní?
Zlo má-te v svo - jom srd-ci len,
ná - si - lím ob - ťa - ží - te zem.

2. Od narodenia sú už veľmi
náchylní na lož, je v nich jed
jak v hadovi, ktorý sa hned'
a celkom na hluchého zmení,

akoby ucho zapchával
a hlasu prístup nedával.

3. Vylom im zuby, Hospodine,
tesáky dravých levícat.
Straťte sa, rozplyúte sa tak,
jak voda mizne na plytčine!
Luky si strelci schystali,
no strely sa im zlámali.
4. Nech stratia sa a zmiznú v diali,
nech neuvidia slnka svit!
Nemôže trnie poraniť,
keď jeho ostne oheň spáli.
Nech ako víchor schvátí mrak,
aj bezbožníci zhnú tak!
5. Smie veselíť sa spravodlivý,
keď vidí pomstu nad krivdou.
Bezpečne prejde potopou.
Si spravodlivý, Pane živý!
Pomsta je Tvoja. Ty česť máš!
Na zemi sudcom je Boh náš.

S. Verner

59. ŽALM

59

Ženeva 1562

Vy - trh - ni ma z rúk ne - pria - te - lov,
Bo - že, z mo - ci zla pá - cha - te - lov!
Is - to - tu daj mi, si - lu vlej!
Ži - vo - tu, du - ši ne - vin - nej
ú - kla - dy ro - bia, pas - ce stro - ja
tí moc - ní, čo sa so zlom spo - ja.
Ó, Hos - po - di - ne, Ty po - vstaň,
pred ne - šla - chet - ný - mi ma chráň!

2. Zástupov Bože, Hospodine,
precitni, nech sa už noc minie,
a navštív všetky národy,
znič toho, kto Ťa obchodí!
Jak štekot psov znejú ich slová,
jak psi sa navracajú znova,
ich pery sú jak ostrý meč.
Kto odpovie na takú reč?

3. Smeješ sa im, ó, Hospodine,
národom, z ktorých zlo len kynie.
Hrad vysoký, môj Bože, si,
prežijem všetky otrasy.
Boh milosrdný predíde ma,
ukáže, jak zhynie noc temná.
No nezabíjaj ľudí zlých,
len svojou mocou poníž ich!

4. A prinúť tých, čo v pýche žili,
nech vravia, čím sa prehrešili,
nech poznajú, kto náš Boh je,
na celej zemi panuje.
Nech ako psi zas pobiehajú,
nech štekajú a zhladúvajú
pokrm, čo utíšil by hlad,
no hladní nech si lahnú spať!

5. O Tvojej sile budem spievať,
hneď zrána Tvoju lásku vzývať.

Hrad vysoký môj bol si Ty
a úkryt v čase úzkosti.
Posilnený Tebou Ťa vzývam
a zas Ti žalmy, chvály spievam.
Veď Boh je bezpečný môj hrad,
je milostivý, má nás rád.

S. Verner

60. ŽALM

60

Ženeva 1562

Na nás si, Bo-že, za - nev - rel,
dal roz-trh - núť náš ze - me diel,
v hne - ve si pri-dal far - chu bied,
ó, na - vráť sa k nám za - se spať!
Tria - sol si ze - mou z mno-hých strán,
daj, nech sa u - zdra - ví z tých rán!

Nech tí, čo te - raz v bás-ni tich - nu,
zás - ta - vu Tvo - jej prav-dy zdvih - nú!

2. Pravicom svojich verných vod,
ich zachovávaj, vyslobod'!
Vyslyš ma v svojej svätosti!
Tak prevravel Boh z výsosti:
„Môj blízky je i vzdialený
ľud z otroctva vykúpený,
svoj zákon lásky som mu vštepil,
aby pohanom na púť svietil.“

3. Kto k hradbám mesta má ma viesť?
Či Ty, ó, Bože, veď si trest
sám dal nám. Teraz z milosti
pomôž nám v našej úzkosti!
Veď ľudská pomoc - chabý zdroj;
viesť chrabro chceme viery boj
a počínať si v Tebe smelo,
Ty zdoláš našich nepriateľov.

S. Verner

61. ŽALM

61

Ženeva 1562

Vy - slyš, Bo - že, mo - je lka - nie,
na - rie - ka - nie, na mod -
lit - by mo - je hľad'! Z kon - čín
ze - me skor - mú - te - ný, vy - si -
le - ný vo - lám, Pa-ne, zas sa vrát!

2. Ty na skalú než ja vyššiu,
kde máš skrýšu,
Pane, veď ma pred zlými!
Vežou pevnou si mi býval
a ma skrýval
pod krídlami svojimi.

3. Ty, môj Bože, bez prestania
moje priania
láskavo si počúval.
Tým, čo žijú ponížene
v Tvojom mene,
slávne dedičstvo si dal.

4. Daj, nech zvoleného kráľa
moc je stála,
aby večne panoval
a svet v čase panovania
bez prestania
slovom pravdy spravoval.

5. Pred Tebou nech býva, Pane,
nech mu planie
Tvoja milosť, lásky zdroj!
Spievať budem Tvojmu menu
vznešenému,
plniť každý príkaz Tvoj.

F. Šebesta

62. ŽALM

62

Mel. Ž. 25: Pozdvihujem dušu svoju

L. Bourgeois

Vždy len mlč - ky o - ča - ká - va
Spa - se - nie On več - né dá - va,

mo - ja du - ša Bo - ži hlas.
v nú - dzi po - moc zo - šle včas.

On je hrad môj vy - so - ký,

ska - la a zá - chra - na stá - la:

stros - ko - ta - jú ú - to - ky,

čo ich zlo - ba na mňa hna - la.

2. Vy budete moje snahy
stále zlobou opriadať?

Ste jak múr bez rovnováhy,
nemôžete pevne stáť.
Stále sa len radíte,
ako Boha strhnúť z výše.
Slovom dobrorečíte,
váš duch však má ku ľži bližšie.

3. Mlčky k Bohu sa priznávajú,
duša Jemu oddaná!
Dennodenne očakávajú,
čo pre teba dávno má.
On ma chráni, je môj hrad,
nehnem sa, keď ma prichýli.
V Bohu večne budem mať
spasenie a skalú sily.

4. Ľudia, nádej v Boha majte,
srdcia pred Ním otvorte,
prosby k Nemu vysielajte,
pomôže vám ochotne.
Ľudí márnosť ovláda,
hoc sú mocní, sklamú iste.
Boh je pravda, pokoj dá,
On je naše útočisko.

5. Na majetok nehľad', srdce,
prijmi radšej Božiu reč!
O pomoc Ho žiadaj vrúcne
v nádeji a v skutku tiež.

Podľa činov odplatíš,
verným dáš však účasť,
v nebi raz ich osláviš,
Tvoje je milosrdenstvo.

S. Verner

63. ŽALM

63

Mel. Ž. 17: *Môj Bože, pre spravodlivosť* L. Bourgeois

Si Boh môj sil - ný, Pa - ne môj!
Hneď rá - no, len čo z lôž - ka vstá - vam,
srd - com Ťa svo - jím vy - hľa - dá - vam;
Ty v svo - jej lás - ke pri mne stoj!
Te - lo mi zväd - nu - té sa sú - ži
tu v tej - to smä - nej kra - ji - ne,

kde nie - to lás - ky úp - rim - nej,
zo - mdlie - va a po Te - be tú - ži.

2. Túžim Ťa v Tvojej svätyni
v sláve a sile vidieť, Pane,
zvestovať Tvoje zmilovanie,
za dobro chváliť, za činy,
veď lepšia ako život časný
je Tvoja milosť, Bože, len,
a preto vzdávať česť Ti chcem
a nech Ťa chváli hlas môj jasný!

3. Keď zaspím, prikrývaš ma Ty,
na lôžku si Ťa pripomínam,
len Teba stále v myšlienkach mám,
keď spánok sa mi vytratí.
Ty sám mi na pomoci bývaš
tu v akomkoľvek súžení,
a preto si mnou chválený,
že pod krídlami vždy ma skrývaš.

4. Duša už k Tebe priľnula,
drží sa Tvojej pravdy, reči,
štit si môj v každom nebezpečí,
veď bez Teba by zhynula.

Tých, čo pád môj a smrť hľadajú
vo vzdornej škodoradosti,
zavrhníš do hlbokosti,
veď Tebou, Pane, pohrdajú.

5. On, Kráľ náš, musí víťaz byť.
A ten, kto prisahá na Neho,
zdroj spozná spásy, milosť Jeho
a radostne Ho bude ctíť.
No ústa plné klamstva, zlosti
navěky budú upchané;
kto stráni sa Ťa, môj Pane,
zahynie v svojej bezbožnosti.

F. Šebesta

64. ŽALM

64

Mel. Ž. 5: Ó, vypočuj ma, Bože, kráľu

L. Bourgeois

Vy - po - čuj, Bo - že, mo - je lka - nie a za - žeň
z ne - pria - te - lov strach, nech ne - ži - jem už v úz - kos - tiach! Po -
hliad - ni na ich spri - sa - ha - nie i zla pá - cha - nie!

2. Svoj jazyk na mňa naostrili,
jak na vraždu sa ostrí meč,
a ako strelu horkú reč
zo svojej skrýše namierili,
zla sa chytili.
3. A keď už tento zlozvyk majú,
hlbšie sa v ňom utvrdzujú
a osídla naťahujú.
„Ktože nás vidí?“, sa pýtajú,
na nič nedbajú.
4. Sú zvláštnou snahou poznačení
Isti, chytráctva sa zachytiť,
bezbožné rady použit
a v dôvtipe sú vycvičení
ostrom priveľmi.
5. No nečakane z ruky Pána
sú zasiahnutí strelami
a nič ich už nezachráni.
Čaká ich pád a každá rana
nám bude známa.
6. Spravodlivý však v Boha svojho
nádej má, v ňom sa raduje,
vo viere sa utvrdzuje
ten, kto je srdca úprimného
a oddaného.

J. Strejč

65. ŽALM

65

L. Bourgeois

Na Si - o - ne sa česť Ti dá - va,
tam Te - be ľud Tvoj chvá - lu vzdá - va,
ó, Bo - že, Pa - ne náš,
že hrieš - nych pri - jí - maš. Ta, k Te - be
stá - le cho - diť bu - dú aj i - ní
z mno - hých strán, Ty vy - po - ču - ješ pros - by
lu - du, lás - ka - vý Boh a Pán.

2. Vín našich hroznú rozhojnenie,
čo sa nás zmocňuje,
i každé naše prestúpenie,
Tvoja dľaň zhladzuje.
Je šťastný, koho vyvoluješ
a k sebe privádzaš,
aj v chráme svojom usadzuješ
a dobrom sprevádzaš.

3. Získame všetci požehnanie
tým dobrom v svätosti,
nájde v chráme potešenie
v tých slovách milosti.
Hľa, veci predivné nám dáva
poznánie zjavenia;
kráľovstvo Tvoje - naša sláva,
ó, Bože spasenia!

4. Upevňuješ Ty mocné hory,
silou opásaný,
svet celý - všetky jeho tvory -
je bážňou zmietaný.
Ty sám zvuk mora umierňuješ
pri jeho hučaní,
národy sveta utišuješ
pri ich povstávaní.

5. Svojou láskou zem navštevuješ,
dažďom ju zvlažuješ,
požehnaním ju zúrodňuješ
a obohacuješ;
brázdy jej Ty sám urovnávaš
a hrudy skypruješ,
aj plodom požehnanie dávaš,
keď vlahu daruješ.

6. Korunuješ v dobrotivosti
úrodu každý rok,

šlapaj Ti svedčí o milosti,
o láske každý krok.
Keď hojne je tak práca naša
žehnaná v štedrości,
kiež sa len k Tebe náš spev vznáša
jak obeť z vďačnosti.

F. Šebesta

66. ŽALM

66

L. Bourgeois

Nuž, pod-te a v Bo - hu ple-saj - te,
me - no Je - ho vy - vy - šuj - te,
ra - dost-ne žal-my Mu spie-vaj - te,
česť Je - ho vždy roz - ši - ruj - te!
Vrav - te Bo - hu: Ó, si pre-hroz - ný

v tom, čo Tvo - ja ru - ka dá - va,
že ne-pria - tel', Te - be od - por - ný,
Tvo - ju česť, slá - vu po - zná - va.

2. Pred Tvojou slávou, velebnosťou
sa všetci ľudia skláňajú
a Tvojmu menu s úctivosťou
chvály a žalmy spievajú.
Pod'ťe a vid'ťe skutky Pána,
patrí sa o nich rozmýšľať,
v nich mocná spása prenáramná
zjavená ľuďom sa má dať.
3. On more rozdelil a pohol
a divnou silou rieku tiež,
aby tak ľud Jeho prejsť mohol
s potešením suchou nohou.
Je večný v svojom panovaní,
cítia to všetky národy,
vzbure pyšných Pán mocne bráni,
k poslušnosti ich privodí.

4. On je Boh náš, preto s vďačnosťou
chváľte Pána najvyššieho,
nech ku všetkým s Jeho veľkosťou
česť príde, sláva tiež Jeho.
Veď mocne On pred zahynutím
životy naše zachoval
a pred škodlivým poklesnutím
On ruky naše podržal.
5. Aj keď si častokrát ukladal,
ó, Bože, na nás súženie,
to si nás len jak striebro dával
do pece na vytavenie.
Ty si v svojej veľkej milosti
nás vyslobodil zo zlého
a priviedol si nás k hojnosti
ovlaženia rozkošného.
6. Keď velebím Ťa v Tvojom chráme
a obeť Ti prinášam,
vždy Ti, ó, láskavý môj Pane,
chcem splatiť sluby, ktoré dám.
Hľad'ťe, vy verní, čo z dobrého
Boh láskavo mi udelil,
všetkého pozbavil ma zlého
a moju dušu potešil.
7. Keď som Ho vzýval s dôvernosťou,
dobrotivo sa mi ozval,

aby som so zvláštnou vďačnosťou
chválu Mu vyspieval a vzdal.
No keby mi srdce zachvátil
tieň hriechu a neprávosti,
isteže by sa Pán odvrátil
od mojich mnohých žiadostí.

8. No na úzkostlivé volanie
ku mne sa sklonil sám dole,
vypočul prosbu a vzdychanie,
splnil ich zo svojej vôle.
Buď Bohu chvála, že nezahnal
od seba moje žiadosti,
že ani svoje On neodňal
odo mňa dary milosti!

J. Strejc

67

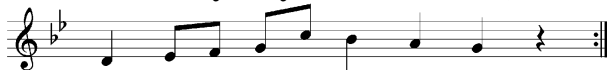
67. ŽALM

Mel. Ž. 33: Vy spravodliví, veselte sa

L. Bourgeois

Ó, Pa-ne, zmi-luj sa nad na - mi
zo - stá - vaj svo - jím svet - lom s na - mi,

a po - žeh - na - nie u - deľ nám,
kaž - dú pri nás tmu roz - ptýľ sám,

a - by ve - del kaž - dý - a chvá - lil Ťa

na - vždy -, že si Ty Boh náš,

že sa i cu - dzie - mu ná - ro -

du kaž - dé - mu s lás - kou roz - dá - vaš!

2. Daj, aby Ťa oslavovali
už všetci ľudia s jasaním,
národy k Tebe prichádzali
a chválili Ťa plesaním!
Veď moc Tvojho práva
nikdy neprestáva
v svojej priamosti.
Tvoje panovanie
je potvrdzovanie
spravodlivosti.

3. Ó, Bože, daj, nech Tvoja sláva
naplní všetky končiny

a zem nech hojnosť vždy vydáva
 úrody z každej rastliny!
 Požehnanie svoje
 daj nám štedro, hojne,
 Pane Bože náš,
 svet sa Ťa bude báť
 a v bázni bude stáť,
 Kráľu večný náš!

J. Strejc

a jak sa náh-le roz-lie-va vosk, keď ho o-heň
 o-hrie - va, tak bez-bož-ní - ci zhy - nú.

68

68. ŽALM

M. Greiter

Keď moc-ný Boh náš po-vsta-ne, des ne-pria-
 A u - te - čú Mu spred tvá-ri zlošť pá-šu-
 te-lov o - va-nie, strach veľ-ký pred Ním cí-tia.
 ci a mod-lá-ri, tí, čo Ho ne-ná-vi - dia.
 Jak vet-rom dym sa roz-há-ňa, tak roz-ve-ješ ich
 rep-ta-nia a po-tres-táš ich vi - nu,

172

2. No spravodliví po celý
 deň pred Bohom sú veselí,
 každý Ho spevom slávi;
 a budú plesať s radosťou,
 chváliť Ho, jasať s vďačnosťou,
 keď Pán sa im sám zjaví.
 Nuž, žalmy Bohu spievajte
 a meno Jeho vzývajte,
 tak cestu Tomu spravte,
 čo nad oblakmi prebýva
 a Hospodin sa nazýva,
 stále Ho srdcom slávejte!

3. Plesajte pred Ním nadšene,
 lebo sám Otcom sirôt je
 v milosti prebohatej;
 On vdov je mocný ochranca
 a pred útlakom záchranca,
 Boh vo svätyni svätej.
 Samotným dáva v domoch kút,
 vyslobodzuje väzňov z pút -

173

sú v Jeho očiach milí;
no vzdorným, čo sa rúhajú,
láskou Jeho pohrdajú,
dá, aby v púšti žili.

4. Ó, Bože, plný milosti,
pozbavil si ľud úzkosti,
zlosť nepriateľov zhasla.
Ty dedičov si predchádzal
a púšťou si ich sprevádzal,
až celá zem sa triasla.
Pred Božou tvárou nebesá
a všetky ich tam telesá
sa v strachu rozplývali,
ba aj vrch Sion pred Bohom
sa zachvel v strachu premnohom -
veď pred Najvyšším stáli.
5. Ty, Bože, z nebies výsosti,
nám dažďom v hojnej štedrosti
stále dedičstvo zvlažíš.
Keď od sucha už zamdlieva,
po daždi znova okrieva,
a tak ho stále blažíš.
Tvoj zástup v ňom sa usadí,
Tvojou mocou sa ohradí,
vzdorujúc takto zlému.
Ty taktiež v dobrotivosti
pripraviš dary hojnosti,
ó, Bože, chudobnému.

6. Pán slovo dal, i tých On dal,
čo všetkým ľuďom zovšadiaľ
ho slávne zvestovali.
Hľa, králi spolu s vojskami
i mocnými ich vodcami
späť s hanbou utekali.
Hoc trpeli ste, kvíľili
a stále sa len hanbili,
ste skvelá holubica;
keď Všemohúci rozptýli,
čo vyklíčilo v násilí,
ako sneh objaví sa.

7. Hoci vrch Bášán veľký je
a nad inými panuje,
nemá nič z inej slávy.
Prečo sa teda pýšite,
vy vrchy, zhora hľadíte,
dvíhate svoje hlavy?
Veď Pán si Sion obľúbil,
tu milostivo prisľúbil
počúvať naše lkanie
a v chráme svojom na hore
chce tým, čo Ho ctia v pokore,
dať večné prebývanie.

8. Hľa, poslov Božích tisíce
sú v moci Jeho pravice
a ďalších húfov veľa.

Pán medzi nimi prebýva
 a hora Sion búrlivá
 je slávou Stvoriteľa.
 Ty na výsosť si vystúpil,
 zajatých väzňov vykúpil,
 pre ľudí vzal si dary.
 Spasenie naše, Bože náš,
 aj vzdorným príbytok Ty dáš,
 zahladíš všetky sváry.

9. Buď požehnaný s vrúcnosťou,
 Pán, ktorý denne s hojnosťou
 nás zahrňuješ darmi!
 Boh silný, naše spasenie,
 buď Jeho meno chválené,
 vždy spievajme Mu žalmy!
 On sám je Pán Boh silný náš,
 i v súžení je naša stráž,
 náš hrad a naša sláva.
 Boh s nami, kto uškodí nám,
 aj zo smrti vyvádza Pán,
 po smrti život dáva.

10. Boh nepriateľov potrestá,
 za každý hriech odplatu dá
 a v prísnom súde skazí.
 Nám povie: „Svojich povediem
 a nebezpečím prevediem,
 tých škodcov hnev môj zrazí.“

Tvoj slávny príchod zočili,
 vo svätyni Ťa slávil,
 ó, Bože môj a Kráľu,
 tí na nástrojoch hrajúci
 a Tebe vyspevujúci
 Ťi zvyšovali chválu.

11. Vy z rodu izraelského,
 tu slávte Boha večného,
 vo svojom zhromaždení!
 Rodina Božia premnohá,
 na Sion vojdi pred Boha,
 choď podľa pokolení!
 Boh silou Ťa obdaruje,
 nám svoje dielo vstępuje
 z chrámu v Jeruzaleme;
 už Jemu mnohí vládcovia
 rozličné dary hotovia,
 tak prídu mocní zeme.
12. Ó, Bože, prekaz snaženie
 i mocných vodcov spolčenie,
 rozmetaj rady lstivých!
 Tak rozptýl' v pýche chodiacich
 a bohatstvom sa chváliacich
 i ľudí vojnychtivých!
 Prichodia z krajín vzdialených
 zaspievať v žalmoch velebných
 Pánovi sveta, zeme.

On premocný hlas vydáva,
svojich sa verných zastáva
a v Ňom je odpustenie.

13. Velebte Boha silného,
panovníka dôstojného
nad svojím Izraelom!
On ukazuje v oblakoch,
aký je v divoch slávny Boh,
moc svoju v svete celom.
Ó, prehrozný si, Bože náš,
keď zo svätyne hľadievaš
na svoj ľud povolaný.
Boh izraelský prisľúbil
a svojmu ľudu dal dosť síl,
sám Boh náš zvrchovaný.

F. Šebesta

69. ŽALM

69

Mel. Ž. 51: *Môj Bože, hojný v svojej milosti* L. Bourgeois

Ó, vy-slo-boď ma, Bo-že, z hĺ-bky vôd,
prúd za-chvá-til ma, vo-lám u - na - ve - ný,
no már-ne hľa-dám Ťa, síl po-zba-ve - ný,
keď moc-nie Tvo-jich ne-pria - te - lov rod.
Mno - hí ma, mno-hí ne-ná - vi - dia z nich,
no hriech som ne-spá-chal, za kto-rý tr - pím,
Ty ne-za-han - buj všet-kých od - da - ných,
keď v ne-múd-ros - ti zá-kon Tvoj pre-stú - pim.

2. Keď, Bože, znášam hanbu pre Teba,
som blízkym vzdialený a odcudzený,
ich zlobou, výsmechom som potupený,
keď horlivosť za dom Tvoj vedie ma.
Ach, smejú sa, keď nesiem trápenie,
len na posmech im moje muky slúžia,
dávajú posmešné mi znamenie,
aj piesňami ma pokorovať túžia.

3. S modlitbou idem k Tebe, Bože môj,
viem, že mi chceš dať svoje zmilovanie,
vypočuj ma a prejav zľutovanie
nad dušou, ktorá s prúdom zvádza boj!
Si láskavý, máš hojnosť milosti,
neskrývaj tvár, keď úzkosť obostrie ma,
vyslyš ma, keď mi srdce žalostí,
nech hlbina už nado mnou moc nemá!

4. Som pohanený, trpím, dobre vieš;
nikto ma nepotešil, nelutoval,
keď žlč som miesto jedla okusoval.
Zlých ľudí zničíš a ich krutosť tiež.
Tvoj hrozný hnev ich všetkých zachváti,
zboria sa stany krutých, skrivodlivých,
Tvoja milosť sa už k nim nevráti,
vymažeš aj ich mená z knihy živých.

5. Mne, čo mám srdce bôlom zovreté,
spasenie Tvoje bezpečím sa stane,

budem Ťa chváliť, spravodlivý Pane,
viac Ti je chvála ako obete.
Prinášaš tichým mnoho radosti,
počúvaš biednych, o väzňov sa staráš,
svoj Sion opäť dvíhaš v milosti,
zem svoju verným do dedičstva dávaš.

S. Radechovská

70. ŽALM

70

Mel. Ž. 17: Můj Bože, pre spravodnosť

L. Bourgeois

Ó, Bo - že, za - chráň ma čím skôr,
na po - moc mi príď, Hos - po - di - ne!
Hrot ha - ny, kto - rým du - ša hy - nie,
späť o - bráť na tých, čo môj bôľ
sle - du - jú vždy len s po - smeš - ka - mi.

Nech od - chá - dza - jú s po - ha - nou,
s tvá - rou od han - by str - ha - nou,
nech ško - do - ra - dosť zo - žnú sa - mi!

2. Tí, čo Ťa srdcom hľadajú,
nech radujú a veselia sa,
nech v Tebe žiť tak osmelia sa,
že vieru nezastierajú.
Čo, túžiac po spáse, sú stáli,
tých chválospevy počúvaš.
„Buď oslávený, Bože náš!“
Tou piesňou nech Ťa každý chváli!

3. Ja chudobný a biedny som,
prosím však: Príď už, pomôžte mi,
nič nečakám na tejto zemi,
len Ty si mojím ochrancom.
Vysloboď ma a tieseň zažeň,
a nemeškaj už, Pane môj!
V temnote buď mi svetla zdroj,
nech viem, že mám už Tvoju priazeň!
S. Verner

71. ŽALM

71

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

L. Bourgeois

V Te - ba dú - fam, Hos - po - di - ne,
než čas - ný vek môj po - mi - nie,
nech han - by sa mi ne - do - sta - ne!
Nuž, vy - slo - boď ma a ma bráň,
skloň ku mne svo - je u - cho sám,
buď mi vždy pev - nou ska - lou, Pa - ne!
Tvoj prí - kaz ma má o - chrá - niť,
si mo - ja ska - la, pev - ný štít.

2. Ochráň ma pred násilníkom
a nedaj vážniť hriešnikom,
nech Tvoja pravica ma skryje!
Ja v Teba dúfam odmlada.
Skôr, než dieťa Boh uvádza
do života, On už s Ním žije.
Odvtedy sa Mu oddávam,
chválím Ho, aj Ho vyznávam.

3. Mnohým je to nad chápanie,
no Ty si moje dúfanie,
nech jazyk môj len Teba chváli!
Ó, Bože, netrestaj ma, nie,
hoc' moja sila pominie
neopúšťaj ma, nebuď v diali,
nehľad', čo s takým počíta
nepriateľov moc ukrytá!

4. Čakať budem Ťa každý deň,
na chválu Tvoju spievať len.
Nech moja reč vždy pripomína
spásu a s ňou spravodlivosť.
Hoc nepochopím nikdy dost
moc Panovníka Hospodina,
ja Tvoje divy hlásať smiem
od mladosti po dnešný deň.

5. Tvoja blízkosť nech oživí
starobu moju, šediny,

nech slávim silu Tvojej ruky,
aby sa museli jej báť.
Kto sa Ti môže vyrovnáť?
Dal si mi skúsiť hrozné muky,
zas odo mňa smrť zaženieš
a z priepasti ma vytrhneš.

6. Moju dôstojnosť rozmnožíš,
po skúškach zas ma potešíš.
Čin Tvojej pravdy spasiteľský
chcem sláviť hraním na lutnách
a spevom žalmov pri harfách.
Budem Ti, svätý izraelský,
spievať a hrať zo všetkých síl.
Ty si mi dušu vykúpil.

S. Verner

72. ŽALM

72

Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva

L. Bourgeois

Ó, Bo-že, Krá - lo - vi daj sú - dy,
nech všet-kých On prav - di - vo sú - di
moc spra-vod-li - vos - ti, On o-spra-
a ľud o - mi - los - tí!

ve - dl - ne - ný vsta - ne a pev-ne
 bu - de stáť. Chu - dob-ní v mi-los-ti im
 da - nej zá - stan-cu bu - dú mať.

2. Z hôr príde pokoj po vôd príde,
 ľud pravdou obrodíš.
 Chudobných, synov biednych v súde,
 Bože, vyslobodíš.
 Keď tyran zhynie, bázeň pravá
 ľud Boží očistí.
 Kým slnko s mesiacom svit dáva,
 Ho každý národ ctí.
3. Syn Boží bude zostupovať
 tak ticho ako sen,
 jak rosa, čo má ovlažovať,
 jak dážď, čo kropí zem.
 V tých dňoch rozkvitnú spravodliví
 do ďalekých končín;
 jak mesiac vplýva na prílivy -
 na srdcia Boží Syn.

4. Ľud púštny hlavu v úcte skloní,
 do prachu nepriateľ,
 ostrovov vládca si zrak cloní,
 tak žiari Spasiteľ.
 Na poctu dary prinesie Mu
 Arab i Habešan,
 do Jeho služby sa pohnú
 ľudia zo všetkých strán.

5. On trpiaceho vyslobodí,
 keď v núdzi volá Ho.
 Bez pomocníka sám kto chodí,
 tu pozná pravého,
 čo nad chudobným zmiluje sa,
 v kom pravá spása je.
 Veď Jemu, čo pod krížom klesá,
 ich krv vždy drahá je.

6. On bude žiť, nad Sáby zlato
 Ho budú sláviť len
 a modlitbami chváliť za to
 na každý nový deň.
 Hrsť obilia dá výške klasov
 jak Liban vlnivých
 a Boží ľud rozkvitne krásou
 tých polí plodivých.

7. Nad svetom dokiaľ slnko vstáva,
 Boh bude slávený,

Ľud požehnanie v Ňom dostáva.
 Buď, Pane, chválený!
 Divy na slávu svojho mena
 sám činí, Prevelký.
 Buď Jeho slávou naplnená
 zem celá naveky!

S. Verner

jak v ho-rú - ča - ve kru-tý smäd;
 a v záš-ti cu-dzím o - su - dom
 svoj vlast-ný ži - vot me - ral som.

73

73. ŽALM

L. Bourgeois

Bo - že, si dob - rý k ú - prim - ným
 a čis-tým srd - com: žeh-náš im.
 Ja som však sko - ro zi-šiel z ces - ty,
 len na krok som bol od bo - les - ti.
 Zá - vist ma hna-la sle - po vpred

2. Videl som šťastie svojvoľných.
 Sú, stáby o súd smrteľných
 nemal kto dbať. Žiaľ, to sa stáva.
 Hoc stmieva sa, „dosť času!“ vravia.
 Vážiť si ľudskú dôstojnosť,
 za iných nosiť bremená
 a „vziať kríž“ - žiadna ozvena,
 vypasení sú viac než dosť.
3. Šperk na ich hrdle - pýcha zlá,
 plášť krutosti ich prikrýva.
 Hoc oko sotva hľadá z tuku,
 na všetko kladú chtivú ruku.
 Keď vravia, zo srdca im čpie
 zlá myšlienka, zlé násilie.
 Tak naduto sa ozýva
 reč z hrdla ich vždy hrozivá.

4. Keď svoje ústa otvorila,
slová sa nesú dohora.
Tá panská zvôľa len tam mieri,
do neba letia ich úst strely.
Vracajú sa však na zem hneď,
no jazyk ďalej šermuje
a Boží ľud príťahuje,
sfaby Boh dával odpoveď.
5. Chystajú ľuďom pasce, zvod,
ľud chtivo pije z kalných vôd.
A hovoria mu: „Vie Boh? Tuší?
Počujú Najvyššieho uší?“
Hľa, takíto sú svojvoľní,
v moci a pýche pokojní;
uchrániť si chcú majetky
a takto žiť až naveky.
6. Ja som chcel s čistým srdcom žiť,
v nevine ruky očistiť,
lež celé dni ma tíkli, bili,
kárali, žialiť prinútili.
Načo to bolo? Darmo snáď,
pre márnosť mal som umierať?
Tak vravieť, hriech len mal by som
a zradil Božích synov dom.
7. Hľbal som nad tým sám a sám,
oddávajúc sa odmlkám.
Až keď som vošiel do svätyne,

stíchol som, všetko bolo iné.
Zbadal som veci posledné,
cieľ všetkých, údel života.
Zase mi svitla istota:
žiť zo dňa na deň - tak to nie!

8. Neistých som ich videl stáť.
Ó, Pane, dopustiš ich pád!
Hľa, zahynuli zaskočení,
smrť prišla s hrôzou, strach ich mení.
Sú ako vo sne predstava:
sen zmizol, ráno nastáva,
nemyslíš viac už na obraz.
Než vstaneš, už ho odkladáš.
9. Keď srdce v trpkom trápení
až do dna vtedy zhorklo mi,
blázon som bol: pred Tebou, Pane,
jak hoviadko stál naľakane.
Teraz sa nehnem od Teba,
keď do rúk vzal si moju dľaň,
čo povieš, všetko sa tak staň,
než vovedieš ma do neba.
10. Koho by som mal na nebi?
Na zemi koho velebím?
Telo mi, srdce, zhynú vedno,
ale ja o tom viem už jedno:
Skalou je môjho srdca diel,
môj Boh ma oddávna už chcel

viesť k cieľu, ta, kde má svoj dom.
Naveky odpočiniem v ňom.

11. Kto odvrátil sa, zhynul vtom,
vytínaš takých ako strom.
Kto odpadol, k mlčvoté speje,
je, sfaby bol, a predsa nie je.
Ja chcem byť v Tvojej blízkosti,
Pane, si moje dúfanie;
vďačne Ti spievam vyznanie,
chválím Ťa za diel milosti.

V. Kučera

74

74. ŽALM

Ženeva 1562

Na - dl - ho nás, ó, Bo - že, o - púš - ťaš,
hne - váš sa na tých, kto - rí spá - sať bu - dú
past - vi - ny Tvo - je - stá - do svoj - ho lu - du.
Pre - čo tú ska - zu na nás do - púš - ťaš?

2. Na vyvolený ľud si spomeň zas,
už dávno získaný a vykúpený,
dedičstvo Tvoje, ktoré hriešnik plieni,
a Sion, vrch, kde slávne prebývaš.
3. Tam, kde prv na chválu Ti spievali,
znel potom len rev preukrutnej sily,
keď protivníci Tvoj dom vyplienili,
spálili ohňom, trosky nechali.
4. Takto na seba pyšne volali:
„Vyhubme každého z nich čím skôr smelo,
aby sa o tom ľuď nevedelo!“
A Božie stánky v ohni vzbĺkali.
5. Nemáme Tvojej lásky znamenie,
z prorokov nik už nie je medzi nami
a ako teraz dozvieme sa sami,
jak dlhé má byť naše súženie?
6. Ach, Bože, dokedy chceš počúvať
odporcov a ich hriešne hanobenie?
Či nepriateľ náš bude môcť už denne
rúhať sa Ti a Tvoj dom oplúvať?
7. A svoju ruku dlho zdržuješ
a netrestáš už všetkých protivníkov.
Ach, prečo, Bože, svojich služobníkov
premocnou rukou neochraňuješ?

8. Veď Ty si Kráľ náš už od večnosti
a stále si k nám milostivý býval,
celý svet na to veľa ráz sa díval,
jak vytrhávaš všetkých z úzkosti.

9. Bezradným si nám cestu ukázal,
veď Tvoj ľud taktiež hrozným morom prešiel
a pomoc v každom nebezpečí našiel,
nasýtil si ho, napíť sa mu dal.

10. Keď rozkážeš, hneď deň sa navracia,
slnko i mesiac vyjdú z Tvojej vôle,
raz letá sú a zase zimy holé,
stvorenie sa vždy k Tebe obracia.

11. Pamätaj preto na nás, Pane môj,
veď nepriateľ vždy proti Tebe brojí,
hrdličku Tvoju zahubiť sa strojí,
pri biednom stáde Ty však verne stoj!

12. Nezabudni na zmluvu milosti,
nepokor toho, kto Ťa hľadá všade,
nech raduje sa, Tvoju lásku nájde;
v pamäti maj odporcov krutosti!

J. Strejc

75. ŽALM

75

Ženeva 1562

Te - ba, Bo - že, slá - vi - me,
slá - vi - me Ťa nad - še - ne za nám
da - né spa - se - nie. Z Tvo-jich di - vov
vi - dí - me blíz - kosť Tvoj - ho me - na vždy;
všet - ka česť mu ná - le - ží.

2. Keď čas príde určený,
spravodlivo súdiť chcem,
až sa musí zachvieť zem
a s ňou aj ľud skazený;
ale mocným slovom tým
stĺpy zeme utvrdím.

3. „Nebláznite!“ vravím im,
„čelo nepozdvihujte,
Bohu neodporujte
srdcom svojim kamenným,
nehovorte spurnosti
proti Božej svätosti!“

4. Východ, západ, púštna zem
povýšenie nedá vám.
Boh je mocný sudca sám.
Súdi Božia ruka len:
jedného ponížuje,
druhého povyšuje.

5. Kalich drží v ruke Pán,
kalné víno nalieva.
Rmut sa s vínom prelieva,
keď ho dáva piť im sám.
V hneve takto bezbožných
trestá, zavrhuje zlých.

6. O skutkoch predivných tých
žalmom, Bože, zvestujem,
plesám a sa radujem,
zrážam pýchu bezbožných.
Bude raz povýšený
spravodlivý v spasení.

F. Šebesta

76. ŽALM

76

Mel. Ž. 30: Velebím Ťa, Hospodine

L. Bourgeois

Boh lu - du v Jud-sku zná-my je

a Je-ho me - no vzne-še - né

po ce - lom Iz - ra - e - li znie,

vždy cte-né je a chvá - le - né.

V Sá - le - me má stan pre-dôš-toj - ný

a na Si - o - ne svä-tom tró - ni.

2. Tam láme šípy ohnivé,
vojnové zbrane ničí tam
a vojny krotí búrlivé
Boh večne milostivý nám.

Nad hory lúpeže je vyšší,
nad každú korisť nádhernejší.

3. Olúpení sú udatní,
do mrákot spánku upadli;
i hrdinovia obratní
sťa bez sily mdlí uvädli.
Ó, Bože, keď si rozhnevaný,
kone i vozy Tvoj hnev raní.
4. Ó, Bože, Ty si hrozný sám,
kto pred Tebou by mohol stáť?
Keď zjavuješ sa mocný nám,
na nás sa musíš rozhnevať.
Keď rozsudok dáš počuť z neba,
svet tichne, tak sa bojí Teba.
5. Keď Boh náš súdiť povstáva
na zemi všetkých pokorných,
s láskou sa verných zastáva
a všetkých sebe odporých
do prachu s hanbou ponizuje,
tak hnev i milosť ukazuje.
6. Tvoj ľud sa sveta nelaká,
keď jemu Boh sa zjavuje,
veď zaiste hnev človeka
tiež chválu Jeho zvyšuje.
Ó, Bože, v svojej horlivosti
Ty skrotíš všetky ľudské zlosti.

7. Pred Bohom sľuby skladajte
a sľúbené vždy plňte Mu!
Tí, čo ste pri Ňom, dávajte
dary Pánovi veľkému!
On ducha mocných pokoruje
a všetkých hrôzou naplňuje.

F. Šebesta

77. ŽALM

77

L. Bourgeois

V ťaž-ký deň sú - že - nia môj - ho
vo - lal som na Pá - na svoj - ho,

k Bo - hu nie - sol sa môj hlas,

kým ma ne - vy - po - čul zas;

kým som v smút - ku kle - sal niž - šie,
chcel som Ho mať k se - be bliž - šie,

tým viac Je - ho po - mo - ci
hľa - dal som vo dne v no - ci.

2. Moja duša utrápená
zostala bez potešenia,
hroznejší sa mi Boh zdal,
čím viac som Ho v mysli mal;
hoci som Ho stále vzýval,
v modlitbách som žiaľ svoj skrýval,
môj duch v ťažkom trúchlení
bol v bolestnom zomdlení.
3. Po dňoch môjho nariekania
zbavil si ma, Bože, spania,
musel som sa pokoriť,
nemohol som hovoriť,
až som v duchu pokojnejšie
videl časy radostnejšie,
keď Boh milosrdný bol,
svojim verným pomohol.
4. Tak som aj na to mysleval,
čo som vtedy Bohu spieval,

láskavého poznajúc,
česť Mu za to vzdávajúc
s veľkou ducha horlivosťou;
keď som všetko s bedlivosťou
v srdci si rozvažoval,
tým som sa posilňoval.

5. Vari ma Boh, môj ochranca,
do zúfalstva navždy vracia?
Azda mi už na večnosť
odoprel dobrotivosť?
Zabudol všetko z lútosti,
prejavovanej v hojnosti?
To by som bol stratený;
Pán však všetko premení.
6. Aby som to chápal ďalej,
pripomínal som si stále,
Pane, divných skutkov rad,
čo si činil mnohokrát,
Tvoje mocné divné dielo
v mysli mal a širil vrelo.
Slávu Tvoju vidím v ňom,
zvestovať ju chcel by som.
7. Tebe, Bože, česť a chvála,
Tvoja cesta - svätá, stála,
iste nieto iného,
Bože, Tebe rovného.

Ty si naozaj večný Pán,
čo divné veci činí sám,
Ty svoju moc neskrývaš,
každému ju poznať dáš.

8. Silou ramena mocného
zbavil si jarma ťažkého
potomkov Jákobových
i synov Jozefových.
Vody tiež Ťa pocítili,
zdesene sa zastavili,
oblak pustil dážď hojný,
vydal aj zvuk prehrozný.

9. Zem sa v hrôze zachvievala,
keď Tvoja noha kráčala
cez more vôd násilných,
stopy nenechajúc v nich.
Stádo ľudu oddaného,
Mojžišom vyvedeného,
na pastviny vyvádzaš,
pokoj vyvoleným dáš.

J. Strejč

78. ŽALM

78

Mel. Ž. 90: Býval si naším prýbytkom, ó, Pane L. Bourgeois

Po - čú - vaj, ľud môj, te-be da-ný zá - kon

a u-cho svo - je k mo-jim ús-tam na-kloň!

Čo vi-de-li sme, čo-mu na-čú-va - li,

čo ot - co-via nám dáv-no zves-to-va - li,

pred po - tom-ka-mi ne-u-kry - je - me -

Pá - no - ve skut-ky im roz-po - vie - me.

2. Na Jeho činy už nespomínali.

Veď ako by ich na pamäti mali?

V nich ukázal sa príliš dobrotivý,

pred otcami ich činil veľké divy,

v Egypte tak im rovno pred zrakom
i v púšti dal sa zjaviť zázrakom.

3. Rozdelil mocne morske hlbociny
a hlbinou ich viedol na plytčiny,
ved' veľké vody okolo nich stáli
a pokiaľ šli, sa vôbec nehýbali.
Vo dne ich vodil tieňom oblaku
a v noci jasným ohňom zázraku.
4. Na púšti slovom roztrhol zas skaly,
pri každom smäde Pán, vždy v sľuboch stály,
im dobrý nápoj z hlbociny dával,
potoky zo skál tvrdých vyvolával.
No na Pána zas všetci reptali
a podľa chuti pokrm žiadali.
5. Pán dával pokrm vo svojej štedrosti,
i mannu zoslal, mäsa do sýtosti;
hoci ich, nevďačníkov, trestať musel
a Jeho súdu nikto z nich neušiel,
On milostivo hnev svoj odvracal,
nie podľa hnevu sa im odplácal.
6. Pán nepriateľov stíhal z každej strany,
na celý Egypt zoslal ťažké rany.
Dedičstvo svoje, stádo vyvolené,
ľud svoj jak ovce vodil vykúpené,
kde dedičstva je jeho hranica,
čo dobyla mu Božia pravica.

7. Pán zničil pohanov, keď na to hľadel,
dal krajinu ich svojmu ľudu za diel,
aby ich pokolenia prebývali
v zemi, jak slová Pána sľubovali,
no oni hnevali Ho obrazmi,
podlými žiadosťami, modlami.
8. To videl Pán a hnev svoj na nich zvalil,
od Izraela milosť svoju vzdialil,
tak dedičstvo sa Mu už zošklivilo,
že sám opustil príbytok svoj - Šílo;
na svoj ľud Pán sa veľmi rozhneval
a kalich súženia mu nalieval.
9. Boh však sa znova k svojmu ľudu skláňa,
k dedičstvu svojmu v čase zľutovania.
Tak Júdovo si zvolil pokolenie
a utvrdil v ňom svoje zaslúbenie;
na vrchu Sion, ktorý miloval,
tam slávu svoju večnú zjavoval.
10. Tam na Sione vystaval hrad veľký,
svätyňu, čo by trvala naveky.
Za služobníka Dávida si vybral,
za vodcu ľudu, od stáda ho zobral;
vodieval Jeho ľud s úprimnosťou
a pásol ho vždy s opatrnosťou.

F. Šebesta

79

79. ŽALM

L. Bourgeois

Po - ha - nia vtr-hli do de-dič-stva Tvoj-ho,
 môj Bo-že, hrie-chov sa v deň hne-vu svoj - ho
 do - pus - ti - li, svä - ty-ňu zne-svä - ti - li,
 Je - ru - za - lem na ru-my pre-me - ni - li.
 A mŕt-vych slu-hov, ach, vtá - kom na ne -
 be - siach za ko - rišť po - ho - di - li
 i drav-ce z kra-jov tých sa te - la -
 mi zbož-ných do - sý - ta na - kŕ - mi - li.

2. Krv vylievali ako z vedra vodu
 a nebol, kto by zastavil tú hordu
 a pochoval vôkol Jeruzalema
 zabitých Tvojich služobníkov telá.
 Od susedov sa nám
 ušla zo všetkých strán
 len potupa a hana
 a tí, čo vôkol nás
 prežili celý čas,
 sa smiali bez prestania.
3. Až dokedy sa budeš hnevať, Pane?
 Vo vyhni skúšaš, čo sa s nami stane?
 Čo stane sa, keď oheň spravodlivý
 strávi Tvoj ľud jak drevo, čo ho živí?
 Tvoj hnev rozhorčený
 do pohanských zemí
 nech spadne jak spúšť z neba
 na kráľov, národy,
 kde v rabstve ľud chodí,
 nevzýva menom Teba.
4. Jákoba zhtli, spustošili nivy.
 Ó, nerátaj nám predkov našich viny,
 keď otcovia šli cestou nepravosti.
 Blúdime tiež, lež vieme o milosti.
 Zľutuj sa, Bože náš,
 túžobne každý z nás
 vyzerá zmilovanie.
 Buď nám na pomoci!

Úbohí otroci
čakáme na svitanie.

5. Ó, Bože spásy, príď už v svojom mene!
Dedičstvo Tvoje nech je vykúpené,
prikrytý hriech! Zmier naše previnenia,
nech pohan posmievačný pravdu nemá:
„Kdeže je Boh ich, kde?“
smeje sa hlasite.
A daj nám poznať, Pane,
že za krv sluhov tých,
nevinne pobitých,
odplatu žiadaš zjavne.
6. Ston stúpa s plačom ľudu spútaného
pred Tvoju tvár, veď ruka Najvyššieho
je láskavá. Sám pretni pevné putá,
čo odsúdencom ruky, nohy krútia!
Susedom sedemkrát
za posmech, Pane, vráť,
nech je to na znamenie:
vina tá ohromná
vracia sa do lona
za Božie potupenie.
7. My, zajatý ľud, Tvojich pastvín stádo,
Ti vyznávame, že si svojou vládou
spravodlivý od vekov do večnosti,
od rodu k rodu. Si Bohom milosti.
Zľutuj sa, Bože náš,

túžobne každý z nás
vyzerá zmilovanie.
Buď nám na pomoci!
Úbohí otroci
čakáme na svitanie.

V. Kučera

80. ŽALM

80

Ženeva 1562

Ó, Bo-že, pa-stier Iz-ra-e-la,
ve-die ho Tvo-ja ru-ka bde-lá.
Ty che-ru-bí-nom tró-niš sám,
si vy-vý-še-ný v slá-ve tam.
Ach, vy-po-čuj nás z vý-sos-ti,
za-skej sa v svo-jej mi-los-ti!

2. Silný sa zjav pred Efrajimom,
v diele svojom pred Benjamínom,
daj, nech Ťa vidí Menaše,
tí, ktorí túžia po spáse;
moc svoju prebuď, silu daj,
na pomoc sa nám ponáhľaj!
3. Pozdvihni nás a navráť zase,
ustanov znova v svojej spáse!
Tvoj svätý, Bože, obličaj,
do našich temnôt svetlo daj,
a tak my v smutnom trápení
hneď okrejeme spasení.
4. Ó, Bože zástupov, jak horí
Tvoj dlhý hnev a jak nás morí!
Aj napriek našim modlitbám
plač, ako chlieb, ješť dávaš nám,
dávaš nápoj slz, kvílenia
prehojnou mierou horlenia.
5. Do sváru si nás vohnal, Bože,
a sused sa nám vysmiať môže.
Posmech z nás máva nepriateľ,
čo by nás všetkých zničiť chcel.
Ty k sebe vráť nás, pri nás stoj,
nech nám svieti obličaj Tvoj!
6. Z Egypta vybral si ker vínny,
presadil ho na záhon iný

a pohanov si vypudil.
Zasadil si ho, aby žil,
korene svoje rozložil
a celú zem tak naplnil.

7. Tieň révy pokryl vrchov stráne,
jak cédrov Božích padá na ne,
výhonky k moru vystiera
a k rieke sa až prediera,
rozvádza ďalej každý prút,
chce všetky múry presiahnuť.
8. Ach, prečo si jej ploty strhol,
veď tí, čo idú cestou vökol,
z vinice hrozno trhajú,
pustošia ju a ničia ju.
Podrýva diviak každý ker
a vinič spása divá zver.
9. Vid', Bože zástupov, nás v plači,
Tvoj zrak nech na nás hľadieť ráči!
Zas vládni touto vinicou,
štepenou Tvojou pravicom,
a nové mladé štepy chraň
a vyvyšuj sa takto sám!
10. Ach, jak ju oheň celkom spálil,
jak spustla, keď si od nás vzdialil
svoju tvár a hnev vylieval.

Nuž, zdvihni ruku, ukáž tvár,
nech kmeň Tvoj, ten človeka syn,
je živý Tebou, daj mu síl!

11. Nezriekneme sa, Bože, Teba.
Len obživ nás, daj pomoc z neba!
A budeme Ťa velebiť;
Tvojej tváre poteš nás svit!
Budeme strastí zbavení,
teraz i večne spasení.

G. A. Molnár

81

81. ŽALM

Ženeva 1562

Hla-som ve-se-lým Bo-ha o-sla-vuj-te,
ple-saj-te pred Ním! Je-na-šou si-lou,
s mys-lou ve-se-lou všet-ci vy-spe-vuj-te!

2. Pieseň začnite
z hrdla radostného,
bubon vezmite,
husle i lutnu,
i harfu zvučnú
na česť, slávu Jeho!
3. Ľudu vernému
Boh sám to prikázal
izraelskému
i Jozefovi,
v istote zmluvy
to za právo vydal.
4. Keď zoslal rany
na Egypt a z neho
hneď do ochrany
Izraela vzal,
vyslobodzoval
z diela otrockého.
5. Keď si ma volal
vo svojej ťažkosti,
som ti pomoc dal,
aj ťa vyskúšal,
aby počúval
si ma v budúcnosti.
6. Boha žiadneho
cudzieho nemával,

len mňa samého,
mnou sa spravujúc,
vo mňa dúfajúc,
česť mi, chválu vzdával.

7. Lebo som tvoj Pán,
Boh večný v bytosti,
priviedol som sám
ťa sem do zeme,
rozkošnej zrejme,
z egyptských úzkostí.

8. Otvor len ústa
a pochopíš náhle,
skúsiš doista
hojnosť všetkého
môjho dobrého,
budeš ho mať stále.

9. Keby ľud môj chcel
poslušným sa mi stať,
keby Izrael
chodil cestami
mnou sprevádzaný,
nemusel by sa báť.

10. Nepriateľov hneď
jeho by som sklátil,
dal im odpoveď
silnou rukou tou.

Na protivníkov
by som ju obrátil.

11. Ľud môj pokojne
mohol žiť a každý
mal čo jesť hojne.
Všetkých úzkostí,
bied a ťažkostí
zbavil sa už navždy.
J. Strejc

82. ŽALM

82

Mel. Ž. 46: Boh je sám naše útočisko

L. Bourgeois

Boh sto-jí nad sud-ca-mi ze-me,
a tak im je to po-tvr-de-né,
že kaž-dý súd ich po-sú-di
a ne-prá-vos-ti od-sú-di:

Pre - čo sa vy ma ne - de - sí - te,
 keď sú - dy kri - vé u - či - ní - te?
 Do - kiaľ bez - bož - ným na ra - dost
 pre - hlia - dať chce - te ne - prá - vosť?

2. Na poslanie vždy pamätajte
 a k povinnostiam úctu majte,
 súd vynášajte pravdivý
 a vo všetkom spravodlivý,
 vždy zastaňte sa trpiaceho,
 pre zlobu mocných lkajúceho
 a v rukách týchto ľudí zlých
 nenechávajúte nevinných!

3. No oni za nič reč tú majú
 a bedlivo ju neskúmajú.
 Oblubujú zvrátenosti
 a tápu v tme bezradnosti.

Buďteže týmto varovaní:
 jak bohovia ste uctievaní,
 jak synovia Najvyššieho,
 účastní na sláve Jeho.

4. Teraz však dozvedieť sa máte,
 že jedného dňa tiež skonáte,
 tak ako iní smrteľní,
 veď nie ste nepohnditeľní.
 Ó, Bože, povstaň na výsosti,
 svet súď podľa spravodlivosti!
 Ty vládneš všade mocne sám,
 národov všetkých večný Pán.

J. Strejc

83. ŽALM

83

Ženeva 1562

Ó, Bo - že náš, už ne - vá - haj!
 Po - ču - ješ? Od - po - ved' nám daj!
 Po - vstaň už, po - moc - ník náš pra - vý!

Hla, a - ko ne-pria - te - lia Tvo - ji
 sa bú-ria v hroz-nom ne-po - ko - ji,
 za - ťa - to po - zdvi - hu - jú hla - vy.

2. A v srdci plnom hriešnosti
 a podlej prefikanosti
 skryli lešť proti Tvojmu ľudu.
 Hoc Ty sa na to jasne dívaš,
 proti tým, ktorých aj sám skrývaš,
 sa so zlom ďalej radiť budú.
3. Hovorí, plní plánov zlých:
 „Poďme a vyhubíme ich,
 nech národom už viacej nie sú!
 Nech pamäť mena Izraela
 je navždy vyhladená celá;
 zhasnime jeho rodu sviecu!“
4. Takto sa v zlobe spojili
 a proti Bohu brojili
 tí všetci nepriatelia Pána.

Odplať im a tak nalož s nimi,
 jak s nepriateľmi bezcitnými!
 A padne na nich všetka hana.

5. Pred Tebou, Bože nad nami,
 nech hnaní sú jak víchrami,
 nech každý ako steblo padne!
 Tak ako v plameni les zhorí
 a oheň vypaľuje hory,
 nech nad ich mocou Tvoja vládne!
6. Buď víchrícou sa valiacou
 a búrkou hrozne zúriacou,
 nech tá ich pýcha celkom zhynie
 a nech je ich tvár zhanobená
 a nech sa boja Tvojho mena,
 počúvajú Ťa, Hospodine!
7. Daj, nech od hanby zahoria
 tí, čo sa Tebe nekoría;
 nech vedí ľudia v každej ríši,
 že Ty sám si veľký Hospodin,
 do všetkých myšlienok vidíš im;
 na celej zemi si najvyšší.
F. Šebesta

84

84. ŽALM

Ženeva 1562

Ach, a - ké sú, Bo - že, mi - lé,
 Tvo - je prí - byt-ky spa - ni - lé,
 sú krás-ne, srd-ce sa po - te - ší.
 Pre - to mo - ja du - ša den - ne
 tú - ži u-zrieť Tvo - je sie - ne,
 ó, Pa-ne, naj-žia - dos-ti - vej - ší!
 Duch i te - lo ple - sá Je - mu,
 Bo - hu sil - né - mu, ži - vé - mu.

220

2. I ten vrabec dostal miesto,
 tiež aj lastovička hniezdo
 pre mladé pri Tvojom oltári.
 Ale služobník verný Tvoj,
 Kráľu večný a Bože môj,
 ďaleko má ku Tvojej tvári.
 Blažene sa iste majú
 tí, čo s Tebou prebývajú.
3. Blažení sú, čo dosť sily
 od Teba si osvojili,
 cez údolia sveta kráčajúc,
 ochotne po Tvojich cestách,
 smádu, hladu na tých miestach,
 žiadnych bied sa neobávajú,
 hoci mohli hľadať studne,
 alebo dážď čakať nudne.
4. Nič sa toho neľakajú,
 jedni druhých predbiehajú
 až na Sion pred Boha svojho.
 Ó, Bože, Ty si večný Pán,
 všemohúcnosťou známy nám,
 vypočuj prosby srdca môjho!
 Bože Jákobov, môj Pane,
 vyslyš moje nariekanie!
5. Si štít každého verného,
 vid' svojho pomazaného;

221

jeden deň s Tebou sa mi ráta
viacej ako tisíc inde;
ja si žiadam len jediné:
Pánovho domu strážiť vráta,
než uprostred bezbožníkov
pánom byť krásnych príbytkov.

6. Nech nás Boh jak slnce teší,
obranca náš najmocnejší,
lásku a slávu nám udiela;
tým, čo chodia v úprimnosti,
dobré veci rád v hojnosti
On sám v každej chvíli posiela.
Blažený je človek všade,
ktorý v Neho vkladá nádej.

J. Strejč

85. ŽALM

85

Ženeva 1562

Dob-re si, Pa - ne, svo-jim ro - bie - val:

Já - ko-ba si vy-vie-dol z vä - ze - nia

a hrie-chy svoj-ho ľu - du pri - krý-val,

všet-kým si dal ra - dost od - pus - te - nia,

od - vrá-til si všet - ku svo - ju prch-kosť

a svoj hnev za - me - nil si za mi - losť;

kiež i k nám, Bo-že, sa zas na - vrá - tiš

a hnev svoj prud - ký od nás od-vrá - tiš.

2. Či naveky chceš držať v hneve nás
a celé veky rozhorčený byť?
A nikdy nás už neobživíš zas,
aby sa ľud Tvoj mohol potešiť?
Hoc premnohé sú naše hriešnosti,
ukáž nám hojnosť svojej milosti;
pre mnohé naše zlosti, hromženia,
ó, nezbavuj nás svojho spasenia!

3. A čo mám z nariekania mnohého?
Čo vraví Boh, tomu chcem načúvať.
Nám dáva zo všetkého dobrého,
len k bláznovstvu sa opäť nevracať.
Tí všetci skoro budú spasení,
čo svätou bázňou sú ozdobení.
A Božia sláva - blíži sa ten čas -
v krajine našej rozšíri sa zas.

4. Dobrota bude spolu s vierou žiť,
milosť a pravda budú spolu stáť,
nebude môcť zem vieru zatajiť,
spravodlivosť k nám bude nazerať.
Dá hojnosť vecí pozemských sám Pán
a zem tiež vydá hojnosť plodov nám.
Tu spravodlivosť pôjde po zemi
a celý svet ňou bude vedený.

J. Strejc

86. ŽALM

86

Mel. Ž. 77: *V ťažký deň súženia môjho*

L. Bourgeois

Pa - ne, na - kloň u - cho svo - je,
vy - slyš v nú - dzi pros - by mo - je,

o - zvi sa mi, Bo - že náš,

ži - vot o - hro - ze - ný stráž!

Lás - ky svo - jej po - dieľ - ni - ka,
skru - še - né - ho slu - žob - ní - ka

vo svo - jich šla - pa - jach veď,

spás - nou ná - de - jou mu sviť!

2. Nech je Tvoja milosť pri mne,
volám na Teba úprimne,

volám, Pane, celý deň,
dlhý čas na Teba len.
Radosť daj prosebníkovi,
vernému služobníkovi!
Dušu k Tebe povznášam,
pozdvihni ma, Bože, sám!

3. Ty si, Pane, dobrotivý,
odpúšťaš, si lútostivý,
milosť dávaš každému
sluhovi pokornému.
Vyslyš, Bože, prosby vrúcne,
úpenlivo, nemohúcne
volám, úzkosti je čas.
Vyslyš ma, čakám Tvoj hlas.

4. Nikto nie je medzi bohmi,
čo by mohol byť Ti rovný,
mohol sa Ti postaviť,
skryť chcel Tvojho svetla svit.
Tvoja stvoriteľská sila
všetky divy učinila,
Teba, Bože, zjavuje,
Tvoju slávu zvyšuje.

5. Všetci z národov a ľudu
koríť sa Ti, Pane, budú,
prídu sa Ti pokloniť,
budú Tvoje meno ctíť.

Mocný si a divov tvorca,
javov prekvapivých strojca!
Ja len Teba vyznávam,
Boh si môj a si Ním sám.

6. Cestu ukáž mi, môj Pane,
nech už kráčam odovzdane,
v Tvojej pravde chodím len.
Teba oslavovať chcem.
Prived' srdce k jedinému,
k tomu veľmi potrebnému,
k bázni mena svätého,
k tej zo srdca čistého!

7. Chcem Ti poďakovať vrelo
za seba i za priateľov,
vyriečť svoje vyznanie,
sláviť Ťa neprestajne,
lebo Tvoja milosť veľká
vytrhla ma z moci pekla,
nepopálil dušu mi
ten jeho dych smrteľný.

8. Stáli, trúfalo proti mne
mnohí bezbožní násilne,
že Ťa, Bože, nectili,
po duši mi bažili.
Ty si však Pán zhovievavý,
plný vernosti, Boh slávy,
súcitne sa ku mne máš,
v milosti ma zachováš.

9. Vráť sa ku mne v zľutovaní
a daj mi silu ochrany,
synovi matky svojej,
služobnice poslušnej!
Učiň pri mne dobré divy,
nech sa protivníkom skriví
od hanby ich obličaj!
Pomoc a nádej mi daj!

V. Kučera

2. Predivná zvestuje sa v tebe sláva,
ty mesto Božie, ó, ty všetkých hrad!
Sem aby Boha prišiel poznávať,
v bázni sa Bábel, Rahab na púť dáva.

3. Babylon, Týrus, Filištínsko s Kúšom,
východ a západ, po nich sever, juh -
z ďalekých krajín sem prichádzajú
Pánovi vyznať: „Narodený tu som!”

4. Dobrú zvesť o Sione počul každý:
„Ten i ten človek sa v ňom narodil!”
A sám Boh najvyšší ho upevnil.
Najvyšší svoju moc tu má už navždy.

5. Pán zráta pri súpise ľudu množstvo,
k menu vpíše: „Tu narodený bol!”
Tancuje, spieva Tebe chór i zbor:
„Žriedlom si všetkých!” - tak ctia
Tvoje božstvo.

V. Kučera

87

87. ŽALM

Ženeva 1562

Na svä-tých vr-choch, tam je zá-klad Je-ho.
Pán má rád svo - je mes-to je - di - né:
nad dáv - ne Já - ko - bo - ve svä - ty - ne
Si - o - na brá - ny, hra-du po - koj - né - ho.

88

88. ŽALM

Ženeva 1562

Ó, Pa - ne môj - ho spa - se - nia,
 Te - be vy - zná - vam svo - je mu - ky
 a vo dne, v no - ci spí - nam ru - ky,
 mod - lím sa, pl - ný trá - pe - nia.
 Mod - lit - ba k Te - be v pla - či stú - pa:
 nech Tvo - ja po - moc nie je skú - pa!

2. Mám dušu mdlú, som stýraný,
 môj život ocitol sa v prázdne,
 tam, kde len úzkosť v hlase zaznie.
 Mám tvár tých, čo šli do jamy,

tam, kde je tma, hoc deň je jasný.
 Akoby vo mne sily zhasli.

3. V podsvetí som len s mŕtvymi.
 Čaká ma už len umieranie
 jak v bitke po hlbokoj rane.
 A mŕtvi? Ticho nad nimi.
 Spadol som do chladného tieňa,
 kde je len tma a hĺbka nemá.
4. Pohltila ma Tvoja zlosť,
 jej prívaly ma pokorili.
 vzdialil si tých, čo sú mi milí,
 som pre nich len jak ošklivosť.
 Som väzeň, niekto pomôže mi,
 keď nečistý som, znetvorený?
5. Zúfalstva v očiach plno mám,
 pre zbedačenosť chradnem, Pane.
 K nebesiam dvíham obe dlane
 a ruky k Tebe vystieram.
 Urobíš zázrak pred mŕtvymi?
 Vstanú, aby Ťa oslávili?
6. Kto pri hrobch, tam dole až,
 kde nikto nie je, kto ohlási,
 že verný si a milosť nám dáš,
 kto, Pane, kto to vysloví?
 Či vie sa, kde tma kryje kosti,
 o Tvojich divoch, o milosti?

7. Volám Ťa z prahu svitania
a ranná prosba predchodí Ťa.
No nejdem k ránu ako vífaz,
Tvoj hnev ma naspäť zaháňa.
Prečo ma, Pane, zavrhuješ
a predomnou tvár zahaluješ?

8. Hľa, hyniem už od mladosti,
napospas daný jame smrti.
Bezradného ma hrôza škrtí
a desím sa jej horkosti.
Všetka tá hrôza neslýchaná
ma vohnala až do mlčania,

9. jak príval vôd ma zalieva
po celý deň a zamkne kruhom.
Lúčim sa s láskou, milým druhom,
temnota stúpa, prečnieva.
Stratil som všetkých z Tvojej moci.
Dôveru šepkám do tmy noci.

V. Kučera

89. ŽALM

89

Ženeva 1562

Spie - vať chcem na ve - ky o Bo - žej
niešť po - ko - le - niam zvest' o Je - ho

mi - los - ti,
ver - nos - ti. Z úst znie mi to a mo -

ja reč je prav - de ver - ná: Na - ve - ky

mi - losť Tvo - ja je u - sta - no - ve - ná.

V zá - kla - de spo - čí - va a tr - vá

ne - o - chvej - ne a ver - nosť stá -

la sto - jí a - ko ne - bo pev - ne.

2. V zmluve s vyvoleným som tak ustanovil,
prisahal Dávidovi, služobníkovi:
Naveky upevním to, čo je tvoje semä,
a strážiť bude trón Tvoj každé pokolenie.
Nebom Tvojím, Pane, znie Tvoje velebenie
a vernosť vyznáva Ti svätých zhromaždenie.
3. Kto chce podobný byť v oblaku Pánovi?
Zo synov silných bohov Hospodinovi?
Boh v rade svätých sám je obávaný veľmi,
je veľký hrozný Pán a vládne nebu, zemi.
Ó, Bože zástupov, kto Pánom ako Ty je?
Vernosť obklopuje Ťa, pevný kruh Ťa kryje.
4. Pánom si príbojov, vody si pokoril,
tíšiš hrmot vln vzdutých, búrky na mori.
Rahaba rozdrvil si, Tvojou rukou padá.
Nepriateľov zničil si! Kdeže je ich vláda?
V ruke máš nebesá a máš aj plnosť zeme,
vesmír si založil a všetko držíš pevne.
5. Tvorcom si severu i južnej diaľavy,
z Tábora, z Chermonu znie hlahol jasavý.
Ruka Tvoja je udatná a plná sily,
pred mocnou pravicom sa v úcte všetko chýli.
Právo, spravodlivosť sú trónu Tvojho stĺpy,
vernosť, milosť Tvoja s Tebou na trón vystúpi.
6. Blažený je ľud, čo Ťa hlasne uctieva,
v svetle Tvojej tváre pred Tebou chodievá.

Plesajú šťastne v mene Tvojom po dlhé dni
pre spravodlivosť Tvoju všetci vyvýšení.
Potešením svojho si ľudu oddaného,
Tvojou priazňou bude vyvýšený roh jeho.

7. Hospodin je štít, On, ktorý nás chrániť mal,
On je náš ochranca, náš izraelský Kráľ.
Štít Pánov nad nami, my pod ochranou jeho,
Boh nám je záštitou údelu pokojného.
Dávno to hovoril sám zbožným vo videní,
zrieť mali jasne cieľ kráľovských zaslúbení:
8. Pomoc som položil na muža chrabrého,
z ľudu ho povýšil na vyvoleného;
Dávida našiel som, hľa, služobníka sily,
olejom svätým bol pomazaný môj milý.
S ním bude moja ruka a aj pomoc stála,
aby ho posilnila, odvahu mu dala.
9. Do pasce nechytí ho podlý nepriateľ
a neponíži ten, kto ponížiť by chcel.
Pred tvárou nevraživca zrazím jeho voje,
nenávisníkom dám v závisťi zhynúť svojej.
Vernosť moja bude s ním aj s milosrdenstvom,
vyvýšim jeho roh tiež nad všetkým stvorenstvom.
10. Na more položím moc ruky synovskej,
pod pravicu mu dám i rieky kráľovské.
Volajúc ma, povie On: „Môj otec si!“ vďačne.
„Boh môj, skala, spása je moja dnes i večne!“

Prvorodený je on, pamätajte, králi,
nad tými najvyšší, čo mocnými sa stali.

11. Moja milosť trvá a bude večne s ním,
bude synom mojím milým, vyvoleným.
Moja zmluva jak hrad i v podhradí je pevná,
v tej zmluve stojím tak, že až na smrť je verná.
Dám mu mnoho synov a večne budem s nimi,
trón jeho potrvá i s vekmi nebeskými.
12. Ak tú moju zmluvu opustia synovia,
ak právo nedodržia ako vodcovia,
ak znesvätia moje pravidlá počas vlády,
ak nebudú už dbať na prikázania pravdy,
strestám prútom svojim ich nepravosti činy
a ranou navštívim zlých nositeľov viny.
13. No od neho milosť brať svoju nemienim,
moja vernosť je hrad, stále ju osvedčím,
zmluvu vždy zachovám, nech nie je poškrvnená:
Čo vyšlo z verných úst, je prisaha, nie zmena.
A čo som prisahal, to držím vo svätosti.
Kráľa neoklamem úskokom o vernosti.
14. Rod kráľa Dávida sa stále obnoví
tak ako nový deň pod klenbou oblohy.
Trón jeho svieti mi ako slnko pred tvárou,
jak mesiac jagavý sa zaskvie večnou žiarou.
On je svedok verný a pravdivé sú reči,
že z nebies oblačných, sám nad oblakmi, svedčí.

15. Ty si ho však nechal jak zavrhnutého,
hnev prudko vylial si na pomazaného.
Zmluvu si zrušil sám a zhodil neverného
i s jeho korunou do prachu pozemského.
Múry si mu zbúral i všetky opevnenia,
navôkol sú len rupy, pevnosť rozvalená.
16. Vylúpené bolo, čo možno vylúpiť,
zostal len v hanbe kráľ, akoby nemal štít.
I ruky susedov si zdvihol veliteľsky,
zo všetkých strán znel smiech, výsmešný, nepriateľský.
Nechal si klesnúť meč pred mečom protivníka.
Lež v boji víťazí, kto z boja neuniká.
17. Čisté je v špine už. Žezlo si rozlámal.
Trón jeho na piesku, tam si ho zvrhnúť dal.
Skrátil si mu mladosť jak sen, čo príde ráno.
Hanbu si rozprestrel nad ním, odial ho hanou.
Dokedy, Pane, chceš tvár skrývať? Ustavične?
Má stále horieť hnev jak prudký oheň, prisne?
18. Na mňa sa rozpomeň, môj vek, hľa, uteká.
Na márnosť stvoril si len syna človeka?
Kto muž je statočný a smrťou zabudnutý?
Kto život vytrhne z ničoty mŕtvych ľudí?
Kdeže Tvoja milosť je, Hospodine, dávna?
Kde vernosť prísažná, tá v zaslúbeniach daná?
19. Maj, Pane, na myslí všetky tie potupy:
Nesiem ich na hrudi za mnohé zástupy.

Nesiem ich, služobník, za mnohých služobníkov.
Nimi Ťa zhanili a hana týchto krikov
zmyla Tvoje stopy na Tvojom pomazanom.
Pán nech je žehnaný na veky v pravde! Amen.

V. Kučera

90

90. ŽALM

L. Bourgeois

Bý - val si na - ším prí - byt - kom, ó, Pa - ne,
skôr a - ko bo - lo všet - ko do - ko - na - né,
skôr a - ko bo - li u - či - ne - né ho - ry,
ba ce - lý svet náš, všet - ky je - ho tvo - ry,
hneď od ve - kov, od ce - lej več - nos - ti,
Boh sil - ný si, Boh pl - ný mi - los - ti.

2. Keď rozkážeš, tak z Tvojej vôle mrieme,
telo sa vracia do prachu a zeme.

Aj tisíc rokov pred zrakom Ti splasne,
jak včerajší deň, takto rýchlo zhasne;
odplavíš život ľudí povodňou,
jak trávy kvet tu zvädne spolu s ňou.

3. My hynieme od Tvojho hnevu, Pane,
pre hriechy naše skryto napáchané;
od Tvojho hnevu sme už predesení;
Ty pred svätú tvár berieš previnených,
aj hriechy naše, naše tajnosti
Ty vidíš zrakom svojej jasnosti.

4. Ako dni naše rýchlo ubiehajú,
aj myšlienky sa náhle rozplývajú,
to pre Tvoj veľký búrlivý hnev, Pane,
na čo sme hrdí, to sa prachom stane
a práca, pýcha z nej, sa pomínie,
odchodom naším hneď sa rozplynie.

5. Nikto však nedbá na hnev Najvyššieho
a nebojí sa horlenia svätého.
Nauč nás rátať svoje dni, ó, Pane,
nech múdro si v nich stále počíname!
Dokedy, Pane, ešte vyčkávaš?
Ty svojim sluhom milosť preukáž!

6. Už ráno sýt nás svojou láskavosťou,
nech Tvoje dielo ctíme s úctivosťou,

aby sme zase mohli vyspevovať,
veselo Tvoju milosť oslavovať!
S nami buď Tvoja priazeň, láskavosť
a dielo naše potvrd' pre večnosť!

F. Šebesta

91

91. ŽALM

L. Bourgeois

Kto o-chra - nu Naj - vyš - šie - ho
ten v tie-ni Vše-mo - hú - ce - ho
v skry-ši Je - ho u - ží - va,
bez - peč-ne od - po - čí - va.

Pre - to aj ja vra-vím: Pa - ne,
v Te - be dô - ve - ru vždy mám,
si môj hrad a ne - pre-staj - ne
na Te - ba sa ná - de - jám.

2. On ma z osídla ľstivého
ľudskej neúprimnosti,
z pokušenia vyrve zlého
silou svojej jasnosti;
ba viac, ukryje ma iste
pod svojimi krídlami,
pavézu, štít do rúk vtisne -
pravdu, čo ma ochráni.
3. Preto prízraku nočného
nebudem sa ľakávať
a vo dne lietajúceho
šípu sa už obávať,
ani zlej morovej rany,
nečakane hubiacej,
ani skazy z každej strany,
žiadneho nešetriacej.
4. Aj keby po boku tisíc
som náhle videl padnúť,
po pravici desaťtisíc,
mňa to nemá zasiahnuť.
Sám vtedy bez krvavých rán
zrakom svojim uvidím,
akú môže odplatu Pán
dávať bezbožným a zlým.
5. Lebo si Boha samého -
útočíte ozajstné -

za ochranu vzal mocného
vždycky na každom mieste,
nestihne ňa nič zo zlého,
ani sa nepriblíži
k tvojmu stanu úder Jeho
a nič ti neublíži.

6. Prikáže anjelom verným,
aby ňa ochránili
pred pádom a pred všetkým zlým -
na rukách ňa nosili.
Leva i hada pošliapeš,
ja, Boh, ňa vždy vyslyším,
vyslobodím zo súženia,
oslávim a vyvýšim.

J. Strejc

92. ŽALM

92
Ženeva 1562

Dob - ré je slá - viť Pá - na! Lú - bez - ný har - fy
hlas chce Ťa, ó, Bo - že náš, slá - viť hned
za - včas rá - na. Deň, noc Ti bu - dem spie -
vať, Tvo - ju mi - losť hlá - sať a v Tvo - jej
prav - de stáť, vždy Tvo - je me - no vzý - vať.

2. O Tvojich skutkoch spievam,
v nich potešenie mám,
takto Ťa poznávam
vždy, keď sa na ne dívam.
Kto Tvoju myseľ chápe,
do hĺbky preniká?
V kom bázeň nevzniká
a bláznivo netápe?

3. Sú mnohí bezbožníci,
čo Ťa nepoznajú,
bez Teba vzrastajú
zákona priestupníci:
Tvoja moc, Hospodine,
ich všetkých rozptýli,
Tvoj ľud sa nemýli -
a nepriateľ Tvoj zhynie.

4. Mňa Ty však pozdvihuješ
a kropíš olejom;
tak v počínaní tom,
hľa, milosť naplňuješ:
pred zlostníkmi ma chrániš,
čo na mňa číhali,
proti mne povstali -
ich pýche dozrieť brániš.

5. Tu spravodliví Tvoji
jak palma rozkvitnú,
jak cédre pevné sú,
pri Tebe každý stojí.
V starobe ešte majú
kvet, silu, ovocie,
z nich každý hlásať chce,
že svätosť Pána znajú.

S. Radechovská

93. ŽALM

93

Ženeva 1562

Pán o - dia - ty do ve - leb - nos - ti je
a si - lou o - pá - sa - ný kra - ľu - je,
On stvo - ril svet a ho u - dr - žu - je,
že v zá - kla - doch sa ne - po - hy - bu - je.

2. Trón svoj On stály bez pohnutosti
mocne sám utvrdil od večnosti,
hoc prývaly vôd hukot zvýšili
a vlny príboja sa trieštili.

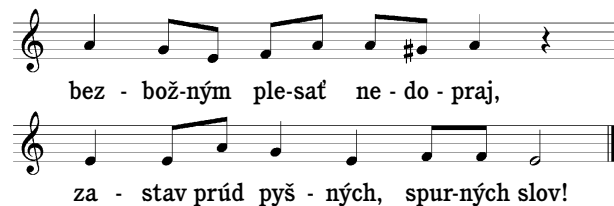
3. Hoc sa i more búri a zlostí
a vlny hádže do vysokosti,
Pán silnejší je nad zvuk vôd mnohých,
silnejší nad príboje vln morských.

4. Tvoje sú, Pane, svedectvá pevné
a Tvoja sláva a moc predivné,

slovom a skutkami ich mocnými
osvedčuješ pred synmi ľudskými.

5. Nijaké búrne sveta premeny,
nič Tvoju slávu nikdy nezmení
a domu Tvojmu svätosť nevezme:
to oboje naveky zostane.

J. Strejč

bez - bož-ným ple-sať ne - do - praj,
za - stav prúd pyš - ných, spur-ných slov!

94

94. ŽALM

Ženeva 1562

Ó, Bo-že po-msty, Hos-po-di - ne,
Ty, kto-rý sú-diš ne - o - myl - ne,
za - siah-ni ru - kou zdvih-nu-tou!
Od - pla - tu pyš-ným pri-chys - taj,

246

2. Depcú Tvoj ľud a zarmucujú,
dedičstvo Tvoje ponížujú?
Chcú vraždiť vdovy, siroty.
„Hospodín na to nehľadí,
Jákov Boh to nevidí“,
vravia, súc v mori slepoty.

3. Ten, čo dal ucho, nepočuje?
Čo oko dal, zle pozoruje?
On k vedomostiam vedie ľud
a národom klášť medze vie,
vzdor trestá, vie, že jalové
sú mysle ľudí, sú len blud.

4. Kto, Bože môj, je vycvičený
a Zákomom je poučený,
je človek blahoslavený:
mier mu pred zlými časmi dáš.
Dedičstvo - svoj ľud - nenecháš,
lež budeš s ním po všetky dni.

247

5. Až príde spravodlivosť súdu,
čistí srdcom za ňou stáť budú.
Kto by sa o mňa postaral?
Len Hospodin! Už duša mdlá
by bola skoro umĺkla,
no On mi v núdzi ruku dal.

6. Keď sa mi noha potkýnala,
Tvoja milosť ma podržala.
O tom som dlho premýšľal
a Tvojich útech posila
mi dušu obveselila,
do prázdna hrmel zlostný dav.

7. Hospodin môj hrad vysoký je,
je útočisko, skala pri mne.
Vráti im každú nepravosť
a zlo ich zlobou zahladí.
Hospodin, náš Boh, nahradí
straty pre svoju láskavosť.

S. Verner

95. ŽALM

95

Mel. Ž. 24: Bože, Tvoja je celá zem

L. Bourgeois

Pred na - ším Pá - nom ple - saj - me,
pies - ne vrúc - ne vy - spe - vuj - me
spa - se - nia náš - ho pev - nej ska - le!
Pred - stúp - me ta pred Je - ho tvár,
česť vzdá - vaj - me Mu pies - ňou chvál
a žal - my spie - vaj - me Mu stá - le!

2. Veď Boh náš je Boh najväčší,
nad všetkých bohov mocnejší,
nad všetkým slávne panujúci
a o zemskej hlbokosti
i všetkých hôr vysokosti
svojou rukou sa starajúci.

3. Aj nad morom On panuje,
On stvoril ho, udržuje,
celá zem Jeho rúk je dielo.
Poďme, pred Ním sa schádzajme,
že Stvoriteľ je, vyznajme,
skláňajme všetci pred Ním čelo!

4. On je náš Boh, my sme Jeho
zo stáda vyvoleného.
On pasie nás vždy, neprestajne.
A preto srdcia nezatvrdzujte
vždy, keď počujete
láskavé Jeho zavolanie!

5. To otcovia činievali,
zavše Ho nepočúvali
a mali srdce skamenené.
Boh do odpočínutia tým
nedovolil tak vstúpiť im,
to prisahal a splnil plne.

J. Strejč

96. ŽALM

96

Ženeva 1562

Pies - ne ve - leb - né vy - spe - vuj - te,
všet - ci lu - dia Ho vy - vy - šuj - te,
o - sla - vuj - te Hos - po - di - na
stá - le na česť Je - ho me - na,
Je - ho spa - se - nie o - hla - suj - te!

2. Slávu tak Jeho zvelebujte,
Jeho divy všetkým zvestujte,
lebo je sám Boh najväčší,
slávy a cti najhodnejší,
viac ako iných sa Ho bojte!

3. Pohanía iba modly majú
a svojich bohov uctievaajú.

Pán však stvoril zem, nebesá,
moc, sláva Jeho šíria sa
a stánok Jeho naplňajú.

4. V chráme sa Jeho veľká sláva
vždy všetkým verným poznať dáva,
preto sa ta ponáhľajte,
chválu a česť Bohu vzdajte,
veď On nás k sebe povoláva.
5. Veľkú česť Pánovi vzdávajte,
menu Jeho ju prinášajte,
obeť nezabúdajte vziať,
tú, ktorú Hospodin chce mať,
do Jeho siení prichádzajte!
6. Tu pred Ním v okrase svätosti
skláňajte sa v plnej vážnosti,
v bázni všetci prichádzajte,
kdekoľvek príbytok máte,
blízko alebo v odľahlosti.
7. Hlásajte vždy medzi pohanmi:
Hospodin kraľuje nad nami,
upevňovať svet bude Pán
a súdiť spravodlivo sám
a verne vždy nás riadi v pravde.
8. Ó, nebo, plesaj od radosti
a, zem, zostaň v pohotovosti,

more, dvíhaj sa a padaj
a pole so všetkým plesaj;
spievajte Bohu v úctivosti.

9. Pán sa už chystá neodkladne
na rozsudkov vyhlasovanie
a súdiť bude celý svet;
národom zjaviť bude chcieť
pravdu a svoje zmilovanie.

J. Strejc

97. ŽALM

97

Ženeva 1562

Hos - po - din kra - ľu - je, zem nech sa
ra - du - je i os - tro - vov pre - mno - ho
nech sa po - te - ší z to - ho. Ob - lak vô - kol Ne -
ho vždy ob - klo - pu - je Ho,

sú - dy spra - vod - li - vé zá - kla - dy sú
 pev - né tró - nu ve - leb - né - ho.

2. Oheň pred Ním chodí
 a do prachu zhodí
 Jemu odporujúcich,
 bezbožnosti pášucich.
 Blesk od trónu Jeho
 kraj sveta celého
 prudko osvecuje.
 Svet to pozoruje
 a strach hneď má z Neho.

3. Pred Božím zákonom
 ako vosk nad ohňom
 vrchy sa rozplynuli,
 keď Pána uvideli.
 O spravodlivosti
 nebesá v hojnosti
 všetkým rozprávajú.
 Tvoje meno majú
 ľudia v úctivosti.

4. Hanbiť sa budete,
 keď modly vzývate.

Hriechu sa dopúšťate,
 keď to tak robievate.
 Nuž, sa ponáhľajte,
 pred Pánom klakajte
 i vy tiež, bohovia,
 nech sa Sion znova
 teší v novom šate!

5. Spolu zaplesali,
 keď Pána počuli,
 i všetky dcéry judské;
 poznali súdy božské.
 I vy Ho milujte!
 V nenávisti majte
 každý hriech v srdciach zlých;
 Pán z ruky bezbožných
 svoj ľud vytrhuje.

6. Svetlo Pána vzchádza
 a radosť sprevádza
 tých srdca úprimného,
 ktorí sa tešia z Neho.
 I v čase ťažkostí
 všetci v úprimnosti
 radosť prežívajú
 a Ho spomínajú
 v pravej úctivosti.

J. Strejč

98**98. ŽALM***Mel. Ž. 66: Nuž pod'te a v Bohu plesajte L. Bourgeois*

Spie - vaj - te Bo - hu no - vú pie - seň,
 veď div - né ve - ci u - či - nil,
 pra - vi - ca Je - ho zdo - lá tie - seň,
 svä - tým ra - me - nom nás pri - kryl.
 Pán v ne - ko - neč - nej lás - ka - vos - ti
 spá - su nám svo - ju zves - tu - je
 a vo več - nej spra - vod - li - vos - ti
 všet - kým sa lu - ďom zja - vu - je.

256

2. Pán pamätá na sluby dané,
 na milosť hojne slúbenú,
 na pravdu a jej napĺňanie,
 tu Izraelu zjavenú.
 Hľa, ako Boh náš verne vedie
 láskavým slovom každého!
 Vidia ľudia na celom svete
 spasenie Boha mocného.
3. Vy, ktorí ste na zemi celej,
 česť nášmu Bohu vzdávajte,
 neste Mu obeť vďaky vrelej
 a žalmy Jemu spievajte!
 Nuž, sláňte Pána v plese stálom
 citarou, harfou, trúbami,
 pred Hospodinom, slávnym Kráľom,
 hlas vydávajte s chválami!
4. Zvuč, more so všetkými tvormi,
 a ľudia zeme spievajte!
 Tiež s ľuďmi vyspevujte hory
 a všetky rieky plesajte!
 Pánovi zvučte, lebo príde
 svet súdiť v spravodlivosti
 a pravdu zemi zjaviť vyjde
 i ľuďom v svojej svätosti.

F. Šebesta

257

99

99. ŽALM

Ženeva 1562

Pán náš kra-lu - je, več - ne pa-nu - je,
z tró - nu vlád - ne On svo - jim an - je - lom.
Nech len, a - ko chcú, lu - dia v hne - ve sú,
do svá - rovsvet hrú - žia, nič si ne - vy - slú - žia.

2. Kráľ náš najväčší
a najmocnejší
nad všetkými je;
ako každý zrie,
tam na Sione;
chválu vzdávajme
Jeho menu v cnosti
i Božej svätosti!

3. Kráľa slávneho,
Pána mocného
je všetko panstvo,

nie však tyranstvo,
ale úprimnosť,
súd, spravodlivosť;
Jeho ľudu daný
príklad toho zjavný.

4. Boha veľkého
ctíte samého!
Pred Jeho trónom
Mojžiš s Áronom,
ba aj Samuel
sa Mu klaňal smel;
keď Naïho volali,
vyslyšaní boli.

5. Boh z oblačného
stípa divného,
čo v povetrí stál,
otcom vravieval:
nech zmluvu Jeho,
Pána mocného,
i ustanovenia
v každom čase plnia.

6. Počul si ich hlas
v núdzi, Bože náš,
odpúšťal si im,
bol dobrotivým,
hoc si aj prísnosť
pre ich mnohú zlosť

stále dokazoval
a ich vyhladzoval.

7. Preto samého
Boha slávneho
mocne vyzývajte,
pred Ním klakajte
na vrchu Jeho
trónu svätého!
Veď Kráľ tento a Pán
je najsvätejší sám.

J. Strejc

100

100. ŽALM

L. Bourgeois

Bo - hu všet-ci vy - spe - vuj - te,
me - no Je - ho o - sla - vuj - te,
vstúp - te k Ne - mu s dô - ver - nos - ťou,
slúž - te Mu stá - le s ra - dos - ťou!

260

2. Vedzte, že On je sám Boh náš,
nie my seba, On stvoril nás;
sme ľudu vyvoleného
ovce na pastvinách Jeho.

3. Stále o tom rozvažujte,
a do brán Jeho vstupujte,
v chráme oslavujte Jeho,
dobrého a láskavého!

4. Chválu tiež, plnú vďačnosti,
vzdajte Jeho velebnosti,
Jeho meno vyvyšujte,
vyznávajte, vychvaľujte,

5. lebo dobroty je plný,
od vekov v nej nepremenný,
tak i pravda večná Jeho
nikdy nesklame žiadneho.

J. Strejc

261

101**101. ŽALM***L. Bourgeois*

Žal - my Ti spie - vať bu - dem, Hos - po - di -
ne. Tvoj súd a mi - losť zďa - le - ka mi
ky - nie, chcem ces - tou pria - mou, Pa - ne,
vy - kro - čiť a s Te - bou žiť.

2. Chcem, Pane, v srdca svojho úprimnosti
žiť vo svojom dome v bezúhonnosti.
Upierať oči nechcem na nič zlé
a hanebné.
3. Ja hriešne činy nenávidím stále,
ich násilia chcem varovať sa ďalej.
To zloba ich a myslenie sú zlé
a odporné.
4. Tu v mojom dome nesmie klamár bývať
a lživé slová nesmú sa v ňom skrývať.

Len verní Tvoji, bez falošnosti
čo slúžia Ti.

5. Nebudú v Tvojom meste priestupníci,
v ňom usadia sa pravdy milovníci
a tí, čo vždy Ti slúžia oddane,
ó, môj Pane!

*S. Radechovská***102. ŽALM****102***Ženeva 1562*

Vy - slyš ma, ó, Hos - po - di - ne,
nech mi du - ša ne - za - hy - nie,
vy - slyš mo - je vo - la - nie,
sám si mo - je dú - fa - nie.
Pre - do mnou tvár ne - u - kry - vaj,

blíz - ko v sú - že - ní mi bý - vaj,
keď lkám, na - kloň u - cho svo - je,
trúch - lia - ce teš srd - ce mo - je!

2. Dni mi jak dym miznú v diali,
moje kosti oheň páli,
moje srdce uvädlo,
nariekaním vyprahlo.
Telo, hľa, mám vysušené,
vyprahnuté, zúbožené,
som ako vták osamelý,
nocou dňom bdiem po čas celý.
3. Veľa zlého v biede skúsim,
ako popol chlieb jesť musím,
nápoj premieša sa mi
so slanými slzami.
A pre Tvoj hnev, Hospodine,
nemám pokoja už nikde.
Zdvihol si ma, potom zhodil,
deň môj ako tieň sa sklonil.

4. Ty však, ktorý tróniš večne,
sám sa zmiluj nekonečne;
v pravý čas sa k nám skloníš,
Sion zase postavíš.
Taktiež tí, čo Tebe slúžia,
slávu jeho vidieť túžia,
budú Tebou oblažení,
čas až príde ohlásený.
5. To nech je zaznamenané,
všetkým rodom predčítané,
že Pán spasenie nám dal,
lásku nám prejavoval,
videl nás zo svojej slávy
a nebol k nám pohrdavý,
počul väzňov zoslabnutých,
vyslobodil synov smrti.
6. Na Sione menu Pána
nech je česť a chvála vzdaná,
ty spievaj, Jeruzalem,
na slávu Pánovi len!
Všetky národy a ríše
prichádzajú k Nemu bližšie,
aby do služby sa dali,
Jeho milosť zvestovali.
7. Moju silu si oslabil
a moje dni si mi skrátil,

skloň sa ku mne, ó, Veľký,
Tvoje dni sú naveky!
Skôr, ako si zem založil,
a skôr, než si nebo stvoril,
ten istý si bol, môj Pane,
Tvoja láska neprestane.

F. Šebesta

103

103. ŽALM

Štrasburg 1539

Dob - ro-reč, mo - ja du-ša, Naj-vyš-šie - mu,
česť vzdá-vaj me - nu Je-ho ve-leb-né - mu,
po-kloň sa, srd - ce, Je-ho svä-tos-ti!
Dob - ro-reč Bo - hu, mo-ja du-ša ver - ná,

2. Chváľ Hospodina, ktorý z láskavosti
odpúšťa ti vždy všetky neprávosti,
chorého lieči a uzdravuje.

Pred zahynutím ťa vyslobodzuje
a zmilovaním si ťa korunuje,
a v každej mdlobe nápomocný je.

3. Sláv Pána, čo ti štedro do úst dáva
len dobré, takže silnejším sa stáva
tvoj duch i telo, orlom budeš zas.
Pán drží sa vždy činov spravodlivých
a súdom chráni mdlých a úzkostlivých
a biednych ujíma sa každý raz.

4. Dal poznať svoje cesty Mojžišovi
a mocné skutky tiež Izraelovi.
Boh milostivý je a láskavý.
Vždy hotový je odpustenie dávať,
vo svojej láske vernej neustávať,
milosťou všetkým hojnosť pripraví.

5. Jak nebo na zem hledí z velké výše,
tak Jeho milost nad tým stojí vyššie,
kto ctí Ho verne, kto Ho miluje.
Jak ďaleko je z východu na západ,
tak vzdialil od nás hriech a každý náš pád
i prestúpenia naše vzdaluje.

6. Nad deťmi jak sa otec zľutováva,
tak Hospodin nám zľutovanie dáva,
všetkým, čo sme Mu v bázni oddaní.
On naše vnútro poznal dokonale,
v pamäti svojej drží neustále,
že prach sme, krátky čas je pred nami.

7. Hľa, podobné sú dni človeka tráve,
sú ako poľné kvety v svojej sláve;
keď na ne chladný vietor zovanie,
hneď každý klesá na zem porušený,
no Tvoja láska k nám sa nepremení
a navždy s nami, Pane, zostane.

8. Pánova milosť nad tým večne stojí,
kto sa Ho svojím srdcom v bázni bojí.
On súdom chráni detné deti tých,
čo zmluvu Jeho verne zachovajú
a v mysli Jeho prikázania majú
i činia ich na cestách životných.

9. Pán má svoj trón na svoje panovanie
a nad všetkým je Jeho kralovanie.

Anjeli Jeho, česť Mu vzdávajúte,
keď mocní, silní za času každého,
náhliac sa splniť prikázania Jeho,
hlas Boží poslušne počúvate.

10. Pánovi dobrorečte v každom slove
vy, služobníci zmluvy Jeho novej,
čo vôľu Jeho verne činite.
Vy, skutky Jeho, dobrorečte Jemu,
vzdávajúte chválu Bohu všemocnému,
chváľ, duša moja, Pána hlasite!

F. Šebesta

104. ŽALM

104

Ženeva 1542

Dob - ro - reč, du - ša mo-ja, Pá-no-vi,
ne - pre-staň vra-vieť Hos-po-di - no - vi:
Si ne-ko-neč - ný v svo-jej mo-hut - nos - ti,

si moc - ný v nád-he - re a ve-leb-nos - ti
 a mies-to rú - cha, Pa-ne, svet-lo máš,
 ním za-kaž-dým sa krás-ne za-stie - raš
 a a-ko stan si, Te-bou o - bý - va - ný,
 roz - tia-hol ne - bo pre-div-ne nad na - mi.

2. Paláce svoje klenieš na vodách
 a zastiera Ťa oblak po stranách,
 keď na perutiach vetra sa vznášavaš
 a ako poslov ducha oheň mávaš.
 Hľa, Tvoje slovo upevnilo zem -
 nehne sa v základoch tam ani sem,
 jak rúcho priepasti ju odievali
 a vody mnohé nad horami stáli.

3. Na Tvoje veľké, Pane, volanie,
 sa vody rozbehli a zľakane

pred Tvojím hromom preč sa ponáhľali
 na svoje miesto a tam utíchali.
 Tu vystúpili hory vysoké,
 tam údolia sa tiahnu široké,
 všetko určené miesto zaujalo,
 ktoré mu Tvoje mocné slovo dalo.

4. Položil si im medze horských stien,
 aby sa nevrátili pokryť zem,
 pozná Ťa vzduté more, Pána svojho,
 a pridriava sa rozkazu Tvojho.
 V добрote svojej, Bože odveký,
 vypúšťaš cez údolia potoky,
 aby sa pod horami rozlievali
 a svojou vodou všetko zvlažovali.

5. Ty dážď úrodný zemi daruješ,
 z výsosti svojej vrchy zvlažuješ,
 aby zem dobro Tvoje dosvedčila,
 ovocím Tvojich činov sa sýtila.
 Tak naplňuješ srdce radosťou,
 keď pokrm dávaš s veľkou štedrosťou.
 Ty vyvádzaš zo zeme hojnosť chleba
 a štedro dávaš všetko, čo nám treba.

6. Mesiac si, Hospodine, učinil,
 tak si čas služieb svojich oddelil;
 chceš, aby slnko, keď má, zapadalo
 a v istom čase svoj beh dokonalo.

Tu Tvoja dobrá ruka vyhladá
pokrm a tak ho divej zveri dá.
Keď vyjde slnko a porozhliada sa,
do svojich brlohov sa všetko vracia.

7. A zo spánku keď človek precitne,
pracovať začne hneď na úsvite;
a začínajúc od ranného šera,
zotrúva pri diele až do večera.
Ó, skutky Tvoju slávu zvestujú
a Tvoju veľkosť ľuďom zjavujú.
Múdro sú Tvoje diela učené!
Všetko, čo robíš, bohatstvom je zeme.
8. Pritom aj more, veľké, priestranné,
nám hlása divy Pánom konané.
V ňom množstvo hávede sa hemží stále
a sú tam tvory veľké, no aj malé.
V ňom veľryba sa voľne pohráva,
svedectvo Tvojej moci vydáva.
A mnohé bárky zbožie prevážajú,
do prístavu sa v búrke ponáhľajú.
9. Čo za Stvoriteľa Ťa uznáva,
to všetko Teba len očakáva,
na Teba s túžbou volá mocným hlasom,
chce, aby si im pokrm dával časom.
A keď im dávaš, vďačne zbierajú,
sýtení všetkým dobrým bývajú.

Ty na pamäti potreby ich mávaš,
ruku im otváraš a všetko dávaš.

10. Keď, Pane, zavše skryješ svoju tvár,
hneď ľakajú sa, strach im silu vzal;
keď odnímaš im ducha, umierajú
a do prachu sa naspäť navracajú.
Keď vysieláš však Ducha života,
zas stvorí ich hneď Tvoja dobrota.
Tak obnovuješ vždy tvár celej zeme
a svojmu ľudu tvoríš nové plemä.
11. Bohu buď sláva, česť a velebnosť
po všetky časy a až na večnosť!
Pána vďačne sláv, okruh sveta celý,
nech zo skutkov sa svojich rozveselí!
Keď Pán sa v hneve pozrie na zem vtom,
zem zachveje sa v strachu preveľkom.
Keď hôr sa dotkne, ihneď všetky horia
a hneď sa trasú, do dymu sa noria.
12. Zaspievam žalm od veľkej radosti
tu, dokiaľ žijem, v tejto čiasnosti.
Ja svojmu Bohu, dokiaľ žiť mi dáva,
chcem vyspevovať, On je moja sláva.
Ja v Hospodínovi sa veselím.
Kiež neoddá zem hriešnikom a zlým.
Dobroreč, moja duša, Najvyššiemu,
buď haleluja, večná sláva Jemu!

F. Šebesta

Tu Tvoja dobrá ruka vyhladá
pokrm a tak ho divej zveri dá.
Keď vyjde slnko a porozhliada sa,
do svojich brlohov sa všetko vracia.

7. A zo spánku keď človek precitne,
pracovať začne hneď na úsvite;
a začínajúc od ranného šera,
zotrvá pri diele až do večera.
Ó, skutky Tvoju slávu zvestujú
a Tvoju veľkosť ľuďom zjavujú.
Múdro sú Tvoje diela učené!
Všetko, čo robíš, bohatstvom je zeme.
8. Pritom aj more, veľké, priestranné,
nám hlása divy Pánom konané.
V ňom množstvo hávede sa hemží stále
a sú tam tvory veľké, no aj malé.
V ňom veľryba sa voľne pohráva,
svedectvo Tvojej moci vydáva.
A mnohé bárky zbožie prevážajú,
do prístavu sa v búrke ponáhľajú.
9. Čo za Stvoriteľa Ťa uznáva,
to všetko Teba len očakáva,
na Teba s túžbou volá mocným hlasom,
chce, aby si im pokrm dával časom.
A keď im dávaš, vďačne zbierajú,
sýtení všetkým dobrým bývajú.

Ty na pamäti potreby ich mávaš,
ruku im otváraš a všetko dávaš.

10. Keď, Pane, zavše skryješ svoju tvár,
hneď ľakajú sa, strach im silu vzal;
keď odnímaš im ducha, umierajú
a do prachu sa naspäť navracajú.
Keď vysieláš však Ducha života,
zas stvorí ich hneď Tvoja dobrota.
Tak obnovuješ vždy tvár celej zeme
a svojmu ľudu tvoríš nové plemä.
11. Bohu buď sláva, česť a velebnosť
po všetky časy a až na večnosť!
Pána vďačne sláv, okruh sveta celý,
nech zo skutkov sa svojich rozveselí!
Keď Pán sa v hneve pozrie na zem vtom,
zem zachveje sa v strachu preveľkom.
Keď hôr sa dotkne, ihneď všetky horia
a hneď sa trasú, do dymu sa noria.
12. Zaspievam žalm od veľkej radosti
tu, dokiaľ žijem, v tejto časnosti.
Ja svojmu Bohu, dokiaľ žiť mi dáva,
chcem vyspevovať, On je moja sláva.
Ja v Hospodínovi sa veselím.
Kiež neoddá zem hriešnikom a zlým.
Dobroreč, moja duša, Najvyššiemu,
buď haleluja, večná sláva Jemu!

F. Šebesta

105**105. ŽALM***Ženeva 1562*

Nuž, Pá-no - vi všet - ci spie-vaj - te

a Je-ho me - nu chvá-lu vzdaj-te!

Ó, Hos - po - di - na sláv - ne - ho

zves - tuj - te moc, skut - ky Je - ho

ná - ro-dom všet-kým na ze - mi!

Nech na - ve - ky je chvá - le - ný!

2. Žalmy Mu na česť zaspievajte,
o Jeho skutkoch rozprávajte,
vedzte, že vaša sláva je,
keď Jeho meno stále znie!
Nech teda radosť poznáte
vy, ktorí Pána hľadáte!

3. Hľadajte Pána všemocného
a hľad'te vždy na dielo Jeho,
vždy spomínajte na divy,
čo činil vám Boh pravdivý,
na súdy Jeho úst dbajte,
zázraky Jeho hlásajte!
4. Vy, čo ste vyšli z rodu Jeho,
ľud z Abraháma Mu verného,
vy z Jákobovej rodiny,
sa rozpomeňte na činy,
čo Boh, jak v zmluve prisľúbil,
konal, aby ľud Jeho žil.
5. „Zem kanaánsku“, tak Pán vravel,
„dám do dedičstva tvojho za diel“,
so všetkým, čo je navôkol,
hoc ich len malý počet bol,
nemnohí mohli do nej vojsť
a každý tu bol ako hosť.
6. No za ochrancu Pána mali,
od ľudu k ľudu prechádzali.
Pán sa ich mocne zastával,
i kráľov pre nich trestával,
im nikto nesmel ublížiť,
v ochrane Božej mali žiť.
7. Hľa, predivné sú cesty Božie,
na všetkých nás vždy chrániť môže.

Predaný Jozef v službe žil,
v Egypte Pán ho oslávil,
Izrael mal už biedy dosť,
zachránil ho, bol Jeho hosť.

8. Mojžiša poslal, svedka Jeho,
Árona s ním vyvoleného,
aby skrz mnohé znamenia
vyviedol ľud svoj z väzenia;
na Egypt rany doľahli
a ťažko ho sužovali.
9. Pán staral sa o svojich ľudí,
oblakom zastieral ich v púšti,
ohňom svojím noc osvietil
a chlebom z nebies nasýtil.
Hneď nato príkaz skale dal,
aby z nej prúd vôd vytekal.
10. Pán vodí k sláve svojich verných,
v radosti svojej vyvolených
a na cestách ich predchádza,
a milosťou ich sprevádza,
nech každý Jeho zákon zná,
miluje ho a zachová!

J. Strejc

106. ŽALM

106

Ženeva 1542

Nech sláv - ne ha - le - lu - ja znie

Pá - no - vi, le - bo dob - rý je

a več-ne tr - vá mi-lošť Je - ho.

Kto vy - lí - či však ne-smier-nu

moc Hos-po-di - na ne-bes - ké - ho?

Kto vzdá Mu chvá-lu ne - zmer - nú?

2. Šťastní sú tí, čo bedlivo
a podľa súdov pravdivo
tu spravodlivo žijú stále.
Tvoj ľud je Tebou vedený;

tiež na mňa pamätaj aj ďalej
vo veľkom svojom spasení!

3. V svojej daj láske prebývať
a dobré veci užívať,
tešiť sa tiež s vyvolenými!
Veď my sme všetci zhrešili,
chútkami neraz svojvoľnými
s otcami sme zablúdili.
4. V Egypte naši otcovia,
keď prišli Tvoji poslovia,
divy Tvoje nerozpoznali,
keď si nič z Tvojej milosti
vo svojom srdci nechovali,
len reptali zo spurnosti.
5. Pán v svojom mene pomoc dal,
moc Jeho aby každý znal,
i more vyschlo, zmizlo kdesi.
Tu ľud Bohom vykúpený
tak po priepasti prešiel peši
a nepriateľ bol zničený.
6. No Pána, čo sa zjavoval,
ľud v pamäti neuchoval,
na radu Jeho nečakali.
Zajatí svojou žiadosťou,
na púšti Pána neprestali
pokúšať svojou hriešnosťou.

7. Dával Pán, čo si žiadali,
no Jeho hnev tiež poznali
a vzbura bola potrestaná.
Keď proti vodcom hromžili,
otvorila sa zeme brána
a plamene ich spálili.
8. Pod Chórebom keď vzdávali
česť modle, ktorú zlievali,
a uctievali teľa zlaté,
Boh chcel ich trestať v prísnosti,
no Mojžiš v svojej prosbe svätej
naklonil Pána k milosti.
9. Ďalej ísť odopierali,
dôveru v Boha nemali,
do Egypta sa vrátiť chceli.
Pán preto prisahal im hneď,
že v hneve svojom ich rozdelí
a nik ich nespojí už späť.
10. Vždy ďalšie modly mávali,
modlárstvom Boha hnevali
a Boh ich musel trestať znova.
Pri vodách sváru reptali,
až Mojžiš riekol prudké slová;
do horkosti ho dohnali.
11. Tak Bohu boli neverní,
v krajine svojej bezbožní.

Aj deti modlám obetujú,
krv prelievajú nevinnú,
pohanským modlám posluhujú,
nechali v zemi poškvrrnu.

12. Pán plný hnevu, prísnosti
na svoj ľud za tie hriechnosti
zošklivil dedičstvo si svoje.
Inému dá ho národu
a zlostné nepriateľské voje
im vezmú danú slobodu.
13. Ten ľud na Boha volal zas.
Pán vypočul ich krik hlas,
pamätlivý svojich zmlúv s nimi.
Vtom sklonil sa a z ľútosti
zakročil divmi prevel'kými,
vyslobodil ich v milosti.
14. Ó, Pane, plný milosti,
chovaj nás v svojej radosti,
zhromaždi rozptýlených znovu,
nech všetci Teba slávime,
spievaním haleluja spolu
vždy Tvoje meno chválime!

F. Šebesta

107. ŽALM

107

Ženeva 1542

Sláv - te vždy Hos-po - di - na a
vzdá-vaj-te Mu česť; je dob - rý, pri-po-
mí - na spa - se - nia svoj-ho zvesť.
Vy, kto-rých vy - kú - pil, z vý-cho-du,
zo zá - pa - du a cez púšť zhro-
maž - dil, po - zba-vil smä-du, hla - du.

2. Do mesta na bývanie
On viedol priamo ich.
A duše zomdlievané
osviežil vo dňoch zlých.

Vyvádzal z temnosti
väzňov, zo smrti mrakov,
div je to milosti
pred ľudských synov zrakom.

3. Bronzové brány láme,
závory železné.
Len blázon sa sám klame
a pokrm odmietne.
Ak volá v súžení,
och, zachráň ma, môj Pane,
tak vyslobodenie
z úzkosti je mu dané.
4. Pán slovo, ktoré slúbil,
dal synom človeka,
vyrve ich zo záhuby,
v chorobe nenechá.
Nech chvály s obeťou,
so spevom prinášajú
a s vďačnou pamäťou
o skutkoch rozprávajú!
5. Na vodách loď kto vodí,
na morských hladinách,
ten skutky Pána vidí
i divy v hĺbinách.
Vlny sa vzdúvajú,
hneď k nebu loď sa vznáša,

hneď hĺbka ťahá ju,
bez vlády prepadá sa.

6. Zvolajú vtom na Pána,
On búrku utíši,
hrozba vln nevidaná
umlkne v zátiší.
Sú plavci veselí,
breh vytúžený kynie,
div Boží videli,
sláva Ti, Hospodine!
7. Nech ľud tam, kde sa zide,
Pána vyvyšuje,
kto medzi starších príde,
nech Ho oslavuje!
Mení pramene vôd
na suchú zem, až syčí,
a žehná každý plod
na poli, vo vinici.
8. Pán taktiež vládcom hriešnym
potupu nechá niesť
a dáva blúdiť pyšným
na púšti bezo ciest,
no biednych nevinu
z útrap On vyzdvihuje
a núdzných rodinu
jak stádo rozmnožuje.

9. Úprimní keď to skúsia,
rozveselia sa tým.
Nepravosť zavrie ústa
potupným mlčaním.
Len múdry na to dbá
a mnohú milosť Pána
ho učí modlitba;
milosť, čo je nám daná.

S. Verner

Pre - buď sa, har - fa, ci - ta - ra,
nech vzbu - dí sa ran - ná zo - ra!
Pred lu - dom bu - dem Bo - ha vzý - vať
a s ra - dos - ťou Mu hrať a spie - vať.

108

108. ŽALM

Mel. Ž. 60: Na nás si Bože zanevrel

L. Bourgeois

Ja srd - ce pri - pra - ve - né mám,
pred Te - ba, Bo - že, pri - chá - dzam.
Te - be chcem spie - vať, Te - be hrať,
chvá - lu Ti z ce - lej du - še vzdať.

2. Milosrdenstvom, Bože náš,
Ty celé nebo prečnievaš.
Nesmierna pravda Tvojich slov
dotýka sa až oblakov.
Vyvých sa až nad nebesia,
nech Tvoja krása zaskvie sa!
A pre spasenie ľudu svojho,
pravicu zdvihni, ujmí sa ho!
3. Boh vravel v svojej svätosti,
mám srdce plné radosti.
Naplniť príde dávny slub,
z poroby vytrhne svoj ľud.
Vykupiteľa z Júdu dá,
všetku moc Jemu odovzdá.

Keď On, čo Jeho je, si chráni,
nikto Mu v ničom nezabráni.

4. Zjednotí rozdelený dom,
ukáže silu odporcom
a podmaní si naveky
ľud blízky i ľud ďaleký.
Stane sa pýchou Jeho síl,
čo oddávna mu prisľúbil.
Hospodín zástupov, Kráľ slávy,
je život večný, Pán Boh pravý.

5. Bože náš, i my Tvoji sme,
preťažké boje vedieme.
Nás zavrhuješ, Bože náš,
vôbec si ľud svoj nevšímaš?
Nestačí ľudská pomoc nám,
pomocou v tiesni Ty si sám;
víťazne skončia sa len boje,
keď pomôže rameno Tvoje.

M. Rafajová

109. ŽALM

109

Mel. Ž. 27: *Hospodín mojím svetlom*

L. Bourgeois

Či ne - po - ču - ješ, Bo - že mo - jej chvá - ly,
Bez prí - čin sa ma stí - hať po - do - bra - li

čo lsti - vé ús - ta ma - jú pro - ti mne?
tí, čo sa za nich mod - lím ú - prim - ne.

Za dob - ré od - plá - ca - jú sa mi zlým,

za lás - ku ma - jú i - ba ne - ná - viť.

Pred súd z nich ne - mô - že nik čis - tý prísť,

pre hrie - chy, Pa - ne, má - lo dní daj im!

2. Kto nechcel dbať tu o milosrdenstvo,
nech zanedbá sa jeho pamiatka,
kto mal pre biedneho len protivenstvo,
pre chudáka, čo bôľnym srdcom lká,
nech naňho príde to, čím preklínal,
a milosť od neho nech vzdiali sa,
nech voda, ktorú piť chce, kalí sa,
plášť hanby nech mu telo ovíňa!

3. Zachádzaj so mnou, Pane, Hospodine,
milosrdne a veď ma láskavo!
Som biedny, cestou, čo sa len tmou vinie,
odchádzam, buď mi stálou ochranou!
Pomôž mi, Hospodine, Bože môj,
nech poznajú, či a ruka ma chce viesť;
činiš to, Pane! A pre svoju česť
zachovaj ma a v láske pri mne stoj!

4. Nech zlorečia, Ty dobroreč mi, Pane,
aby Tvoj služobník sa veselil!
Máš všetky moje hriechy spočítané,
aby si moje srdce premenil.
Chcem sláviť Pána srdcom, perami,
uprostred mnohých chcem Ho chváliť tam,
biednemu po pravici stojíš sám,
zachová ho a navždy ochráni.

S. Verner

110. ŽALM

110

L. Bourgeois

Hos - po - din sláv - ne ví - ta Pá - na môj - ho:
Krá - lu, po mo - jej pra - vi - ci sa zlož!
Po - ra - zím sko - ro ne - pria - te - ľa Tvoj - ho
a bu - de Tvo - jim no - hám za pod - nož.

2. Pán Tvojou berlou zo Siona hrozí.
Ty vládcom sveta rozkazovať máš!
Ukrutný nepriateľ Ťa neohrozí,
keď vojom svojho ľudu pokyn dáš.

3. Na svätých horách skrytý, za svitania,
keď slnko rozlievalo tichý svit,
Teba som splodil v bielej rose rána
a zore sa Ti prišli pokloniť.

4. Prisahal Pán Tvoj, verný sľub Ti dáva:
jak Melchisedek kňazom budeš sám.

To večné kňazstvo chráni Božia sláva,
dav nepriateľov Tvojich rozmetám.

5. A Hospodin Ti dodá viacej sily.
V deň svojho hnevu súdiť bude Pán.
Pri súdení sa nikdy nepomýli,
zlým vládcom prichystal dosť čerstvých jám.

6. A zničí sluhu satanovho vládu
nad Božím lánom, nad krajinami.
Smäd utíši, kde piť sa dáva stádu,
a zdvihne hlavu, slávne vítaný!

M. Balabán

111

111. ŽALM

Mel. Ž. 25: Pozdvihujem dušu svoju

L. Bourgeois

Slá - viť bu-dem Naj - vyš - šie - ho,
V ra - de pria-mych Vše-moc-né - ho

srd - com svo-jím česť Mu vzdám.
me - dzi ľuď-mi vy - znám sám.

Skut - ky Je - ho ú - žas - né,

sú pre tých, čo po - ko - ria sa,

die - lo Je - ho pre-krás - ne

več - nú spra-vod - li-vosť hlá - sa.

2. Milosrdný, milostivý
pamiatku nám učinil;
Pán nám svojich skutkov divy
zmluvou do pamäti vryl.
Svoju silu ukázal
všetkým, ktorí sa Ho báli,
pokrm, dedičný diel dal
v zemi, pohania kde stáli.

3. Pravda, súd sú v Jeho čine;
s rozkazmi keď prichádza,
pravdu, pravosť neomylné
večná stálosť sprevádza.

Z ľudu svojho hriechy sňal,
vykúpenia poslal veno,
zmluvu plniť prikázal.
Sväté, hrozné Jeho meno!

4. Pred Pánom nám bázeň daná,
múdrosti je počiatkom.
Kto sa Bohu v bázni klania,
toho z bludov vyrve On.
S rozkazmi keď prichádza,
pravda, súd sú v Jeho čine,
večná stálosť sprevádza
Jeho pravdu neomyľne.

S. Verner

a pl - ní Je - ho pri - ká - za - nia.
Po - tom - stvo je - ho moc - ne vzras - tie
a na ze - mi mať bu - de šťas - tie,
rod pria - mych dô - jde po - žeh - na - nia.

112

112. ŽALM

L. Bourgeois

Ha - le - lu - ja! Bla - že - ný je ten,
kto sa Bo - ha bo - jí kaž - dý deň

292

2. Boh vždy mu hojnosť darov dáva
a domu jeho požehnáva,
tak spravodlivý trvá večne.
Boh je mu vo tmách svetlom živým,
je milosrdným, milostivým
a on pred Bohom chodí vďačne.
3. Blažený, kto sa zľutováva,
rád požičia a biednym dáva
a veci riadi slovom Pána;
ten nepohne sa nebezpečne,
v pamäti dobrej bude večne,
vo všetkom je mu hojnosť daná.

293

4. So svojím Bohom vždy čas trávi,
nezlakne nikdy sa zlej správy
a srdce jeho stále býva,
keď vo viere on pevne stojí,
v búrke sa k Pánovi pripojí
a na pád svojvoľných sa díva.

5. Rád biednym štedro udeľuje,
mdlých, trúchliacich vždy utešuje -
tak cestou priamou chodí v práve
a zostáva v spravodlivosti.
Pán udrží ho v bezpečnosti,
vyvýši jeho silu v sláve.

6. A keď Pán verných obdaruje,
vtom každý z nich sa zaraďuje
a s vďačným srdcom Boha vzýva.
Cieľ šťastný úprimnému kynie,
bezbožný od závidi hynie
a žiadosť jeho márna býva.

F. Šebesta

113. ŽALM

113

L. Bourgeois

Ha - le - lu - ja, sláv - te Pá - na,
nech Mu je česť, chvá - la vzda - ná!
Buď Je - ho me - no vždy žeh - na - né!
Od vý - cho - du až po zá - pad
Bo - hu vďa - ku bu - dú vzdá - vať,
slá - va Je - ho ne - bo pre - siah - ne.

2. Kto je rovný Najvyššiemu,
kto je rovný Všemocnému?
Hoc je nad všetkým vyvýšený,
predsa sa znížil a vidí,

a všetko všade posúdi
na nebi ako aj na zemi.

3. Dvíha z prachu pokorného,
dvíha z blata skrúšeného,
povýši ho a povoláva:
On dietky dáva neplodným
a svoju hojnosť dá verným.
Slávte Ho všetci! Haleluja!

S. Radechovská

a Jor-dán, hneď vo-dy späť ob-rá - til.

2. Jak ovce vrchy poskakovali,
jak jahňatá sa pahorky zdali.
Prečo utekáš, more?
A prečo, Jordán, ustúpil si späť?
Vy, vrchy, čo ste poskočili hneď
na širokom priestore?

3. To pre prítomnosť Panovníkovu
chvela sa zem kvôli Jeho slovu.
S nami Jákobov Boh je!
Na jazero On skalú obracia,
do studnice, kde zdroj sa nestráca,
z kameňa vodu leje.

S. Verner

114

114. ŽALM

L. Bourgeois

Keď Já-ko-rov rod z rab-stva od-chá - dzal,

keď z E-gyp-ta Iz - ra - el vy-chá - dzal,

Boh si ten ľud po-svä-til a Iz-ra-e - lu

za-čal vlád-nuť sám. Roz - de - li - lo sa mo-re

115

115. ŽALM

L. Bourgeois

Hos-po-di - ne, nie nám daj česť, nie nám, len me-nu
svoj-mu, Ty si prav - da sám, Tvo - ja mi-
lošť je dra - há. Pre - čo len o nás vra-via
po - ha-nia: Kde je ich Boh a kde ich
o-chra-na? Pre - čo za-siah-núť vá - ha?

2. Na nebi je náš Boh, tam najvyššie,
a činí všetko, čo len sám On chce,
nie je ako ich modly;
hoc striebrom, zlatom sú ozdobené,
nevrvia, zrak ich nemá plamene,
nevidia, do tmy padli.

3. Nečujú uši, ruky nehnú sa,
tie lesklé nohy nerozbehnú sa,
sú len podoba nemá.

Kto chceš v ne dúfať, podobný im buď!
Bezduché sú a nemôžu sa hnúť,
len podoba sú nemá.

4. Ó, ľud môj, dúfaj v Boha živého!
On pomoc každého je verného.
Dom Áronov nech dúfa!
Kto Boha bojí sa a chce v Ňom žiť,
nech v Neho dúfa, pomoc je a štít,
kto verí Mu, nezúfa.
5. Hospodin na nás rozpomenie sa,
On malých, veľkých k sebe povznáša,
rozmnoží synov vašich,
vy požehnaní od Hospodina!
V Ňom nebo i zem počiatok svoj má,
On, Hospodin, nás spasí.
6. Nebesia sú len Hospodinove,
no zem dal ľudu, nech ľud žiť tu vie!
Od neho česť Mu kynie.
Tu aj my haleluja spievame,
tu vďakou úprimnou Ho vzývame,
On nás za svojich prijme.

S. Verner

116**116. ŽALM***Mel. Ž. 74: Nadlho nás, ó, Bože, opúšťaš Ženeva 1562*

Mi - lu - jem Pá - na, le - bo On môj hlas
 vy - po - čul, mo - je po - kor - né žia - dos - ti.
 Na - klo - nil ku mne sluch, keď v dňoch hor - kos - ti
 vzý - val som Ho, a o - hlá - sil sa včas.

2. Bôľ smrti obklúčil ma nanovo,
 úzkosti hrobu náhle ma obstáli,
 zovretie, smútok ducha mi nastali,
 vzýval som stále meno Pánovo.
3. Vyslobod', Pane, prosím, dušu mi!
 Boh spravodlivý je a milostivý,
 úprimne stráži, je k nám lútoslivý,
 pomohol, vidiac, že som strápený.
4. Navráť sa, duša, odpočiň si s Ním!
 Veď Hospodin je tvojím dobrodincom,

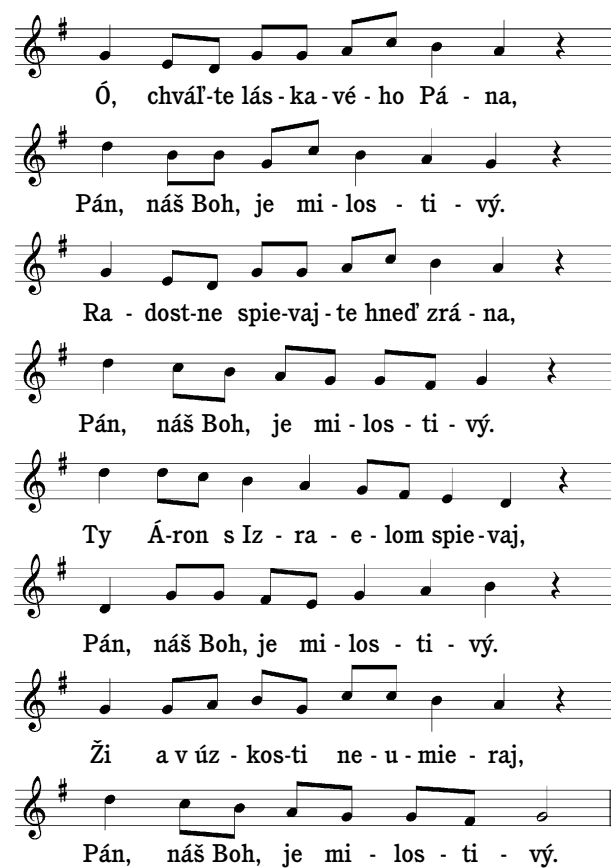
vytrháva zo smrti verných srdcom
 a nohu chráni pred poklesnutím.

5. Tu v zemi živých pred Hospodinom
 stále chcem chodiť, Jemu som uveril,
 riekol som, Jemu samému sa zveril,
 že každý klame svojím jazykom.
6. Čím teraz Bohu odplatiť sa mám
 za pomoc preveľkú, za dobrodenia?
 Hľa, zdvihnem kalich Božieho spasenia,
 budem Ho vzývať, Jemu sa oddám.
7. Sľuby si splním pred ľudom Božím
 a rád svoj život dám za obeť Jemu,
 smrť verných drahá je oku Božiemu,
 do Neho nádej všetku ja vložím.
8. Ty, Pane, služobníka verného
 si z hriechu pút pre lásku vyslobodil,
 a preto obeť vďaky som Ti zložil;
 na splnenie Ti sľubu daného.
9. Tak meno Pána vzývať budem ja,
 uprostred chrámu tam v Jeruzaleme.
 Do domu Hospodinovho ideme
 radostne spievať Ti haleluja.

S. Verner

117**117. ŽALM***L. Bourgeois*

Všet - ci lu - dia, Pá - na chvál' - te,
ve - leb - te Ho, česť Mu vzdaj - te!
Pre - vel' - ká je mi - losť Je - ho,
Hos - po - di - na vše - moc - né - ho;
ver - nosť Bo - žia stá - le tr - vá,
až na - ve - ky, ha - le - lu - ja!

*J. Strejc***118. ŽALM****118***Mel. Ž. 66: Nuž, pod'te a v Bohu plesajte**Ženeva 1551*

Ó, chvál' - te lás - ka - vé - ho Pá - na,
Pán, náš Boh, je mi - los - ti - vý.
Ra - dost - ne spie - vaj - te hned' zrá - na,
Pán, náš Boh, je mi - los - ti - vý.
Ty Á - ron s Iz - ra - e - lom spie - vaj,
Pán, náš Boh, je mi - los - ti - vý.
Ži a v úz - kos - ti ne - u - mie - raj,
Pán, náš Boh, je mi - los - ti - vý.

2. Ó, chváľte láskavého Pána,
vernosťou ma podopiera.
Darmo sa spurní, mocní bránia,
nepriateľ márne dotiera.
Slabý a zradný človek býva,
vratká je pyšných vládcov moc.
Viera sa jasným okom díva:
Boh verným ide na pomoc.
3. Ó, chváľte láskavého Pána,
ide, aby ma zachránil,
keď nenávisť je rozpútaná,
zlý útočí zo všetkých síl.
Zlietli sa na mňa ako roj včiel,
odohnal všetkých Hospodin.
Chvel som sa od strachu, lež On bdel
a vpustil oheň do krovín.
4. Ó, chváľte láskavého Pána,
je moja sila, radosť, stráž,
záštita mocná, darovaná,
istota, že ma nenecháš.
Tam v stanoch verných všetko jasá,
víťazný spev sa rozlieva:
Hľa, Božia ruka, Božia spása,
čo všade pokoj rozsieva.
5. Ó, chváľte láskavého Pána,
že vo dne v noci chráni nás.

Moja vina je potrestaná,
veď k životu ma vzbudil zas.
Ó, rýchlo otvorte mi brány
spravodlivosti dobyte!
Pána tu sláviť budem s vami,
čo práva Božie hájite.

6. Ó, chváľte láskavého Pána,
vypočul ma a vykúpil.
Spievam: Blízko je Božia brána,
vzdám Ti vďaku zo všetkých síl.
Uholný kameň odhodili
zlí stavitelia blázniví.
Lež Boha tým neunavili,
zase stavať je hotový.
7. Ó, chváľte láskavého Pána,
stratený kameň našiel nám.
Na ňom je znova budovaná
tvrdza Božia a Boží chrám.
Div slávny stal sa, Tebe sláva,
Tebe česť, Bože, vo Tvoj deň.
Jasanie naše neustáva,
ó, žehnaj cirkvi vo svoj deň!
8. Ó, chváľte láskavého Pána,
Pán, náš Boh, je milostivý.
Vchádza už, otvára sa brána,
Pán, náš Boh, je milostivý.

Hľa, preláskavý Vládca vchádza,
Pán, náš Boh, je milostivý.
Ten premocný Kráľ svojho stáda,
Pán, náš Boh je milostivý.

M. Balabán

tú - žia zo - stá - vať vždy v jej ú - čas - ten - stve.

119

119. ŽALM

I. *L. Bourgeois*

Bla - ho - sla - ve - ní lu - dia čis - tých ciest,

kon - čia - cich vždy - cky v bra - tov spo - lo - čen - stve,

zá - ko - nom Pá - no - vým sa da - jú viesť

až k po - sluš - nos - ti v tom - to o - be - cen - stve.

Hľa - da - jú ce - lým srd - com prav - dy zvesť,

306

2. Nepravosť sa v nich viac neroznieti,
po Božích cestách kráčať potešia sa.
Ty, Pane, prichádzaš im v ústrety.
Prikázal si, nech vždy vynasnažia sa
a každý má Tvoj príkaz v pamäti,
súc bedlivejší, keď tma rozlieha sa.

3. Kiež na cestách som takto vedený!
Duch priamo k Tvojim zákonom nech mieri!
Len vtedy budem nezahanbený,
keď nahor budem hľadieť, plný viery,
denne ku Tvojim prikázaniam, vždy,
jak ranné slnko, ktoré spory zmieri.

4. Tak úprimne Ťa, Pane, oslávim,
keď všetkých vôkol budem vyučovať
spravodlivosti právom láskavým.
Sám stále prísne chcem ich nasledovať,
k ustanoveniam Tvojim hľadieť tým;
neopušť ma, daj cieľ mi dosahovať!

II.

5. Mládenec cestu čím si očistí?
Nech iba Tvojím slovom vždy sa riadi!

307

Ja stále túžim len po Božej cti.
Tvoj, Bože, zrak až do srdca mi hľadá,
nech nezvedú ma bludy koristi!
Čtím Tvoje slovo vždy nad ľudské rady.

6. Tvoju reč istú v svojom srdci mám,
aby som nezhrešil pred Tebou, Pane!
Na každú škvrnu očistou si sám.
Od Teba chcem sa učiť neúnavne,
vyuč ma svojim ustanoveniam!
Chválim Ťa, Bože, už od chvíle rannej.
7. Súdy Tvojich úst rozširovať chcem
perami svojimi, hoc by sa báli.
Svedectvá Tvoje cestou sú, to viem,
mne na radosť a jasnú pieseň chvály.
Bohatstvo svetské prach je pri nich len:
Ty poklad si môj v srdci uschovaný.
8. O prikázaniach Tvojich rozmýšľam,
na Tvoje hľadím úzke cesty priame.
Z ustanovení Tvojich radosť mám,
kto počúva ich, víťazom sa stane.
Ja len na Tvoje slovo vždycky dám,
v ňom prísľub spásy, večný život máme.

III.

9. Služobníkovi svojmu milosť daj,
kým žijem, nech sa držím Tvojho slova!

Otvor mi oči a poznať mi praj,
čo divných vecí zákon Tvoj mi chová,
nech uvidím Tvoj jasný obličaj
a v jeho svetle zjavenia vždy znova!

10. Na tejto zemi som len ako hosť,
neskrývaj preto svoje prikázania,
keď v každom čase tuším nestálosť
a v nočnom bdení dlho do svitania
chcem súdov Tvojich poznať trvalosť,
až duša hynie od túžby a priania.
11. Sám vyhladzuješ pyšných, zlovestných,
ktorí od Tvojich prikázaní blúdia;
vzdial' utrhanie všetkých nečestných -
v nich moje činy potupu len vzbudia.
V svedectvách Tvojich pomoc mám, len v nich,
len na ne dbám, hoc ľudia krivo súdia.
12. Hoc kniežatá sú už pripravené
ma ponížiť a dvíhajú už hlavy,
som služobník Tvoj, neohrozene
ustanovenia Tvoje, plné slávy,
v mysli nosím; mám srdce blažené
z Tvojich svedectiev, Radca si môj pravý.

IV.

13. Ku prachu moja duša ľnie; nuž veď
ma podľa svojho Slova, oživ vzápäť!

I keď mi do ciest lahla prašná šed',
predložil som ich Tebe, nejdem naspäť.
Vyslyšal si ma, vyuč ma tiež hneď
nariadeniam svojim, keď hľadím na svet!

14. Nech cestu Tvojho slova docením,
pochopím, Pane, Tvoje divné činy!
Keď rozplýva sa duša trúchlením,
daj, nech už tiene zmiznú a žiaľ s nimi!
Sľúbil si občerstviť ma slovom tým.
Mdlé všetko mocou jeho rozjasni mi!

15. Odo mňa odvráť lživej cesty klam,
zato svoj Zákon daj mi milostivo!
Zvolil som pravú cestu k výšinám,
kde vôľa Tvoja zjavuje sa živo,
o Tvojich súdoch tiež tam rozjímam:
Boh láskavý je, neodsúdi krivo.

16. Svedectiev Tvojich pridržať sa chcem,
nech zahanbený nie som, Hospodine!
K víťazstvu vedie Tvoja cesta len.
Vydám sa touto cestou, než boj minie.
Hoc je úzka, ja srdcom dobre viem,
že rozšíriš ju k láske pre svet činnej.

V.

17. Vyuč ma ceste, ktorá nesklame,
až do konca len ňou chcem uberať sa.

Daj taký rozum, miesta neznáme
Zákonom poznať, kde ma čaká spása!
Zvládať ju srdcom - moje želanie,
márnostiam svetským celkom vyhýbať sa.

18. Nech cestou prikázaní chodievam!
Prikláňam sa k nim, radosť do nich vkladám,
nie do lakomstva, všetko rozdám sám,
čo poslušný som dostal Tvojim radám.
Nakloň mi srdce, istotu nech mám
v Tvojich svedectvách, ktorú dostať žiadam.

19. Odvráť mi zrak, nech na márnosti dom
nehľadím, idúc cestou obživenia!
Ja v diele Tvojom služobník Tvoj som,
oddaný v službe, iné cenu nemá.
Reč svoju potvrd' novým výhľadom
na opätovné Tvoje navštívenia!

20. Len pohanenia odvráť horkosti,
bojím sa ich, je to môj údel nízky?
Je v Tvojich súdoch dobro milosti,
Tvoj každý rozkaz srdcu je mi blízky.
Daj, aby v Tvojej spravodlivosti
som odovzdane v pravde žil len vždycky!

VI.

21. Vždy blízko Tvojej milosti chcem byť,
nech príde na mňa, Pane, Tvoja spása,

aby som mohol skutkom odvetiť
hanobiteľom, keď ich smiech ma drása.
Vo Tvojom slove nádej mám a štít,
keď hrozba boja prichádza už zasa.

22. Ak iba pravé slovo z úst má vyjsť,
neodoberaj mi ho, očakávam
len Tvoje súdy, zákon Tvoj chcem ctíť,
tak ustavične seba sám sa vzdávam,
chcem od vekov na veky ticho byť,
počúvať Ťa navzdory všetkým vravám.

23. Slobodný budem, som si istý tým,
keď rozkazov sa Tvojich pýtam zasa.
Pred kráľov so cfou predstúpim, ja k nim
s Tvojimi svedectvami odhodlám sa;
za Tvoju jasnú reč sa nehanbím,
ja pravdy Tvojej vždy tu zastávam sa.

24. K príkazom Tvojim ruky zdvihol som
a milujem ich, Pane, v každom čase,
tak velí láska, sú mi príkladom.
V ustanoveniach vždy som radu našiel,
rozmýšľam o nich stále, nocou, dňom.
Milujem zákon Tvoj, do lásky rásť chcem.

VII.

25. Na slovo pamätaj, čo dal si mne:
služobník Tvoj som Tebe odovzdaný.

Je útechou mi, už mnou nepohne
súženie, muky z ktorejkoľvek strany.
Slovo obživí, čo je chorobné,
mňa tiež; aj život pred zánikom chráni.

26. Posmechy pyšných majú krátky dych,
zákona Tvojho nevzdám sa im k vôli.
Večné sú Tvoje súdy vo dňoch zlých,
spomínam na ne, z Tvojej vôle boli.
Si, Hospodine, potešenie tých,
čo v nádeji sa k Tebe vinúť mohli.

27. Bezbožní zákon opúšťajú Tvoj,
nad týmto desím sa na svojej púti.
Nariadeniami svojimi ma zbroj -
do piesní vložíš Tvoj zákon ma núti
na každom mieste, krok kde stúpi môj,
tú radosť, stále celkom oddanú Ti.

28. Rozpomínam sa v noci tiež, i v sne,
Hospodine, na Tvoje sväté meno.
Na zákon Tvoj ja dbám i v nečase.
Odtiaľ mám svojej vernosti to veno,
že rozkazy som plnil v svojich dňoch,
žehnáš mi a ja vďačím natešeno.

VIII.

29. Ty si môj údel, Pane, hovorím,
lež Tvoje slová sú nad moje reči.

Modlím sa k Tebe srdcom pokorným:
Zmiluj sa nado mnou vždy v nebezpečí!
Tak podľa Tvojho slova Ťa prosím,
Ty si však nad vzývanie moje väčší.

30. Svoju púť v mysli rozvážil som, vieš,
obrátil svoj krok v smere prikázaní,
ta bežím, kde Ty, svätý, panuješ,
a neodkladám na rozkaz Tvoj priamy
splniť, čo denne mi prikazuješ,
veď Spasiteľ si môj a Vodca slávny.
31. Hoc by bezbožných rota to, čo mám,
mi ukradla, už nikto nevezme mi,
že na Tvoj zákon ustavične dbám,
i v noci plniť som ho pripravený;
vždy oslavovať znova začínam
Tvoj spravodlivý súd na celej zemi.
32. Tých, ktorí s báznou chvália Ťa, brat som
a druh som tých, čo na príkaz Tvoj dbajú.
Je, Hospodine, plný každý dom
milosti Tvojej všade, kde Ťa znajú.
Ustanovením svojím deň za dňom
ma láske uč, nech viacej poznávam ju!

IX.

33. Ty dobrotivo si vždy nakladal
so služobníkom podľa slova svojho.

Len vyučuj ma, Hospodine, daj,
nech chápem Tvoj súd podľa práva Tvojho!
A prikázaniam, ktoré si mi dal,
som uveril, si prameň života môjho.

34. Než si ma pokoril, som blúdil sám,
teraz už chápem Tvoju reč, dbám na ňu.
Si dobrý, Tvoje slová v srdci mám,
a dobrotivý, vedieš ku pokániu.
Vyuč ma svojim ustanoveniam,
Ty vyvých ma, daj pomoc zaslúbenú!
35. Proti mne pyšní klamstvá zložili,
ja sa však držím Tvojich prikázaní.
Tukom svoje srdcia obložili,
a to im pravdu pociťovať bráni.
Mňa však Tvoj zákon vždy len posilní
a utešuje ma aj v dňoch strádání.
36. Až teraz viem, že na dobré to je,
že v trápeniach som bol, ktoré ma učia
poznať Tvoj pokyn a slovo Tvoje.
Lepšie je to, než zhríňať do náručia
zlato, striebro aj majetky svoje;
a pritom srdce chudoby sny mučia.

X.

37. Ruky mi, Pane, Tvoje dali tvar,
uč poznávať ma svoje prikázania,

nech tým, čo majú pravej bázne dar,
tak ako mne je z toho radosť daná,
že očakávam kvitnúť ako jar
to slovo Tvoje, platné odpradáva.

38. Ja Tvoje súdy, Pane, poznávam,
sú spravodlivé a ja hoden trestu.
Nech zrejmú milosť na potechu mám,
veď slovom svojim určuješ mi cestu;
ňou služobník Tvoj dôjde k výšinám,
k útočistnému večnej spásy mestu.
39. A zľutovanie príde na mňa tiež,
nech môžem žiť! Tvoj zákon - moja radosť;
hoc zničiť chce ma pyšných lož a lešť,
viem, zahanbená bude táto žiadosť.
Ku prikázaniam Tvojim, myseľ, bež,
Ty obnovíš i život môj, i radosť.
40. Kto s bážňou ctí Ťa, svedectvá tiež zná,
ku mne sa obráť, k Bohu poďme spolu.
Len nech je moja duša úprimná
na pokyny, keď plním Tvoju vôľu.
Čo každý z nás tu s bážňou začína,
bez hanby sadne sláviť k Tvojmu stolu.

XI.

41. Po spáse moja duša túži len,
na slovo Tvoje, Pane, čakám bdelo.

Oči mi hynú, ako dychtím, mriem
po Tvojej reči, vravím pritom smelo:
Na potešenie v práci čakať viem,
vyslobodíš ma z ruky nepriateľov?

42. Som ako mech, čo v dyme popraskal,
no plniť príkaz Tvoj som prichystaný.
Keď prameň dní sa zúžil v stisku skál,
prudko je každý riekou času hnaný.
Či by si súd už s tými vykonal,
ktorými som, hľa, prenasledovaný?
43. Od pyšných jamy vykopanej zriem,
že podľa Tvojho zákona to nie je!
Príkazy Tvoje že sú pravda, viem,
bez príčiny je moje ohrozenie.
Len pomôž mi, keď, Pane, prosiť smiem,
a nestihne ma ľudské poníženie.
44. Tu obeť by som bol ich odplaty,
lež plním všetky Tvoje prikázania.
Obživ ma sám, len nech som odňatý
tme smrti podľa Tvojho zľutovania!
Svedectvom Tvojich úst som bohatý
a deliť všetkým ho mi nezabránia.

XII.

45. Je, Pane, Tvoje slovo naveky,
vždy stojí pevne v nebesiach nad nami.

Od národa po národ ďaleký
Ty pravdou svojou prekonávaš klamy.
Zemi si určil obeh odveký
a takto stojí aj s hôr výšinami.

46. Všetko to stojí, a nie náhodne,
hotovo ako služobníci stojí,
bez Tvojej vôle nič sa nepohne.
Tvoj zákon je mi sviecou, smútok hojí
a poteší ma v tiesni ničotnej;
inak by som už zhynul v nepokoji.

47. V pamäti držím Tvoje nemenné
rozkazy, veď si oživil ma nimi.
Som teraz Tvoj, poznáš ma po mene
a zachováš ma medzi hynúcimi.
Príkazy Tvoje cítim v premene,
keď spytujem ich v myslí, v čom som vinný.

48. Bezbožní na smrť moju čakajú,
lež Tvoje svedectvá ich snahy menia.
Vec dokonalú oči hľadajú,
no každá býva koncom obmedzená.
Len rozkaz Tvoj od kraja ku kraju
preniká, nikdy žiadny koniec nemá.

XIII.

49. Ja milujem Tvoj zákon každý deň!
Je ustavičné moje premýšľanie.

Nad nepriateľov stvorený som, viem,
múdrejší v tom, čo trvať neprestane.
Sú prikázania Tvoje bezo zmien,
mám ich pred sebou, nech sa hocčo stane.

50. Než všetkých mojich učiteľov rad
som pre svedectvá Tvoje rozumnejší,
o ktorých premýšľam najprv a rád;
aj ako starci som opatrnejší,
keď príkazy chcem Tvoje zachovať.
Tak ma na mojej púti všetko teší.

51. Krok zdržiavam, keď vidím cesty zlé,
chcem Tvoje slovo naplňovať činom.
Od súdov Tvojich neutekám, nie,
som s Tebou, hoci v kraji nehostinnom.
Keby už zmysly moje boli mdlé,
vyučovaný som vždy Hospodinom.

52. Tvoja reč mojim ústam dychtivým
je sladká, sladšia ako plásty medu.
Z Tvojich som prikázaní, verný im,
svoj rozum získal, stratil temna biedu.
Dnes bludné cesty tak nenávidím,
že idem, kam ma Tvoje sľuby vedú.

XIV.

53. Sviecou je mojim nohám Tvoja reč,
je svetlom ceste, ktorá potme blúdi.

Prisahal som a slovo nedám preč,
bez Tvojej žiary som však zoslabnutý.
Daj pochopiť mi a ma ubezpeč,
že vždy sú spravodlivé Tvoje súdy!

54. Tak, Hospodine, utrápený som,
že iba Tvoje slovo obživí ma.
Stíšim ústa pred Tvojím výrokom,
tú obeť dávam Ti, neodvrhni ma!
Nauč ma svojim právam v utíšení tom,
nasledujem Ťa, nie je cesta iná.

55. Ty v mojom veľkom nebezpečí sám
veď moju dušu, k sebe ju tak chýliš.
Ja zákon Tvoj vždy na pamäti mám.
Bezbožní kladú pasce zrejme príliš,
no neodvráti ma to, kým len dbám
na prikázania, Ty sa nepomýliš.

56. Už do večného dedičstva som vzal
svedectvá Tvoje, môjho srdca radosť.
Aj ustanovenia som rozpoznal,
len splniť ich, to srdca sklon je, žiadosť.
Vždy, do konca som odhodlaný stáť,
že učiním vždy Tvojim výzvam zadosť.

XV.

57. Tak nenávidím ľudské výmysly,
jak milujem Tvoj zákon, srdcu daný.

Si moja pavéza, i keď som mdlý,
keď v presile je útok mnohostranný;
si skrýša moja, keby na mňa šli,
na Tvoje slovo čakám, nech ma chráni!

58. Nešlachetník, hneď odstúp odo mňa!
Chcem naplňovať Božie prikázania
vždy vernejšie už od včasného dňa.
Podrž ma Tvoje slovo v žiare rána,
aby ma viedla bázeň pokorná
a nezahanbili očakávania.

59. Posilňuj ma a v každej chvíli chráň!
Na Tvoje múdre zákony dbám stále.
Ujde sa poblúdeným mnoho rán,
nimi ich na zem tlačíš vytrvale;
je klamlivý ich opatrný plán,
lešť všetka márna proti pravdy skale.

60. Tak ako trosku po vypálení,
odmietaš všetkých bezbožníkov zeme.
Strach telo zviera, mám ho v plameni,
čo svedčíš, je však láskou podoprené.
V nej je tá rýdzosť, čo sa nemení,
keď Tvojich súdov bázeň srdce premkne.

XVI.

61. Chcem činiť spravodlivosť ochotne,
len násilníkom ma Ty nevydávaj!

Som služobník Tvoj, ruky pomocné
daj a ma v dobrom zastúp, pri mne stávajú!
Potlačíť ma chcú pyšní podvodne,
to nedopusť a klesať nenechávajú!

62. Na spásu čakám zrakom túžobným
a na Tvojej spravodlivosti slová.
Ach, Ty ma, zachráň, keď ma zastrie dym!
Vyuč ma, s láskou priviň k sebe znova!
Tak nalož so mnou: slovom milostným
a pod krídlom ma svojej lásky schovaj!

63. Som služobník Tvoj, daj, nech rozum mám,
svedectvá Tvoje niesť som pripravený.
Hoc rušili Tvoj zákon, vytrvám,
veď ratolesť som ja na Tvojom kmeni.
Je čas, aby si zasiahol Ty sám.
I vo mne zlom, čo plané je a v tieni.

64. Nad rýdze zlato, nad to najdrahšie,
príkazy Tvoje s láskou zachovávam.
Ony sú pre mňa, Pane, najkrajšie,
veď vo veciach ich pravé rozpoznávam.
Len cesty bludné, i tie niekdajšie,
mám v nenávisti, na nich neostávam.

XVII.

65. Sú často divné Tvoje svedectvá
a moja duša nachádza v nich rady.

Kto výklad slov ich aspoň sčasti zná,
má svetlo, ktoré tme sa nepodriadi.
Tak úprimného múdrost' vrcholná
naďalej učí, keď na nebo hľadí.

66. Ústa otváram, dychtím povedať:
som prikázaní Tvojich žiadostivý.
I na mňa môžeš vlúdne pozeráť,
aj ja milujem Tvoje veľké divy.
Zmiluj sa nado mnou, daj svetu znať,
že len pre Tvoje meno som tu živý.

67. Vo svojom slove utvrdzuj krok môj
a nedaj, aby nepravosť mnou vládla!
Pred hriešnymi Tvoj zákon pri mne stoj,
aby ho viera nadovšetko kládla.
Len o to dbám, vždy obličaj zrieť Tvoj,
i keby bázeň Tvoja na mňa padla.

68. Ja vidieť svetlo Tvojej tváre chcem,
vyučuj ma, nech nič ma nepomýli!
Pre tých, čo zákon obchádzať Tvoj zriem,
sľz pramienky mi z očí vystúpili;
tou vlhou napájam už suchú zem
a Tvoje zrno klíči v tichej chvíli.

XVIII.

69. Spravodlivý si, v súdoch dôsledný,
Pane, aj svoje svedectvá si vydal

spravodlivé pre všetky moje dni,
k nim ešte milosť prehojnú si pridal.
Si viery pevný základ nezdolný,
ja pre svoj život som ho navždy prijal.

70. Tak horlím, že sa ničím ohňom tým,
keď mnohí zabúdajú na pravdy tie,
že Tvoje slovo každým skúšaním
jak rýdze zlato planie v čistom svíte.
Tvoj služobník tak s ducha nadšením
ho miluje nad slnko na blankyte.
71. Hoc malý som a odvrhnutý sám,
rozkazy Tvoje si však pripomínam.
Tvoj zákon vedie k večným výšinám,
so cfou a pravdou vedie tam, nie inam.
V spravodlivosti Tvojej nádej mám
a k pravde večnej ruky s vierou spínam.
72. Keď súženie, keď útlak stíha ma,
moc prikázaní radosť dodáva mi;
svedectiev Tvojich pravda dvíha ma,
o pravdivosti svedčí Tvoj hlas priamy.
Nech múdrosť, tá sa ku mne nakláňa,
aby som žil, jak žijú pravdovravní.

XIX.

73. Z celého srdca na Teba volám,
ó, Hospodine, vyslyš ma, daj k tomu,

nech Tvoje zákony vždy v srdci mám!
Daj pokornému vojsť do Tvojho domu!
Na Teba volám, vypočuj ma sám,
daj milosť, spásu mne aj ľudu svojmu!

74. Bdiem v modlitbách, predchádzam svitanie,
na Slovo čakám. Skôr než oči v bdení
počujem Tvojej reči vyzvanie,
len jej sa túžim oddať v zamyslení;
smerujem k Tebe, keď deň nastane,
keď vstanem, výhľad môj sa nepremení.
75. Buď milostivý, vypočuj môj hlas!
Obživujúcej moci máš zdroj stály,
obživ ma tiež skôr, než ma zovrú sa
tí, ktorí zákon Tvoj vždy obchádzali;
nešlachetní sú, nevidia Tvoj jas
a priblížiť sa chcú len k mojej tvári.
76. Ja k Tebe, Pane, predsa blízko mám
a pravdou sú mi Tvoje prikázania.
Zo svedectiev to Tvojich rozpoznam,
že platnosť ich je naveky už daná,
kde hoc len v lúči pošleš mi ich, tam
bude to pre mňa jasná žiara rána.

XX.

77. Z trápení ma, ó, Bože, vysloboď,
lebo Tvoj zákon mám vždy v pamätaní,

tá prosba volá: zastaň sa ma, voď
pravdou svojou, čo v spore pred lžou chráni!
Pre svoju reč ma obživ, znovuzrod'
a nový život prinesie svit ranný.

78. Pre bezbožných je spása ďaleká,
pýtať sa na Tvoj zákon sa im ťaží.
No Tvoja milosť, Pane, odveká
aj v súdoch Tvojich obživí ma, blaží.
Tak môžeš zmeniť život človeka.
Tvoj zrak ma, Hospodine, stále stráži.

79. Hoc nepriateľov mnoho hrozí mi,
pri pravde Tvojej nik ma nepomýli.
Slovami, viem to, prevrátenými
zlé skutky na pohľad jak zatajili.
Ťažko to nesú, bludmi prázdnyimi
reč Tvoju platnú do nevery skryli.

80. Len pozri, že Tvoj rozkaz milujem!
Daj milostivo žiť mi, Hospodine,
keď pred Tvojím sa slovom schylujem.
Vec najprednejšia, pravda, vždy je pri mne.
Tvoj súd sa neodchýli, dobre viem,
a spravodlivosť nikdy nezahynie.

XXI.

81. Útoky, Pane, kniežat znášam tu,
no nie ich, Tvojich slov sa srdce desí.

Ty dávaš pýche hojnú odplatu,
u Teba bázeň skrýšu vždy nájde si.
Reč Tvoju mám za korisť bohatú,
vari aj v biede moja radosť nie si?

82. Lesť nenávidím, vždy je nehodná,
milujem Zákon, z neho láska vanie,
a pravdu chválím sedemkrát do dňa.
Hojnosť rán v Tvojich súdoch ukrytá je,
až raz z nej bude slávna úroda:
čakaním na ňu belejú sa kraje.

83. Tým, ktorí tu Tvoj zákon milujú,
buď mnohý pokoj, bez úhon ich snahy!
Na spásu čakám, už sa schylujú
pod ľarchou nepravostí súdu váhy.
Dušu mi posilni a zdvihni ju!
Ctiť Tvoje príkazy je cieľ môj drahý.

84. Ja dušou strážim Tvoje svedectvá,
veď milujem ich preveľmi a stále.
Rozkazy Tvoje srdce plniť má,
hoc nestačím, sú predsa dokonalé.
A Tvoje cesty, ktoré vedú ma,
ma dovedú až k Tvojej večnej chvále.

XXII.

85. Môj ston nech letí pred Tvoj obličaj,
Hospodine, len rozumu viac žiadam.

Pokornú prosbu vojsť už k sebe daj,
pred Tvojou tvárou všetku farchu skladám.
Vytrhni ma a slovom rad' mi aj,
ochotne podriadim sa Tvojim radám.

86. Vynesú moje pery chvály hlas
ustanoveniam Tvojim, že ma učíš.
Môj jazyk Tvoje slovo spieva zas,
Ty srdce mi tou piesňou rozozvučíš.
Vo Tvojich príkazoch je pravdy jas,
spravodlivosťou dušu v búrke utíš!

87. Ruka Tvoja mi pomoc dávaj vždy!
Držím sa všetkých Tvojich príkazaní.
Po spáse Tvojej túžim, Pán si Ty,
každý dlh bude Tebou rozviazaný.
Zákon Tvoj budí úcty pocity,
nech povedie ma po pozemskej pláni!

88. Chváli Ťa moja duša spasená,
Tvojimi súdmi chcem byť obnovený,
Blúdím tu ako ovca stratená;
hľadať ma, nájsť, tým sa všetko zmení.
Som služobník, čo na pamäti má
príkazy Tvoje, nič ich nezatieni.

S. Verner

120. ŽALM

120

L. Bourgeois

Na Pá-na v sú-že-ní som vo-lal,
keď ob-klo-pil ma tieň úz-kos-ti.
On vy-po-čul ma, od-po-ved' dal,
nuž, pre-to som Mu vďa-ku vzdá-val.
O-chráň ma ru-kou spra-vod-li-vou
pred re-čou klam-li-vou a lži-vou,
ja-zy-kom pl-ným pod-los-ti!
Po-teš ma slo-vom mi-los-ti!

2. Vieš, čo ti Pán pridá k žalobe
vždy, keď vedieš reči pochabé,
čím budeš čeliť lstivej zlobe,
čím stretá lešť a lož, zlé obe?
Strelcove šípy naostrené,
z tetivy prudko vypustené
a uhlie z dreva žeravé,
z borievčia raždie chytľavé!
3. Ó, beda, pútnikom som býval
v Mešechu; radšej som mal ísť preč!
V stanoch Kédára som sa skrýval,
raz blúdil som, raz odpočíval.
Dlho tam žila duša moja
uprostred nenávisťi, boja.
O pokoji som mal k nim reč,
lež vojnu priali mi a meč.

V. Kučera

121. ŽALM

121

L. Bourgeois

Zrak svoj na vr - chy u-pie-ram: Z nich pri-chá-
dza mi včas po-moc a Bo-ží hlas?
Mám po-moc tam, kde je môj Pán. Len v Ne-ho
dú-fať vždy smiem. Veď On stvo-ril ne - bo a zem.

2. Nedopustí On nohy pád,
tvoj strážca nedrieme,
stráži duše verné;
nedrieme, nespí, má ťa rád.
Jeho stráž je vždy bdelá.
Je strážcom Izraela.
3. Strážou tvojou je stále Pán,
je clonou tieniacou
nad tvojou pravickou.
On mesiac, slnko riadi sám,

zbavil ich božskej tváre,
neškodia ti ich žiare.

4. Stráži ťa Pán pred všetkým zlým,
nie si bez pomoci
vo dne ani v noci.
Pán ustráži ťa zakaždým:
odchod z domu časného
i príchod do večného.

V. Kučera

122

122. ŽALM

L. Bourgeois

Ó, po - te - ši - li ma slo - vá,
keď pút - ni - kov ma vo - lal hlas:
„Do do - mu Pá - na poď - me zas!“
Mám ra - dosť, že som tu zno - va,

332

ved' ces - ta na - ša cie - le - ná
vied - la do Je - ru - za - le - ma!
Vi - dí - me mes - to, hrad pre - pev - ný,
tu všet - ko je v ňom spo - je - né,
sú múr - mi na - vždy chrá - ne - né
dni po - ko - ja, mier vy - kú - pe - ný.

2. Hľa, mesta pokojného chrám!
Ta nahor stúpa zbožný ľud.
Pán chce verných tu zastihnúť,
tu Pána každý ctiť má sám.
To príkaz je pre Izrael,
aby tu Bohu slúžiť chcel,
ctiť, chváliť Ho, milovať, poznať.
Praj pokoj mestu milosti,
trón súdu je v ňom kráľovský.
Maj pokoj, čo ho iným chceš dať!

333

3. Buď pokoj tuto pod hradom,
aj v múroch tvojich kamenných!
Mier v palácoch a mimo nich
nech zomkne všetkých zaradom!
To jedno na mysli vždy mám,
keď Pána v svätyni vzývam:
Pre pokoj bratov i priateľov
a pre dom Boha večného
chcem hľadať tvojho dobrého,
Jeruzalem, svojou modlitbou.

V. Kučera

123

123. ŽALM

L. Bourgeois

Na Te - ba len, čo v ne - bi síd -
liš tam, o - či ja u - pie - ram.
Hla, a - ko o - či slu - žob - ní - kov
zrá - na po - sluš - ne k ru - ke pá - na,

334

tiež o - či ver - nej slúž - ky v chví - li
ran - nej, na ru - ku svo - jej pa - nej,
tak náš zrak vždy k Pá - no - vi hľa -
dí len: nech prí - de vlúd - ny deň!

2. Zmiluj sa, Pane, zmiluj nad nami,
dopraj úsvit ranný!
Veď nehanebnosťou nás vždy sýtili,
nedbalosťou krmili
a dosť nás veľkou trýznou natrápili.
Zmiluj sa, daj deň milý!
Úšklabky pyšných, smiech zo všetkých strán
stíš, Pane Bože, sám!

V. Kučera

335

124**124. ŽALM***L. Bourgeois*

Ke - by nie Pán, čo vždy nás po - sil - nil,

Iz - ra-el, po - vedz, eš - te by si žil?

Ke - by nie Pán, čo vždy bol s na - mi sám,

keď po - vstal člo - vek v hne - ve pro - ti nám,

žil by si eš - te? No - že, po - vedz nám!

2. Tak vyhňa hnevu by nás spálila,
pomstivo nás života zbavila.
Aj mocné vody by nás prikryli,
divoko prúdom prudkým zabili.
Čo by sa s dušou stalo po chvíli?

3. Vtedy by vzduté vodstva prívaly
cez dušu vzkypením sa prehnali.

Buď požehnaný Pán, že nedal nás
za korisť zubom, keď bol hnevu čas!
Buď požehnaný, stále chránil nás.

4. Hľa, ako vták im duša uniká,
slobodná letí z pasce vtáčnika.
Sieť plná dier je, my sme slobodní.
Kde pomáha Pán, tam sa rozodní.
Je naša pomoc vždy, po všetky dni.

*V. Kučera***125. ŽALM****125***L. Bourgeois*

Všet - kých, čo Bo - hu zve - ri - li sa,

vždy ná - de - jou je On; sú a - ko

vrch Si - on, ten, kto - rý nik - dy ne - po -

hne sa a tak-tiež v prí - bo - ji
od ve - kov vždy pev-ne sto - jí.

2. Vrchy, prostred nich Jeruzalem,
ťažko sem preniknúť,
tie vrchy chránia ľud.
Pán chráni ľud i Jeruzalem.
On chráni to, čo je Mu milé
od tejto chvíle.
3. Nikdy bezbožní neobdržia
podiel spravodlivých.
Nezíska nik ho z nich.
Pán chráni tých, ktorí Mu slúžia:
Nech dlaň načiahnu k činom pravým!
Preč s tým bezprávim!
4. Čiň dobro dobrým, Pane milý,
tým srdca priameho!
No toho krivého,
tých scestných, čo sa pokrívili,
zažeň bezbožných tých k podielu!
Mier Izraelu!

V. Kučera

126. ŽALM

126

L. Bourgeois

Pán beh ú - de - lov o - brá - til
a nám spev do úst na-vrá - til.
A - ko-by vo sne bo - lo nám.
Pán zas má na Si - o - ne chrám!
A ús-ta sa len u-smie - va - li
a vo väz - ni-ciach za-znie - va - li
ja - so - tu zvu-ky, spie - va - nie,
ja - zy - ka po - kri - ko - va - nie.

2. Národy mnohé s údivom
hučali spolu s prílivom:
Diel všetkých vecí Pán im dal,
Pán s nimi divy vykonal.
My o tom vyznali sme sami:
Pán veľké veci činil s nami!
A bolo plno radosti,
čo prichádzala z výsosti.

3. Ty, Pane, obráť údel náš
s príbehmi, jak to robievaš:
Obráť ho ako riečny prúd,
nedaj nám, Pane, zahynúť!
Veď tí, čo s plačom rozsievajú,
na smutnej tvári slzy majú -
s jasotom budú zbožie žať.
Ty, Pane, budeš pri nich stáť!

4. Pomalým krokom kráčajú,
sklonení, ale dúfajú.
Hoc chrbty majú ohnuté,
keď nesú zbožie zožaté,
spievať zas budú v žatve zvučne,
ostricu oddeľovať zručne
a každý znova plný stvol
prinášať v snopoch do stodôl.

V. Kučera

127. ŽALM

127

Mel. Ž. 117: *Všetci ľudia, Pána chváľte*

L. Bourgeois

Ak ne-sta - via dom pev-ne Pán,
hoc bu-du - je ho maj - ster sám,
je na-nič všet-ka prá - ca tá,
je zby-toč - ná to lo - po - ta.
Veď ak ne - strá - ži mes - to Pán,
stráž člo - ve - ka, hoc bdie, je klam.

2. Je márnosť skoro ráno vstať,
šialenstvo sa od rána hnať.
Čo z takého dňa vôbec máš,
keď pozde večer usínaš?

Chlieb lopotenia chutnáš len!
Veď milému dá Pán aj sen.

3. Hľa, dedičstvom Hospodina
sú predsa tvoji synovia!
Z Pánovej ruky dobrá mzda
je plod a láska života.
Jak v mužnej ruke množstvo striel,
tak deti, mladej lásky peľ.

4. Ten muž je blahoslavený,
čo tulec má naplnený
od Pána synmi svojimi.
Chlieb neje s roztrpčenými,
nebude v bráne s hanbou stáť,
hoc by mal so zlým spory mať.
V. Kučera

128

128. ŽALM

L. Bourgeois

Ten bla-ho-sla-ve - ný je, kto bá-zeň Bo-žiu

má, kto v bás-ni Bo-žej ži - je a

342

s Bo-hom cho-die-va. Ješť prá-cu svo-jich rúk

smieš, žiť mô-žeš po-koj-ne: Bla - ho-sla-

ve-ný bu - deš, nech dob-ro s te-bou je!

2. Tvoja žena jak réva,
je sladkosť plodiaca,
peň čisteného dreva,
je vôňu šíriaca.
Po múroch pníe sa domu
a siaha na predsieň.
Je tvoja, patrí Tomu,
kto čistí révy kmeň.

3. A deti - sadeničky
oliviek lúbezných;
stôl obopnú a vždycky
je veľká radosť z nich.
Také ti požehnanie
Hospodin veru dá.
Máš srdce plné bázne -
Boh ti vždy požehná.

343

4. Nech ti dá požehnanie
Pán z vrchu Siona,
nech sa vám dobre stane,
to z Jeruzalema!
Po všetky dni, čo žiť máš,
stráž rodinu celú!
Maj pokoj sám, keď spievaš:
Mier buď Izraelu!

V. Kučera

2. Na chrbte mi jak oráč orali,
ľahali brázdy na úvrať až, s krikom.
Pán spravodlivý, keď sa spriahali,
prestrihol povrazy tým bezbožníkom.
3. V hanbe s tým trýznením nech cúva späť
ten, kto na Sion dýcha nenávisťne!
Nech je jak tráva striech, kde tieňa niet,
kým pažiť vzíde, v pálave dňa vyschne.
4. A žnec ňou nenaplní svoju dľaň,
a viazač náruč, podobná je plevám.
Ba pútnik sotva povie: S nami Pán!
Alebo: V mene Pána žehnáme vám!

V. Kučera

129

129. ŽALM

L. Bourgeois

Su - žo - va - li ma už od mla - dos - ti,
nech po - vie Iz - ra - el, len nech to skú - si!
A trá - pi - li ma už od mla - dos - ti.
Ne - pre - moh - li ma. Bol len smú - tok v du - ši.

344

130. ŽALM

130

L. Bourgeois

Na Te - ba z hl - bín, Pa - ne, vo - lám, ó,
čuj môj hlas! Sluch svoj na mo - je lka -

345

nie s lú - tos - tou na - kloň zas!
 Ak po - zrieš prís - nym zra - kom na
 na - šu zvrá - te - nosť, ob - sto - jí v ča - se
 ta - kom ten, kto má hrie - chov dosť?

2. U Teba odpustenie
 v bázni však nachádzam,
 bez bázne milosť nie je:
 nechcem žiť bez nej sám.
 Ja dúfam v Najvyššieho!
 Dušu mám zovrenú:
 v nádeji slova Jeho
 v ústrety ide Mu.

3. Viac čakám svojho Pána:
 zvesť slova, čo dá žiť,
 než čaká na svit rána
 stráž nočná na stráži.

Ó, čakaj, Izraelu,
 Pán milostivý je!
 Lútosť prejaví veru
 a hriech ti prikryje.
V. Kučera

131. ŽALM

131*Mel. Ž. 100: Bohu všetci vyspevujte**L. Bourgeois*

Srd - ce som v pý - che ne - dví - hal
 k cie - lom, čo vy - so - ko som mal.
 Po - kor - ným srd - com pri - jí - mam,
 čo od Pá - na pred zra - kom mám.

2. Tíšil som dušu a som skôr
 sťa nakrmené dieťa bol,

čo pri matke keď usína.
Takú som tichú dušu mal.

3. Oči hrdo som nedvíhal,
lež do Tvojich rúk srdce dal.
Izrael, čakaj na Pána,
v Ňom večná sláva je daná.

V. Kučera

132

132. ŽALM

L. Bourgeois

Pa - mä - taj, Pa - ne, aj na žiaľ

Dá - vi - da, svoj - ho mi - lé - ho!

On v bás-ni srd - ca ver - né - ho

sa prí - sa - hou bol za - via - zal

pred tvá - rou Bo - ha sil - né - ho.

348

2. Noha mi domov nevkročí,
tak prečo mám tam ustlané?
Smie klesnúť hlava do dlane,
smie spadnúť spánok na oči,
keď hľadám Boha oddane?

3. Mám s pokojným snád' srdcom žiť,
že nieta miesta pre Pána?
Zvečera hľadám do rána,
chcem truhlu zmluvy uložiť,
až príde správa vítaná.

4. Snád' reč, čo znela v Efrate,
nebola slovom márnivým.
Hľa, truhla zmluvy z Jaárim,
kde dlho stála, nesväte,
k miestam sa vracia pokojným.

5. Do siení poďme svätosti,
tam hlboko sa skláňajme,
pri truhle zmluvy padajme!
Pri nohách svojej milosti
Pán dáva nám dni nádejné.

6. Do chrámu vojdí, Pane, sám
a truhla Tvojej zmluvy tiež.
Kým kňazom právo oblečieš
a hlahol zbožných zaznie tam,
na Dávida si spomenieš.

349

7. Pre sluhu svojho milého
dnes neodmietaj ľudskú tvár!
Daj vyvoleným priazne dar,
nech príslub slova Božieho
má váhu zmluvy, pravdy žiar!

8. Dám dieťa tvoje na tvoj trón,
tam tvojich vnukov usadím,
keď žiť chcú so svedectvom tým
a zmluvou rodný plniť dom.
Tak navždy v ňom ich ohradím.

9. Pán vrch si Sion vyvolil,
ten zatúžil mať za svoj hrad.
Hľa, miesto, kde chcem spočívať,
po ňom som srdcom zatúžil.
Navždy tam môj trón bude stáť.

10. Tu jeho darom požehnám
a biednych chlebom nasýtím.
Odejem kňazov spasením
a zbožných hlahol zaznie tam,
keď budú plesať s nadšením.

11. Dám rohu Kráľa milého
vyrásť a upevniť moc ním,
na svieci svetlo zapálím
pre Mesiaša verného,
pre pravdu, ktorá príde s Ním.

12. Nepriateľ nájde pohanu,
sám oblečiem mu hanby šat.
Pre Kráľa vidím rozkvitať
nad čelom svätú ochranu.
Je Sion veru pevný hrad!

V. Kučera

133. ŽALM

133

L. Bourgeois

Hľa, a - ké dob-ré, a - ké mi-lé je to:
nad brat-skú svor-nosť lep-šej ve-ci nie - to,
keď bra - tia ži - jú v po - ko - ji.
Tak a - ko o - lej vzác-ny nar-do - vý,

čo ste-ká na bra-du Á-ro-no-vi,
sú po-žeh-na-ní v po-ko-ji,

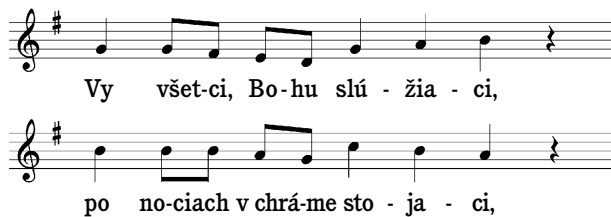
2. ako vôňa, ktorá z hlavy veľkňaza
po brade na šat kňazský vylieva sa,
jak Áron by bol v chráme sám;
keď ako vlhý rosy hermonské
za rána zvlažia vrchy sionské,
nech život požehná nám Pán!

V. Kučera

134

134. ŽALM

L. Bourgeois

Vy všet-ci, Bo-hu slú-žia-ci,
po no-ciach v chrá-me sto-ja-ci,

352

Pá-no-vo me-no vzý-vaj-te
a na slá-vu Mu spie-vaj-te!

2. K svätyni ruky zdvihnite,
hlasito spievať začnite
a chválou Pána vzývajte,
dobrorečte Mu, česť vzdajte!

3. Pán žehnaj ti zo Siona,
tvojej službe, tvojim doma!
Pán požehnaj ti, Spasiteľ,
nebies a zeme Stvoriteľ!

V. Kučera

353

135

135. ŽALM

L. Bourgeois

Ha - le - lu - ja Pá - no - vi, nech znie
 spe - vom ce - lý chrám, v kto - rom síd - li
 ne - bies Pán! Slú - žiť buď - te ho - to -
 ví! Žal - my Mu tam spie - vaj - te,
 svä - té me - no vzý - vaj - te!

2. Hospodin si vyvolil
 Izraela za svoj ľud
 a nedá mu zahynúť,
 lebo si ho obľúbil.
 Odporcov však Hospodin
 zmetie, nezbaví ich vín.

3. Súdiť bude časom Pán
 ľud, nad ktorým vládu má,
 služobníkom svojim dá
 spásu, ktorou je On sám.
 Beda modlám pohanským,
 márne sú sťa prach a dym!

4. Skvúce modly nádherné,
 zlata, striebra, šperkov jas,
 ktorý neušetrí čas,
 ľuďmi sú vyrobené.
 Modla živá len sa zdá,
 slovíčko z úst nevydá.

5. Modlám tým sú podobní
 tí, čo ich vytvárajú,
 na ne sa spoliehajú.
 Ty Boha po všetky dni
 chváľ a žalmy spievaj Mu,
 Bohu všemohúcemu!

6. Pána chváľ a vždy Mu ver,
 dobroreč Mu Jeho dom!
 Na Sione má svoj trón.
 Slúžiť Mu chce Izrael.
 V svojom Jeruzaleme
 Boh má sídlo prepevné.

K. Bednár - S. Radechovská

136**136. ŽALM***Ženeva 1562*

Vzdaj - te Bo - hu vďa - ku, česť, On je
dob - rý, chce nás viesť. Hos - po - din je
pre - veľ - ký, mi - los - ti - vý na - ve - ky.

2. Slávte Pána nad pánov
dušou vernou, oddanou!
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

3. Divy veľké mocný Pán
v každom čase činí nám.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

4. Nebo s jeho vojskami
múdro stvoril nad nami.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

5. Rozprestrel zem na vode,
nech ľud žije v pohode.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

6. Veľké svetlá stvoril Pán,
namieril ich proti tmám.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

7. Slnko, aby svietilo,
deň na svete riadilo.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

8. Mesiac medzi hviezdami,
čo sú v noci nad nami.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

9. On zoskupenie zlých síl
mocne sám v Egypte zbil.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

10. Izraela milého
z jarma vyrval ťažkého.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

11. Ľud vystretým ramenom
vedie svojim zámerom.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
12. Taktiež pre svoj ľud verný
rozťal more na diely.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
13. Stále s Izraelom bol,
cez more ho previedol.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
14. Spurného faraóna
vrhol náhle do mora.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
15. Chránil na púšti svoj ľud
a nedal mu zahynúť.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
16. Verných svojou mocou kryl,
kráľov preslávených bil.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
17. Kráľa amorejského
Síchóna zbil pyšného.

- Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
18. Óga Bášánskeho jal,
svoju ľudu do rúk dal.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
19. Všetku zem, ktorú im vzal,
svojim do dedičstva dal.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
20. Boh v našom ponížení
na nás myslí v spasení.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
21. Nás vždy verne miluje,
nepriateľov zbavuje.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
22. S láskou dáva každému
pokrm telu hladnému.
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.
23. Nuž, nech každý velebí
Pána slávy na nebi!
Hospodin je preveľký,
milostivý naveky.

F. Šebesta

137**137. ŽALM***Ženeva 1551*

Do ba-by-lon-ských vód sme hľa-die-va - li
 a nad Si-o - nom pla-ka - li a lka - li,
 keď ci - ta - ry už mlk-ve o - sta - li,
 tam sme si ich na ví-by ve-ša - li.
 Vte - dy si tí, čo za-ja - li nás, pria - li
 po - čú-vať pies - ne, čo sme pred-tým hra - li.

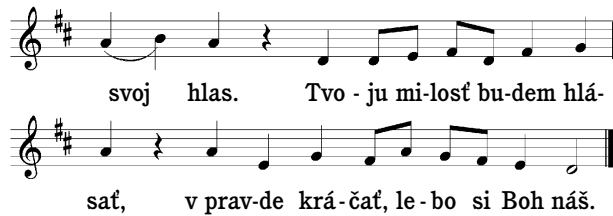
2. Riekli: Sionské piesne zaspievajte,
 na strunách svojich citár nám ich hrajte!
 Jak spievať tam, kde nie je Boží dom,
 Hospodinove piesne cudzincom?

Ak zabudnem na Jeruzalem milý,
 nech ruka mi hned' ochromie v tej chvíli!

3. A jazyk v ústach nech sa mi hned' skrátí,
 ak sa mi obraz tvoj z pamäti stratí
 a Jeruzalem nebude už tým
 najväčším šťastím, blahom radostným!
 Pán nech si spomenie na múry mesta,
 čo búrali ho, tých nech súdom strestá!

*K. Bednář***138. ŽALM****138***Ženeva 1551*

Ce - lým srd-com Te - ba, Pa - ne, ne-pre-staj-
 Pred ľud-mi Ti vy-spe - vo - vať, vy-chva-lo-
 ne bu-dem uc-tie-vať.
 vať Ťa vždy bu-dem rád. V chrá-me pred Tvo-jou
 jas - nos - ťou, ó, s ra-dos-ťou po-zdvih-nem

svoj hlas. Tvo - ju mi - losť bu - dem hlá -
sať, v prav - de krá - čať, le - bo si Boh náš.

2. Veď si svojho mena slávu,
moc a pravdu všade dokázal.
Keď som volal vysilene,
občerstvenie duše si mi dal.
Budú Ťa ctiť neslýchane
mnohé slávne hlavy národov.
Až Tvoju pravdu poznajú,
hneď vyznajú, že šli cestou zlou.
3. Budú Ti, ó, dôstojnému,
i dobrému vďaku vyznávať.
O Tvojich skutkoch, a práve,
Tvojej sláve piesňou rozprávať;
a hoci si vyvýšený,
oslávený, v nebi trón svoj máš -
pozeráš i na biedneho,
aj pyšného, každého poznáš.
4. Ty ma, Pane, pri živote,
v každej plušti zachovávať chceš.

Z nepriateľskej zlostnej ruky,
ťažkej muky vždy ma vytrhneš.
Tvoju milosť večnú hľadám,
v Teba vkladám nádej poznanú.
Dielo svoje konáš krásne,
vedieš šťastne ma ku spaseniu.

J. Strejc

139. ŽALM

139

Mel. Ž. 30: Velebím Ťa, Hospodine

L. Bourgeois

Pre - skú - mal si ma, Pa - ne náš,
v pa - mä - ti o mne všet - ko máš,
keď sa - dám, vstá - vam, vi - diš tiež,
o mys - li mo - jej všet - ko vieš,

aj ka - de cho-dím a kde spá - vam,
na kto - ré ces-ty sa vy - dá - vam.

2. Obklúčil si ma i môj stan
zozadu, spredu, z mnohých strán.
Ruku si na mňa položil;
chápať tú múdrosť nemám síl;
Tvoj rozum je pre mňa predivný,
zdá sa mi nedosiahnuteľný.
3. Pred Duchom Tvojím kam sa skryť,
pred Tebou kde len nájdem štít?
Keby na nebo vstúpil som,
tam hore Ty si a Tvoj dom.
A keby v hrobe som sa skrýval,
aj tam by si sa na mňa díval.
4. A keby na krídlach som zôr
breh morský v diaľke dosiahol,
tam taktiež v matnom lesku hviezd
postihla by ma Tvoja päšť.
Aj noc, keď na cestu sa dáva,
v očiach Tvojich sa svetlom stáva.

5. Poznáš to, čo ja nepoznám;
v živote matky si mi sám
telo i dušu, Pane, dal,
kožu i kostru, každý sval.
Preto Ťa slávim, bážňou horím,
pred Tvojou veľkosťou sa korím.

6. O každej mojej kosti vieš
a môjmu vnútru rozumieš,
v skrytosti vstal som pred Tebou,
som otvorenou nádobou,
v knihe máš všetky moje údy,
jak svätý Tvoj súd o mne súdi.

7. Myšlienok Tvojich veľký prúd
nemožno, Pane, obsiahnuť.
Zrátať ich neviem ani v snách,
jak piesok v morských piesčiniách.
Ja vnímam Ťa, keď prebúdžam sa,
viem hneď, že ku mne nakláňaš sa.

8. Hriechy tých, čo sa vzpierajú,
čo v nenávisti Ťa majú,
nezdieľam, Pane, Ty to vieš,
mňa svojou mocou tešiť chceš.
Sleduj ma, daj mi dlane svoje,
veď ma a ustráž kroky moje!

K. Bednár

140**140. ŽALM***L. Bourgeois*

Pred ľud-mi zlý - mi, Bo - že, ma chráň
a pred u - krut-ný - mi ma bráň!
Zlo v srd-ci ma - jú a deň za dňom
krad - nú sa k no-vým zlo - či - nom.

2. Jazyk si ostria zášťou jak had
a jedom mi chcú život vziať.
Ochráň ma, Bože, keď ide vrah,
stoj pri mne, keď chce prejsť môj prah!
3. Pasce kladú vôkol mojich ciest,
úklady samé sú a lešť.
Prosím Ťa, na pomoc mi už príď,
ochráň ma, pozdvihni svoj štít!
4. Bezbožným prekaz lúpeže včas
a vodcu ich do prachu zraz!

Žeravým uhlím zasyp a spál,
do tmavých priepastí ich zval!

5. Nech mzdu si svoju zlú odnesú,
do prachu nech zrazení sú!
Boh biednych spasí, zlo napraví,
spev pokorných Ho oslávi.

*K. Bednář***141. ŽALM****141***Ženeva 1562*

Bo - že, vo - lám, príď mi na po - moc,
vzý - vam Ťa, keď pri-chá - dza noc.
S vô - ňou mod - lit - by na pe-rách
po - kor - ne dví - ham ru - ky i zrak.

2. Stráž mi ústa a jazyk môj chráň,
pred zlými myšlienkami bráň!
Nech zlými nie som zvädzaný,
bezbožný čin spáchať nedaj mi!

3. Spravodlivý len ma trestať smie,
to dobrodením mojím je,
akoby olej na mňa lial
a proti zlým ma posilňoval.

4. Modlitbou škodcov zaženieš včas,
zahynú, kde je príkry zraz.
Do uší sa im dostanú
slová pravdy, ktoré neklamú.

5. Do hrobov kosti sú hádzané
sťa sekerou poštíepané.
Ty, Bože, nado mnou stráž maj
a dušu smrti, ach, nevydaj!

6. Keď chystá nepriateľ pascu zas,
od strachu nemusím sa triasť.
Do jamy zlej sa zrúti sám,
ja prejdem, veď Božiu pomoc mám.

K. Bednář

142. ŽALM

142

Mel. Ž. 100: Bohu všetci vyspevujte

L. Bourgeois

O po - moc Pá - na pro - sie - vam
a Naň - ho sa len spo - lie - ham,
zrak dví - ham k Je - ho mi - los - ti,
po - kor - ne, v hrieš - nej bied - nos - ti.

2. A svoj žiaľ pred Ním vylievam,
súženie, v ktorom omdlievam.
Keď sa duch zvierá úzkostou,
osvieť mi cestu milosťou!

3. Na mojej ceste ukryli
pasce, aby ma lapili,
keď napravo sa obzerám,
nik nepozná ma, idem sám.

4. Útočište sa stratilo,
šťastie sa niekam ukrylo.
Kto by sa ma už zastával,
útechu duši dodával?
5. A preto, Bože, hľadám Ťa,
na Teba volám, čakám Ťa:
len v Teba dúfať vždy som chcel,
veď v zemi živých si môj diel.
6. Pozoruj moje volanie,
kým nezmorí ma stonanie,
nepriateľov zbav pokoja,
čo silnejší sú ako ja.
7. Vyveď dušu zo žalára,
nech Ťa ctím, svojho lekára;
milosť ma Tvoja vykúpi
a ma rad verných obstúpi.

F. Šebesta

143. ŽALM

143

L. Bourgeois

Pa - ne, čo dá - vaš zmi - lo - va - nie,
po - čú - vaj mo - je vrúc - ne lka - nie
pre prav - du svo - ju svä - tú sám!
Vy - po - čuj mo - je za - vo - la - nie
a spra - vod - li - vosť pre - jav nám!

2. Do súdu prísneho vojsť nechci
so služobníkom, veď je hriešny;
ak nebudeš milostivý,
nebude pre hriech dávny, dnešný
pred Tebou nik spravodlivý.
3. Stíha môj nepriateľ ma v zlobe,
až na zem klesám v ťažkej mdlobe,

on vidieť ma chce v mrákotách
jak tých, tma ktorých kryje v hrobe -
aby som bol bez života.

4. Duch môj tak úzkostou sa zvierá,
že do očí mi tma už ziera
a srdce hynie pomaly;
keď smútok moje srdce zžiera,
deň čo deň sa mi rozžiali.

5. Ja Tvoju veľkosť vidím, Pane,
keď pripomínam si dni dávne,
mám v mysli dielo Tvojich rúk,
ku Tvojim skutkom oči dvíham.
Vždy potešíš ma v dobách múk.

6. Ja ruky, Pane, k Tebe obe
vždy pozdvihujem v svojej mdlobe.
A ako zem, čo vyprahla,
Ťa hľadá duša v každej dobe,
len aby milosť dosiahla.

7. Ach, vyslyš ma už, Hospodine,
veď, ajhľa, duch môj v žiali hynie,
a neskrývaj tvár predou mnou!
Kiež Tvoja láska nepominie,
pred nocou ochráň ma a tmou!

8. Ja Tvoju milosť ráno hľadám,
do Teba nádej svoju vkladám;

Ty zjav mi cestu života,
nech v pokušenie neupadám,
veď ma vždy Tvoja dobrota!

9. Dušu zas pozdvihujem k Tebe,
ó, nevydaj ma hriešnych zlobe,
do môjho vstupuj myslenia!
Si Boh môj, veď ma v každej dobe
po rovnej ceste spasenia!

10. Pre meno svoje, Strážca bdely,
vyslobod' ma, môj život celý,
poteš mi dušu, pri mne stoj!
Chráň život môj pred nepriateľmi!
Chcem, Pane, zostať navždy Tvoj.
F. Šebesta

144. ŽALM

144

L. Bourgeois

Pán, mo - ja ska-la, ó, buď po-žeh-na - ný,
Boh ver-ný môj, sám v lás-ke zvr-cho-va - ný,

čo u - čí mo - je ru - ky bo - jo - vať
 a pr - sty bu - de mi po - sil - ňo - vať.
 On je môj hrad a skrý - ša, mi - losť mo - ja,
 vy - slo - bo - di - tel, štít môj pro - stred bo - ja;
 duch môj sa Je - mu sme - lo zve - ru - je,
 On dob - ro - tou ma s ľud - mi zmie - ru - je.

2. Ó, Bože, vládneš svetu obrovskému,
 čo je mdlý človek, že sa skláňaš k nemu?
 Syn človeka so svojou biednosťou,
 že zahŕňaš ho mnohou vážnosťou?
 Ach, človek márnosti je rovný vratkej
 a jeho sláva trvanie má krátke;

tak dni sa jeho jak tieň mŕňajú,
 a naspäť sa už nenavracajú.

3. Nebesá nakloň, Pane, zostúp, silný,
 vrchov sa dotkni, nechže sa z nich dymí;
 i hromobitie zošli, rozptýľ zlo
 a strely vypušť, nepriateľov zlom!
 Z výsosti mocnú ruku vystri, Pane,
 hľa, v rukách cudzincov som, vode, bahne,
 len márnosť vravia a ich pravica
 je plná ľstí, len lož v nej drží sa.
4. Môj Bože, Ty môj pomocník si v tiesni,
 velebíš Ťa zas budem v novej piesni;
 na harfe desaťstrunej budem hrať
 i lutnou budem Ťa oslavovať,
 tiež žalmami, naplnenými chválou,
 veď víťazstvo mi dávaš, Kráľ si kráľov;
 Ty sluhu svojho verne miluješ,
 spred zlého meča vyslobodzuješ.
5. Ó, Pane, zbav ma cudzincov tých ruky,
 čo lžou a krivdou pôsobia nám muky;
 so svojou pri nás zostaň milosťou,
 veď k prospechu nás svojou veľkosťou,
 nech synovia nám od mladosti chvíle
 sú ako štepy zdarné, ušľachtilé
 a dcéry naše, krásne, ozdobné,
 sú stĺpom chrámu Tvojho podobné!

6. Komory naše nech vždy oplývajú
hojnosťou, potravu nám vydávajú,
nech dobytok náš hojne rodieva
a na tisíce vždy sa množieva;
chráň nás pred biedou, chorobami, hladom,
nech nemáme zem vystavenú vpádom,
nech nepoznáme muky, trápenia
a na uliciach niet už kvílenia!

7. Blažený je ľud, čo sa mu to stáva,
že Hospodin mu praje, požehnáva;
v pokoji dary Božie užíva
a šťastím hojným stále oplýva.
Ten ľud je šťastný, čo mu Pán je Bohom,
skláňa sa k nemu v zľutovaní mnohom;
ľud, ktorý svojho Boha ozaj zná,
v Ňom všetku radosť, pýchu svoju má.

F. Šebesta

145. ŽALM

145

Ženeva 1562

Vy - vy - šu - jem Ťa, Bo - že, si môj Kráľ!

Česť me - nu Tvoj - mu nech je na - ve - ky;

dob - ro - re - čím Ťi, spie - vam chvá - lu chvál:

ta - jom - ný, lás - ka - vý si, pre - veľ - ký.

Rod za ro - dom vždy Tvo - je skut - ky chvá - li,

moc Tvo - ju s ve - leb - nos - ťou v slá - ve, krá - se.

Aj ja roz - prá - vať, spie - vať Ti chcem za - se

o prav - de Tvo - jej, a - by sme ju zna - li.

2. Pán, milostivý v svojej добрote,
zľutováva sa činmi svojimi.
Ja chcem Mu dobrorečiť v čistote,
nech vždy je ctený synmi ľudskými!
Kráľovstva Tvojho odveká je vláda,
nad každým pokolením panovania.
Hospodin drží sklúčeného v dlaniach
a podopiera toho, ktorý padá.

3. Tu nádej všetci v Teba vkladajú,
pokrm im dáš vždy, len čo príde čas,
otváraš ruku, ktorú hľadajú,
a všetko živé sýtiš zas a zas.
Pán nablízku je Jeho vzývajúcim;
vzývam Ho v pravde, chcem len o Ňom svedčiť.
Tak každé telo bude dobrorečiť;
On vždy pomáha Jeho hľadajúcim.

S. Verner

146. ŽALM

146

Ženeva 1562

Chvá - liť bu-dem Hos-po-di - na, kým len
ži-jem, no-cou, dňom. Spie-vať žal-my na-po-
mí - na sám dych môj, kým eš-te som. V sy-nov
ľud-ských ne-dú-fam, mys-le - nie ich je len klam.

2. Šťastný je, komu pomáha
Jákobov Boh presilný:
s vďakou dúfa v svojho Pána -
strážca zmlúv je predivný.
Svet On stvoril ďaleký,
o pravdu dbá naveky.

3. Činí súd, kde útlak vkročí,
väzňov vyslobodzuje,
pootvára slepým oči,

spravodlivosť miluje,
dáva chlieb hladujúcim,
slzy stiera plačúcim.

4. Bezbožných krok cívne zasa,
pútnikom púť ukázal,
sirôt a vdov ujíma sa
Hospodin, náš večný Kráľ
od národa po národ.
Sion v Bohu má svoj zrod.

S. Verner

147

147. ŽALM

Ženeva 1562

Chvál'-te Pá - na, veď te - ší ten spev,
dob - ré je chvá - liť a vďač - ný byť.
Sta - vi - tel' chrá - mu chce zhro - maž - diť

380

ver - ných, hoc sve - tom o - tria - sa hnev.
Skrú - še - ným po - koj na - vra - cia sám,
zár - mut - ky zbož - ných vlú - dne zmier - ni.
Ó, veľ - ký je Hos - po - din, náš Pán,
mo - cou a si - lou pre - ne - smier - ny.

2. Pán zráta, určuje množstvo hviezd,
po mene každú aj rozpozná.
Pokorných dvíha, spásu im dá,
bezbožných zráža zo vzdorných miest.
Spievajte chválu zo všetkých strán,
hlas citár nech je Jeho chválou!
Zvlnených riek a mrakov je Pán
a zem vďačná Mu bujnie trávou.

3. Potravu dá On tisícim stád,
aj mladým dáva havranom jesť,

381

keď k Nemu zdvihnú hlavy z hniezd.
 Silu však vzdorných nemá rád,
 kone a mužov tiež známych tým;
 a sila ich sa pýchou stáva.
 Má rád tých, čo v bázni idú s Ním,
 čo s úctou a bážňou Ho chvália.

4. Vďačne spev tvoj, Jeruzalem, znej!
 Chváľ, Sion, Pána po všetky dni.
 Všetkým ľuďom vládne Všemocný
 a riadi každý zložitý dej,
 zvestuje slovo, určuje súd
 i milosť svojmu ľudu dáva,
 zbavuje Izrael všetkých pút,
 keď vždy ich cestu urovnáva.

K. Bednár

148

148. ŽALM

Ženeva 1562

Chvá - lu, česť Bo - hu vzdá - vaj - te,

na vý - ši - nách Ho vzý - vaj - te,

382

an - je - li Ho Bo - ží sláv - te,

zá - stu - py svet - lom o - dia - te!

Sln - ko, chváľ Ho, me - siac žia - ri - vý,
 všet - ky hviez - dy, chváľ - te Ho i vy,

ne - bo, vo - dy nad ob - lo - hou,

chvá - lou Ho za - hrň - te mno - hou!

2. Hospodinovo meno chváľ
 všetko, čomu vzniknúť kázal!
 Slovom stvoril všetko, len ním,
 zvrchovaným a všemocným.
 Dal naveky miesto všetkému,
 zákonu nezrušiteľnému
 podriadil svoje stvorenia.
 Jeho vôľa je nemenná.

383

3. Zem celá Hospodina chvál,
more i čomu žiť v ňom dal,
priepasti s ohňom bezo dna,
ľad, krupobitie, sneh a hmla!
Chvál víchor Ho, čo v búrke duje,
keď Jeho vôľu presadzuje!
Chváľte Ho vy, cédre mocné,
taktiež aj stromy ovocné!

4. Pohoria, každý na nich zráz,
vršky a dravci, vták a plaz,
Hospodina to všetko chvál
s čriedami, ktorým pastvu dal!
Národy sveta, panovníci,
sudcovia, práva služobníci,
starci, mládež, deti malé,
chválu Mu vzdávajú stále!

5. Chváľte to meno jediné,
nad všetko vždy vyvýšené,
čo slávou tvorstvo objíma,
svetu sa z výšin ozýva!
Vyvýšil roh ľudu verného
a česť ľudu izraelského,
vždy Mu takého blízkeho.
Haleluja, haleluja!

M. Rafajová

149. ŽALM

149

Ženeva 1562

Zas no-vú pie-seň za-spie-vaj-te so zbož-ný-
mi pred Hos-po-di-nom! Zves-tuj to, Si-on,
svo-jim sy-nom, všet-ci Ho vy-zná-vaj-te!
Ra-do-vať sa už, srd-ce, stroj, Iz-ra-
el v mes-te pre-svä-tom. On Stvo-ri-teľ, On
Kráľ je tvoj; mier, bez-pe-čie je v Ňom.

2. V radostnom chóre chváľte Pána,
bubnami, gitarou a piesňou,
nech srdce rozlúči sa s tiesňou,
struny znejú hneď zrána!

Boh verný ľud si obľúbil,
biednych, čo žijú v pokore,
spasením svojim ozdobil
a tichých k sebe zve.

3. Jasajte, zbožní, v lesku slávy!
V nádhere Božej zaplesajte
i v príbytkoch Mu chválu vzdajte,
veď je k vám zhovievavý!
Mohutným hlasom volá dav,
v ruke sa blýska ostrý meč.
Ó, Bože, nepriateľom zjav:
zničí ich Tvoja seč!

4. Verní už, ajhľa, povstávajú -
súd vykonajú nad národmi,
vládcami, mestami i rodmi,
násilným uzdu dajú.
A králi putá budú niesť,
reľaze ruky vznešených.
A to je slávna zbožných česť,
česť vojov víťazných.

M. Balabán

150. ŽALM

150

Ženeva 1562

Chvál - te Naj - moc - nej - šie - ho,
chvál - te Naj - svä - tej - šie - ho,

čo na vý - sos - tiach bý - va

a na všet - ko sa dí - va,

pl - ný cti a ve - leb - nos - ti;

za moc - né skut - ky Je - ho,
zre - tel' - né pre kaž - dé - ho,

vzdaj - te Mu chvá - lu z vďač - nos - ti!

2. Chváľte Boha, On je Pán,
najsvätejší všetkým nám.

Všade moc Jeho poznať,
čo chce, musí sa tiež stať.
Chváľte Boha piesňou slávnou!
Zvukom trúb i píšťal hrou,
slávte Ho aj gitarou!
Chváľte piesňou neúnavnou!

3. Chváľte Boha v nebesiach,
nespravodlivý, maj strach!
Bubny hrmia, lutna znie,
píšťaly s ňou lúbezné,
husle, cimbal zvučia chválou!
Všetkým vládne Tvorca náš,
nad všetkým má večnú stráž.
Vždy je našou pevnou skalou!
J. Strejc - K. Bednář

*Texty žalmov z Českého evangelického zpěvníka
preložil PhDr. Juraj Andričák*

II. BOHOSLUŽOBNÉ VZDYCHY A PIESNE

ÚVODNÉ VZDYCHY

Všeobecné

*Velebí moja duša Pána
a môj duch sa rozveselil v Bohu,
v mojom Spasiteľovi.*

(Lk 1,47)

151

Starý graduál 1636

Pa - ne Bo - že, žeh - naj a nám
svo - ju po - moc daj v na - ších ne - do -
stat - koch pre Kris - ta, náš - ho
Spa - si - te - ľa, Vy - ku - pi - te - ľa!

G. Huszár

152

Kódex Batthyányho, Debrecín 1774

Svä - tý Bo - že, hoc Te - ba hú - fy jas - né - ho
keď však tu v Tvo - jom do - me ver - né ná - ro - dy
ne - ba spe - vom več - ne vzý - va - jú,
ze - me pred Te - bou sa sklá - ňa - jú, spo - lu si

s ni-mi v Du-chu svo-jom s po-ní-že-ný - mi.

Pre-to i my pred Tvo-jou jas-nos-ťou v du-chu sa

Ti ko - rí - me s vrúc-nos-ťou. Nuž, pri-jmi

pros-by a vzdy-cha-nia náš-ho zhro-maž-de-nia!

J. Földvári

153*Mel. Ž. 134: Vy všetci, Bohu slúžiaci*

Na - ša po-moc je od Bo - ha,

le - bo v Ňom je mi-lošť mno - há.

392

On je sve-ta Stvo-ri - te - lom

a na - ším Vy - ku - pi - te - lom.

M. Hamari

154*Mel. Ž. 445: Duchu Svätý, príď, naplň nás*

V me-ne Bo - ha naj - vyš - šie - ho,

svä - tujú služ - bu za - čí - na - me,

Stvo - ri - te - ľa lás - ka - vé - ho

pies - ne vrúc - ne za - spie - va - me.

Pa - ne, z ne - bes - kej jas - nos - ti

o - svieť nás svet - lom múd - ros - ti,

393

a - by sme Ťa v prav - de cti - li

a od hrie - chov sa od - vrá - ti - li!

Ha - le - lu - ja! Ha - le - lu - ja!

J. Lengyel

155

Mel. č. 452: Aké je to utešené

V me-ne Ot-ca Stvo-ri-te-la, Sy-na Vy-ku-pi-te-la,
v me-ne i Du-cha Svä-té-ho, náš-ho Po-svä-ti-te-la.

Ziš-li sme sa v svä-tom me-ne Bo-ha Troj-je-

394

di-né-ho. Je-mu ver - ní zo-sta-ne-me až do

dňa po-sled-né-ho!

M. Hamari

156

Mel. Ž. 96: Pieseň novú Bohu spievajte

Pod' - me pred Pá - na naj-vyš-šie - ho,

z čis - té - ho srd - ca u - cti - me Ho

v chrá - me Je - ho ve - leb - nos - ti!

Nech pred Ním vždy v po - kor - nos - ti

sto - ja lu - dia sve - ta ce - lé - ho!

Császárov spevník 1864

395

157*Mel. č. 294: Haleluja! Česť a sláva*

Ha-le-lu-ja! Chvál-me Bo-ha v zhro-maž-de-ní
Nuž, poď-me k Ne-mu s dô-ve-rou, o mi-lost' pros-

cir-kvi zno-va - vzdaj-me Bo-hu slá-vu, česť!
me s po-ko-rou, čuj-me Je-ho slo-va zvest!

Pa - ne Bo - že, po-žeh-naj nás, keď sme tu zas zhro-maž-

de - ní! Buď na - ve - ky o-slá-ve - ný!

*M. Hamari***158***Mel. Ž. 132: Pamätaj, Pane, aj na žiaľ*

O - tvo - ril sa nám svä - tý chrám

396

a v ňom pred jas-nos - tou Tvo - jou

ko - rí - me sa du-šou svo - jou.

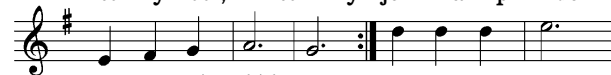
Zo - šli Svä - té - ho Du-cha nám,

nech spra - vu - je, ria - di nás sám!

*Császárov spevník 1864***159***Mel. č. 311: Chvál' Boha, vzdávaj česť*

Svä - tý, svä - tý, svä - tý je Pán Boh,
kto - rý bol, kto - rý je a prí - de

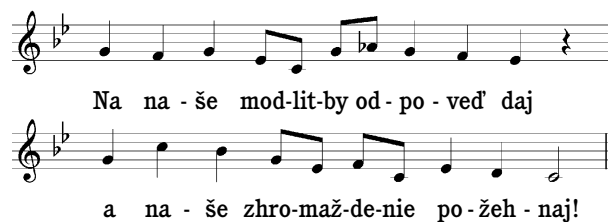
vše-moc-ný Vlád - ca,
zas a - ko Sud - ca. Ty si ho - den

397

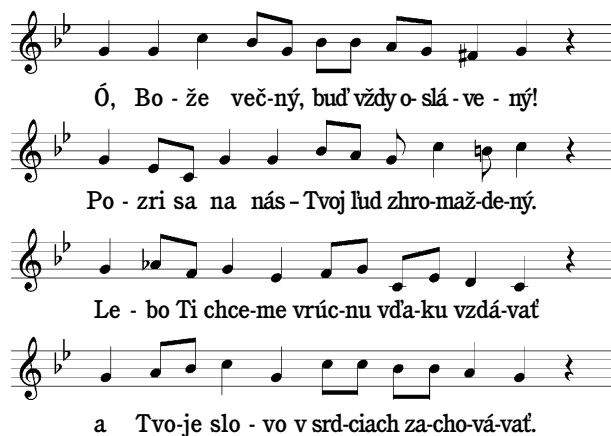
pri - jať od nás zo srd - ca,
slá-vu, česť, moc, Ty náš Tvor - ca.

M. Hamari

Na na - še mod-lit-by od - po - ved' daj
a na - še zhro-maž-de-nie po - žeh - naj!

M. Hamari

160*Mel. Ž. 90: Býval si naším príbytkom, ó, Pane*

Ó, Bo - že več-ný, buď vždy o - slá - ve - ný!
Po - zri sa na nás - Tvoj ľud zhro-maž-de-ný.
Le - bo Tí chce-me vrúc-nu vďa-ku vzdá-vať
a Tvo-je slo - vo v srd-ciach za-cho-vá-vať.

398

161*Mel. Ž. 25: Pozdvihujem dušu svoju*

Bo - že, Ty vieš, čo nám tre - ba,
pre - to hľa - dá-me u Te - ba
v čom ne - do-sta - tok má - me,
po - moc aj v tom - to chrá - me.
Bo - že, Ty sám nad-chni nás,
du - šu, srd - ce i ja - zyk náš,

399

nech Ťa ve - le - bí - me zas

a sved - čí - me, že nás žeh - náš.

J. Lengyel

162

Mel. Ž. 81: Hlasom veselým, do spevu sa dajte

Pa - ne Bo - že náš, k Te - be sa mod - lí - me,

ráč po - svä - tíť nás, keď tu sr - deč - ne

všet - ci spo - loč - ne Te - be sa ko - rí - me.

J. Lengyel

163

Mel. č. 262: Ó, Trojica Svätá večná

Príd, Du - chu Svä - tý, z vý - sos - ti,

pri na - šej svä - tej čin - nos - ti

všet - kých nás tu po - žeh - naj,

mi - losť nám vždy u - die - ľaj,

nech na - še srd - cia, mys - le

sa ne - sú k Te - be bliž - šie!

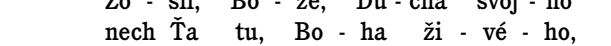
J. Földvári

164

Mel. č. 262: Ó, Trojica Svätá večná

Zo - šli, Bo - že, Du - cha svoj - ho

nech Ťa tu, Bo - ha ži - vé - ho,

do zhro - maž - de - nia toh - to,
ctí zo srd - ca ver - né - ho!

My - seľ na - šu po - zdvih - ni,
slo - vom svo - jím po - sil - ni!

J. Földvári

165

Mel. Ž. 24: Bože, Tvoja je celá zem

Pa - ne Bo - že náš ve - leb - ný,
Ot - če, Sy - nu, Du - chu Svä - tý!

Daj sa nám te - raz o - sla - vo - vať

402

v tom - to svä - tom zhro - maž - de - ni,
keď u Te - ba v po - ní - že - ni
chce - me svo - je spa - se - nie hľa - dať.

Császárov spevník 1864

166

Mel. Ž. 60: Na nás si, Bože, zanevrel

S ú - prim - nos - ťou srd - ca svoj - ho
pri - šli sme do chrá - mu Tvoj - ho
Tvo - je me - no o - sla - vo - vať,
Tvo - ju slá - vu zve - le - bo - vať.

403

Bo - že, veď nás mi - los - ti - vo
a daj, a - by sme hor - li - vo

chvá - li - li svä - té me - no Tvo - je

a hľa - da - li spa - se - nie svo - je!

Császárov spevník 1864

167

Cithara sanctorum 1696

Svä - tý si, Pa - ne náš, k Te - be sa mod - lí - me,
v Tvo - jom svä - tom chrá - me Te - be sa ko - rí - me,

srd - cia, kto - ré po - kor - né má - me,

Te - be dá - va - me, Te - be dá - va - me.

Debrecín 1590

168

Žiť s Bo - hom a s Ním pu - to - vať, ži - vo - tom Ho

o - sla - vo - vať, vo vie - re pra - vej pev - ne stáť,

Kris - te Pa - ne, uč nás, uč nás sa mod - lie - vať!

Kluž 1837

169

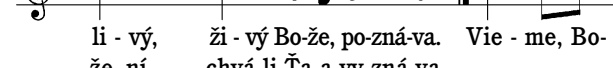
Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

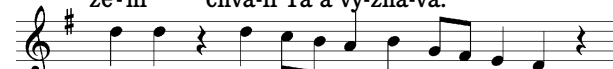
Ten člo - vek je šťast - li - vý, kto - rý Ťa, spra - vod -

A v svä - tom zhro - maž - de - ní v ú - prim - nom po - ní -

li - vý, ži - vý Bo - že, po - zná - va. Vie - me, Bo -
že - ní chvá - li Ťa a vy - zná - va.

že náš, že i nás tu te - raz po - žeh - náš,

a-by sme Ťa po-zna-li vždy lep-šie a den-ne
Ťa vzý-va - li vrúc-nej-šie. Aj dnes dar-
mi Du-cha Svä-té - ho ob-dar z nás kaž-dé-ho!

J. Lengyel

170*Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá*

No - vé rá - no sa nám hlá - si,
spie - vaj - te: Svä - tý si, svä - tý,
nuž, pod' - te, bo - ha - boj - ní,
svä - tý, Bo - že náš dob - rý!
Kým v tom-to svä-tom chrá - me

406

chvá - lo - spe - vy spie-va - me,
Svo - ju po - moc, po-žeh - na - nie,
daj na na - še zhro - maž - de - nie!

J. Lengyel

171*J. Crüger*

Bo - ha stvo - re - nia po-zem-ské chvá-
lia ne - pre - staj - ne. Spie - va - jú chó-ry
an-jel - ské: „Svä - tý si, náš Pa - ne!“

Debrecín 1774

407

172*Mel. Ž. 134: Vy všetci, Bohu slúžiaci*

Sláv - te Ot - ca Stvo - ri - te - la
i Sy - na Vy - ku - pi - te - la,
sláv - te i Du - cha Svä - té - ho,
v Tro - ji - ci Bo - ha jed - né - ho!

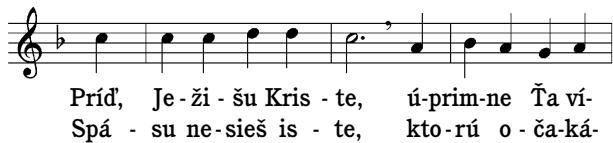
*M. Hamari***Sviatočné vzdychy - Advent****173***Mel. Ž. 39: Pred bezbožnými chcel som mlčať*

Príd, Host náš vzác - ny, už Ťa ča - ká - me,
ces - ty Ti u - rov - ná - va - me,
chod - ní - ky k Te - be u - pra - vu - je - me,
na - vštív nás, len to žia - da - me,
ži - vou vie - rou Ťa do srdc pri - jme - me
a len s Te - bou vždy žiť chce - me.

Š. Lukáč

174*Mel. Ž. 135: Haleluja Pánovi*

Príd', ó, Krá-lu več-nos-ti, pl - ný
 lás-ky, mi - los - ti, Kris - te pred-po-
 ve - da - ný, v pra - vý čas sve - tu da-
 ný! V srd-ciach na-ších stan svoj maj
 a nám po - žeh - na - nie daj!

*A. Matašík***175***Mel. č. 314: Nuž, Bohu ďakujeme*

Príd', Je - ži - šu Kris - te, ú - prim - ne Ťa ví -
 Spá - su ne - sieš is - te, kto - rú o - ča - ká -

410

ta - me.
 va - me. Príd', všet-kých nás o - svieť lás-
 kou a múd-ros - tou k ces - te spá - sy pri-
 veď nás Bo - žou mi - los - tou!

*M. Hamari***176***Mel. Ž. 135: Haleluja Pánovi*

Spa - si - te - ľu, Kris-te náš, ra - dost-
 ne Ťa ví - ta - me, zá - chra - nu Ty
 pre nás máš, pre - to česť Ti vzdá - va -

411

me. Po - žeh - naj nás, pro - sí - me,

keď sa Ti tu mod - lí - me.

A. Maťašík

177*Mel. č. 373: Všetci kresťania dnes slávrte*

Ad - vent - ný čas, ha - le - lu - ja, ne -

sie pro - roc - kú zvest': Sy - na svoj - ho nám

po - sie - la Hos - po - din, Pán ne - bies, Hos -

po - din, Pán ne - bies.

T. Sabovik

178*Mel. Ž. 99: Pán náš kraluje*

Pri - jmi, Bo - že náš, na - šej vďa - ky hlas,

za to, že nám zas spä - su zo - sie - laš

a že v Kris - to - vi si ži - vot no - vý

nám hrieš - nym da - ro - val, do služ - by po - vo - lal.

A. Maťašík

179*Mel. č. 262: Ó, Trojica Svätá večná*

Rých - lo ces - tu pri - pra - vuj - te

No - vý šat si pri - ho - tuj - te

Kris - tus i - de a - ko Král.
ra - dosť nech na - hra - dí žiaľ,

Kris - tus spa - siť pri - chá - dza
hrieš - nych, kto - rých na - chá - dza.

M. Hamari

Tvo - ju ces - tu rov - ná - me
a na Te - ba vo - lá - me,
zmi - luj sa, buď stá - le pri nás!

A. Matašik

180

Mel. Ž. 150: Chváľte Najmocnejšieho

Kris - te, Te - ba ví - ta - me,
svo - je srd - cia chys - tá - me,
pro - sí - me, ráč do nich vojsť
a - ko náš pre - vzác - ny hosť
v ti - chom ča - se ad - ven - tu zas.

414

181

Mel. č. 591: Ó, príd'že, príd'že, leto Pána

Ó, príd', ó, príd', Spa - si - tel' mi - lý,
na Te - ba svet zrak u - pie - ra. Ó, príd', ó,
príd', nech z Tvo - jej si - ly ži - je, čo
v hrie - chu u - mie - ra! A daj nám

415

ná - dej v lep - šie ča - sy, keď my sme
Tvo - ji a Ty náš si.

M. Hamari

Vianoce

182

Mel. č. 152: Svätý Bože hoc Teba

Je - žiš sa nám na-ro - dil! Je - žiš sa nám na -
A hrieš - nych vy - slo - bo - dil a hrieš - nych vy - slo -
ro - dil! Kres - ťa - nia, sa ra - duj - me!
bo - dil, ve - se - lo vy - spe - vuj - me! Pod - me s ver -
ný - mi pas - tier - mi, hľa, bet - le - hem - ský - mi,
Pá - na náš - ho sna - ži - vo hľa - daj - me, česť Mu zo

srdc od - da - ných vzdá - vaj - me! Veď nám pri -
nie - sol vy - kú - pe - nie i več - né spa - se - nie.

Kódex Batthyányho 1550

183

Mel. č. 311: Chváľ Boha, vzdávaj česť

Spie - vaj - me s an - jel - mi: Buď Bo - hu
na ze - mi po - koj buď, kto - rý On
na ne - bi slá - va,
vždy ľu - ďom dá - va! Veď Kris - tus Pán
na - ro - dil sa všet - kým nám,
Spa - si - tel' náš, na - ša Hla - va.

A. Matašík

184

Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

Več - ná slá - va buď Bo - hu, več - ná slá - va buď
Po - koj na ce - lej ze - mi, po - koj na ce - lej

Bo - hu na ne - bes - kej vý - sos - ti!
ze - mi i v kaž - dom ľud - skom srd - ci. Chvá - lu spie -
vaj - me, Krá - ľa ne - ba na ze - mi má - me.

Spra - vod - li - vosť a po - koj i - de s Ním, slo - bo - dy,
lás - ky je zdroj zo - mdle - ným. Nuž, srd - cia
pred Ním o - tvá - raj - me a Naň - ho ča - kaj - me!

Spevník 1923

185

Mel. č. 445: Duchu Svätý, príd', naplň nás

An - je - li spie - va - jú: Slá - va!
V Bet - le - he - me sa na - ro - dil,

Boh nám svoj - ho Sy - na dá - va.
a - by hrieš - nych vy - slo - bo - dil.

Vzdaj - me ú - ctu Bo - hu svoj - mu,
že nám dá - va spá - su svo - ju!

Pre - to te - raz Kris - ta sláv - me,
že v Ňom Bo - žiu spá - su už má - me:

ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

M. Hamari
419

Kajúce a pôstne piesne

186

Mel. Ž. 35: Vžívam Ťa, Pane, pri mne buď

Vzdy - chá-me a srd - cia má - me
 smut - né pred Te - bou, náš Pa - ne,
 a po-kial' sa Ti tu ko - rí - me,
 nech Tvoj po-hľad na nás spo - či - nie!
 Vid' ra - ny, sl - zy ro - nia-cich
 a pre hrie - chy sa trá - pia-cich,
 zmi - luj sa nad ka - jú - ci - mi,
 v lás - ke svo - jej vždy buď s ni - mi!

Prídavok 1937

420

187

Erfurt 1542

Kris - te, Ba - rán-ku Bo - ží, kto-rý
 tam na gol-got-skom krí - ži, po-sluš-
 si zo-mrel za nás
 nos-ťou spa - sil nás! Na - še vi - ny si
 nie - sol, spa - se-nie nám pri-nie-sol.
 Zmi - luj sa, zmi - luj, Je - ži - šu!

Rostock 1531

188

Mel. č. 532: Ó, Ježišu, Ty stojíš pri zamknutých dverách

Ó, Je - ži - šu, Ty sní - maš hriech

421

sve - ta ce - lé - ho, veď ľud-skú bie-du
 po - znáš - po - zba - vuj nás zlé - ho. Ó,
 ba - rán - ku, krv Tvo - ja na - še hrie - chy zmý -
 va, hoc sa nás ska - ziť stro - ja - Tvo -
 ja mi - losť tr - vá.

*M. Hamari***189***Mel. č. 324: Len Ty si moja nádej*

Ó, Bo - že spra - vod - li - vý, hrieš - ni sme
 Buď aj k nám mi - los - ti - vý, ob - da - ruj

422

pred Te - bou.
 nás vie - rou, že v Kris - to - vi z mi - los - ti
 dá - vaš spá - su v hoj - nos - ti: od - pus - te - nie hrie - chov.

*M. Hamari***190***Mel. Ž. 25: Pozdvihujem dušu svoju*

Zmi - luj sa, ó, dob - rý Bo - že,
 Nech z nás kaž - dý poz - nať mô - že
 zmi - luj sa nad hrieš - ny - mi.
 že ni - mi sme všet - ci my.
 Kris - te, Ty jsi Ba - rá - nok

423

kto - rý sní - ma hrie - chy sve - ta,
daj vo vie - re zá - vda - vok,
že v Te - be je spá - sa svä - tá!

M. Hamari

191*Mel. č. 322: Kto v nádeji sa k Bohu chýli*

Ó, veľ - kosť Tvoj - ho u - tr - pe - nia
hneď vy - znať svo - je po - blú - de - nia
keď si zas u - ve - do - mí - me,
pred Te - bou, te - raz, tú - ži - me.
Ó, zmi - luj sa, tak pro - sí - me

na slo - vo spá - sy ča - ká - me.

M. Hamari

192*Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva*

Je - di - ne Kris - tus Pán je náš kňaz,
Len On far - chu hrie - chu sní - ma z nás,
pred Ne - ho vchá - dza - me.
Je - mu sa kla - nia - me. Bol po - kú -
ša - ný, tr - pel, zo - mrel pre nás a
hrieš - ny svet, tým moc hrie - chu a smr - ti
po - trel. Bez Ne - ho spá - sy niet.

M. Hamari

193*Mel. č. 326: Ty môj Otče dobrotivý*

Kris-te, Ty si tr-pel za nás, a-by sme s Te-
po - zri sa na nás aj te - raz, keď sme sa zhro-

bou ži - li,
maž-di - li, zmi-luj sa, daj od-pus-te-

nie po - žeh-naj nám zhro-maž-de-nie!

*M. Hamari***194***Mel. č. 322: Kto v nádeji sa k Bohu chýlí*

Pred Kris-ta pod' - me, On je Sud-ca,
A ob - no - vuj - me svo - je srd - cia

v Ňom nás Boh o - spra - ve - dl - nil.
vo vie - re, čo nám u - mož - nil.

Veď Kris-tus pre nás ži - vot dal

a Bo-žou spá - sou po - žeh - nal.

*M. Hamari***Kvetná nedeľa****195***Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba*

Nech zvu-čí dnes Ho-san-na! Nech zvu-čí dnes Ho-

Pod-me v ru-kách s pal-ma-mi! Pod-me v srd-ciach s chvá-

san-na na tri-umf Kris-ta Pá-na!
la - mi a spre-vá-dzaj-me Pá-na! Česť Mu vzdá-

vaj-me, Vlád-cu ne-ba, ze-me ví-taj-me!

Bo-že, po-môž Krá-lo-vi Kris-to-vi! Daj Mu pl-

né ví-taz-stvo, krá-lov-stvo! Vy-slyš na-
še vrúc-ne vo-la-nie a pri-jmi ple-sa-nie!

Piesne pobožné 1929

196

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Ó, ra-dosť zves-ti pro-roc-kej:
Po-vedz-te dcé-re si-on-skej,
aj - hľa, tvoj Kráľ k te-be pri - chá - dza,
krot - ký, se-diac na os - lo - vi.
Aj nás to slo - vo o - slo - ví:

428

Spá - sa, več-ný ži - vot pri-chá - dza!
Spie - vaj: Ho - san - na v ra-dos - ti
Je - ži - šo - vi na vý - sos - ti!

T. Sabovik

Veľký piatok

197

Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

V trúch-li-vý Veľ-ký pia-tok, v trúch-li-vý Veľ-ký
A v ten-to veľ-ký svia-tok, a v ten-to veľ-ký
pia-tok zá-rmu-tok pre-má-haj-me!
svia-tok hro-bu sa ne-ľa-kaj-me, le - bo Kris-
tus Pán pre-mo-hol smrť a moc hro-bu sám.

429

Ho-ci pre na-še zlos-ti, kreh-kos-ti smrť na krí-
ži pod-stú-pil, ka-lich pil, pred-sa nám
Je-ho u-tr-pe - nie pri-nie-slo spa-se-nie.

Prídavok 1937

198*Mel. č. 406: Ó, hlava plná trýzne*

Za - rmú - te - ní hľa - dí - me na Te - ba
mi - lu - ješ nás, cí - ti - me, hoc u - mie-
dnes, Kris-te,
raš is - te. Pred Te-bou sa ko - rí - me, vy-
po - čuj nás, Pa - ne, od-pusť hrie-chy, pro-

430

sí - me, a pri - jmi po - ká - nie!

Prídavok 1937

Veľká noc**199***Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba*

Vo sviat-ky veľ-ko-noč-né, vo sviat-ky veľ-ko-
ved' Sy-na svoj-ho za nás, ved' Sy-na svoj-ho
noč - né chváľ-me Bo-ha ver-né-ho,
za nás vzkrie-sil v te-le sláv-ne-ho. Je - mu sa
vzdá-va v cir-kvi dnes česť i več-ná slá-va.
Vy ná-ro-dy kres-tan-ské, hlá-saj-te, i vy zbo-

431

ry an-jel-ské, spie-vaj-te: Boh vy-kú-
pil svoj ľud z mi-los-ti, sláv-te Ho v ra-dos-ti!

Kódex Batthyányho 1550

ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja! Z to-ho
sa my ra-duj-me, ve-se-lo vy-spe-vuj-me: Ha-le-lu-ja!

Text z 13. st.

200

Nemecká ľudová melódia z 13. st.

Kris-tus Pán z mŕt-vych vstal, ho-ci v smr-ti ú-časť mal.
Bez Je-ho vzkrie-se-nia niet hrie-chov od-pus-te-nia.
Z to-ho sa my ra-duj-me, ve-se-lo vy-spe-vuj-me:
Vstal však! Česť Mu vzdá-vaj-me, na slá-vu Mu spie-vaj-me:
Ha-le - lu - ja!
Ha-le - lu - ja! Ha - le - lu - ja,

432

201

Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

Vo veľ-ko-noč-né sviat-ky, vo veľ-ko-noč-né
Zo srd-ca ú-prim-né-ho, zo srd-ca ú-prim-
sviat-ky, kres-ťa-nia, sa ra-duj-me!
né - ho ve-se-lo vy-spe-vuj-me! Je-žiš z mŕt-
vych vstal a nám všet-kým u - is - te-nie dal,
že hoc do pra-chu ze-me pad-ne-me, pred-sa v ra-

433

dos-ti zno-vu vsta-ne-me. Nuž, Kris-te

náš, po-žeh-naj nás sám, veď si náš več-ný Pán!

Ě. Budai

202

Ha-le-lu-ja! Ha-le-lu-ja! Vstal z mrt-vych náš
Bo-hu nech je za to chvá-la, že smrť zlo-mil

Vy-ku-pi-tel, v ne-be-siach ži-je več-ne.
náš Spa-si-tel, sláv-me Ho vždy sr-deč-ne!

Kris-tus nad smr-ťou zví-ťa-zil, sa-ta-na, hrob,

smrť po-ra-zil, chvál-me Ho za to vďač-ne!

Pridavok 1937

203

Mel. č. 445: Duchu Svätý, príd, naplň nás

Ha-le-lu-ja! Kris-ta sláv-me,
le-bo smrť, vzkrie-se-nie Je-ho

no-vým ži-vo-tom Ho chvál-me,
sú zá-klad spa-se-nia náš-ho.

Pre-to dnes sa ra-du-je-me,

v Kris-to-vi že spá-su má-me.

Vzkrie-se-ný Kris-tus je s na-mi,

pre-to spie-vaj-me te-raz aj my:

ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja!

M. Hamari
435

Nanebovstúpenie**204***Mel. Ž. 135: Haleluja Pánovi*

O - slá - ve - ný Kris - te náš, kto - rý
v ne-be-siach bý - vaš, pri - jmi na - še
po - ká - nie, srd - cia Te - be od-da -
né, a - by sme k Te-be, Kris-te,
pri - šli do ne - ba is - te!

*Prídavok 1937***205***Debrecín 1774*

Pa - ne, si nás mi-los-ťou vy - kú - pil,

436

na pra - vi - cu Ot-ca sám si vstú-pil,
za to Ťa my stá-le vzý-vať chce-me
a raz k Te - be do ne - ba prí-de - me.

*Prídavok 1937***Svätodušné sviatky****206***Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba*

Vo sviat-ky svä-to-duš-né, vo sviat-ky svä-to-
kto - rý nám z ne-ba zo-slal, kto-rý nám z ne-ba
duš-né chvál-me Bo-ha več-né-ho,
zo-slal Du-cha svoj-ho Svä-té-ho! Bo - že nad
na-mi, všet-ci pri-chá-dza-me s chvá-la-mi

437

a zo srd-ca čis-té-ho spie-va-me, Du-cha Tvoj-
ho Svä-té - ho vzý-va-me, a-by nám
lás-ka, ra-dosť, po-koj da - li ú-ži-tok svoj.

Kódex Batthyányho 1550

207

Mel. č. 301: Boh náš je láska od večnosti

Ó, Du-chu Svä - tý, Ty nad-chý - naj,
nám pro - ti zlo - be viac si - ly daj!
Veď sa-tan zvä - dza, na - pa - dá hned',

438

Boh svo-jou mo - cou chrá - ni náš svet.
Príd', Du-chu Svä - tý, príd', Du-chu Svä - tý!

T. Sabovik

208

Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

Vo svä-to-duš-né sviat-ky, vo svä-to-duš-né
le - bo Kris-tus Pán z lás-ky, le-bo Kris-tus Pán
sviat-ky spe-vom ra-dost-ným znie chrám,
z lás-ky Du-cha Svä-té-ho dal nám. Je - ho si-
la je zdro-jom kaž-dej múd-ros-ti na-šej.
On svet-lo za-pa-lu-je nám v srd-ciach, od-va-hu

439

nám da - ru - je v ťaž - kos - tiach. Svä - tý Du -
chu, o - stá - vaj pri nás a sám zno - vu - zrod' nás!

J. Lengyel

Nový rok

209

Mel. č. 152: Svätý Bože, hoc Teba

No - vý rok nám po - žeh - naj, no - vý rok nám po -
Hoj - nos - ťou ho ko - ru - nuj, hoj - nos - ťou ho ko -
žeh - naj z lás - ky svo - jej, Bo - že náš!
ru - nuj, Hos - po - di - ne, Bo - že náš! Nech to u -
zna - jú, kto - rí na ze - mi pre - bý - va - jú,

440

že Ty ich tu zdr - žu - ješ s ra - dos - ťou, zem pre nich
na - pl - ňu - ješ hoj - nos - ťou, pre - to Tvo -
je me - no slá - vi - me, vďač - ne Ťa chvá - li - me.

Ě. Budai

441

Začiatkové piesne
(Deň Pánov a kresťanské zhromaždenie)

210

Debrecín 1774

Hľa, v ra - dos - ti srd - ca svoj - ho,
več - ný Bo - že náš, pri - šli sme dnes do
zbo - ru ľu - du Tvoj - ho, do kos - to - la Tvoj -
ho, več - ný Bo - že, Ot - če náš!

2. Tu pred Tebou sa staviame,
dobrý Bože náš,
obet' pravej viery Ti prinášame
a Ťa vyznávame,
dobrý Bože, Otče náš!

442

3. Udrž nás v milom pokoji,
drahý Bože náš,
a daj, nech náš zbor v pravej viere stojí,
ctí Ťa a sa bojí,
drahý Bože, Otče náš!

Debrecín 1590

211

Krás - ne ty a jas - né rá - no ne - deľ - né,
ví - tam tvo - je zla - té žia - re - nie.
Tma - vé tie - ne zmiz - li a - ko smut - ný sen,
nám ty ne - sieš mi - lý deň. Deň tí - chý, v kto - rom
je ra - ja lesk, v kto - rom Pán tí -

443

ši vše-tok stesk, tma-vé tie-ne zmiz-li
a-ko smut-ný sen, nám ty ne-sieš mi-lý deň.

2. Skončilo sa dielo šiestich dní šťastne,
je pokoj po práci, po zhone.
Tešíme sa z krásnych, svätých týchto chvíľ,
veď ich Pán Boh posvätil.
Deň tichý, v ktorom je raja lesk,
v ktorom Pán tíši všetok stesk,
tmavé tieňe zmizli ako smutný sen,
nám ty nesieš milý deň.

Piesne pobožné 1929

212

J. R. Ahle

Pri - šli sme, ó, Je - ži - šu,
daj nám my - seľ múd - rej - šiu

444

slo - vo Tvo - je po - čú - vať zas,
pri - jať tu dnes Tvoj prav-dy hlas,
a tak od svet - ských már - nos - tí
po-zdvih-núť my - seľ k več-nos - ti.

2. Našich hriechov temnosti
mysel, srdce zatemňujú.
Nech nás líče jasnosti
slova Tvojho osvecujú!
Dobre činiť, myslieť, poznať -
to len Ty sám môžeš nám dať.

3. Ó, blesk slávy, jasnosti,
svetlo zo svetla večného,
osvieť naše temnosti
jasnosťou Ducha Svätého,
na náš spev, na prosby, lkanie
vylej svoje požehnanie!

T. Clausnitzer

445

213

J. Neander

Pán Boh je prí-tom-ný, kla-ňaj-me sa Je - mu,
Boh je me-dzi na - mi, stíš sa s úc-ti-vos-ťou,

pri-stu-puj-me s úc-tou k Ne-mu!
srd-ce, s čis-tou ú-prim-nos-ťou! Kto slo-vo Kris-to-vo

po-ču-je či hlá - sa, Boh je je-ho spá - sa.

2. Pán Boh je vždy s nami,
Jemu bez prestania
serafínov zbor sa klania.
Svätý, svätý, svätý,
chór anjelov spieva,
čo aj z našich úst zaznieva.
Chceme Mu, slávnemu,
vzdávať úctu večnú
a česť nekonečnú.

3. Ó, predivný Pane,
Tebe v úcte slúži
každý, kto po Tebe túži.
Chcem tu stáť pred Tebou,

velebiť len Teba
tak ako anjeli z neba.
Zdrojom si mi spásy,
nech duch v Tebe môže
spočínúť, môj Bože!

4. Nech ma nič nezmarí,
nech som večne v žiare
svetla Tvojej svätej tváre!
Jak kvet zo semena
rastie z Tvojho mena
spása ľudského plemena.
V radosti, žalosti
chcem Ťa oslavovať,
pre Teba pracovať.

5. Skromných si nás formuj,
dušu našu spravuj,
v nás sa Ty sám vždy oslavuj!
Srdcia nám očisti, spásou nás uisti,
aby sme šli ta, kde si Ty.
Veď si nás, kde trón máš,
kde je nebies sláva -
Kristus, naša Hlava.

6. Pod' a bývaj vo mne,
nech sa Ťa vždy bojím,
nech je srdce chrámom Tvojím!
Neopušť ma nikdy,
v Tebe nech sa skrýva,

v Tebe nech duša prebýva!
S Tebou len, Pane, chcem,
Otče milostivý,
zostať večne živý.

G. Tersteegen

214

H. T. Smart

Kris-tus len je cir - kvi zá-klad, Hla-va, ka-meň
u - hol-ný. On je jej jed - no - ty po-klad -
mier od Bo - ha zo-sla-ný. Je - ho Duch je
pre nás do-klad, že svet v Ňom je spa-se-ný.

2. Pane, vzývame Ťa aj dnes,
v tomto dome modlitby.
Tebe vzdávame aj my česť,
naše prosby prijmi vždy.
Naše zhromaždenie, keď chceš,
požehnaj a posväť Ty.

3. Daj nám, keď je vôľa Tvoja,
o čo Ťa dnes žiadame.
Tvoje sluby pevne stoja -
bez Teba nič nemáme.
V Tvojom kráľovstve nás spoja
ciele, ktoré hľadáme.

4. Sláva a česť buď Otcovi,
sveta Stvoriteľovi,
sláva a česť tiež Kristovi,
nášmu Spasiteľovi,
sláva a česť buď aj Duchu,
nášmu Tešiteľovi.

Text zo 7. st.

215

Bo - že, zo - šli po - žeh - na - nie
na svia-toč - né zhro - maž - de - nie,
a - by Tvo - ja slá - va, si - la sa

všet - kým nám tu zja - vi - la!

2. Pokoj svoj ráč tiež nám zoslať,
lebo svet ho nemôže dať!
Kde pokoj Tvoj kvitne, Kriste,
tam je Tvoja ríša iste.

3. Slovo svoje, Pane Kriste,
daj ako ovocie čisté,
aby v žiare jeho svetla
Tvoja cirkev krásne kvitla!

4. Keď v novom Jeruzaleme
pred Tvoj trón si zastaneme,
i tam s Tvojou cirkvou, Pane,
chceme Ťa ctiť neprestajne.

Piesne pobožné 1929

216

S. Tinódi Lantos

Náh - li sa, kres-ťan, po-čuť ra-dost-nú zvesť

a vie - ru v Kris - ta všet - kým lu - ďom hneď niest',

a - by moh - li, keď zač - ne boj do - lie - hať,

v Ňom o - chra - nu mať.

2. Veď do Starého zákona už dali
proroci tak do Písma zapísali
múdrost', čo aj zo zákona Nového
znie pre každého.

3. Na svete povie každý dobrý kresťan,
že nielen zbraňou ochraňuje nás Pán,
na známosť preto všetkým ľuďom dáme,
že Boha máme.

4. Kniežatstvo máme iba v samom Bohu,
všetku moc On má, k tomu milosť mnohú,
príbytok dá tým, ktorých vyvolil si,
v nebeskej ríši.

5. O Jeho láske nikdy nepochybuj,
Uňho vždy v pravej viere sa posilňuj!
Chod' ako Dávid po životných cestách
na všetkých miestach!

6. Boh Dávidovi nechal kralovanie,
odporcov jeho zničil neslýchane.
Nuž, slávme Boha vďačnými piesňami,
On je vždy s nami.

S. Tinódi Lantos

217

K. Schulz

Veľ - ký je Boh! Je Stvo - ri - teľ náš. Svet,
ves - mír, tvor - stvo, to všet - ko Je - ho
slá - vu zves - tu - je. Nuž, kor sa
Tvor - co - vi! Nuž, kor sa Tvor - co - vi!

2. Slávny je Boh,
Boh Trojjediný!

452

Zem, nebo, more
i víchry, hromy mocné ovláda.
On slávne ovláda.
On slávne ovláda.

3. Svätý je Boh!
On ohňa je plam.
Hriech, nečistota,
lož, zloba ani žiadna nepravosť
sa pred Ním neskryjú,
sa pred Ním neskryjú.

4. Zvelebuj Ho
a nadšene chváľ!
On láskavý je
a milosť Jeho trvá naveky!
Od vekov naveky!
Od vekov naveky!

M. Royová

218

Chváľ - te Bo - ha naj - vyš - šie - ho, po - stav - te

453

sa pred tvár Je - ho! Spie-vaj-te Mu zvuč-
ne veľ-mi, chváľ-te Ho spo-lu s an-jel-mi!

2. Vchádzaj, cirkev, do brán Jeho
a človeka uč každého,
nech sa k nohám Boha skláňa,
kráľovskú Mu úctu vzdáva!
3. V sieňach Jeho sa zjavujte,
všetko svoje Mu darujte,
v srdci čistom, v duchu smelom
slúžte Jeho svätým cieľom!
4. Seba samých poznávajúte,
z hriechov pokánie konajte,
zhoďte človeka starého,
oblečte sa do nového!
5. Ježišu náš, milý Pane,
prosíme Ťa v Tvojom mene
v dobrom boji nám pomáhaj,
potom radosť v nebi nám daj!

Piesne pobožné 1929

219

F. Giardini

Príd', Krá-lu več - ný náš, Ty všet-ko
v mo - ci máš, a žeh - naj nám!
Uč pod-la prav-dy ciest Ti o-beť chvá-ly niesť
a ráč nás stá - le viesť, kra - ľuj v nás sám!

2. Povstaň, ó, Ježišu! Znič v nás diabla ríšu,
jej hradby skaz! Daj, nech Tvoja všemoc
je nám zbraň a pomoc,
z duší vzdial' tmu a noc,
počuj náš hlas!
3. Príd', Utešiteľu! Pravdu nám zjav celú
v tejto chvíli! Pane všemohúci,
panuj v každom srdci,

večný stan v ňom zvol' si,
Duchu sily!

4. Trojjediný veľký! Od vekov na veky
je česť Tvoja. Daj, aby s anjelmi
vo večnej nedeli spievať sme vedeli:
Haleluja!

Ch. Wesley

220

Debrecín 1774

Ra - dosť zas má-me, keď po-čú-va - me:

„V chrá-me sa schá-dzaj-me a Bo-žie

slo - vo ver - ne pri - jí - maj - me!“

2. Pred Tebou, Pane, v pokore lkáme,
daj, nech vždy túžime
po Slove v chráme a nech Ti slúžime!

456

3. Ó, ľudu svojmu daj pomoc hojnú,
daj mu posilnenie
a pred zlým ochráň naše zhromaždenie!

4. Ráč cirkev brániť, v pokoji chrániť
pred nebezpečenstvom,
ráč ju obhájiť pred zlým protivienstvom!

5. Chceme Ťa chváliť i večne sláviť,
Bože Trojjediný,
len buď vždy pri nás a odpusť nám viny!

G. Szegedi

221

Görlitz 1648

Ob - ráť sa k nám, ó, Pa - ne náš,

Du-chom Svä - tým ob - da - ruj nás!

Mi - los - ti - vo nám po-má - haj,

457

ces - tou prav - dy krá - čať nám daj!

2. Nech znie chvála Ti z našich pier,
umu, srdciam horlivosť zver,
vo viere nás vychovaj žiť,
Tvoje meno poznať a ctiť!

3. Sláva Bohu buď Otcovi,
Duchu Svätému, Synovi,
chvála Trojedinému buď,
dnes Ho všetok zvelebuj ľud!

Anonymus 1648

222

Mel. č. 354: Ježiš je Pánom nad svetmi

Ó, Bo-že, Pa - ne več - nos - ti,

si pl-ný lás - ky, mi - los - ti.

Dnes tu v svä-tom zhro - maž - de - ní,

ó, buď na-mi ve - le - be - ný!

2. Ukáž, že si stále pri nás
a že prosby, spev náš vnímaš;
naše prosby a vzdychanie
ako obeť prijmi, Pane!

3. Nedelu pozemskú ctiť uč
a od nebeskej neodlúč,
v ktorej svoj ľud sýtiš večnou
slasťou, láskou nekonečnou.

4. Tam duša v svätom pokoji
si odpočinie po boji;
tam vždy svieti slnko jasné,
večný deň tam nepohasne.

5. Daj, nech sa i ja dostanem
ta, kde tisíc rokov jak deň,
kde Tvoja večná dobrota
dá i mne veniec života.

6. Smrti sa už viac nedesím,
nebeskej sláve sa teším;
všetci svätí sa veselia
tam, kde je večná nedela.

J. B. Doddrige

223

H. Albert

Bo - že, veľ - ký od več - nos - ti, Ty ce -
i mňa s lás - kou od mla - dos - ti ve - dieš,

lý svet spra - vu - ješ,
pred zlým va - ru - ješ. Ten - to deň je

svä - tý nám, v ňom Ťa vrúc - ne chvá - liť mám.

2. Ach, jak milý je deň Pánov,
lebo sviatkom Božím je:
odpočívam pod ochranou
Toho, ktorý kraľuje.
On ma v svojom náručí
ceste spásy vyučí.

3. Nenávidí svätý Boh náš
rozkoše a záhaľku,
pýchu, ktorú v svete poznáš,
pokrytectvo, pretváрку.
Pane, čo som a čo mám,
všetko Ti rád odovzdám.

4. Za deň tento Bohu vďaka,
slúži nám na spasenie.
Pán i teraz duše čaká
na úprimné modlenie.
Šťastný, kto Mu chválu vzdá,
v piesni vďaka vyspieva.

5. Múdry je, kto Bohu slúži,
zasvätil Mu život svoj,
ten, kto vrúcne poznať túži
v Jeho slove pravdy zdroj.
Blažený, kto k Nemu len
hľadá s vierou každý deň.

6. Ty si, Bože, sily prameň,
my sme Tvojím dedičstvom.
Pod ochranou Tvojich ramien
vládzem - i keď slabý som -
do nebeskej vlasti prejsť,
tam Ti večne vzdávať česť.

M. K. Neumann

224

Mel. č. 294: Haleluja! Česť a sláva

Dňa zrod vždy svet-lo za-pla-ví a Te - ba, Pa-
Tvoj deň je na to ur-če - ný, a-by dal ve-

ne, o-slá - vi, nás lu-dí roz-ra-dos-tí.
dieť na ze-mi, že vlád-neš na vý-sos-ti.

Všet-ky hrie-chy od-pus-tiť chceš, všet-kých nás zveš-na hod

Slo-va, lás - ka Tvo - ja je vždy no-vá.

2. To svetlo slnka Tvojho nám
zvestuje, že si svetlo sám
a že nieto v Tebe tmy.
Svätá je Tvoja vôľa, tá,
že máme takto poznať Ťa,
vo svetle chodíš aj my.
Syn Tvoj je zdroj svetla spásy,
ktoré dal si, aby sme v Ňom
boli aj my jasným svetlom.

3. Nuž, v tento Tvoj deň všetci my
cítíme sa byť Tvojimi
a vzdávame Ti chválu.
Ty sám sa k nám tiež priznávaj,
milosť nám, Pane, rozdávaj,
poskytuj pomoc stálu!
Vzdial hriech, daj, nech pred ľuďmi vždy
svieti svetlo nášho života,
nechže Ťa v nás iní cítia!

Ph. Nicolai

225

Debrecín 1774

Chvá - lo - spe - vy spie-vaj - te,

kres - ta-nia, svoj - mu Pá - nu Bo - hu,

me - nu Je - ho vzdá-vaj - te

úc - tu a česť pre-mno - hú!

2. Radujte sa vždy pred Ním
v nadšenej, svätej horlivosti,
lebo On sám je večným
Pánom cirkvi z milosti.

3. Hlad duší upokojí
duchovného chleba hojnosťou,
boleť srdca zahojí
sľubov svojich platnosťou.

4. Svätosťou Tvojho mena,
Pane, plná je zem i nebo
a ľudské pokolenia
sa skláňajú pred Tebou.

5. Vzdávame Ti, Pane náš,
hold svojej úcty a vďačnosti,
veď Ty sám nás požehnáš,
naše sviatky, slávnosti.

6. Spieva Ti zem, nebesá,
že poznať si sa dal, ó, Bože,
a že Tvojou vôľou sa
každý z nás riadiť môže.

7. Česť, chválu Ti chceme vzdať,
ó, Pane nebies na výsosti,
cirkev Ti chce ďakovať
teraz i vo večnosti.

Z konca 16. stor.

226

Chvá - la Bo - hu na vý - sos - ti, kto - rý tr -
vá od več - nos - ti, kto - rý slo - vom všet -
ko tvo - rí, ne - bo i zem múd - ro vo - dí.

2. On svet stvoril počas šesť dní,
skončiac posvätil deň siedmy,
preto deň svätej nedele
má svoj pôvod v Božom diele.

3. Nuž, vy veriaci kresťania,
chváľte Boha bez prestania,
spievajte Mu piesne známe
doma, v práci, aj tu v chráme!

Piesne pobožné 1929

227*Kancionál českých bratov 1576*

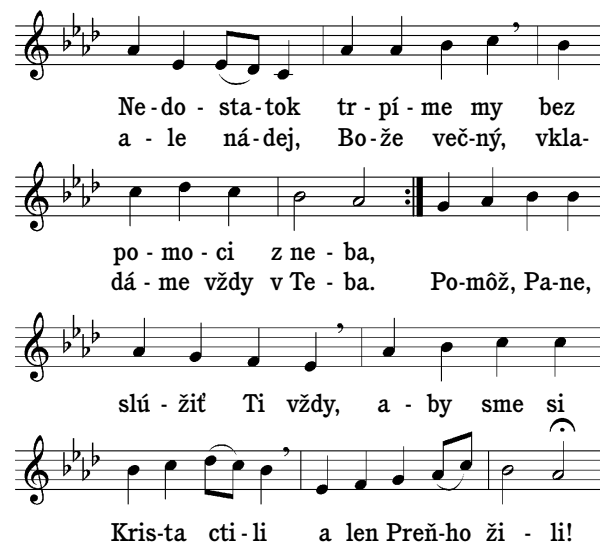

Bo - že Ot - če, slá - va Ti buď!
 Za no - vý deň vďa - cí Tvoj ľud,
 veď zas mno - hú mi - losť zrie - me
 a jej da - ry pri - jať chce - me.

2. Bože Synu, prosíme Ťa
 vrúcne, ako prosí dieťa,
 pomôž v bázni konať zase,
 čo nás dovedie raz k spáse.

3. V Duchu svojom pred zlým nás chráň,
 proti hriechu dobrú daj zbraň!
 A keď príde posledný deň,
 z milosti nás prijmi! Amen.

J. Zábojník

**Vzdychy a piesne
 pred kázňou Božieho slova**

228*Kluž 1837*

Ne-do - sta - tok tr - pí - me my bez
 a - le ná - dej, Bo - že več - ný, vkla -
 po - mo - ci z ne - ba,
 dá - me vždy v Te - ba. Po - môž, Pa - ne,
 slú - žiť Ti vždy, a - by sme si
 Kris - ta cti - li a len Preň - ho ži - li!

229*Debrecín 1778*

Ot - če, Sy - nu a Du - chu, skloň - že

sa k nám zno - va a do - praj náš -

mu slu - chu ve - čnej prav - dy slo - vá!

Debrecín 1736

230

M. Royová

Vy - uč ma, Hos-po-di - ne, ces - te svo - jej,

nech cho - dím len v prav - de Tvo - jej! Sú - stred' srd - ce

mo - je, sú - stred' srd - ce mo - je, sú - stred'

na bá - zeň z Tvoj - ho me - na! A - men.

Piesne sionské 1930

231

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Bo - že, u - deľ Du - cha svoj - ho,
nech prav - da - mi slo - va Tvoj - ho

kým pred Te - bou sto - jí - me,
všet - ci sa po - sil - ní - me!

Do - kiaľ sa tu mod - lí - me,

kým Ťa ú - prim - ne ctí - me

a hľa - dá - me Ťa, ó, Pa - ne,

daj nám svo - je po - žeh - na - nie!

Kluž 1837

232*Mel. č. 579: Ó, Otče náš na nebesiach*

Pre - buď na - še zmys - ly, Bo - že, kto - že to u - ro -

biť mô - že? Nech to slo - vo nám ká - za - né

v dob - rej vô - li pri - jí - ma - me! Slú - ži nám na po -

sil - ne - nie a na Tvo - je o - slá - ve - nie.

*T. Sabovik***233***Mel. č. 210: Hľa, v radosti srdca svojho*

Daj zves - to - vať slo - vo pra - vé,

več - ný Bo - že náš! Ním pri - pú - taj nás

k se - be a - ko k Hla - ve, daj po - koj a zdra -

vie, več - ný Bo - že, Ot - če náš!

*Debrecín 1590***234***Mel. č. 303: V tých miestach blažených*Pri svo - jom ľu - de, ó Bo - že, v chrá - me
mi - losť svo - ju do - káž zno - vu v slo - ve

zhro - maž - de - nom,

mu ur - če - nom! Svoj - ho slo - va zvest'

sám po - žeh - naj, za - rmú - te - ným po - te - še -

nie daj, svo - ju mi - losť všet - kým roz - dá - vaj!

Piesne pobožné 1929

235*M. Luther*

Zo - sta-ne na - vždy slo-vo Bo - žie,

a zru - šit ho nik-to ne-mô - že.

Veľ - ký Tvor - ca ze-me s na-mi je,
Veľ - ký Tvor - ca ze-me s na-mi je,Je - ho Svä - tý Duch v nás ne-zhy - nie.
Je - ho Svä - tý Duch v nás ne-zhy - nie.*M. Luther***236***W. F. Sherwin*

Môj Pa - ne, chle-bom ži - vo - ta mi buď,

472

a - ko keď sý - til si raz hlad - ný ľud!

Zo strá-nok Knihy svä - tej sám ma uč

a slo-vom ži-vým s Du-chom Svä-tým zluč!

2. Tej pravde žehnaj, Pane, daj jej vzrásť,
jak tam pred zástup dal si chleby klásť!
Keď trápi slabosť a ťažká je púť,
ó, nasýt ma, nedaj mi zahynúť!

3. Uč ma, jak by som žiť len Tebe mal,
jak učenici, keď si pri nich stál.
Zbav ma trápenia, daj mi pokoj svoj,
daj mi víťazne skončiť žitia boj!

*M. A. Lathburyová***237***H. Kugelmann*Múd - ros - ti po-klad z ne - ba je slo - vo
v ňom po-zná-vať nám se - ba u - mož-nil

473

Bo - žie nám,
Pán Boh sám, to svet - lo dá - va nám

Kris-tus Pán, náš Spa-si-teľ a - ko na-ša Hla-va

a ver-ný Vy-ku-pi - teľ, za to Mu buď slá-va!

2. Tú hrivnu rozmnožovať nám prikazuje Pán
a všade postupovať, ako On velí nám.
Keď On, ten večný Kráľ, do srdc nám Slovo seje,
chce, nech naň každý dbá;
zahynie bez nádeje ten, kto ním pohŕda.

3. Ó, Otče večný z neba, hľad' na stádo svoje,
ktoré Ti dáva seba a vždy chce byť Tvoje.
To sväté učenie nám čisté zachovávaj,
nech tak ho plníme a chuť nám, silu dávaj,
nech Ťa vždy chválime!

B. J. Korytanský

Záverečné piesne

238

Mel. č. 262: Ó, Trojica Svätá večná

Vpiš nám do srdc, dra - hý Bo - že,
nech sa sla - bá vie - ra vzmô - že,

slo - vo prá - ve ká - za - né,
nech Ťa ctí - me od - da - ne!

Veď nás po pra - vej ces - te,

o - sláv v ne - bes - kom mes - te!

2. Hľa, práve sme počúvali
Tvojej večnej reči hlas,
aby sme ho do srdc vzali;
daj, nech nezahynie nik z nás!
Tvoja reč je najdrahší
poklad pre spásu duší.

Piesne pobožné 1929

239

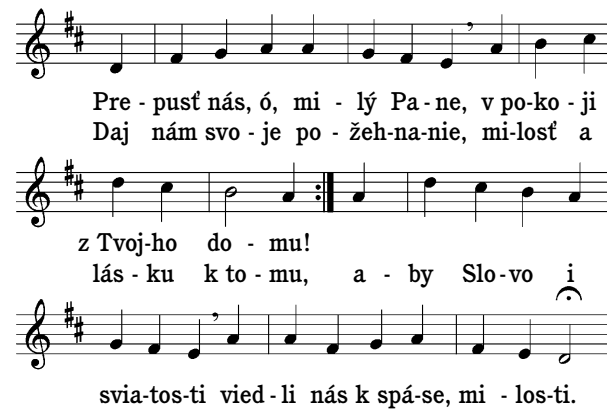
Mel. Ž. 134: Vy všetci, Bohu slúžiaci

Hos - po - di - ne, po - žeh - naj sám
to, čo sa dnes ka - za - lo nám -
pra - vé u - če - nie Kris - to - vo,
Je - ho svä - té, več - né Slo - vo.

2. Slová Tvoje, ó, Ježišu,
nech oživí našu dušu!
Amen! Nech sa všetko stane,
o čo Ťa tu dnes žiadame!
3. Vlož nám do srdc vieru novú,
že pre zásluhu Kristovu
máme Ťa ctíť a milovať,
Tvoju vôľu vždy zachovať.
4. Otče, Synu, Duchu Svätý!
Spravuj sám naše životy,
nech po tejto púti časnej
stretneme sa v sláve večnej!

Piesne pobožné 1929

240

Pre - pusť nás, ó, mi - lý Pa - ne, v po - ko - ji
Daj nám svo - je po - žeh - na - nie, mi - losť a
z Tvoj - ho do - mu!
lás - ku k to - mu, a - by Slo - vo i
svia - tos - ti vied - li nás k spä - se, mi - los - ti.

2. Prijmi naše vrelé vďaky
za drahé poučenie,
za ten pokrm duší sladký,
za naše posilnenie.
Nech sa všetkým ľuďom hlása
Tvoja sila, česť a spása!
3. Bože drahý, ráč pomoc dať!
Ó, buď milostivý nám!
Pomáhaj nám v dobrom vždy stáť
a otvor nám blaha chrám!
Priprav pre nás, Pane Kriste,
stánky nebies sväté, čisté!

Piesne pobožné 1929

240

Pre - pusť nás, ó, mi - lý Pa - ne, v po - ko - ji
Daj nám svo - je po - žeh - na - nie, mi - losť a

z Tvoj - ho do - mu!
lás - ku k to - mu, a - by Slo - vo i

svia - tos - ti vied - li nás k spá - se, mi - los - ti.

2. Prijmi naše vrelé vďaky
za drahé poučenie,
za ten pokrm duší sladký,
za naše posilnenie.
Nech sa všetkým ľuďom hlása
Tvoja sila, česť a spása!

3. Bože drahý, ráč pomoc dať!
Ó, buď milostivý nám!
Pomáhaj nám v dobrom vždy stáť
a otvor nám blaha chrám!
Priprav pre nás, Pane Kriste,
stánky nebies sväté, čisté!

Piesne pobožné 1929

241*Wittenberg, 1784*

Ó, po - žeh-naj nás, Bo-že náš, zo svo - jej
vý - so - sti. Veď len to, čo sám po-žeh-náš,
má Tvoj dar mi-los - ti. Len Ty si Stvo-ri-
tel' a Pán, vždy Te - be slá-va bud'. Stvo-
re - nie ce - lé je Tvoj chrám, ne-daj mu za - hy - núť.

2. Ó, požehnaj nás, Ježišu,
Ty Spasiteľ si náš.
Máš silu spásy najvyššiu,
moc hriechu premáhaš.
Aj nás kries k žitiu novému

a s nami navždy buď,
ku kráľovstvu veď večnému
svoj maloverný ľud.

3. Ó, požehnaj nás, Tešiteľ,
čo posväcuješ svet.
A roznieť v každom lásky diel,
čo je stvorenia kvet.
Príď, Svätý Duchu, posväcuj
nás novým životom
a Slovom Božím osvecuj
aj cestu pútnikom.
4. Ó, požehnaj nás, Bože náš,
a k spásu svojej veď.
Tak volaj v svete vždy Tvoj hlas
hriešnikov k sebe späť.
Nech v celom svete navždy už
sa Tvoja sláva skvie.
Aj naše srdce už sa vzmúž:
nech vďaka Bohu znie.

M. Hamari

242*Mel. Ž. 42: Ako živí vodu hľadá*

Pa - ne, pust' nás s po-žeh-na - ním,
nech nám v srd - ci lás-ka pla - nie,

do - mov v bla - hom po - ko - ji,
ra - ny blíž - nych za - ho - jí!

Daj nám si - lu, Pa - ne náš,

a - by mo - hol kaž-dý z nás

s hrie-chom sta - toč - ne bo - jo - vať,

ži - vo - tom Ťa o - sla - vo - vať.

2. Za zvesť spásy, čo si zoslal,
každý z nás Ťa velebí.
Hoci bývame tu dosiaľ,
domov máme už v nebi.

A Ty s nami kráčaš sám
ako nášho žitia Pán,
ťarchu dňa nám ulahčuješ,
v zármutkoch nás potešuješ.

3. Až nás k sebe pozveš, Pane,
do nebeskej výsosti,
až tam naša noha stane
pred Tebou vo večnosti.
Keď nám nádej splníš raz,
v našom srdci zaznie hlas
novej piesne, ktorú môže
spievať len Tvoj ľud, ó, Bože!

*A. Matášik***243***J. Crüger*

Pá - no - vi česť od - daj - me,
za zvesť chvá - lu vzdá - vaj - me

Vla - dá - ro - vi ne - bes - ké - mu,
Je - ho me - nu pre - svä - té - mu!

Bo - že, moc-ne Ty kra - lu - ješ,
du - še nám o - bo - ha - cu - ješ.

2. Požehnanie Pánovo

je nám všetkým opäť dané.
Radosť, pokoj nanovo
v Jeho zvesti nachádzame.
Idúc z chrámu, všetci sme my
Duchom Svätým posilnení.

3. Aj teraz nás požehnaj,

keď už z chrámu vychádzame,
každodenný chlieb nám daj
a každý deň požehnanie!
Keď smrť príde, nech je ľahká,
blaženosť nás v nebi čaká.

Új zengedező mennyei kar 1743

Záverečné vzdychy a prosby o požehnanie

244

Mel. č. 303: V tých miestach blažených

Vďa - ka Ti buď, Pa-ne, ve - le-ba, česť,
Pri - jmi chvá - lu vďač-nú, kto-rú Ti dnes
več-ná slá - va!
ľud Tvoj vzdá - va za to, že sa nik -
dy ne-me - niš, že vždy svo-je sľu - by na -
pl - niš a po-žeh-na - nie nám u-de - líš.

S. Diószegi

245

Mel. č. 272: Do cudziny, do cudziny

Po-sil-ne-ní od-chá-dza-me, o Slo-vo zas

bo-hat-ší sme. Kris-te Pa-ne, Ty len veď nás,
nech je s na-mi vždy Tvoj od-kaz, aj do-ma, nie-len v chrá-me!

T. Sabovik

246

Debrečín 1794

Nech je mi - lost náš-ho Pá-na Kris - ta,
Bo - ha Ot - ca náš-ho lás-ka čis - tá
a dar Du - cha, po-svä - te-nia pra-meň,
s na - mi te - raz i na-ve-ky! A - men.

2Kor 13,13

247

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Bo - že, vy - lej po-žeh - na - nie
daj, nech Tvo - je pri-ká - za - nie
na všet-kých nás z vý - sos - ti,
má - me vždy v úc - ti - vos - ti!
A - poš - tol - ské u - če - nie
dá - vaš nám na spa - se - nie,
a - by sme Kri - sta po - zna - li,
Je - ho hlas vždy po - čú - va - li.

J. Opočenský

248

Mel. č. 282: Ó, Hospodine, Tebe spievam

Je - žiš Kris - tus cir - kev za - lo - žil,
Na - ria - dil im, a - by tak ži - li:

po - vo - lal tých, kto-rých si vy - vo - lil.
Je - ho svä - té me - no ver - ne cti - li.

Daj, náš Pas - tie - ru, už v tej - to chví - li, a -

by sme s Te - bou več - ne cho - di - li.

T. Sabovik

249

P. A. Bost

Tvo - je po - žeh - na - nie, dob - rý Ot - če,

nás ces - tou ži - tia spre - vá - dzaj,

ráč v Kris - to - vi nás po - svä - co - vať

a v srd - ciach na - ších chrám svoj maj! Nech slo - va

Tvoj - ho prav - da moc - ná nás v slu - hov Tvoj - jich

pre - me - ní! Ó, splň tú pros - bu, več - ný

Bo - že, a u - cho - vaj nás v spa - se - ní!

Th. Kalenda

250

Ch. Gregor

Mi-lošť Pá-na náš-ho Je - ži - ša Kri - sta

a lás - ka Bo - žia a ú-čas-ten-stvo

Du-cha Svä - té - ho so všet-ký-mi na - mi,

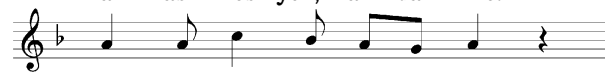

so všet - ký - mi na - mi! A - men.

2Kor 13,13; 1890

251

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Ot - če, ráč nás po-žeh - ná - vať,
Kris - te, ráč sa pri-ho - vá - raťdô - ver - ne Ťa vzý - va - me.
za nás hrieš-nych, žia - da - me.

Du - chu Svä - tý, spra-vuj nás

svet - lom prav - dy kaž-dý čas,

a - by sme Ti vždy a ce - lí

du - šou, te - lom pat - riť sme - li.

Bratrské piesne 1971

252

Franusov kancionál 1505

Kráľ več-ný, nás po-žeh-naj po-žeh-na-ním svo - jím
a nám všet-ko dob-ré daj, všet-kým de-tom Tvo-jím!

Ach, na-plň srd-cia na-še po-klad-mi mi-los-ti

a veď nás v bied-nom ča-se do več-nej ra-dos - ti!

2. Amen! V tom požehnaní nech vždy účasť máme
a po časnom skonaní s Tebou prebývame!
Daj nám tú večnú ríšu, Spasiteľu milý,
aby sme v nej, Ježišu, Boha večne ctili.

K. M. Bosák

253

L. Mason

Buď-že so mnou, Pa-ne, buď so mnou vždy,
ho - ci Ťa ne - vi - dia mo - je o - či.

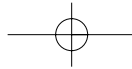
Spie-vam Ťi, le - bo znám, že Ťa pri se - be mám,

vždy Ťa pri se - be mám, vždy Ťa tu mám.

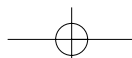
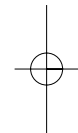
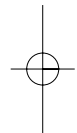
2. Či si neprislúbil, Pane, verným,
že v nich budeš bývať Duchom svojím?
Učíš si zo mňa chrám a prebývaj v ňom sám,
prebývaj v ňom Ty sám, vždy len Ty sám!

P. Gerhardt

III. CHVÁLOSPEVY A DUCHOVNÉ PIESNE

JEDINÉ POTEŠENIE KREŠŤANA

*A to Slovo stalo sa telom,
prebývalo medzi nami,
a my sme hľadeli na Jeho slávu
ako na slávu jednorodeného od Otca,
(bolo) plné milosti a pravdy.*

(Jn 1,14)

254

Mel. Ž. 65: *Na Sione sa česť Ti dáva*

Zmi - luj sa, ó, môj dob - rý Pa - ne,
keď vy - spie - vať Ti chcem vy - zna - nie,
na - do mnou z lás - ky sám,
kto - ré vždy v srd - ci mám: Je - di - ným
po - te - še - ním mo - jím v ži - tí, u -
mie - ra - ní je to, že pat - rím Je - ži -
šo - vi v Je - ho zmi - lo - va - ní.

2. Ved' On ma sám zo zahynutia
pre život vykúpil,
keď za môj hriech, za odpadnutia,
smrť horkú podstúpil,
moc satana, v ktorej som hynul,
svojou láskou zlomil,

z milosti k sebe ma privinul
a ku mne sa sklonil.

3. On si ma vždy tak opatruje
ako dieťa svoje.
On mi radosť, slasť udeľuje,
čuje prosby moje.
Nespadne mi ani vlas z hlavy
proti Jeho vôli,
raz prijme ma do večnej slávy
po životnom boji.
4. Keď za môj hriech otcovským prútom
ma i trestať musí,
moje srdce aj v bôli krutom
slasť veľkú okúsi,
veď Jeho Duch ma ubezpečí,
že na dobro zmení
pre mňa aj ten môj kríž najväčší,
aj ťažkosť súžení.
5. Dar nádeje On vo mne mení
v istotu spasenia,
čo z Jeho lásky vždy pramení,
z Jeho vykúpenia.
Na večný život s Ním ma chystá,
poslušnosti učí,
preto už v časnosti od Krista
ma nič neodlúči.

6. Ó, Pane môj, nauč ma Ty sám
mať dôveru v Teba,
nech vo všetkom, čo som a čo mám,
i v tom, čo mi treba,
len na Teba sa vždy spolieham,
nádej v Teba vkladám
a vo večnosti, kde si Ty sám,
s Tebou žiť si žiadam.

I. Losontzi

255

Mel. Ž. 119: Blahoslavený ľudia čistých ciest

Bla - ho - sla - ven - stvo svo - je mám vždy v tom,
že pat - rím Te - be, môj Je - ži - šu Kris - te,
vždy Ti chcem slú - žiť ce - lým ži - vo - tom
a Tvo - jím u - če - ním sa ria - diť is - te,
veď len o - no ma mô - že po - te - šif

v ho - di - ne smr - ti, aj kým len bu - dem žiť.

2. Keby ma strach zo skazy zachvátil,
v tej viere nájdem mocné potešenie,
že môj Spasiteľ za mňa zaplatil
a s Bohom Otcom získal mi zmierenie.
On je teraz môj ochranca pravý,
takže ani vlas nespadne mi z hlavy.

3. Dobrotou svojou a láskou večnou,
živou dôverou srdce mi naplnil,
takže s vernosťou chcem nekonečnou
slúžiť Mu stále, pokiaľ by som len žil.
Chcem Jeho vôľou dať sa spravovať
a Jeho prikázania vždy zachovať.

4. Zmeň moje srdce, Pane Bože môj,
naplň ho ochotou a náklonnosťou,
aby som ako nasledovník Tvoj
na slávu Ti žil s vrúcnou horlivosťou.
A keď raz príde moje skonanie,
nech aj to zvýši Tvoju slávu, Pane!

J. Lengyel

256

Mel. č. 262: Ó, Trojica svätá večná

Pa - trím len Pá - no - vi svoj - mu,
nie je to len po - cit z doj - mu,

le - bo On ma vy - kú - pil
veď On spá - su za - ru - čil.

V tom sa te - ším no - cou, dňom:

no - vý ži - vot je len v Ňom.

2. Preto chcem tri veci poznať,
ktoré mi Boh zjavuje,
a zo Slova Jeho skúmať
všetko, čo Boh daruje.
To Slovo sa nemení!
Z neho spása pramení.

3. Prvá vec je, že som biedny:
pred Bohom hriech, vinu mám.

Pred hriechom pomoci niet mi,
zo Zákona poznávam.
Bože, milostivý bud' -
mňa hriešneho neodsúd.

4. Druhá vec, ktorú mám poznať,
je Božie vykúpenie.
V Kristovi aj ja smiem dostať
z milosti odpustenie.
Čo zo Slova poznávam,
to vo viere vyznávam.

5. Tretie, čomu Boh nás učí,
je to, ako máme žiť.
Duch za nový život ručí,
chcem len s Kristom jedno byť:
Božiu vôľu zachovať,
modlitebný vzťah s Ním mať.

6. Stále obnovuj ma, Bože,
žiť len v pravom poznaní.
V malej viere pomôcť môže
Tvoje slovo záchrany.
Vieru, lásku, nádej daj,
v milosti ma uchovaj.

M. Hamari

257

Mel. č. 296: Teba, ó, Bože, všetci kresťania

Bla - ho-sla-ve - ní du - chom chu-dob - ní,
no v srd-ci o - z-dob - ní, krá - lov-stvo
ne - bes - ké im pat - rí na - vždy.

2. Blahoslavení žalostiaci tu
pre hriechy, vinu zlú:
u Boha nájdu potešenie v šťastí.
3. Blahoslavení krotkí, skrúšení,
pokojní na zemi,
jej dedičia, čo isto po nej pôjdu.
4. Blahoslavení hladní po pravde
a smädní po pravde,
Boh im dá hojnosť chleba, živú vodu.
5. Blahoslavení milosrdní tu,
tí milosť ponosú,
Boh aj k nim bude milosrdný znova.

6. Blahoslavení srdca čistého,
omilosteného,
uvidia Boha podľa Jeho slova.
7. Blahoslavení pokoj tvoriaci,
za mier vždy horliaci,
synovia Boží sú, vo viere istí.
8. Blahoslavení, ktorých sužujú
a prenasledujú,
ich bude nebo, večný domov čistý.
9. Blahoslavení ste, keď pre Krista
zloba zlých je istá
a svet hriešnikov hrubo sa k vám správa.
10. Tak radujte sa, tak sa veselte,
odplate sa tešte!
V nebesiach hojnosť vás už očakáva.

Spevník P. Bornemiszu

258

Mel. Ž. 134: Vy všetci, Bohu slúžiaci

Ach, a - kí len sú bla - že - ní
tí, čo v Kris-ta sú všte - pe - ní,
stá - le spo-lu s Ním zras - ta - jú
a o - vo - cie pri-ná - ša - jú.

2. Ty im obnovuješ sily,
v trápeniach sú trpezliví,
uškodiť im nič nemôže,
lebo s nimi si, ó, Bože!
3. Rozkošne sa zelenajú,
na slávu Božiu spievajú
a ovocím ich života
je pokoj, radosť, dobrotá.
4. Kriste, strom spravodlivosti,
vetvy svoje chráň z milosti,
pomôž, nech len v Tebe máme
pokoj svoj, v ňom ostávame!

J. Blahoslav

BIEDA ČLOVEKA
(Kajúce piesne)

259

Kluž 1751

Ne-súd' ma po-dľa prá-va, Bo - že, mo-ja
moc, slá-va, le - bo pri-sú-dil by si mi za-tra-
te - nie, a nie mi-lošť, spa-se-nie!

2. Som z hriešneho semena,
skazeného plemena,
od počatia som hriešny, od narodenia
som plný poškrvnenia.
3. Tebe hriechy vyznávam,
do Tvojich rúk sa dávam:
viem, že iba v Tebe nájdem odpustenie
a s ním oslobodenie.
4. Sním hriechov poškrvnenie!
Utíš srdca súženie!
Vytrhni ma, Bože, z hrôzy a trápenia,
i z pekla zatratenia!

504

5. Kristus, Syn Tvoj jediný,
Baránok náš nevinný,
Jeho veľké muky, nevinná smrť Jeho
nech spasia ma, hriešneho!
6. Ó, Bože, pre svoju česť
zmaž môj zaslúžený trest!
Nech sa tak moc Tvojej spásy už oslávi,
Bože dobrý, láskavý!
7. Svojho Ducha Svätého,
pre mňa zarmúteného,
ponechajže pri mne, poteš sluhu svojho
na chválu mena Tvojho!
8. Bože môj milostivý
a veľmi lútoslivý!
Láskavo stráž všetky moje zlé žiadosti,
telesné náklonnosti!
9. Poteš ma v zarmútení,
posilni v pokušení,
pomôž mi vykročiť na cestu pokánia
a udeľ dar spasenia!
10. Ja chcem chváliť len Teba,
kým neprídem do neba:
tam v Tebe vždy nájdem pokoj a večnú slasť,
pozemskú keď nechám vlasť.

I. Pécselyi Király

505

260*Kluž 1751*

Ach, môj Pa - ne, pre - ná - ram - ne
 s bô - lom v srd - ci boj zvä - dzam. U - lah - če - nie,
 po - sil - ne - nie však nik - de ne - na - chá - dzam.

2. Moje zlosti, neprávosti
 sužujú mi svedomie;
 z tej úzkosti a horkosti
 kto ma vyslobodiť vie?
3. K Tebe volám, k nebies horám,
 v Tebe je nádej istá,
 že milosti mi v hojnosti
 udelíš v mene Krista.
4. Keď trest silný za zlé činy
 znášať mám, znášam vďačne;
 nech sa stane, jak chceš, Pane,
 len ma nezatrať večne!

5. Keď úzkosťou a horkosťou
 trestáš za previnenie,
 daj v tichosti, pokornosti
 niešť Tvoje navštívenie!
6. V bezmocnosti, zomdlenosti
 daj mi sám potešenie,
 nech nezúfam, ale dúfam,
 nájdem v Tebe spasenie!
7. Keď hrozného a prísneho
 súdu za hriech sa ľakám,
 potešenie, vykúpenie,
 Kriste, od Teba čakám.
8. Tvoje rany z každej strany
 zmažú viny spáchané;
 a keď umriem, dobre už viem,
 že prídem k Tebe, Pane!
9. Ty si môjho najväčšieho
 nepriateľa zahladil;
 raj stratený, spečatený
 získal mi a nahradil.
10. Tú vieru mám a v nej trvám,
 si moje potešenie,
 lebo zjavne svedčíš slávne:
 Kto verí, má spasenie!

11. Ach, i pri mne ráč úprimne
splniť svoju reč, Pane!
Tak z milosti tam k radosti
nech sa môj duch dostane!

M. Rutilius

261

Mel. Ž. 38: Pane, z Tvojho hnevu zlého

Pa - ne, na - še mno - hé zlos - ti, ne - prá -
vos - ti za - slú - žia si Tvoj hnev, trest.
Do - zre - li sme na od - pla - ty, hnev Tvoj
svä - tý mu - se - li by sme tak zniest.

2. Ale vieme, kto to uzná,
hriechy vyzná
a k Tebe sa navráti,
nájde srdce rozochvené
odpustenie
u Teba, láskavý si.

3. Preto k Tebe prichádzame,
v duši máme
bolesť, lkáme o milosť.
Odpusť našej hriešnej duši,
žiaľ nás kruší,
vidíš našu poslušnosť.

4. Pane, zmiluj sa nad nami
kajúcimi,
zastav hnev svoj, poľutuj!
Nech Ťa zmieri krv predivná
Tvojho Syna:
zabudni a sa zmiluj!

J. Keresztesi

262

Debrecín 1781

Ó, Tro - ji - ca Svä - tá več - ná,
Príd', Pa - ne, slasť ne - ko - neč - ná,
vzdy - chám cho - rý, ne - zdra - vý!
a bud' ku mne lás - ka - vý!
Bo - že, ne - o - púš - taj ma,
mo - ja ná - dej je - di - ná!

2. Už ma obklopila tieseň,
hriechy na mňa valia sa:
zmĺkla mi na perách pieseň:
unikla mi už spása?
Nie! Veď Boh mi pomoc dal
a pod ochranu ma vzal.
3. V láske na mňa vždy spomínaj,
veď sme zmluvou spojení.
Milosťou ma pozakrývaj,

v dedičstve ma upevni
vzhľadom na jediného
Syna Tvojho milého!

4. Ó, Ježišu, pomoc moja,
ochraňuj ma, buď pri mne!
Uteš ma, Kráľu pokoja,
polutuj ma úprimne!
Podstúpil si trápenie
aj pre moje spasenie.
5. Ó, Ježišu, môj Ježišu,
ráč mi svoju lásku dať!
Prijmi k sebe moju dušu,
dovoľ vždy Ťa svojim zvať!
Ponáhľaj sa, Ježišu,
zošli pomoc najvyššiu!
6. Tešiteľu, Duchu Svätý,
ó, presvieť ma celého,
hriešny som a vinovatý,
očisti ma od zlého!
Dary milosti daj mi,
vo viere ma posilni!
7. Uzdrav dušu - ničí ju hriech -
smrti svojej obetou,
premeň môjho života beh
krvou svojou presväťou!

Ona je pravá cena
milosti, vykúpenia.

8. Ó, Baránku Boží, chráň ma,
už prichádza hodina!
Povedz duši: tu je brána,
za ňou cesta jediná.
Osvieť ma, ó, Pane náš,
z knihy svojej nevymaž!

P. Ráday

263

Mel. Ž. 6: Ach, netrestaj ma, môj Pane

Rá - čil si, Bo - že, pri - ká - zať
Tvoj zá-kon za-cho-vá-vať, ctiť Ťa ne-sko-na-
le, a to nie-len na-o - ko, a - le srd-
com, hl-bo - ko mi - lo-vať Ťa stá - le.

2. Vieme, že aj blížnych treba
milovať ako seba:
hnevy zanechávať,
neublížiť nikomu,
úctu dávať zákonu
a dobre sa správať.

3. Lež beda, slabosť zdolá ma:
potomok som Adama.
Hriech ma často zvádza.
Keď však pri mne uvidíš
to, čo sám nenávidíš,
daj, nech Ťa nezrádzam!

4. Keď spravodlivý svoj hnev zas,
Bože, na mňa vylievaš,
daj, nech som si istý,
že ma z biedy, potupy
Tvoj Svätý Syn vykúpi
a budem zas čistý.

6. Len do Neho nádej vkladám,
inde len márnosť badám:
uvädne slávy kvet.
On ma pozbaví zlého,
ba aj ohňa večného
a vráti k sebe späť.

A. Szenczi Molnár

264*Kluž 1751*

Vše-mo-hú-ci Bo-že náš, my sme lu-dia hrieš-ni,

pri-zná-va-me pred Te-bou svoj stav bez-ú-teš-ný.

2. Viny naše mnohé sú,
 Pane Bože milý,
 urážkami, zlobou sme
 sa Ti odvdáčili.

3. Úmyselne, slovom zlým,
 zrakom, sluchom, falšou,
 závisťou a životnou
 správou doterajšou.

4. Preklínaním, úkladmi,
 hnevom, udavačstvom,
 na každom zle účasťou
 či napomáhačstvom.

5. Rečou planou, nevernou,
 ohováraniami,

o dobrých svojich blížnych
 zlými svedectvami.

6. Slovo Božie hlásané
 hoc nám často býva,
 nezapustí korene,
 na skale spočíva.

7. Málo lásky k Bohu v nás,
 málo lásky k blížnym,
 poverčivosť viedla nás
 často k cestám krížnym.

8. Na triezvosť sme prečasto
 zabúdali celkom,
 raz v plytvaní hynieme,
 raz v lakomstve veľkom.

9. Ako piesok, čo v mori
 hlbokom sa steli,
 tak i naše hriechy sú
 nespočítateľné.

10. Preto my na seba dnes
 pred Bohom i ľuďmi
 obžalobu vznášame
 jak zástupca súdny.

11. Nepočítaj hriechy nám
 ani previnenia,

ber ohľad na nesmiernu
cenu vykúpenia!

12. Spomeň si na svätý sľub,
veď do srdc nám vidíš,
i na milosrdenstvo,
čo ku hriešnym cítiš.

13. Úpenlivo prosíme,
ó, Bože, z milosti
netrestaj, ach, netrestaj
naše neprávosti!

14. Pane Bože, odpusť nám
skrže Syna svojho,
nech On sám nás privedie
do spasenia Tvojho!

15. Vypočuj nás, prosíme,
aj tu v tomto chráme.
Radostne v to veríme
a voláme: Amen!

Confessio generalis

265

Pozsony, koniec 13. st.

Ach, na hrieš-nu ces-tu, ach, na hrieš-nu ces-tu
ov - ca za-blú-de - ná, hlad-ná, ne-po-je - ná

mo-ja du-ša vstú-pi - la:
na smrť sa od-sú-di - la. K Te-be, môj Pas-tie-ru

a Vy-ku-pi-te - ľu, vo-lám, daj, a-by ži - la!

2. Zachraňuješ, Pane, zachraňuješ, Pane,
ovce svoje stratené,
krvou svojou svätou na kríži preliatou
k Tebe prinavrátené.
Volám v pokornosti, v srdca úprimnosti,
daj mi svoje spasenie!

3. Stojím, hľa, pred Tebou, stojím, hľa, pred Tebou,
zmiluj sa aj nado mnou!
Veď som často zjavne a neraz aj tajne
kráčal slepý hriechu tmou.
Prosím v pokornosti a v poníženosti:
chráň ma milosťou svojou!

4. Hoci moja viera je dnes ako včera -
len jak zrnko horčičné,
priznávaj sa ku mne, uč ma žiť rozumne,
nech nezahyniem večne!
Nech ma vychováva Tvoj Duch a mi dáva
aj víťazstvo konečné!
5. Kým som v časnom tele, daj, aby som vrele,
úprimne Ťa miloval
a v života kvete aj na tomto svete
v čistote sa radoval,
svoje povolanie na Tvoju česť, Pane,
vždy verne vykonával.
6. Skloň sa ku mne, Pane, svoje požehnanie
ráč mi, prosím, udeliť,
veď si z lásky ku mne ráčil preukrutne
trpieť, s Otcom ma zmieriť.
Nuž, a keď príde čas, Ty dáš mi v nebi vlasť,
budem Ťa tam velebiť.

Zengedező mennyei kar 1696

266

J. Barnby

Pod far-chou hrie-chov kle-sol som, Tvoj hlas však
o - slo - vil ma vtom. O-bet-ným bol si
Ba - rán - kom. Pri - jmi ma, Je - ži - šu!

2. Na duši veľkú farchu mám,
no neodstránim ju ja sám.
Na Teba len sa spolieham.
Prijsmi ma, Ježišu!
3. Ach, bolesť je môj krutý hosť
a pochýb mávam v duši dosť -
raz je v nej vzdor, raz sklúčenosť.
Prijsmi ma, Ježišu!
4. Som slabý a tme napospas,
Tvoj poklad nedokážem nájsť,
nevidím Tvojej moci jas.
Prijsmi ma, Ježišu!

5. Raz zmizne hrádza posledná,
v moci ich Tvoja milosť má.
Osvieť mi dušu svetlom dňa!
Prijmi ma, Ježišu!

6. Ó, Pane, veľkú prosbu mám,
vyjav mi svojej lásky plam
už tu a potom hore tam!
Prijmi ma, Ježišu!

Ch. Elliott

267

Kódex Kájoni, 17. st.

Od-pusť, Pa-ne Bo - že, hrie-chy mo-jej mla-
dos - ti, kto-ré mo-ju vie - ru po-zba-vi - li
stá - los - ti, od-pusť pre-vrá-te - nosť,
od-stráň po-škv-r-ne-nosť, zmier-ni du-še ťaž-kos-ti!

2. V neduživom tele duša, smútkom zvieraná,
v nečistote blúdi ako búrkou kmášaná,
v hriechu, prelaknutí je tak v ustrnutí,
v pochybnostiach zmietaná.

3. K Tebe sa chce opäť moja duša obrátiť,
ľarchu svojich hriechov v Tebe chcela by stratíť.
Ale sa Ťa bojí, keď pred Tebou stojí,
nevie sa už odvážiť.

4. Nemá nič, s čím by už pred Teba predstúpila,
čím by Tvoju lásku opäť si vykúpila,
čím by Tvoj hnev veľký zmiernila naveky,
aby sa Ti ľúbila.

5. Ó, povzbud' ma, Bože, aj slovom zaslúbenia,
že ma Ty vytrhneš z večného zatratenia.
Nech ma oblažuje, dušu utišuje
Tvojho mena slávenie!

6. Nuž, obráť sa, duša, k Bohu rýchlo, s vďačnosťou,
vrúcne k Nemu volaj celou svojou bytosťou,
ver Mu, Premúdremu, odovzdaj sa Jemu,
veď oplýva milosťou!

7. Verme až naveky bezvýhradne len v Neho,
s Ním budme a chráňme vždy sa hriechu hrozného,
nech je požehnané láskavé a slávne
meno Boha večného!

B. Balassi

268

W. B. Bradbury

Tak, a - ký som a nič ne - mám, len

na Tvo-ju krv po-ze-rám. Ty ma však vo-láš

deň čo deň, Ba-rán-ku Bo - ží, ja i - dem!

2. Tak, aký som, už nečakám,
že sa zmyjem a spasím sám,
len v Teba stále dúfať smiem,
Baránku Boží, ja idem!
3. Tak, aký som - hoc čierny mrak
zatemnil mojej viery zrak
i ducha zvierajú všetci: jak:
Baránku Boží, ja idem!
4. Tak, aký som - len samá zlosť!
No zdravia, svetla pre radosť
nájdem u Teba stále dosť.
Baránku Boží, ja idem!

5. Tak, aký som - hoc to poznáš,
prijmeš ma, spasíš, požehnáš
a svoj slub slávne zachováš:
Baránku Boží, ja idem!

6. Tak, aký som, ó, Pane môj,
idem, srdce mi upokoj!
Si poklad, môjho blaha zdroj.
Baránku Boží, ja idem!

Ch. Elliott

269

J. Glosius

Ja bied-ny tvor, ja bied-ny hrieš-nik, vi-dím svo-ju
 Ó, Bo-že môj, hľa, mo-je kro-ky do zá-hu-by

1.
 veľ-kú bie-du.
 več-nej ve - dú. Po-moc kto po-dá mi

2.
 z lu - dí, keď ma stih-nú Tvo-je sú - dy?

2. Dnes duša lká,
 veď v ťažkom jarme
 mocou tmy je zotročená,
 slobodu
 ani očistenie
 na zemi nik pre mňa nemá.
 V slzách Ťa prosím, ó, Pane,
 len o Tvoje zľutovanie.
3. Hľa, aký žiaľ
 má srdce moje,
 množstvom hriechov obťažené!
 Ó, zhliadni naň

Ty, Otče z neba,
 zošli svoje odpustenie!
 Krvou len Božieho Syna
 bude zmytá moja vina.

4. Ó, ozvi sa!
 Daj potešenie!
 Za svoje ma prijmi dieťa!
 Nech počuť smiem
 tie vzácne slová:
 Som tvoj Otec, milujem ťa,
 život ti dávam dnes nový,
 vykúpenie v Ježišovi.

M. Ch. Titius

270

V. Kalina

K Te-be, Kris-te, pri-chá-dzam v po - ko - re

srd-ca mdlé - ho; ach, po-sil-ni ma Ty

sám v ťaž-kos-tiach sve - ta zlé - ho!

2. Neunesiem tiaž kríža,
slabé sú bedrá moje,
zlé dni sa ku mne blížia:
v duši mám samé boje.

3. Dosť zla je dookola,
ťažoba hriechov morí
a moja hriešna vôľa
prieči sa Božej vôli.

4. Uprostred sveta, Kriste,
hyniem už vo dne v noci,
zahyniem celkom iste,
ak nie si na pomoci.

5. Pomôž mi, ó, môj Pane,
úprimne dúfam v Teba:
v duši keď mier nastane,
hneď pocítim slasť neba.

J. Svoboda

271

Vid', ó, Pa - ne, sl-zy vre - lé, te-čú - ce z o -
u-zrieš mo - je ži-tie ce - lé, a-ké je v o -

čí mo-jich,
čiach Tvo-jich. Skú-ma - te - ľu srd-ca môj-ho,

po-znal si bie-du mo-ju; muž, uj-mi sa ma, hrieš-

ne - ho, daj z ne - bies po-moc svo - ju!

2. Teba, prameň vody živej,
opustil som, uznávam,
zablúdiac na ceste krivej
k biednym prázdny cisternám.
Nechceš ma však usužovať,
lež mi pomôcť, dať mi piť;
chceš ma spasiť, ochraňovať
a k sebe ma pritúliť.

3. Aký šťastný je a čistý
deň, ktorý Pánovi dám!
Pokorené nenávisti
k Tvojim nohám už skladám.
Tu vchod nebies otvára sa,
prísľub budúcej slávy,
rozochvená duša jasá,
s anjelmi Boha slávi.

4. Len keď chutnám tú rajskú slasť,
priazňou sveta pohrdám.
Keď mi dávaš nebeskú vlasť,
na zlosť sveta nič nedbám.
A rád Tvoje jarmo nosím,
príjemné si mi ho dal,
bremä Tvoje vziať si prosím,
len odo mňa úzkosť vzdial!

5. Hotový som a chcem verne
s Tebou vždy spojený byť,
no telo mdlé, unavené
môže ducha oslabiť.
Dokáž Ty sám, ó, môj Pane,
silu v mojej slabosti!
Srdce svetom oklamané
očisti mi z milosti!

J. Baštecký

272

K. Voietländer

Do cu-dzi-ny, do cu-dzi - ny šiel som spur-ne
z vlast-nej vi-ny. Pri-šla bie-da, po-hr-da-nie, hla-dom
mriem, veď česť, i-ma - nie roz-mr-hal som so zlý-mi.

2. Utešený, utešený
diel mi Otcom udelený!
Doma som vždy mohol bývať,
voľnosť, pokoj, česť požívať,
všetkého som zbavený.

3. Ó, jak kvílím, ó, jak kvílím,
že som blúdíl svetom šírym,
opustil Otca drahého,
čo ma choval nehodného,
zhrdol som Otcom milým.

4. Vrátim sa späť, vrátim sa späť,
už poznám správnu odpoveď:
k Otcovi prídem z cudziny,

odpustí mi všetky viny,
keď Mu k nohám padnem hneď.

5. Ach, Otče môj, ach, Otče môj,
zľutuj sa, hľaď, v srdci mám bôľ!
Nehodný som synom Ti byť,
daj, len nech smiem u Teba žiť
jak najatý sluha Tvoj!

6. Ó, slasť silná, ó, slasť silná,
plesá nebeská rodina.
Syn, ktorý sa dávno stratil,
domov k Otcovi sa vrátil.
Ó, chváľme Hospodina!

Piesne pobožné 1929

273

Mel. č. 260: Ach, môj Pane, prenáramne

Ó, spo-meň si na mňa, Pa - ne,
le - bo ne-mám i-né - ho, čo chrá-nil by
ma od-da - ne, pria-te-la ú-prim-né - ho!

2. Ó, spomeň si na mňa, Pane,
v hriechoch ponoreného,
lebo ma ťaží náramne
ťarcha svedomia zlého!

3. Ó, spomeň si na mňa, Pane,
keď číha pokušenie;
keď proti mne svet povstane,
daj silu, potešenie!

4. Ó, spomeň si na mňa, Pane,
podpieraj ma krehkého,
aby som Ťa ctil vždy zjavne
zo srdca úprimného!

5. Ó, spomeň si na mňa, Pane,
keď sa všetko zošerí
a dych smrti ma ovanie
a chlad sadne na pery!

6. Ó, spomeň si na mňa, Pane,
a nech zásluhy Tvoje
skrze vieru a pokánie
vymažú hriechy moje!

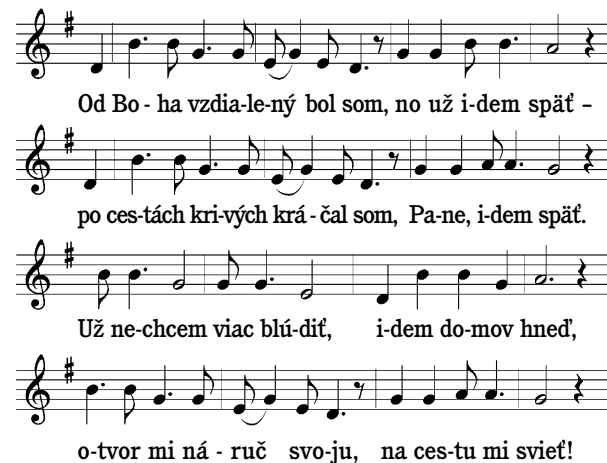
Piesne pobožné 1929

274*Strasbourg 1539*

Ó, Bo-že ve-leb-ný, pro-sím Ťa zro-ne-ný,
 vy-po-čuj mo-je lka-nie! Ty tr-váš od ve-kov,
 ja kle-sám do hrie-chov, ach, daj mi po-žeh-na - nie!

2. Ó, Bože vznešený, buď pri mne v trápení,
 srdce mi rozveseľuj!
 Ó, svätý Bože môj, v súžení pri mne stoj
 a daj mi myseľ smelú!
3. Ó, Bože jediný, vždy, keď svet hrozí mi,
 dávaj mi pomoc svoju!
 Ó, Bože láskavý, veď krok môj váhavý,
 posilňuj vieru moju!
4. Ó, Bože na nebi, splň moje potreby,
 daj dosť síl, priviň, pohľad!
 Ó, Bože premocný, vo dne či za noci
 mi rozjasnievaj pohľad!

5. Ó, Bože, môj Pane, prosím Ťa oddane,
 pozbav ma pokušenia!
 Ó, starosť o mňa maj, v hriechu ma nenechaj,
 z milosti potešže ma!
6. Ó, Pane večnosti, viď moje slabosti
 a daj mi milosť svoju!
 Ó, večná dobrota, na konci života
 obšťastni dušu moju!

*P. Ráday***275***W. J. Kirkpatrick*

Od Bo-ha vzdia-le-ný bol som, no už i-dem späť -
 po ces-tách kri-vých krá-čal som, Pa-ne, i-dem späť.
 Už ne-čcem viac blú-diť, i-dem do-mov hneď,
 o-tvor mi ná-ruč svo-ju, na ces-tu mi svieť!

2. Dost vzácnych dní už našlo zmar,
už sa náhlím späť,
prúd horkých slz mi zmýva tvár,
Pane, idem späť.
Už nechcem viac blúdiť,
idem domov hneď,
otvor mi náruč svoju, na cestu mi svieť!

3. Som zomdlený, sýty hriechu,
už sa vraciam späť
po milosť a po útechu,
domov idem späť.
Refrén:

4. Mne duša hynie, srdce lká -
nuž, sa vraciam späť.
Mňa vedie nádej preveľká -
Pane, idem späť.
Refrén:

5. Pod bremenom ťaživých vín
už sa vraciam späť.
I za mňa umrel Boží Syn!
Otče, idem späť.
Refrén:

6. Tá Jeho krv môj zmýva hriech,
ja už bežím späť,

som belší ako čerstvý sneh -
ach, som doma späť!
Už nechcem viac blúdiť,
tak už som doma!
Otče, prijal si ma späť do svojho lona!

Piesne pobožné 1929

276

Pre-bud' sa, kres-ťan, zo sna ťaž - ké - ho,
ho - tuj sa vojsť pred Pá-na več-né - ho;

dl-há noc už do-ko-ná-va, po nej no-vý deň už

vstá-va, už ťa ví - ta, pre-kva-pí ťa

Že-ních dáv-no slú-be - ný!

2. Jeho hlas znie už po celej zemi:
Obráťte sa ku mne, všetci verní!
Kto mi bude úctu vzdávať
a vždy sa mi odovzdávať,
prikážem mu k stolu môjmu
sahnúť v mojom kráľovstve.

3. Zanechaj už hriešnosť vyčkávania,
vstaň a pusť sa do práce už zrána,
zobleč rúcho lži a zlosti,
obleč šat spravodlivosti,
nový, celý čistý, biely
a Pán ti dá pochvalu.

4. Už sa blíži velebná tá chvíľa,
v ktorej sa nám Božie sľuby splnia;
hľa, pukanie ratolestí
nové, večné leto veští;
pokoj stály, dokonalý
už veriacim rozkvitá.

5. Ó, Ježišu, k Tebe stále vzhliadam,
ochranu, spásu pri Tebe hľadám:
daj, nech aj vo zvyšku času
načúvam rád Tvojmu hlasu,
nech ma vodí, znovuzrodí
Tvoj Duch sily, múdrosti!

6. Keď však v deň súdny budem musieť vstať
z temnoty hrobu k Tebe sa už brať,

a keď trúby hlas zobudí
všetkých v zemi spiacich ľudí,
daj, nech z prachu bezo strachu
pred Tvoj trón sa postavím!

L. B. Kašpar

277

H. Nyberg

Je - ži - šu, krot - ký zrak Tvoj
až do dna hrie - chy pre - ni - ká.
Kiež ne - za - vrh - ne hrieš - ni - ka,
Je - ži - šu, krot - ký zrak Tvoj!

2. Ježišu, krotký zrak svoj
upieraš na mňa, keď klesám;
dá mier a odpustenie nám,
Ježišu, krotký zrak Tvoj.

3. Ježišu, krotký zrak Tvoj
aj obviňuje, viem to, viem;
zhrešil som, veľmi ľutujem,
Ježišu, krotký zrak Tvoj.

4. Ježišu, krotký zrak Tvoj
odsúdiť môže, viem však tiež,
že znova na mňa pozdvihneš,
Ježišu, krotký zrak Tvoj.

L. Stenbäck

278

Ob - nov ma, svet - lo z vý - sos - ti,
nech mi srd - ce kvit - ne v cnos - ti,

538

du - cha, te - lo nech o - žia - ri
jas - nosť Tvo - jej svä - tej tvá - ri!

2. Zlé žiadosti potlač vo mne,
stvor mi srdce čisté, skromné;
drž ma v silnej Ducha zbroji
a posilňuj v dobrom boji!

3. Daj mi ducha ochotného,
urob zo mňa poslušného;
nech mi už nič milé nie je,
len to, v čom máš zaľúbenie!

4. Nech sa môj duch k Tebe vinie
a nech nehľadá nič iné,
nech raz v jasnej žiare neba
hľadím tvárou v tvár na Teba!

Piesne pobožné 1929

539

279

J. Langran

Ó, Bo-že Ot - če mi - lo - srd - ný náš,
 s ka - jú - cim srd - com pred se - bou nás máš,
 slá - vi - me Tvo - je me - no vzne - še - né,
 o mi - losť pro - sí - me Ťa skrú - še - ne.

2. Staráš sa o nás, všade chrániš nás,
 bedlivým zrakom na nás pozeráš.
 Vždy nás zahŕňaš milosrdenstvom,
 aká je to slasť byť v lone Tvojom!
3. Nie, nie sme hodní Tvojej dobroty,
 zlú cestu máme, neverní sme Ti.
 Po Tvojom slove túži každý z nás,
 za svoj ľud prijmi nás, ó, Bože náš!

540

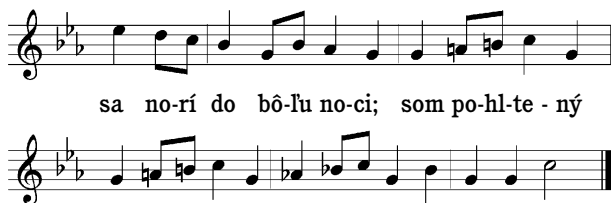
4. Pre Krista Pána prosíme Ťa dnes,
 pre lásku krvou splatenú nás teš,
 udeľ nám milosť svoju slúbenú,
 priviň nás k srdcu svojmu drahému!

L. E. Whitmore

280

Ó, Bo-že, pro - sí - m, po - zri sa na mňa, po - zri z ne -
 bes - kej vý - sos - ti! Vo tme sa trá - pim,
 po - môž, ach, po - môž! O - s vieť ma svet - lom mi - los -
 ti! Sl - za - vý ob - lak za - stie - ra o - či, srd - ce

541

sa no-rí do bô-lu no-ci; som po-hl-te - ný
tmou u-tr-pe-ní, ó, veľ-ký Bo-že, po-môž mi!

2. Že nie som Tvojej milosti hodný,
vzdnávam, v prachu vyzdnávam.
Pane, si svätý, ja hriechov ťažkých
za sebou, veď vieš, mnoho mám.
Čo trpím, tresty sú podľa práva,
preč je už moja nevinnosť, sláva,
no v tmavej noci len k Tebe oči
obraciam, čakám na Teba.

3. Poslal si svojho Syna milého,
aby nás spasil z milosti.
Hroznú bolesť musel pretrpieť
a podstúpiť smrť v úzkosti.
Zomrel On, Svätý, ťažký dlh splatil,
zahladil smrť a nevinu vrátil.
Nieto viac noci, veď Tvojej moci
a lásky svetlo žiari nám.

4. Nuž, k tomu svetlu jasnému i ja
obraciam srdce zovrené.

Pozri naň, Bože, v milosti veľký,
krvou Pána je skropené.
Pozhovej, odpusť! Pre Jeho rany
otvor mi, otvor pokoja brány!
V súžení, v noci víťazstvo moci,
ó, Hospodine, dopraj mi!

M. Royová

281

T. Hastines

Ska-la ve-kov je - di-ná, stíš mi srd-ce, u-kry ma!
Vnor ma v svä-tej kr-vi zdroj, ra-ny po hrie-choch mi zhoj!
Príd, ó, príď mi na po-moc, od-pusť hriech, znič je-ho moc!

2. Čo mi nárek pomôže?
Ty pomôž mi, ó, Bože!
Ty riad' žitia môjho púť,
tak nemusím zahynúť.
Neviem kade, neviem kam;
k Tebe sa len utiekam.

3. Prázdné ruky vystieram,
horké slzy prelievam,
nahý som - odev mi daj,
bezmocného požehnaj!
Počuj vrúcnych prosieb hlas,
Spasiteľu, spas ma, spas!

4. Až mi časnej smrti mráz
zavrie oči pre svet raz,
daj, nech otvoria sa tam,
kde Ty súdiš budeš sám!
Skala vekov jediná,
stíš mi srdce, ukry ma!

A. M. Toplady

2. VYKÚPENIE ČLOVEKA

282

Hamburg 1690

Ó, Hos - po - di - ne, Te - be spie - vam:
Do chvá - lo - spe - vov du - šu vlie - vam,

nik sa Ti v slá - ve rov - nať ne - mô - že.
len Te - ba o - sla - vu - jem, môj Bo - že!

544

Ó, príď a po - môž, dra - hý Pa - ne môj, Ty,

Le - kár naj - vyš - ší, mi srd - ce zhoj!

2. Priviň ma, Otče, k Ježišovi,
lebo Tvoj Syn ma k Tebe pozdvihol.
Ďakujem Ti, Stvoriteľovi,
za dobrotu, ktorou mi mierniš bôľ.
Daj Ducha svojho pocítiť dary,
chváliť Ťa chcem s veselostou v tvári.

3. Neprosím od Teba nič iné,
len čo si v Duchu Svätom pripravil.
Čo treba, splniš, Hospodine,
veď Ježiš k Tebe cestu upravil.
On pre mňa trpel, pre mňa krvácal,
tak svojou smrťou spásu prinášal.

4. Dobré, že mám už Prostredníka,
Ježiša na pravici Tvojej tam.
Verím, že vďaka kajúcnika
i všetky prosby dôjdu k výšinám.
Pred Tebou skláňam svoje kolená
na slávu Tvojho svätého mena.

B. Crassellius

545

283

Šamotulský kancionál 1561

Kú - pil si ma, Pa - ne, se - be.
 S a - kým da - rom mám prísť k Te - be?
 Daj, nech srd - ca môj - ho vďač - nosť
 pô - so - bí Ti veľ - kú ra - dosť!

2. Dokiaľ žijem, chcem Ťa chváliť,
 od všetkých sa hriechov vzdialiť,
 daj mi k tomu pomoc z neba,
 nech viac nekrižujem Teba!

3. Ó, daj, nech moc kríža Tvojho
 ťahá k Tebe ducha môjho!
 V Tvojej smrti môj hriech zhynie,
 z Tvojich rán mi zdravie kynie.

4. Daj, nech duša neduživá
 v modrinách Tvojich oživa;
 ja sa vždy, na každom kroku
 vierou viniem k Tvojmu boku.

5. Držať sa Ťa budem, Kriste,
 viem, že raz aj do mňa iste
 sám vpustíš života prameň:
 Ach, staň sa tak, Kriste, amen!

J. A. Komenský

284

R. Fudge

Ó, ú - žas - ná je mi - losť tá,
 kto - rou som spa - se - ný.
 Ja stra - til som smer ži - vo -
 ta, hľa, už som náj - de - ný.

2. Tá milosť súd mi zjavila
a strachu zbavila,
keď vieru vo mne zrodila,
pre Krista spasila.

3. Už prešiel som cez ťažkosti
a skúsil súženie,
to vďaka len tej milosti,
čo domov dovedie.

4. Boh zaslúbil mi dobre len,
v tom Slove nádej mám,
tou milosťou ma každý deň
Boh vedie napriek tmám.

5. Hoc by som žil aj stovky liet
a len Ho sláviť mal,
no vďačnosti dosť nikdy niet
za milosť, čo mi dal.

J. Newton

285

K. Royová

Na Kris - ta svo - je hrie - chy zlo -
ved' On, Ba - rá - nok ti - chý, nie -

žil som už ce - le,
sol ich na te - le. Môj hriech a mo - ju

vi - nu u - kryl do svo - jich rán: bez

Ne - ho du - še hy - nú, ja však v Ňom spá - su

mám, ja však v Ňom spá - su mám.

2. K Nemu všetky bolesti
nesiem i nádeje;
On mi odpúšťa tresty,
v Ňom každá pomoc je!

I svoj žiaľ nesiem k Nemu,
starostí bremená,
On dá liek mne slabému
a k sebe pozve ma,
a k sebe pozve ma.

3. V Ňom duša odpočinie,
keď v bojoch ustala;
On ju k srdcu privinie,
aby sa nebála.
Jak sladký zvuk to v dušiach:
Pán, Kristus, Spasiteľ!
Kiežby vo všetkých ušiach
po celom svete znel,
po celom svete znel!

4. Z milosti Jeho chcem byť
pozbavený viny:
chcem hlásať, kým tu mám žiť,
Jeho cnosti, činy.
Keď do knihy života
moje meno vpíše,
nech ma berie rýchlo ta,
do nebeskej ríše,
do nebeskej ríše!

M. Royová

286

E. H. Gebhardt

Za te - ba na krí - ži Bo - ží Syn
zo - mie - ral, vy - lial tam svo - ju krv,
sám se - ba v o - beť dal. Pri - jmi tú spás -
nu zvesť, šír Je - ho slá - vu, česť!

2. Pán chodil po zemi
v chudobe, v úzkosti,
aby si naveky
prebýval v radosti.
Všetkého On sa vzdal.
Čo si Mu za to dal?

3. Spasenie vydobyl,
premohol hriechu noc.

Priniesol zmierenie,
nad smrťou získal moc.
Všetko to v Ňom už máš -
čože Mu za to dáš?

4. Venuj Mu život svoj
v smútku i v radosti!
On poklad bude tvoj
tu i vo večnosti.
Do služby sa Mu daj
a na Ňom vždy dost' maj!

E. H. Gebhardt

287

J. Zündel

Lás-ka Bo-žia, si naj - vyš-šia, Ty, dar
ne-bies, zo - stúp k nám, nech tu v nás je Tvo-
ja rí - ša, sprav si v nás mi - los - ti chrám!

552

Je - žíš, Tvo - je zlu - to - va - nia bez kon-
ca sú, bez hrá - dzí, Tvo - ja lás - ka nech
sa sklá - ňa k nám a v nás nech ví - ťa - zí!

2. Ó, daj ducha lásky, Pane,
každej duši súženej
a nech sa dedičom stane
Tvojej spásy slúbenej!
Zbav nás puta hriechu zlého,
Alfa i Omega buď,
pôvod i koniec všetkého
a k slobode srdcia vzbud'!
3. Mocný si, nuž, vyslobod' nás,
nový život daruj nám,
vráť sa k nám a stále vod' nás
a neopúšťaj svoj chrám!
Ďakovať Ti chceme zase
a verne Ťa vždy sláviť
i slúžiť Ti v každom čase,
Tvojou láskou sa chváliť.

553

4. Všetko nové v nás konaj si,
očisti, posväť si nás,
nech nám nastanú dni spásy,
keď nás vrátiš k sebe zas!
Potom v jase novej slávy
budeme už žiť v nebi,
skloníme tam svoje hlavy
v ríši lásky, veleby.

Ch. Wesley

288

Partitúra A. Škultétyho 1798

Je-žiš, svet-la môj-ho zdroj, v srd-ci svo-jom
Dal si za mňa ži-vot svoj, do hrie-chu čo
ple - sám.
kle - sám. Za bo-les - ti, za stras-ti,
za úz-kos - ti smr - ti ne-siem chvá-ly
vďač-nos-ti, prí-jem-né nech sú Ti!

554

2. Predivný si, Bože náš,
v svojej večnej rade,
prevelkú Ty lásku máš
ku hriešnikom všade.
Človek, to je publikán,
hriechom porušený,
pomstu zaňho nesie Pán,
Vykupiteľ verný.

3. Ach, môj život márností,
Spasiteľu milý,
moje hriešne žiadosti
smrť Ti spôsobili.
Za strhaný šat - môj hriech -
ohyzdný a strašný,
rúcho biele ako sneh -
milosť - podávaš mi.

4. Súdy Boha večného
či by som bol zniesol?
Nesmel by som pred Neho,
do záhuby klesol!
No mám v Tvojich zásluhách,
Ježiš, v Tvojom diele,
život, silu, slávu, ach,
vykúpenie celé!

H. Held

555

Vyznanie viery

289

Mel. Ž. 30: *Velebím Ťa Hospodine*

Bo - že! V tme reč Tvo - ja skve - lá
 je nám jas-ným lú - čom svet - la.
 Re - či úst Tvo-jich ču - je - me -
 všet - ky sú prav - dy pra-me - ne.
 Daj, čo o - ča - mi ne - ví - da - me,
 nech vie - rou do srdc pri - jí - ma - me!

2. Bože, pevne v to veríme,
 že čo slúbiš, obdržíme;
 obráti sa k nám tvár Tvoja;
 sluby Tvoje mocne stoja,

556

že nám dáš hriechov odpustenie
 a z milosti večné spasenie.

3. Za to všetko Ti ďakujem
 a verne sa usilujem
 milovať vždy Pána Krista,
 v ktorom Tvoja láska čistá
 dotkla sa mojej duše hriešnej
 a povedie ju k spáse večnej.
4. Bože, drž ma v cirkvi pravej,
 posilňuj vo viere zdravej,
 a keď ma svet k sebe ťahá,
 ja, ratolesť Krista pravá,
 chcem v Ňom mať príklad nažívania
 počas pozemského trvania.

J. Lengyel

290

Mel. Ž. 91: *Kto ochranu Najvyššieho*

Ve - rí - me v jed-né - ho Bo - ha,
 kto - ré - ho zem aj ob - lo - ha
 Ot - ca vše - mo - hú - ce - ho,
 o - sved-ču - je sa - mé - ho;

557

stvo - ril nás na svoj ob - raz Pán
vo svo - jej lás - ka - vos - ti,
keď ska - za hro - zi - la už nám,
zas nám dal dar mi - los - ti.

2. Veríme i v Syna Jeho,
Krista Ježiša Pána,
jediného a pravého,
v Ňom je naša ochrana.
Počatý z Ducha Svätého
z panny sa nám narodil,
aby človeka hriešneho
zo skazy vyslobodil.
3. Zjavil sa svetu Kráľ ten včas
a na osliatku prišiel,
keď v Jeruzaleme pre nás
na kríž pokorne išiel,
zomrel a pochovali Ho,

do pekiel tiež zostúpil.
Vstal z mŕtvych, u Otca svojho
je, na nebesá vstúpil.

4. Odtiaľ príde súdom svätým
súdiť živých i mŕtvych,
pripravte sa, Božie deti,
na blízky príchod tých chvíľ,
pamätajte: blízko je Pán
a dá vám veniec slávy.
On Vykupiteľ je váš sám,
On váš Spasiteľ pravý.
5. Veríme v Ducha Svätého,
veriacich Tešiteľa,
o cirkvi veríme Jeho,
že v Ňom je svätá celá,
jej Ženích a aj jej Hlava
je Syn Boha živého,
a to je i naša sláva,
veď sme pravý ľud Jeho.
6. Veríme tiež vrúcne, silne
aj v hriechov odpustenie,
dosahujúc neomylne
v Ňom ospravedlnenie.
Nie nám, Pane Bože, nie nám,
ale Tebe patrí česť,
veď Ty si náš záchranca sám,
v Tebe nie je žiadna lešť.

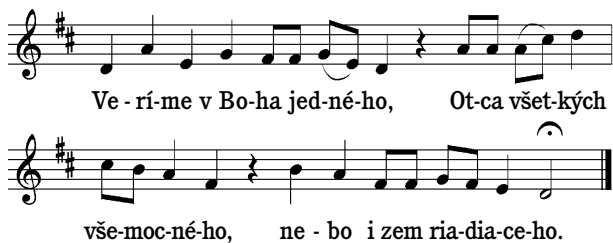
7. Veríme a vyznávame
tela z mŕtvych vzkriesenie,
z Tvojej ruky prijímame
len z milosti spasenie.
V novom tele Boha Syna
uzrieme vzkrieseného,
keď nastane tá hodina
slávna príchodu Jeho.

8. Hoc sme slabí, hriešni ľudia,
predsa Bohu veríme,
hoc aj srdcia naše blúdia,
kajúcne sa koríme,
lebo večný život dáva
všetkým, ktorých oslovil.
Buď Ti za to, Bože, sláva,
že si si nás vyvolil!

J. Tranovský

291

Rohov kancionál 1541

Ve - ri-me v Bo-ha jed-né-ho, Ot-ca všet-kých
vše-moc-né-ho, ne - bo i zem ria-dia-ce-ho.

560

2. I v Ježiša, Syna Jeho,
nášho Pána nebeského,
Duchom Svätým počatého.

3. Z tela panny na svet vstúpil,
pod Pilátom smrť podstúpil,
aby nás hriešnych vykúpil.

4. Z hrobu do pekiel zostúpil,
v tretí deň hrot smrti zlomil,
potom na nebesá vstúpil.

5. Na pravici Božej sedí,
na svet milostivo hľadí,
svoju cirkev s láskou riadi.

6. Odtiaľ príde, Spravodlivý,
súdiť mŕtvych, súdiť živých,
ľud Boží, buď pamätlivý!

7. Ducha Svätého vzývame,
cirkev svätú vyznávame,
spoločenstvo svätých máme.

8. Veriac v hriechov odpustenie,
veríme v tela vzkriesenie,
večný život a spasenie.

Cantus catholici 1655

561

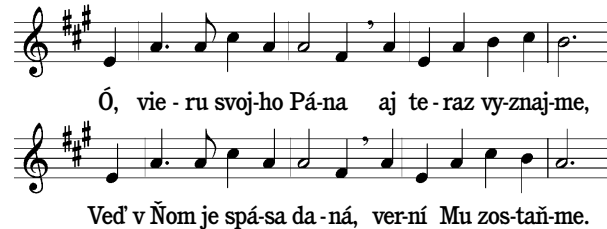
292*Mel. č. 557: Ježíšu, ráč sám cestu raziť nám*

Ot - če náš, Ty sám mi - losť u - deľ
 nám, k Te-be sa vždy u - tie-ka - me,
 Te - be pros-by po - sie - la - me, o čo
 žia - da - me, u Te - ba má-me.

2. Milostivý buď,
za hriech neodsúd!
Uč nás veriť Ti vždy, Pane,
daj, aby sme neprestajne
česť Ti vzdávali,
k Tebe kráčali!
3. Žehnaj zvesti tej,
uč vždy veriť jej,
že Kristus je naším Pánom
v čase tu nám vymeranom

a že On vždy sám
chce pomáhať nám.

4. Dovoľ túto zvesť
životom vždy niest
a vystroj nás Duchom svojim,
nech každý z nás svedkom Tvojím
je tu v časnosti
z Tvojej milosti!
5. Dobrý Bože náš,
láskavo uč nás
v búrkach žitia nepodľahnúť,
na Teba sa vždy spoľahnúť,
sám vždy s nami buď,
lebo sme Tvoj ľud!

*J. Čontofalský***293***Mel. č. 543: Dnes s Kristom proti hriechu*

Ó, vie - ru svoj-ho Pá-na aj te - raz vy-znaj-me,
 Veď v Ňom je spá-sa da - ná, ver-ní Mu zos-taň-me.

Náš Pán je Je-žiš Kris-tus, v Ňom Bo-ha po-zná-me,
s Ním no - vý ži - vot žiť tu aj več-ne mô-že - me.

2. On prvorodený je
a večný Boží Syn,
svet stvorený v Ňom žije
a všetko trvá s Ním.
On počiatok je nový
a nové stvorenie.
Je cirkvi základ pevný,
jej cieľ a určenie.

3. Len vďaka Jeho krvi
sme s Bohom zmierení.
Zo vzkriesených je prvý,
Ním sme už vedení.
On pokoj je na zemi
i v nebi zjavený
a pre svet zotročený
mier Bohom zoslaný.

4. On všetkého je plnosť,
aj Božej večnosti

a Jeho ríše hojnosť
nám dáva z milosti.
V Ňom život dostávame,
Duch Svätý býva v nás.
Keď vieru vyznávame,
aj On nás vyzná raz.

M. Hamari

Svätá Trojica

294

Ph. Nicolai

Ha - le - lu - ja! Češť a slá - va
Od ve - kov až do več - nos - ti,

náš - mu Bo - hu nech sa vzdá - va,
Pán Boh náš pl - ný mi - los - ti,

za všet - ky skut - ky Je - ho!
buď cte - ný od kaž - dé - ho! Sláv - te,

vrav - te: Svä - tý je Boh, Pán zá - stu - pov na vý -

sos - ti! Slá - va buď Je - ho mi - los - ti!

2. Haleluja! Aj Kristovi,
že ísť na smrť bol hotový,
nesme chvály s piesňami!

On nás za svoj ľud vyvolil,
od večných múk oslobodil
a zasnúbil sa s nami.
Hrajte, znajte:
Láska večná, nekonečná tam na kríži,
tá nám Ho navždy priblíži.

3. Haleluja! Aj Svätému
Duchu, obidvom rovnému,
vzdajme chválu srdečnú!
Ním sme znova narodení,
k Ženíchovi privedení
na svadbu v nebi večnú.
Jasne hláste!
Náš hlas krásne nech tam zaznie
v hudbe novej,
v piesni večnej Baránkovej!

4. Haleluja! Nech češť, sláva
nášmu Bohu sa dnes vzdáva,
v Trojici jedinému!
Nuž, s anjelským sa i náš ples
s vrúcnuou vďakou k nebu povznes
tam k trónu nebeskému!
Amen, amen,
Svätý je Boh, Pán zástupov na výsosti!
Sláva buď Jeho milosti!

W. A. Teller

295

Kluž 1751

Ó, Bo - že Ot - če, več - ne si svä - tý
v ne - bi na vý - ši-nách! Stvo - ril si, cho - váš
nás, svo - je de - ti v zem-ských pus - ta - ti - nách.

2. Svätý je aj náš Ježiš Kristus Pán,
čo z neba zostúpil.
Aby otvoril nám nebeský stan,
draho nás vykúpil.
3. Svätý Duch, čo je rovný Otcovi
i Synovi Jeho;
poteší myseľ, pokoj obnoví
v srdci veriaceho.
4. Česť, chvála, sláva Trojici Svätej
nech je na výsosti!
Boh náš kraluje v jednej podstate
božskej velebnosti.

Debrecín 1592

296

Kluž 1751

Te - ba, ó, Bo - že, všet - ci kres - ťa - nia
ra - dost - ne chvá - li - me, jak
Ot - ca, Sy - na i Du - cha Ľa ctí - me.

2. Teba na nebi vrúcne vebí
anjelský zbor veľký,
v čistej svätosti slávi Ťa naveky.
3. Svätý si, svätý, svätý, ó, Bože
na nebies výsosti,
a zem je plná Tvojej velebnosti.
4. Vernosť prorocká i apoštolská
je vzor, prameň sily
pre všetkých Tvojich, aby Ťa vždy ctíli.
5. Chválime iste i Teba, Kriste,
Synu Boží večný,
za našu spásu prijmi hold srdečný!

6. Ó, Duchu Svätý, v láske bohatý,
i Teba chválime,
za Tvoje dary vždy Ťa velebíme.

7. Láskou nás sám chráň, pred nešťastím bráň,
Bože náš a Pane,
nech z hriechu duši škoda nenastane!

8. Otče i Synu, i Duchu Svätý,
Trojjediný Bože,
vďaka Ti, že Ťa ľud Tvoj chváliť môže!

A. Remesiána Nicetas

Te-ba u-zrie kaž-dý, do pra-chu raz pad-ne.

2. Tebe spievam žalmy, jediný Syn Otca,
priateľom si hriešnych, mojej viery Vodca.
Na kríži si zvolal hlasne: Dokonané!
Buď Ti za to večná česť a vďaka, Pane!

3. Teba oslavujem, Bože, že Duch Svätý
v Kristovi nás spája - všetky Božie deti.
Zarmútené duše mocou potešuje,
zablúdeným cestu domov ukazuje.

4. Tebe nech znie chvála, Bože Trojjediný!
Otec, Syn, Duch Svätý vládnu, nikto iný.
V Bohu len mám nádej, radosť, blaho pravé,
verím, s cirkvou Božou budem jasať v sláve.

L. Kovács

297

L. Kovács

Te-ba o-sla-vu-jem, vše-mo-hú-ci Bo-že,

sve-ta Stvo-ri-te-lu, mi-los-ti-vý Ot-če!

Nad ves-mí-rom, ze-mou Tvo-ja ru-ka vlád-ne,

298*Mel. Ž. 125: Všetkých, čo Bohu zverili sa*

Tro - ji - cu Svä - tú o - sla - vuj - me,
 Bo - ha je - di - né - ho, Pá - na vše-
 moc - né - ho! Stvo - ril svet, za to Mu da-
 kuj - me! Nech len Je - mu sa vzdá-
 va slá - va a več - ná chvá - la!

2. Sláva, česť Bohu Otcovi vždy!
 On ma stvoril, choval,
 bránil, opatroval.
 A dal rásť jak tráve po daždi.
 Telo mi, hoc hriešne, chráni On,
 tiež aj dušu v ňom.

3. Sláva nech je Bohu Synovi,
 lebo prišiel na svet
 všetky hriechy zastrieť.
 On aj vo mne milosť obnoví,
 z veľkého ma milosrdenstva
 chráni od detstva.
4. Sláva taktiež Duchu Svätému,
 ktorý posvätil ma,
 sebe spečatil ma
 a útechu dáva každému.
 Vedie nás vo viere k stálosti
 cestou k večnosti.
5. Sláva Ti a požehnanie buď,
 Ty bašta mocnosti,
 Ty ríša večnosti,
 vyvýšená ponad všetok ľud!
 Moja duša nech Ťa velebí
 tuto aj v nebi!

P. Ráday

299

Partitúra Škultétyho 1798

Slá - vi - me, ó, Bo - že, ne - pre - staj - ne Te - ba,
le - bo svo - ju mi - losť zo - sie - laš nám z ne - ba.

Ctí - me Ťa za lás - ku ot - cov - skú,

za mi - losť bož - skú, za mi - losť bož - skú.

2. Kriste, Spasiteľu, Boží Svätý Synu,
čo na kríži trpel si za našu vinu,
udeľ nám hriechov odpustenie,
s Otcom zmierenie, s Otcom zmierenie!

3. Bože, Svätý Duchu, oživuj nás Ty sám,
spravuj svoju cirkev ako jej večný Pán,
stvor si z nás svoje živé chrámy,
stále buď s nami, stále buď s nami!

Cithara sanctorum 1636

300

Brno 1798

Bo - že vše - mo - hú - ci,
Ot - če mi - lu - jú - ci, spra - vod - li - vý,

mi - los - ti - vý, u - bie - de - ných,

u - trá - pe - ných ne - o - púš - ťaj nik - dy!

2. Verím v Teba, Pane,
vzdychám neprestajne:
Bože, buď mi
milosrdný
v bóli, smútku,
pomôž vskutku,
na mňa nezabudni!

3. Viem, že láskavý si,
Tvoja milosť tíš
v každom čase
srdcia naše
poranené,

zarmútené,
hlavy v biede ťažšie.

4. Ten čas je tu, zdá sa,
keď Ty, dobrý Radca,
čuješ tajné
moje lkanie.
Rozdávaš mi
svoje rady,
veď vieš, čo sa stane.
5. Bože Spasiteľa
a Vykupiteľa,
štít ochranný,
Lekár hlavný,
nebies krása,
moja spása,
nádej, keď svet raní.
6. Ó, Ježišu milý,
Lekár v každej chvíli,
ponáhľaj sa,
moja spása,
k telu, duši,
ktorá túži
s Tebou radovať sa.
7. Môžeš všetko, Pane,
vždy vieš, čo sa stane.
Na mňa zhladni,
srdce chráň mi!

Pozbav bôľu
dušu chorú!
Ó, buď požehnaný!

8. Bože, Duchu Svätý,
Tešiteľu všetkých,
ochraňuj ma,
posmeľuj ma
veriaceho,
prosiaceho!
Láskou požehnaj ma!
9. Daj mi znášať môj kríž,
muky na slasť povýš!
Prijmem rany
bez reptaní
a aj v žiali
chcem byť stály,
Tebe odovzdaný.
10. Si mi nápomocným
vždy i strážcom mocným.
Po časnosti
vo večnosti,
aj tam, Pane,
neprestajne
budem s Tebou, Amen.

Új zengedező mennyei kar 1743

Boh Otec – Stvoritel'**301***M. Royová*

Boh náš je lás - ka od več - nos - ti,

je zá - klad by - tia, prúd mi - los - ti.

Len z lás - ky stvo - ril, spra - vu - je svet,

kde nie - to Je - ho, ži - vo - ta niet!

Boh náš je lás - ka, Boh náš je lás - ka!

2. Boh náš je láska od večnosti,
je prameň sily, lúč svetlosti.

578

Do rúcha krásy oblieka svet,
kde nie je Jeho, radosti niet!
Boh náš je láska, Boh náš je láska!

3. Boh náš je láska od večnosti,
je Darca svätej blaženosti.
Vykúpil z lásky stratený svet,
kde nie je Jeho, spasenia niet!
Boh náš je láska, Boh náš je láska!

4. Boh náš je láska od večnosti.
No neuzrieš Ho bez svätosti.
Ó, čarokrásny nadhviezdny svet,
bez rúcha slávy tam vstupu niet!
Boh náš je láska, Boh náš je láska!

*M. Royová***302***Mel. Ž. 89: Spievať chcem naveky o Božej milosti*

Vy - vý - še - ný Bo - že, tró - nom Ti
a zem, je - ho pod - nož, sklá - ňa sa

je ne - bo,
pred Te - bou. Tvo - jich vše - mo - hú - cich

579

rúk die-lom je stvo-re - nie, Tvo - jej mo-
ci je - ho zr - kad-lom vy-zdo-be - nie:
ob - zor lud - ský kry - je mrak tem-ný
i hl - bo - kosť, keď ro-zum vy-
stih - níf chce Tvo-ju moc, vy - so - kosť.

2. Zástupy nebeské na jasnej výsosti
na slávu volajú Božej velebnosti
i svetlá žiariace na oblohe nebeskej
svedčia o múdrosti a moci Jeho veľkej.
Nebo, zem i more, každý strom i kvet trávy
Božích rúk dielom sú, svedectvom Jeho slávy.

3. Ó, neviditeľný Duchu! Všetko poznáš,
na nebi, na zemi súčasne prebývaš;
niet vecí, čo Tvoje oči by nezbadali,
hoc by ich mrákoty tmavej noci schovali.

Ó, ľudia, pred Bohom niet nijakej tajnosti,
On všetky myšlienky naše vidí z výsosti.

4. Ty si vložil vieru do srdca ľudského,
obdaril si umom človeka krehkého,
tajomstvá odkrývaš nám podľa svojej vôle,
učíš nás v pokore znášať aj žiale, bôle;
dávaš schopnosť, silu bojovať proti hriechu,
v nádeji na večnosť v smrti nám dáš útechu.

J. Lengyel

303

Debrecín 1774

V tých mies-tach bla-že-ných, v ra-ji svä-tej
kde bla - ho - sla-ve - ným pri-chys-tal Pán
rí - še ne - bies,
naj-väč - ší ples, no - vý o - dev maj-
te žia - ri - vý, v zbo-re, čo Ho slá - vi hor-
li - vý, chváľ-te Pá-na z tej - to prí - či - ny!

2. Nebeské zástupy

chvália Boha na výsostiach
spolu s telesami,
ktoré žiaria na nebesiach.
Ako slávne náš Pán kraľuje,
ako krásne sa nám zjavuje!
Tak Ho všetko chváli, miluje.

3. Slnko, mesiac, hviezdy,

Pána svojho vychvaľujte,
Jeho dobrodenia, silu,
múdrost ohlasujte!
Vy tento určený poriadok
máte plniť zvlášť, aj vospolok,
lebo On je Stvoriteľ a Boh!

4. More, zem, ostrovy

i horstvá preutešené,
lesy a čistiny,
potoky a v nich kamene,
roviny i lúky kvetnaté,
aj vy polia pekné, zasiate:
svojho Stvoriteľa vždy chváľte!

5. Stromy, kríky, štepy,

záhrady plné ovocia,
ľalie a kvety,
sladká vôňa od polesia,
lúčiny, čo hýria farbami,
rôzne byle s letorastami:
vychvaľujte Pána nad nami!

6. Zvieratá na zemi,

bezstarostné a veselé,
aj v povetří vtáctvo,
čo si pekne okrídlené,
húfy rýb, hmyz, včely snaživé,
teda tvorstvo, čo si nažive,
skutky Pána chváľ dobrotivé!

7. To dielo najkrajšie,

čo Boh stvoril na svoj obraz
a ducha doň vdýchol -
už sa Ho len chváliť odváž!
Vidíš, večne trvá, čo spraví
všemohúci Vládca nad nami,
hlásaj teda srdcom, ústami:

8. Nech je česť i sláva,

chvála, úcta vyslovená
Bohu a Pánovi
stvoreného pokolenia!
Veď je On dobrý, hoc nás kruší,
čo prisľúbi, nikdy nezruší,
žehná nášmu telu i duši.

I. Pécselyi Király

304*Mel. Ž. 23: Hospodin je můj pastier milujúci*

Bo - že Ot - če náš! My Ťa vy - zná - va - me,
 srd - com, ús - ta - mi chvá - lu Ti vzdá - va - me.
 Si ten Vše - mo - hú - ci, kto - rý z ni - čo - ho
 stvo - ril všet - ko len mo - cou Slo - va svoj - ho.
 Tvo - ry, čo na - še o - či po - zo - ru - jú,
 skr - ze Te - ba sú, ži - jú a pra - cu - jú.

2. Na Tvoj rozkaz svetlo bolo hotové,
 nebo i zem vznikli po Tvojom slove.
 Duchom života si všetko naplnil
 a zem si Ním dookola obklopil.
 Tvoje slovo zem od vôd odlúčilo,
 množstvom rastlín ju krásne vyzdobilo.

3. Slnko, mesiac, hviezdy v takej polohe
 sú od Teba sťa svetlá na oblohe.
 Všetky vtáky opatril si krídlami
 a ryby si navždy spojil s vodami.
 Naposledy si človeka sformoval
 na svoj obraz - tak si dielo dokonal.

4. Chválim Ťa, Otče môj, že si ma stvoril,
 tu na zemi mi príbytok utvoril!
 A keď môj život raz úzkosť zachváti,
 dáš mi posilu a nádej iba Ty,
 veď všetko stojí v Tvojej Božej moci.
 A preto stále buď mi na pomoci!

*J. Lengyel***305***Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá*

Bo - že, moc - ný Stvo - ri - te - lu
 pre - múd - ry Spra - vo - va - te - lu
 toh - to sve - ta ce - lé - ho,
 aj zbo - ru ne - bes - ké - ho,

Te - ba o - sla - vu - je - me,
vrúc - ne zve - le - bu - je - me,
le - bo svet - lom sa skráš - lu - ješ
a nám ver - nosť do - ka - zu - ješ.

2. Svetlo si vyňal z temnosti
na počiatku stvorenia,
zvýšil si v slnka jasnosti
i slávu svojho mena.
Na Tvoj príkaz povstalo
a na svet sa dostalo,
čo na zemi a či v nebi
Tvoju dobrotu velebí.

3. Aj nás ľudí si múdrosťou
z milosti tak spravoval,
vôľou, citom, rozumnosťou
všetkých si obdaroval.

Ty si Darca všetkého
pre nás verných dobrého.
Za to chválime len Teba,
veď si nás stvoril pre seba.

4. Veľké je to potešenie -
za Otca Ťa v nebi mať
a ako Tvoje stvorenie
smieť a môcť Ti chválu vzdaf.
Preto, keď Ťa ctia práve
zástupy v nebies sláve,
i my sa zhromažďujeme,
Teba tu oslavujeme.

5. Daj, aby sme Ťa poznali
čoraz viac, Otče milý,
úctu Ti prejavovali
a verne Ti slúžili.
Kým nás držíš v časnosti,
daj žiť v pravde, stálosti,
a keď nás povoláš k sebe,
nech smieme pristúpiť k Tebe!

A. Matašik

306*Mel. Ž. 150: Chváľte Najvyššieho*

Tvo - ri - vú si - lu Bo - ha
do - sved - ču - je ob - lo - ha,

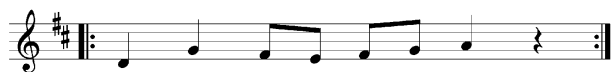
kto - rá sa skvie nad na - mi

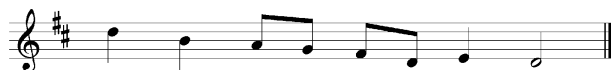
a na - plí - ňa chvá - la - mi

du - šu, srd - ce kaž - dé - ho z nás.

V úc - te sa Ti ko - rí - me,
lás - kou k Te - be ho - rí - me,

pre Tvo - ju veľ - kosť, Bo - že náš!

2. Náš svet, jeho sústava
v pohybe neustáva,

veď ju riadi zákon Tvoj.
Vykonáva tak beh svoj
podľa Tvojej večnej vôle.
Všetko riadiš múdrosťou,
nekonečnou milosťou
v nebi i na zemi dole.

3. Pane Bože, Ty si ten,
ktorému my každý deň
vdaku, chválu vzdávame
za to, čo dostávame
z Tvojej lásky nekonečnej.
Teba priestor ani čas
nemôže vzdialiť od nás,
skláňaš sa k nám v láske večnej.

4. Preto Ťa velebíme
a Tvoje meno ctíme,
všemohúci Bože náš,
ktorý všetko v moci máš,
za dobrotu, múdrosť Tvoju,
ktorou riadiš celý svet,
že pred Tebou každý hneď
prejavuje úctu svoju.

A. Maťašík

307

Psalmisten

Boh je svet - lo, Boh je lás - ka, ve - le -
V ne - prí - stup - nej slá - ve bý - va Pa - nov -

bí Ho che - ru - bín.
ník náš Hos - po - din. Je - ho lás - ka ne - pre -

stá - va, od - pus - te - nie nám v nej dá - va, Bo - žích

de - tí vzác - ne prá - va, več - ný ži - vot v ne - be -

siach, Bo - žích de - tí vzác - ne prá - va, več - ný

ži - vot v ne - be - siach.

2. Boh je svetlo, Boh je láska,
vyšiel hriešnym v ústrety:
spásu dáva tam pod krížom
v Baránkovej obeti.
Sveta hriechy sňal Syn Boží:
kto Mu hriech svoj k nohám zloží,
Bohu stále chválu množí
za ten vzácny lásky čin,
Bohu stále chválu množí
za ten vzácny lásky čin.

3. Boh je svetlo, Boh je láska,
On sa nikdy nemení.
Chválime Ho: v Ňom je základ
žitia nášho prepevný.
Vždy Mu verme neochvejne,
Jeho ruka vedie pevne,
On čo slúbil, splní verne,
v nebesiach nám chystá vlasť,
On čo slúbil, splní verne,
v nebesiach nám chystá vlasť.

308

Ambroziánsky chorál 1772

Te - ba, Bo - že, chvá - li - me,
k Te - be vrúc - ne hľa - dí - me,

Pa - ne, Tvo - ju ctí - me si - lu,
di - ví - me sa Tvoj - mu die - lu.

Si od ve - kov na - ve - ky,

Bo - že moc - ný a veľ - ký!

2. Anjelský Ťa chváli zbor,
vzýva Ťa v každej hodine.
Nech Ťa slávi každý tvor
všade, večný Hospodine!
Znie zo všetkých sveta strán:
svätý, svätý, svätý Pán!
3. Chválospevmi vrúcnyimi
ďakujú Ti veľkí, malí,

Tvoj zbor s ľuďmi všetkými
uctieva Ťa, vrúcne chváli,
česť a slávu prináša
menu Pána Ježiša.

4. Pane mocný, Bože náš,
majže s nami zľutovanie,
prisľúbil si, že nám dáš
svoje stále požehnanie.
K Tebe srdcia dvíhame,
v Teba nádej vkladáme.

I. Franz

309

H. A. Malan

Hos - po - din zá - stu - pov, Boh po - žeh - na - ný

več - ne! Ce - lý svet po - zná Ho,

Bo - ha, Pá - na náš - ho. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

Ha-le-lu-ja, ha-le - lu-ja! Od ve - kov na-ve-ky, od
ve - kov na-ve-ky, od ve-kov na-ve - ky všet-
ci Ho chváľ - te vďač - ne!

2. Nie v ľudí - sú len tieň,
nie v telo, ktoré hynie:
My v Neho dúfame,
On nikdy nesklame.
Haleluja, haleluja!
Haleluja, haleluja!
Vždy sa k nám priznávajú,
vždy sa k nám priznávajú,
vždy sa k nám priznávajú,
ó, dobrý Hospodine!

3. Blažený je ten ľud,
čo v Kristovi Ťa hľadá
a Kráľa večného
rád nesie bremeno.
Haleluja, haleluja!
Haleluja, haleluja!

Tvoja ruka nikdy,
Tvoja ruka nikdy,
Tvoja ruka nikdy
mu už zahynúť nedá!

4. Tvoja rada stojí
napriek pýche, lži pekla.
Čo začneš, čo nám dáš,
nezničí satanáš.
Haleluja, haleluja!
Haleluja, haleluja!
Od slávy po slávu,
od slávy po slávu,
od slávy po slávu
je Tvoja ríša svetla!
5. Ó, Pane, aj nám daj,
nech drahým slovom Tvojím
verne Ťa vzývame
všade, najmä v chráme!
Haleluja, haleluja!
Haleluja, haleluja!
Až raz tam padneme,
až raz tam padneme
k Tvojim nohám, Pane,
pred trónom Baránkovým!

L. B. Kašpar

310

Švédsky nápev

Pre - sláv - ny Bo - že, Tvor-ca ne - ba,

ze - me, v ú - stre - ty Te - be pie - seň ne - sie

sa, ti - sí - ce sve - tov vy - šli z Tvo - jej

dla - ne, na Tvo - je slo - vo vznik - li ne - be -

sá. Pred Tvo - jím tró - nom, Bo - že, za - ple -

sám, si moc - ný Boh, si lás - ky

Pán. Ce - lý svet múd - ro ria - diš, Bo - že,

sám, si O - tec náš a slá - vy Kráľ.

2. Aj ku mne skláňaš svetlo svojich očí,
aj na mňa kladieš milostivú dlaň,
som ako kvet, čo k slnku hlávkou točí,
či tiché vody žiadajúca laň.
Pred Tvojím trónom, Bože, zaplesám,
si mocný Boh, si lásky Pán.
Celý svet múdro riadiš, Bože, sám,
si Otec náš a slávy Kráľ.

3. Ty si náš Tvorca, my sme Tvoje deti,
tú milosť nikdy nik nevezme nám.
Nad celou zemou Tvoja láska svieti,
s nádejou dvíham dlane k výšinám.
Pred Tvojím trónom, Bože, zaplesám,
si mocný Boh, si lásky Pán.
Celý svet múdro riadiš, Bože, sám,
si Otec náš a slávy Kráľ.

Carl Boberg

BOŽIA STAROSTLIVOSŤ
a) Oslava Boha za starostlivosť

311

Stralsund 1655

Chváľ Bo-ha, vzdá - vaj česť več - né - mu
 Ó, du - ša, v po - ko - re za pod-nož

Krá - ľo - vi ne - ba!
 Je - mu zlož se - ba! Spie-vaj žal - my,

o - sla - vu chys - taj, pal - my!

Je - mu buď vďa - ka, ve - le - ba!

2. Chváľ Boha dobrého,
 čo tento svet sám spravuje
 a ako orlica nesie ťa a ochraňuje!
 Či necítiš, v čej mocnej ruke ležíš,
 kto ťa živí, posilňuje?

3. Chváľ Boha, vzdaj svojmu česť
 Pánu Stvoriteľovi,
 darcovi zdravia a života riaditeľovi!
 Tak často ti pomohol, utíšil ston,
 šťastia svit zažal zas nový.

4. Chváľ Boha, veď ti On pre život
 vždy všetko dáva
 a prácu tvojich rúk
 z milosti vždy požehnáva!
 Pamätaj len, aký je dobrý Pán ten,
 ktorý sám láska je pravá.

5. Chváľ Boha, vzdaj Mu česť,
 dôstojne sláv meno Jeho,
 všetko, v čom život je,
 zvelebuj Boha večného!
 V Ňom svetlo je, v Ňom duša, blaho tvoje.
 Ži na svete len pre Neho!

J. Neander

312*Kluž 1754*

Bo-hu svoj-mu kla-ňať sa chcem kaž-dý čas.

Do-po-siaľ ma chrá-nil, o-chrá-ni ma zas.

Pre-to svo-ju ná-dej Doň-ho po - lo - žiac

viem: ne-mô-že sa mi skri-viť a - ni vlas.

2. Moja duša teší sa a veselí:
vždy, keď prosím, Pán mi pomoc udelí.
Z ľudí slabých mi to každý uverí,
útecha mi vieru v Boha zocelí.
3. Kedykoľvek v úzkostiach som zakričal,
Pán ma počul, moju prosbu vyslyšal,
v čase rozbrojov vždy verne o mňa dbal,
preto koreň nezapustil vo mne žiaľ.

4. Anjel Pána chodí vôkol tábora,
bohobojným stráži domy, nádvorí,
prosiacim sa dvere Pána otvoria,
tí potom vždy pekne o Ňom hovoria.
5. Preto si na pomoc Boha volajte,
dobře konajúc, strach žiadny nemajte,
ale Jeho cesty stále skúmajte,
v Ňom budete šťastní, pevne dúfajte!
6. Pokiaľ žiješ v tomto svete tieňa, tmy,
úmyselne nebrataj sa so zlými,
radšej v dobre stoj a buď vždy udatný,
aby ti Boh príbytok dal posvätný!
7. Z dobrých vecí pokoj maj vždy najradšej,
jeho strážcov maj vždy v úcte najväčšej,
Pánov pokoj, ten je chuti najsladšej,
z ľudských rečí vyhýbaj sa najhladšej!
8. Všemohúci Boh má vždy tých na očiach,
čo Mu veria, aby nepoznali strach,
jak ovečky pasie ich po úbočiach,
verne ich spomína vo svojich rečiach.
9. Pán stále prichádza k bohobojnému,
čo sa verným srdcom pritúli k Nemu,
poníženým dáva hojnú odmenu,
život ochráni aj kvietku poľnému.

M. Sztárai

313*Mel. č. 308: Teba Bože chválime*

Chvá - la Ti buď, Bo - že náš,
za všet - ko, čo da - rom dáš,

chvá - la Ti buď na vý - sos - ti
Tvo - ja lás - ka hoj - ne hos - tí.

Chvá - la, chvá - la, chvá - la Ti,

Dar - ca v da - roch bo - ha - tý!

2. Za život, čo dal si nám,
Tebe, Bože, ďakujeme,
nášho tela časný chrám
Tvojmu Duchu venujeme.
Chvála, chvála, chvála Ti,
Darca v daroch bohatý!

3. Za tú dušu, Bože náš,
vdýchnutú do nášho tela,

nech vždy vďačný chváli hlas
Teba, Otca Stvoriteľa!
Chvála, chvála, chvála Ti,
Darca v daroch bohatý!

4. Za domov a národ náš,
za postać a povolanie
nech Ti zaznie zas a zas
chváloreč a požehnanie!
Chvála, chvála, chvála Ti,
Darca v daroch bohatý!

5. Za náš poklad duchovný,
Tvojej lásky stelesnenie,
poslané nám v Kristovi
na život a vykúpenie,
chvála, chvála, chvála Ti,
Darca v daroch bohatý!

*E. B. Lukáč***314***J. Crüger*

Nuž, Bo - hu da - kuj - me chvá - lo - spev - mi vrúc -
le - bo kaž - do - den - ne nám všet - kým dob - re

ny - mi,
či - ní; le - bo od ži - vo - ta na -
šich ma - tiek s na - mi bol a eš - te po -
dnes dr - ží stráž nad na - mi.

2. Prosme Pána toho,
nech zo svojej milosti
dá nám dar pokoja
a s ním mnoho radosti,
nech nás vždy vo svätej
pravde udržuje
a trestov jak časných,
tak večných zbavuje!

3. Oslavujme Boha
Otca i Jeho Syna,
tiež Ducha Svätého,
im dvom v moci rovného!
Trojici Presvätej,
jak bola vzdávaná
česť, chvála od vekov -
nech je i dnes daná!

M. Rinckart

315

Starý maďarský nápev

A - ká slasť je Te - ba, Bo - že, ve - le - biť,
Te - be spie - vať, Pa - ne, a len Te - be žiť,
Tvo - je me - no až po ne - bo vy - chvá - liť
a po ce - lom ší - rom sve - te o - slá - viť!

2. Hlásať, že si milosrdný, hneď zrána,
k Tebe modliť sa, kým noc svet zacláňa,
na husliach Ťa chváliť, zvukom organa
a na každom nástroji bez prestania.

3. Potešenie mávam z toho povďačné,
keď hľadím na Tvoje skutky zázračné,
i keď vidím dielo Tvoje úžasné -
no aj z vykúpenia svojho súčasne.

4. Tí, čo Teba majú stále v pamäti,
budú svieži, ako palma košatí,
ako cédre zeleňou vždy odetí,
požehnáš ich a s nimi aj ich deti.

5. Pred všetkými ľuďmi Ťa vyznávame,
že Boh všemohúci si, priznávame,
preto chceme v úprimnosti stáli byť
a na Tvoju slávu všade čestne žiť.

M. Sztárai

316

Kancionál B. Königa 1738

Ke - by som ti - síc ja-zy-kov mal,
kaž - dé-mu by som o-zna-mo - val,
z ti-sí-cich úst znel by môj hlas,
čo mám v svo-jom srd-ci te-raz a pie-seň mo-ja
ve - se - lá z hĺb-ky du-še by za-zne - la.

606

2. Precíťte chválu, zmysly moje,
ó, prečo ešte mlčíte?
Ó, spojte všetky sily svoje,
nech piesňou Pána sláвите!
Ó, kiež by srdca údery,
aj dych môj v hudbe zazneli!

3. Všetko, čo túži po živote,
a vy tiež, hviezdne nebesia,
slávte Boha, so mnou sa spojte,
nech moja myseľ neklesá,
keď Božie divy spoznávam,
ktoré tu všade vídavam.

4. Pane, nech mi je túžbou prvou,
aby som Ťa za to chválil,
že si ma svojou drahou krvou
vykúpil a diabla zbavil;
a keď som v hriechoch mŕtvy bol,
k životu si ma priviedol.

5. Buď tiež i Tebe česť a sláva,
ó, Svätý Duchu múdrosti,
za svedectvo, že mám už práva
syna pri tróne milosti!
Osvecuj ma svetlom svätým,
nech Tvoj dar nikdy nestratím!

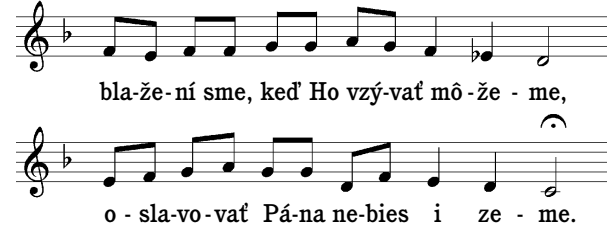
6. Ako by som Ťa nemal stále,
Bože, ctíť a vychvalovať

607

v šťastí, i keď ma chytia žiale,
ruky k Tebe pozdvihovať,
byť o Teba vždy opretý,
modlitbou Ti ísť v ústrety!

7. Chcem, kým mi srdce bije v tele
a jazyk nemám nevládny,
Ťa, Bože, chváliť z duše celej
a sláviť Ťa po všetky dni.
A v smrti nech je napokon
modlitbou môj posledný ston!

J. Mentzer

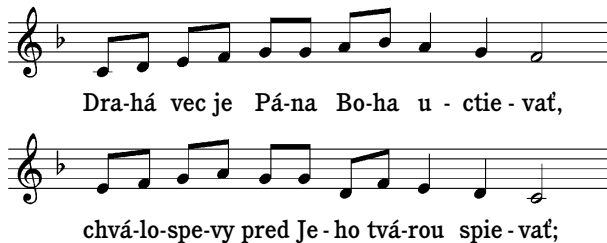
bla-že-ní sme, keď Ho vzý-vať mô-že - me,
o - sla-vo-vať Pá-na ne-bies i ze - me.

2. Zarmútené duše On potešuje,
poranené srdcia On sám zhojuje,
duše, tela bolesti On sám tíši
a vedie nás ako Pán náš najvyšší.
3. Jeho rada tajomná je pred nami,
Jeho lásky svedectvom sme my sami,
lebo pyšných v hneve svojom poníži
a pokorných, ako sám chce, povýši.
4. Úprimne a vďačne Mu vždy spievajme,
pokorne Mu vďaku, chválu vzdávajme,
kajúcne sa pred Ním všetci skláňajme,
na modlitbách vrúcnych vždy Ho vzývajte!
5. Jeruzalem, vzdávaj stále česť Jemu,
Záchrancovi svojmu milostivému,
zvelebuj tak Kráľa svojho, ó, Sion,
Otcom dobrým ti zostáva navždy On.

M. Skarica

317

M. Skarica (1544-1591), Debrecín 1778

Dra-há vec je Pá-na Bo-ha u - ctie - vať,
chvá-lo-spe-vy pred Je - ho tvá-rou spie - vať;

b) Dôvera a dúfanie v Boha

318

B. Gesius

Pre - ne-chaj ces-ty, cie - le s dô - ve-rou Pá-no-
kým ti dá kríd-la bie - le, mier v srd-ci ob-no-

vi,
ví! On, kto-rý ne-bom vlád-ne, mra-

čien a vích-rov Pán, za te-ba na mrak

sad - ne, u - ro - bí všet-ko sám.

2. Pánovi všetko zveruj,
uľahčí sa ti žiť.
Starosti zmiznú veru,
nájdeš tak blahobyť.
Kto sám sa neopustí,
na toho nakoniec

dážď darov Pán Boh spustí
a vyhratú má vec.

3. Milosrdenstvo pláva
nado mnou a Tvoj vzhľad
uistenie mi dáva,
nemám sa čoho báť.
Môj osud je sťa ryba,
neodpláva mi, oj!
Buď, ako Ty chceš iba,
Pane a Bože môj!
4. Cesty máš nespočetné
a množstvo spôsobov,
hojnosť aj hory prečnie,
čo jej máš so sebou.
Nemáš prestávky v diele,
prekážky nestrpíš,
Pane, pre naše ciele
pracuješ a nespíš.
5. Ver, moja duša, v Pána!
Preč zármutok a žiaľ!
Otvorí sa ti brána
a uzrieš nebies žiar.
Vyslobodí ťa z útrap,
strastí ťa pozbaví;
náhrada tvojich útrat
je On sám, láskavý.

6. V Ňom nech do konca kotví nádej a dôvera,
Pán nevedie Ťa do tmy,
akou je povera.
Keby s pomocou meškal,
s útechou nechodil,
príde, aby si tleskal,
prv než si pochopil.

7. Veď On urobí všetko
pre našu blaženosť.
Pán príde zrazu, letkom
jak vytúžený hosť.
Pozemskú púť nám pretne,
čo slza je a trň:
do nebies si nás vedie
jak stádo krotkých srn.

P. Gerhardt

319

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Len na Bo - ha spo - lie - ham sa,
a že v Ňom je mo - ja spá - sa,

v se - ba dú - fať már - ne je;
tým mi srd - ce o - kre - je.

Svet je Bo - hom stvo - re - ný,

spra - vo - va - ný, ve - de - ný.

Pre - to sa ja nič ne - bo - jím,

le - bo On je Ot - com mo - jím.

2. Od večnosti pozná, chráni
celú moju budúcnosť;
dni života vymeral mi,
raz hojnosť a raz úzkosť.
Duša, čo sa trápievaš,
pochybnosť vo viere máš?
Nepodlahni, duša moja,
tým, čo proti tebe stoja!

3. Od Boha len vrúcne žiadaj -
On ti všetko môže dať,
Doňho svoju nádej vkladaj,
vždy ti bude pomáhať.

Veď, hľa, Ty si každého
správcom, Otcom verného.
Vo všetkom len Tvoja, Pane,
dobrá vôľa nech sa stane.

4. Ešte veľa rás aj šťastie
spôsobí nám starosti;
premení sa na nešťastie
a ty, duša, žalosti!
Ťažké je aj trápenie,
ktoré až smrť zaženie.
Rod, hodnosť, zdar čo osoží,
keď sa telo v hrob položí?

5. Málo stojí vek mladosti,
málo krása, sila, cnosť;
zlato, majetky v hojnosti
nie sú ten najväčší skvost.
Máš jedného dobrého
Boha spravodlivého,
svedomie máš dobré, čisté,
potechu v tom nájdeš iste.

Ch. F. Gellert

320

M. W. Stillman

Kres-fan, ó, nič sa ne-la-kaj, nad te-bou bdie tvoj
Pán! Len Naň-ho vždy sa spo-lie-haj, nad
te-bou bdie tvoj Pán! Nad te-bou bdie tvoj Pán
po ce-lý deň, ó, ver Mu len! Nad te-bou bdie On
sám, ver-ný a moc- ný Pán!

2. Zo všetkých strán keď zúri boj,
nad tebou bdie tvoj Pán!
Utíši búrku, nepokoj -
nad tebou bdie tvoj Pán!
Nad tebou bdie tvoj Pán
po celý deň, ó, ver Mu len!

Nad tebou bdie On sám,
verný a mocný Pán!

3. Všetko ti dáva v pravý čas
láskavý nebies Pán,
modlitieb tvojich čuje hlas
láskavý nebies Pán.
Refrén:

4. A keď raz príde smrti tieň,
prevedie ťa tvoj Pán
ta, kde ti večný svitne deň,
prevedie ťa tvoj Pán.
Refrén:

J. Hochman

321

Partitúra A. Škultétyho 1798

Čo môj Boh chce, to sa vždy staň,
On za - is - te po - má - ha sám

svä - tá je vô - la Je - ho;
tým, čo dú - fa - jú v Ne - ho;

616

On v ťaž - kos - tiach, ne - prá - vos - tiach

pre - ja - vu - je lás - ku k nám,

v tres - toch mier - ny, stá - le ver - ný

do - ka - zu - je sa nám sám.

2. Boh je naše potešenie,
život i nádej stála,
na Neho vždy hľadiet chceme,
lebo je spásy skala.
Jeho slovu veriť znovu
učíme sa každý deň.
Starosť o nás má každý čas,
Jemu veriť chceme len.

3. Proti hriechom, proti zlému
chceme verne bojovať,
svetu hriechne skazenému
vierou, láskou vzdorovať.

617

V Neho dúfať a nezúfať
 chceme stále jedine,
 lebo bude aj na súde
 náš, aj v smrti hodine.

4. Prosíme Ťa, ó, náš Pane,
 zostaň s nami každý čas,
 nech sa, čo chceš, s nami stane,
 Ty len stále buď pri nás!
 Ty sám nás bráň, pred zlým ochráň,
 cestou žitia veď nás sám,
 či v žalosti, či v radosti
 svoju milosť dávaj nám!

A. M. Brand

322

G. Neumark

Kto v ná-de - ji sa k Bo - hu chý - li
 to - ho Boh v ťaž - kých vích - ric chví - li

a je Mu cel - kom od - da - ný,
 pod svo - jím kríd - lom o - chrá - ni.

618

Len v Bo - ha ve - riť a s Ním žiť,

to je tvoj hrad a moc - ný štít.

2. Preto preč s plačom, kvíleniami,
 veriace srdce nemá strach.
 Nezmeníme nič starosťami,
 márne je naše: beda, ach!
 Keď nariekame v trápení,
 to našu bolesť nezmení.

3. Radšej sa, duša, na čas utíš,
 ty sa len v Bohu upokoj,
 tak to chcel Ten, kto dopustil kríž,
 vševedúci Pán, Otec tvoj.
 Vezd, On, čo vyvolil si ťa,
 tvoje zlé chvíle počíta.

4. Nad nami bdie On a nás chráni,
 s pomocou sa nám ohláša,
 len z lásky Jeho ruka raní,
 vie, čo nám osoh prináša.
 Nečakane nás prichýli,
 dá, o čo sme Ho prosili.

G. Neumark

619

323

J. Hintze 1670

Srd - ce, ne - zú - faj, buď po - koj - né, Bo - hu
ved' Uň - ho ra - dos - ti je hoj - ne, bu - deš

ži a buď Mu vďač - né,
pri Ňom več - ne šťast - né. On je tvoj zdroj a

sln - ko jas - né, z Ne - ho je všet - ko,

čo je krás - ne; srd - ce, ne - zú - faj!

2. Jeho láska je milosrdná
k srdciam, čo sú bez úhony,
Jeho milosť je ako studňa,
s hojným žriedlom živej vody.
V neduhoch nebudeš sa klátiť,
On vie aj smrť z polcesty vrátiť.
Srdce, nezúfaj!

3. Čo sa tebe či iným stáva,
záhadné nie je Mu, tajné,
k navštíveným On súcit máva,
hľadá na svet neprestajne,
každý tvoj vzdych má v pozornosti,
slzy ti stiera v zúfalosti.
Srdce, nezúfaj!

4. Vidí túžby duše, súženia,
s ktorými si nepomôžeš,
vidí tvojho srdca trápenia,
žalovať sa Jemu môžeš.

Nie je od nás ďaleko, ba je
tuná s nami, On Ťa počuje.
Srdce, nezúfaj!

5. On je, ktorý vtáctvu poľnému
pokrm dáva v každom čase,
ovciam aj dobytku inému
prichystá dosť stálej paše;
a tak teba tiež vie nakrmiť,
pred hladom a biedou ochrániť.
Srdce, nezúfaj!

6. Pomoc, aj keď mešká máličko,
príde, nuž, ver, celkom iste,
Pánu je to pohnúť malíckom.
Blažení, čo vyčkali ste!
Nuž, dúfaj v Neho, hoc meškáva,
veď plní sľuby, ktoré dáva.
Srdce, nezúfaj!

P. Gerhardt

324

F. Kálmán

Len Ty si mo - ja ná - dej, ó, Bo - že,
Veď ma po ces - te dob - rej a po - zri

je - di - ná!
sa na mňa! Ach, ne - buď mi vzdia - le - ný,

a - le buď mi - lo - srd - ný, Bo - že, ne - o - pusť ma!

2. Keď v čase zlých súžení
srdce mi ochabne,
potechu v Tvojom slove,
ó, Pane, daj i mne!
Keď sa v biede nachádzam
a ochranu už nemám,
zachovaj ma, Bože!

3. Keď strácam tu na zemi
to, čo mi je milé,
Tvoja láska nech zmení
všetky smutné chvíle;

len tá nech mi zostane,
ktorá i mňa, ó, Pane,
učí Ťa ctiť vrele.

4. Neopušť, ó, Pane náš,
hriešnika slabého!
Aj biedu sirôt poznáš,
dajže im všetkého,
v čom nedostatok majú,
keď na Teba volajú
zo srdca čistého.

I. Fejes

325

Dú - fam v Te - ba deň čo deň, aj keď sln - ce

za - strie tieň; keď sa vie - ra stá - va mdlou,

Pa - ne, si mi ná - de - jou. Stá - le v Te - ba

dú-fam len, aj keď pi - jem žia - lu blen. Dú - fať
bu - dem zas a zas, kým ne-u - zriem slá-vy jas.

2. Spev môj znie, keď cítim slasť,
modlitba, keď príde strasť;
vzývam Teba v úzkosti:
zachráň ma, omilosti!
Stále v Teba dúfam len,
aj keď pijem žiaľu blen.
Dúfať budem zas a zas,
kým neuzriem slávy jas.

3. Ty ma Duchom posvätiš,
púť mi tmavú osvietiš;
keď ma vedieš, nepadám,
v Tebe nádej, silu mám!
Stále v Teba dúfam len,
aj keď pijem žiaľu blen.
Dúfať budem zas a zas,
kým neuzriem slávy jas.

I. D. Sankey

326

F. Kálmán

Ty môj Ot - če do-bro-ti - vý, svä - tý a več -
Si vo - či mne sta-rost-li - vý, jak len O-tec
ný Bo - že!
byť mô - že. Keď ma všet-ci o - pus - ti -
li, Ty mi ob - no - vu - ješ si - ly.

2. Ako kvietok uvädnutý
Tvoja rosa ovlaží,
tak môjho srdca žiaľ' smutný
len Tvoj balzam oblaží.
Ťarchu dňa vždy ľahšie znášam,
keď sa v duchu k Tebe vznášam.

3. Radosť na životnej ceste
vždy s vďačnosťou prijímam,
aj keď Tvoja ruka tresce,
za Otca Ťa stále mám.
Žiaľ' i radosť vždy mi svedčí,
že si môj Priateľ najväčší.

4. Slabý som a ochabuje
moja dávna horlivosť.
Hoc sa duch aj usiluje
vzniesť sa k Tebe na výsošť,
telo ma vždy zráža k zemi,
preto, Otče, pomôžže mi!

5. Nech tu v časnom žítí svojom
verne plním poslanie,
čo si mi dal svojim Slovom,
a mám vždy to dúfanie,
že raz iste dostanem sa
k Tebe hore na nebesia.

J. Lévy

327

Mel. Ž. 23: Hospodin je můj pastier milující

Ot - če ne-bes - ký, Bo-že vše-mo-hú - ci!
Od več-ných ve - kov na-ve - ky ži - jú - ci,
ne - bo, zem, mo-re a čo v nich pre-bý-va,

626

všet - ko o Tvo - jej Bo - žej mo - ci spie - va;
to všet - ko si Ty stvo - ril a spra - vu - ješ,
svo - je stvo - re - nie ver - ne o - chra - ňu - ješ.

2. Na malých i na veľkých vždy dozeráš,
lebo vo svojej práci nevyberáš.
Nič sa Ti nikdy protivit nemôže;
Tvoja moc, vlada, každú moc premôže;
bez Tvojej vôle nič sa nám nestane,
Tvoj ľud zostáva vždy v Tvojej ochrane.

3. Za takého Ťa Boha uznávame,
preto vždy nádej do Teba vkladáme;
Tvoja dobrota všetko udeľuje,
čokoľvek len náš život potrebuje;
tak chráni nás Tvoje opatrovanie,
bez Tvojej vôle nič sa nám nestane.

J. Lengyel

627

328

Z ruského spevníka

Pa - ne, príúd - mi po - žeh - na - nia
me - niš mŕt - ve púš - te v raj.
V množ - stve svoj - ho zľu - to - va - nia
mňa tiež, pro - sím, po - žeh - naj!
Po - žeh - naj, po - žeh - naj,
mňa tiež, pro - sím, po - žeh - naj!

2. Neobchádzaj svoje dieťa,
v úzkostiach mu pomoc daj!

Biedne je, no miluje Ťa,
volá: Otče, požehnaj!
Požehnaj, požehnaj,
i mňa, Otče, požehnaj!

3. Pane, v Duchu Tvojom vanú
živé vetry z nebies hôr.
Hladnej duši zošli mannu,
mocne ku mne prehovor!
Prehovor, prehovor,
mocne ku mne prehovor!
4. Bože, Tvoja nepremenná
láska ožaruje noc.
Trstina je naklonená,
prosím, dokáž pri mne moc!
Dokáž moc, dokáž moc,
dokáž pri mne svoju moc!
5. K svojmu boku, Spasiteľu,
úzko primknúť sa mi daj,
vyslyš moju prosbu vreľú,
do služby ma povolaj!
Povolaj, povolaj,
do služby ma povolaj!

E. Coonec

329

W. H. Havergal

Tvo - jou si - lou, ó, Bo - že môj, aj búr -
kam vzdo - ru - jem a v mo - ri ča - su
prí - stav Tvoj is - te náj - dem, to viem.

2. Hoc často hrozia aj skaly
a desí hukot vln,
Tvoja moc hory vln zvalí
a zachráni môj člň.
3. Ty sám ma pevnou rukou voď,
spasenie dopraj mi,
nech v morských búrkach moja loď
sa náhle nezlomí!
4. Hľa, v diaľke vidím spásny breh,
blažený je tam kraj;
doň môjho života riad' beh
a otvor mi svoj raj!

G. A. Molnár

330

Mel. Ž. 46: Boh je sám naše útočište

Buď s na - mi, ó, več - ný Bo - že náš,
keď Ti vďa - ku vzdá - va - me dnes zas,
keď za lás - ku, dob - ro - de - nie
ctí Ťa na - še zhro - maž - de - nie.
Vrúc - nou mod - lit - bou Ťa tu ctí - me,
ú - prim - nou pies - ňou ve - le - bí - me,
pre - to - že si nás v Kris - to - vi
spa - sil, dal nám ži - vot no - vý.

2. Zem a na nej celé stvorenie,
i nebo, čo sa nad ňou klenie,
morí hrozivá hlbokosť
a horstiev veľká vysokosť
len o tom, Bože, nám vždy svedčí,
že si bol a si Pán najväčší,
ktorý ráčil všetko stvoríť,
pred ktorým sa treba koríť.

3. Svojím večným slovom hovoríš
k svojmu ľudu a mu dovolíš,
aby z Písma si osvojil
pravdu o zámeroch Tvojich.
Tvojej presvätej vôle ráznosť,
Tvojho pravého súdu vážnosť,
veď dôkaz o zmilovaní
v Písme je zaznamenaný.

4. Svetlo Tvojej, ó, Bože, tvári
nech nám všetkým naveky žiari!
Nech v Kristovi ctíme Teba,
kráčame do ríše neba!
Nech v každom čase Spasiteľa
a verného Vykupiteľa
ctíme si v Ňom jediného,
Sprievodcu neomylného!

A. Maťašík

331

J. E. Gould

Že o-več-ka Bo - žia som, tým sa te-ším no-cou, dňom;

On môj dob-rý Pas-tier je, do ne-ba ma pri-ve-die.

Stá-le o mňa sta - rošť má, po-dľa me-na ma po-zná.

2. Vodí k pastvám zeleným,
k vodám živým, studeným;
núdzu pri Ňom nemávam,
a keď zavše ustávam,
na pleciach ma nesie sám
ta, kde v nebi má svoj chrám.

3. Pán Ježíš je Pastier môj,
za mňa dal i život svoj,
bolestnú smrť podstúpil
a z hriechov ma vykúpil.
A tak plesám nocou dňom,
že ovečka Jeho som.

H. L. von Hayn

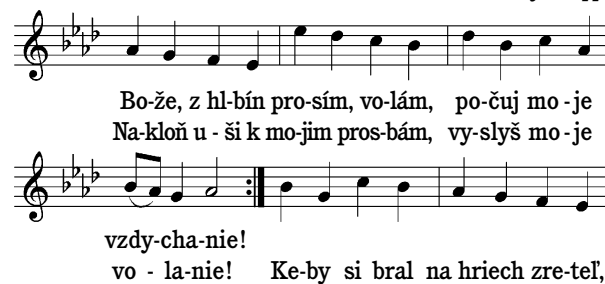
332*Pražský graduál 1567*

Boh je mo-ja si-la i dú - fa - nie, stí - ši
 lka - nie, keď zá-rmu - tok na-sta-ne. Som v Je-ho
 mo - ci po-čas dňa i v no-ci, mám sľub po-mo-ci.

2. Len v Ňom žijem, smrti sa nebojím,
 tým sa kojím, že vždy len s Ňím obsto-jím.
 Viem, nezahyniem,
 časná smrť - trpký sen,
 z neho precitnem.
3. Neodlúči ma už nič od Neho,
 k nohám Jeho dám beh žitia celého.
 On ma spravuje, riadi, ochraňuje
 i opatruje.
4. Nuž, kým žijem, chcem Ho oslavovať,
 zvelebovať, Jeho slávu zvyšovať.

Poviem zvesela: „Duša, buď vždy smelá,
 chváľ Stvoriteľa!“

5. Do ochrany, Bože, cirkev vezmi,
 ľud svoj verný, predraho, ach, kúpený!
 Za naše viny sám Syn Tvoj jediný
 zomrel nevinný.
6. Daj, nech sa v nej šíri Tvoja sláva,
 nech Ti vzdáva chválu a Ťa vyznáva
 tu i raz večne!
 Nech „amen“ srdečne
 povie Ti vďačne!

*Cithara sanctorum 1636***333***J. Droppa*

Bo-že, z hl-bín pro-sím, vo-lám, po-čuj mo-je
 Na-kloň u - ši k mo-jim pros-bám, vy-slyš mo-je
 vzdy-cha-nie!
 vo - la-nie! Ke-by si bral na hriech zre-teľ,

na ne-prá-vosť na-šu hľa-del, kto by ob-stál

pred Te - bou?

2. Ty nám dávaš odpustenie,
milostivý, láskavý.
Márne býva honosenie,
ono hriechov nezbaví.
Len ten, kto sa Bohu zverí,
nesie plody živej viery
sťa strom dobrý v hojnosti.
3. Každú ťarchu v žití boji
uvalím len na Pána,
všetky strasti, bôle zhojí
zvečera i za rána.
Ten, kto z Ducha narodil sa
a vždy Bohu podrobí sa,
má zdroj pevnej nádeje.
4. I ja už len svojmu Bohu
zverím všetky nádeje.

On mi činí milosť mnohú
v utrpení, keď zle je.
Verím sľubom Jeho slova,
tak mi láska Božia znova
chladné srdce zahreje.

M. Luther

334

S. Gastorius

Čo či - ní Boh, vždy dob-ré je, je svä-tá vô-la
Čo ur - či On mi, chcem rád niesť a ve-riť i - ba

Je - ho.
v Ne - ho. Ved' len On sám, ten dob-rý Pán ma

vy-rve z mo-ci zlé-ho, ja dú-fam i - ba v Ne - ho.

2. Čo činí Boh, vždy dobré je,
On milosťou ma hreje
a od zlého preč odvedie,
keď vôkol zloba zreje.

Ak padnem raz,
zdvihne ma zas,
ved' Lekár je On pravý,
liek v chorobe včas zjaví.

3. Čo činí Boh, vždy dobré je.
Hoc mám piť horký kalich,
mám predsa v Ňom aj nádeje,
ja staviam všetko na nich.
Už teraz viem
a dúfať smiem,
že stíši bôle, zlosti,
zbaví ma úbohosti.

4. Čo činí Boh, vždy dobré je,
chcem na Ňom všetko stavať,
ved' Jeho meno mocné je
aj z útrov smrti vyrvať.
Aj smrti mráz
On zmení včas,
keď zaznie povel Jeho.
Ja verím iba v Neho.

M. S. Rodigast

335

S. Gesius

U - val na Hos-po - di - na všet-ky svo-je ces-
On ťa vždyc-ky o - chrá-ni, u - tí-ši bo-les-
ty,
ti. On, kto-rý múd-ro ve - die od
ve-kov ten - to svet, ne - dá ti u-mriieť
v bie - de, lež po - mô - že ti hned.

2. Na Hospodina čakaj,
vyslobodí ťa z pút,
a nádej Doňho vkladaj,
a vždy Mu vďačný buď
za Jeho pomoc vernú,
že v radosť zmenil žiaľ,
že svetlom aj noc čiernu
sám z lásky rozohnal.

3. Ty svoju milosť, Bože,
mi stále zjavuješ
a to, čo prospieť môže,
mi denne daruješ,
len podľa vôle svojej
môj život riadiš sám,
a preto láske Tvojej
ja vrúcnu vďaku vzdám.

4. Vieš, mohol by som blúdiť
v tej spleti Tvojich ciest,
lež Ty ma, Pane, budíš,
a stále ráčiš viesť.
Nič nestojí Ti v ceste,
nič nezruší Tvoj plán,
Ty si na každom mieste,
si svojho ľudu Pán.

5. Obráť sa, duša, k Bohu,
On vedie vždy svoj ľud,
aj ťažkosť tvoju mnohú
zmierni, len verná buď!
Kto pred Ním verne chodí,
On toho miluje,
na odpočinok vodí,
pokoj udeľuje.

6. Doňho vždy nádej vkladaj,
On všetko v moci má,

len Jeho pravdu hľadaj,
v nej stoj vždy, hoci tma
ťa hustá obklopuje!
On vrhne svetlo, žiar,
nad tebou sa zmiluje,
ukáže svoju tvár.

7. On učiní vždy s nami,
čo za dobré uzná,
vo svete nie sme sami,
Boh nás dobre pozná.
Hoc zlá je žitia cesta,
hoc v slzách sme, vieme:
keď vždy budeš stáť pri nás,
vítazne dôjdeme.

P. Gerhardt

Ježiš Kristus - Vykupiteľ

336

Debrecín 1774

Pod-me, všet-ci ú - prim-ní, k Bo-hu Ot-co-
vi, k Vy-ku-pi-te-lo-vi Je-ži-

šo-vi Kris-to-vi, pod-me k svoj-mu dra-hé-mu
Spa-si - te - lo - vi, te - la, du - še
je-di-né-mu v nú-dzi Te - ši - te-lo - vi!

2. Máme, Pane náš, neraz veľké trápenie,
predovšetkým teraz prosíme Ťa skrúšene:
daj od Ducha Svätého nám posilnenie,
daj poznať pravdu pravej viery a chápať jej učenie!
3. Rozum nám osviet, aby mohol jasný byť,
nauč nás sám, ako treba v poslušnosti žiť
a Tvojim svätým príkazom sa podrobiť;
Slovo Božie nielen počuť, aj dušu mu otvoríť.
4. Nech v nás viera zosilnie, pevná, horúca,
nech nám pravá, čistá láska kvitne zo srdca,
nech náchylnosť k dobrému sa v nás nerúca,
daj nám také čisté snahy, ktoré nám život zvrúcnia!
5. Tvoje meno verejne chceme vyznávať,
diabla i márnosti svetskej v ošklivosti mať

642

a v túžbe po kráľovstve Tvojom skonávať,
i nebeské slasti večne spolu s Tebou poznávať.

6. Večnú chválu, večnú česť Tvoju svet hlási,
s Bohom Otcom, s Duchom Svätým Božstvo jedno si,
tam v mocnosti kráľovskej, večnej jasnosti
nech potrvá Tvoja sláva až do nekonečnosti!

G. Huszár

337

Mel. č. 371: Anjel z nebeskej výsosti

Bo - že, Ty si svet - lo sve - ta,
čo k nám stá - le z ne - bies zlie - ta.
Je - žiš, na - ša ná - dej svä - tá,
zem je s ne - bom Te - bou spä - tá.

643

2. Premohol si smrti zbrane,
moc diabla i pokúšanie,
moc pekla si zničil, Pane,
nezhltne nás, nedostane.

3. Tebou sme my vykúpení,
slobodní na tejto zemi,
Tebou ospravedlnení,
zachovaní, uzmierení.

4. Prosíme Ťa ponížene
srdcom vrúcny, zarmútene,
pomôž, iná pomoc nie je,
veľké je naše zblúdenie.

5. Ducha Svätého nám zošli,
aby sme v Ňom život našli,
uzmier Otca, mier nám pošli,
aby sme milosti došli.

6. Ty si nám nebeskou bránou,
sme tu pod Tvojou ochranou,
zakryješ nás svojou ranou,
jediný si spásou samou.

7. Sláva Otcovi večnému,
Jeho Synovi slávnemu,
i Duchu nám zoslanému,
česť Bohu Trojjedinému!

8. Bohu Otcovi buď sláva,
Synovi, čo je nám Hlava,
Duchu, čo potecha pravá,
Svätej Trojici buď sláva!

Kódex Batthyányho 1550

338

E. L. White

O Pá-nu Je-ži - šo - vi zo srd-ca spie-vaj-me!
On o veľ-kých i ma-lých sa sta-rá od-da - ne.

Hoc v slá-ve nad che-rub-mi má svoj krá-lov-ský trón,

rád pred-sa On po - ču - je náš bied-ny hlas a ston.

2. Tak milo spievať o Ňom,
že z neba prišiel k nám,
na spásu tohto sveta
dal v obeť seba sám.
Pán a dedič všetkého
vzal ľudskú podobu,

a znášal vždy ochotne
hanbu i chudobu.

3. Tak milo o Ňom spievať
a hlásať Jeho česť,
a každému vravievať:
bol dobrý, je aj dnes;
žiadnemu neodoprel
pomáhať v súžení -
aj nás až dosiaľ teší,
lieči v ochorení.
4. Jak milo spievať o Tom,
čo slávne z mŕtvych vstal
a s diablom, smrťou, peklom
víťazne bojoval.
V nebi i tu na zemi
nám vládne ako Kráľ,
je náš a my sme Jeho,
kto by sa zlého bál?
5. Nuž, spievajme tu o Ňom,
kým je duša s telom,
a ctíme Ho aj potom
v nebi novým spevom!
Chceš, aby ťa tiež vyznal?
Ty Ho smelo vyznaj
a dá ti v nebi uzrieť
svoj svätý obličaj!

L. B. Kašpar

339

J. Grüber

Je-žiš - mo-ja ra-dosť, mo-jej vie-ry žia-dosť
V Je-ho prí-tom-nos-ti mier sa srd-ca zhos-tí,
i jej spl-ne-nie.
miz-ne sú-že-nie. Pri mne stoj, ó, po-koj môj,
bez Te-ba - bôľ ne-ko-neč-ný, Ty si ži-vot več-ný.

2. Ježiš - moja skala,
ochrana si stála
jedine Ty sám.
Vo víchriciach hriechu
v Tebe mám útechu,
k nej sa utiekam.
Nech je svet hoc v troskách hneď,
nech mi peklo skazou hrozí,
chrániš ma, Syn Boží.

3. Ježiš - moja spása,
nech sa k Tebe vznáša
radosť vyznaná!

Duša, vzývaj Pána,
nech znie rozjasaná
pieseň žehnaní!
Ty ma voď, vždy so mnou choď,
čakám Tvoje slovo iste.
Zvi ma k sebe, Kriste!

J. Franck

340

Frankfurt 1662

Je-žiš - mo - je vy - kú - pe - nie, mo - ja spá - sa
hro - zi - lo mi za - tra - te - nie, Tvo - ja krv ma
spa - ni - lá,
u - my - la. Kiež Ti vďa - ku srd - ca vzdá - vam,
ne - strh - ne ma smr - ti zá - van, som pod Tvo - jou
o - chra - nou, Ty si mo - jou zá - chra - nou.

648

2. Ježišu, len v Teba dúfam,
nenechaj ma zahynúť,
s Tebou ja nikdy nezúfam,
márne hrozí peklo, smrť.
Ty si Víťaz, mňa posilňuj,
na poslednú púť pripravuj;
uvidím Ťa v radosti,
Pane, v Tvojej večnosti.

Ján Rist

341

Fínsky ľudový nápev

Je - ži - šu, môj Krá - lu, príď, v srd - ci
svo - jom chcem Ťa skryť; pred zlom kaž - dý
deň ma chráň, nech sa mu už ne - pod - dám!

2. Krvou z rozjatrených rán
moje hriechy obmy sám,
životnú mi ukáž púť,
neviem, kam len mám sa hnúť.

649

3. Zbav ma chorôb, mám ich dosť,
smútok zmeň mi na radosť!
Vzdať sa mu som náchylný,
vo viere ma posilni!

4. Ježišu, máš veľkú moc,
viem, že prídeš na pomoc.
Vieru, lásku, nádej daj,
srdce nimi naplňaj!

5. Krížom si ma navštívil,
pokoru mi daj, dosť síl
niesť ho v tichu samoty
ako, Baránku môj, Ty.

6. A keď skončím život raz,
Ty mi odpočinok dáš
tam po svojej pravici
v tej nebeskej vinici.

Fínska ľudová pieseň

342

T. R. Matthews

Je - ži - šu, Te - be spie - va-me, že si náš

Pán, vy-zná - va-me; si Bo-ží Syn po-vý - še-

ný, Ot-com od ve - kov splo - de - ný.

2. Od Otca si z neba zišiel,
v plnosti času sem prišiel;
ľudskú podobu tak vzal si,
hriešnikom dal prísľub spásy.

3. Slovo Otca si zvestoval
i vôľu Jeho zjavoval,
bolestnú smrť si podstúpil,
tak hriešnych láskou vykúpil.

4. Bol si bez hriechu a viny,
Svätý Syn Boží jediný -
na hroznú smrť Ťa však hnali,
s lotrami ukrižovali.

5. Ty si sa nás biednych ujal
a meč pomsty od nás odňal;
tak pre Božiu spravodlivosť
si smrťou učinil zadosť.

6. Preto Tvoje sväté telo
porušené byť nesmeli
v hrobe: moc Ducha večného
otvorila brány jeho.

7. Vyšiel si z hrobu vzkriesený,
ako víťaz oslávený;
vydobil si nám zmierenie
i života obnovenie.

8. Preto Ti my ďakujeme
a v duchu sa radujeme,
že si nás vyrval z trápenia
a pozbavil zatratenia.

9. Daj, aby sme - veľkí, malí -
v pravej viere zotrvali,
pre zásluhy Tvoje drahé
dosiahli spasenie blahé!

Piesne pobožné 1929

343

B. J. Dykes

Dra-hý Pa-ne Je - ži-šu, k Te-be sa vždy u-tie-kam,

keď sa vl-ny roz-kní-šu a na mo-ri som len sám.

Skry ma, skry ma, ne-o-pušť, kým búr-ky ne-pre-sta-nú,

do prí-sta-vu svoj-ho vpušť, pri-jmi du-šu, za-chráň ju!

2. Nemám inú záštitu,
u Teba je jedine,
Majstre, zostaň so mnou tu,
Tvoja láska privinie.
S Tebou v búrke obsto-jím,
silu viery poskytnieš,
keď si tu, sa nebojím,
milostivo chrániť chceš.

3. Všetko nájdem v Tebe len,
netreba mi iného,
slepým vraciaš biely deň,
podporuješ padlého.
Tvojmu slovu načúvam,
blúdiac cestou života.
Moja púť je hriech a klam,
Ty si pravda, dobrota.

4. Ty si milosť nebeská,
všetky hriechy vymažeš.
Ani u mňa nezmešká,
očistíš mi srdce tiež.
Ty si studňa života,
čerpať chcem z nej do smrti.
Povznášaj ma, dobrota,
na milosti peruti.

Ch. Wesley

344

Jistebnický rukopis 1420

Je - žiš Kris - tus, Ty šted - rý kňaz,
s Ot - com, Du - chom Ty Bo - že náš, v šted -
ros - ti svo - jej náš hriech zmaž nám z mi - los - ti!

2. Býval si s poblúdenými,
strpel si rany, nevinný,
za všetkých hriešnych, ich viny
len z milosti.

3. Tvoja dôstojná dobrota,
hojná múdrosť i ochota
dá dar večného života
nám z milosti.

4. Dal si svoju krv vycediť,
dávaš nám ju na spásu piť,
lebo všetkých chceš obživiť
sám z milosti.

5. Na ceste k spáse nám slúžiš
a horlivo po nás túžiš,
že sme Tvoj drahý ľud, súdiš
tiež z milosti.

6. Ráčil si nás sám zastúpiť,
hroznú smrť za nás podstúpiť,
z večnej smrti nás vykúpiť
tiež z milosti.

7. Ó, daj nám to v srdciach cítiť,
všetok smútok v nich utíšiť,
čo je Tebe milé, činiť
tiež z milosti.

8. Sláva Otcovi večnému,
Jeho Synovi milému!
Sláva i Duchu Svätému
tiež z milosti!

Mistr J. Hus

345

J. Walch

Dob-re je, Pa - ne Je - ži - šu,

na ze-mi s Te - bou bdieť. Túž - bu však má-me

naj - vyš - šiu v slá-ve Ťa več - ne zrieť.

2. Hoci tak mnoho piesní vie
vyspievať ľudský hlas,
najkrajšie Tvoje meno znie
všade a každý raz!

3. Spasenia nádej, Pane náš,
v Tebe len pramení.
Pokorným, tichým pomáhaš
v zármutku, trápení.

4. Mnoho máš trpezlivosti
k svojim, keď padajú,
plný si lásky, milosti,
Teba keď hľadajú.

5. Lásku kto Tvoju chápať vie,
 Pane náš najdrahší?!
 Ako len jazyk vypovie
 všetko, čím duši si?

6. Šťastná púť časná s Tebou je
 ta, kde je nebies vlast'.
 V Tebe je večné spasenie,
 radosť a večná slasť.

J. Walch

346

J. Grüber

Je - ži - ša ne - o - pus - tím, veď sa
 Nuž, ce - lým srd - com svo - jím chcem sa

za mňa o - be - to - val.
 k Ne-mu vra-cať zno - va. Je sln - ko

čiam mo-jim: Je - ži - ša ne - o - pus - tím.

658

2. Pri Ňom stále zostávam,
 po čom ešte môžem bažiť?
 Všetkého má hojnosť sám,
 čo ma môže tešiť, blažiť.
 Nevýslovné radosti
 dožičí mi z milosti.

3. Už keď k Nemu zdvihnem zrak,
 srdce hneď veľkú slasť cíti,
 že túžim byť večne tak:
 ňou sa ono nepresýti.
 Lepšie Naňho raz pozrieť,
 ako žiť sám tisíc liet.

4. Darmo všetko na zemi
 mnoho lákadiel mi dáva.
 Keď som s Bohom zmierený,
 z toho večný raj sa stáva:
 s Kristom aj po súdnom dni
 budem voľný, slobodný.

5. Ja som Jeho, On je môj,
 láska viaže nás prepevne.
 On mi pripísal diel svoj
 krvou svojou platnou večne.
 V Jeho boku skrytý som,
 kto mi môže škodiť v Ňom?

6. Hoci často divné sú
 cesty, po ktorých ma vodí,

659

On však ide predo mnou,
napokon ma vyslobodí.
Cieľ tých Jeho divných ciest:
s Ním vojsť do nebeských miest.

7. Nič ma v tom už nezmení,
keď Mu uzriem svetlo v tvári
tam, kde radosť v spasení
z očí všetkých verných žiari.
Tam i môj duch zaplesá:
„Už som v lone Ježiša!“

M. Ch. Keyman

347

Naj-vzác-nej-ší dar zo všet-kých, čo mám,
Ty si, Je - ži - šu môj, sláv-ny Pa - ne sám.

2. V Tebe, drahý skvost,
mám vždy blaha dosť,
v Tebe duša šťastná
je už na večnosť.

660

3. Skončím žitia let,
pominie sa svet,
ja Ťa v novom tele
budem v sláve zriieť.

4. Keď to zväžíť smiem
vďačne každý deň,
vyznať musím: div to
Božej lásky len.

5. Ja Ťa Pánom zvem,
vďačný byť Ti chcem -
Ty si pre mňa Božej
milosti dar, viem.

J. Bešina

348

Mi - lu - jem Je - ži - ša, veď viem, že je môj,
pre - to Je - mu chcem dať ce - lý ži - vot svoj.
Môj vod - ca a správ - ca je Je - žiš mi - lý,
a tak Ho mi - lu - jem viac než svet ce - lý.

661

2. Milujem Ježiša - On mňa miloval.
Aj za moje hriechy krv svoju vylial.
Koruna trňová, lásku k Nemu vznik, aby som Ho mal rád viac než celý svet!

3. Tam v nebeskom stane, kde radostný jas,
chváliť Ho vždy bude i môj vďačný hlas,
s korunou na hlave spievať budem smieť:
Milujem Ježiša viac než celý svet!

Piesne pobožné 1929

vo - lá du - ša mo - ja: „Môj Pa - ne, vo všet -
kom staň sa vô - ľa Tvo - ja!"

2. Ježišu, ako chceš!
Ó, nech ako jasný deň
vždy moja nádej svieti
hoci v slzách len!
Plakal si v úzkostiach,
v bolesti, krvi znoja:
ak s Tebou plakať mám,
staň sa vôľa Tvoja!

3. Ježišu, ako chceš!
Z Tvojej vôle som tu hosť
a Tebe, Pane,
zverím svoju budúcnosť.
Tak pokojne domov
už kráča duša moja,
spievajúc blažene:
„Staň sa vôľa Tvoja!"

B. Schmolck

349

Mel. č. 548: Len hovor Pane môj

Je - ži - šu, a - ko chceš! Ja Tvo - ju vô - ľu
rád mám, ja všet - ko, čo som a mám, do Tvo -
jich rúk dám. Kiež v žia - li i šťast - tí vždy

350*Mel. č. 294: Halleluja! Česť a sláva*

Jak vy-vý-še-ný Spa-si - tel' a z hrie-chu Vy-
Ó, z hl-bín Tvo-jej mi-los-ti, z tej rí-še lás-

slo-bo-di - tel' si Ty, ó, Pa-ne mi-lý!
ky, ra-dos-ti prúd te-čie spás-nej si-ly.

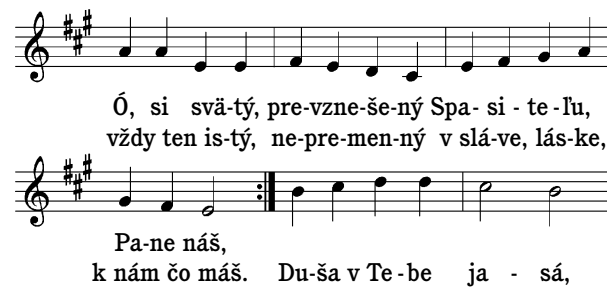
Ty si svä - tý, svo-jou smr-fou na krí-ži si lás-ku

zja - vil, a - by si nás rab-stva zba-vil.

2. Ty, slávne Knieža pokoja,
si prišiel v ríši rozbroja
zachrániť hriešnych ľudí.
Pre nás tu žil si, zomieral,
krv, telo v obeť lásky dal -
to vrúcnu vďaku budí.
Radosť! Má dosť
duša s Tebou: Ty si nebo

dal jej večne -
sláviť Ťa chce nekonečne.

3. Príd', slávny Pane Ježišu,
splň cirkvi túžbu najvyššiu:
nás hore k sebe vezmi!
Tam s Tebou chceme večne žiť
a vďačne Ťa tam velebiť,
že v sľuboch bol si verný.
Z duší zvučí
v zeme diali a ťa chváli
pieseň slávy:
Boha lásky si nám zjavil!

*Nemecká pieseň zo 17. st.***351***Cithara sanctorum 1636*

Ó, si svä-tý, pre-vzne-še-ný Spa- si - te - lu,
vždy ten is-tý, ne-pre-men-ný v slá-ve, lás-ke,

Pa-ne náš,
k nám čo máš. Du-ša v Te-be ja - sá,

Ty si mo - ja spá - sa: vy-rval si ma
z pek-la žia-lu, več-ne Ti chcem vzdá-vať chvá-lu!

2. V lone Otca od večnosti,
Boží Syn, si prebýval:
bez hriechov a v nevinnosti -
naše na seba si vzal.
Na golgotskom kríži
mrel Pán z neba výšin,
aby nás pozbavil smrti,
dal nám život Božích detí.
3. Z hrobu vstal si s veľkou slávou,
nad smrťou si zvíťazil,
svojej cirkvi Ty si Hlavou,
Prameňom jej žitia, síl.
V ríši večnej slávy
žije Velkňaz pravý:
tróni Otca po pravici,
z lásky za nás prosí vždycky.
4. Plný lásky, Božej moci
prídeš cirkev k sebe vziať,

spravíš koniec hriechu noci,
svet česť musí Tebe vzdať.
Ježiš Kristus vládne! -
zaznie zemou slávne:
už je koniec bôlov, žiaľov,
vládu prevzal náš Kráľ kráľov!
J. Hudec

352*B. Burda*

V Kris-to - vi zo-staň, du-ša, len! Je tvo - ja
skry - ša noc i deň. Keď vša - de hriech je,
roz-bro-je, v Ňom prav-da, ra- dost, po - koj je.

2. On útočištné mesto je -
ta nepriateľ tvoj nevojde:
v Ňom hriešnik nájde duše mier,
vstúpi do krásnych neba sfér.

3. Ó, zostaň, duša, zostaň v Ňom,
buď v Záchrancovi predrahom!
Veď z lásky spásu dal ti Pán,
bezpečný maj v Ňom stály stan!

4. Len On je vzácny žitia zdroj,
v ňom stíchnu bóle, márnny boj.
Bez Neho nikdy nechci byť,
túžbu maj v Jeho láske žiť!

A. Adolf

2. Milosti žiarou naplň ich,
a vysloboď ich z bludov zlých,
keď prepadajú preludom,
sám otváraj im spásy dom!

3. O stratených Ty dobre vieš,
preto aj k nim sa priblíž tiež!
Nech počujú Tvoj lásky hlas,
keď neistý ich zvierá čas!

4. Hluchým to slovo počuť daj
a nemým ústa otváraj!
Nech z Tvojho slova poznajú,
že v Tebe večne ožijú!

5. Aj slepým oči otváraj,
s nimi pri stole večeraj!
A nech každý nájdený je,
Tvoje svetlo ich povedie!

6. Tak budú všetci v pravde rásť,
až zaznie z ich úst chvály hlas.
Aj teraz budú prežívať,
čo v Tebe večne budú mať.

J. Heermann

353

Norimberg 1676

Ó, svet-lo sve-ta, Je-žiš náš, stra-te-ných
hrieš-ných po-zý-vaš a k svoj-mu ľu-du
pri-vá-dzaš. Nech spá-sy Duch im vlád-ne zas!

354*J. Hatton*

Je - žiš je Pá - nom nad svet - mi,
kam sln-ka lúč len za - le - tí,
až po da-le - ké prí - mo - ria,
kde me-siac strieb-ri po - ho - ria.

2. Jemu sa vrúcne modlime
a duše k Nemu zdviháme,
On nech je našou okrasou,
posilou našich zápasov!

3. Národy, kraje, jazyky,
slávte Ho, veď je prevelký!
I detské ústa nechže Ho
chvália, Ježiša svätého!

670

4. Kraľuje v sláve, hojnosti,
tam budeme žiť v plnosti,
ustatí si odpočinú,
trpiaci balzam dostanú.

5. Nech Krista celé stvorenie
oslávi vrúcne, nadšene!
Nech spievajú Mu anjeli,
hymnou Ho chváli svet celý!

I. Watts

ZASLÚBENIE A OČAKÁVANIE KRISTA

Advent

355*Kluž 1744*

No - vé svet-lo nám na-sta-lo, sta - ré tá-pa-
nie u-sta - lo, slo - vo Bo - žie ne - za-
spa - lo, zno - vu sa nám po-znať da - lo.

671

2. Slovo Božie v rúchu novom,
v evanjeliu Kristovom
hneď za rána k Božím stolom
dá zasadnúť našim zborom.
3. A dá milosť, ktorú veky
Boh Otec pre naše hriechy
odopieral, zatajoval,
ako Ámos prorokoval.
4. No pre svoju nemohúcnosť,
neveru a malodušnosť
nemyslíme na budúcnosť
a ochladla naša vrúcnosť.
5. Božie slovo pravdivé je,
ono ľudskú myseľ hreje.
Keď si hriechy neodeje,
tak nežije bez nádeje.
6. Prosíme Ťa, Pane Bože,
nech nás nemá za podnože
satan, čo svet klamať môže -
nech Ti verných nepremôže!
7. Ty si naša nádej pevná,
hrad proti diablove z temna,
nad svetom už vízaci
a pred hriechom nás chrániaci!

8. Sláva Bohu, sláva Jemu,
i Synovi jedinému,
pre spasenie nám danému,
i Svätej Trojici menu!

Kódex Batthyányho cca. 1550

356

M. Luther

Príd, Spa-si-teľ sve - ta, príď! Z pan-ny kvet a
ran - ný svit! Lu - dom je to taj
mno - há, jak si pri-šiel od Bo - ha!

2. Nie si plodom človeka -
Božia vôľa odveká,
Duchom Svätým plnená,
zlietla panne do lona.

3. Slovo telom stalo sa,
z panny čistej jak rosa
Boh-človek sa narodil,
aby v ľudskom tele žil.

4. A keď skončil ľudský beh,
do pekla šiel zlomiť hriech
a k Otcovi sa dal vzniesť,
na pravici Mu sedieť.

5. Boha Otca svätý Syn,
radosť má v Ňom Hospodin!
Lekár ľudstva, lebo, hľa,
Jeho smrť nám pomohla.

6. Tvoje jasle majú jas,
z nich k nám vzlietlo svetlo zas,
tmavá noc sa pomínie,
viera k Tebe privinie.

7. Sláva Ti buď, Bože náš,
Vykupiteľ, Pán a Kňaz!
Sláva Bohu Otcovi,
česť Utešiteľovi!

A. Ambrosius

357

Debrecín 1774

Boh v pl-nos-ti ča - su s po - sol-stvom po-sie-

la k pan-ne z Na-za-re - tu slu - hu

Gab-ri-e - la, svoj-ho arch-an - je - la.

2. Márii hneď ohlás
predobru zvesť túto:
zjav jej Písma ohlas,
nech jej nie je ľúto
to anjelské puto!

3. Povedz: Vyvolená,
prijmi pozdravenie!
Duchom obdarená,
nosiš vykúpenie,
nehľad' ustrašene!

4. Počúvala zbožne
tento príkaz Boží,

uverila mocne,
čo jej On naloží -
dieťa: zázrak Boží.

5. Ľudskému plemenu
bude verný Radca.
K životu večnému
jediný je Vodca,
mieru veľký Darca.

6. On je naša sila
proti svetskej zlobe.
Márne do nás bila,
nemá nás v porobe,
v tom pekelnom hrobe.

7. Nech nám dobrotivo
zmaže hriech z milosti,
vedie ľútostivo
do blaha večnosti,
do rajskej radosti!

P. Abélard

358

Blí-ži sa Pán, ha-le-lu - ja! Ra-dost-ne Mu

spie-vaj-me! K nám pri - chá-dza, k Ne-mu pod-me,

sláv-ne Ho pri - ví - taj-me! A na har-fách zo Si-

o - na ho-sa-na Mu za-hraj-me a hneď

ces - tu svoj-ho Pá-na pal-ma-mi vy-stie-laj-me!

2. Blíži sa Pán, haleluja!
Už klope na srdcia nám.
Advent v srdciach sláviť máme,
otvorme ich dokorán!
Otvor srdce, rúchom cností
Pánovi ozdobené -

také srdce, čo je vierou
s Ním naveky spojené!

3. Príd' už teda, Pane milý!
Príd', vrúcne Ťa čakáme,
veď nad Tvoj príchod spanilý
nič sladšie tu nemáme!
Príd' a veď nás cestou rovnou
pred nový Jeruzalem -
a v ňom svojou láskou hojnou
daj nám slávy diadém!

J. Mayer

359

Th. Helmore

Ó, príd', ó, príd', E - ma - nu - el, a
za-chráň svoj ľud - Iz - ra - el; keď zná-ša ťar-chu
hrie - chu, zla, nech Tvoj prí-chod mu si - lu

678

dá. Ó, ra - duj sa už I - zra-
el: Boh s na-mi je - E - ma - nu - el.

2. Ó, príd', Ty večné svetlo, príd'
nás Božím Slovom osvietiť.
Tmu, strach, beznádej odožeň
a prines svetú nový deň.
Ó, raduj sa už Izrael:
Boh s nami je - Emanuel.
3. Ó, príd', Ty Knieža mieru, príd',
svet Duchom lásky zjednotiť.
Znič závišť, zlobu, hnev a bôľ,
aby tu pokoj zavládol.
Ó, raduj sa už Izrael:
Boh s nami je - Emanuel.

Podľa latinskej hymny z 12. st.

680

360

Nech kaž-dý Bo - ha chvá - li, le - bo
v sľu-boch je stá - ly! Hľa, pre hrieš-ne stvo-re-
nie po - slal z ne - ba spa - se - nie.

2. Otcov, všetkých prorokov
vrúcnu žiadosť od vekov -
jak znel o tom Boží hlas -
naplnil už tento čas.
3. Vitaj, Kráľu večnosti,
plný pravdy, milosti!
Hoci som Ťa nehodný,
príd' ku mne aj v tieto dni!
4. Vstúp mi do srdca sťa Kráľ,
aby som sa Tvojím stal,
priprav si ho, jak chceš sám:
učiň z neho Ducha chrám!

680

5. K tomu, jak si v tichosti
prišiel z nebies výsosti,
a daj, nech Tvoja krotkosť
je môj ustavičný hosť!
6. Pomáhaj mi v úzkosti,
v chorobe i slabosti,
aby satanova lesť
nezviedla ma z Tvojich ciest!
7. A keď slávne prídeš zas,
budeš súdiť všetkých nás,
pôjdem Ti ja v ústrety
a budem tam, kde si Ty.

Piesne pobožné 1929

361

Mel. Ž. 50: Boh silný, ktorý v nebi prebýva

Pies - ne ve - leb - né vy - spe - vu - je - me,
Bo - ha veľ - ké - ho o - sla - vu - je - me;
keď u - vi - del ľud - ské za - blú - de - nie,

681

pri - slú - bil nám bied - nym vy - kú - pe - nie.
 Pre - to po - slal svoj - ho Sy - na z vý - sos - ti,
 a - by nám o - tvo - ril brá - ny ra - dos - ti.

zmluj sa, hriešnym daj odpustenie,
 zo zatratenia vyslobodenie!
 Naposledy - po tejto smrteľnosti -
 prived' nás k prameňu večných radostí!

J. Keresztesi

2. Ponižil sa, aby nás povýšil,
 býval smutný, aby nás potešil,
 v núdzi žil, aby nás obohatil,
 zomrel, aby nám život navrátil,
 a sadol k pravici Otca mocného,
 aby nás vzal do kráľovstva večného.
3. Ó, Otče náš, prijmi od nás chválu
 za to, že si nám dal spásu pravú!
 Daj, aby sme Krista poznávali,
 v Ňom život, spásu, moc dostávali!
 Spájaj nás s Ním pravou vierou, žiadame,
 nech tak len v Ňom čistú radosť hľadáme!
4. Pre drahé zásluhy Syna svojho
 a pre vyliatu svätú krv Jeho

362

Mel. Ž. 33: Vy spravodliví, vesel'te sa

Bo - že, v slu - boch svo - jich pre - pev - ný,
 Tvo - ja reč sa nik - dy ne - me - ní,
 si stud - ňa spra - vod - li - vos - ti!
 tr - vá stá - le vo več - nos - ti.
 Le - bo skôr po - mi - nie a več - ne za -
 hy - nie ce - lé stvo - re - nie,

než by po-mi - nu - lo a či
za-hy-nu - lo slo - vo slú-be - né!

2. Prislúbil si už na počiatku,
keď si súdil prvú vinu,
že v svojom nešťastnom úpadku
ľudia navždy nezahynú,
že chystáš spasenie
pre ich pokolenie,
nech raj stratený
skrz semeno ženy
je im navrátený -
tak svet spasený!

3. Všetko sa to slávne splnilo,
lebo z lona čistej panny
krásne dieťa sa narodilo:
je to Ježiš, Kristus zvaný!
Vtedy na výsosti
z nebeskej jasnosti
v čase plnosti
hviezda zasvietila
a radosť zjavila
svetu v temnosti.

4. Preto i my v novej radosti
velebíme, Bože, Teba,
že si zas nad nami z milosti
osvietil tvár svoju z neba.
Dušu posvätime,
srdce otvoríme
svojmu Pánovi,
tak sa porúčame,
celkom oddávame
sa už Kristovi.

5. V tom kráľovstve ráč i nás držať,
ktoré sám Ježiš pripravil,
aby sme mohli podiel v tom mať,
čo svojim verným prislúbil.
Keď raz dokonáme,
v Tebe nádej máme,
s pokojom prepust',
a tak na výsosti
v nebeskej radosti,
do slávy pripust'!

I. Nagy

363

Mel. Ž. 42: *Ako živú vodu hľadá*

A - ká je ú - žas-ná, Bo - že,
Nik - to pre - nik - núť ne - mô - že

veľ - kosť Tvo - jej múd - ros - ti!
na dno jej hl - bo - kos - ti.

Le - bo čo od več-nos - ti

máš vo svo - jej taj-nos - ti,

zja - vil si v ča - se prí-hod - nom

aj v po - sol - stve chvá - ly - hod - nom.

2. A tak duchovnú slepotu
Tvoja jasnosť zmenila,

akoby nočnú temnotu
krása zôr osvietila:
to prvé zaslúbenie,
v raji podané žene,
počalo tmu osvecovať,
všetkých ľudí potešovať.

3. Potom proroci začali
hlásať nádejné zvesti,
srdcia verných poučali
hľadať cestu k večnosti,
veriť vo vykúpenie
i v hriechov odpustenie,
čo Boh svojim dať uložil,
než základ sveta založil.

4. Božie sľuby sa splnili,
keď sa Ježiš narodil,
tajomstvá sa vyjavili,
ktoré nik nepochopil.
V Kristovi teraz máme
všetko, čo len žiadame:
vykúpenie i spasenie
a s Bohom večné zmierenie.

5. Ó, Ježišu! Ty si vrele,
zo srdca nás miloval,
keď si pre nás v našom tele
tu po zemi putoval.

Obdar nás mocou z neba,
aby si nás, my Teba
stále verne milovali
a večný život dostali.

Á. Kérészi

364

Mel. Ž. 262: Ó, Trojica Svätá večná

Bo - že, keď si pred - sta - ví - me
svo - jím srd - com po - vá - ži - me,
veľ - kosť Tvo - jej mi - los - ti,
jak si hoj - ný v ľú - tos - ti:
ro - zum ne - vie po - cho - piť,
ja - zyk ne - vie vy - slo - viť.

2. Lebo rod ľudu hriešneho
si tak veľmi miloval,
že si Syna jediného
za hriešnych obetoval,

aby ľuďom podobný
v pokore žil svoje dni.

3. Ach, Bože! Tvojej múdrosti
veľké sú tajné rady!
Ty z nevýslovnej lútosti
dávaš drahé poklady.
Lež kto z nás to poznáva?
Kto to s láskou vyznáva?

4. Preto Ťa, Otče, slávime
za veľkú múdrosť Tvoju!
Ó, daj nám, o čo prosíme,
zošli nám milosť svoju!
Prijmi od nás obeť chvál
za všetko, čo si nám dal!

B. Szilágyi

365

J. Magdeburg

Už Pán tvoj blíz - ko je ti, už,
On a - ko ví - ťaz svä - tý spá -
srd - ce, pri - prav sa!
su ti pri - ná - ťa. Je svet - lo pre ži -

vých, to dáv-no vy - tú - že - né. On
zru-ší za-tra - te - nie, nás všet-kých na-vští - vi.

2. Cestu Mu urovnajte,
host' blíži sa už k vám,
čo hnusné v srdciach máte,
odhod'te ako klam!
Nech vrch je z pláňavy,
štítom sú rovné miesta!
Nech hotová je cesta,
keď Pán sa objaví!
3. Keď podať Ježišovi
pokorné srdce chceš,
On raj ti prihotoví
a požehná ťa tiež.
Pýcha je smrť, to vieš;
keď oľutuješ hriechy,
osvieti Ťa Duch Svätý
a spásu dosiahneš.
4. Ach, úbohý som, Pane,
čakám Ťa ja, môj dom.

Dávam Ti odovzdane
srdce, nech bývaš v ňom.
Srdce Ťa čaká, príd!
Hoci je skromné, malé,
vďačiť Ti bude stále,
večne Ťa velebiť.

V. Thilo

366

16. st. (cca. 1505)

Ro - su daj - te, ó, ne - be - sia, to vzdych ot-cov
z dáv-ných čias, vo vzdy-chu tom pros - ba ne - sie
sa, a - by čím skôr pri-šiel Me - si - áš.

2. Prišiel ako rosa ranná,
ktorá zvlaží suchú zem,
splnili sa všetky želania,
svitol vytúžený Jeho deň.
3. Rosu dajte, ó, nebesia,
i my dnes tak volajme!

Jeho čas zas naplňuje sa,
Jeho pomoc vrúcne žiadajme!

4. V neposlušnosti tu schneme -
ako kvieťa v páľave,
hriech hrozný, kam sa len pohneme,
rozťahuje rany boľavé.
5. Rosu dajte, ó, nebesia!
Príď, Pane Ježišu, k nám!
Srdce nech nám znovu zaplesá,
túžby, bôle, strach v ňom utíš sám!
6. Tak si sľúbil: Tam, kde dvaja
a či traja trvajú
v mojom mene - tam vždy som aj ja.
Daj, nech slová tie sa splňajú!
7. V čistote chráň, zachovaj nám
svoje Slovo, sviatosti,
príď a učíš z nás svoj svätý chrám,
darmi svojimi nás uhosti!
8. Rosu dajte, ó, nebesia,
príď, Pane Ježišu, sám,
keď časná smrť približuje sa,
keď hodiny odbíjajú nám!
9. Navštív nás, chráň, zaopatruj
aj na lôžku na smrtnom,

pred pochybnosťami uvaruj,
do tmy slovom svieť a novým dňom!

J. Tranovský

PRÍCHOD A NARODENIE KRISTA

Vianoce

367

Mel. Ž. 138: Celým srdcom Teba, Pane

Ra - duj - te sa, ó, kres - ta - nia, o - tvor - te
hľa, na - stal vám čas ple - sa - nia, o - tvo - ril
srd - cia, ús - ta svo - je, Na veľ - kú ra - dosť
vám Boh spá - sy zdro - je.
zme - nil dnes strach zo smr - ti a za - tra -
te - nia. Ra - duj sa, hrieš - nik, už sa
teš, pri - šiel čas tvoj - ho vy - kú - pe - nia.

2. Narodil sa nám Spasiteľ,
aby hriech nad nami moc stratil.
Sklonil sa k nám sám Stvoriteľ,
do života nám radosť vrátil.
Keď proroctva sa splnil čas,
poslal Boh Syna jediného
z bludu, hriechov vymaniť nás,
vydobyť milosť pre každého.

3. Anjeli hore na nebi
plesajú, ten zrod obdivujú,
tam všetko Krista velebí
a všetci sa Mu podrobujú.
Nebeské chvália výsosti,
na zemi pokoj oznamujú
a v deň tej veľkej radosti
Boha s vďačnosťou oslavujú.

4. Slávim i ja meno Tvoje,
ó, Najsvätejší, kráľov Kráľu!
Chystám srdce, ústa svoje
dnes Ti tu vzdávať vďaku, chválu.
Dobrotu Tvoju k hriešnemu
vyvyšujúc, v prachu sa korím
a lásku Tvoju nesmiernu
oslavujem a bázňou horím.

Á. Pálóczi Horváth

368

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Keď sa pro - roc - tvá spl - ni - li,
jak Moj - žiš, žal - my sved - či - li

Pán Je - žiš pri - šiel v te - le,
a Bo - žie slo - vo ce - lé.

Hľa, už je na - pl - ne - né,

čo bo - lo za - slú - be - né

pra - ro - di - čom na - šim v ra - ji

a chrá - ne - né bo - lo v ta - ji.

2. Keď sa už Kristus narodil,
pominula tmavá noc,
On učením ľud obdaril,
spasiteľskú zjavil moc;

tak ako zrána včasne
vychádza slnko jasné,
ožaruje, svieti, hreje,
životu dáva nádeje.

3. Zavládni Ty nad srdcami,
Ježiš blahoslavený!
Samým Bohom si nám daný,
len v Tebe sme spasení;
proroka niet nad Teba,
len Ty bránu do neba
otváraš, aj spásy prameň
hriešnikom, Ty pravý Amen.

I. Szentes

369

Debrecín 1774

V deň na-ro-de-nia náš-ho Kris-ta Pá-na
spie-vaj-me spo-lu: ho-sa-na, ho-sa-na,

696

a - ko an - je - li vte-dy v Bet-le-he-me
na - ra-dos-te - ne!

2. Sláva buď večná Bohu láskavému,
pokoj na zemi národu každému
i dobrá vôľa buď každému kmeňu
a pokoleniu!
3. Veď v Betleheme, v meste Dávidovom,
nevinnej panny stal sa Kristus Synom.
Radosť potomkom Adama prináša,
v Ňom je ich spása.
4. Prišiel a je tu, ktorého čakali,
ten Kráľ, o ktorom mudrci snívali
a proroci o Ňom predpovedali,
prorokovali.
5. Synom Božím je, naším Mesiášom,
v Ňom máme pokoj, radosť v srdci našom,
skrz Neho sa Boh nad nami zmiluje,
spásu daruje.

697

6. Z toho sa tešia nebeskí anjeli,
i všetci ľudia sú z toho veselí,
aj veriaci dnes veľkú radosť majú,
takto spievajú:

7. Oslavujeme Boha Stvoriteľa,
Ježiša Krista, nášho Spasiteľa,
Ducha Svätého, nášho Tešiteľa,
Posvätitela.

8. Ó, večný Bože, v Trojici jediný,
daj radosť z neba a odpusť nám viny,
aby sme smútok nikdy nepoznali,
Teba hľadali.

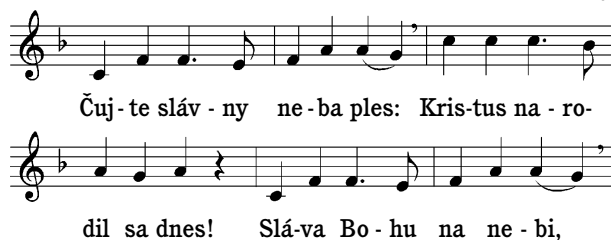
I. Pécselyi Király

po-koj lu-dom na ze-mi. Ple-saj, ľud-stvo,
vzdá-vaj česť za ra-dost-nú spá-sy zvesť!
No-vo-na-ro-de-ný Kráľ te-ba spa-siť
za-ví-tal, no-vo-na-ro-de-ný Kráľ
te-ba spa-siť za-ví-tal.

370

F. Mendelssohn-Bartholdy

Čuj-te sláv-ny ne-ba ples: Kris-tus na-ro-
dil sa dnes! Slá-va Bo-hu na ne-bi,

2. V Judsku hviezda plápolá,
mrákava sa stráca zlá;
celým svetom letí zvesť:
Kristus narodil sa dnes!
Spievaj, ľudstvo, piesne chvál,
prišiel na zem nebies Kráľ!
Priniesol nám spasenie -
anjelská tak pieseň znie,

priniesol nám spasenie -
anjelská tak pieseň znie.

3. Narodil sa Boží Syn,
aby ľudí zbavil vín.
Prišiel s Bohom zmieriť nás,
do nebeských uviesť krás.
Plesajme, je blahý čas,
ožiaril nás z neba jas!
Prišlo Knieža pokoja
svet si získať bez boja,
prišlo Knieža pokoja
svet si získať bez boja.

Ch. Wesley

371

Debrecín 1774

An - jel z ne - bes - kej vý - sos - ti
zo - stú - pil na zem v jas - nos - ti.

700

Bied - nym pas - tie - rom sa zja - ví,
Bo - žiu zvest' im vlúd - ne vra - ví:

2. Boh ma poslal vám túto zvest'
preradostnej spásy doniesť.
Plesajte! Boh spásu chystá
pre vás skrz Ježiša Krista!
3. Lebo dnes prečistá panna
porodila Krista Pána -
dieťa krásne a spanilé!
Radujte sa z tejto chvíle!
4. Znamenie to buď vám dané,
že leží v jaslách na slame,
dieťa, ktoré je Stvoriteľ,
celého sveta Spasiteľ!
5. Nuž, tešme sa i my tomu,
s pastiermi do toho domu
bežiac, aby sme spatrili,
čo nám Boh dal v tejto chvíli.

701

6. Vitaj, Ty náš dôstojný hosť,
ktorý si pre našu hriešnosť
sklonil sa k našej potrebe!
Čím sa odvdáčime Tebe?

7. Ach, Ježišu, ráč ku mne prísť,
od všetkých hriechov ma očisť!
Prijmi moje srdce vďačné
a bude Ti slúžiť večne!

8. Sláva Ti buď na výsosti,
ó, Bože každej milosti,
lebo si nás tak miloval,
že si nám spásu daroval!

M. Luther

372

F. F. Flemming

Slá - va buď več - ná Bo-hu lás-ka-vé - mu!

Po - koj na ze - mi ná-ro-du kaž-dé - mu!

702

Hľa, pri-šiel na svet z hrie-chov Vy-ku-pi - tel',

ver - ný Spa-si - tel'!

2. Slávia Ho húfy v nebeskej jasnosti,
obyvatelia večnej nevinnosti;
hľa, Ježišovi tešia sa milému,
narodenému.

3. Čím bolo väčšie naše poblúdenie,
tým bolo väčšie milosti zjavenie
Boha verného, ktorý reč i sluby
vždy splniť ľúbi.

4. Semenu ženy nebo prísľub dalo,
nad diabľom zlošným, že zvíťaziť malo:
Pán Ježiš bol to semeno slúbené,
nám i zoslané.

5. Ó, svätý Bože, veď Ty smrť hriešneho
človeka nechceš, preto jediného
Syna svojho si mu na spasenie dal
i na smrť vydal.

703

6. Odpusť nám, Bože, hriechy prirodzené,
aj srdcom, slovom, skutkom učinené!
Pre Krista daj nám koruny na hlavy
tam v meste slávy!

Piesne pobožné 1929

373

N. Herman

Všet - ci kres - ťa - nia dnes sláv - te Ot -
ca ne - bes - ké - ho, spa - se - nie o - ča -
ká - vaj - te skr - ze Sy - na Je - ho, skr -
ze Sy - na Je - ho!

2. Od Otca k nám prišiel, ľudia,
ako dieťa sväté.
Batoľa spí v jasliach, chúďa,
len tak, neodeté,
len tak, neodeté.

3. Všetkej svojej moci vzdal sa,
je tu ako dieťa,
služobníkom ľudí stal sa,
On Pán, Vládca sveta,
On Pán, Vládca sveta.

4. Matka dieťa pokolíše,
kojí, usmeje sa.
Z rodu Dávidovho vzišiel,
anjeli sa tešia,
anjeli sa tešia.

5. K nám sa, veriacim, hľa, schýlil,
do našich srdc vošiel,
aby budoval a šíril
kráľovstvo v nás Božie,
kráľovstvo v nás Božie.

6. Premenil sa v splne času,
telo vzal na seba,
sľubuje nám večnú spásu,
účasť v slasti neba,
účasť v slasti neba.

7. Som pán, On sa sluhom stáva,
ó, div premenenia!
Čo dobré mi Ježiš dáva?
Blaho vykúpenia,
blaho vykúpenia.

8. Otvoril dnes brány raja,
cherub uhol z cesty,
dvere pred Ním nezatvára.
Velebme Ho všetci,
velebme Ho všetci!

N. Herman

374

Mel. Ž. 66: Nuž, pod'te a Bohu plesajte

Slá - va buď Bo - hu na vý - sos - ti
a po - koj ľu - ďom na ze - mi,
spie - va - jú vo veľ - kej ra - dos - ti
an - je - li z ne - ba zja - ve - ní.
Aj všet - kých ľu - dí vy - zý - va - jú

706

k tej ná - bož - nej ve - se - los - ti,
le - bo všet - ci ve - ria - ci ma - jú
svä - tíť ten - to deň v ra - dos - ti.

2. Nuž, chváľme i my s úprimnosťou
Pána Boha láskavého,
že obdaroval nás radostou,
poslal nám Syna drahého,
aby nás z ťažkých neprávostí
a z moci hriechu ratoval,
a z nesmiernej svojej milosti
slobodou nás obdaroval.

3. Pane, prijmi srdcia skrúšené!
Ráč, prosíme, v nich kraľovať!
My v dnešnom hode nemôžeme
Tí milší poklad darovať.
A prijmi vďaku prenesmiernu
za to, že si k nám zostúpil,
tak každú dušu zatratenu
z tmy večnej smrti vykúpil.

707

4. Ach, daruj nám ten pokoj Boží,
nech nás stále potešuje!
Nech sa Tvoja milosť rozmnoží,
keď nás hriešnych strach sužuje!
Nech bôľne srdcia i svedomie
Tvoja láska nám uzdraví!
Potešenie nech dá vedomie,
že Ty si k nám zhovievavý.

5. Pane, nech Tvoje narodenie
nás zmení na ľudí nových!
Daj, aby sme, celé stvorenie,
v Slove a v zákonoch Tvojich
do konca verne vytrvali!
Tak na počesť mena Tvojho
statočne Ťa nasledovali
až do raja nebeského!

I. Nagy

375

J. Hollý

Čas ra-dos-ti, ve-se-los-ti na-stal po-žeh-
le-bo več-ný, ne-ko-neč-ný Boh sa zro-dil

na - ný,
z pan - ny. V mes-te Bet - le - he - me,

le - ží ma - lé
v jas-lič-kách na sla - me le - ží ma - lé

pa - cho-liat - ko na zi - me,
pa - cho-liat - ko na zi - me.

2. Čo sme všetci ľudia hriešni
túžobne čakali,
to anjeli pre svet celý
mocne zvestovali.

A preto plesajme, všetci sa radujme,
pacholiatku, nemluvniatku spievajme,
pacholiatku, nemluvniatku spievajme!

3. Spasiteľu, Kráľu nebies,
 Ježišu, náš Pane,
 z čistej panny narodený,
 poklad v Tebe máme!
 Kráľu náš, Pane náš,
 skloň sa k nám ako Pán:
 tuná milosť, v nebi radosť dajže nám,
 tuná milosť, v nebi radosť dajže nám!

Cantus catholici 1655

376

Na - ro - dil sa Kris - tus Pán, ve - seľ - me sa,
 z ru - že kvet vy - kvi - tol nám, ra - duj - me sa!
 Z ro - du krá - lov - ské - ho, ži - vo - ta čis -
 té - ho, už nám na - ro - dil sa.

710

2. Dávno prorokovaný, veselme sa,
 nám bol na svet poslaný, radujme sa!
 Z rodu kráľovského, života čistého,
 už nám narodil sa.

3. Tak On našu podobu, veselme sa,
 vzal na svoju osobu, radujme sa!
 Z rodu kráľovského, života čistého,
 už nám narodil sa.

4. Goliáš je zdolaný, veselme sa,
 všetci sme vykúpení, radujme sa!
 Z rodu kráľovského, života čistého,
 už nám narodil sa.

5. Ty Sám si milosť Božia, buď vždy s nami,
 daj, nech tá zlosť diabolská nás nemáme!
 Pre Syna milého, nám narodeného
 zmiluj sa nad nami!

6. Daj nám dobré skončenie, ó, Ježišu,
 Ty uteš navždy každú vernú dušu!
 Daj nám posilnenie, oddiaľ zatratenie
 pre svoje zrodzenie!

Husitská pieseň zo 16. st.

711

377*F. X. Gruber*

Ti - chá noc, svä - tá noc. Všet - ko spí,

všet - ko sní. Sám len svä-tý bdie dô-ver-ný pár,

strá-ži Die-tat-ko - ne-bes-ký dar, tíš-ko, spo-koj-ne

spí, v ne-bes-kom po-ko - ji sní.

2. Tichá noc, svätá noc.
Anjeli priniesli
najprv pastierom radostnú zvest,
z nej sa i dnes teší celý svet:
Prišiel sám Spasiteľ k vám,
prišiel sám Spasiteľ k vám.

3. Tichá noc, svätá noc.
V zrodenom Dieťati
Boh sa láskavo usmieva nám,
anjel zvestuje: Buď pokoj vám!

Kristus Pán je daný nám!
Kristus Pán je daný nám!

*J. Mohr***378***Portugalský nápev z 18. st.*

Ó, kres - ťa - nia, pod' - te, ra - dost - ne ple -

saj - te, le - bo v Bet - le - he - me Boh vás

o - slo - vil! Tam v jas - liach le - ži

an - jel - ský Kráľ, Kris - tus. Ó, pod' - me, po - kloň -

me sa, ó, pod' - me, po - kloň - me sa, ó,

pod' - me, po - kloň - me sa Pá - no - vi!

2. Hoc Syn Boží pravý, svetlo od večnosti,
vstúpil na tento svet, plný pokory,
obliekol z lásky človečenstvo naše,
ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa Pánovi!

3. Spievajte, anjeli, radostne a zvučne,
nech váš chválospev nás všetkých osloví:
Bohu Otcovi sláva na výsostiach!
Ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa Pánovi!

4. Amen, Pane, Teba chválime za spásu,
ctiť Ťa naveky je každý hotový,
veď si od Otca pre nás na svet prišiel.
Ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa,
ó, poďme, pokloňme sa Pánovi!

J. Wade

379

1855

Slá - va bud' Pá-nu Bo-hu v ne - bi!
Slá - va bud' Pá-nu Bo-hu v ne - bi!

Spie-va-jú Mu an-je-li, kaž-dý tvor sa ve-se-lí.

Slá - va bud', slá - va bud' Mu v ne-bi!

2. Na zemi pokoj všetkým ľuďom!
Na zemi pokoj všetkým ľuďom,
ktorých Božej lásky jas
k Ježišovi vedie zas!
Pokoj bud', pokoj bud' nám, ľuďom!

3. Dnes Boží anjeli Ho chvália;
pastieri verní hlasne slávia
toto Božie nemluvňa,
ktoré nás tak rado má.
Chváľme Ho, volajme, bud' sláva!

4. Neodsúd' nás nikdy, ó, Pane,
vypočuj prosby, ktoré máme!

Pri jasliach Ti slúbime,
že sa hriechom vzdialime.
Vypočuj, nezatrať nás, Pane!

5. Sláva buď, Otcovi večnému!
Synovi, nám narodenému.
Duchu, všetkým v Trojici,
požehnania studnici.
Sláva buď, sláva buď Pánovi!

Spevník „Szent vagy Uram” 1931

380

Syn Bo-ží sa nám na-ro - dil, a - by hrieš-nych
vy-slo-bo - dil. Vi - taj, Pa-ne, vi - taj!

2. Prišlo na svet dieťa krásne
ako slnko čisté, jasné.
Vitaj, Pane, vitaj!
3. Anjeli nám radu dali,
aby sme Ti chválu vzdali.
Vitaj, Pane, vitaj!

4. Preto Ti ja vďačnú pieseň
s anjelmi tiež v obeť nesiem.
Vitaj, Pane, vitaj!

5. Sprav si do našich srdc cestu,
vojdí do nich v Božom lesku!
Vitaj, Pane, vitaj!

6. Ó, sláva nebeskej ríši,
hriešnych ľudí neobídže!
Vitaj, Pane, vitaj!

7. Kriste, Tvoje narodenie
daj nám hriechov odpustenie!
Vitaj, Pane, vitaj!

8. Nech nás hreje lásky plameň,
zostaň s nami, Kriste, amen!
Zostaň s nami, amen!

Cithara sanctorum 1636

381

J. S. Bach

Pri jas - liach sto - jím po - kor - ne, ó,
K no - há m Ti kla - diem o - chot - ne, čo

Je - ži - šu, môj ži - vot!
da - la Tvo - ja mi - lost': svoj ro - zum,

srd - ce dá - vam Ti, veď ne - mám i - né

po - kla - dy, môj ži - vot ce - lý pri - jmi!

2. Ešte som na svete nebol,
keď Ty si sa narodil,
z tmy hriechov si ma vyviedol,
zo smrti vyslobodil;
ja krehké, slabé stvorenie
od Otca mám zaslúbenie,
že Ty si spása moja.

3. Na cestách môjho života
si Svetlo moje jasné,
si pomoc, vzácna útecha,
s Tebou je srdce šťastné;
si Slnko, svetlo žiarivé,
zdroj viery, živej nádeje,
nás Tvoja láska hreje.

4. Ja s túžbou hľadím na Teba,
no neviem sa nahladiť,
vo viere srdce teší sa,
že oči Ťa smú vidieť.
Kiež duch by šíрку mora mal
a rozum výšku horských brál,
aby Ťa, Pane, poznal.

5. O jedno vrúcne prosím Ťa
a túžim, drahý Pane,
aby som Ťa vždy v mysli mal
a žil som s Tebou stále;
len v srdci mojom prebývaj,
v ňom ako v jasliach spočívaj
a radosťou ma naplň!

P. Gerhardt

382

E. H. Gebhardt

Mrá-ka-va, noc, tie-ne hrie-chu ob-jí - ma - li
 ší - ry svet, keď na-vští - vil za - slú - be - ný
 Vy - ku - pi - tel rí - šu bied. Čo pro - ro - ci
 pred - ví - da - li, Boh sám sláv - ne na - pl - nil:
 po - slal Sy - na, po - slal spá - su, a - by
 hrieš - nych za - chrá - nil.

2. Nebolo už vymanenia
 z hriechu, vášní, rozbroja,

keď sa zrodil v biednych jasliah
 Ježiš, Knieža pokoja.
 Netušil svet Jeho príchod,
 nik Ho ani nečakal -
 anjelský spev v tichej noci
 pastierov tiež vylakal.

3. Kristus prišiel, ako bolo
 vo večnosti určené,
 sväté Božie zaslúbenia
 nemôžu byť zmarené.
 Čo proroci predvídali,
 Boh sám slávne naplnil,
 poslal Syna, poslal spásu,
 aby ľudí zachránil.
4. Ponúka dnes Ježiš znova
 odpustenie hriechov nám.
 Prinesme Mu srdcia svoje,
 aby si v nich spravil chrám.
 Sláva Bohu na výsostiach,
 anjelský spev slávne znie.
 Hoden je cti Ježiš Kristus,
 priniesol nám spasenie.

M. Royová

383*Debrecín 1774*

Všet-ci dnes ve-seľ-me sa, zo srd - ca ra -
duj-me sa, Je - žiš Kris-tus nám na-ro-dil sa!

2. Poslal Ho Boh Otec náš,
na milosť vzal všetkých nás,
keď už dozrel, naplnil sa čas.
3. Opustil tak bohatstvo,
na nebesiach kráľovstvo,
Pán Boh pre nás obetoval Ho.
4. On je darca života,
Utešiteľ, dobrota,
svetlo na cestách, kde vládne tma.
5. Žiť nám dáva dôstojne,
z Božej vôle spokojne,
milosť udeľuje prehojne.
6. Nad Pánovu lásku niet,
tak miloval hriešny svet,
že ho milosťou chcel obostrieť.

722

7. Kto však v Neho neverí,
odkloní sa od viery,
večné zatratenie docieli.

8. Božia moc je preveľká;
verme v Syna človeka,
On je naša nádej odveká.

*Varadín 1556***384***W. B. Bradbury*

Čuj, a - ká pre-mi-lá pie-seň roz-lie - ha sa
po ne - bi, an - je - lov dnes svia-toč-ný zbor
Pá-na Bo-ha ve-le - bí. Je to pie - seň o ra -
dos - ti, ho-vo - rí o spa-se - ní: Sláva

723

Bo - hu na vý - sos - ti, po - koj lu - dóm na ze - mi!

2. Pokoj, v ľudoch zaľúbenie, raj sa opäť otvoril,
veď ľudskému pokoleniu Pán Boh spásu pripravil.
Sláva Bohu na výsostiach, pokoj ľuďom na zemi!
Plesaj každý v svojom srdci: v Kristovi sme spasení!

3. Poďme všetci k svetlu spásy, opustíme temnú noc,
nový deň sa s láskou hlási, pohasína hriešna noc.
Bože, spevom vzývame Ťa všetci v svätom nadšení:
Buď Ťi sláva na výsostiach, pokoj ľuďom na zemi!

J. Cawood

385

An - jel sve - tu hlá - sa zvest ra - dos - ti veľ - kej:

Po - ro - di - la pan - na v čis - to - te pa - nen - skej

Krá - ľa ne - bes - ké - ho. Poď - me, ví - taj - me Ho

v dru - ži - ne an - jel - skej!

2. Proroci oddávna
nám prorokovali,
príchod Krista Pána
píšuc zvestovali.
Vstaň, choď a nemeškaj,
ale k tým zavítaj,
čo Ťa vždy žiadali!

3. Slnko, jasné hviezdy
radostne plesajú,
z toho narodenia
potešenie majú;
aj všetky stvorenia
v milosť vykúpenia
blažene dúfajú.

4. Slávny sviatok ctíme
Tvojho narodenia,
Kriste, slasť cítíme
z nášho vykúpenia:

vyveď nás z temnosti,
z plaču a žalosti
do večnej radosti!

5. Amen, haleluja!
Spolu už spievajme,
Pánovi milému
česť, chválu vzdávajme!
V srdciach majme radosť,
u Ježiša milosť -
a v nej zostávajme!

Husitská pieseň zo 16. st.

386

Noc bo - la jas - ná svet - lom hviezd a pre - krás -
ny spev znel, to an - jel - ských zá - stu - pov ples za -
spie - val lú - bez - ne: Bud' po - koj lu - dom

726

na ze - mi, čo dá - va več - ný Kráľ! Svet vtí - chu
no - ci vno - re - ný tej pies - ni na - čú - val.

2. Ten zástup zlieta z výsosti
k zemi čoraz nižšie
a jeho pieseň sa nesie
k žiaľu sveta bližšie.
Nad vrchy, hory i nad pláň
húf tých vojsk sa znáša
a viac než všetko jeho spev
nebesá preráža.

3. Keď klesáš nadol pod ťarchou,
nevidíš cieľ vpredu,
keď ťažký ti je každý krok,
obráť svoj zrak k nebu!
Prišla už svätá hodina,
srdce a dych zataj
a zastaň na ceste svojej,
anjelov počúvaj!

4. Dni za dňami rýchlo idú
a prorok uvidel,

727

že po rokoch zmien nastane
zlatý vek, jak Boh chcel.
Ako pokoj svojou krásou
túto zem odieva,
tak čo anjeli spievajú,
celý svet zaspieva.

Piesne pobožné 1929

387

W. A. Mozart

Ot - če, pri - jmi o - beť chvál, že si svoj - ho

Sy - na dal, za mi - losť, dob - ro - de -

nie, nám pre ži - vot, spa - se - nie.

2. Spasiteľu, Pane náš,
Ty si slávny Mesiáš,
veky s túžbou čakany,
prorocstvami hlásaný.

3. Keď sa naplnil ten čas,
Boh zostúpil medzi nás -
anjeli sa radujú,
pastierom to zvestujú.

4. Sláva Bohu na nebi,
pokoj ľuďom na zemi! -
správa krásna letí v diaľ,
na zem prišiel nebies Kráľ.

5. Prijmi vďaka, Pane náš,
tak si ľúbil hriešnych nás,
že si sa obetoval
a nám získal spásy dar!

V. Neubauer

388

J. Rosa

Ra - duj - te sa, sve - ta de - ti, ve - sel - te sa,

i - de Kráľ! Ó, nech z du - še k Ne - mu le - tí

hym-nus vďa-ky, pie-seň chvál, ó, nech z du-še
k Ne-mu le - tí hym-nus vďa-ky, pie-seň chvál!

2. Kráľu slávy najslávnejší,
opustil si nebies jas,
aby z nás aj najbiednejší
došiel k svojmu Bohu zas,
aby z nás aj najbiednejší
došiel k svojmu Bohu zas.

3. Sláva Ti buď na výsosti,
sláva, Synu Dávidov,
že si prišiel do nízkosti
vyslobodiť hriešnikov,
že si prišiel do nízkosti
vyslobodiť hriešnikov.

4. Slávte, chváľte Jeho znova -
hoden vďaky je len On -
až kým pieseň Baránkova
zaznie, kde je Boží trón,
až kým pieseň Baránkova
zaznie, kde je Boží trón.

J. Runge

UTRPENIE JEŽIŠA KRISTA

Križ a spása

389

L. Mason

Ja s vie-rou po - ze-rám na križ do
Tvo-jich rán, Kris - te Pa - ne! Krv, kto-rá
z nich prýš-ti, i môj hriech o - čis - tí,
ne - bo mi za - is - tí na bý - va - nie.

2. Stoj pri mne, Pane, sám, aby som neklesal,
lež s Tebou žil!
Za mňa si život dal, nuž, prijmi obeť chvál:
daj, aby som Ťa mal rád a vždy ctil!

3. V bludisku života je hriechov mrákota,
 žiaľ a tieseň:
 stieraj slzy moje, otvor stánky svoje,
 kde večné blaho je a večný deň!

4. Až večný smrti mrak mi navždy zastrie zrak,
 keď stíchnu boj:
 zbav ma neprávostí a prijmi z milosti
 do večnej radosti, ó, Pane môj!

R. Palmer

390

Blíz - ko krí - ža cho - vaj ma, Pa - ne, spá - sa
 mo - ja, tam pl - nosť všet - kým zdar - ma
 ži - vot - né - ho zdro - ja. Krí - žom len,
 krí - žom len Kris - to - vým sa chvá - lim, až keď
 Ho v slá - ve u - zriem, hrie - chu, zla sa zba - vím.

2. Pod krížom ma uzrel Pán
 v biede, bez pomoci,
 láskou vyviedol ma sám
 z tej duchovnej noci.
 Krížom len, krížom len
 Kristovým sa chválim,
 až keď Ho v sláve uzriem,
 hriechu, zla sa zbavím.

3. Pod krížom nech Jeho tieň
kryje ma a stráži!
Ó, buďže mi každý deň,
Spasiteľu, drahší!
Krížom len, krížom len
Kristovým sa chválim,
až keď Ho v sláve uzriem,
hriechu, zla sa zbavím.

4. Pod krížom chcem s dôverou
detinskou bdieť a stáť,
až Pán Ježiš bude chcieť
ta k sebe ma pozvať.
Krížom len, krížom len
Kristovým sa chválim,
až keď Ho v sláve uzriem,
hriechu, zla sa zbavím.

A. F. Y. Crosby-Alstyn

391

Ženeva 1551

Ne-han-bím sa za kríž Kris - tov, nad prie-
stor i čas on čnie. Na ňom Vlád-ca ne-bies vý-
šin zís-kal pre mňa spa - se - nie.

2. Nepriateľ keď na mňa číha,
osídlo chce nohám klásť,
kríž vždy vysoko sa dvíha,
prúdi z neho mieru slasť.

3. A keď v šťastí život plynie,
láska ruky podáva,
z kríža ďalej jas sa rinie,
blahu blaho dodáva.

4. Hojnosť, bolesť, biedu, radosť,
všetko kríž niešť naučí,
kým sa splní srdca žiadosť
po Otcovom náručí.

J. Bowring

392

L. Mason

Keď o tom krí - ži roz - jí - mam, na kto-rom
slá - vy Kráľ sko - nal, lesk po-kla-dov za
már-nosť mám, všet-ko by som o - be - to - val.

2. Čím iným sa chváliť, Bože,
než smrťou Krista drahého?
Odmietam svetské rozkoše
pre drahú krv tela Jeho.
3. Hľa, z Jeho hlavy, nôh a rúk
krvavý pot na zem steká!
Ó, ktorá láska toľko múk
pretrpela pre človeka?
4. Keby som Mu dal odmenu -
celý svet, jeho poklady,
Jeho Božiu lásku vernú
ani tak nič nenahradí.

5. Jeho je svet, nebo celé,
hriešnik Mu to dať nemôže:
telo, dušu, srdce vrele
dám Ti za to, Kriste Bože!

I. Watts

393

F. Kálmán

Svä-tý Bo-že, ja pred Te-bou srd-ce o - tvá-
ram, ú - to - čis-kom tu na ze-mi si mi
len Ty sám. Príd na po-moc ka - jú-ce-mu
slo-vom mi - los - ti, nech ne - bu - de
mi ú - de-lom ka - lich hor-kos - ti!

2. Keby som pred svetom aj skryl
svoj hriech premnohý,

pred Tebou som si vedomý,
že som úbohý!
Veď poznáš moju neveru i nepravosti,
dávaš mi však odpustenie v čase milosti.

3. Svojou krvou môj Pán Ježiš
za mňa zaplatil,
chráni ma, aby som sa Mu
nikdy nestratil,
v moci diabla ako hriešnik
navždy nezostal,
ale skrze vieru v Neho
večný život mal.

4. V detskej dôvere Ťa v Jeho
mene žiadať chcem:
zbav ma hriechov a daj, nech Ti
verný zostanem,
kým žijem, nech vzdávam vždy česť
Tebe, večnému,
zostaň navždy milostivý
ku mne hriešnemu!

B. Szász

394

K. Szereday

Ba - rá - nok, hľa, ne - sie vi - ny,
tr - pí hroz - ne za zlo - či - ny

738

far - chu mno - hých hrieš - ni - kov,
všet - kých sve - ta zlost - ní - kov.
Na-mies-to nás ža - lo - va - ný zná-ša po-smech,
bi - čo - va - nie, pá - ľu ra - ny, aj kríž; na smrť
trp - kosť ha - ny, op - ľú - va - nie, smäd a hlad,
do - rá - ňa - ný vra - ví: pod - stú - pim to rád.

2. Ježiš, Priateľ duše mojej,
On mi spásu vydobyl:
Boh Ho z veľkej lásky svojej
súdu za nás podrobil.
Prikázal Mu: Ó, choď, Synu,
vezmi Ty sám ľudstva vinu,
hnev nech nezničí ho môj:
zniest tú farchu hriechu zlého
môžeš len Ty miesto neho,
obetujúc život svoj.

3. Na Teba, môj Spasiteľu,
chcem vždy s bážňou spomínať,
vzdávať Ti česť, vďaku vrelú
a Ťa s láskou objímať.

739

Buď mi svetlom v tomto stane,
 srdce kým biť neprestane,
 v Tebe nech aj skonávam!
 Prostred posledného boja
 najväčšia si sláva moja,
 navždy sa Ti oddávam.

4. Vidiac divy veľkej moci,
 Tvojej lásky, milosti,
 spievam srdcom vo dne v noci,
 spievam v spásy radosti.
 Už len Tvojho mena chvále
 budem žiť a neustále
 Tebe, Pane, ďakovať
 za predrahé vykúpenie.
 Pomôž mi to dobrodenie
 v pamäti si uchovať.

5. A keď odvoláš ma, Pane,
 do kráľovstva večnosti,
 nech sa mi krv Tvoja stane
 i tam rúchom svätosti!
 Keď ma prijmeš v svojej sláve,
 korunu dáš mojej hlave
 pri súdnej tam stolici,
 keď raz, odvolaný z boja
 mám - jak celá cirkev Tvoja -
 po Tvojej stáť pravici.

P. Gerhardt

395

Ruský ľudový nápev

Tvoj kríž a krv je pre mňa zá - ru - kou, že

lú - biš ma, môj Pán a Kráľ! Ty ná - dej vlo - žil

si mi do srd - ca, keď hriech si zo mňa na - vždy sňal.

Tvoj kríž, Tvoj kríž je mo - ja kot - va je - di - ná!

Tvoj kríž, Tvoj kríž do bo - ja, Pa - ne, si - lu dá.

2. Tam na kríži si spásu vydobyl,
 keď Tvoja krv sa preliala.
 Ty mrel si, Kriste, ako Baránok,
 len láska Ťa tam držala.
 Tvoj kríž, Tvoj kríž je moja kotva jediná!
 Tvoj kríž, Tvoj kríž do boja, Pane, silu dá!

3. Oj, slávy Kráľu, život svoj si dal,
aby som s Tebou večne žil.
Ja chválím Teba, v srdci velebím,
že z pekla si ma vykúpil.
Tvoj kríž, Tvoj kríž je moja kotva jediná!
Tvoj kríž, Tvoj kríž do boja, Pane, silu dá.
V. Žák

396

H. Wilson

Môj Pán, krv svo-ju pre - lie-val, smrť pre mňa
pod - stú - pil, svoj svä - tý ži - vot pre-
to dal, a - by som ja, červ, žil.

2. Viem, že pre moje zlé činy
On stonal v bolesti.
Ó, Baránku, Ty nevinný,
ó, láska v milosti!

3. Ach, aj to slnko zastrelo
svoju slávu a žiar,
len aby neuvidelo
Pánovu bôľnu tvár.
4. Ja tvár by som si zakryť mal,
keď ten zjav uzriem sám,
a nech mi srdce raní žiaľ
a usedavo lkám!
5. No môj žiaľ nikdy nesplatí
to, čo Ti dlhujem,
ó, Pane, seba dávam Ti,
všetko Ti zveriť chcem.

I. Watts

397

Mel. č. 450: Cirkvi základ jediný

Do svä - ty - ne vchod má - me už voľ - ný do - ko-
rán, veď prí - stup k tró - nu slá - vy nám
kr - vou do - byl Pán. Hoc ne - raz v ži - tia

bo - ji sme sla - bí, zo - mdle - ní, žalm
o - sláv náš - mu Bo - hu znie z du - ší spa - se - ných.

2. Pri Tvojom večnom tróne
Kňaz verný slúži nám,
prihovára sa s láskou,
nás premôcť nedá tmám.
Má korunu pre nás tam,
kde sláva žiari len,
než vlna belšie rúcho
a svetlejšie než deň.

3. Raz v obeť pravý Veľkňaz
dal seba za hriech náš,
dnes vďaky obeť, Otče,
aj od nás prijímaš.
Hlas vrúcnej našej chvály
sa vznáša k nebesiam -
ó, v mene Tvojho Syna
ho prijmi, Bože, tam!

PRÍCHOD JEŽIŠA KRISTA DO JERUZALEMA

Kvetná nedeľa

398

Mel. Ž. 32: *Blahoslavený, kto má odpustenie*

Do Je - ru - za - le - ma Je - žiš vstu - pu - je,
za Ním veľ - ký zá - stup ľu - du pu - tu - je
a ra - to - les - ti há - dže pred Ne - ho
na dô - kaz, že si Ho ctí, sláv - ne - ho.
Po - žeh - na - ný! Hľa, i - de v me - ne Pá - na!
Ó, vi - taj nám! Ó, ho - sa - na, ho - sa - na!
Ne - sieš nám mier Ot - ca ne - bes - ké - ho,

už s na-mi hrieš - ny - mi zmie-re - né - ho.

2. Kráľ, samým Bohom Otcom vyvolený,
židovským kráľom nechcel byť na zemi,
vzácnejšia je Mu sláva nebeská,
než berla pozemských kráľov svetská.
Mečom svojich slov zničí nepriateľov,
ale k pravde vedie svojich čítelov:
dá pokoj ľudu vyvolenému -
vedie ho k spaseniu preslávnemu.
3. Pán slávy - a v koľkej poníženosti
sa náhli trpieť v meste ukrutnosti!
Nemá zbraň, vojsko jak iní králi,
len osla a hlúčik ľudu malý.
Tak nám dáva príklad svätej pokory,
aby sme aj my vždy pokorní boli,
lebo len pokorou ozdobení
budú tu i tam blahoslavení.
4. Ó, náš Kráľu, čo kraluješ nad verným
ľudom svojim, len krvou vykúpeným!
Daj, nech sme Ti vždy verní, oddaní,
daj nám vojsť pod svätých večné stany!
Naším právom buď Tvoje drahé slovo,
nech nás riadi vždy velenie Otcovo,
aby sme ako deti vždy verné
našli Božie kráľovstvo spanilé!

Á. Pálóczi Horváth

Už tvoj Kráľ k te-be pri-chá-dza, teš sa, Si-on, ra-

duj sa! Z ne - ba da-ry ti pri-ná-ša, s Ním

i - de tvo - ja spá - sa. Na ces-tu Mu pal-

my hádž-te, rú - chom ju po - krý - vaj - te, o-

slav-né žal-my spie-vaj-te, Sy-na Bo-ha ví - taj - te!

2. Slávny Kráľ prichádza i k nám
s pokorou a tichosťou.
Brány neba otvoril nám
svojou Božou milosťou.
Buď Ti sláva, Synu Boží,
s radosťou Ťa vítame!

Nám Tvoj príchod radosť množí,
hosana Ti spievame.

3. Už prichádza Vodca slávny,
kresťania, na blaho nám.
Otvorme Mu k srdciam brány,
nech si sám v nich spraví chrám!
Príd', Ježišu, drahý Pane,
a posväť nás sám sebe;
vynič, čo v nás hriešne vzplanie,
bývaj v nás a my v Tebe!

4. Príd' už skoro, Pane milý!
V zlobe leží celý svet.
Vlej mu v ducha život, sily,
nech nemusí v hriechu mrieť!
Príd' a veď nás cestou cnosti
k Sionu nebeskému
a miesto daj v ňom z milosti
prebývaniu večnému!

J. Baštecký

400

Kódex Batthyányho 1550

Ra - duj sa, ple-saj svet ce - lý! Kaž - dý ver-
ný bud' ve - se - lý, le - bo Kris-tus Vy-ku-pi-
teľ je náš- ho sve-ta Spa - si - teľ.

2. Šesť dní prv, než Ho mučili,
zastavil sa v Betánii,
vzkriesil štyri dni mŕtveho
Lazara, sluhu verného.
3. Tam Mária Magdaléna
drahou masťou - hriešna žena -
nohy Pána natierala
a vlasmi ich utierala.
4. Hľa, do mesta svojich vrahov
kráča v kruhu verných sluhov,
v pokore, s duchom vrúcnosti
Kráľ najvyššej dôstojnosti.

5. Na osliatku poníženom,
ľuďmi bitom, zneváženom
sedí Boh a človek pravý,
Stvoriteľ sveta, Kráľ slávy.

6. Svätý prorok Zachariáš
prorokoval za dávnych čias:
Raduj sa, dcéra sionská,
ty milá cirkev kresťanská!

7. Neboj sa, lebo k radosti
ide Kráľ spravodlivosti,
slávny, hoci ponížený,
na osliatku posadený.

8. Zástup Ho sprevádzajúci
spieva: Náš Pán všemohúci!
Hosana nášmu Kráľovi
a Dávidovmu Synovi!

9. Zástupy Mu v nadšenosti
rúcha, palmy, ratolesti
na cestu radi hádzali,
svojho Kráľa sprevádzali.

10. Vzdajme i my chválu Jemu,
česť Kráľovi nebeskému!
Nesme ratolesti, palmy,
spievajme Mu večné žalmy!

Kluž 1751

UTRPENIE A SMRŤ NA KRÍŽI Veľký týždeň a Veľký piatok

401

Mel Ž. 102: Vyslyš ma, ó, Hospodine

Nad - chni na - še du - še, Bo - že,
nech kaž - dý roz - jí - mať mô - že
o veľ - kom u - tr - pe - ní
a na kríž vy - ve - se - ní;
pri - veď nás k to-mu ol - tá - ru,
kde Je - žiš s bo - la - vou tvá - rou
zmier - nil Tvoj hnev, spra - vod - li - vosť

a nám zís-kal več-nú mi - lost.

2. Kriste, Boh Ťa hlasom zhora
ako svojho Syna volá -
a aj Tvoje zázraky
sú Tvojho božstva znaky.
Život, Tvoje ústa, Kriste,
sú bez hriechu, sväté, čisté.
Nato si prišiel, pracoval,
aby si nás zachraňoval.

3. Ó, Ty Baránku nevinný,
odpusť nám hriechy a viny!
Pre svoje umučenie
vzdial' od nás zllorečenie!
Len Tebe sa porúčame,
keď klesáme, umierame.
Ó, nech nám Tvoje vzkriesenie
prináša vždy potešenie!

J. Lengyel

402

M. Royová

Ne-za - bud-ni, ne-za - bud-ni, že Ťa Je-žiš

kú-pil dra - ho! Len a - by Ťa s Bo-hom zmie-riľ a ti

zís-kal več-né bla - ho, vzdal sa slá-vy, ne-lu-

to - val, ra-dosť ne-bies pre te-ba On o - be - to - val.

2. Nezabudni, nezabudni
na noc bojov v Getsemane!
Pre hriech tvoj Ho stihla zrada,
výsmechy a bičovanie.
Taká úzkosť, také boje
vo večnosti trápiť mali srdce tvoje.

3. Nezabudni, nezabudni,
koľko tvoja duša stála

utrpenia, poníženia
na Golgote nebies Kráľa!
On Ťa vyrval z moci pekla,
z Jeho rán krv na potupnom kríži tiekla.

4. Nezapadni, nezapadni!
Z lásky obetoval seba.
On Ťa, dieťa porušenia,
určil za dediča neba.
Vo tme hynie, mrie svet bludný,
Ježiš vymanil Ťa z neho, nezapadni!

M. Royová

a vrúc - ne pre - mýš - la - nie,
čo je z hĺb - ky srd-ca môj - ho -
pre trp - kú smrť Sy - na Tvoj - ho!

403

Mel Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Ó, Bo - že, kto - rý skrú - še - né
hor - li - vos - tou na - pl - ne - né
srd - ce ne - po - tu - pu - ješ,
du - še po - znáš, mi - lu - ješ!
Pri - jmi mo - je vzdy - cha - nie

754

2. Tak v záhrade plače smutne
a so smrťou bojuje,
tam naľakaný ukrutne
tvár k zemi nachyluje.
V mnohých bolestiach hrozných
a mukách nevýslovných
krvavý pot Ho zalieva -
a tam v úzkosti omdlieva.

3. Ale hneď zas posilnený
v duchu sa posmeľuje,
ako víťaz ozbrojený,
keď Ho boj unavuje.
No zradný bozk Judáša
zajatie Mu prináša.
Voľne ide s nepriateľmi,
čo Ho vinia, trápia veľmi.

755

4. Ty na kríži vyvýšený
 Kriste, v tej hroznej chvíli
 celý svet Tebou stvorený
 nad Tvojou smrťou kvíli!
 Trasia sa i zem tmavá,
 mŕtvych z hrobov vydáva.
 Slnko jasnosť svojej tvári
 zahalí do čiernej chmáry.

5. I mňa sklúčujú horkosti,
 srdce vo mne zomdlieva;
 moja duša v trúchlivosti
 horké slzy vylieva;
 viem, že aj moje zlosti
 a mnohé neprávosti
 na Teba sa uvalili,
 na kríž Ťa hrozne pribili.

I. Nagy

404

Kluž 1751

Ži - vý strom ra - ja, u - te - še - né kvie - ťa,
 Ba - rá-nok Bo - ží, bied-nych jas-lí die - ťa,

756

pre - dra-hý Je - žíš, Vy-ku-pi - teľ sve - ta,
 Spa - si - teľ sve - ta!

2. Znášal si pre nás hriešnych strašné muky,
 keď ukrutných hord zajali Ťa pluky,
 keď na kríž tupci Ťa vešali hluchí,
 pribili ruky.
3. Jak zázračné Ti vykvitli z úst kvety
 na kríži visiacemu ponad svety,
 zazneli v mukách ako prameň svätý
 tie známe vety:
4. Prvé slová sa ta k Otcovi vlnia:
 OTČE, ODPUSŤ IM, NEVEDIA, ČO ČINIA,
 na hlavu dali korunu mi z tŕnia,
 prorocťvá plnia.
5. Druhá veta je prísľub na pokraji
 smrti lotrovi, čo svoj hriech netají:
 EŠTE DNES BUDEŠ BÝVAŤ SO MNOU V RAJI,
 tam v mojom kraji.

757

6. A potom z výšky sklonil si sa k matke
Márii, ktorá s Jánom tam pri hliadke
stála strápená. Riekol si im ešte
slová útešné:

7. HĽA, TVOJA MATKA, učeník môj milý,
ŽENA, HĽA, TVOJ SYN, práve v tejto chvíli
ukrižovali ma a zavraždili,
stratil som sily.

8. Nevinná obeť, Baránok bez zlosti,
sú štvrté smutné slová v zúfalosti:
ACH, PREČO SI MA, BOŽE MÔJ, OPUSTIL
v deň ich radosti?

9. A keď už všetko splnilo sa navlas
a už sa blížil ten predvídaný čas,
ŽÍZNIM, tak vzdychneš po piaty raz nahlas,
veď veľký smäd máš.

10. A keď si, Pane, prijal ten jed horký,
po šieste si hlas zdvihol nad pahorky:
DOKONANÉ JE cestou utrpenia
dielo spasenia!

11. Tesne pred smrťou prevravel si znova,
po siedme znejú Tvoje sväté slová:
OTČE, DO RÚK TI DÁVAM DUŠU SVOJU,
tú obeť moju!

12. Ježišu drahý, osviet nášho ducha,
nech odpustíme, i keď srdce puká,
tým, ktorí voči nám sa prehrešili,
hnali nás, bili.

13. Daj, aby sme sa tiež modlili za nich,
Tvoj príklad nech by viedol i nás samých,
nedaj nám kráčať po ich cestách planých,
tak smutne známych!

14. A keď tu svoje ukončíme púte,
maj k svojim deťom ruky natiahnuté
a daj nám prísť do Tvojej večnej slávy
so spevom chvály:

15. Buď Bohu vďaka na nebesiach veľká,
On, Spasiteľ náš, Vykupiteľ sveta,
nám pripravil miesto v svojej vlasti,
nebeské slasti.

I. Pécselyi Király

405*Debrecín 1774*

Ó, Ty ne - vin - ný Ba - rán - ku
na tró - ne v ne - bes - kom stán - ku!

Ty po - žeh - na - ný Kráľ slá - vy,

si náš o - pat - rov - ník pra - vý.

2. Kto z nás takú zásluhu mal,
že si sa na to podujal:
dať si zraníť nohy, ruky,
vziať na seba toľké muky!?
3. Tvár si si nechal oplúvať,
ľudskou slinou poškrvňovať,
nechal si sa znevažovať,
palicovať a bičovať.
4. Si v svätosti večne stály,
lež bezbožným Ťa nazvali.
Ty však na ich zlorečenie
mlčíš, trpiac poníženie.

760

5. Za to, že si sám Boží Syn,
Mesiáš, pravý Hospodin,
z rúhania Ťa obvinili,
na smrť hroznú odsúdili.

6. Ó, buď za to zvelebený,
Lekár náš, Kriste vznešený!
Si Učiteľ, Utešiteľ
a náš jediný Spasiteľ!

*Zo 17. st.***406***H. L. Hassler*

Ó, hla - va pl - ná trýz - ne, bied, rán a
Ty pra - meň več - nej priaz - ne a náš - ho

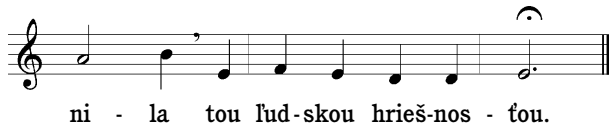

sú - že - nia,
spa - se - nia! Ó, hla - va o - zdo - be - ná ctou

a ve - leb - nos - ňou, a - ko si sa zme -

761

2. Tá v Tvojej tvári krása,
ktorej sa korí svet
a seraf pred ňou jasá,
už zvädla ako kvet!
Tá žiara oka Tvojho,
ach, kam sa stratila?
Moc hriechov sveta zlého
tmou ju už zakryla.
3. Už zbledli pery Tvoje,
čo zlo zaháňali,
a líca purpurové
modrými sa stali!
Už na kríži umieraš
za hriech všetkých hriešnych,
a tak brány otváraš
do stánkov nadhviezdnych.
4. Tvojou farchou sú hriechy
mojich previnení,
za ne, Baránku tichý,
si kruto trápený.

Ježišu, spásy zdroju,
milosti svojej praj
a pre tú lásku svoju
ma za hriech netrestaj!

5. Ó, prijmi vďaky vrelé,
Priateľu najdrahší!
Kým len mám dušu v tele,
len v Tebe sa teší,
a keď sa odlúčenie
aj ku mne priblíži,
nech mi dá potešenie
Tvoja smrť na kríži!

P. Gerhardt

407

J. Crüber

Kde - že je vi - na, a - ké sú po-hnúť-ky

na tie ich skut-ky?

2. Bičujú Ťa a na posmech Ti dajú
korunu z trnia, slinou oplývajú,
rúhajú sa, horkú žľč piť nútia,
ukrižujú Ťa.
3. Povedz, odkiaľ je všetka zloba táto?
To môj hriech Ťa na kríž pribíja takto.
Príčinou Tvojich strašných útrap ja som,
hriešnik a blázon.
4. Za čo Ti dal svet taký trest hanobný?
To za ovečky trpí Pastier dobrý,
za nespočetné hriechy svojich sluhov
Pán platí krvou.
5. Umiera krotký lútostivý Mocnár
a žije ten, čo proti Bohu povstal;
ničomný človek požaduje zrazu
na Boha skazu.

6. Nesmierna láska a zázračná viera,
ktorá Ťa cestou na kríž podopiera!
Ja spokojne si žijem, Ty v úzkostiach
padáš, v bolestiach.
7. Kráľu môj veľký, všetkých vekov Kráľu,
je môj vďačný spev dosť na Tvoju chválu?
Úbohé ľudské srdce, Pane Bože,
čo Ti dať môže?
8. Ó, Ježišu môj, z trónu svojej slávy
nech len jeden lúč dotkne sa mi hlavy.
Rozozvučí sa moje srdce vďačné,
spievať Ti začne!

J. Hermann

408

Freylinghausenov spevník 1704

Ó, Kris-te, Tvo-je u - tr - pe - nie

vi - dím a des ma pre - ni - ká,

veď smrť a mu - ky pod - stú - pe - né
sú za bied - ne - ho hrieš - ni - ka.

2. Príroda plače s nami, žiali
pre Tvoju smrť tam na kríži.
Slnko sa skrylo, skleslé v žiali,
vzdychajú Tvoji najbližší.
3. Ó, svätá obeť, nech už vždy je
pred nami Tvoja smrť, Tvoj kríž,
len Tvoja krv nám hriechy zmyje,
dušiam ňou nebo otvoríš.
4. Dnes je hlboká vďačnosť naša
za Tvoju mučenícku smrť.
Za naše hriechy kríž si znášal,
za obeť Tvoju chvála buď!

B. Bastie

409

Mel. č. 321: Čo môj Boh chce, to sa vždy staí

Tam na krí - ži na Gol - go - te,
k Ne - mu na - ša du - ša ra - da
tam je na - ša ú - te - cha,
v kaž - dej bie - de u - te - ká,
le - bo Kris - tus, náš Spa - si - tel,
tak nás vrúc - ne mi - lo - val,
že na smrť šiel, po - ní - žil sa,
svä - tý ži - vot za nás dal.

2. Tam na kríži na Golgote
 Boh Spasiteľ krváca
 a za nás hnev Boží krotí,
 naše dlhy vypláca.
 Žiaľme, plačme, ó, hriešnici,
 nad svojimi vinami.
 Odpusť nám ich, Kriste Pane,
 a zmiluj sa nad nami!

3. Tam na kríži na Golgote
 Pán sa vinie k lotrovi:
 Amen, dnes si so mnou v raji,
 keď sa vrátim k Otcovi.
 Ó, ráč aj nám, Spasiteľu,
 túto milosť udeliť,
 do zástupov vyvolených
 aj nás v sláve zadeliť!

4. Tam na kríži na Golgote
 On je naša útecha,
 po Ňom dychtí naša duša,
 k Ňemu rada uteká.
 On je náš hrad, útočisko,
 i keď nás smrť zachváti,
 vyvedie nás z ríše hrobu,
 stratený raj navráti.

F. J. Mošovský

410

J. Rosa

Ba-rá-nok Bo-ží na krí-ži
 dra-hú krv za nás vy-lie-va.
 Pre-čo že, pre-čo môj Bo-že,
 si ma o-pus-til, za-znie-va. Pri-stúp a
 po-zri na ten kríž! Zo-mie-ra
 za nás Pán Je-žiš, zo-mie-ra
 za nás Pán Je-žiš.

2. Rozpäté ruky prebité,
zranené čelo, nohy, bok!
Zhasína slnko v mrákave,
oblohu odial zármutok.
Bojuje Ježiš ťažký boj
na kríži za hriech môj a tvoj,
na kríži za hriech môj a tvoj.

3. Vidí Ho trpieť viery zrak,
za nás piť horký kalich tam.
Chvejú sa skaly, pukajú,
plače zem v bôľnej ozvene.
Ducha Ti, Otče, porúčam -
zvolali pery zmučené,
zvolali pery zmučené.

4. Dokonané je dielo už,
víťazstvo slávne vydobyl.
Na kríži sveta Spasiteľ
vydýchol, hlavu naklonil.
Oplýva duša vďačnosťou:
Ježiš ma smrťou zachránil,
Ježiš ma smrťou zachránil.

J. Hoskins

411

J. Berka

Za mňa si, Pa - ne, kr - vá - cal,
na krí-ži za mňa pnel, za mňa sa do rúk
lu-dí dal, za hrie-chy mo-je mrel.

2. Svit slnka tmou sa zastieral
vo chvíľach trápenia.
Syn Boží tam keď zomieral
za hriechy stvorenia.

3. Ja s hanbou tvár si zakrývam,
na kríž keď hľadím Tvoj,
hold vrúcnej vďaky Tebe vzdám
za dokonaný boj.

J. Siracký

412

Mainz 1628

Ó, veľ-ký bôľ nás po-sti-hol a
ce-lým srd-com lká-me. Die-ta Bo-žie
je-di-né bo-lo po-cho-va-né.

2. Ó, strach v nás tkvie, Pán mŕtvy je,
na kríži smrť podstúpil,
v nebi ríšu získal nám,
láskou nás vykúpil.
3. Ó, človek, vedz, že z hriechu des
ti život celkom zmení!
Pre zlé skutky si už bol
navždy odsúdený.
4. Ó, šťastný je, kto počuje,
kto túto pravdu chráni:
za nás Pán najsvätejší
bol tam pochovaný.

5. Ó, Pane môj, ó, pokoj môj,
prosím Ťa so slzami:
aby som až po hrob bol
k Tebe túžbou hnaný.

J. Rist

VZKRIESENIE JEŽIŠA KRISTA
Veľká noc

413Mel. Ž. 35: *Vzývám Ťa, Pane, pri mne buď*

Kris-te, Ty si le-žal v hro-be,
od-ňal si moc smr-ti, zlo-be.
Svet-lo ži-vo-ta sa zja-vi-lo,
Tvo-je svä-té te-lo ne-zhni-lo.
Ži-je Je-žiš, na-ša Hla-va,

bud' Mu za to več-ná slá - va!
 Spie - vaj - me Mu dnes z vďač-nos-ti
 na veľ - ko - noč - nej sláv - nos - ti!

2. Hrob, kde je tvoje bohatstvo?
 Stratil si svoje víťazstvo!
 Ó, smrť, kdeže už svoj osten máš,
 ktorým si hodlala zničiť nás?!
 Už sa ťa viac neľakáme,
 veď Krista so sebou máme;
 On premohol každú zlobu,
 keď slávne vystúpil z hrobu.

3. Strach ma už viac neobtočí,
 keď som s hrobom zoči-voči.
 Poznám z príkladu Krista Pána,
 čo ten mŕtvy prach očakáva.
 Preto odstúp, každá žalosť,
 ja vierou nachádzam radosť,
 lebo hoci žijem v mdlobe,
 nezostanem večne v hrobe!

4. Viem, že telo zmeravené
 bude zase obnovené;
 všetky údy sa mi uzdravia,
 hoci červy v zemi ich strávia.
 Žiaľne býva pochovanie,
 slávne bude zmŕtvychvstanie.
 Novým zrakom Boha uzriem,
 kde je nové nebo i zem.

5. Ó, Pane Ježišu milý,
 daj, aby sme ďalej žili
 cnostne a nedúfali v seba,
 lež mali nový život z Teba.
 Moc Tvojho Ducha Svätého,
 prameň života nového,
 nech ma múdro vždy spravuje
 a v sláve žiť pripravuje!

J. Lengyel

414

G. F. Händel

Kris - to - vi slá - va, kto - rý z mŕt-vych vstal!
 To je dob - rá sprá - va, Boh v Ňom spá-su dal.

An - jel už zo - sla - ný od - va - lil ka - meň.
 V Kris - to - vi je da - ný ži - vo - ta pra - meň.
 Kris - to - vi slá - va, kto - rý z mŕt - vech vstal!
 To je dob - rá sprá - va, Boh v Ňom spá - su dal.

2. Vzkriesený Kristus
 prichádza aj k nám,
 nový život žiť už
 smieme bez zábran.
 Cirkev, chváľ len Pána,
 v Ňom je pokoj tvoj,
 s Ním sa dočkáš rána,
 k víťazstvu sa stroj.
Refrén

3. Ó, Knieža mieru,
 uč nás pevne stáť,
 daj nám istú vieru,
 nepochybovať.

Daj aj nám zvíťaziť,
 veď Ty si víťaz,
 v Tebe smrť poraziť,
 kde si Ty, byť raz.
Refrén

E. L. Budry

415

Debrecín 1774

Je - žiš Kris - tus z mŕt - vech vstal, keď bol za nás
 ži - vot dal, svo - ju svä - tú krv vy - lial,
 a - by sa svet dob - re mal. Zís - kaj pre nás
 všet - kých, Kris - te, mi - losť is - te
 od Ot - ca svoj - ho!

2. Pre náš hriech si na svet šiel
a vstal z mŕtvych, tým si chcel
spasiť nás a dať nám cieľ,
vyrvať z pekla osídien.
Získaj pre nás všetkých, Kriste,
milosť iste
od Otca svojho!

3. Tvoj kríž je vykúpenie,
Tvoja smrť je spasenie
a Tvoja krv nevinná
naša nádej jediná.
Refrén:

4. Prišiel k nám i tento rok
veľkonočný Baránok,
aby duše očistil,
ktoré náš hriech znečistil.
Refrén:

5. Pane, Tvoje vzkriesenie
zmietlo moci pekelné,
slová Tvojho posolstva
zbavili nás otroctva.
Refrén:

6. Tomuto my tešme sa
a hľadme na nebesá,
Pána Boha velebiac,

nehrešme už nikdy viac!

Refrén:

7. Tak nám bolo zjavené:
putá smrti zlomené!
Taktiež my raz vstaneme -
duše blahoslavené.

Refrén:

8. Prosme teda Ježiša -
je záruka najvyššia -
o spásu a nech i nám
otvorí nebeský chrám!
Získaj pre nás všetkých, Kriste,
milosť iste
od Otca svojho!

A. Batizi

416

Cantus Catholici 1651

Kris - tus Pán vstal z mŕt - v - vých a to zna - me - ná,

že do ne - bies je aj nám už

ces - ta o - tvo - re - ná.

2. Prevzal sveta hriechy -
a tých je vždy dosť -
aby nás Otec nebeský
prijal už na milosť.

3. Prečo odpoveďou
je len nevďačnosť,
keď to takto muselo byť
pre našu ľudskú zlosť?

4. Prečo odmietame
Božie zjavenia?
Veď bez zásluh Pána Krista
nieto vykúpenia!

5. „Kristus Pán vstal z mŕtvych!“,
mnohí hlásajú,
no hriechov sa nevzdávajú,
v nich zotrávajú.

6. Keď s vedomím hriechu
k Bohu nejdeme,
z Kristovej smrti na kríži
osoh nezískame.

7. S Kristom vstaňme z mŕtvych,
hriech vykážme von,
lebo nenájdeme miesto
tam v raji nebeskom!

8. Prijímajme Krista,
Jeho ochotu
a Otcovi prinesenú
predrahú obeť!

9. Nech v nebi vyšľahne
slávy veľplameň!
Boh Otec, Syn aj Duch Svätý,
zachovaj nás! Amen!

Varadín 1566

417

Na - stal nám čas pre - ra - dost - ný, kres - ťa - nia,

ple - saj - me! Pri - šiel svia - tok veľ - ko - noč -

ný, kres - ťa - nia, spie - vaj - me! Vy - šiel z hro -

bu náš Spa - si - tel, svoj - ho ľu - du Vy -

ku - pi - tel, chvá - lu Mu vzdá - vaj - me!

2. Lev z Júdovho pokolenia
zvíťazil, plesajme!
Zrazil peklo na kolená,
zástupy, spievajme!
Áronov prút kvitne krásne,
ranná hviezda vyšla jasne,
všetci Ho vítajme!

3. Keď v piatok na kríži stonal,
slnko sa zatmilo,
celé stvorenie, keď skonalo,
za Ním zakvíľilo.
Ale keď vstal, slnko vyšlo,
na dôkaz, že, hľa, už prišlo
svetlo odpustenia.

4. Buď Ti chvála, ó, Ježišu,
za to zmrŕtvychvstanie!
Veď láskavo svoju ríšu,
daj jej požehnanie!
A po našej smrteľnosti
odveď si nás do radosti,
ktorú si nám získal!

5. Sláva Ti buď, haleluja,
Kráľu dokonalý!
Nekonečná Ti česť, chvála,
že sme sa dočkali
daru Tvojho prehojného,
vzkriesenia veľkonočného.
Amen, haleluja!

K. Motešický

418

R. Williams

Kris-tus Pán je vzkrie-se-ný, ha - le - ju - ja!

Svet je už za-chrá-ne - ný, ha - le - lu - ja!

Všet-ci sa dnes ra - duj - te, ha - le - lu - ja!

Ne-bo i zem spie-vaj - te: ha - le - lu - ja!

2. Dielo je dokonané. Haleluja!
Kristovo vykúpenie. Haleluja!
Smrť stráca už svoju moc. Haleluja!
Končí sa už temná noc. Haleluja!
3. Slávy Kráľ opäť žije! Haleluja!
Kde, ó, smrť, tvoj osten je? Haleluja!
On zomrel, aby spasil. Haleluja!
Kde, víťazstvo hrobu, si? Haleluja!

4. Sláva nebies Pánovi! Haleluja!
Sláva Mu i na zemi. Haleluja!
Každý sa Ti pokloní, haleluja,
Pane Kriste vzkriesený, haleluja!

Ch. Wesley

419

Mel. Ž. 66: Nuž, poďte a Bohu plesajte

Smut - né bo - lo ce - lé stvo - re - nie,

keď bol Kris - tus kri - žo - va - ný;

zdvih - lo sa plač - li - vé kví - le - nie,

keď bol v hro - be po - cho - va - ný;

sln - ko svo - ju jas - nosť stra - ti - lo,

me - siac, hviez-dy ble - dé bo - li;
ce - lé ne - bo, hľa, ža - los-ti - lo,
a s ním ne - spo - čet - né tvo - ry!

2. Ale ten bolestný zármutok
nadhlo ľud nezachvátil;
veľký žiaľ a prehorký smútok
hneď na tretí deň sa stratil.
Prestal už plač a, hľa, radosť zas
rozveseľuje a hreje,
lebo znie svetom anjelov hlas:
„Pán vstal z hrobu! Už tu nie je!“

3. I my verní dnes radosť majme
spolu s inými kresťanmi
a k Pánovi sa ponáhľajme,
spievajme oslavné žalmy!
Dokonávateľu spasenia,
Kriste, Ty z mŕtvych vzkriesený,
odvráť od nás smrť zatratenia,
daj nám život obnovený!

4. Aby sme sväto, v nevinnosti
príklad Tvoj nasledovali
a po cestách spravodlivosti
len za Tebou vždy kráčali.
A po tomto časnom živote
našli v nebi život nový,
kde sa všetko v lesku, v ligote
skvie a len Teba velebí!

J. Lengyel

420

Mel. Ž. 135: Haleluja Pánovi

Ó, zá - stu-py ne-bes-ké i ná-
ro - dy po - zem - ské, dnes ra - dost-ne
ple - saj - te a ve - se - lo spie-vaj-
te, veď Pán Je-žiš z mŕt-vych vstal
a nám ne - bo pri - chys - tal.

2. Že vstal, pevne veríme,
smrti sa nebojíme,
On moc smrti zahladil
a nám život navrátil:
Jeho slávne vzkriesenie
je náš raj a spasenie!
3. I ospravedlnenie,
s Bohom Otcom zmierenie,
pokoj, milosť a slávu,
nádej i radosť pravú
dal nám slávnym vzkriesením,
nie naším pričinením.
4. Tu pred Tebou padáme,
Kriste, a Ťa žiadame,
nech nám Tvoje skonanie
i slávne zmŕtvychvstanie
dáva vždy potešenie,
a prinesie spasenie.
5. Daj nám Ducha Svätého
a my pomocou Neho
začínať život nový
budeme vždy hotoví.
A po časnej márnosti
veď nás k večnej radosti!

I. Bátorí

421

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Je - žiš pre na - še spa - se - nie
Nám na o - spra - ve - dl - ne - nie

u - mrel, na tre - tí deň vstal.
z na - šich hrie - chov po - čet dal

Ot - co - vi lás - ka - vé - mu,
Bo - hu spra - vod - li - vé - mu.

Za hrieš - ni - kov dost u - či - nil,
hoc sa ni - čím ne - pre - vi - nil.

2. Drahý život svoj položil
z vernej svojej milosti;

ale zase slávne ožil
z Božej všemohúcnosti.
Ó, aká to novina
vidieť Božieho Syna,
jak pre mňa smrť podstupuje
a von z hrobu vystupuje!

3. Krv Ježiša nášho Pána
za nás bola preliata.
Pre ňu je nám milosť daná,
láska Jeho presvätá
dokázaná je nám už.
Srdce, preber sa a vzmúž,
veď pre obeť Krista Pána
tvoja vina je zmazaná!

4. Že Ho Boh miloval večne,
skutkom zjavne dokázal,
keď Jeho telu konečne
z hrobu povstať rozkázal.
Tak osteň smrti vládnej,
putá jej moci zradnej
svojou smrťou k nohám zrazil,
slávne nad peklom zvíťazil.

5. Kriste, Ty si premožiteľ
smrti, naše vzkriesenie!
Náš jediný Vykupiteľ,
naše večné spasenie!

Vo svojej veľkej moci
buď nám vždy na pomoci,
aby sme viac nehrešili,
v novom živote chodili.

6. Svoje božstvo si dokázal
životom, umieraním,
svoju moc si preukázal
víťazným zmŕtvychvstaním.
Príď k nám, Kriste, Pane náš,
svojou mocou povzbuď nás,
život nový z lásky nám daj,
potom nás vzkries, otvor nám raj!

B. Szónyi

422

Kluž 1751

Dnes sa roz - pa - mä - taj - me na smrť Pá - na
dra - hé - ho, všet - ci česť Mu vzdá - vaj - me
za zmŕt - vych - vsta - nie Je - ho! Bo - hu buď chvá - la!

2. Ježiš Kristus z mŕtvych vstal
nám na večné spasenie
a nám večný život dal
i stále potešenie.
Bohu buď chvála!

3. Tomu sa my radujme,
vrúcny chválospev nový
nábožne vyspevujme
svojmu Spasiteľovi!
Bohu buď chvála!

4. Za Baránka nám daný,
za nás obetovaný
od hriechov nás očistil,
o spasení uistil.
Bohu buď chvála!

5. Smrťou smrť tak zahladil
a víťazným vzkriesením
život nám zas navrátil,
obdaril nás spasením.
Bohu buď chvála!

6. Od nepriateľov mnohých,
predrahý Spasiteľu,
zachránil si nás všetkých.
Nuž, prijmi vďaku vrelú,
Pane, zmiluj sa!

7. Daj nám Ducha Svätého,
aby sme uverili,
že plníš svoje sľuby,
aby sme sa tešili!
Pane, zmiluj sa!

8. Daj, nech aj my z hriechnosti -
jak Pán z hrobu - vyjdeme,
pred Tebou v pokornosti
navěky chodiť smieme!
Pane, zmiluj sa!

Debrecín 1579

423

RKP. PACT. O., 1750

Po-vstal z mŕt-vych Kris-tus, náš Pán, ra - duj
Zlo - mil pu - tá smr - ti, hro - bu, vzác - nu

sa, ra-duj, kto si kres-tan!
nám, vzác-nu ne - sie do - bu. Za-ple-

saj - me, Vzkrie-se-né - mu chvá - lu vzdaj-me!

2. Kameň z hrobu odvalený
uzreli, uzreli hneď ženy.
Anjelská zvesť tešila ich:
Niet Ho tu, niet Ho tu, vstal z mŕtvych.
Spolu s nimi Vzkrieseného zdravme i my!

3. Smutné chvíle umučenia
na šťastné, na šťastné sa menia,
preto Bohu po dňoch žiaľu,
stvorenie, stvorenie, vzdaj chválu!
Zvelebujeme Pána a tak vyspevujeme:

4. Kriste Pane, mocný víťaz,
chváliacich, chváliacich Ťa viď nás,
aj spolu s vyvolenými
do slávy, do slávy nás prijmi!
Večnú chválu vzdávame Ti, mocný Kráľu!

Zo 17. st.

424

Weiseho kancionál 1531

Vstal z mŕtvych Kris - tus Spa - si - teľ, a-

ko ví - ťaz z hro - bu vy - šiel. Teš sa, kres-

794

tan, ži - vot má cieľ, ha - le - lu - ja!

2. Keď na kríži smrť podstúpil,
krvou nás, cirkev vykúpil.
chváľmeže Ho zo všetkých síl, haleluja!

3. Ježišu Kriste, Pane náš,
ktorý naše hriechy snímaš,
ochráň nás a v čistote stráž, haleluja!

4. Nech, keď raz aj my umrieme,
ako Ty z mŕtvych vstaneme
a k Tebe, Pane, dôjdeme, haleluja!

5. Volá nás veľkonočný čas
vymiešť starý hriešnosti kvas,
na chválu Boha zdvihnúť hlas, haleluja!

6. Nuž, malí, veľkí s chválením
k Bohu poďme, s velebením
a radujme sa v Ňom a s Ním, haleluja!

7. Otca i Syna, Svätého
Ducha slávme, láskavého
v nich Boha Trojjediného! Haleluja!

Žitavský kancionál 1710

795

425*Mel. č. 309: Hospodin zástupov*

Pán Kris-tus z mŕt-vych vstal, kŕež by Mu svet chvá-

lu vzdal. On v hro-be ne - zo - stal,

lež sve-tu spá - su dal. Ha-le-lu - ja, ha-

le - lu - ja, ha - le-lu - ja, ha - le - lu - ja! Pán

Kris-tus z mŕt-vych vstal, Pán Kris-tus z mŕt-vych vstal, Pán

Kris-tus z mŕt-vych vstal a sve - tu spá - su dal.

2. V Ňom nový život je,
nech každý s Ním ožije.

Kto nechce v hriechu mrieť,
smie v Ňom už nádej zrieť.
Haleluja, haleluja,
haleluja, haleluja!
V Ňom nový život je,
V Ňom nový život je,
V Ňom nový život je,
nech každý s Ním ožije.

3. Kristovi ešte dnes,
kto počuješ už tú zvesť,
svoj život Mu tam nes,
kde je už večný ples.
Haleluja, haleluja,
haleluja, haleluja!
Kristovi ešte dnes,
Kristovi ešte dnes,
Kristovi ešte dnes
svoj život s vďačnosťou nes.

M. Hamari

426*Slovenský ľudový nápev*

Už je hrob o-tvo-re - ný, ka - meň

od-pe - ča-te - ný! Ne-u-strieh-la stráž Ho,

zbroj! Ó, smrť, kde je os - teň tvoj?

2. Svetla lúč tmu prerazil,
Boží Syn už zvíťazil,
oslavou sa skončil boj!
Ó, smrť, kde je osteň tvoj?
3. Obeť je už prijatá,
vina ľudstva je sňatá.
Z neba prúdi lásky zdroj.
Ó, smrť, kde je osteň tvoj?
4. Haleluja! Spievame,
Vzkrieseného vítame:
On dnes slávi triumf svoj.
Ó, smrť, kde je osteň tvoj?
M. Royová

VSTÚPENIE PÁNA KRISTA NA NEBESIA**427***Debrecín 1778*

Kris-tus vy-stú-pil do ne - bies pros-by na-

še Bo - hu pred-niešť, mies-to chys-tať; ved'

do - cie - lil, že nás s Ot-com zmie - ril.

2. Ó, náš Majstre, ó, náš Pane,
mysli na nás v nebies stane,
veď si z lásky umrel za nás,
nezabudni na nás!
3. Veď Ty vidíš z výšin neba,
čo všetko pre život treba,
aby sme už netrpeli,
dosť sme biedu treli.

4. Ty si nám slúbil srdečne,
že zotrvaš s nami večne,
daj nám dôkaz toho vreľý:
Ducha svätej viery!

5. A pozbav nás zla každého,
hnevu Otca nebeského,
satana a pokušenia,
pekla, zatratenia!

6. Pre naše nemohúcnosti
nenechaj nás v pochybnosti,
v nebi zaisti nám, Kriste,
blaženosti čisté!

7. Všetci, ktorí ste kresťania,
chváľte svojho Krista Pána,
vysielajte vrúcne vďaky
hore nad oblaky!

8. Sláva buď v nebeskom kruhu
Otcovi, Synovi, Duchu!
Slávu presvätej Trojici
vzdávajte, hriešnici!

Varadín 1566

428

Mel. Ž. 32: Blahoslavený, kto má odpustené

Ó, svä - té ne - bo, bla - že - nos - ti rí - ša,
o - tvá - raj brá - ny, pri - chá - dza naj - vyš - šia
krá - ľov - ská by - toš! Sláv - ny stí - po - rad,
za - veď Ho na trón, pri - šiel pa - no - vat
ten, čo v po - čiat - koch stvo - re - nia bol zvo - lal.
Ne - bo, zem, buď - te! - A bo - li. Znel cho - ráľ
vďa - ky stvo - ren - stva Bo - hu, skrz Ne - ho
po - vsta - lo všet - ko, a nič bez Ne - ho.

2. Riadením večným, pečatením mieru
ako výkupná obeť, za nás veru,
v plnosti času stal sa človekom
a hriech Ho zabil v hneve odvekom.
V smrteľných mukách splnil prikázané,
potom vstal z mŕtvych, víťazne a slávne,
k Otcovi svojmu navrátil sa zas,
keď vstúpiť na nebesia prišiel čas.

3. Nanebovstúpením On i nám všetkým
umožnil hlásiť sa k právam nebeským,
vykúpil ich krvavou obeťou,
už nám to nie je knihou zavretou.
Človekom stal sa, my sme Jeho bratia,
dedičstvá Jeho Otca i nám patria,
i do neba nás preto predišiel,
lebo nám miesto pripravil tam chcel.

4. Ó, Ježišu, náš Spasiteľu, Vodca,
vyvýšený až na pravicu Otca,
Ty spásy našej cena i záloh,
si s Otcom svojim jeden večný Boh.
Zásluhou svojou dedičstvo si získal
od Otca, právo jasné ako krištál,
a otvoril si i nám v nebi dom:
jak milosrdný Veľkňaz bývaš v ňom.

5. Žehnáme Ti a modlíme sa večne,
ctíme si Tvoje božstvo nekonečne,

dobrota Tvoja je nad predstavy,
Ty Kňaz a Kráľ si, mocný, láskavý!
Zásluha Tvoja je náš osoh čistý,
nanebovstúpenie je nám sľub istý,
ten, že z dedičstva svojho i nám dáš:
nebeská sláva bude podiel náš.

6. Jak v prebývaní tu na svete, Pane,
tak i na onom v nebi, nech sa stane
istou nám účasť Tvojho podielu:
Milosť máš, Pane, hojnú, podeľ ju!
Nech i zem túto naše skutky vďačné
pokropia dažďom, i jej pláne lačné,
v uctení svätosti nech bude z nej
hoci len predsieň ríše nebeskej!

Á. Pálóczi Horváth

429

Mel. Ž. 30: Velebím Ťa, Hospodine

Je - žiš v ob - la-koch ve - le - by
vy - stú-pil do slá - vy v ne - bi,

kto - ré sa Mu po - klo - ni - lo,
brá - nu pred Ním ot - vo - ri - lo,
keď už spl - nil vô - lu mi - lé - ho
Ot - ca svoj - ho po - žeh - na - né - ho.

2. Po prežitom utrpení
a po veľkom ponížení
k svojmu Otcovi si sadol,
aby ako Kráľ už vládol:
ovenčený je večnou slávou
a stal sa svojej cirkvi Hlavou.

3. Preto všetci prebud'te sa
a s radosťou pripravte sa
spievať Kráľovi na slávu,
vzdať Mu vďaku neskonalú:
Pane, čo si vstúpil do neba,
buď Ti večná česť a veleba!

4. Kráľu, prihovor sa za nás
a ochraňuj nás každý čas;
daj nám moc Ducha Svätého
i potrebné dary Jeho:
nakloň si naše srdcia, Kriste,
a do neba nás prived' iste!

5. Daj, nech pre svet nežijeme,
lež Teba oslavujeme,
srdcom blížnych milujeme
a biednych podporujeme!
A potom tam v nebeskej vlasti
dávaj nám kalich plný slasti!

Császárov spevník 1864

430

Mel. č. 371: Anjel z nebeskej výsosti

Kris - tus Pán na ne - bo vstú - pil,
keď nás zo smr - ti vy - kú - pil,
zmie - ril s Ot - com a nám dá - va

2. Nebies Pán sa tu narodil
a hriešny svet vyslobodil;
znášal mdlobu, trpel zlobu,
potom vznešene vstal z hrobu.
3. Ťažké muky, smrť podstúpil,
aby nás z pekla vykúpil;
v boji s diablom sám zápasil,
aby nás zachránil, spasil.
4. Na zemi bol ponížený,
potupený, znevážený;
víťazom a slávnym sa stal
a je nebies i zeme Kráľ.
5. Ó, drahý Spasiteľu náš,
pamätaj na nás každý čas;
v živote, v smrti buď s nami,
spas nás svojimi ranami!
6. Vieme, splníš prosby všetky,
ktoré máme, Tvoje dietky;
preto daj, nech po trápení
budeme tiež oslávení!

Császárov spevník 1864

431

Mel. Ž. 99: Pán náš kraljuje

2. Keď Pán prišiel sem
k nám na hriešnu zem
ako večný Kráľ,
človekom sa stal,
ľudské telo vzal,
pokoriť sa dal.
Nanebovstúpenie
návrat do slávy je.
3. Preto tento Pán
tako vraví nám:

Dvaja, traja tiež,
kde sa zídu dnes,
moje meno ctia -
tam som s nimi ja,
a to bez prestania,
do sveta skonania.

4. Stále, každý deň
stojme pri Ňom len!
Zla sa varujme,
v dobrom pracujme!
Myseľ, sa nám vznes
za Ňím do nebies!
Večný nedeľný deň
raz nám svitni! Amen.

J. Tranovský

432

Mel. Ž. 150: Chváľme najmocnejšieho

Slá - va Bo - hu na ne - bi,
cir - kev Ho dnes ve - le - bí,

le - bo svoj - mu Sy - no - vi,

sve - ta Spa - si - te - lo - vi,

zhy - núť v hro - be ne - do - vo - líl,

a - le po smr - ti Je - ho
z mo - ci hro - bu tma - vé - ho

zá - zrač - ne Ho vy - slo - bo - díl.

2. V štyridsiaty deň Ho vzal
na nebesá, lebo mal
Preňho trón pripravený,
aby tam bol chválený
večne, ako bol od vekov.
Preto všetci spievajme,
Kráľa slávy vzývajte
s úctou a vďačnosťou veľkou!

3. Kriste Pane, Kráľu náš,
ktorý slabým pomáhaš,
Teba zvelebujeme
a vždy oslavujeme,

veď si svojej cirkvi Hlava,
po svojom ponížení
a po slávnom vzkriesení
odieva Ťa večná sláva.

4. Vieme, prídeš v sláve zas
súdiť svet a s ním i nás
v deň nám dosiaľ neznámy,
ale vrúcne čakaný -
na milosť nás vtedy prijmeš.
Prípravuj nás preto sám,
ako nášho života Pán,
na ten čas, keď opäť prídeš.

A. Matášik

PRÍCHOD KRISTA PÁNA NA SÚD

433

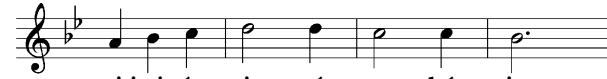
Mel. č. 322: Kto v nádeji sa k Bohu chýli

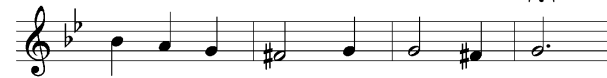
Mys - li na súd, le - bo je is - tý
Hoc si bol v prav - de zá - pa - lis - tý,

súd Bo - ží, čo raz na - sta - ne.
pros: maj so mnou zľu - to - va - nie,

pri - jmi ú - prim - né po - ká - nie,

za - cho - vaj ma, ó, môj Pa - ne!

2. Mysli na súd, lebo je prísny,
a opusť všetko hrešenie!
Keď pevne stojíš, nebuď pyšný,
bez bázne nie je spasenie.
Zo skutkov, slova márneho
dáš odpočet dňa jedného.
3. Mysli na súd, Boh sľuby splňa,
Pán jak zlodej tajne príde.
Buď pripravený s lampou bdenia,
o polnoci Ženích vyjde.
Kto zdriemne, navždy zahynie,
verných však k sebe privinie.

4. Mysli na súd, čas pokušenia
je tu, svet, diabol chcú ťa zviešť.
Hriech premáhaj, aby spasenia
si hodný bol, neznášal trest.
Pánov súd nech ťa od zlého
odstraší, vedie od neho!

5. Mysli na súd v deň šťastia svojho,
 hladných kŕm, nahých odievaj!
 Z darov, čo máš od Pána svojho,
 každému štedro udieľaj!
 Kto mnoho vzal, ten tiež mnoho
 iným musí dávať z toho.

6. Mysli na súd, keď na smrť stonáť
 budeš, zmier sa aj s blížnymi,
 tak v pokoji raz môžeš skonáť
 a potom s vyvolenými
 v sláve Otca nebeského
 žiť v blahu mieru večného.

K. Kuzmány

434

Franusův kancionál 1505

Pre-buď-me sa, kres-ta - nia, je čas na po-
 ká - nie, kaž - dý z nás raz zne - na-zda - nia
 pred sú - dom za - sta - ne.

812

2. Príde sudca, Boží Syn,
 ako slúbil, znova,
 bude žiadať odpočet z vín,
 z daromnosti slova.

3. Majúc to na pamäti,
 volajme: ó, Pane!
 Kým slnko milosti svieti,
 je čas na pokánie.

4. Vedzme: pravé pokánie
 z troch častí sa skladá!
 Úprimne kto myslí na ne,
 správne milosť hľadá.

5. Prvá: srdca skrúšenosť,
 z ktorej u hriešnika
 úprimný cit hanby, ľútosť
 nad zlom, hriechmi vzniká.

6. Druhá: viera dôverná
 je si celkom istá,
 že kľúč hriechov odpustenia
 je v zásluhách Krista.

7. Tretia: nová poslušnosť,
 z viery predsavzatie
 prestať hrešiť, zanechať zlosť,
 z milosti žiť sväte.

813

8. Lebo Pán vraví veru:
dúfaj, dieťa, nehreš,
spasené si skrze vieru,
milostou sa poteš!

9. Bože, Ty sám obráť nás,
daj sa kajať práve,
obviň z hriechov, prijmi však zas,
nech sme údy zdravé!

10. Buď k nám hriešnym láskavý
a odpusť nám dlhy,
zmiluj sa, Kráľ večnej slávy,
pre svoje zásluhy!

11. Lásku prebuď srdečnú,
bratskú medzi nami,
vyvoleným slávu večnú
daj, i svoje stany!

J. Tranovský

435

J. Machajdík

Pri ka - li - chu u - tr - pe - nia v trá - pe - ní a
žia - lu dňoch ne - zú - faj a ne - na - rie - kaj -
srd - ce o - čis - tí ti Boh.

2. Z plameňa keď vyjdeš znova,
ozdobí ťa šľachetnosť.
Skúšky vieru prepaľujú,
oheň skúma zlata skvost.

3. Nechcem v náreku už zúfať,
Spasiteľu drahý môj,
keď dáš vypíť čašu bólu,
posilňuj ma, pri mne stoj!

E. Porter

SVÄTÝ DUCH - POSVÄTITEĽ**ZOSLANIE SVÄTÉHO DUCHA**
Svätodušné sviatky**436***Debrecín 1778*

Vo svia-tok krás-ny tu - rič - ny Duch Svä-tý

z ne - ba zo - stú - pil a a-poš-to - lov,

srd - cia ich po-sil - nil, po - svä - til.

2. Ježiš Kristus Ho zaslúbil
učenikom, čo boli s Ním,
keď na nebesá vstupoval
a dal sa vidieť im.

3. Ohnivých jazykov to plam,
hučanie vetra bolo čuť,
Duch zostúpil im na hlavy
viest ich a pozdvihnúť.

816

4. Duch Svätý tak ich naplnil,
že rôznou rečou vraveli,
a ako im bol prikázal,
počúvať museli.

5. Preto sa aj my radujme,
spievajme vrúcne piesne dnes
a Jeho menu vzdávajme
navěky chválu, česť!

6. Buď oslávený Boh Otec,
Syn Boží, Vykupiteľ náš
i s Duchom Svätým spoločne
navěky vekov až!

Varadín 1566

817

437*Mel. č. 303: V tých miestach blažených*

Ó, Ty Du - chu Svä - tý, čo si z ja - su
pri - šiel na zem v zna - ku oh - ňa a vet -
ne - bes - ké - ho
ra prud - ké - ho: nad a - poš - tol - mi
sa zmi - lo - val a me - dzi ni - mi tak pra -
co - val, že si ich všet - kých po - sil - ňo - val.

2. Jazyky ohnivé

z neba na nich zostúpili,
ich srdcia mdlé sa hned'
Tvojou mocou naplnili:
a len čo sa tak rozžiarili,
hned' slovo Božie rozhlásili,
cirkev svätú ním založili.

3. Ráč pristúpiť i k nám

a svoje dary rozdel' nám,

naše srdcia posväť,
urob si v nich svoj večný chrám:
vlej do nich vieru a zmužilosť,
daj verným v cirkvi trpezlivosť,
pokoj a lásku, spravodlivosť!

4. Rozožen mrákoty

nášho rozumu temného,
aby sme mohli ním
prijat' Ježiša milého
a už aj tu v tejto časnosti
nech sme účastníkmi radosti,
aká nás čaká vo večnosti!

*I. Nagy***438***Mel. Ž. 84: Ach, aké sú Bože, milé*

Du - chu Svä - tý, zo - stúp na nás,
a - by kres - ťa - nia te - raz zas
pri sláv - nos - ti Tvoj - ho zo - sla - nia

moh - li sa to - mu ra - do - vať,
že im rá - čiš u - de - lo - vať

dar spá - sy po - dľa svoj - ho pria - nia.

Oh - ňom k nám zo - stu - pu - jú - cim

za - svieť v tme hrie - chov hy - nú - cim!

2. Keď sa s Bohom zblížujeme,
na modlitby hotujeme,
obdar nás pravou horlivosťou:
a keď pod krížom klesáme
i pokušenia znášame,
naplň naše srdcia smelosťou:
pozdvihuj nás, keď padáme,
zadrž nás, keď zhrešiť máme!

3. Tvoja moc to učinila,
aby sa cirkev zrodila:
tí, čo vo tmách smrti sedeli,
k cirkvi boli privedení,

a tak Tebou osvietení
svetlo nebeské uvideli.
Naše sväté zhromaždenie
nech je Tebe zasvätené!

4. Bože, Duchom svojím Svätým
ráč nás ďalej viesť jak predtým:
Jeho moc nech tak nás spravuje,
aby sme Ťa Otcom zvali,
Krista všade vyznávali.
Tvoj slub nech nás v tom utvrdzuje:
v žiali buď nám potešením
a v smrti večným spasením!

Császárov spevník 1864

439

D. Iverson

Du - chu Svä - tý, príď už, príď, žeh - naj ma a veď,

oh - ni - vý - mi ja - zyk - mi du - šu, te - lo vznieť!

O - heň spás - ny vo mne za - žni!

Du - chu Svä - tý, príď už, príď, žeh - naj ma a ved!

2. Duchu Svätý, príď už, príď, vodcom buď mi vždy,
pomôž mi, nech zanechám cestu vín a lží!
Oheň spásny vo mne zažni!
Duchu Svätý, príď už, príď, buď mi vodcom vždy!
3. Duchu Svätý, príď už, príď, život posväť mi,
aby som bol s Ježišom už tu na zemi!
Oheň spásny vo mne zažni!
Duchu Svätý, príď už, príď, život posväť mi!
4. Duchu Svätý, príď už, príď, pomôž zvíťaziť,
po poslednom boji daj s Tebou v nebi žiť!
Oheň spásny vo mne zažni!
Duchu Svätý, príď už, príď, pomôž zvíťaziť!
Z anglického zdroja

440

Franusův kancionál

Ot - če náš, mi - lý Pa - ne, dá - vaj nám
pro - sí - me, nech sa sta - ne pre Kris - ta,
Du - cha svoj - ho,
Sy - na Tvoj - ho! Nech nás u - čí Bo - žie - ho
zá - ko - na prav - du hľa - dať, u - če - nia fa -
loš - né - ho kaž - dý deň sa va - ro - vať!

2. Kriste, ktorý si verným
zoslal Ducha Svätého,
pred vekmi vyvoleným
od Otca nebeského,
ráč aj nám v tejto chvíli
Ducha svojho darovať,
aby sme sa snažili
v pravde Ťa oslavovať!

3. Ó, večný Duchu Svätý,
ráč naším hosťom sám byť,
Ty si v daroch bohatý,
preto nemeškaj a príď!
Spravuj jazyk, reč našu,
dávaj múdrosť každému
a budeme za spásu
vďační Tebe samému.

K. U. Bosák

441

Mel. č. 585: Stvor srdce čisté

Ó, Svä - tým Du - chom na - plň nás, Ty,
veľ - ký Bo - že, sám, nech vi - dí aj dnes
ľuď - stvo zas tej Tvo - jej lás - ky plam!

2. Ó, zošli Ducha tichosti,
daj svetlo spasenia
a Ducha pravdy, milosti,
stvor nové stvorenia!

3. Do hlbín slova Božieho
veď, Ježišu vždy nás,
aby sme Ducha Svätého
počuli mocný hlas!

4. Tvoj príkaz chceme zachovať,
Ty otvor mysle, um
a pomôž verne zvestovať
nám evanjelium!

5. I Tvoju, Spasiteľa náš,
smrť chceme zvestovať,
kým nezostúpiš v sláve zas
Ty na zem kralovať.

6. Svoj zbuduj v našich srdciach chrám,
veď cestou k nebesiam
a verných zachovaj si sám,
nás do smrti až bráň!

J. Rybárik

PROSBY O SVĚTÉHO DUCHA

442

Debrecín 1774

Ó, príď, Du-chu Svä - tý, k nám, slo - vo
 ú - te - chy daj nám, nech ne-jde - me k tem-
 no - tám, a - le vie - rou k is - to - tám!

2. Posväť srdcia k svätosti,
 rozum udrž v pravosti
 a daruj nám znalosti
 o Tebe a milosti!

3. Dajže bázeň Božiu nám,
 priblíženie k tajomstvám,
 vyučuj nás slovom sám,
 podnieť srdcia k modlitbám!

826

4. Naše mysle potešuj,
 stálu pomoc poskytuj,
 našu vieru posilňuj,
 nad hriešnikmi sa zmiluj!

5. My Ťa chceme osláviť,
 spolu s Otcem, Synom ctíť,
 meno Božie velebiť
 a v nebesiach s Tebou byť.

I. Szegedi Kis

443

Wittenberg 1524

Ó, Svä-tý Du-chu, príď už k nám a na-vštvív
 mys-le ve-ria-cich, na - plň hruď, čo si
 stvo-ril sám, pl - nos-tou da-rov ne-bes-kých!

827

2. Si Utešiteľ zoslaný,
dar Boha Otca nám daný,
si prameň nevyčerpaný
toho, čo je z Božích dlaní.

3. Ty sedmoraký dávaš dar:
aby nás sprevádzal len zdar
a aby každý, čo Boh dal,
s úctou a vďakou prijímal.

4. Príd' svetlo v dušiach rozsvietiť
a v srdciach lásku roznetiť,
príd' telá naše posvätiť
za svoj chrám, v Tebe chceme žiť.

5. A plnosť radosti nám daj,
spasenie z milosti nám praj,
hnev znič a vždy nás svorných maj,
o jednotu sa postaraj!

6. Diablove zažeh nástrahy
a daj nám pokoj preblahý,
odožeh smútku zálahy,
Utešiteľu predrahý!

7. Daj poznať Otca večného,
Syna jednorodného,
i Teba, Ducha Svätého,
z oboch pochádzajúceho!

8. Buď sláva Bohu večnému,
v Trojici navždy jednému,
sláva Otcovi dobrému,
Synovi, Duchu Svätému!

H. Maurus

444

Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva

Du - chu Svä - tý, Tvo - ja Bo - žia moc
O - sviet srd - cia na - še jas - nos - tou
nech je na - ša po - moc!
i svä - tou skrom - nos - tou! Ó, daj, nech
Ti vrúc - ne spie - va - me, chvá - lu, česť
vzdá - va - me: nech sa spev náš do - tý - ka
Te - ba za brá - na - mi ne - ba!

2. Duchu Svätý, my Ťa vzývame,
za Boha Ťa máme,
vieme, že srdce obnovené
je Tvoje stvorenie:
jak si zažal pravú vieru v nás,
udrž ju každý čas;
Ty sám zapál' srdcia svetlosťou
i svätou vrúcnosťou!

3. Posväť nám srdcia, kým sme mladí,
aby sme sa radi
od márnosti svetskej vzdialili,
hriechy opustili,
slovo Tvoje vždy počúvali,
vierou zachovali,
aby sa v nás zakorenilo,
hojne sa vrátilo.

Gy. Szűcs

445

Debrecín 1774

Du - chu Svä - tý, príď, na - plň nás
Za - pál' na - še srd - cia chlad - né,
dar - mi, kto - rých pre - hoj - ne máš!
pla - meň lás - ky nech v nich vlád - ne!
Riad' nás vie - rou vždy, moc Tvo - ja,
spá - jaj nás zväz - kom po - ko - ja,
a - by sme sa s Te - bou ziš - li,
spie - va - júc Ti vo svor - nej mys - li:
ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

2. Ó, Ty svetla jasnosť nová,
veď nás cestou svojho slova:
nauč nás dobre Ťa poznať,
Boha svojim Otcom tiež zvať!
Drž v náukách pravdy svojej,
nedaj zblúdiť z cesty Tvojej,
nech sa k nám sám Ježiš hlási,
lebo bez Neho nieta spásy,
haleluja, haleluja!

3. Ó, najdrahšie potešenie,
bráň nás, pomáhaj nám verne,
aby sme sa Ťa držali,
i keby zlé dni nastali.
Ach, osvieť nám rozum temný,
slabých vo viere upevni,
či žijeme, a či mrieme,
len nech Ti verní zostaneme!
Haleluja, haleluja!

M. Luther

446

Šamotulský kancionál 1561

Za - ví - taj k nám, Du - chu Svä - tý, čo si
rov - na - kej pod - sta - ty s Ot - com, Sy - nom, v srd - ciach
na - šich roz - lej sa v da - roch naj - drah - ších!

2. Rozum vierou nám osvecuj
a vôľu láskou rozniecuj:
srdcu dávaj stálosť v boji,
svedomie nám drž v pokoji!

3. V dobrých snahách nás posilňuj,
srdcia čistotou obdaruj:
žiadosti riad' svätou bázňou
a telo kroť rukou ráznou!

4. Nad zmyslami daj panovať,
cnosťami ich ozdobovať
a nech všetky zmysly spolu
plnia, Pane, Tvoju vôľu!

5. A tak obraz Boží nesúc
a v Krista vkorenení súc,
po zemskej púti v trápení
boli v nebi oslávení.

B. M. Červenka

447

Mel. Ž. 134: Vy všetci, Bohu slúžiaci

Zo - šli na nás, Ot - če mi - lý,
Du - cha mi - los - ti a si - ly,
a - by sme vždy v prav-de stá - li
a hrie - chov sa va - ro - va - li!

2. Daj nám v láske sa vždy správať,
najavo ju blížnym dávať,
aby sme v pokoji žili,
Tvoju milosť nestratili!

3. My tú pevnú nádej máme,
že nás všetkých, drahý Pane,
Tvoja Božia ruka spojí
tam, kde večný Tvoj trón stojí.

B. M. Kunvaldský

448

Mel. č. 294: Haleluja! Česť a sláva

Ach, príď, ach, príď, Du-chu Svä-tý, v da-roch spá-sy
Uč nás ces-ty Tvo-je po-znať, vo ver-nos-ti
pre-bo-ha - tý, svo-jou lás-kou spra-vuj nás!
pri Te-be stáť, či je zlý, či dob-rý čas!
O-sviet, roz-nieť srd-ce kaž-dé, a-by v prav-de ver-ne
stá - lo a hrie-chov sa va-ro-va - lo!

2. Kde niet Tvojho požehnanía,
tam sú márne namáhania,
márne všetky starosti!

Buďže teda našou silou,
pomocou vždy istou, milou,
duše nám rozradosti!
Chceme večne
Vladárovi nebeskému
česť a chválu
vzdávať v nebi neskonalú.

J. Baštecký

CIRKEV

449

Debrecín 1779

Vzdá - vaj - me všet - ci chvá - lu náš - mu Bo - hu Ot -
co - vi! Spie - vaj - me ne - u - stá - lu o - slav - nú
pie - seň Tvor - co - vi, kto - rý nás zhro - maž - dil

836

2. Bože Otče najvyšší,
Ty panuješ nad nami
zázračnými skutkami,
svoju slávu vždy zjavil si
svetu svojimi slovami
skrže Syna milého,
Vykupiteľa slávneho.

3. Pane, buď k nám láskavý
pre meno svojho Syna,
lebo koho vín zbavil,
k sebe ho v láske priviňa.
Ach, Pane, nepomsti sa nám
pre mnohé neprávosti
a pre časté ukrutnosti!

4. Ale radšej rozpaľuj
v nás plameň horlivosti,
naše srdce posväcuj,

837

nech žije v bohobojnosti,
v láske k Tebe, k ľuďom v cnosti,
slávi Ťa s horlivosťou
a ctí s detskou dôvernosťou!

5. Ducha Tvojho svätý jas
nech učí Ťa poznávať,
aby mohol každý z nás
z evanjelia moc čerpať
a pri pravde stáť každý čas.
Sila slova Božieho
nech nás zbavuje od zlého!

6. Zachovaj a udrž nás
vo viere spasiteľnej,
sprevádzaj nás každý čas
na ceste pravej, jedinej!
Tak slova Tvojho kázanie,
trest a napomínanie
bude pre nás požehnanie,

7. aby sme z hriechu svojho
k Tebe sa navrátili
a v mene Syna Tvojho
Tebe úprimne slúžili:
do lona Abrahámovho
došli skrz vieru pravú
a prijali večnú slávu.

F. Dávid

450

S. S. Wesley

Cir - kvi zá-klad je - di - ný je len Kris-tus, jej
Pán; slo - vom, vo-dou, Pre - sil - ný, zno-
vu-zro-dil ju sám: z ne - ba prí - de vziať
si ju za Ne-ves - tu svä - tú, kto-
rú kr-vou vy - kú - pil, smr-ťou za-chrá-nil ju.

2. Je zo všetkých národov,
tvorí len jeden chrám;
a je to jej výsadou:
jeden Duch, krst, rod, Pán!
Jedno sväté meno ctí,
jeden chlieb požíva,

k jednej nádeji beží
a darmi oplýva.

3. Nechže sa domnieva svet,
že je zoslabená,
že v nej už svornosti niet -
že je rozdrobená:
ale ona prekoná
všetky neprávosti,
jej cesta je vždy rovná
a bez falošnosti.

4. Uprostred namáhania,
v strede hluku, boja
čaká deň uvedenia
do stánku pokoja;
v súdny deň ten preslávnny
prijme z ruky Pána
veniec slávy víťazný,
česť jej bude vzdaná.

5. Na zemi je spojená
s Bohom Trojjediným
a pevne zjednotená
s každým vyvoleným.
Je to šťastný huf malých.
Bože, daj milosť nám,
daj v zbore dokonalých
žiť s Tebou večne tam!

J. S. Stone

451

Husitský kancionál 1531

V zhro-maž-de-ní tom-to vie-me: v Pá-no-vi
sa te - šit' smie-me, le-bo v Je-ho do-me
nie je nič i - né, len po - te-še - nie.

2. Tu je milosť i dobrota,
pokoj, láska a jednota,
tu má miesto múdrosť pravá,
radosť, nadšenie a sláva.

3. Tu je zdravie, jasot, krása,
mladosť, sila, pravda, spása,
bázeň, česť a pokoj pravý,
tu je každý duchom zdravý.

4. Jeden z druhého sa teší,
každý je nám tu najlepší,
a čo na kom niekto vidí,
to mu praje, nezávidí.

5. Vyšší k nižším v láske hľadí,
nižší vyšších majú radi,
každý na svojom tu má dosť,
z blaha iných cíti radosť.

6. Nikdy z lásky nevypadnú,
v milovaní nevychladnú,
hoc vo svete rôzne žijú,
srdcia ich však jednak bijú.

7. Ajhľa, spoločenstvo svätých,
Duchom pravdy rozosiaty,
Božia cirkev vyvolená,
v celom svete rozptýlená.

8. Tí, čo Pánu Bohu slúžia,
vždy sa v láske spolu družia,
a keď niekto dobre činí,
z toho tešia sa aj iní.

9. Tvárou v tvár sa nevidajú,
vzdialení si zostávajú,
ale Duch ich v jedno spojí,
v službe Pánovi sú svoji.

10. Viera, nádej, vrúcna láska,
to je ich jednoty páska,
preto aj smútok jedného
zarmucuje vždy druhého.

11. Všetci v Bohu sa radujú,
navzájom si posluhujú,
brata brat s radosťou víta,
či sa stmieva a či svitá.

12. Náhlime sa, bratia milí,
v tejto Bohom danej chvíli
do tej svätých spoločnosti,
kde je tak mnoho radosti.

13. Pomôž nám, ó, milý Pane,
nech sa každý z nás dostane
aj do slávy večnej v nebi
a večne Ťa tam velebí!

452

D. Nettleton

A-ké je to u-te-še-né vo svor-nos-ti pre-bý-
A-ké je to pre-bla-že-né so všet-ký-mi po-koj
vať!
mať! Daj, ó, Pa-ne, a-by v Te-be bla-že-
nosť sme hľa-da-li, od Te-ba sa sve-ta
zlo-be nik-dy od-viesť ne-da-li!

2. Pokoj Boží, buďte s nami,
potešuj nás spoločne;
láska nech nám stavia chrámy
blaha tu i tam večne!
Uč nás, Pane, vo svornosti
bratskej stále nažívať,
z otcovskej svojej milosti
tento dar nám zachovať!

3. Jedni druhých bremä nesme,
Boh je Otec nás všetkých,
za nás Kristus trpel, vedzme,
za nás vydal každý vzdych.
Jeho v mysli stále majme,
v Jeho vôli kráčajme,
sváru a hnevu sa zbavme
a spolu sa znášajme!

4. Keď nám blížny krivdu činí,
radi mu odpustíme,
veď svedomie i nás viní,
že tiež často hrešíme.
Pán Boh z preveľkej milosti
rád odpúšťa viny nám,
zbavuje nás úbohosti,
vedie k nebies výšinám.

5. Kde v svornosti bratia žijú,
tam rád žehná nebies Pán,
v srdciach, ktoré láskou bijú,
stále volí si svoj stan.
Aké je to utešené
vo svornosti prebývať,
aké je to preblazené
so všetkými pokoj mať!

M. B. Červenka

453

J. Hughes

Bo-že več - ný mi - los - ti - vý, cir-kvi daj svoj-
ho Du-cha, nech kaž-dý je z Ne - ho ži - vý,
nech Te - be ras - tie, dý-cha! Daj nám múd-rošť,
daj od-va - hu ve - riť v ne-is-tých ča-soch,
ve - riť v ne - is - tých ča - soch!

2. Veľa zla je okolo nás,
hania Teba i kríž Tvoj.
Z pokušeni vyslobod' nás
a vierou nás s Kristom spoj!

Daj nám múdrosť, daj odvahu
čeliť skúšky hodine,
čeliť skúšky hodine!

3. K spáse nič nemôže pridať
naša ustarostenosť.
Viac než čo nám svet môže dať,
v Tvojej ríši je hojnosť.
Daj nám múdrosť, daj odvahu
hľadať Tvoje kráľovstvo,
hľadať Tvoje kráľovstvo!
4. Vyšli nás kamkoľvek chceš Ty,
vyzbroj Duchom, milosťou!
A ukáž nám všetky cesty,
kde Ti slúžiť s radosťou!
Daj nám múdrosť, daj odvahu,
aby sme nesklamali,
aby sme nesklamali!
5. Uchráň nás pred zbabelosťou,
nech zlo nás nepremáha!
Spasení sme len milosťou,
nech v tom je naša chvála!
Daj nám múdrosť, daj odvahu
slúžiť Ti až naveky,
slúžiť Ti až naveky!

H. E. Fosdick

454

J. A. Freylinghausen

Pro - spie - vaj, pro-spie-vaj, Si - on, vo svet-

le jas - nom! Jas-ne skvej sa, svie-ca tvo - ja,

pr - vej lás-ky pla - me - ňom; zo ži - vé - ho

vá-žiac zdro-ja, úz-kou ces-tou k cie-ľu sa vy-

daj, pro-spie - vaj, pro-spie-vaj!

2. Nepostoj, nepostoj,
Sion, kríž svoj verne nes!
Keď tlačí strasť, bieda, hana,
od pravdy sa nedaj zviest';
vždy hľad' na korunu Pána;
i keď zdá sa, že Boh mešká tvoj,
nepostoj, nepostoj!

3. Nechoď spať, nechoď spať,
kde chce diabol pasce klásť!
I keď milo tvár si strojí,
jeho Isti sa nedaj zmiast';
nech ti srdce v pravde stojí,
nech je pevné, hoc sa trasie svet;
nechoď spať, nechoď spať!

4. Preskúmaj, preskúmaj,
Sion, všetkých duchov vždy,
čo ťa vábia, že ťa spasia,
a varuj sa každej lži;
Ježišovi viesť len daj sa,
v bahne sveta čistú dušu maj,
preskúmaj, preskúmaj!

5. Dokáž moc, dokáž moc,
Sion, milosti sa uč,
v noci hriechu nech vždy žiari
tvojej lásky jasný lúč!
Ježiš dá ti k tomu dary,
vždy ti príde v bojoch na pomoc,
dokáž moc, dokáž moc!

6. Vytrvaj, vytrvaj,
Sion, v hrdinských bojoch!
Nebuď chladným ani vlažným;
palmu všetkým dá Pán Boh
v boji zmužilým a snažným;
udatne si stále počínaj,
vytrvaj, vytrvaj!

J. E. Schmidt

455

Debrecín 1778

Ó, Pa-ne Bo-že, s na-mi buď, ó, ne-daj
svoj-mu stá-du za - hy - núť! Mno-hí po-vstá-
va-jú pro-ti nám, po-môcť mô-žeš len Ty sám.

2. Bol si vždy naša posila,
vždy naša nádej v Tebe kotvila,
vinieme sa k Tebe teraz tiež,
istí, že nás počuješ.
3. Ó, zmiluj sa už nad nami,
chráň nás pred hriešnikmi, ich rukami;
vysloboď, už, hľa, sa kajáme,
v Tvoju pomoc dúfame.
4. Si veľký, mocný, Pane náš,
a dobrotou a láskou oplývaš.
Tvoje sväté meno chválime,
Tebe dobrorečíme.

850

5. Prísne si trestal mnoho ráz
a čoskoro zmiloval si sa zas.
Svätý, čistý život žiadaš len,
preto vedieš cez oheň.

6. Nikdy si svojich nenechal,
tešil si, keď ich chytil smútok, žiaľ.
Neopušť, ó, Pane, ani nás,
ako deti priviň nás!

7. Hľa, už nám srdce okreje,
už vieme: Tvoja pomoc istá je.
Mocného Ťa preto vzývame,
chválu, česť Ti vzdávame.

G. Szegedi

456

Mel. Ž. 68: Keď mocný Boh náš povstane

Stá - doč-ko ma-lé, ne - zú - faj, hoc sa-tan,
Na te-ba ne-má dosť si-ly, aj keď sa
zvod-ca te-ba aj sa zlost-ne zni-čiť sna-ží!
k hrô-zam u-chý-li, nik-dy ťa ne-po-ra - zí.

851

Boh s te-bou je, to pa-mä-taj, hnev, pom-stu Je-mu
 po-rú-čaj, Je - ho po-moc je is - tá!
 On náj-de si Gi-de - o - na, skrz kto-ré-ho súd
 vy-ko - ná a ví - ťaz-stvo ti schys-tá.

2. Že Boh náš ozaj Bohom je,
 sú isté naše nádeje,
 veď hocčo diabol mieni,
 len na posmech sa obráti.
 Boh s nami, nás nič neskláti,
 zlé na dobré On zmení.
 Nuž, Ty sám, Kriste, pri nás stoj,
 daj bojovať nám viery boj,
 Ty najmocnejší Vífaz,
 aby sme mohli v plesaní
 Ťa oslavovať všetky dni
 a s Tebou kralovať raz!

M. Altenburg

457

Á. Luttenberger Tihanyi

U - po - koj sa, dra - hý Si - on,
 Ot - cov-sky ťa uj - me sa On,
 po - zri, ži - je Pán Boh tvoj!
 len veď ťa - lej dob - rý boj!
 Tres-tá, ko-ho mi - lu - je, križom ho po-
 sil - ňu - je. Si - on, to - to v žia-li po-
 váž, ne-kvíl, ná-de - jou sa o - pás!

2. Keď sa more búri, vzdúva,
 keď už-už aj zdá sa ti,
 že sa loďka prepadúva,
 že ťa prúd vln zachváti,

nezúfaj, že spí Pán tvoj,
aj tak sa už upokoj!
Sion, nebezpečie žiadne,
veď vieš, že Pán morom vládne.

3. Hoc by sa aj hory triasli,
hýbala sa celá zem
a nebeské svetlá zhasli,
oznamujúc súdny deň,
Sion, ty na Pána hľad',
veď sa nemáš čoho báť,
kým je pomoc, ochrana ti,
žiadna moc ťa nepodvráti.
4. Hoc by sa ti slzy liali
do mora sťa perál prúd,
hoc by ti hlas zamrel v žiali,
zabránil ti vykriknúť,
krv ti bola okrasa,
aj skala by pohla sa,
ľutujúc ťa, istý si buď,
že Pán ti nedá zahynúť.
5. Hoc by si mal ťažké putá,
šiel na mučenícku smrť,
vedz: Pán privinie k srdcu ťa,
nedaj viere vyhasnúť!
Dúfaj, dobrej mysle buď,
uvedom si, či si ľud!

Boh, ó, Sion, jeden je, čuj,
nikdy o Ňom nepochybuj!

6. Neochabuj, keď sa šerí,
tmy ťa zovrú, obchvátia!
Keď sa modlia tvoje pery,
vedz: tvoj Otec volá ťa!
Miesto smútku, súženia
radosť je pripravená.
Sion, máš už v nebi miesto,
vydrž kráčať trpkou cestou!
7. Pošli pozdrav rodnej zemi,
vlasti, čo sa vzdáľuje!
Nebeský raj vytúžený
celkom blízko už tu je!
Sladký cit ti pohol hrud'
Ó, len dobrej mysle buď,
Sion, tam je všetko iné,
tam bôľ, slza z očí zmizne.
8. Anjeli, ó, zlad'te hlasy,
zaspievajte v plesaní!
Vplával do prístavu spásy
ten vrak vetrom zmietaný.
Vítazstvom bol jeho skon,
nebo je mu domovom.
Sion, večný domov ten je,
odkiaľ ťa nik nevyženie.

J. Pauli

458

Bamberg 1732

Bra-tia, ses-try, pod'-me spo-lu v srd-ci Pá - na
o - heň lás - ky z bla-ha, bô - lu daj-me k Ne-mu

spo - či - núť,
vy - šlah-núť! Hla-va On, my te - lo, ú - dy;

svet-lo On, my svet - la lúč; bra-tia sme, On

maj-ster múd-ry; Vod-ca On, my Je - ho ľud!

2. Obnoviť sa ponáhľajme
hneď s Bohom zmluvu večnú,
Ježišovi prisahajme
lásku, vernosť srdečnú!
Keď plam nášho milovania
zhášal by nám sveta mráz,
prosme, lkajme bez prestania,
až ho náš Pán zažne zas!

3. Každý hľaď jak Boží sluha
svojich bratov v láske mať,
aby druh za svojho druha
hotový bol život dať!
S veľkou láskou k nám sa vinul,
i krv za nás vylieval -
ó, jak by v zármutku hynul,
keby nás hnev zožieral!

4. Tak, ó, Pane, pevne nás spoj,
jak si s Otcom jedno Ty,
nech na svete verný ľud Tvoj
nedelia zlé rôznosti!
Z Tvojej žiary nechže berie
naše svetlo lesk a jas:
nech tak príde svet k tej viere,
že sme Tvoji a Ty náš!

L. N. Zinzendorf

459

Boh je O -tec náš lás-ka-vý, spa -sil svet v svo-jom
 Sy -no - vi. A chce nás svo-jím Du-chom viesť -to
 je e - van - je - li - a zvesť. Boh nás ve-die, Boh
 nás ve - die, cir-kev mi - los - ti - vo ve - die. Chce-
 me byť Je-ho ver-ný ľud a spl-niť svo-jej vie-ry sľub.

2. Boh nás vedie i v súženiach,
 aj v ťažkých skúškach, trápeniach.
 Keď cirkev bojmi prevedie,
 do svojej slávy vovedie.
 Boh nás vedie, Boh nás vedie,
 cirkev milostivo vedie.

Chceme byť Jeho verný ľud
 a splniť svojej viery sľub.

3. Ó, Bože, ukáž svoju moc,
 keď Ťa prosíme o pomoc!
 Posväcuj nás Duchom svojím
 a veď nás životom novým!
Refrén:
4. Ty nás do služby pozývaš,
 zhromaždenia požehnávaš.
 Sviatosťami a slovom tiež
 našu vieru k sebe povznes!
Refrén:
5. Bože, vieru vyznávame,
 a tým Ti sľuby dávame,
 že Tebe verní budeme,
 na Tvoju slávu žiť chceme.
Refrén:
6. Keď svoje dielo dokonáš
 a cirkev k sebe povoláš,
 osláv ju s Kristom aj v nebi,
 nech Ťa tam večne velebí!
Refrén:

Piesne pobožné 1929

ŽIVOT A SLUŽBA CIRKVI
Konfirmácia

460

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Mi - lý Ot - če náš z vý - sos - ti,
 skloň sa zo svo-jej jas - nos - ti,
 veď nás vždy svo-jím Du-chom Svä - tým,
 za - páľ v du-šiach lás - ky pla-meň,
 buď vždy na-šej vie - ry pra-meň,
 ná - de-je žried-lom pre-bo-ha - tým,
 a - by na - šich úst vy - zna - nie
 lás - kou bo - lo do - ká - za - né!

I. Fejes

860

461

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Čuj, Ot - če, na - še vy - zna - nie
 a - by sme vrúc - ne po - ká - nie
 a dá - vaj nám dosť si - ly,
 pred Te - bou vždy či - ni - li,
 aj sľub za - cho - vá - va - li,
 za Kris - tom vždy krá - ča - li
 a Ním ve - de - ní k več - nos - ti
 do - siah - li bla - ho ra - dos - ti!

2. V šťastí alebo v nešťastí
 Kristovi slúžiť chceme,
 v radosti ani v bolesti
 nikdy nezabudneme,

861

že nás vždy opatruje,
že nás večne miluje,
preto Jeho požehnanie
nádejou sa pre nás stane.

M. Fekete

462

Ch. Steggal

K Sy-no-vi člo-ve - ka a k Bo-hu i - de-

me, kto - rý je za-čia - tok a v kto-rom

ži - je - me. Len Ty si, Kris-te, ži - vot

náš a Tvo - ja lás - ka ve-die nás.

2. Ty cesta k Bohu si,
krv za nás dať si chcel,

862

náš Sudca v Tebe je,
náš silný Stvoriteľ.
Pred trónom sme vín zbavení,
zákonom lásky vedení.

3. Ty živá pravda si!
V nej múdrosť prebýva.
Večný zdroj schopností,
pravdivosť žiarivá.
V Tebe som silný! Verím Ti!
Pravdivo odpovieš len Ty.

4. Si život ozajstný,
poznať Ťa značí žiť
bohatším životom,
než zem vie pripraviť.
Ó, Pane, čo si z mŕtvych vstal,
Ty si nám večný život dal!

5. Si Spasiteľ náš, Kráľ,
Tebe sa klanáme,
silu a mladosť Ti
zbožne prinášame.
Nech vidí ľud Tvoj život v nás,
k Tebe sa vráti, Pane náš!

E. M. Clarkson

863

Prosby o požehnanie kostola a zvona

463

Mel. Ž. 23: Hospodin je můj Pastier milující

V Bo-žom me-ne chrám sta-vať za-čí - na - me,
zá - kla - dy kla - die-me, mú-ry dví-ha - me.
Daj, Pa-ne Bo - že, a - by čím skôr stá-li,
s po - mo-cou Tvo-jou aj pri-kryť sa da - li!
Keď bu-de šťast-ne u-kon-če - né die - lo,
nech v ňom znie prav-da Tvoj-ho slo - va sme - lo!

Piesne pobožné 1929

464

Mel. č. 393: Svätý Bože, ja pred Tebou srdce otváram

Chvá - li - me Ťa, ó, náš Pa - ne, za lás - ku Tvo -
ju, že nás ve - dieš Du - chom svo - jím stá - le
k po - ko - ju, že nám dá - vaš da - ry lás - ky
i v tom - to ča - se a že si nás
mi - los - ti - vo zhro - maž - dil za - se.

2. Aj chrám tento je dobroty Tvojej dôkazom,
v ňom sa chceme podrobovať Tvojim rozkazom;
preto, Pane, prosíme Ťa, posväť ho Ty sám,
aby na poznanie Teba slúžil všetkým nám!
3. Vďaka Ti, ó, milý Pane, za veľkú pomoc,
v slabosti našej sa Tvoja dokázala moc,

v Tvojom mene toto dielo sme dokončili,
tohto vytúženého dňa sme sa dožili.

4. Slávime Ťa v pokornosti, večný Pane náš,
že sa svojím požehnaním k nám tu priznávaš.
Chráň, ó, Pane, mocou svojou stále tento chrám,
aby si v ňom bol chválený ľuďmi len Ty sám!

J. Varga

465

Mel. Ž. 89: Spievať chcem na veky o Božej milosti

Vy - vý - še - ný Boh náš na - ve - ky
Je - ho veľ - kosť ne - bo a zem nám
kra - ľu - je,
zja - vu - je, sln - ko, me-siac, hviez-dy,
to je rúk svä-tých prá-ca, krás - ny beh
sve-ta vždy len múd-rost' Je-ho hlá - sa,

866

i na - še zvo-ny tu Mu zvuč-ne
vy-zvá - ňa - jú, na - še srd - cia
tu Je - ho lás-kou o-krie - va - jú.

2. Požehnaj, ó, Pane, cirkev svätú svoju,
požehnaj tých, ktorí na ňu obetujú,
Tvoje mocné ruky nech ľud Tvoj vždy ochránia,
nech je zborom viery, nádeje, zmilovania,
nech je požehnaná aj zem, kde zvony zvonía,
nech vďačne s chválou pred Bohom sa všetci sklonia!

Prídavok 1937

867

Misia cirkvi

466

J. Walch

Ó, Si - on, po - vstaň, veď máš ú-loh ve - ľa -

zves - to-vať ľu - dom, že Boh svet-lo je,

že dar ži-vo - ta je od Stvo-ri-te - ľa,

v Kris - to - vi dá - va svo - je spa - se - nie.

Ra - dost - nú hlá - saj po - ko - ja zvesť: Vy - slo - bo -

di - teľ i - de k ví - taz - stvu ľa viesť.

2. Hľaď, ako mnohí ešte stále hynú
zviazaní hriechom v temnom väzení,
nik nenesie im zvesť radostnú, plnú,
že spása v Ježišovi prameni.
Radostnú hlásaj pokoja zvesť:
Vysloboditeľ ide k víťazstvu ľa viesť.

3. Ó, zvestuj všetkým ľuďom i národom,
že láska je Boh, v ktorom trvajú,
že spasenie On chce dať všetkým tvorom,
v Kristovej smrti všetci žiť majú.

Refrén:

4. Daj svojim synom niešť tie zvesti slávne,
pre zdar ich diela daruj i zlato,
modli sa za nich, nech dielo víťazne
ukončia, nech Pán odplatí za to!

Refrén:

5. V deň súdu príde On, Pán tvoj jediný,
a zjaví tu, čo s nami zamýšľa.
Nech vtedy žiadna duša ľa neviní,
že len pre teba k spáse neprišla!

Refrén:

M. A. Thomson

467

Ot - če náš, kto - rý trón svoj v ne - bi máš

a na - še pros - by stá - le po - čú - vaš,

skloň sa k nám, po - čuj vrúc - nych pro - sieb hlas,

na past - vách ze - le - ných nás več - ne pas!

2. Žatva je veľká, ó, ráč žencov dať,
čo budú s veľkou láskou pracovať
a pozvú k Tebe celé stvorenie,
nech vierou v Krista získa spasenie!
3. Kráľu náš, Tvoje príkazy vždy niest
uč nás a takto k víťazstvu nás viesť;
nech s tými, z ktorých si snal hriech každý,
svoj podiel máme v nebesiach navždy!

Piesne pobožné 1929

468

G. F. Root

Čuj, a - ko ťa Je - žiš vo - lá: „Kto pô - jde dnes

pra - co - vať? Po - lia bie - le, žat - va zre - lá,

sno - py kto bu - de zná - ťať?" Hlas - no, dl - ho

Je - žiš vo - lá, veľ - kú od - me - nu ti dá.

Kto - že Mu s ra - dos - ťou po - vie: Aj - hľa,

tu som, po - šli mňa!

2. Keď nemôžeš v diaľnych krajoch
volať hriešnych k pokániu,

pomáhaj tým predo dvermi,
živými nech sa stanú!
Keď nemôžeš dať tisícky,
aj to málo, čo máš, daj -
u Ježiša aj dar malý
vzácný je, to pamätaj!

3. Keď nemôžeš jak apoštol
Krista mocne zvestovať,
hovor všade, že za všetkých
Pán sa dal ukrižovať!
Keď nemôžeš srdcom tvrdých
na pokánie prebudiť,
môžeš aspoň malé deti
k Ježišovi privodiť.

4. Nikdy nevrav bezstarostne:
Pre mňa práce žiadnej niet!
Hľadže, duše ľudí hynú
a Ježiš ťa volá hneď!
Konaj prácu uloženú,
tá nech ti je pôžitkom -
rýchlo povedz, keď Pán volá:
Ó, pošli mňa, tuhľa som!

A. Adlof

Vyslanie do služby a inštalácia

469

Mel. č. 210: Hľa, v radosti srdca svojho

Ó, stráž-com daj po-žeh - na - nie,
več - ný Bo - že náš, slu - hov svo-jich chráň
a buď bez pres-ta-nia cie-lom ich dú - fa-
nia, več - ný Bo - že, Ot - če náš!

2. Žehnaj svätej cirkvi správcov,
večný Bože náš,
a vierou obdar ľudu svojho radcov,
osláv sa ich prácou, večný Bože, Otče náš!
3. Žehnaj svoj ľud vyvolený,
večný Bože náš,
nech viery našej dôkaz je zjavený
a Ty oslávený, večný Bože, Otče náš!

4. Požehnaj kráľovské kniazstvo,
večný Bože náš,
nech svätosť Tvoja, sláva i kráľovstvo
dosiahnu víťazstvo, večný Bože, Otče náš!

5. Žehnaj večne ľud svoj svätý,
večný Bože náš,
nech Ducha Tvojho dar večne bohatý
sa nám už nestratí, večný Bože, Otče náš!

I. Fejes

ži - vot náš nás svo-jou lás-kou u - dr-
žu - ješ, vždy nás v pa-mä - ti máš.

2. Si dnes ten, ktorý si bol včera,
navěky ten budeš,
Ty nám duchovného pastiera
z lásky stanovuješ,
lebo nechceš v opustenosti
ponechať tu svoj zbor,
preto nám pastiera z milosti
svojej dávaš čím skôr.

3. Prosíme už zaňho, ó, Bože,
z lásky, zmilovania
daj, nech každému z nás pomôže
ísť cestou pokánia,
ktorá cez úzku bránu vedie
cez oddanosť, stálosť,
aby sme Ti, Pane náš, verne
žili len pre radosť.

4. Požehnaj, Pane, jeho príchod,
sem do tohto zboru,

470

Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva

Bo - že, Ty sám du - chov-ných správ-cov
dá - vaš, a - by ich ver-nou prá - cou
zbo-rom svoj-ho lu - du
chrá - ni - li sa blu - du. Tak kaž-dé-
mu z nás do-ka - zu - ješ, že ce-lý

posväť ho, nech Tvojho ľudu rod
ctí jeho pokoru,
priznaj sa k nemu, k práci jeho,
aby slovo Tvoje
mocný účinok na každého
malo v sile svojej!

5. Nech Tvojou pravdou vyučuje
všetkých neučených,
nech v mene Krista povzbudzuje
zúfalých, nesmelých,
nech klesajúcich pozdvihuje
a chorým uľaví,
pochybujúcich utvrduje
a Teba oslávi!

6. Požehnaj všetkých nás, ó, Pane,
zo svojej múdrosti,
nech každý svedčí neprestajne
o Tvojej milosti!
Jednotu Ducha medzi nami
a zväzok pokoja
utvrduj; a znič rozbroj, klamy!
Daj to láska Tvoja!

I. Szakács

Pamiatka reformácie

471

Mel. č. 445: Duch Svätý, príd', naplň nás

Pod' - me, Kris - to - vi ve - ria - ci,
chvá - lo - spe - vy vy - spe - vuj - me,

z Je - ho lás - ky sa te - šia - ci,
Bo - ha vďač - ne o - sla - vuj - me!

Ví - faz - ný deň, pre - sláv - ny čas,

ra - dost - ne spie - va kaž - dý z nás,

veď Boh sa zmi - lo - val, vie - me,

a v Kris - to - vi dal nám spa - se - nie.

2. Nové svetlo je nám dané,
zvestou Slova darované.
Vierou v Krista sme spasení
a pre večnosť oddelení.
To je novejšia zmluva žiara,
čo nás v ľud Boží pretvára.
Za to Bohu ďakujeme,
z Jeho lásky sa radujeme,
navěky Ho chváliť chceme.

3. Vďačne na tých spomínáme,
v ktorých príklad viery máme.
V ich šľapajach kráčať chceme,
hoc ťarchu hriechov nesieme.
Vierou v Krista oživení,
Jeho láskou obnovení,
z víťazstva sa radujeme,
z Jeho pravdy, ktorou žijeme.
Navěky Ho chváliť chceme.

A. Maťašík

472

Mel. č. 282: Ó, Hospodine Tebe spievam

Bo - že, náš Vy - slo - bo - di - te - lu,
Ty, ot - cov ver - ný Spa - si - te - lu,
čo sln - kom na - šich hrieš - nych si du - ší,
buď s na - mi, keď nás zá - rmu - tok kru - ší!

Ty stá - le sám nás ver - ne o - chra - ňuj a
vie - ru, ná - dej, lás - ku u - pev - ňuj!

2. Mrak bludov halil slovo Tvoje
a Tvoj ľud žil v mrákotách temnosti,
no svitanie si z lásky svojej
doprial nám všetkým z veľkej milosti,
sväté dedičstvo si nám daroval
a vieru, nádej, lásku zachoval.

3. Naša viera je málo smelá,
no každý pred Tebou vždy sa korí,

ovládni naše duše, telá,
nech sú z nás noví reformátori
aj v práci, v boji - veľkí i malí -,
vo viere, láske, nádeji stáli!

4. Chráň svoju cirkev v každom čase,
nech Ti je verná, nesie obeť!
Priprav ju na boj viery zase,
v láske a pravde nech ho povedie
a v protivenstve sám ju ochraňuj -
vieru, nádej a lásku upevňuj!

473

J. Karafiát

Veď ja pô-jdem be-zo stra-chu, ne-zmä-tieš ma,
sa-ta-ne! Mňa môj Je - žiš ve-die stá - le
rov-nou ces-tou vpred a ďa - lej, rov-nou ces-tou

880

vpred a ďa - lej. Siah-ni si po mo-jom
pra-chu, kr- vi - lač - ný sa - ta - ne!

2. Neodvolám svoje slová,
svätú pravdu nezradím!
Nech sa mi kroky priblížia
rovnou cestou k smrti, krížu,
rovnou cestou k smrti, krížu!
Na Kristovu slávu znovu
časný život nasadím.
3. Len si držte márnú slávu
i biskupské stolice!
Kto vo viere zaprel seba,
vojde raz do brány neba,
vojde raz do brány neba.
Ja verím Pánovmu právu
i na ohni hranice!
4. Nebojím sa vašej hrozby,
ani strašnej popravy.

881

Idem s Pánom v bezpečnosti
rovnou cestou do večnosti,
rovnou cestou do večnosti.
Boh už pozná moje prosby,
v Kristovi ma oslávi.

5. Božiu zmluvu žiadna zloba,
žiadny plameň nezmarí!
Spasiteľ nás stále veru
rovnou cestou vedie k cieľu,
rovnou cestou vedie k cieľu.
Príde, príde nová doba,
dielo Pána sa zdará.

J. Hus

474

M. Luther

Hrad pre - pev - ný je Pán Boh náš, zbroj
z mo - ci diab - la vy - trh - ne nás, ak

vý - bor - ná i si - la,
by nás za - chvá - ti - la; ten sta - rý

882

ne - pria - teľ zni - čiť by nás chcel, veľ -

ká moc a klam straš - ná je je - ho

zbraň, v sve - te ne - má rov - né - ho.

2. Čo je naša ľudská sila?
Sama nás nezachráni,
máme však od Hospodina
štit v každom bojení.
Pýtaš sa, kto je ním?
Ježiš, Boží Syn.
Ten zachránil svet,
iného Boha niet,
On napokon zvíťazí!

3. Hoc diablov plný by bol svet,
ktorí nás chcú pohltiť,
nemusíme sa strachom chvieť,
musia všetci ustúpiť.
Knieža sveta toho
trúfa si mnoho;

883

neuškodí nám,
odsúdil ho náš Pán,
slovíčkom ho porazí!

4. Slovom Božím neotrasú,
úspech im neprislúcha;
s nami je každého času
Pán s darmi svojho Ducha.
Môžu zničiť všetok
rod i majetok,
vziať česť, život, dom,
naš poklad nie je v tom;
nebesá nám zostanú!

M. Luther

VZKRIESENIE A ŽIVOT VEČNÝ

Kresťanská nádej

475

W. Bradbury

Už sa blí - žia tie dni bla - hé, v kto - rých
Zem za - ple - sá, púšť za - kvit - ne a raj

moc - ným hla - ho - lom e - van - je - li - um pre -
vša - de vy - pu - í, tak - tiež mo - re, ve - se -

884

dra - hé za - znie sve - ta ná - ro - dom.
liac sa, zvu - kom hro - mu za - zvu - í. Miz - ne

noč - ná mrá - ko - ta, už sa ran - ná hviez - da skvie: ó, ľud

Bo - ží, vstaň a ho - tov sa, ví - ťaz - stvo je už bliž - šie!

2. Už sa blíži ten čas blahý,
keď nebude rozbroja;
keď pod štítom Baránkovým
rásť má palma pokoja.
Pokojne si pod viničom
bude každý prebývať,
v tej skrýši bude nás sám Boh
pred zvodcami ukrývať.
Mizne nočná mrákota,
už sa ranná hviezda skvie:
ó, ľud Boží, vstaň a hotov sa,
víťazstvo je už bližšie!

3. Už sa blíži ten čas blahý,
ktorý chceli otcovia,

885

o ktorom dávno vraveli
svätí Boží sluhovia.
Nad národmi v tieni smrti
vzide svetlo života,
milostivé leto Pána
pre celý svet zavíta.
Mizne nočná mrákota,
už sa ranná hviezda skvie:
ó, ľud Boží, vstaň a hotov sa,
víťazstvo je už bližšie!

Piesne cestou života 1873

ra, no z hro - bu zas vsta - ne, až prí - de
Bo - ží čas, vsta - ne sláv - ne, až prí - de
Bo - ží čas.

476

J. M. Haydn

Ó, Pa - ne, to je Tvo - ja vec, čo je nám
a pre - to i pre Tvo - ju česť ne - smie byť
zve - re - ná,
zma - re - ná. Hoc kým se - me - no uj - me sa
a ú - ži - tok svoj pri - ná - ša, prv u - mie

886

2. Ty cestou kríža, Pane náš,
kráčal si ku sláve:
tou cestou stále vodievaš
deti svoje pravé.
Daj, nech i pri nás sa zaskvie
Tvoj kríž a víťazstvo jasné
a hroby sa tiež premenia
na slávnú bránu vzkriesenia,
raz sa zmenia na bránu vzkriesenia!

3. Jak zrno obilné Ty sám
si zomrel, ožil zas;
ó, daj, nech z Teba prúdi k nám
život a kľíči v nás!
Radostnú svojho Slova zvest'
národom všetkým ráč zaniest',

887

nech vzíde deň a sveta hlas
 životom novým plesá zas!
 A sveta hlas životom plesá zas!
S. Preiswerk

477

Piesne cestou života 1873

V krá-lov-stve Bo-žom svoj-ho Ot-ca mám, na Je-ho
 lás-ku vždy sa spo-lie-ham: vo - lá ma z tej-to
 cu-dzi - ny do za-slú-be-nej ot-či - ny. Ja
 ho-to-vý som ísť za Ním, ja ho-to-vý som
 ísť za Ním a v jas-nom do-me ot - či - ny žiť
 svä-tý, no-vý ži - vot s Ním.

888

2. V kráľovstve Božom Spasiteľa mám
 a k Nemu vo viere sa utiekam:
 volá ma z tejto cudziny
 do zaslúbenej otciny.
 Ja hotový som ísť za Ním,
 ja hotový som ísť za Ním
 a v jasnom dome otciny
 žiť svätý, nový život s Ním.

3. V kráľovstve Božom korunu tiež mám,
 čo pripravil a dá mi Ježiš sám:
 volá ma z tejto cudziny
 do zaslúbenej otciny.
 Ja hotový som svet nechať,
 ja hotový som svet nechať
 a v jasnom dome otciny
 korunu z ruky Pána vziať.

J. Baštecký

889

478

Tvá - rou v tvár s Je - ži - šom ži - vým, tvá - rou v tvár, ó, a - ká
slasť! S lás - kou u - zriem Kris - ta, kto - rý za mňa
rá - čil ži - vot dať. Tvá - rou v tvár Ťa u - zriem
is - te v rí - ši Tvo - jej mi - los - ti. Tvá - rou
v tvár, Je - ži - šu Kris - te, v slá - ve Bo - žej več - nos - ti.

2. To, čo ma od Neho delí,
v Jeho moci prekonám,
požehnaný deň však príde:
Ja s Ním večný život mám!
Tvárou v tvár Ťa uzriem iste
v ríši Tvojej milosti.

Tvárou v tvár, Ježišu Kriste,
v sláve Božej večnosti.

3. Ó, aká to nová radosť!
Bôľ sa navždy pomínie.
Ježiš dáva zaslúbenie,
utrápený spočinie.
Refrén:

4. Tvárou v tvár, ó, blahá chvíľa,
tvárou v tvár Ho blízko mať,
tvárou v tvár s mojím Ježišom,
čo ma vždy chce milovať.
Refrén:

Piesne pobožné 1929

479

Už blíz - ko je Tvoj deň, keď prí - deš,
Pa - ne, zas a cir - kev do - mov
od - ve - dieš, ó, bla - že - ný to čas!

2. Noc tmavá pomínie,
svit rána zažiarí
a verný pútnik s radosťou
Ti pozrie do tvári.

3. Tam v dome Otcovom
sú miesta schystané,
tam v ríši svetla nádhernej
raz pútnik zastane.

4. Tam bez prekážky už
v tej najvzácnejšej z chvíľ
z úst verných zaznie chválospev,
že si ich vykúpil.

5. Príď, Pane Ježišu,
splň sľub, čo si nám dal,
a cirkev, svoju nevestu,
veď domov k nebesiam!

Piesne duchovné 1877

480

Ó, vy pan-ny vy-vo - le - né, družky svad-by Kris-to-
lam-py maj-te pri-pra-ve - né na tej svad-be krá-lov-
vej,
skej! O-lej si skôr na-ku-puj-te, než sa
pol-noc na-chý - li: Na svad - bu sa pri-pra-
vuj - te, vo-lá Pán v tej - to chví - li.

2. Cnostne, krásne ozdobte sa,
jak to sluší družičkám;
svoje srdcia posväcujte
na modlitby, lásky chrám!
Bdejte, veď prv než zbadáte,
povie sluha poslaný:
V ústrety sa hned' vydajte,
sprievod vchádza do brány!

3. Povstaň, cirkev, jasaj, plesaj,
ty nevesta kráľovská,
s Kráľom svojim vojsť sa chystaj,
kde sú nebeské vojská.
Cherubov a serafov zbor
s túžbou čaká na teba,
vezme ťa na kráľovský dvor,
voviedie ťa do neba.

Piesne pobožné 1929

2. Tam nový zaskvie sa jasnejší deň,
stratia sa bolesti jak nočný sen:
tam láska Otcova mnohé hriechy prekoná,
tam vyvrie odznova blaha prameň.

3. Ó, svet s pýchou svojou je bieda, mam,
nič tomu rovné dať nemôže nám.
Ja lepší podiel mám, Isti sveta sa neľakám
a na sľuby nedbám, sú len lož, klam.

4. Som Tvoj, ó, Ježišu, si verný Pán,
priprav ma, nech som vždy, ako chceš sám!
Povšáť mi žiadosti a po tejto časnosti
otvor mi z milosti svoj večný stan!

L. B. Kašpar

481

Z piesní Cestou života 1873

Prí - by - tok pre - krás - ny, krá - ľov - ský stan,
pri - pra - vil pre ver - ných v ne - be - siach Pán.

Tam hla - sov ti - sí - ce Pá - na chvá - lia hla - si - te,

zníe pie - seň o - slav - ná zo všet - kých strán.

894

482

L. Mason

Ó, Bo - že, bliž - šie chcem vždy k Te - be byť,

keď s krí - žom po - kles - nem, Ty ku mne príď,

895

nech ra-dosť o - päť znie, že môj Pán pri mne je,
že môj Pán pri mne je, vždy pri mne je.

2. Tiež ako Jákob som len pútnik v tme
a búrky v svete zlom hrozia aj mne.
Ty zas mi poznať dáš, že aj mňa navždy máš,
že aj mňa navždy máš, pri sebe máš.
3. Keď rebrík s anjelmi aj ja v sne zriem,
na spásu v Kristovi si spomeniem.
Verím, že Jeho kríž je cesta, kade ísť,
je cesta, kade ísť, za Tebou ísť.
4. Keď precitnem zo sna, Ty zaslúbiš,
že cestou života ma ochrániš.
Aj ja Ti prísľub dám, že pôjdem stále tam,
že pôjdem stále tam, kam vedieš sám.
5. Skončí sa žitia púť, keď dokonám,
kríž ťažký zložím už a zavolám:
aj v smrti so mnou buď, na svoju priviň hruď,
na svoju priviň hruď, vždy so mnou buď.

G. Adams-Flower

483

S. F. Bennet

Krás - nu vlasť pri - pra - vil pre svoj ľud mi - lý
náš Spa - si - tel' na ne - bi, ra - dosť len vlád - ne
tam, ja - sot čuť, spa - se - ných híf Ho tam ve - le -
bí. Krás - nu vlasť na ne - bi pri - pra -
vil pre ver - ných Spa - si - tel', krás - nu vlasť na ne -
bi pri - pra - vil pre ver - ných Spa - si - tel'.

2. Efata! Otvorže sa i nám,
brána ty nebeská z milosti!

Pane náš, k večnosti výšinám
ved' a nás tam všetkých uhosti!
Krásnu vlasť na nebi
pripravil pre verných Spasiteľ,
krásnu vlasť na nebi
pripravil pre verných Spasiteľ.

3. Až sa nám na zemi zborí stan,
príbytok v nebeskej výsosti
pre svoju krv drahú dá nám Pán,
kde s Ním žiť budeme v radosti.

Refrén:

S. Fillmore-Bennett

484

C. G. Stebbins

Ži - je môj Spa-si-teľ, ja viem, a pri-pri-
vil mi už svoj dom; ko-ru - nu dá mi, di-a-
dém po tom-to bo - ji po-zem-skom.

898

Nech sa mi svet hoc aj sme-je,
túž-ba do-mov prísť ma hre-je, ved' sko - ro
za-vo-lá ma Pán a ot-vo - rí mi ná-ruč
sám. Príd', die-ťa mo-je, do-mov, príd',
na mo-jej hru-di od-po - čiň!

2. Verím v to, že Pán Ježiš náš
mi všetky hriechy odráta;
počujem dobre Jeho hlas:
Pod' domov, Otec čaká ťa!

Refrén:

3. Ó, zázrak veľký sa to stal,
že prišiel na svet kvôli mne,
za moje viny krvácal,
za môj hriech trpel nevinne.

Refrén:

899

4. Ja viem, môj Majster blízko je,
čas letí, prichádza už deň,
keď život k cieľu dospeje,
kde Spasiteľa uzrieť smiem.
Nech sa mi svet hoc aj smeje,
túžba domov prísť ma hreje,
veď skoro zavolá ma Pán
a otvorí mi náruč sám.
Príď, dieťa moje, domov, príď,
na mojej hrudi odpočiň!

I. D. Sankey

ních, ne-spi-te, lež lam-py vez-mi-te,
ha-le-lu-ja! A čo naj-viac o-zdo-
be-né v-ú-stre-ty Mu bež-te ver-ne!

485

Ph. Nicolai

Vzbuď sa, vzbuď sa, ó, ľud Pá-na,
Pro-stred no-ci stráž ťa vo-lá
po-čú-vaj hlas z hra-dieb Si-o-na!
a hlas sa ne-sie do-o-ko-la:
Po-vstaň, Si-on, a bdej ver-ne!
Kde ste, pan-ny o-pa-tr-né? Hľa, Že-

2. Sion na tie strážcov hlasy
plesá, zaodiaty do krásy,
vstane, radosťou oplýva.
Ženich z neba ide práve
na Sion, hľa, v žiare a sláve,
až sa jas všade rozlieva.
Ó, nebeský Kráľu,
prijmi spev a chválu, večný Pane,
ó, vojdi k nám a veď nás tam
na svadbu v nebeskom stane!
3. Nebo i zem, Mu spievajte,
chvály, až nad hory stúpajte,
zvuk hárf a hlahol cimbalov.
Tam, kde leží mesto sväté,

kde sú perly, komnaty zlaté
a pred trónom zbor anjelov.
Tam zjav nevídaný
a spev neslýchaný nám chystá Pán.
Nuž, z milosti Ho v radosti
slávme tu i vo večnosti!

Ph. Nicolai

486

W. A. Mozart

Ple-saj, Bo-žia ro-di - na, ha-le-lu - ja, a - men!
Sláv-na i-de ho-di - na, ha-le-lu - ja, a - men!

Pán Je-žiš, keď prí-de čas, zo-be-rie si k se-be nás,

an - jel-ský kde za-znie hlas, ha - le - lu - ja, a - men!

2. Život je čas prípravy -
haleluja, amen! -
na deň, keď nás oslávi,
haleluja, amen!
Na odchod sa chystajme,
v cnostiach svätých vzrastajme,

na Ženícha čakajme -
haleluja, amen!

3. Blažene už bude nám -
haleluja, amen! -
keď si po nás príde Pán,
haleluja, amen!
Živých telá premení,
mŕtvi budú vzkriesení,
k Nemu spolu vznesení -
haleluja, amen!

4. Plnosť rajskej radosti -
haleluja, amen! -
dosiahneme z milosti,
haleluja, amen!
Zmizne hriech a nepokoj,
stíchnu bôľ, skončí sa boj,
Pán keď vezme ľud si svoj,
haleluja, amen!

5. Ježišovej tváre jas -
haleluja, amen! -
zažiar raz i na nás,
haleluja, amen!
Ó, ty doba blažená,
príd' už tvoja hodina,
túži Božia rodina -
haleluja, amen!

J. Andrášik

POHREBNÉ PIESNE

487

Debrecín 1791

Nech pre-sta-nú už, ó, kres-ta-nia,

bo-lest-né kvil'-by, na-rie-ka-nia,

ne-plač-te nad tým, čo o-di-šiel,

ved' bla-že-nosť tam več-nú na-šiel!

2. Ó, matky, plakať už prestaňte,
zármuťok svoj tu zanechajte,
lebo ten odchod smrťou nie je,
len v žítie prechod, čo večné je.
3. Takisto, deti, hore hlavy,
ved' dedičmi sú večnej slávy

904

tí, ktorých ste tak milovali,
tí, ktorí plodný život mali.

4. Každý človek je obraz Boží,
viera v živote len osoží.
Kto verí v Krista, ten život má,
nad ním už nemá moc smrti tma.
5. Človek je na prach premenený
a Božím Duchom oživený.
V Kristovi povstane každý zas,
keď anjelskej trúby zaznie hlas.
6. Nuž, prijmi preto mŕtve telo,
hrob temný, aby v tebe smelo
čakať na súdny deň vzkriesenia,
keď vstanú z mŕtvych všetci ľudia.

A. P. Clemens

905

488

Keď tak ne-ča - ka - ne prí-de pre-u-krut-ná

smrť, ach, a-ká bý - va ne-žia - da-ná, smut-ná!

Zvlášť tým, čo v ži-vo - te ma - jú po - te - še - nie,

ťaž-ko a bo-lest - ne pad-ne roz-lú - če - nie.

2. Stálosti skôr uver krásneho leta,
ako uisteniam podvodného sveta!
I keď sem-tam dáva potešenia, skvosty,
predsa zväzda, klame v svojej nestálosti.
3. Pomíňa sa život, jeho krása bledne,
tak sa rýchlo stratí, ako keď kvet zvädne.
Kresťan, nelutuj však, že tak pominieš sa,
len tento svet zmeníš za krásne nebesia.

4. Preto, svet náš, pre mňa, ži si, ako chceš už!
Čo sa v tebe tešia, priateľov si podrž!
Nechcem sa ja kochať v tvojom vratkom šťastí,
nechcem otrokom byť tvojej klamnej slasti.
5. Komu uveril som, viem, i komu slúžil,
koho miloval som vrúcne, zo všetkých síl,
koho Pánom volal, za kým do boja šiel,
viem, kto v sláve svojej pripravil mi podiel.
6. Viem, raz sa tiež skončí môj viery dobrý boj,
dosiahnem tam cieľ a viem, že mi dá Pán môj
spravodlivosti a svojej milosti dar,
aby som Ho, Kráľa, navždy oslavoval.
7. Spasiteľu, nehľad' na tiaž mojej viny,
veď si ma vykúpil, na milosť ma prijmi,
bolesť mojej duše prehroznú mi vylieč,
do zásluh ma svojich sťa do rúcha obleč!
8. V spravodlivosti ma svojej, Pane, nesúď,
nemám čím dlh splatiť, musel by som zhnúť.
Viem však, prameňom si mojej spásy Ty sám,
Ježišu, príď, v Tebe nádej života mám!
9. A keď raz dokonám života beh, Pane,
viem, že podľa viery mojej sa mi stane.
Dušu odovzdám len Tvojim svätým rukám,
Ježišu, príď, veniec oslávenia čakám.

Debreceni halotti énekeskönyv 1791

489

Anonymus 1553

Več-ne moc-ný Bo - že na vý-sos-ti ne - ba,
 všet-ku svo-ju ná - dej vklá-dám vždy do Te - ba,
 o - chra - ňuj ma sám stá-le pre se - ba!

2. Keď bolesť a smútok doliehajú na mňa,
do rán môjho srdca balzam vždy môj Pán má
a Jeho láska vždy je mi známa.
3. A keď ma až na smrť usužuje bolesť,
aj vtedy len Pán Boh pomáha mi ju zniest',
keď ma On vzkriesi, vzdám Mu večnú česť.

Text z r. 1896

490

Debrecín 1791

Len do Te - ba ná-dej vklá - dám,
 Bo-že, daj nech ne - u - pa - dám!
 Slo-vu Tvoj-mu pev-ne ve - rím srd-com ce-
 lým, v Te-be šťas-tie svo-je hľa - dám.

2. Nevieť, dokedy tu žiť mám,
život vymeral si mi sám.
Pane, volám vrúcny hlasom: hotový som
oddať život Tvojim rukám.
3. Potešenie mám práve v tom,
že si Pánom nad životom.
Kedy chceš, ma volaj, Pane, moje pranie
len jedno je: nech vždy Tvoj som!

4. Spoznal si ma dokonale,
nuž, v Tvojej som ruke stále,
z mojej hlavy, viem, ani raz jediný vlas
nespadne bez Tvojej vôle.
5. Môžeš celý pochodiť svet,
proti smrti lieku v ňom niet,
po každom dni príde večer, všetko má cieľ,
každý časom odkvitne kvet.
6. Hľa, aj toto dáva poznať,
že aj na mňa príde raz rad,
že keď už raz dokončím boj, telo, prach môj
musí smrti pocítiť chlad.
7. Aj v smrti mám útočisko,
že Ty si, Ježišu Kriste,
krvou svojou už hriech môj zmyl a učinil,
že vykúpenie mám isté.
8. Bože, keď si ma už chceš vziať,
pôjdem za Tvojím hlasom rád,
aby som tvár Tvoju uzrel, dostal svoj diel
a s anjelmi mohol plesať.

Debrecín 1698

491

W. B. Bradbury

V Pá-no - vi u - snúť v slad - ký sen, v Ňom po - koj
je a bla - ho len, keď ver - ní v ne - bi
s Je - ži - šom sú v tom po - ko - ji naj - mil - šom.

2. Ten, kto v Ňom usne, šťastný je,
keď navzdor peklu dúfať smie
Pánovi spievať zas a zas:
Ó, smrť, kdeže svoj osteň máš?
3. V Pánovi usnúť, žiadny tieň
v kráľovstve Jeho nie je, viem,
len lásky je tam, pravdy svit,
len radosť a vďačnosti cit.
4. V Pánovi usnúť: aby diel
mať v nebi s vernými som smel,
a keď sa zborí časný stan,
tam by som chcel byť, kde je Pán.

5. V Pánovi usnúť: hoc telo
pre tento svet už zomrelo,
Pán o ňom vie: až príde čas,
vzbudí v ňom život, slávu zas.

M. Mackay

492

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Člo - vek sa raz pra - chom sta - ne,
straš - né smr - ti pa - no - va - nie -

le - bo je vza - tý z pra - chu;
ži - je - me stá - le v stra - chu,

ved' pre na - še kreh - kos - ti

a mno - hé ne - prá - vos - ti

kaž - dá mi - nú - ta, ho - di - na

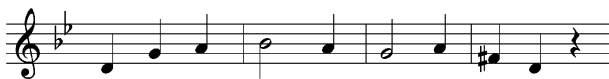

smrť nám stá - le pri - po - mí - na.

2. S plačom na svet sa rodíme,
s plačom aj odchádzame.
Keď v Kristovi spásu máme,
ľahko svet opúšťame;
hoci sa sťažujeme,
dokedy tu žijeme,
že sme všetci len pútnici -
sme už neba účastníci.

3. Veríme v tela vzkriesenie,
veríme v život večný.
Boh v Kristovi dá spasenie,
lebo je k nám srdečný.
Človek nemá večne spať,
lebo má v deň súdny vstať.
Veríme, že keď vstaneme,
večný život dostaneme.

Debrecín 1819

493*Mel. č. 322: Kto v nádeji sa k Bohu chýli*

Kto po-zná čas môj - ho sko - na - nia!
Dni u - bie - ha - jú bez pre - sta - nia,

Smrť sa blí - ži, čas sa krá - ti!
ko - niec ich raz za - pe - ča - tí.

Bo - že, pre Kris - ta, smrť Je - ho,

veď ma do kon - ca šťast - né - ho!

2. Večer je možno všetko iné,
než bolo ešte za rána;
kým žijem v tejto pustatine,
duša je strachom zmietaná.
Bože, pre Krista, smrť Jeho,
veď ma do konca šťastného!

3. Uč ma vždy myslieť, Bože svätý,
na Kristovu smrť, pokánie;
daj, nech mám stále na pamäti
časnosť dní, moje skonanie!
Refrén:

4. Ó, ráč Ty sám mi dať dosť sily,
aby som včas zriadil dom svoj
a volať mohol v každej chvíli:
jak Ty chceš, staň sa, Pane môj!
Refrén:

5. On mojím je, ja Jeho chcem byť,
s Ním všetkému sa podvolím,
hoc by som hneď mal smrť podstúpiť,
tienistým kráčať údolím.
Refrén:

6. Nuž, príď, smrť, zajtra alebo hneď,
teba sa s Kristom nebojím;
Pane, cez žiaľ ma k radosti veď,
Teba čakám a obstoјím.
Refrén:

7. Príď, Pane, dotiaľ odísť nechcem,
potom však tíško v pokoji
do nebeskej radosti prídem,
tá mi pripravená stojí.
Refrén:

M. G. Pfefferkorn

494

M. Vulpus 1609

Kris - tus Pán je môj ži - vot, zo
 smr - ti však zisk mám; to mi dá
 mno-ho is - tôt, nuž, chvá-lu Bo - hu vzdám.

2. Kristovi patrím, Jemu
 žijem i umieram:
 z cudziny sveta k domu
 Jeho sa uberám.

3. On ma odtiaľ vyvedie
 ako otcov plemä
 z Egypta a privedie
 do slúbenej zeme.

4. Kde nový Jeruzalem,
 ako krištál skvúci,
 má pravý pokoj stále,
 prítom jasot vrúcny.

5. Tam leto slávy večnej
 a stále býva deň,
 a bývanie bezpečné,
 všetkých slastí prameň.

6. Tam stiera slzy z očí
 svätých svojich Boh náš,
 nepriateľ tam nevkročí,
 smrť ani satanáš.

7. Je to vec nevídaná,
 ucho neslýchalo,
 čo veriacim pre Pána
 z milosti sa stalo.

8. Zo svojej lásky, moci
 do nebeských stánkov
 ráč mi byť na pomoci
 ó, Boží Baránku!

9. Budem Ti vyspevovať:
 svätý, svätý, svätý,
 a klaňať sa Ti znova,
 súc z lásky prijatý.

J. Tranovský

495*Mel. č. 548: Len hovor, Pane môj*

Všet - ko sa po - mi - nie, Bo - že, na tom-to

sve - te, ži - vot náš ta - ký je a - ko ru-

ža v kve - te, kto - rá dnes pre - kvi - tá, a

zaj - tra väd - ne, chrad - ne, o - pa - dá, zo - smut-

nie, do - lu na zem spad - ne.

2. Keď lístie života aj môjho už opadne,
do svojho kráľovstva prijmi ma, ó, Pane!
Zmiluj sa nado mnou, od hriechu ma očisti,
o večnom živote ma vierou uisti!

3. Hrobu sa nebojím a smrť ma nenaláká,
veď navždy Tvoj som a Tebe patrí vďaka

za to, v čo v časnosti som iba veriť mohol -
v život vo večnosti, veď smrť si premohol.

4. Idem Ti s radosťou v ústrety, ó, Ježišu,
otváraš milosťou mi nebeskú ríšu.
Z Tvojej ruky prijmem predrahe vykúpenie,
z Tvojej lásky nájdem raz večné spasenie.

A. Matašík

496*Mel. č. 372: Sláva buď večná Bohu láskavému!*

Ó, po-čuj, pút - nik, čo v po-zem-skom hlu-ku

tie ti-ché hro - by spie-va-jú v sú-zvu-ku:

člo - ve-če, prach si, na prach sa o-brá - tiš,

k Bo - hu sa vrá - tiš.

2. Po čom na zemi túžobne si bažil,
čo miloval si, o čo si sa snažil,
to raz na konci oko slzou zrosí
a smrť to skosí.
3. Či radosťou, či šťastím Boh ťa viedol,
alebo s plačom suchý chlieb si jedol,
raz umrieť musíš a tvoj život bude
na Božom súde.

4. Smrť, nemáme strach z teba, z tvojej moci,
nám z Písma svietia až do hrobu noci
tie sľuby verné Krista vzkrieseného,
veď my sme Jeho.

5. Nuž, poď, ľud Boží, za Ním, verne za Ním,
vždy cestou viery, bratským milovaním.
Až tento pozemský boj dokončíme,
s Ním zvíťazíme.

J. Pelíšek

497

W. B. Bradbury

Keď žia-ra sln - ka, svet - lo hviezd has - ne
tu mi - lo pad - ne du - cha vzniesť ho - re

nám, has - ne nám,
tam, ho - re tam, kde noc už nik - dy

ne - bý - va a jas - né svet - lo od - krý -

va tá hviez - da več - ne žia - ri - vá:

Je - žiš sám, Je - žiš sám.

2. Keď vôkol nás sa vz máha hriech,
leš a klam, leš a klam,
duch rád obráti viery beh
hore tam, hore tam,

kde mier už vanie po boji,
kde búrky tichnu v pokoji
a všetky rany zahojí
Ježiš sám, Ježiš sám.

3. Keď priateľ pozdrav posledný
dáva nám, dáva nám,
vtedy zrak hľadá bolestný
k nebesám, k nebesám,
tam, kde už stíchol každý ston,
dosiahnutý je spásy trón,
kde stiera slzy z očí On:
Ježiš sám, Ježiš sám.

L. B. Kašpar

498

Do - vi - de - nia v slá - ve to - ho kra - ja,
kde sa stro - my več - ne ze - le - na - jú,

kde sa sln - ko via - cej ne - skrý - va,
du - ša no - vým zdra - vím o - krie - va,

kde dá Bo - žia lás-ka dar u - ľa-ve - nia,
do vi-de-nia, zbo-hom, do vi - de - nia!

2. Do videnia v onom lepšom meste,
ktoré od Boha má základy,
kde mier čaká zomdlených po ceste,
drahší ako svetské poklady;
tam, kde dáva verným Boh dar spasenia,
do videnia, zbohom, do videnia!

3. Do videnia v onom lepšom čase,
kde i duše budú svätejšie,
kde už zmiznú bôle srdca naše,
kde budeme žiť radostnejšie;
tam, kde bratská láska je spečatená,
do videnia, zbohom, do videnia!

4. Do videnia pri Pánovom tróne,
kde už Božiu slávu uzrieme,
v Jeho večne milostivom dome
všetky strasti, ľarchy zložíme,
tam, kde pre nás je manna pripravená,
do videnia, amen! Do videnia!

L. B. Kašpar

Mel. Ž. 66: Nuž, poďte a v Bohu plesajte

Mat - ku mi - lí si po-zval, Pa - ne,
náh - le pred svo - ju svä - tú tvár.
Za - rmú-til si nás ne - ča - ka - ne,
srd - ce nám zvie-ra bo-lesť, žiaľ.
Tá, čo stá - le i - ným slú - ži - la,
vzo - rom lás - ky vždy nám bo - la,
hľa, už sa s na-mi roz - lú - či - la,
keď tak zne - la Tvo - ja vô - ľa.

2. A tak po trápení konečne
ide pred tvár svojho Pána,
aby mala spasenie večné,
i radosť jej bola daná.
Len na Jeho milosť sa spúšťa,
veď v Ňom je spásy záruka,
že kajúcim On hriech odpúšťa,
život dáva Jeho ruka.

3. Vďaka Ti, Pane, za život ten,
v ktorom nám mohla tak slúžiť,
keď sa však minul jak zašlý deň,
nauč nás po nebi túžiť,
kde sa s našou drahou stretneme
v kráľovstva Tvojho jasnosti,
kde Teba spoločne budeme
sláviť naveky v radosi.

A. Matašík

500

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Slá - va Ti buď, ó, náš Pa - ne,
kto - rý z Tvo - jej lás-ky má - me,

za ži - vot, čo si nám dal,
v kto - rom ra - dost dáš i žiaľ.

Raz sa aj on u - kon - či,

na - vždy za - vrie - me o - či,

Muž: a - ko prá - ve aj náš dra - hý,

Žena: a - ko prá - ve na - ša dra - há,

Muž: čo už má Tvoj po - koj bla - hý.

Žena: čo už má dar Tvoj - ho bla - ha.

2. *Muž:* Presmutní sme v tejto chvíli
nad tým, koho si nám vzal.

Ten, kto nám bol taký milý,
odchádza na náš bôľ, žiaľ.

Žena: Presmutná je táto chvíľa
nad tou, ktorú si nám vzal,
veď tá, čo nám bola milá,
odchádza na náš bôľ, žiaľ.

Vieme však, ó, Pane náš,
že Ty mŕtvych vzkriesiš zas,
tak aj v smútku nádej máme
a vďačne Ti chválu vzdáme.

3. Hoc sa na prach človek zmení,
nádej neopúšťa nás.

Do hrobu sme uložení,
v súdny deň nás vzkriesiš zas.
Tým, čo v Teba verili,
povieš v tej slávnej chvíli:
sed'te po mojej pravici,
večnej slávy účastníci!

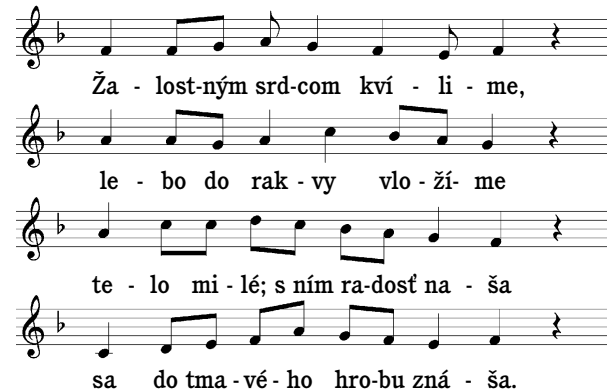
4. Odnášame telo k hrobu
na tiché spočívanie.
Len na Tebou danú dobu
bude tam, milý Pane!
Lebo Ty ho vzkriesiš zas,
keď anjelský zaznie hlas,
vtedy ho Ty sám osláviš
a mu večnú česť pripravíš.

5. Bolestné je rozlúčenie
v tejto žalostnej chvíli,
slávne však bude vzkriesenie,
keď vstanú naši milí.
Hospodine, priprav nás,
aby sme, keď príde čas,
s vierou v Krista prichádzali
do kráľovstva Tvojej slávy!

A. Matašík

501

Mel. Ž. 35: Vžívam Ťa, Pane, pri mne bud'

Ža - lost-ným srd-com kví - li - me,
le - bo do rak - vy vlo - ží- me
te - lo mi - lé; s ním ra-dosť na - ša
sa do tma - vé - ho hro-bu zná - ša.

A - le ces - ta k več - nej slá - ve
 vi - nie sa cez hro - by prá - ve
 a za hro - bom več - ná spá - sa
 náš - ho vzkrie - se - nia ja - gá sa.

2. Neplačme, veď predsa vieme,
 že sa raz znovu zídeme.
 Zavreli sa dvere časnosti,
 otvára sa brána večnosti.
 Nezúfajme v ťažkom bóli,
 pokorme sa Božej vôli;
 i keď život vie ťažký byť,
 v Bohu môžeme večne žiť.
3. Zarmútených poteš, Bože,
 ako nik z ľudí nemôže!
 Zotri slzy horko plačúcim,
 zahoj srdca ból nám kajúcim!
 Každému z nás spasenie daj,
 večný život nám prichystaj!

Keď sa raz stretneme s Tebou,
 z milosti nám otvor nebo!

A. Matašík

502

Mel. Ž. 8: Bože, pred Tebou celá zem už plesá

Bo - že, u - tiš tu žia - le a kví - le - nia!
 Ces - ta k več - nos - ti je cez hrob ve - de - ná,
 kreh - ké te - lo sa na prach ob - rá - ti,
 du - ša k Pá - no - vi sa zas na - vrá - ti.

2. Bože, utíš tu kvíľby a náreky!
 Len Ty dávaš pokoj po všetky veky.
 Tu prežíva sny sladkého mieru,
 kto zachoval v Krista pevnú vieru.

Piesne pobožné 1929

**OSPRAVEDLNENIE Z MILOSTI
SKRZE VIERU**

503

Hebrejský nápev

Ó, Ab - ra - há - mov Pán, daj po všet - ky ča -
sy nám o - sla - vo - vať Ťa, veď več - ná lás - ka
si! Že je - di - ný si Boh, zem s ne - bom vy - zná - va,
len Te - be sa - mé - mu pat - rí česť a slá - va.

2. Ó, Abrahámov Pán, nič iné nehľadám,
chce duša moja len, čo ruka Tvoja dá.
Zrieknem sa márností, len k Tebe dôveru
mám, Pane jediný, môj Strážca, Pastieru!

932

3. Ó, Abrahámov Pán, ja z Tvojej milosti
mám v púti sprievodcu a prameň radosti.
Som priateľom Tvojím, Ty Bohom mojím zas,
pre Ježišovu krv ma zachovaj a spas!

4. Ako si prisľúbil, tak verím, dúfam tiež,
že ako orol ma na krídlach poneseš.
Viem, uzriem Ježiša a haleluja tam
s vyvolenými Mu na poctu zaspievam.

T. Olivers

504

Waleský ľud. nápev

Be - riem, a - ko žia - daš, križ svoj,
Si mi všet - kým, Je - ži - šu môj,
pre Te - ba svet stra - til som.
s Te - bou chcem byť v dob - rom, v zlom.
Mi - nu - los - ti o - do - vzdá - vam

933

már - ne túž - by, ná - de - je,
 všet - ké - ho sa pá - nom stá - vam,
 Boh môj, ne - bo mo - je je.

2. Nechcem sa už obzerať späť,
 k svojmu srdcu priviň ma,
 ak by ešte vábil ma svet,
 stavaj nebo predo mňa!
 Kým ma Tvoja láska blaží,
 oko slza nezrosí,
 žiadna radosť nezaváži,
 okrem tej, v ktorej Ty si.

3. Duša, blaho je tvoj údel.
 Keď je život ťažký aj,
 vesel' sa, vždy konečný cieľ
 cesty pred očami maj!
 Uváž: Duchom Pána žiješ,
 Kristus tvoje hriechy sňal,

vlastníkom si vlasti nebies,
 akáže tu radosť, žiaľ?

4. Na nebeské večné sídla
 k Pánovi leť zas a zas!
 Tvoja viera dá ti krídla,
 ta uvedie Pán ťa raz,
 keď ti tuto slnko zájde.
 Tam budeš žiť navždy s Ním,
 na blaho sa zmení nádej,
 viera bude videním.

H. F. Lyte

505

P. Doodridge

Šťast-ný je ten, kto zba-ve - ný je hrie-chov
 Môj Je - ži - šu, ísť ži - vo - tom je bla - ho,
 už v Tvo-jej kr - vi.
 keď spa-se-ný som. Šťast-ný je, bla - že-

ný, kto v Kris-to-vi je spa-se - ný! On nás ob-
myl, On vy-kú - pil, z pút diab-la nás vy-slo-bo-
dil. Šťast-ný je, bla - že - ný, kto k Ne-mu
je u - ve - de - ný.

2. Všetko už mám. Som spasený.
On našiel ma, čuj svet celý!
Ja som Jeho, On je môj Pán
a v Ňom večné dedičstvo mám.
Šťastný je, blažený,
kto v Kristovi je spasený!
On nás obmyl, On vykúpil,
z pút diabla nás vyslobodil.
Šťastný je, blažený,
kto k Nemu je uvedený.

3. U koho strach z hriechov rastie,
poď k Pánovi, v Ňom je šťastie.

On ti nedá navždy zhynúť,
v pokoji ti dá spočinúť.

Refrén:

4. Šťastným môžeš stať sa ty tiež,
z úbohosti len k Nemu bež!
Naňho s vierou pozeraj len
a budeš mať vždy šťastný deň.

Refrén:

5. Nech z úst všetkých tu jasot znie:
v Ježišovi mám spasenie!
Som spasený, vykúpený
a naveky už blažený!

Refrén:

P. Doodridge

506

K. Altdorfer

Do - sta - lo sa mi zmi - lo - va - nia
hoc pyš - né srd - ce ne - žia - da - lo,
bez všet - kých zá - sluh, hod - nos - tí,
do - sta - lo sa mi mi - los - ti.

Viem to a ple - sám s ra - dos - ťou
nad ne - ví - da - nou mi - los - ťou,
nad ne - ví - da - nou mi - los - ťou.

2. Ja som si iné nezaslúžil
od Boha, iba samý hnev.
Zmierenie s Bohom získala mi
Božieho Syna svätá krv.
Ako to prijať? Čo to je?
Milosrdenstvo, iné nie!
Milosrdenstvo, iné nie!

3. Tebe to musím, Bože, vyznať,
ľuďom tiež, keď sa spýtajú.
Milosťou Tvojou chcem sa chváliť,
väčšie nič nad ňu nemajú.
Klaniam sa, plesám s radosťou
nad Ježišovou milosťou,
nad Ježišovou milosťou.

Ph. F. Hiller

507

Mel. Ž. 38: Pane, z Tvojho hnevu zlého

Po Te - be, Bo - že, tú - ži - me a ve -
rí - me, že nás pri - jmeš na mi - losť,
le - bo si dar - ca spa - se - nia, u - zmie -
re - nia na - šim du - šiam na ra - dosť.

2. Na odmenu nečakáme, veď poznáme
svojho tela krehkosti.
Tak málo je v nás dobrého, šľachetného
a svätej náklonnosti.

3. Tvoje sväté prikázania bez prestania
všetci prestupujeme,
naša práca je vždy márna a nezdarná,
keď Ťa potupujeme.

4. Vieme, že bohabojnosťou a vernosťou
našou Ty nepohrdaš.

Ale život vo večnosti len z milosti
svojim vyvoleným dáš.

5. Preto my len Tvoju milosť, dobrotivosť,
Pane, vrúcne žiadame.
Svoju nádej v Tebe stále ako v skale
svojho života hľadáme.

I. Losontzi

508

Mel. č. 446: Zavítaj k nám, Duchu Svätý

Kris - to - va krv, spra - vod - li - vosť
sú sva - dob - ný môj šat a skvost,
ni - mi sa pre ne - bo stro - jím,
česť - ne pred Bo - hom ob - sto - jím.

2. Kristovi vždy dôverujem,
len s Ním večnú smrť neuzriem;
vďaka Nemu som spasený
a dlh hriechu mám splatený.

3. Už je zápis zahladený,
čo bol na mňa vystavený:
Kristova krv ma obmyla
a staré veci zrušila.

4. Baránok nevinný, svätý,
na drevo kríža pribitý,
čo sa za mňa obetoval,
On je môj Boh, môj Pán a Kráľ.

5. Viem, Kristova krv, nevinnosť
je pred Bohom spravodlivosť,
Boh vďaka nej prístupný je
a naše prosby počuje.

6. Kropaje tej krvi svätej
sú jediná moja nádej,
či žijem a či umieram,
len na krv Krista pozerám.

7. Pevne verím, že pre krv tú
mám od Boha spásu istú.
Satan už nie je viac môj pán,
čo Boh chce, to rád vykonám.

8. Dokiaľ tu trvá život len,
chcem neustále, každý deň
o tejto Božej milosti
hovoriť plný smelosti.

9. Ó, Kráľu slávy, Pane náš,
čo v nebi s Otcom prebývaš,
s nami všetkými ľútosť maj
a ľud svoj z lásky požehnaj!

N. L. Zinzendorf

ti. Pán vy - nie-sol na kríž hriech, krv Je - ho
ma ob-my - la. Chcem vô-ľu Bo-hu pod-ro-
biť a na česť, slá-vu Je-mu žiť.

509

W. G. Fischer

Chcem v po-ko - re sa den-ne vno - riť len
do vôd Bo-žej mi-los - ti a po-čú-vať zvest
spá-sy, kto - rú Boh dá - va hlá-sať z vý-sos-

942

2. Oj, roky márne bojoval som
a stonal v mnohých bolestiach.
Keď do Jeho som služby vstúpil,
tu svitol pokoj, zmizol strach.
Pán vyniesol na kríž hriech,
krv Jeho ma obmyla.
Chcem vôľu Bohu podrobiť
a na česť, slávu Jemu žiť.

3. Rúk Jeho dotyk sotva cítiť,
no rany všetky zhojí On.
Pán jedným slovom uzdravuje,
v Ňom stíchnu bôľu každý ston.
Pán vyniesol na kríž hriech,
krv Jeho ma obmyla.
Chcem vôľu Bohu podrobiť
a na česť, slávu Jemu žiť.

943

4. Kňaz pokoja tak blízko je mi,
sfa slnce svieti Jeho tvár.
Ó, čuj hlas svätý, ako vraví:
ja pokoj dám ti, svetla žiar.
Tak plesám a chválim dnes
moc Kristovej obete,
je v nej zdroj spásy jedine
a cesta k nebies otčine.

Piesne sionské 1930

nech sa v lás-ke vrúc - ne roz-hoj - ňu-jem,
a - by som Tvoj-ho Sy-na, Pa-ne, s Te-bou
mal vždy, v kaž-dej chví - li v du-chu pred se-bou!

SVIATOSTI

510

Mel. Ž. 50: Boh silný, ktorý v nebi prebýva

Ach, Bo-že, po - čuj mo-je vo - la - nie
a o-svieť mi srd - ce, ó, môj Pa-ne,
nech Tvo-je zá - ko - ny do - dr - žu - jem,

944

2. Ó, Ježišu, z neba si zostúpil,
za môj hriech na kríži smrť podstúpil,
za mňa vylial svoju krv nevinnú,
a tak zmazal moju veľkú vinu,
zo smrti si ma navždy vyslobodil
a Duchom Svätým slávne znovuzrodil.
3. Tvoje zásluhy to spôsobili,
hoci sa moje hriechy množili,
že ma Otec nebeský miluje,
dar kráľovstva svojho mi daruje,
že plameň lásky mi v srdci zapálil,
moc smrti naveky odo mňa vzdialil.
4. Tým viac tejto pravde dôverujem,
keď sa o nej teraz presvedčujem,

945

keď stôl svätý zreteľne mi svedčí,
že Boh v zmilovaní je najväčší.
Chlieb a víno sú znakmi smrti Pána,
skrze ňu večnosť je nám darovaná.

5. Ježišu, ráč splniť žiadosť moju,
do srdca môjho daj milosť svoju!
Choroby duše ráč mi zahojíš,
Duchom Svätým ráč sa so mnou spojíš,
nech zlo či dobro, radosť, nariekanie
neodlúčia ma od Teba, ó, Pane!

6. Oddávam sa Ti so všetkým, čo mám,
aj v smrti si mi útechou Ty sám.
Veď ma životom a nech sa stane,
že ma prijmeš vo večnosti, Pane,
aby som sa s Tebou navždy radoval
a Tvoje meno večne oslavoval!

Császárov spevník 1864

511

Debrecín 1774

Bo - že, z mi - lo - sr-den-stva več-né - ho

ne - žia - daš smrť člo-ve-ka hrieš-ne - ho,

a - le a - by k Te-be sa o - brá - til,

nik - dy sa od Te-ba ne-od-vrá - til.

2. Preto sa nám Tvoje slovo hlása
a v ňom sa nám z lásky dáva spása,
aby sme sa cesty smrti vzdali,
cestou života sa k Tebe dali.

3. Viera v Teba nový život dáva,
z hriešnika sa nový človek stáva,
toto v Slove svojom nám zvestuješ,
sviatosťami nám to spečafuješ.

4. Tvoje sľuby sú v pevnej stálosti,
no kvôli našej ľudskej krehkosti
ako pečať záruk dve sviatosti
majú odňať naše pochybnosti.

5. V krste svätom, v prvej zo sviatostí,
dosvedčaš, že si nás omilostil

a my sme sa tiež Tebe oddali,
na Tvoju slávu žiť sme začali.

6. Vo svätej večeri Syna svojho,
ktorá je znak tela, krvi Jeho,
Jeho zásluhu nám odhaľuješ,
v pravej viere nás s Ním zjednocuješ.

7. Takto svoju milosť prenesmiernu
činiš všetkým nám pochopiteľnú,
pretože nás od vekov miluješ,
spasenie v Kristovi nám daruješ.

8. Prosíme Ťa v srdca úprimnosti,
nauč nás sám zo svojej milosti
Tvoje dary vďačne vždy prijímať,
na svoje spasenie ich užívať!

Császárov spevník 1864

KRST

512

Mel. č. 212: Prišli sme, ó, Ježišu

Pri - chá - dza - me, Je - ži - šu
Daj nám vie - ru is - tej - šiu

Tvo - je po - ve - re - nie pl - niť.
krs - tom u - če - ní - kov či - niť!

Dá - va - me aj de - ti Te - be

v krá - lov - stve ich pri - jmi k se - be.

2. Tvoje slovo jasné je:
musíte sa zrodiť znovu,
len kto z Ducha ožije,
môže s Kristom chodiť spolu.
Narodiť sa z Ducha, vody,
na to nás Pán vyslobodil.

3. Toto dieťa uvítaj
v kráľovstve Otcovej slávy.
Ty sa oňho postaraj,
nech životom Teba slávi.
Chráň ho na života ceste,
požehnaj na každom mieste.

4. Milostivý Bože náš,
my sme ovce Tvojej pastvy,

Ty sa o nás postaráš,
aby sme vo viere rástli.
My sme vinič, Kristus je kmeň,
ovocie Mu nesme. Amen.

B. Schmolck

513

Mel. č. 329: Tvojou silou, ó, Bože môj

Pa - ne, dob - rý Pria - tel' de - tí, die - ťa,
čo si nám dal, na svä - tý krst ne -
sie - me Ti s vďa - kou za ten - to dar.

2. V mene Otca! On nám kázal
k sebe nosiť dietky;
naše aj ich hriechy zmazal
ako Otec všetkých.

3. V mene Syna, Krista Pána,
tiež pravého Boha,
v ktorom je nám milosť daná,
spasenia slasť mnohá.

4. V mene i Ducha Svätého!
On svedčí stále nám,
že, súc zbavení už zlého,
sme Jeho svätý chrám.

5. Nech Pánovi je oddané
po celý vek jeho,
tak do knihy zapísané
života večného!

Duchovné piesne 1877

514

Ó, Pa - ne, čo rád de - ti máš, pri krs -
te ich sám pri - jí - maš. Aj na - še de -
ti po - žeh - naj a sám sa o ne po - sta - raj.

2. Ty vravíš: Deťom nebráňte,
ísť ku mne ich vždy nechajte,
veď takým patrí kráľovstvo,
v ktorom Boh vládne naisto.

3. Do kráľovstva vojde len ten,
kto ako dieťa verí len.
Nech ako deti veríme
a s Tebou navždy žijeme.

4. Keď držíš deti v náručí,
nám v srdci radosť zazvučí,
že naše deti miluješ,
ochraňuješ a žehnáš tiež.

Piesne pobožné 1929

515

Chorálnik J. D. Grimma 1755

Vy-slyš v ne-bi, ó, Pa-ne,
ver-ných pros-by, vo - la-nie! Kr-ste-né-mu

po-žeh-naj, čo si za - čal, do - ko-naj!

952

2. Tvoj Duch nech ho sprevádza,
do Tvojich právd uvádza,
nech vo viere, zbožnosti
kráča k večnej radosti!

3. Amen, Otče z výsosti,
naplň naše žiadosti
pre krv Syna milého,
Spasiteľa slávneho!

Piesne pobožné 1929

VEČERA PÁNOVA

516

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Je - ži - šu, na - še spa - se - nie,

Knie - ža v ne - bi o - slá - ve - né,

po - te - šíš nám srd - cia bo - la - vé.

953

Len Te - ba chvá - li náš ja - zyk
v tých pies - ňach vrúc - ne spie - va - ných.

Du - še na - šej ži - vá si pas - tva!

Na Te - ba sa o - bra - cia - me

a za Pas - tie - ra Ťa má - me.

2. Aký svätý je to pocit,
že smieme s Tebou stále byť,
Ježišu, Ty žriedlo spasenia!
Blažený je, koho voláš,
pri svojom stole prijímaš,
aby tu našiel milosť sebe.
Veru, šťastný je ten človek,
ktorý je Tvoj po celý vek!

3. Tvojich zásluh účastný je,
s Tebou, Pane, sa spolčuje
úprimný hosť tejto večere.

Ten, kto chlieb a víno prijme,
učinený účastným je
svojou vierou blahoslavenstva,
na ktoré právo a milosť
dala Tvoja dobrotivosť.

4. Preto keď ťa hriechy pohnú,
pristúp ku svätému stolu,
ku svojmu Kráľovi s radosťou!
Neodmietne ťa láskavý
Boh tvoj a Spasiteľ pravý.
Pros Ho o hriechov odpustenie;
On sa nad tebou zmiluje,
spasením ťa obdaruje.

Császárov spevník 1864

517

Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá

Váž - me si kríž Pá - na Kris - ta,
čím hrieš - ni - kov do - za - is - ta

kto - rý za nás pod - stú - pil,
z več - nej smr - ti vy - kú - pil.

Pá - nom bol, slu - hom sa stal,
 po - tu - pu a smrť vy - stál;
 bož - stvo v taj - nos - ti u - cho - val,
 keď na - še ľud-ské te - lo vzal.

2. Tam v záhrade Getsemane
 začal svoje trápenie,
 tam cítil bóle náramné,
 z hroznej smrti zdesenie;
 tam ten horký kalich pil,
 čím nás všetkých vykúpil:
 krvavý pot tela Jeho
 zhojil rany sveta zlého.

3. Preto večeru sviatosti
 na pamiatku uložil,
 aby svoju smrť, horkosti
 nám pred oči predložil.

Toto chleba lámanie
 a vína vylievanie
 značí Jeho utrpenie,
 ťažkej smrti podstúpenie.

4. Keď sem prichádzame k stolu,
 s Ježišom sa spájame,
 ako sviatosť všetci spolu
 chlieb, víno požívame.
 Lebo keď nás Pán hostí,
 vedie nás k blaženosti,
 ktorú Jeho sväté telo
 nám získalo, keď umrelo.

5. Jeho bolestivé rany
 sú rany našej zlosti,
 lebo bol ukrižovaný
 pre naše nepravosti;
 a tých darov jedenie
 dáva nám potvrdenie,
 že keď s Kristom sa spájame,
 Jeho údmi sa stávame.

6. Keď chlieb a víno berieme,
 máme ubezpečenie,
 že oslávení budeme,
 že nás čaká spasenie.
 Lež čo stojí hod ten brať
 a tie dary požívať -

keď ich vierou neberieme,
odsúdenie si len jeme.

7. Keď s Ježišom sme zomreli,
hriechov sa vyvarujeme;
naš duch nech sa v Ňom veselí,
vždy za Ním pokračujeme;
jak Božie deti nové
majme srdcia hotové
stále verne Jemu slúžiť,
podľa Jeho vôle tu žiť!

8. Ó, Baránku nevinnosti,
večná chvála buď Tebe,
že si nás z veľkej milosti
navěky prijal k sebe!
Chválu, česť Ti vzdávame,
na slávu Ti spievame:
spasiť nás si bol hotový,
zadosť urobiť Otcovi.

9. Daj, aby sme Ťa vždy, Pane,
v láske nasledovali,
na Tvoju smrť, zmŕtvychvstanie
nikdy nezabúdali,
ale v láske, pokore
žili s každým, nie v spore!
Ducha Tvojho Svätého moc
nech je nám vždy verná pomoc!

I. Losontzi

518

Mel. Ž. 32: Blahoslavený, kto má odpustené

Náš Spa - si - te - ľu, vrúc-ne všet-kých vo-lás
k svä - té-mu sto - lu, zas na-stal ten-to čas.
Po - kor-ne i - de - me, súc po-zva-ní,
so srd-com smäd-ným, v pra-vom po-ká - ní,
pre - to-že ľar-cha hrie-chov bo-lí, tla - či,
srd - cia nám kru-ší a trá-pi nás v pla-či,
veď sme, Pa-ne, ne - raz bo-li prieč-ni.
Zmi - luj sa, od - pusť nám, Bo-že več - ný!

2. Vo viere pravej k Tebe kráčať chceme,
že neodmietneš, z Tvojho slova vieme,
lebo si prišiel na úbohý svet
hľadať hynúcich, k Otcovi viesť späť.
A stôl Tvoj svätý preto sa nám chystá,
aby si verná duša bola istá,
že nikdy ten nie je zavrhnutý,
kto túži z hriechov byť vytrhnutý.

3. Si chlieb života. Ježišu náš milý,
príď k našim dušiam, vlej do nich dosť sily.
A Tvoje telo, za nás lámané,
pamiatkou lásky nech vždy zostane,
že si v bolestiach bol ukrižovaný -
otvoril takto hriešnym rajské brány,
kam všetkých verných spolu pozývaš,
mannu zo svojho stola ješť im dáš.

4. Víno zas krv tú svätú znázorňuje,
ktorá od hriechov všetkých očisťuje;
slobodný prístup k Otcovi dáva,
späť navracajúc synovské práva.
Príď, Pane drahý, nasýť nás a napoj,
hriechov nás zbav a do duší vnes pokoj!
Dokonaj z lásky, čo si začal sám,
napokon otvor nám svoj večný stan!

J. Lengyel

519

W. H. Harris

Príď, Pa-ne, čo si z mŕ-tvych vstal, príď k nám,
le-bo je Tvo-ja tá-to hos-ti-na,
pri svo-jom sto-le zjav sa nám Ty sám
v svia-tos-ti svo-jej chle-ba a ví-na!

2. Stretávame sa tu, kde máš svoj chrám,
žehnáš nám a nám v srdci zostáva:
„Toto je moje telo.“ Ty ho nám
dávaš a viera kalich dostáva.

3. Sme jedno telo, hodom stmelené,
do jednej cirkvi s Tebou spojení,
chlieb života tu jeden lámeme
s vernými, čo tu žijú na zemi.

4. Navzájom iba v Tebe, Pane náš,
ktorý si Hlava a náš Spasiteľ.
Otvor nám oči, aby každý z nás
v lámaní chleba Ťa tu spoznať smel!
G. W. Briggs

slá - va buď! Ó, Pa - ne náš, od cir - kvi,
Pa - ne náš!

520

Mel. č. 476: Ó, Pane, to je Tvoja vec

Tu pri sto - le cir - kev Tvo - ja zves - tu - je,
že Tvo - ja smrť nám pri - nies - la zá - chra - nu
Je - ži - šu,
naj - vyš - šiu. Na - vždy si zmie - ril s Ot - com nás,
Tvo - ja smrť pla - tí več - ný čas. Spa - sil si,
Je - ži - šu, svoj ľud, za to Ti več - ná

2. Počuj, svet, Božej cirkvi hlas,
Pán Ježiš, Boží Syn,
na kríži umrel v bolestiach
za ľarchu našich vín.
Ó, ľudia, ja s cirkvou hlásam
všetkým v hriechoch mrúcim duším:
Ježiš, Syn Boží, z lásky k vám
sa Bohu obetoval sám!
Počúvaj, svet, hlas cirkvi, počúvaj!
3. Zišli sme sa tu dnes, zbor Tvoj,
ó, Pane, z vďačnosti
a spomíname, že si nás
vyviedol z temnosti.
Ó, Pastieru, hľadal si nás,
našiel a pri sebe chceš mať.
Pane, my sme Ťa poznali,
ó, klenot, čo sme hľadali.
Poznáme Ťa, Ježišu, poznáme!

4. Umrel si, Pane, na kríži,
znášajúc muky, bôľ,
ó, ktože všetko popíše,
kto z nás čím vinný bol?
Ty si nám všetko odpustil
a všetku vinu krvou zmyl.
Kriste, smrť, bolesti Tvoje
plnia chválou ústa moje;
Ježišu náš, Ježišu drahý náš!

5. Chlieb, ktorý tu dnes lámeme,
svedčí nám, Ježišu,
že za nás si telom svojím
dal obeť najvyššiu.
Nesmieme, Pane, zabudnúť,
že podstúpil si za nás smrť.
Krv z Tvojich rozjatrených rán
je pre nás liek, je drahokam,
ó, manna si, nebeská manna si!

6. Kalich, z ktorého pijeme,
je krvi znamenie,
vyliat si ju za nás, Pane,
z veľkej lásky svojej.
V zmierení hriech je zotretý,
to dosvedčí nám Duch Svätý.
Nech vládne v nás už jednota,
Otče náš, večná dobrota!
Ó, Otče náš, ó, Bože Otče náš!

7. Ó, nedaj, aby jedol dnes
a s nami teraz pil,
kto nie je úd Tvoj, ó, Pane,
koho si nespasil!
Kto pije nie súc Tvojím,
je hodovníkom nehodným;
prv svedomie nech spytuje,
kto s Tvojou cirkvou hoduje,
Ježišu náš, Ježišu svätý náš!

8. Tu pri stole sa tešíme,
že sa už priblížiš
k súdu; ó, Pane, nemeškaj
a prosby naše slyš!
Každý deň s túžbou čoraz viac
vzdycháme, na Teba hľadiac:
Pod' už, ber sionskú dcéru
na tú nebeskú večeru!
Ó, nemeškaj, Ježišu, nemeškaj!

A. Adolf

521

Nie som Ťa ho - den, Pa - ne môj, jak

riecť mám: Ku mne pod? Len slo - vo po - vedz,

lás - ky zdroj! Hrieš - ni - ka vy - slo - bod!

2. Nie som Ťa hoden; neverný,
nečisté srdce mám.
Ako doň vstúpiš, Vznešený?
Ozvi sa, uzdrav ma!

3. Nie som Ťa hoden, Pane môj,
lež nepoviem Ti: nie,
lebo si krv dal, život svoj,
si moje spasenie.

4. Príď v tejto svätej hodine,
Boží mi pokoj daj,
naplň mi láskou úprimné,
hoc chabé srdce aj!

H. W. Baker

522

O. Gibbons

Ty, Pa - ne môj, chceš aj tu pri mne stáť,

keď svä - tých zna - me - ní sa do - tý - kam. Tu

več - nú mi - losť do rúk mi chceš dať, ú -

na - vu mo - ju vziať na se - ba sám.

2. Ty spravodlivý si, ja hriešny som,
Ty zmývaš viny krvou očistnou.
Tu je môj šat, tu skrýša s pokojom,
tu Tvoja krv a spravodlivosť s ňou.

3. Tu v Božom chráme Boží chlieb zas jem,
kráľovské víno z Tvojej čaše mám,
pozemské bremená tu zložiť smiem,
tu odpustenia pokoj poznávam.

4. Toto je hodú, lásky hodina,
stôl Boží pre mňa prestretý.
Nechaj ma stolovať, nech duša má
priateľskú chvíľu s Tebou, Presvätý!

Pozvanie a pristupovanie k stolu Pánovmu

523

Kľuč 1837

Srd-ce, spie - vaj, du-ša, ple - saj,
ob-leč vie-ry skvost-ný šat! K sto-lu ťa, hľa,
tvoj Pán vo - lá. Nuž pod! Máš s Ním ve-če-rať!

2. A tak, duša, už rozlúč sa
s hriechom, Jemu verná buď!
Vykupiteľ ťa, ver, prišiel
z večnej smrti vytrhnúť.

968

3. Chcem byť Tvoj hosť, veľká radosť,
Pane, srdce preniká.
Svojou mocou si ma obnov,
neverného hriešnika!

4. Hriech odpusť mi a ma obmy,
ó, môj Pane, z milosti,
nech nepridám ničím v ničom
satanovi k radosti!

5. Teba, Pána môjho, a mňa
večere hod spája, viem.
Vo mne zostaň, padnúť mi bráň,
nech tiež v Tebe zostanem!

6. Keď si smutný, že mzdu smrti
hriechom si si vyslúžil,
hľa, stôl, aby si bol živý,
zas ti tvoj Pán pripravil.

7. Poďte, poďte, ktorí máte
po živote hlad a smäd,
tu milosti do sýtosti
každý môže načrieť hneď.

Új zengedező mennyei kar

969

524*Mel. č. 262: Ó, Trojica Svätá, večná*

Pa - ne, Te - be chcem vzdá - vať česť,
z Tvoj - ho sto - la svä - tý chlieb jesť,

z Tvo - jej si - ly len chcem žiť,
ka - lich no - vej zmlu - vy piť,

v Te - be stá - le po - koj mať

a s Te - bou sa ra - do - vať.

2. K Tvojmu stolu s pokornosťou
pristupujeme teraz.
Daj, nech Ťa svojou zbožnosťou
oslavujeme dnes zas,
každý deň Ťa chválime
a naveky Ťa ctíme!

*I. Losontzi***525**

Pod - te, lač - ní, žíz - ni - ví, som O - tec sta -

rost - li - vý, na - sý - tim vás, na - po - jím,

bu - de - te lu - dom mo - jím.

2. Tento chlieb tu lámaný
a vám teraz dávaný
prijímajte duchovne
a jedzte ho príhodne!
3. I toto víno, Kriste,
Tvoju krv značí iste
a kto len z neho pije,
ten s Pánom večne žije.
4. Kto chlieb jedol, víno pil,
toho náš Pán uistil,
že je už obnovený
ako znovuzrodený.

Császárov spevník 1864

Slová ustanovenia večere Pánovej

526

C. Ph. Back

V no - ci, keď sa Ju - dáš chys - tal zra - diť náš -

ho Pá - na Kris - ta, On vzal chlieb, chvá - lu

vzda - l, lá - mal, svo - jim u - če - ní - kom dá - val.

2. „Vezmite, jedzte,“ vraví im,
„vaše duše ním nasýtím,
to je moje telo, dané
za vás, na kríži lámané.“

3. Keď povečeral, kalich vzal
a Otcovi zas vďaku vzdal,
dával učeníkom svojim
s utešeným zaslúbením:

972

4. „Ten kalich je zmluva nová
v mojej krvi, vravím znova,
ktorú ja za vás vylievam,
ona spásu donesie vám.

5. Čiňte to mne na pamiatku
neprestajne, i v zármutku,
moju smrť zvestujte stále,
kým neprídem v svojej sláve!“

L. B. Kašpar

Po večeri Pánovej

527

Ženeva 1562

Slu - žob - ní - ka svoj - ho, môj Pa - ne, už pre - pust'

a po - dľa slo - va Tvoj - ho v po - ko - ji so mnou bud'!

Le - bo o - či mo - je, vi - dia spa - se - nie Tvo - je.

973

2. Ktoré si pripravil
pred tvárou národov,
v Kristovi svetlo zjavil
pre všetkých pohanov
a pre slávu Tvojho
ľudu vykúpeného.

C. Marot

od - pus-te - nie hrie-chov si nám dal.

2. Ó, rozpušť nás obnovených,
Tvojou tvárou osvietených,
daj, aby sme sľub dodržali,
že Ti verní vždy budeme,
hriechom sa všade vyhneme,
aby sme večný život mali.

Császárov spevntk 1864

528

Mel. Ž. 24: Bože, Tvoja je celá zem

Ó, Bo - že, v ne - bes-kom chrá - me

chvá - lu, vďa - ku Ti vzdá - va - me,

le - bo si nás na mi - losť pri - jal

a z lás-ky Du - cha Svä - té - ho

a pre smrť Sy-na mi - lé - ho

974

529

Mel. Ž. 23: Hospodin je môj Pastier milujúci

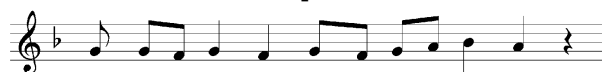
Pa - ne, v po - ko - ji roz - pušť te - raz svoj ľud!

O - svieť ob - li - čaj svoj a svet - lom nám buď,

le - bo si nám dal, po čom sme tú - ži - li,

a - by sme už z Kris - to - vej smr - ti ži - li.

975

On je náš Pán, my u - če - ní - ci Je - ho
v ú - čas - ti kr - vi, te - la pre - svä - té - ho.

2. Opustíme všetky svetskú už márnosti,
tak zostaneme vždy v Jeho milosti.
Ó, Ježišu, žiadosť srdca verného
nech nás vedie ta do kráľovstva Tvojho,
aby sme sa v ňom večne radovali,
tvár Tvoju svätú vždy pred sebou mali!

J. Szentgyörgyi Kemény

530

Mel. Ž. 371: Anjel z nebeskej výsosti

Zves - tu - júc smrť Kris - ta Pá - na,
nech je Bo - hu vďa - ka vzda - ná,
že nám nie - len te - lo cho - vá,

lež i du - šiam po - krm dá - va.

2. I dnes si nás sýtil, Bože!
Kto stôl taký prikryť môže?
Znaky tela, krvi Pána,
v ktorých je nám milosť daná.
3. Potešil si duše smutné
a poučil si nás vlúdne,
že tie dary prijímame,
len keď pravú vieru máme.
4. On sa preto s nami spojil,
aby nás krmil a požil.
Všetko dáva nám v hojnosti
i život v slávnej večnosti.
5. Bože, čo sme dnes slúbili,
keď sme k stolu pristúpili,
pomôž nám to vždy zachovať,
všetkých hriechov sa varovať!
6. Z milosti ráč nás žehnávať,
svoju pomoc vždy nám dávať,
aby sme Krista vzývali,
za Ním do konca kráčali!

J. Keresztesi

VĎAČNOSŤ ČLOVEKA

Výzvy k pokániu a novému životu viery

531

Už od ve - kov Boh nám hlá - sa: Ko - mu bu - deš slú - žiť,
Už tam v ra - ji o - zý - val sa, než člo - vek zve - de - ný

zvoľ! bol. Nech te - da aj my po - vie - me

eš - te v tej - to ho - di - ne: Ja i dom môj

vždy bu - de - me slú - žiť Ti, Hos - po - di - ne!

2. Keď sa v špine hriechu tmolíš,
keď počuješ vážny hlas:
Koho si za pána zvolíš?
Rozhodnutia prišiel čas!

V hriechu šťastie nenájdeme,
rozkoš hneď sa pomínie,
nuž vrav: Ja i dom budeme
slúžiť Ti, Hospodine!

3. Šťastný je, kto mladé letá
službe Pána venuje,
kto sa však v zla bahne zmieta,
život svoj olutuje.
Preto my radosť nájdeme
pre seba i v rodine,
keď ja i dom môj budeme
slúžiť Ti, Hospodine!

4. Nuž, zvolme si všetci spolu
slávnú cestu spasenia,
keď nám Pán dá silu, vôľu
zísť z cesty zatratenia.
S Józouom dnes slubujeme
vo viere v Teba, Pane:
Ja i dom môj už budeme
slúžiť Ti, Hospodine!

5. Nemôžeš ísť dvoma smermi,
ani dvom pánom slúžiť,
ohavnosť, keď máš dar viery,
nesmieš si viac obľúbiť!
Povedzme, čo milujeme:
svätosť, či život v špine?

Ja však i dom môj budeme
slúžiť Ti, Hospodine!

6. Dokiaľ nás Pán ráči volať,
ó, poďme a slúžme Mu,
poďme Ho ctiť a milovať,
žiť, mrieť Jemu samému!
Bez Neho žiť nemôžeme,
odpustí a privinie,
preto: Ja i dom budeme
slúžiť Ti, Hospodine!

Piesne pobožné 1929

532

Waleský nápev

Ó, Je - ži - šu, Ty sto - jíš pri zamk - nu - tých dve -
rách a tr - pez - li - vo ča - káš, ke - dy vkro -
číš cez prah. Han - ba nám, ach, kres - ťa - nia, čo

980

Je - ho znak má - me, že Je - ži - ša mi - lé -
ho von - ku stáť ne - chá - me.

2. Ó, Ježišu, Ty klopeš -
hľa, v tej ruke rana!
Čelo trnám zdobené,
tvár v slzách zmáčaná!
Láskavý a dobrý si,
trzeplivo čakáš:
náš hriech, čo denne rastie,
bránu Mu zatvára!
3. Ó, Ježišu, mi vravíš
tak ticho, pokorne:
Ja som umrel za teba,
ty srdce otvor mne!
Ó, Pane, s hanbou, žiaľom
Ti už otvárame:
vojdi k nám a nech večne
Ťa už v srdciach máme!
4. Keď si nám do srdc vošiel,
voláme srdečne:

981

Buď s nami z lásky svojej
a bývaj v nás večne;
v živote i pri smrti,
ach, neopúšťaj nás!
Keď Ty si v nás, neskaží
nás svet, smrť, satanáš.

W. W. How

533

Ó, vzác - ne sláv - ne spa - se - nie dnes
po - nú - ka Pán náš. Nuž, srd - ce,
pri - jmi zmie - re - nie, v Ňom več - ný
ži - vot máš.

2. Nie pochybovať, mudrovať
o Božom slove máš;

len ver a čakaj, Boh Ti dá
viac, ako prosievaš.

3. Sťa slnko jasne vraví nám
Boh, sveta Stvoriteľ,
že Kristus Pán je pravda sám
a hriešnych Spasiteľ!

4. On preto zomrel, žije zas
i svojho Ducha dal,
aby si v sláve žil s Ním raz,
nuž, spievaj hymnu chvál!

Frohe Botschaft

534

P. H. Cassel

Som tu - ná cu - dzin - com, ťaž - ká je mo - ja púť,
do - mov mám ťa - le - ko, kde búr - ky ne - po - čuť;
do dra - hej vlas - ti tam zvať ľud a krá - čať mám:

u-lo - žil mi to Pán a Král. To-to je
slá - vy pl-ná zvest', čo by an - je - li
chce - li niešť: Ó, lu-dia zmier-te sa, vra-ví môj
Pán a Král, ó, lu-dia, zmier-te sa s Bo-hom!

2. Tak velí ten môj Král, aby Ho hľadali,
v pokání úprimnom, hriech páchať prestali:
Kto počuje môj hlas, večný mier nájde raz,
uložil mi to Pán a Král.
Toto je slávy plná zvest' ...

3. Môj domov krajší je než krása údolí,
radosť v ňom, pokoj je, nič srdce nebolí.
Vrav celému svetu, ako má nájsť zem tú,
uložil mi to Pán a Král.

Refrén:

Piesne pobožné 1929

535

F. Eckhardt

Sám Král' ťa zve, Je - ho buď hosť na svad-be
Sy - no - vej, pre kaž-dé - ho mies-ta
dosť, všet-ko je ho - to - vé. I ty tam
mies - to voľ - né máš, ča-ká ťa spá - sy
hod, prí-pra-vy mi - nie sa však čas,
tak poď, ne-vá-haj, rých-lo poď!

2. Chatrný je azda tvoj šat,
príliš si chudobný?

Rúcho tam chcú ti nové dať,
 ó, len sa rozhodni!
 I ty tam miesto voľné máš,
 čaká ťa spásy hod,
 prípravy minie sa však čas,
 tak poď, neváhaj, rýchlo poď!

3. Na prácu iba dnes čas máš
 pre ženu, pre deti?
 O inú vec sa teraz snaž,
 o život ide ti!
Refrén:

H. Redern

je, kde več-ný svi-tá deň! Poď len, poď len, hľa,
 tam ťa ča-ká Spa-si-teľ! Poď len, poď len,
 vo - lá ťa, a-by si hned' šiel!

536

J. McGranahan

Ó, ne-choď sve-tom sám a sám, poď s na - mi
 k ne-bies vý-ši-nám, poď s na-mi do-mov len! Poď
 ta, kde rí-ša bla-ha je a kaž - dý sa tam ra-du

2. Ó, s nami poď a nechod' sám:
 ideme k nebies výšinám,
 poď k blahu s nami tiež!
 Nás vedie Ježiš, Vodca náš,
 nám neuškodí satanáš;
 tam s Kristom bývať smieš.
 Poď len, poď len,
 zlož hriechy k nohám Ježiša,
 poď len, poď len,
 On ti je nádej najvyššia.

3. Poď s nami, prečo blúdiť chceš,
 Ježiš ťa volá, počuješ?
 Hriechy Mu k nohám zhoď!
 Ó, rozhodni sa, dnes je čas,
 dnes opušť zlo, dnes počuj hlas:

Som tvoj Boh, ku mne pod'
 Pod' len, pod' len,
 pod' k nebesiam za Ježišom,
 pod' len, pod' len,
 tam postavil ti blaha dom!

A. Adolf

537

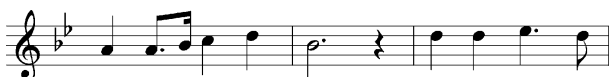
G. F. Root

Pod' k Je-ži-šo-vi, pod' e-šte dnes, srd-ce Mu a-ko

o-beť pri-nes! On z tró-nu svoj-ho vo - lá ťa dnes,

lás-ka-vo vo - lá: Pod' Slá - va, slá - va,

du-ša za-ple-sá, až tie krás-ne u-zrie ne-be-sá,

kde v jar-me hrie-chu už ne-kle-sá, v ú-stre-ty, Pa-ne, pod'!

988

2. Pod', dieťa milé, ten nežný hlas
 i teba volá, pod', kým je čas!
 Ktovie, či zajtra sa ozve zas?
 Ó, nemeškaj a pod'!
 Sláva, sláva, duša zaplesá,
 až tie krásne uzrie nebesá,
 kde v jarme hriechu už neklesá,
 v ústrety, Pane, pod'!

3. Pod', ktokoľvek si, blízko je Pán,
 On sa za všetkých dal v obeť sám,
 volá nás všetkých zo všetkých strán,
 počúvaj, ver a pod'!

Refrén:

G. F. Root

538

Vy-daj sa ú-prim-ne Pá-no-vi! Veľ-kú moc má,

spá-su ti dá. Svä-tý Duch srd-ce ti na-pl - ní,

pre-mô-že On tvo-je „ja". Boh má ťa rád,

989

ne-zo-staň stáť, vo-lá ťa lás-ka-vo dob-rý Pán.

Skoro čas mi-los-ti po-mi-nie, eš-te dnes do-mov sa vráť!

2. Vydaj sa úprimne Pánovi!

Kam ťa má hnať života chvat?

Uletia roky a hriešny svet

človeku nemá čo dať.

Boh má ťa rád, nezostaň stáť,

volá ťa láskavo dobrý Pán.

Skoro čas milosti pomínie,

ešte dnes domov sa vráť!

3. Vydaj sa úprimne Pánovi!

Radosti prúd rozjasní púť.

Hriechu už otročiť nemusíš,

Ježiš keď zbaví ťa púť.

Boh má ťa rád, nezostaň stáť,

volá ťa láskavo dobrý Pán.

Skoro čas milosti pomínie,

ešte dnes domov sa vráť!

Ěnekem az Úr I.

539

E. Decker

Čas miz-ne, le - tia ho-di - ny, kto - že ich

Tvoj ži-vot krát-ky, je-di - ný sa sko-ro

za - sta - ví?

od - pla - ví. Po - sled-ný prí - de

ži-tia deň, púť čas-nú u - kon - čiš. Sta Bo-žej

lás - ky po-cho-deň v tme žia-ri Kris - tov

kríž, v tme žia - ri Kris - tov kríž.

2. Svet ťa už sklamal, poranil

a srdce krváca.

Dost' dlho si už hriechu žil,

späť k Bohu navráť sa!

Posledný príde žitia deň,
púť časnú ukončíš.
Sŕa Božej lásky pochodeň
v tme žiari Kristov kríž,
v tme žiari Kristov kríž.

3. I teba čaká lásky Kráľ,
čo zomrel za teba,
hriech, všetky tvoje viny sňal,
vedie ťa do neba.

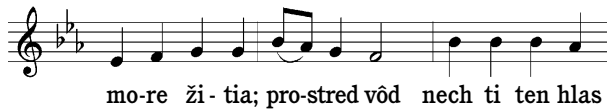
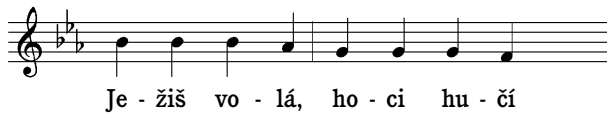
Refrén:

4. Ó, prijmi Pána Ježiša!
Chce ti dar spásy dať.
V Ňom sa ti bôle utíšia,
v Ňom život budeš mať.

Refrén:

540

J. Stainer

za-znie v du-ši: Na - sle - duj ma, ku mne pod!

2. Ondrejov ťa príklad vedie:
len čo začul Pánov hlas,
ani nerozhodil siete,
nechal Preňho všetko včas.

3. Ježiš volá, dáva rady,
drží ťa, nech neklesneš;
hoc ťa svetská zloba vnadí,
k Nemu navrátiť sa smieš.

4. Hoc je život ťažké brehá,
krotko znášam údel svoj.
Dvíham smutný pohľad k Tebe,
utešíš ma, Pane môj.

5. Buď mi milostivý, Pane,
zostaň v mojom srdci žiť,
chcem Ti slúžiť odovzdane,
Tvojím dieťaťom chcem byť.

F. C. Alexander

Umŕtvovanie starého človeka a zápas proti hriechu

541

Írsky nápev

V po-ku-še-niach, stras-ti, Pa-ne, so mnou buď!

Ne-ne-chaj ma kles-núť, na kríž za-bud-núť!

Či to bá-zeň z lu - dí a či mrz-ký zisk,

nech ma ne-od-lú - di od Te-ba nič, nik!

2. Keď ma márnosť sveta
láka falošná,
ponúka sa podlosť
ľživo rozkošná,
postav mi pred oči
ŕarchu kríža, múk,
nech sa chytím pevne
klincov Tvojich rúk!

994

3. Čisti moje srdce,
zhrdzavené už,
v mojom utrpení
posilni a vzmúž!
Hoc je telo slabé,
kalich trpký je,
dávam Ti na oltár
vieru, nádeje.

4. Keď raz telo v smrti
rozloží sa, ach,
Tvoj Duch nech je so mnou,
premení môj prach!
V poslednom tom boji
k Tebe viniem sa,
k sebe ma raz vezmi
ta na nebesá!

J. Montgomery

542

Ph. Bliss

Vstaň-te bra-tia, Kris-tus vo-lá, pred na-mi je boj.

On je s na-mi v bo - ji vždy tu, v Du-chu na-ša zbroj.

995

Hes - lo na - še: nič ne - báf sa, hľa - dieť vpred a v diaľ!

Ve - niec ži - vo - ta pri - ná - ša Kris - tus, Vod - ca, Kráľ.

2. Nepriateľ už vyslal pluky
na ukrutnú seč,
a tak mnohý z nás už z ruky
pustil Ducha meč.
Heslo naše: nič nebáf sa,
hľadieť vpred a v diaľ!
Veniec života prináša
Kristus, Vodca, Kráľ.

3. Nebojte sa sveta zloby,
hľadte na Pána,
z poroby nás vyslobodí -
v Ňom spása daná.

Refrén:

4. S nami Kristus, prečo sa báf
pekla nástroja?
Vífazstvo nám Pán Boh chce dať,
smelo do boja!

Refrén:

5. Čo Pán zveril, držte pevne,
ani na krok späť,
kým pri nohách Spasiteľa
pokorí sa svet.

Refrén:

Ph. Bliss

543

G. J. Webb

Dnes s Kris - tom pro - ti hrie - chu choď, Bo - ží ry - tie - ru!

Sla - bé - mu dá ú - te - chu, len za - cho - vaj vie - ru!

On sám tá bu - de vo - diť na ces - te vpred a v diaľ,

no máš sa zno - vu - zro - diť, vy - znať: Kris - tus je Kráľ!

2. Dnes s Kristom, ó, ľud Boží,
čo nesieš novú zbroj,

máš ísť, kde hriech sa množí,
a rozhodný viesť boj!
Hoc satan celé pluky
pred teba postaví,
Boh posilní ti ruky,
satana zastaví.

3. Nuž, s Kristom, bratia, smelo,
nie v sile človeka,
zbroj Božiu s novou vierou
nech každý oblieka!
V ľudskej moci to nie je,
Boh naša sila je:
skrz modlitby a bdenie
nás k víťazstvu vedie.

4. My s Kristom zvíťazíme,
blízko je deň mieru,
keď palmu obdržíme
v nebi skrze vieru.
Tí, čo s Ním zvíťazili,
na tróne budú s Ním:
nuž, s Kristom, bratia milí,
dať hrádzu hriechom zlým!

J. Baštecký

544

Ž. Holéczy

Roz-hor - li sám Du-chom svo-jím, Pa - ne,

na - še srd-cia hrie-chom do - rá - ňa - né!

V pra-vej lás-ke pred Te - bou nech vsta-nú,

zas i k se-be na-vzá - jom nech vzpla-nú!

2. Dokáž pri nás svoju moc, ó, Bože,
množstvo srdc nech uveriť zas môže
ako už raz Tvojmu pravdy slovu -
uzrieť divy, lásku Ježišovu!

3. Daj nám na boj viery veľa sily,
aby sme vždy s Tebou zvíťazili
nad diablovým dielom lži a klamu,
ubránili pravdu utýranú!

4. Posilňuj a veď nás napred k cieľu,
rozmnožuj v nás bratskú lásku vreľú,
sestra sestry nech si láskou platia,
každý brat nech v pravde pozná brata!

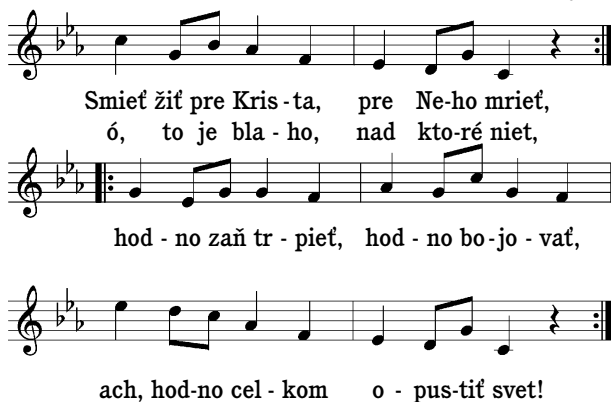
5. Nech to vidí svet a pozná Teba,
Otče náš a Panovníku neba,
jak Duch Tvoj nás mocne láskou pojí,
že si s nami, že sme verní Tvoji!

J. Rybárik

Oživovanie nového človeka

545

M. Royová

Smieť žiť pre Kris-ta, pre Ne-ho mrieť,
ó, to je bla-ho, nad kto-ré niet,
hod - no zaň tr - pieť, hod - no bo - jo - vať,
ach, hod-no cel - kom o - pus-tiť svet!

1000

2. Smieť žiť pre Krista, znášať aj strasť,
smieť raz sta víťaz nájsť v nebi vlasť,
v korune slávy zastať pred Bohom
a žiť tam večne, ó, to je slasť!

3. Smieť žiť pre Krista, kým trvá deň,
no i keď žiaľny zapadol tieň,
vždy smieť Mu slúžiť a neochladnúť:
tú milosť verným Boh dáva len.

M. Royová

546

C. W. Martin

Len v Tvo-jom za - ja - tí, môj Pa-ne, voľ-ný
som. Keď pri - nú - tiš ma pod-dať sa, som
v prav-de ví - ťa - zom. Na dno ma stiah-ne
vír, keď sám by som chcel stáť, len si - la

1001

Tvoj - ho ob - ja - tia ma mô - že za - cho - vať.

2. Mdlé, biedne srdce mám
a víchrom zmietané,
len mocou Tvojho vladárstva
v ňom pokoj nastane,
veď slobodu mu dá
len pevnosť Tvojich pút,
nuž, láskou svojou zotroč ho,
nedaj mu zahynúť!

3. Kde silu slúžiť vziať,
keď moc je slabosťou,
keď oheň Ducha nezažne
ma svätou žiadosťou?
Ó, ako ľudí viesť,
ak viesť sa nedám sám?
Len Tebou z neba zmocnený
nieš môžem svetlo tmám.

4. Až vtedy vôľu mám,
keď Tebe som ju dal -
i keby na trón dosiahla,
vzdať musí sa jej kráľ.
No nik ju nezlomí -

1002

vír, búrka zúriva -
keď v Tebe nájde život svoj
a v Tebe spočíva.

G. Matheson

547

M. Vulpus

O - staň s na - mi, Je - ži - šu, lás -

ka - vý a mi - lý, a - by sme sa do

pas - ce hrie - chov ne - chy - ti - li!

2. V Slove svojom ostaň tu,
Spasiteľu, s nami,
ukáž správnu cestu nám
v časnom putovaní!

3. Svetlom buď a daj, nech tiež
naše srdcia svietia,

1003

veď nás, nech nezblúdime
v tme hriešneho sveta!

4. Svätý Bože, buď nám vždy
vrúcny požehnaním,
milostivo pomôž nám,
hriechom ovládaným!

5. Buď nám štítom ochranným,
útechou i radou,
aby v boji hriešny svet
nás už neovládol!

6. Vernosť svoju obráť k nám,
Bože, Otče Svätý,
daj dosť síl, nech vo viere
stále blízki sme Ti!

J. Stegmann

548

Ch. Urhan

Len ho-vor, Pa-ne môj, čuť mo-je u-ši

chcú Ťa! Hľa, i - dem, po-šli ma, Tvoj byť som

1004

ho-to - vý. Sám vi-díš, eš - te ma však

veľ - ká bo-lesť pú - ta, daj pre-to vie - ry

viac do hru-de po - slo - vi!

2. Ó, ne jeden už svoj krásny sľub porušil som
a dávny záväzok, že srdce Tebe dám,
viem, hriešnej slabosti stal som sa služobníkom,
dal som sa často zmôcť telesným žiadostiam.

3. Keď si ma obdaril, keď si ma požehnával,
ja Tvojmu menu česť som koľkokrát nevzdal!
Ak trpieť prišlo mi a skúsiť neúspech, žiaľ,
ja prejav lásky som Tvojej v tom nepoznal.

4. Čo svet dá, viaže ma, i hriech ma ešte vábi,
vždy ešte neschopný som letu k výšinám,
v tom hriechu zmietaný aj duch je ešte slabý,
hoc ako snažím sa, vždy sa len potkynam.

5. Len Tvoja múdrosť mi tu môže pomocou byť,
aby som s dôverou Ti slúžil úprimne.

1005

Veď čo som bez Teba? Daj do srdca mi pocít,
že dieťa vo mne máš, že z lásky dáš i mne!

6. Tvoj Duch žil v prorokoch, On viedol apoštolov,
On im bol múdrosťou, ich žitiu zdrojom síl.
Ó, daj, nech vládne Duch už aj nad mojou vôľou,
aby som Ježiša uzrel, s Ním zvíťazil!

D. Lamouroux

549

W. B. Bradbury

Môj Pán Je - žiš má ma rád, v Pís-me vra - ví

na-sto-krát. Všet - ky de - ti, a - ké sú,

Je - ho srd-cu dra - hé sú. Môj Pán Je - žiš

má ma rád, v Pís-me vra - ví na - sto-krát.

1006

2. Má ma rád, veď krv svoju
vyliat za spásu moju.
Zbaví ma hriechov mojich,
keď sa zbožne kajám z nich.
Môj Pán Ježiš má ma rád,
v Písme vraví nastokrát.

3. Má ma rád aj chorého,
keď niet lieku žiadneho.
On ma stráži, dobre viem,
vraví: Ja ťa milujem.
Môj Pán Ježiš má ma rád,
v Písme vraví nastokrát.

4. Má ma rád, On, Pastier môj,
zo mňa nespustí zrak svoj.
Keď ja Jeho zostanem,
do neba sa dostanem.
Môj Pán Ježiš má ma rád,
v Písme vraví nastokrát.

A. B. Warner

1007

550

A. Mann

Ó, Je - ži - šu môj, slú - bil som Ti ver -
ne slú - žiť. Viem, že ma bu - deš ria - diť a
ne - dáš mi zblú - diť. Ne - bu - dem sa báť zlé - ho, keď
ma chrá - niš, Pa - ne, na Tvo - jich svä - tých
ces - tách nič sa mi ne - sta - ne.

2. Ó, zachovaj ma sebe,
nech ma nezvádza hriech,
keď mi pred oči kladie
svojich ciest krásny beh!
Keď satan veľmi hrozí,
Ty sám ma mocne bráň,

bližšie ma k sebe priviň,
pred zahnutím chráň!

3. Daj, aby som Ťa, Pane,
počul stále jasne,
keby som v svete blúdil,
zavolaj ma hlasne!
Posilni ma, nech Tvoja
láska je moja zbraň;
vrav a daj, nech počúvam,
dušu mi pred zlým chráň!
4. Ježišu, v sláve svojej
si zaslúbenie dal
tým, čo zo svojej vôle
si slúžiť povolal.
Chcem Ti vždy slúžiť, Pane,
a chváliť Ťa stále,
len ráč ma Duchom Svätým
riadiť neprestajne!

Piesne pobožné 1929

551*R. Lowry*

Kiež Ťa viac mi - lu-jem, viac lás-ky len

daj mi, môj Je - ži - šu, na kaž-dý deň:

Vy - slyš pros-bu mo-ju, du - šu chlad-nú mo-ju

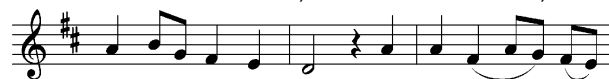
zo - hrej lás-kou svo-jou, daj lás - ky viac!

2. Skôr svetskej radosti hľadával som;
teraz však len Ty buď v srdci mojom!
Tvár svoju neskrývaj a môj hlas počúvaj,
viac lásky, Pane môj, daj lásky viac!
3. Či zošleš radosti, či trpký žiaľ,
tými znameniami si povedal,
aby sme volali a Teba hľadali,
viac lásky žiadali: daj lásky viac!

4. Keď dôjdem ta, kde je pokoj a tíš,
a budem môcť zložiť svoj ťažký kríž,
aj vtedy v lúčení, v pokornom modlení
poviem Ti, Ježišu: daj lásky viac!

*E. P. Prentiss***552***J. M. Haydn*

Pa - ne Bo-že, riad' ma sám, nech

ži-jem, a-ko tre - ba, veď ma ces - tou

k ne-be-siam, daj pa-mä-tať na Te - ba! Nech

sa Tvo-jej ver - nos - ti so všet-kým hneď o-do-

vzdám; čo si za-čal z mi - los - ti, do-ko-
naj to sláv-ne sám!

daj, nech ako sluha Tvoj
svojej práci verný som;
potom otvor nebies chrám,
daj vojsť, kde sú anjeli,
nech s víťaznou cirkvou tam
vždy Ťa slávim veselý!

Staročeský text

2. Lásku svoju prehojnú
vo mne štedro rozlievaj,
priazeň sveta podvodnú
v nenávisti mať mi daj;
a nech takto chránim sa
všelijakých márností
a z ochotného srdca
plním zmluvu milosti.

3. Ako rytier statočný
Pána môjho v nebesiach,
daj, nech mám život cnostný
v Jeho svätých šlapajach,
a len Jemu žiadajúc
páciť sa predovšetkým,
a za rozkoš to majúc,
keď Jeho vôľu činím.

4. Dokiaľ ma tu, Pane môj,
chceš mať v stánku smrteľnom,

553

L. Masson

Vstaň, počuj, Pán ťa vo-lá, kto v hrie-choch do-siaľ spíš.
Mi-lošť nám da-ná bo-la: hľad' na Kris-tov kríž!
Vstaň a pod' k Je-ži-šo-vi, keď za-znie Je-ho hlas!
Vstaň, zač-ni ži-vot no-vý, mi-los - ti je čas.

2. Ver pevne v Pána Krista,
keď spasený chceš byť,
v Ňom cesta k spáse istá,
On je jej hrad, štít.
Ver, už je dokonané
dielo vykúpenia
a v Kristovi už máme
ráno spasenia.

3. Slúž vždy verne Pánovi,
veď Jeho hrivny máš.
On ti dá údel nový,
keď Mu zisk z nich dáš.
Slúž Mu, hrivny rozmnožuj,
celý život Mu daj!
Zbytočne sa nesužuj,
na smrť pamätaj!

4. Bdej, náš Pán sa raz vráti,
v tom vždy útechu máš.
Noha sa ti neskláti,
keď s Ňím zotrváš.
Bdej, plný pokušení
je celý tento svet.
Bdej, v modlitbe a bdení
nájdeš pokoj hneď.

A. L. Walker

554

Vez-mi, Pa - ne, ži-vot môj, po-sväť si ho,
nech je Tvoj, mo-je dni, môj dych kaž-dý,
nech Ti česť vzdá - va - jú vždy,
nech Ti česť vzdá - va - jú vždy!

2. Vezmi ruky, uč ma sám,
v čom a kde Ti slúžiť mám,
vezmi nohy, nauč ich
kráčať po cestách Tvojich,
kráčať po cestách Tvojich!

3. Vezmi hlas, nech velebí
Teba, Boha na nebi,
vezmi jazyk, uč ho sám,
čo, kde, ako hlásať mám,
čo, kde, ako hlásať mám!

4. Vezmi zlato, imanie
v obeť lásky oddanej,
môj rozum i schopnosti
drž vo svojej múdrosti,
drž vo svojej múdrosti!
5. Vezmi i túžby moje
a konaj dielo svoje,
vezmi srdce, sprav v ňom chrám,
za príbytok Ti ho dám,
za príbytok Ti ho dám.
6. Vezmi svojej lásky kvet,
čo je Tvoje, vezmi spať,
vezmi telo, dušu sám,
rád a celkom Ti ich dám,
rád a celkom Ti ich dám.

F. R. Havergal

555

W. H. Doane

Spa - si - te-lu, Pa-ne dra-hý, vy - po-čuj náš

hlas! Vždy, keď i-ných k se-be vo - láš, po - zý-vaj aj

1016

nás! Pa-ne, Pa - ne, vy-po-čuj náš hlas!

Vždy, keď i-ných k se-be vo-láš, po - zý-vaj aj nás!

2. K trónu milosti sa blíži
s dôverou náš duch.
Nenechaj nás v ťažkom kríži,
pretni hriechov kruh!
Pane, Pane, vypočuj náš hlas!
Vždy, keď iných k sebe voláš,
pozývaj aj nás!
3. Pre zásluhy svoje, Pane,
nádej do srdc vlej;
nás hriešnych vo svojom stane
svetlom zaodej!
Refrén:
4. Nič nemáme v širom svete,
Pane, len Teba!
Ožiar srdcia odumreté,
ber ich do neba!
Refrén:

A. F. J. Crosby

1017

Nasledovanie Ježiša Krista

556

H. A. Malan

Tvoj kríž, Pa-ne mi - lý, ja som už vzal,

po - môž v tej-to chví - li, a - by som ob - stál!

I - dem k Te-be, tú - žim po Te - be,

drž ma, Je - ži - šu môj, vždy len pri se - be;

s bre - me-nom ži - tia nech ne - kle - sám,

chcem Ťa vždy mi - lo - vať, chráň ma Ty sám!

2. Polož na mňa, čo chceš, len pomôž niesť,
pošli ma, kam sám vieš, len ma ráč vždy viesť!

1018

Nech márnny svet nevolá ma späť,
mňa najviacej vábi slávy Tvojej kvet;
len pevnou vierou k sebe ma viaž,
z lásky viac daj, Pane, a hriechy zmaž!

J. F. Räder

557

A. Drese

Je - ži - šu, ráč sám ces - tu ra - ziť

nám! Ta, kam Tvo-ja no - ha krá - ča,

nech sa náh-li du - ša na - ša: ved' nás

z cu-dzi-ny späť do ot - či - ny!

2. Keď nás stretne zlo, Ty nás uč smelo,
bez reptania každú bolesť
i dňa ťarchu každú vždy niesť!
Pomôž cez kríž, strasť vidieť neba vlasť!

1019

3. Keď nám vlastný žiaľ srdce rozorval,
i keď nás cudzí bôľ tlačí,
Ty poteš nás v každom plači!
Povznes myseľ nám k nebies výšinám!

4. Veď naše kroky po všetky roky!
Keby sme šli trpkou cestou,
ach, len Ty nám ukáž mesto,
kde nám pútnikom otvoríš svoj dom!

M. L. Zinzendorf

558

K. Royová

A-ko pas - tier voď nás, Kris-te, chce-me byť stá-do Tvo-
je; veď ta, kde sú pas-tvy čis - té, ži-vých
vôd več-né zdro-je! Všet-kým bied-nym v ší-rom
sve - te svo-ju po - moc po-dá - vaš, nás nič

1020

a nik-dy ne-zve-die, le-bo Ty si Vod-ca náš!

2. V koho, Pane, ak nie v Teba
máme dôveru vkladat?
Ráčil si pre nás prísť z neba
a na hroznú smrť sa dať.
Ani jedna ovca Tvoja
nikdy sa Ti nestratí,
lebo ju z každého boja
Tvoja ruka vychytí.

3. S kým Ty kráčaš, Pane, tomu
ani vlas sa neskriví:
sladká manna z Tvojho domu
navěky ho obživí.
Voď nás, Tvoja berla smelá!
S Tebou vždy je šťastná púť:
hrôzy diabla, nepriateľa
nami nemôžu pohnúť.

4. Tešíme sa, hoc do tváre
ešte Ti nevidíme,
že nás počuješ, že v žiare
nebeskej Ťa uzrieme.
Blaho! Až tam budeme stáť,
kde nás Otcovi oddáš:
ó, už teraz daj nám poznať,
že sme Tvoji a Ty náš!

L. B. Kašpar

1021

559

J. G. Bastiaans

Vpred, bra-tia, poď-me len vpred, kým tma zem
ne-kry - je, ča - su na od-dych už niet, za-
spať o - sud-né je. Ča - ká nás dl - há
pút až k ne-bes-ké-mu cie - ľu; kým sa tmy
roz- o - ste - lú, tre - ba ho do-siah - nuť.

2. Ak sa aj cesta zúži,
netreba sa hneď vzdať.
Pán je vždy naporúdzi,
niet sa tu čoho báť!
On sám smer udáva,
v ťažkostiach podopiera,

1022

keď sa Ho drží viera,
zdroj síl v Ňom poznáva.

3. Ak hriechu vzdorujeme,
to nám len osoží,
keď vo viere žiť chceme,
šťastie sa rozmnoží.
Márnosti chráň sa pút!
Hľaď na večný stan Jeho,
nech Pánu žijúceho
ňa nájde časná smrť!
4. Sme pútnici, nuž, zhoďme,
čo v ceste ťaží nás,
bez pokladov vpred poďme,
nech istý je krok náš!
Tie nech si zbiera svet!
My o ne nestojíme,
s málom sa uskromníme,
v starostiach šťastia niet.
5. Ó, bratia, milujme sa
a nesme bremená
si navzájom, kto klesá,
nech v silnom pomoc má!
Vždy v bratskej jednote
sa držíme, a tak spolu
Pánovu plníme vôľu
tu v časnom živote!

1023

6. Vpred, dlhá cesta, bratia,
 nám rýchlo uteká,
 dni plynú a ju krátia
 až po hrob človeka.
 A len čo príde Pán,
 je méta dosiahnutá,
 spadnú nám časné putá,
 spasí nás Pán Boh sám.

7. Keď bude ukončený
 beh časným životom,
 vtom s vencom slávy verní
 nájdú svoj večný dom,
 kde zástup anjelov,
 zbor svätých chváli Krista.
 Tam Otec to nám chystá
 so svojou večerou.

G. Tersteegen

560

W. B. Bradbury

Ó, pút-ni - ci, kam krá - ča - te? Pre-čo
 Ká-zal Pán a my po - sluš - ne má-me

zra - zu ta-ký chvat?
 sa hneď po-náh-lať. Cez ho-ry ve-čer i zrá-na

1024

i - de-me do mes-ta Pá-na, i-de-me do mes-ta

Pá - na, ta do lep - ších kra-jov tých, i - de-

me do mes-ta Pá-na, ta do lep-ších kra-jov tých.

2. Málo vás je; či nedbáte
 na strach a škodcov všetkých?
 Nedbáme, veď hŕf priateľov
 s nami je na cestách zlých.
 Smelo vpred, veď nie sme sami:
 Ježiš, Pán náš, kráča s nami,
 Ježiš, Pán náš, kráča s nami
 až do lepších krajov tých,
 Ježiš, Pán náš, kráča s nami
 až do lepších krajov tých.

3. Ó, pútnici, čo vás vábi
 do ďalekých krajov tých?
 Večný život, pravý pokoj
 bez hriechov, nástrah všetkých.

1025

Z toku vôd živých požívať,
na Boha sa večne dívať,
na Boha sa večne dívať
chceme v lepších krajoch tých.
Na Boha sa večne dívať
chceme v lepších krajoch tých.

4. Ó, pútnici, smieme s vami
uvidieť ten večný kraj?
Ó, len poďte, dosť je veľký
pre všetkých nebeský raj!
Poďte všetci, nemeškajte,
k Pánovi sa ponáhľajte,
k Pánovi sa ponáhľajte
ta do lepších krajov tých,
k Pánovi sa ponáhľajte
ta, do lepších krajov tých!

Piesne cestou života 1873

561

H. A. Rodeheaver

Ó, krá-čaj so mnou sve-ta ú - do - lím,

nech ne-klo-ním sa, Pa - ne, k ces-tám zlym!

1026

Bud' vod-com mo - jím, mne nič ne - svie - ti,

na tem-ných ces-tách ved' ma, Pa - ne, Ty!

Chcem ru - ka v ru - ke, Pa - ne, s Te-bou íšť

a ve-rím, že mi ne-dáš za-blú - diť,

hoc mu-sím tma-vým krá-čaj ú - do - lím;

keď Ty ma ve-dieš, nič sa ne - bo-jím.

2. Hriech iba trním sial cestu moju,
lež Ty si zjavil mi milosť svoju;
a keď si volal srdce mdlé moje,
rukou som chopil sa ruky Tvojej.

1027

Chcem ruka v ruke, Pane, s Tebou ísť
a verím, že mi nedáš zablúdiť,
hoc musím tmavým kráčať údolím;
keď Ty ma vedieš, nič sa nebojím.

3. Nezvádza ma už žiadny nepriateľ,
keď si Ty, Pane, sám môj Spasiteľ;
nepohne ma už viac pokušenie,
keď na Teba sa dívam uprene.

Refrén:

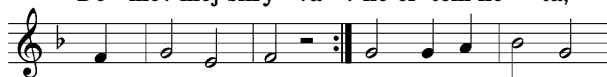
Piesne pobožné 1929

562

Ch. H. Purday

Ó, Svet-lo, veď ma hmla-mi ži - vo - ta,
Do - mov môj skrý - va v no-ci tem-no - ta,

Ty veď ma sám!
Ty veď ma sám! Kro - ky veď mo - je

ces-tou ne - zná - mou, keď Ty si

so mnou, sme - lo pôj - dem tmou.

1028

2. Nie vždy som Teba prosil: Pane môj,
Ty veď ma sám!
Sám chcel som riadiť celý život svoj,
chcel som ísť sám.
Rád mal som svet a v pýche trávil dni.
Ó, odpusť mi to, Pane, zabudni!

3. Láska však Tvoja vždy ma žehnala!
Ó, veď ma sám,
kde už by tmy sa duša nebála,
Ty veď ma sám!
Cieľ môj je v svetle, večne u Teba,
ó, doveď si ma, doveď do neba!

J. H. Newman

563

Damons' psalmes 1579

Hľaď na mňa, Je-ži-šu, a hrie-chu ma po-zbav

i z mno-hých čas-ných ú-trap mi te-lo, du-šu u-zdrav!

2. Hľaď na mňa, Ježišu,
nech starosť premáham,
nech ako verný sluha Tvoj
pokoj Tvoj v srdci mám!

1029

3. Hľad' na mňa, Ježišu,
nech sa už prebudím
a na ceste ta k nebesiam
nikdy už nezblúdím!

4. Hľad' na mňa, Ježišu,
hrozí mi nepriateľ,
Ty sám buď so mnou navždy už
jak verný Spasiteľ!

5. Hľad' na mňa, Ježišu,
a k životu ma vzbud',
vždy svetlom svojej pravdy svieť,
rannou mi hviezdou buď!

Grécka pieseň z 5. st.

564

Mel. č. 218: Chváľte Boha najvyššieho

Je - ži - šu, Tvo - ja dob - ro - ta je svet - lo

môj - ho ži - vo - ta: tu i - ba čas - ný

do - mov mám, z hrie - chov ma vy - slo - boď Ty sám!

2. Pred sebou ťažkú cestu mám
do mesta nebeského, tam,
kde mám už domov slúbený,
Tvojou krvou mi kúpený.

3. Na ceste telo sa kláti
a môj mdlý duch silu tratí;
počuješ, pod bremenom lkám,
príď a veď ma Ty, Pane, sám!

4. V súdny deň vzbud' telo moje,
k pravici ho postav svojej!
A nech sa Ťa tam nebojím,
pred Tvojím súdom obstojím!

5. Tam hriechov navždy zbavený,
medzi verných uvedený,
budem Ťa chváliť naveky
a ctiť, ó, Bože, preveľký!

V. Kleych

565*F. Silcher*

Ó, vez-mi ru-ky mo - je a veď ma sám
cez úz-kos-ti a bo - je až k cie-lu tam!

Sám ne-viem, a-ko cho-diť, ó, Pa-ne môj,

Ty ráč ma, pro-sím, vo-diť, vždy pri mne stoj!

2. Stíš srdce slabé v šťastí,
súciť s ním maj,
keď klesá v bojoch, strastí,
dost síl mu daj!
Pri nohách Tvojich, Pane,
keď spočinie,
nech stane sa, čo stane,
už nezhyynie.

3. Hoc necítim, ó, Kriste,
vždy Tvoju moc,

viem, že povedieš iste
ma i cez noc.
Nuž, vezmi ruky moje
a veď ma sám,
kde príbytky máš svoje,
až k cieľu tam!

*J. Hausmann***566***Mel. č. 589: Blaho tam, kde sľuby sväté*

Nech sa mra - ky na mňa va - lia, nech sa

zdá, že krá-čam sám, pod krí-žom nech v smút-ku

mno-hom po za-šlých dňoch bla-ha lkám: keď len

Je - žiš pri mne sto - jí, mra-ky roz - ply-nú sa

v jas, On je mo - jím sln-kom jas-ným, v Ňom mi
šas-tia svi-tá čas.

2. Nech aj časná púť mi nesie
únav dlhé hodiny,
nech aj trnie miesto ruží
je môj údel jediný,
keď len Ježiš pri mne stojí,
čistá radosť príde s Ním.
Jeho keď mám pred očami,
boľavý trň necítim.
3. Po blízkych nech priateľoch len
clivú túžbu stále mám,
uprostred nech ťažkých skúšok
opustený stojím sám:
keď len Ježiš pri mne stojí,
budem vždy mať Priateľa,
s Ním i skúška radostná je,
samota je veselá.
4. Keď sa vznesiem k ríši slávy,
do perlových prídem brán,

1034

nevstúpim tam do neznáma,
otvorí mi dokorán.
Pripojený k počtu svätých
s anjelmi tam zaplesám,
mojou piesňou bude iba
Pán môj verný, Ježiš sám.

Křesťanský kancionál

567

S Je-ži - šom chcem v ra-dos-ti i stras-ti pu-to-
vať vždy sve-ta ú-do-lím: On ma ve-die ta do več-nej
vlas-ti, do srd-ca mi vo-jde po-koj s Ním.

2. S Ním len chcem ísť, nech sa, čo chce, deje,
k večnému ma vedie pokoju,
keď sa moje telo hrôzou chveje,
vierou posilní dušu moju.

1035

3. Hoci kráčam cez údolia, skálie,
čo mi ťažkú cestu znásobí,
Pán mi však na radosť zmení žiale
a slávou ma v nebi ozdobí.

4. Keď je Ježiš vodcom, radcom mojím,
cieľa sa ja nikdy neminiem,
a keď smútok príde, kde ja stojím,
k Nemu sa vrúcnejšie priviniem.

5. Nie vždy kvet nám cestu ozdobuje,
i tŕním je často pokrytá.
Dobre, nech Pán smer mi ukazuje,
veď i ruža v tŕní rozkvitá!

6. A keď príde nakoniec tá doba,
že i ja svoj časný skončím beh
a môj život schváti smrti mdloba:
daj mi šťastne uzrieť blaha breh!

J. Baštecký

568

Mel. č. 272: Do cudziny, do cudziny

1036

2. Ak ma strasť, ak ma strasť,
Pane, a či samá slasť
vedie na pozemskej púti:
keď len, čo ma teší, rmúti,
do rúk Tvojich môžem klásť.

3. Nič nedbám, nič nedbám,
keď nemusím kráčať sám;
prosím, len ma neopúšťaj
a zo mňa oka nespúšťaj:
Ježišu môj, k Tebe lkám.

4. Pane môj, Pane môj,
pri mne stále v bojoch stoj!
Daj mi čeliť hriechov zlobe,
boj dobrý skončiť v tej dobe,
keď mi otvoríš dom svoj!

K. W. Lengderg

1037

569

W. Owen

Veď ma, moc-ný Hos-po-di - ne, púš-ťou
sla-bý som, Ty Vše-mo-hú - ci, drž ma,

sve - ta k ne-be-sám,
nech viac ne - kle-sám! Man-nou z ne-ba,

man-nou z ne-ba, man-nou z ne-ba živ ma, via-cej

ne - žia-dam, živ ma, via - cej ne-žia-dam.

2. Krištálové zjav mi žriedlo,
z ktorého liek pramení;
Tvoj stĺp nech mi razí cestu
v mraku, v ohňa znamení.
Ó, Ty mocný, ó, Ty mocný, ó, Ty mocný,
buď mi štítom prepevným,
buď mi štítom prepevným!

1038

3. A keď až k Jordánu prídem,
opustím vlasť pozemskú,
ta ma šťastne jeho prúdmi
preveď v radosť nebeskú;
tam Ti chválu, tam Ti chválu, tam Ti chválu,
spievať budem naveky,
spievať budem naveky.

W. Williams

570

Mel. č. 372: Sláva buď večná Bohu láskavému

Ke - by som ne - mal Te-ba, svoj-ho Pá - na,

spá - sy zdroj v kr - vi, skrý - šu v Tvo-jich ra - nách,

kde by som na - šiel ú - to-čis-ko is - té,

Je - ži-šu Kris - te?

1039

2. V súžení, žiali ktože privinie ma?
 Odpočinutie duša inde nemá.
 Len Ty si, Pane, moja pevná skala,
 bezpečná, stála.
3. Myšlienky Tvoje nesmierne sú slávne,
 milosť v nich, láska, zhovievavosť vládne -
 do prachu koria prostred žitia bojov
 veľkostí svojou.
4. Dobré viem, bol som hriešnik najbiednejší,
 za mňa si muky trpel, Najsvätejší!
 Denne čo beriem, milosť je len sama,
 nebeská manna.
5. Pane môj, keby si ma nebol hľadal,
 ja milosť Tvoju nebol by som žiadal.
 Svetom som blúdil - našiel si ma v biede,
 Duch Tvoj ma vedie.
6. Vďačne dnes Tvoju lásku ospevujem,
 za vyvolenie večne zvelebujem.
 Uprostred zboru vykúpených jasám,
 Tvoju česť hlásam.

Ch. Gregor

Boží zákon

571

Mel. Ž. 140: Pred ľuďmi zlými, Bože, ma chráň

Po - zdvih - ni srd - ce, o - tvor u - ši,
 tvr - do - šij - ný Iz - ra - e - lu,
 a po - znaj, čo pro - spie - va du - ši -
 zá - ko - na zá - váz - nosť ce - lú:

2. Ja som tvoj Pán a Boh jediný,
 z otroctva vyslobodzujem,
 a okrem mňa boh žiadny iný
 nech nie je tvoj, prikazujem.
3. Nerob si nikdy modly žiadne
 z ničoho na tejto zemi,
 neuctievaj ich, lebo vládne
 len môj zákon nad všetkými!

4. Nadarmo Božie meno neber
pri žiadnej príležitosti,
lebo takých v každom čase, ver,
strestám vo svojej prchkosti.
5. Šesť dní statočne, verne pracuj,
keď príde siedmy, posväť ho,
o láske Božej v ňom rozvažuj,
cti Boha, miluj blížneho!
6. Cti otca svojho, svoju matku,
miluj ich, buď im povďačný,
aby si nešiel do úpadku,
mal dlhý život bezpečný.
7. Nikoho z ľudí nezabíjaj
a smilstvom sa nepoškvvrňuj,
nijako blížnych neokrádaj
a krivých slov sa vyvaruj!
8. Nežiadaj dom blížneho svojho
ani nič, čo patrí jemu,
toto je príkaz Boha tvojho,
cti Ho vždy a slúž blížnemu!
9. Zákon Tvoj, Bože, je trvalý,
ó, daj z milosti dosť sily,
aby sme ho dodržiavali
a Tvoju vôľu činili!

A. Szenczi Molnár

572

Mel. Ž. 30: Velebím Ťa, Hospodine

Bo - že náš, naj - vyš - ší Pa - ne!

Má - me Tvo - je pri - ká - za - nie,

a - by sme Ťa mi - lo - va - li,

Tvo - je prá - va za - cho - va - li,

Te - ba, Bo - ha v by - tí jed - né - ho,

vy - zná - va - li Troj - je - di - né - ho.

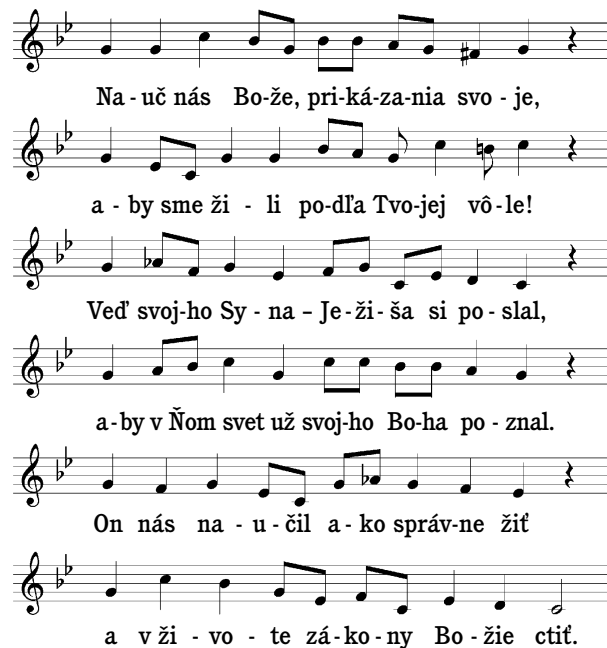
2. Preto nás posväť sám sebe,
aby sme vždy iba Tebe,
a nie rôznym iným tvorom
alebo ľudským výtvorom

ako Bohu sa uklonili,
lež pred modlárstvom sa chránili.

3. Iba Teba, Najvyššieho,
jak Boha spravodlivého,
aby sme zo srdca ctili,
samému Tebe slúžili,
v Tvoje sväté meno dúfali
a v každej núdzi Ťa vzývali.
4. Ty si Duch neviditeľný,
mysli nepredstaviteľný,
preto uč nás, svoje deti,
tomu vždycky, aby sme Ti
žiadne telo neprivlastnili,
ani v obrazoch Ťa nectili!
5. Radšej, Pane, povzbudzuj nás
vzývať len Teba každý čas
v duchu, v pravde, v pokornosti
a v detinskej poslušnosti
telo, dušu Ti obetovať,
tak rozumnú službu Ti konať!
6. Len u Teba nachádzame,
v čomkoľvek potrebu máme:
život, zdravie, potešenie,
zdar - po smrti oslávenie.
Ó, Bože, pripoj nás tak k sebe,
aby si zostal v nás, my v Tebe!
A. Matašík

573

Mel. Ž. 90: *Býval si naším príbytkom, ó, Pane*

Na - uč nás Bo - že, pri - ká - za - nia svo - je,
a - by sme ži - li po - dľa Tvo - jej vô - le!
Veď svoj - ho Sy - na - Je - ži - ša si po - slal,
a - by v Ňom svet už svoj - ho Bo - ha po - znal.
On nás na - u - čil a - ko správ - ne žiť
a v ži - vo - te zá - ko - ny Bo - žie ctíť.

2. Milovať budeš Pána, Boha svojho,
celou dušou, myslou, zo srdca svojho.
Toto je prvé veľké prikázanie.
Druhé je mu podobné a takto znie:

Milovať budeš svojho blížneho,
ako miluješ seba samého.

3. Na prikázaniach tých sa zakladajú
Zákon, proroci - a v nich stálosť majú.
Ježiša verne keď nasledujeme,
zákony Božie nielenže poznáme,
ale ich vo všetkom naplníme,
a tak svojho Boha oslávim.

M. Hamari

Modlitba

574

S. Tinódi Lantos

Mod-li - te sa a vrúc-ne pros - te Ot - ca!

Ó, ne-po - hrd-ni na - mi, Ty náš Vod - ca!

Daj do srdc Du-cha svoj-ho, Te - ši - te - la,

1046

vy - po - čuj pros-by v me-ne Spa - si - te - la!

2. Hľadajte úprimne a nájdete ma!
My hľadáme Ťa, Pane, z tohto temna
hriechov a bludov, nedovoľ nám zblúdiť!
Pomôž, si cesta, pravda, život ľudí.

3. Horlivo klopte na veraje Božie!
Pane, sme mdlí, svet je trnie a hložie.
Do nebies prijmi nás, ta do pokoja!
Nech spievame Ti večné haleluja!

J. Victor najst.

575

Ph. Bliss

Zlož, čo srd-ce ties-ni, sta - rošť za-ne-chaj

a Pá-no-vi v pies-ni ú - tra-py ne-taj!

V tem-nej no-ci žia - ľu ver len v Je-ži-ša

1047

a maj ná-dej stá - lu, búr - ky sa stí - šia.

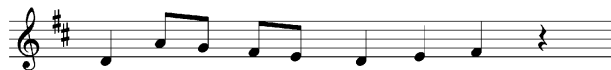
2. Vie Pán, čo ťa tlačí, pozná prosby hlas,
s pomocou ti v plači dostaví sa včas.
Slnko v zlatom lesku vyjde vždy znovu,
ožiari ti cestu k nebies domovu.

3. A keď vieš, kto kvíli v žiali, jak bol tvoj,
chod' za ním v tej chvíli, teš ho, rany hoj!
Nech už zlu neslúži, nech nemárni čas,
k Lekárovi duší chod' s ním, chod' s ním včas!

M. A. Bachelor

576

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Ó, Bo - že naj - dôs - toj - nej - ší!

Ot - če náš naj - lás - ka - vej - ší!

Dô - ve - ru veľ - kú k Te - be má - me,

že nik - dy ne - od - miet - neš nám,
čo pat - rí k na - šim po - tre - bám,

vždy, keď Ťa v mod - lit - bách vo - lá - me,

že v Je - ži - šo - vi Kris - to - vi

od - po - veď dať si ho - to - vý.

2. Preto s veľkou dôvernosťou,
ale aj s poníženosťou
pred tvár Tvoju predstupujeme
slúžiť Ti, lež vediac sami,
že Ti na slávu prosbami
ani vlas prisporiť nevieme.
Predsa zavše obdržíme,
o čo vo viere prosíme.

3. Pane, obdar nás múdrosťou
i nábožnou pozornosťou,
aby sme, ako Ty chceš, žili;
čo by sa Ti protivilo,
alebo by nám škodilo,
o to Ťa nikdy neprosili:
len čo spaseniu osoží
a čo Tvoju slávu množí.

4. Tak v mene Syna Božieho
a Spasiteľa slávneho
sa Ti stále vrúčne koríme
a za Tvoje dobrodenie
milosť, pomoc a spasenie
v pokore srdca sa modlíme:
daj nám, čo potrebujeme,
i viac, ako prosiť vieme.

5. Ó, ako nás rozveselíš,
keď nám z tej lásky udelíš,
aby sme Ti verne slúžili:
ale väčšia bude radosť,
keď sa splní naša žiadosť,
aby sme s Tebou v nebi žili.
Vezmi nás ta, Bože milý,
aby sme Ťa večne ctili!

I. Nagy

1050

577

Debrecín 1791

Šťast - ný je, kto z ce - lej du - še

Pá - na Bo - ha pro - sí sluš - ne,

le - bo svo - je svä - té slu - by

Boh vo všet - kom spl - niť lú - bi.

2. Boh má iste také deti,
v ktorých pravde láska svieti,
v ktorých viere svetlo skvie sa:
Božia tvár je im vždy svieca.

3. Veď či otec nechá syna,
keď v úzkosti ruky spína?
Hladnému chlieb neodkrojí
a smädného nenapojí?

1051

4. Miesto chleba mu kameň dá,
keď sa mu nohy podlomia?
Miesto ryby azda hada
dá, keď telo pokrm žiada?

5. Tak Boh k svojim deťom má sa:
On je ich chlieb, pokrm, spása.
Verný nadarmo neprosí,
lebo Boh ho v srdci nosí.

6. Nauč nás k Otcovi, Kriste,
vierou vznášať srdce čisté!
Nech pre Tvoje skutky, Pane,
milosti sa nám dostane!

Lipský kancionál 1737

578

Mel. č. 581: Utiekaj sa duša moja

Ó, naj-drah-ší pria-teľ, Je-žiš, kto-rý ne-sie hriech, žal
náš! Ó, tá slasť, keď všet-ko Bo-hu v mod-lit-

1052

bách ty pri-ná - šaš! Ó, čo po-ko-ja tra-
tí - me! Ó, čo stras-tí zná-ša-me za to,
že Bo-hu v mod-lit-bách všet - ko ne-pri-ná-ša-me!

2. Keď nás trápi ťažké jarmo
našich a či cudzích bied,
nesužujme sa nadarmo,
Pánovi sa zverme hneď!
Kde je priateľ ako Ježiš,
kde takého nájdeme?
V prosbách bežme k Nemu pod kríž,
má, čo potrebujeme.

3. Poďte ku mne, preťažení! -
k chudobným a plačúcim
volá Pán - nuž, oslovení,
bežme a hovorme s Ním!
Keď nás priatelia zavrhnú,
v prosbách poďte k Pánovi:
poskytne nám pomoc vernú
a pokoj v nás obnoví.

J. Seriven

1053

579

Ó, Otče náš na ne-be-siach, máš k nám, de-tom, lás-

ka-vý vzťah, tak bra-tov, ses-try tvo-ríš z nás,

po-čú-vaš na-šich pro-sieb hlas. Daj, keď z úst vrúc-na

pros-ba znie, nech pri-tom na-še srd-ce je!

2. Buď Tvoje sväté meno v nás!
Umlč už bludných náuk hlas,
zachovaj Slovo v čistote,
nech dozrie v našom živote,
aby bol svätý aj Tvoj ľud,
v tom sám nám na pomoci buď!
3. Príd' kráľovstvo tu Tvoje k nám
a potom vo večnosti tam!
Nás svojím Svätým Duchom riad'
a darmi Jeho obohať,

zruš hnev, moc diabla, viere praj
a svoju cirkev zachovaj!

4. Buď vôľa Tvoja, ó, Pane!
V nebi i tu nech sa stane!
Spravuj i naše žiadosti
podľa svojej láskavosti,
aby sme, čo chceš, žiadali,
čo nechceš, to nechávali.
5. Chlieb každodenný daj nám dnes!
Čo nám treba, Ty dobre vieš!
Ó, dávaj nám, Ty Otče náš,
všetky potreby každý čas,
daj nám jedlo, zdravie, pokoj!
Odstráň mor, hlad, vojnu a boj!
6. A viny naše odpusť nám,
daj pokoj smutným svedomiam!
Aj my, nezostávajúc v zlom,
hriech odpúšťame vinníkom.
Prebud' slúžiť Ti ochotu,
i pravú lásku, jednotu!
7. Do pokušenia neuvod',
premôcť v nás zlého ducha poď,
nech v pravej viere pevní súc
zlo vymetieme z našich srdc'
Ach, nedaj zúfať, vieru skryť,
lež pomôž v Duchu zvíťaziť!

8. Pozbav nás zlého, Pane, tiež,
veď, že dni zlé sú, dobre vieš;
hnev nepriateľov, pomstu skroť,
a z večnej smrti vyslobod',
pri umieraní Slovom teš,
do slávy k sebe ducha vznes!

9. Že to od Teba pýtame,
príčin hojnosť na to máme;
nech Tvoje kráľovstvo večné
prijme naše chvály vďačné,
keď sa pred Tebou kloníme,
v pokore sa Ti modlíme.

10. Tvoja sláva všetko môže,
dáš nám to, čo nám pomôže.
Tvoja moc je nad všetkými
v nebi i tuto na zemi!
Daj, nech náš duch miesto máva,
kde sa Tebe vzdáva sláva!

11. Amen! To značí: Tak sa staň!
Tej viere, Pane, klesnúť bráň,
nech pochybnosť nás nemýli,
že sme Ťa márne prosili:
Buď amen! Takto zapečať,
že si nás ráčil vyslyšať!

M. Luther

Osobné modlitby a prosby

580

Hannover, 1648

O - zvi sa, Pa-ne môj, nech ču-jem Tvo-je
slo - vá, vo - lám už od-dáv-na, veď
v služ-be Ti byť chcem, chcem ces-tou Tvo-jou
len krá - čať, hľa - dať Ťa zno - va vždy
ver-ným srd-com len, vždy ver-ným srd-com len.

2. Chcem silu čerpať vždy z tej svätej pravdy Tvojej,
chápať cesty Tvoje a poslúchať Ťa chcem,
lepšie Ťa tak poznať pomôž, nech ma vždy vedie
tá Tvoja pravda len, tá Tvoja pravda len!

3. Niet mudrca nikde, čo pozná cestu k Tebe,
a nik nenavštíví tú Tvojich tajov sieň,
len Ty nám objasníš, vieš, čo sa kedy stane,
nech Tvoje slovo znie, vždy Tvoje slovo len!

4. O Tvojich zázrakoch my hovoríme hlasne,
hlásame s radosťou to pripomínanie.
Reč iná, cudzia nám, tá iba v ušiach zaznie,
už ďalej k srdcu nie, tam už neprenikne.

5. Ó, Bože, oslov ma, z Tvojich slov dobro plynie,
duša sa otvára a z Tvojej milosti
v tých slovách nachádza tie slasti nepochybné
tej večnej radosti, tej večnej radosti.

6. Ó, hovor a utíš úzkosti, muky naše,
nech Tvoje slovo je zázračným liekom nám,
hovor, Tvoja sláva nech žiari čoraz krajšie,
nech večný je jej plam, nech večný je jej plam!

P. Corneille

581

Ch. C. Converse

U - tie-kaj sa, du-ša mo - ja, na mod-lit-bách kaž-dý

1058

raz k Bo-hu, On je skrý-ša tvo-ja, vy - po-

ču-je vždy tvoj hlas; ke - by ce-lý svet hlu-

chý bol k ža-lost-ným pros-bám tvo-jim, po - zná

tvoj žiaľ, vzdych, plač i bôľ, On rád po-má-ha svo-jim.

2. Keby svätec zhŕdal tebou,
kňaz, levita ťa minul,
Boh sám v Kristovi je s tebou,
aby si nezahynul;
hocčo podľa vôle Jeho
duša tvoja si žiada,
Boh ti pre Syna milého
všetko to v hojnosti dá.

J. Baštecký

1059

582*M. Ramsey*

Ve - riť ma uč, Pa-ne, pro-siť ma uč!

Vie - rou de - tin - skou vždy pro-siť ma uč!

Zbud' mi srd-ce, Pa-ne, nech len Te-be pla-nie!

Z du - še o - do - vzda - nej pro - siť ma uč!

2. Veriť ma uč, Pane, prosiť ma uč!
Z duše pokornej vždy prosiť ma uč!
Spasiteľu milý,
daj mi um, dosť sily,
veď ma v každej chvíli,
prosiť ma uč!
3. Veriť ma uč, Pane, prosiť ma uč!
Čas tak rýchlo plyní, prosiť ma uč!

1060

Hľa, som vysilený,
povzbuď ma a zver mi
účasť na spasení!
Prosiť ma uč!

4. Veriť ma uč, Pane, prosiť ma uč!
Viem, že raz sa vrátiš, čakať ma uč!
Až raz milostivo
zhliadneš na môj život,
v tichu vezmi si ho!
Veriť ma uč!

*R. Mascher***583**

Boh je si - la mo - ja i o - bra -

na mo - ja. Bez - peč - ne mô - žem stáť,

ne - mu - sím sa la - kať hrôz bo - ja.

1061

2. Keby vojsko vstalo,
proti mne sa hnalo
a bolo ho mnoho -
bojím sa ja toho
pramálo.
3. Lebo pri sebe mám,
v ktorého vždy dúfam -
Bojovníka toho,
čo máva síl mnoho,
nezúfam.
4. Jednu vec len žiadam
a tú stále hľadám:
tam v Pánovom dome
prebývať v ochrane,
večne tam!
5. Pane, vypočuj ma
a obzri sa na mňa:
utiekam sa k Tebe,
rád Ťa mám pri sebe,
chráň aj mňa!
6. Tvár svoju predou mnou
neskrývaj, buď so mnou:
Si moje spasenie
i vyslobodenie,
Bože môj!

Cithara Sanctorum 1636

584

W. B. Bradbury

Po-čuť, Pa-ne, jak dážd' z ne-ba o - vla-žu - je
v diaľ-ke šu - mí, ach pro-sím Ťa, o - vlaž ro-sou
stvo - re - nia,
tou i mňa! Tiež i mňa, tiež i mňa,
o - vlaž ro - sou tou i mňa!

2. Otče, čo Ťa núti minúť
svoje dieťa zomdlené?
Ach, nič! Nenechaj ma zhynúť,
pomôž, Otče môj, i mne!
Tiež i mne, tiež i mne,
pomôž, Otče môj, i mne!
3. Pane, nakloň ucho svoje
k mojim prosbám, modlitbám;
príd' k mojej duši úbohej,
obmy, očisti i mňa!
Tiež i mňa, tiež i mňa,
obmy, očisti i mňa!

4. Duchu Svätý, Ty tiež vo mne
konaj dielo spasenia;
osvieť ma, nech nie som vo tme,
uchváť navždy už i mňa!
Tiež i mňa, tiež i mňa,
uchváť navždy už i mňa!

5. Pane, Ty si v sluboch stály,
láska Tvoja prehojná;
Pane, keď tak žehnáš v diali,
požehnaj a chráň i mňa!
Tiež i mňa, tiež i mňa,
požehnaj a chráň i mňa!

E. Codner

nech v mie - ri ži - jem na ze - mi,
po - zbav ma sám zlé - ho!

2. Aj pokorné mi srdce daj,
aby verne bilo,
v moci svojej lásky ho maj,
aby Ťa vždy ctilo!

3. A krvou ho obmy a chráň,
daj, aby zbelelo,
svoj obraz, Pane, vyry naň
a meno na čelo!

4. Duch Svätý rosou milosti
nech mi zvlaží srdce,
nech Tvoj mier sa v ňom rozhostí,
nech Ťa uzriem, Otče!

J. Baštecký

585

W. A. Mozart

Stvor srd - ce čis - té, Bo - že, mi
a du - cha pria - me - ho,

1064

1065

586*Mel. č. 268: Tak, aký som a nič nemám*

Ó, Bo - že Ot - če, uč ma sám, keď
 púš - tou sve-ta blú-diac, lkám, jak z hl-bín du - še
 vo-lať mám: Buď vô-la Tvo-ja, len Tvo - ja!

2. Keď kráčam po tmavých miestach
a smútim na trpkých cestách,
daj, nech volám i v úzkostiach:
Buď vôľa Tvoja, len Tvoja!
3. Keď vravíš, aby som Ti dal,
čo nad všetko som miloval,
viem, že si svoje naspäť vzal.
Buď vôľa Tvoja, len Tvoja!
4. Len dávaj milosť deň po dni,
aby od hriechov slobodný
viac volať bol som ochotný:
Buď vôľa Tvoja, len Tvoja!

1066

5. Až navždy môj dych zastane
a koniec žialom nastane,
hneď plesať budem, ó, Pane:
Buď vôľa Tvoja, len Tvoja!

*Ch. Elliott***Modlitby za rodinu****587***Mel. č. 32: Blahoslavený, kto má odpustené*

Bla - že - ný je dom, kde Ty si hosť, Kris-te,
 kde v po-ko-re pri - jí-ma - jú Ťa is - te,
 kde kaž-dý úc - tu Ti pre - ja - vu - je,
 kde zá-kon Tvoj sve - do-mie bur - cu - je,
 kde všet-ky srd-cia Te-be vrúc-ne bi - jú,

1067

kde po-dľa Tvo-jej vô-le všet-ci ži - jú,
kde o - či všet-kých na Te - ba hla-dia
a Tvo-ji - mi sa zá-kon-mi ria - dia.

2. Blažený dom, kde verí muž i žena,
že Tvoja smrť za nich je podstúpená,
spoločne hľadajú svoju spásu
a svorne žijú v plynutí času,
po Tebe túžbu v svojich srdciach nosia,
s Tebou chcú vždy byť, o to Ťa vždy prosia,
o blaho, i keď srdce smutné je,
či pokoj má a či len trápenie.

3. Blažený je dom ten, v ktorom rodičia
svoje deti v zákone Božom cvičia
a na modlitbách Ti ich zverujú,
podľa Tvojej vôle usmerňujú;
kde v Tvojom slove svorne starí, mladí
záľubu majú a z neho sa radi
učia Ťa ctiť a hlásať Tvoju česť
a cestou žitia verne kríž svoj niesť.

4. Blažený dom, kde radosť rozmnožuješ,
kde svojich sám v zármutku utešuješ,
liečiš, keď choroba sa začína,
kde v šťastí sa na Teba spomína,
kde každý čaká s nádejou deň slávny,
keď otvoriš nám sväté večné stany,
v ktorých Ťa ľud Tvoj verný oslávi.
Buď s nami navždy, Bože láskavý!

K. J. Spitta

588

Ne-chaj-te diet-ky ísť ku mne, vra-ví Pán,
ja im schys-tám v ne-bi krás-ny več - ný stan,
ja im schys-tám v ne-bi krás-ny več-ný stan.

2. Tak vás nežne volá,
dietky, Pánov hlas.
Ó, kto by chcel meškať?

Rýchlo, kým je čas!
 Ó, kto by chcel meškať?
 Rýchlo, kým je čas!

3. Hľadajte Ho stále
 vo dňoch mladosti,
 tak vám On dá v nebi
 poklad radosti,
 tak vám On dá v nebi
 poklad radosti.

4. Iba Ním sa dajte
 poslušne vždy viesť,
 poznáte tak Jeho
 dobrotu a česť,
 poznáte tak Jeho
 dobrotu a česť.

Piesne pobožné 1929

Sobášne piesne

589

I. D. Sankey

Bla - ho tam, kde sľu-by svä - té sa - mo
 ne - bo po - svä - tí, tam, kde ci - ty lás - kou
 vzňa - té sply - nú Bo - hu v o - be - ti! Bla - ho
 tam, kde čis - té ve - ná v ne - be - siach sa skla - da
 jú, bla - ho tam, kde muž i že - na du - chov -
 ný dom sta - va - jú!

2. Len tam pravé blaho býva,
 kde Pán všetkým radieva;
 nech i trnie v ružiach skrýva,
 nech žehná či ranieva!

Len tam čistá radosť blaží,
kde Pán všetko spravuje;
po Ňom každý túži, baží,
vždy Ho vrúcne miluje.

3. Nuž, i vy, snúbenci drahí,
na svadbu Ho volajte,
lebo vám dá život blahý -
a v Ňom šťastie hľadajte!
V srdciach vašich láska stála
k Pánovi nech plápolá,
na nebeskú svadbu Kráľa
Boh i vás raz povolá.

J. Baštecký

590

Mel. Ž. 8: Bože, pred Tebou celá zem už plesá

Čis - tá ver-nosť má byť v man-žel-skom sta-ve,

slú-žiac bla-hu ľu - dí a Bo-žej slá-ve;

pev-ne mu-ža so že-nou spo-ju - je,

1072

tak dve srd-cia je-den duch spra-vu - je.

2. A kto túto svätú vernosť poškvrní,
toho raz bude súdiť náš Boh verný,
lebo zrušil tento zväzok zlatý,
čo pred Bohom i ľuďmi je svätý.
3. Chraň nás, Bože, a daj nám vždy dosť sily,
aby sme ho nikdy nepoškvrnili.
Daj, nech sa vždy verne milujeme
vo zväzku, čo doň dnes vstupujeme!

Piesne pobožné 1929

Modlitby a prihovory za spoločnosť a svet

591

D. Bortnianskij

Ó, príd' - že, príd' - že, le - to Pá - na,

ty nám od-dáv - na slú - be - né, nech roz-kvit-

1073

ne ší - ra zem pla - ná tej na - šej
 vlas - ti mi - le - nej a pus - té
 ro - le, mŕt - ve há - je nech skví sa
 a - ko pes - tré má - je!

2. Ó, prídže, prídže, rosa zhora,
 a zavlaž tú zem, napoj ju,
 nech zo srdc spadne tuhá kôra
 a vyprahnuté ožijú,
 nech všetko dobré, krásne, milé
 tu vypučí zas v novej sile!

3. Ó, prídže, prídže, oheň z neba,
 a roznieť všetko na zemi,
 nech naše duše bleskom z Teba
 zahoria v svätom plameni
 a nech sa všetky rozveselia,
 bijú pre svojho Spasiteľa!

4. Ó, príd' Ty sám, náš milý Pane,
 a navštív svoju vinicu;
 chráň svoje dielo požehnané,
 drž nad ním svoju pravicu,
 nech celý svet to jasne vidí,
 že z Teba pochádza, nie z ľudí!

5. Ó, vráť nám dávnu dobu blahú,
 keď s otcami si prebýval,
 keď tvár Tvoju milú a drahú
 Tvoj ľud vždy jasne vidieval,
 nech všetko Tebe sa len klania
 a žije z lásky svojho Pána.

6. A daj, nech v Teba vkorenení
 sme jedno telo, jeden duch,
 nech Tvojou láskou sme spojení
 a v láske má vždy druhu druh,
 až večné, jasné a bez tône
 k nám príde leto v Tvojom lone!

L. B. Kašpar

592

J. Nikorowicz

Ó, svä-tý Bo - že, čuj na - še hla - sy,
Daj mu vždy z lás-ky po - koj - né ča - sy;

keď Ťa pro - sí - me za ná - rod svoj!
nech nad ním žia - ri ob - li - čaj Tvoj!

Ó, Pa - ne dra - hý, ná - rod náš mi - lý

nech v Tvo - jej prav - de vždy tú - ži stáť,

nech po - zná Te - ba a z Tvo - jej si - ly

nech čer - pá ži - vot, k se - be ho vráť!

2. Ó, svätý Bože, daj svoju vlahu,
nech kvitnú púšte, nech kvitne sad,
vždy každého z nás veď k svojmu blahu,
nech teplu viery ustúpi chlad!
Daj Ducha svojho na kosti suché,
nech všade život môžeme zrieť,
otváraj uši, čo už sú hluché,
ráč náš ľud Ty sám láskavo viesť!

3. Nech, Pane, v našich príbytkoch znovu
zaznieva sladko Tvoj mocný hlas,
daj priechod všade milosti Slovu
a všetkých vierou v Ježiša spas!
Sme potomkami tých, ktorí mreli
za Tvoju pravdu, ó, Bože náš,
a ktorí v túžbe vždy len to chceli,
aby ich deti riadil Tvoj hlas.

4. Ó, Pane drahý, čuj naše túžby,
národ náš milý k životu kries,
použi na to aj naše služby,
nech nový život v ňom skrsne dnes!
Daj, nech náš národ pravdu miluje,
nech pokoj hľadá a dáva ho
a svetu nech aj dnes ukazuje,
jak vykúpený je predraho!

A. Adlof

593

Nápev zo 13. st.

Ó, Krá-lu ve-kov dôs-toj-ný, ráč dá-vať nám čas

po-koj-ný, ved' ne-po-zná-me i-né-ho o-

chran-cu spo-lah-li-vé-ho, len Te-ba, Bo-ha ži-vé-ho.

2. Daj, aby Ťa náš ľud poznal,
na Tvojej ceste v pravde stál!
Nech všetci Tebou vedení
a Tvojou láskou spojení
sa radujeme v spasení!

M. Luther

Rozhranie rokov

594

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Je - den rok za-se od - chá - dza

a k svoj-mu kon-cu pri - chá - dza

beh náš-ho ži - vo - ta čas - né - ho.

Dni ro-ku sa za - vř - ši - li,
svoj beh ver-ne do - kon - či - li

na roz-kaz Bo - ha lás-ka - vé - ho.

Nuž, kaž-dý rok sa skon-čí raz,

za - ne - chá i - ba sto - pu v nás.

2. Šťastný, kto sa s Bohom radí
a so spokojnosťou hľadá
na minulé časy skutočné!
A keď o nich uvažuje,
s potešením spozoruje,
že mu tiež boli užitočné,
v nich sa rozhojnil v známostiach,
láске, nádeji a cnostiach.

3. Šťastný, kto dni minulosti,
prežité z Božej milosti,
nemusí s horkosťou ľutovať!
A kto v pamäti a srdci
držiac uplynulé veci,
nemusí seba obviňovať,
kto sa cez rok v bázni správal
a hriechom sa neoddával.

4. Otče, zdroj každej hojnosti!
Srdce sa mi rozradostí,
keď o tých daroch uvažujem,
ktoré som prijal od Teba,
no s hanbou hľadím na seba
a nevernosť svoju ľutujem.
Lebo čo si mi daroval,
to som ja zle spotreboval.

5. Ó, pre krv Syna milého,
pre drahé zásluhy Jeho,
Bože, zmaž všetky moje viny!

A keď mi dáš život dlhší,
daj, aby som bol vernejší,
riadiť moje srdce, slová, činy!
Keď ma dnes čaká hrob tmavý,
ozdob ma korunou slávy!

J. Szentgyörgyi

595

Mel. č. 406: Ó, hlava plná trýzne

Rok už do - ko - ná - va - me, Bo - že vše-
Vďa - ku, chvá - lu vzdá - va - me s ú - prim - nos -

mo - hú - ci!
ťou v srd - ci Te - be, Pa - ne, čo si nás po

ce - lý rok sta - rý lás - kou za - hr - no -

val zas, dal nám mno - hé da - ry.

2. Nebolo dňa, hodiny,
ani chvíle v roku,
aby si, Pán jediný,
ich na každom kroku
z neba nerozosieval
nad deťmi svojimi,
zem ako stôl prikrýval
plodmi prehojnými.

3. Život, zdravie i milé
všetko si nám chránil,
veci zlé a škodlivé
mocou si odstránil:
boli by nás skazili
za rok aj tisíc ráz,
keby si, Pane milý,
nemal nad nami stráž.

4. Mnohých z nás si pozval zas
už z tejto časnosti,
nám si však predĺžil čas
zo svojej milosti.
Lebo či tej milosti
sme nad iných hodní?
Však i my len v hriešnosti
chodíme deň po dni.

5. Nemáš Ty zaľúbenie
v záhube hriešneho,

lež čakáš polepšenie,
zmenu v žití jeho.
Stále si bol hotový
volať slovom svojim:
Pod', navráť sa k Otcovi,
ty márnokratný syn!

6. Dal si lásky bohato
každému človeku,
ale ktože z nás si to
vážil v tomto roku?
Rok uteká za rokom,
ľudský život plynie
ta, kde hriechy napokon
Boží trest neminie.

7. Bože, dnes sľubujeme,
keď nám dáš ďalej žiť:
lepšie si už budeme
Tvoju lásku vážiť.
Lúčime sa s rokom tu,
aj s hriechmi svojimi.
Ty pod svoju záštitu
láskavo nás prijmi!

Piesne pobožné 1929

596

Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva

Ó, Bo-že, Ty v svo - jej več-nos - ti
a v mi-nu-los - ti, v bu-dúc-nos - ti

ro - ky ne - po - čí - taš
vlá - du a moc vždy máš. Na nás však

hneď, čo sa ro - dí - me, hrob tma-vý

už ča - ká; že však dni len v hrie-chu trá-

vi - me, smrť nás stá - le la - ká.

2. Mnohých roku uplynulého
do hrobov vložili,
keď už dni života časného
pobožne prežili.
Nás však Pán nebies preláskavý
naďalej zachoval,

nového roku sa nám v zdraví,
v pokoji dožiť dal.

3. Tvoj dobrý Duch, Bože, z výsosti
nech prebýva s nami
a tento rok z Tvojej milosti
nech je požehnaný!
Tvoja ruka nech nás spravuje,
množí naše cnosti;
na Tvoju slávu priťahuje
naše náklonnosti!
4. Požehnaj nás časnými darmi
v tomto novom roku,
nech Tvoj pokoj zostáva s nami
vždy, na každom kroku!
Úrodu zeme ráč rozmnožiť,
nech po vernej práci
môžeme bez nedostatku žiť,
Teba velebiaci!
5. A keď zemský beh dokonáme
v tomto putovaní
a schránku tela tu necháme,
zmiluj sa nad nami!
Ó, Pane, daj šťastné skonanie,
odpušť neprávosti,
potom daj večné prebývanie
v nebeskej radosti!

J. Keresztesi

597*Mel. č. 567: S Ježišom chcem v radosi i strasti*

Z tem-na no - ci no-vý deň zas svi-tá a ce-

lé-mu sve-tu zves-tu-je: ple-saj, tvor-stvo, no-vý rok ťa

ví - ta, no-ví mi - losť Boh nám da-ru-je.

2. Ó, jak vážne city v srdciach budia
prvé chvíľky roku nového!
Poďme všetci bohabojní ľudia,
predstúpme pred Pána večného!
3. Pokorme sa dnes pred trónom Jeho,
prinesme Mu obeť vďačnosti!
Vzdajme Mu dnes vďaku zo všetkého,
žiadajúc si hojnosť milosti!
4. Predivné sú, Pane, cesty Tvoje,
daj, nech myseľ naša neklesá,
keď otvoria sa nám strasti zdroje,
keď rozkošou srdce zaplesá!

1086

5. Uč nás všetko prijať z Tvojej ruky,
nech Ťa za to náš duch velebí,
či dáš hojnosť, a či horkosť muky,
poznáš dobre naše potreby.

6. S novým rokom zložme staré hriechy,
s novou chuťou vedme starý boj;
zahodme kvas zlosti, sváru, pýchy,
v odenie Božie sa každý stroj!

7. S vodcom Kristom iste zvíťazíme,
a keď nás Pán z boja odvolá,
korunu života obdržíme
tam, kde večná radosť plápolá.

*J. Baštecký***598***Mel. č. 557: Ježišu, ráč sám cestu raziť nám*

Na-stal no - vý rok, Ty sám riad' náš

krok, riad' i všet-ky na-še sna - hy,

1087

Spa-si-teľ náš, Je-žiš dra - hý: ro - ku
no - vé - ho po-zbav nás zlé-ho!

2. Vzdávame Ti česť
aj zo všetkých ciest,
ktorými nás Tvoje ruky
vedú plesať, znášať muky;
obe cesty tie
prinesú šťastie.

3. Veď tak ďalej nás,
Vodca a Kráľ náš!
Tvoje oči vidia verne
to, čo je nám utajené;
vždy budeš náš Pán,
staň sa nám, čo staň!

4. Korunuj drahým
nás požehnaním!
Hospodine, Bože svätý,
z Tvojej lásky je začatý
tento nový rok
i každý náš krok.

Piesne pobožné 1929

599

Mel. č. 303: V tých miestach blažených

Bo - žia dob - ro - ti - vosť dni ku dňom nám
a sln - ko s me-sia-com ich na čas - ti
pri - ra - dňu - je
roz - de - ľu - je. Po - kiaľ ich roč - ná
ces-ta tr - vá, jar, le-to, je - seň, zi-ma
bý - va, na - to ich mi - nu - losť pri-krý-va.

2. Všetky časti roka predošlého, Otče milý,
zvestujú dobrotu Tvoju, lásku potvrdili,
pretože si nás tak miloval,
že si nám láskavo daroval,
kto čo pre život potreboval.

3. Bože, ktorý si nás hojne požehnal z výsosti,
v tomto novom roku radosť nezmeň na žalosti,
ako začiatok žehnáš jeho,

až do konca ho pozbav zlého,
nech každý ctí Boha večného!

4. Nad zhromaždenými, ó, Bože, v svätom chráme tu
zmluj sa láskavo, rozmnožuj svoju dobrotu!
Požehnaj mladých i starnúcich,
nasýt vedených i vedúcich,
zotri slzy, poteš plačúcich!
5. Ó, daj nám celý rok prežiť s úspechom šťastlivým,
smutné udalosti znášať duchom trpezlivým;
snáď koniec roka dosiahneme,
ale keď ho neprežijeme,
daj, nech spasiteľne umrieme!

J. Lengyel

600

Mel. č. 266: Pod ťarchou hriechov klesol som

No-vý rok pri-šiel k nám za-se, ra-duj-me
sa v tom-to ča-se; v no-vom ro-ku ve-
seľ-me sa z ú-prim-né-ho srd-ca!

1090

2. Syn Boží, z neba nám daný,
v tento deň bol obrezaný.
V novom roku veselme sa
z úprimného srdca!
3. Z moci Jeho lásky živej
prišlo leto milostivé.
V novom roku radujme sa
z úprimného srdca!
4. Ježiš - záruka spasenia
dá nám hojnosť potešenia.
V novom roku radujme sa
z úprimného srdca!
5. Jeho navždy sväté meno
má uctiť každé koleno.
V novom roku radujme sa
z úprimného srdca!
6. Jak verný Spasiteľ sveta,
chránil nás už mnohé letá.
V novom roku radujme sa
z úprimného srdca!
7. Sláva buď Bohu na nebi
a pokoj ľuďom na zemi!
V novom roku radujme sa
z úprimného srdca!

1091

8. Ó, Trojjediný Bože náš,
vyslyš pokorných prosieb hlas:
otvor svoju štedrú ruku
v tomto novom roku!

9. Amen, o čo prosiť chceme,
vierou v Krista dostaneme.
Otvor svoju štedrú ruku
v tomto novom roku!

Cithara sanctorum 1636

Ranné piesne

601

Kluž 1751

Ó, Je - ži - šu, zor - ni - ca ran - ná,
Tvo - ja mi - losť je nám da - ná
a - ko pre - jav po - žeh - na - nia.

1092

2. Ty si základ našej nádeje,
Ty si s nami, keď nám zle je,
Tvoja pomoc nám prospeje.

3. Posväť naše srdcia pre seba,
aby sme poznali Teba,
počúvali Slovo z neba.

4. Chráň nás pred vypočítavosťou,
pred zradou, nešlachetnosťou,
tela, duše skazenosťou!

5. S Otcom večným i Duchom Svätým
pomáhaj nám ako predtým
stáť proti hriechom prekliatym!

6. Buď nám ako milosti prameň,
života základný kameň
až naveky vekov! Amen!

Spevník G. Huszára 1574

1093

602

Mel. Ž. 5: Ó, vypočuj ma, Bože, Kráľu

Ó, Bo-že, len čo po-zná-va-me, že sln-ko
sa u-ka-zu-je a na-šu zem o-sve-cu-je, pred
Tvo-jou tvá-rou sa kla-nia-me, v úc-te Ťa má-me.

2. Že si nás z lásky svojej chránil
pri odpočívání našom,
pri tichom ležaní našom,
telo i dušu pred zlom bránil
a nás zachránil.
3. Bože nekonečnej milosti,
zostaň i dnes v láske s nami,
aby sme neboli sami,
lež žili v tichej pokornosti,
v Tvojej milosti!
4. Pane, vyslyš naše volanie
pre Ježiša, Syna svojho,
daj nám, aby slova Tvojho
sme sa vždy verne pridržali,
v dobrom vždy stáli!

Császárov spevník 1864

603

Mel. Ž. 33: Vy spravodliví, vesel'te sa

Te - ba, ó, Pa - ne, o - sla - vu - jem
sr - deč-nú vďa-ku vy - slo - vu - jem
za mi - losť pre - u - ká - za - nú,
za lás-ku z ne-ba zo - sla - nú.
Ved' aj tej - to no - ci v svo-jej veľ-kej
mo - ci si ma o - chrá - nil
a v ten-to deň no - vou du - chov -
nou ob-no - vou si ma ob - da - ril.

2. Slnko si žitia môjho vrátil,
ktoré temnota halila,

život mi z lásky si neskrátil,
jak si duša zaslúžila.
Keď som v bezmocnosti,
veľkej skazenosti
žiaľne sa zvíjal,
hneď si mi z milosti
odpustil hriešnosti,
z lásky ma prijal.

3. Dnes som do Tvojich rúk poručil,
čo som z Tvojej lásky dostal,
z Tvojho slova som sa poučil,
aby som už v zlom nezostal.
Ó, môj dobrý Pane,
Ty moje dúfanie,
ráč ma vyslyšať
pre Krista drahého,
Ježiša milého,
spasenie mi dať!

Anonymus 1654

604

Kluž 1751

Ve - le - bím Ťa ú - prim - ne, ó, Bo - že, Krá - ľu
Chvá - lim Ťa, že si i mne dal po - vstať v no - vej

več - nos - ti!
svie - žos - ti. Pred cho - ro - bou si ma chrá -

nil, strach z tmy si od - dia - lil, zdra - vie si mi za -

cho - val a dneš - ný deň pri - ví - tať dal.

2. Ó, prosím Ťa pokorne,
ráč ma i dnes ochraňovať;
chcel by som zas pozorne
Tvoju vôľu nasledovať;
pod Tvojím opatrovaním
s dobrým požehnaním
nech svoje povinnosti
konám i dnes v poctivosti!

3. V nádeji ma posilňuj,
aby som nikdy nezúfal;
povinnostiam vyučuj,
aby som v márnosť nedúfal,
ale Teba i blížneho
úprimne miloval,
aby som sa hriešneho
života tak vyvaroval!

4. I dnes tam, kam ma pošleš,
chcem, Pane, verne pracovať
a tak, ako Ty sám chceš,
seba i svojich zachovať;
pomáhaj deň v láske stráviť,
Teba v ňom osláviť!
Chráň telo, dušu moju,
veď ma k večnému pokoju!

J. Kohlrose

605

Mel. Ž. 130: Na Teba z hlbín, Pane

Sln - ce spravod - li - vos - ti, ó, môj dob -

rý Pa - ne, do - praj mi dosť ra - dos -

1098

ti z krás - nej chví - le ran - nej!

Si mo - ja hviez - da ran - ná, v srd -

ci sa mi za - skvej, nech Ťa jak svoj - ho

Pá - na mám v pa - mä - ti stá - lej!

2. Ty svojmu svetlu dal si
zažiarit v temnosti,
svietiš po všetky časy
nám hriešnym z milosti
a pravdou svojho Slova
a svojou milosťou
obživíš ducha môjho,
naplníš radosťou.

3. Ó, daj mi Slovo svoje
vždy verne zachovať,
veď čo podľa neho je,
poslušne chcem konať.

1099

Kráľovstva nebeského
slasť nech verne hľadám
a do spravodlivého
Boha nádej vkladám!

4. Pomôž mi v noci, vo dne,
v každej cnosti chodiť,
ovocie viery hodné
v Tvojej moci plodiť!
Daj, nech Ťa nasledujem,
môj Pane Ježišu,
o telo nestrachujem
sa viac než o dušu!

5. Dokiaľ časné mám telo,
ráč ma podporovať,
aby som mohol smelo
boj viery bojovať!
Daj pevne kráčať v zbroji,
ó, Kriste, Pane môj,
nech po skončenom boji
som v nebi večne Tvoj!

Žitavský kancionál 1685

606

Debrecín 1778

Svä-tý Bo-že, Krá-lu ze-me i ne - ba,
s ce-lým tvor-stvom o-sla-vu-je-me Te - ba,
le - bo nám svo-ju moc, slá-vu zja - vu - ješ,
v nás so Sy-nom, s Du-chom Svä-tým pa - nu - ješ.

2. Keď sme opäť zdraví z lôžka povstali,
keď sme dnešný deň Tvoj jak dar dostali,
chválime Ťa svojim spevom v radosti,
lebo si nás dosiaľ chránil z milosti.

3. I dnes sa do Tvojich rúk oddávame,
každodenný chlieb od Teba čakáme,
túžime byť i dnes v Tvojej ochrane,
pred nešťastím zavaruj nás, ó, Pane!

4. Ty si Pán a milostivý strážca náš,
každý život v svojich rukách stále máš.
Dokáž preto i dnes biednym hriešnikom,
že si kajúcnikom vždy pomocníkom!

5. Daj, aby sme žili v Tvojej milosti,
prinášali vždy ovocie zbožnosti,
posväcuj nás stále svojou svätosťou,
po smrti nás obdar večnou radosťou!

Levoča 1699

607

Mel. Ž. 25: Pozdvihujem dušu svoju

Bo - že, žia - ra sln - ka Tvoj - ho
zba - vi - la ma stra - chu môj - ho,

zno - vu sa mi zja - vi - la,
ce - lý svet o - ži - vi - la.

Vstá - va kaž - dé stvo - re - nie

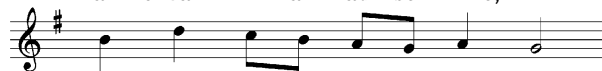

vo svet - le no - vé - ho rá - na

1102

a chvá - li Ťa nad - še - ne,

slá - vi a - ko svoj - ho Pá - na.

2. My ako múdre stvorenie
od rána dňa nového
chválime Ťa natešene
zo srdca radostného,
že nám Tvoja láskavosť
tohto dňa sa dožiť dala,
dobré zdravie a síl dosť
otcovsky nám darovala.

3. Pomáhaj nám v každom dani,
ktoré sme započali,
aby sme, súc povolání,
verne sa zachovali.
Posilni v nás zmužilosť
a daj nám zdravia dobrého,
zažeň každú lenivosť,
vytrhni z úpadku zlého!

4. Bázeň pravá Tvojho mena
nech nás dnes naplňuje,
múdroosť Tvojho opatrenia
naše kroky spravuje,

1103

aby tak všetci verní
z Tvojej vôle deň strávil,
keď príde čas večerný,
Tvoje meno zas slávilí.

5. Nech sa Ti zapáči, Pane,
žiadost' srdca verného,
nesieme ju odovzdane,
ten dar srdca vďačného;
aby sme v žití časom
dobrý boj vždy bojovali,
v nebeskom svetle jasnom
Ty nás, my Teba poznali.

Császárov spevník 1864

608

Mel. Ž. 84: Ach, aké sú, Bože, milé

Noč - ná tma sa už roz - iš - la

a žia - ra sln - ka zas vziš - la,

kaž - dé stvo - re - nie ob - čer - stvi - la.

1104

U - pri - me zrak na ne - be - sá,
dôs - toj - ne zas pri - stroj - me sa,

a - by na - ša du - ša chvá - li - la

Pá - na, kto - rý, keď pri - šiel čas,

svo - jím svet - lom o - svie - til nás.

2. Tvoju dobrotu vidíme,
Tvoju múdrosť vždy chválime,
sú v celom svete rozšírené;
hľa, slnkom nás osvecuješ,
v práci nás tým posilňuješ,
čo je tak múdro pridelená:
nám je z nej potrava denná,
naším blíznym dobrodenia.
3. Jasné líce slnka svietia
do tmy pochmúrneho sveta;
v jeho teple všetko ožíva,

1105

rastú, dozrievajú plody,
zem je ťažká od úrody.
Tak Božia ruka dobrotivá
z roka na rok udeľuje,
čo náš život potrebuje.

4. Tvoju múdrosť v tom vidíme,
preto sa k Tebe modlíme,
nech nás vždy teší slnka žiara!
Daj nám v nej s bázňou pracovať,
z Tvojich darov sa radovať
a podľa Tvojho prikázania
vždy verne slúžiť len Tebe
a blíznym v každej potrebe!

5. Ó, Slnko spravodlivosti,
svetlom nám srdcia premosti,
zapál oheň lásky srdečnej;
daj nám v pravej pobožnosti
zotrvať, žiť mravne, v cnosti,
aby ako lúče slnečné
svietili sme Ti, slúžili -
tu i v nebi s Tebou žili!

Császárov spevník 1864

609

Mel. Ž. 65: Na Sione sa česť Ti dáva

Kto u - sta - no - vil noc nad na - mi
Kto ne - bo za - o - dial hviez - da - mi
na od - po - čí - va - nie?
na o - sve - co - va - nie? A kto noč -
nú tmu zas ob - rá - til na prúd svet -
la, ja - su? Kto sln - ko o - päť nám na -
vrá - til na žia - ri - ví tra - su?

2. Len Ty, ó, všemohúci Pane!
Lebo Tvojej vôle
slnka, mesiaca putovanie
poddá sa, podvolí.
Preto ani my nemeškáme
v rannej pobožnosti,

na slávu Ti žalmy spievame
v detskej oddanosti.

3. Otče náš, keď sme ticho spali,
obklúčení snami,
a nič sme vôkol nevnímali,
Ty si bdel nad nami.
Pred škodou, nešťastím, bôlom Ty
si nás zavaroval
a pred strachom z nočnej temnoty
mocne ochraňoval.
4. Chráň nás i dnes pred nehodami,
ó, Pane, z milosti!
So svojím štítom stoj nad nami
proti svetskej zlosti!
A čo dnes dobré vykonáme,
ráč posvätiť, Pane!
Tvoja láska nás, i čo máme,
nech drží v ochrane!
5. Nech je našou snahou najväčšou
Teba oslavovať
a povinnosťou najprednejšou
blížnych vždy milovať,
aby sme z ducha zmierlivého
viny odpúšťali,
čo nám oni dali z dobrého,
na pamäti mali.

J. Lengyel

Večerné piesne

610

Debrecín 1774

Kris - te, Ty si svet - lo i deň,
za - žeň od nás zlý noč - ný sen!
Ó, Sln - ce spra - vod - li - vos - ti,
buď pri nás v noč - nej úz - kos - ti!

2. Kriste, z Božej svojej moci
ochraňuj nás tejto noci!
Daj pokojne odpočívať
a bezpečne v Tebe bývať!
3. Nech v pokoji usíname
a za strážcu Teba máme!

Ty si nás chránil celý deň,
daj nám aj teraz tichý sen.

4. Vďaka, že si nám pomáhal,
aby nikto z nás neváhal
plniť Tvoju vôľu smelo,
verne konať Tvoje dielo.

5. Daj nám sväté premýšľanie
i sladké odpočívanie!
Chceme Ťa, Pane, milovať,
ó, ráč nás pred zlom varovať!

6. Spomeň si, ó, Pane, na to,
že sme len jak popol, blato;
ráč chrániť duše i telá
pred nástrahou nepriateľa!

7. Bože náš, pri nočnom spaní
stráž nás stále, bdej nad nami
a Tvoja mocná ochrana
nech nás chráni až do rána!

8. Kriste, Tvoje utrpenie
nech nám dá šťastné skončenie;
odvráť od nás večný plameň,
a tak nás spas, Kriste! Amen!

Z latinskej hymny zo 7. st.

1110

611*Nemecký nápev z r. 1507*

Buď Bo-hu náš-mu od nás več-ná chvá-la,

On svo-je da-ry nám bo-ha-to dá - va.

2. Dáva nám, Otec bohatý v milosti,
telesné, duchovné dary v hojnosti.

3. Spievajme všetci v jednomyselnosti:
Sláva Ti, Pane Bože, na výsosti,

4. čo si nám pokrm v čase príhodnom dal
a nahých si nás obliekol, zaodial.

5. Daj, aby sme Ťa, Bože, vždy poznali,
od Teba milosti dary dostali!

6. Nech zvestou Slova silnie naša viera
a duša nech od hladu neumiera!

7. Chválimo Ťa dnes, Otče, Stvoriteľu,
i Teba, Boží Synu, Spasiteľu!

8. Česť, Duchu Svätý, i Tebe vzdávame,
čo vždy nás tešievaš a vodiš. Amen!

Debrecín 1569

1111

612*H. Isaak*

Noc pa-dá na ú - do - lia, na le-sy, strá-ne,
po - lia a spí už ce-lá zem. Ja
prv než spať od - í - dem, pred Te-ba, Pa-ne,
prí-dem, po - mod-liť sa Ti vrúc - ne chcem.

2. Ajhľa, slnko zapadlo,
aby už temno vládlo
tu všetkým končinám.
No mne už slnko iné
aj vo tmách žiari silne,
mne v srdci vládne Ježiš sám.

3. Hoc som aj v noci temnej,
zas ma v nádeji pevnej

1112

utvrdí množstvo hviezd,
že raz z Božej milosti
do nebeskej radosti
na krídlach viery mám sa vzniesť.

4. Zvliekam šat ošúchaný,
znak časnosti mi daný,
v pokoji spať chcem zas.
No Ježiš so mnou vždy je,
slávou ma priodeje,
keď raz nastane spásy čas.

5. Vy, unavené údy,
kým vás Boh ráno vzbudí,
spocíňte v pokoji!
Ty, srdce, teš sa zase,
že smútok v tebe zhasne
i hriech zoblečieš po boji.

6. Na viečka sen mi padá
a moja duša hľadá,
kto by ju uchránil.
Obranca Izraela
je nádej moja smelá,
On pred zlým vždy ma ubráni.

7. Ježišu, chráň ma večne,
nech aj dnes spím bezpečne
v tieni krídel Tvojich!

1113

Chrání ma zas až do rána,
nech veľká moc satana
nestrhne ma do rúk svojich!

8. Nuž, každý, veľký, malý
i drahý blízko, v diali
v pokoji spať už máš.
Boh ťa aj prostred noci
ochráni v svojej moci,
nad tebou verne drží stráž.

P. Gerhardt

613

Mel. Ž. 23: Hospodín je môj Pastier milujúci

Ó, chváľ-me Bo-ha, O-chran-cu ver-né - ho,
u - ply - nul nám deň ži-vo-ta čas-né - ho,
v kto-rom nás zas mi - los-ti - vo o-chrá-nil
a kaž-dé ne-štas - tie od nás od-dia-lil,

1114

do - ži - čil všet-kým, a - by čo jest ma - li
a v zdra-ví sa s Ním spo-lu ra-do-va - li.

2. Bože, do Tvojej dávame sa moci
v tejto nastávajúcej temnej noci.
Nepostihne už nikdy skaza žiadna
toho, čo do Teba vždy nádej vkladá.
Všetci Tvoji ticho odpočívajú,
ktorí iba v Teba stále dúfajú.
3. Ďakujeme Ti preto, ó, náš Pane,
za lásku, pomoc, za opatrovanie.
Zachránil si nás zase pred nerestou,
oči pred plačom, srdce pred bolesťou.
S Tvojím požehnaním sme pracovali
a v zdraví sa tejto chvíle dočkali.
4. Ó, Pane náš, čím sme si zaslúžili,
že si nám dal to, po čom sme túžili,
pred každým nešťastím si nás ochránil
a dušu si nám pred diablom ubránil.
Dala to Tvoja láska nekonečná,
a preto buď Ti navždy sláva večná!

1115

5. Dnes v noci nech nás Tvoje ruky chránia,
v pokoji daj nám spať do svitu rána!
Osvieť i ranným svetlom nás v radosti
a nakloň duše k pravej pobožnosti,
aby sme Ti vždy úprimne slúžili
a raz púť žitia verne ukončili!

J. Háló Kovács

614

Mel. Ž. 74: Nadlho nás, ó, Bože, opúšťaš

Ne - mô - žem eš - te od - po - či - vať, nie,
a ne - pri - pus - tím sen na vieč - ka svo - je,
než sa Ti, Bo - že, od - vďa - čím za Tvo - je
ot - cov - ské dneš - né o - chra - ňo - va - nie.

2. Keď uvážim, jak mnoho dobrého
mi, Otče svätý, denne udeľuješ,

1116

jak láskavo môj život ochraňuješ,
slávim Ťa zo srdca úprimného.

3. Som si vedomý dobre aj toho,
že si ma aj dnes množstva hriechov zbavil,
keď si mi opäť svoju milosť zjavil,
preto Ťa chválím, Záchrancu svojho.

4. Bez Teba, Otče, by som zahynul,
ale Ty v svojej nesmiernej lútosti
udelil si mi spasenie z milosti,
a tak som v Tvojej láske spočinul.

5. Do Teba svoju nádej vždy vkladám
a všetky svoje starosti Ti dávam,
do Tvojej ochrany sa odovzdávam,
ochráň ma, prosím, tejto noci sám!

6. Keď odpočívam v Tvojej ochrane,
ó, verný strážca človeka každého,
nebudem sa báť ani škodcu zlého,
nič z jeho úkladov neostane.

7. Buď mojím strážcom, keď noc nastane,
lebo sa chrániť sám nemôžem v spaní,
keď zdravý, svieži privítam čas ranný,
sláviť Ťa budem opäť, môj Pane!

J. Lengyel

1117

615*Mel. Ž. 42: Ako živú vodu hľadá*

Hľa, jas - né sln - ko za - chá - dza,
kaž - dý na lôž - ko od - chá - dza

ne - bo tmou sa pri - krý - va;
a ti - cho od - po - čí - va.

I mňa slad - ký sen mi - lý
ob - no - ví, dá dosť si - ly,
dá i du - chu ob - ľah - če - nie,
všet - kým ú - dom ob - čer - stve - nie.

2. Prv než teda hlavu zložím
v tichu svojej posteľe

a všetku starosť odložím
a pokoj mi ustelie,
Tvoju dobrotu, Pane,
duch chváliť neprestane,
veď i dnes si ma miloval,
mnohým dobrým obdaroval.

3. Dal si mi moc, dobré zdravie,
chuť i vôľu dobrým byť.
Ale mal som srdce chtivé
iba svojmu Bohu žiť?
Ach, nie, to sám vyznávam,
že mnoho zanedbávam,
hoc duch hlási sa k dobrému,
telo sa vždy prieči jemu.
4. I to len Tvojej milosti
povďačne pripisujem,
že v sebe dosť náchylností
k dobrým skutkom zisťujem.
Tá milosť, ó, môj Bože,
nech mi ďalej pomôže,
aby som žil v pobožnosti
a vzdával sa v každej cnosti!

5. Odpusť každú vinu moju,
ktorú som i dnes spáchal;
polož mocnú ruku svoju
na to, čo som nezvládol!

Učiň to so mnou, Pane,
aby moje skonanie
bolo ako sladký spánok,
otvorilo spásy stánok!

J. Szentgyörgyi

616

D. Bortnianskij

Keď zas ve-čer zvo-ny zne-jú, pri-po-mí-naj
že ti dnes mno-ho dob-ré-ho pre-u-ká-zal

si, duch môj,
Je-žiš tvoj. Na Pá-no-vu česť i chvá-lu

spie-vaj zem i ne-be-sá, chvál' Ho i ty,

du-ša mo-ja, duch môj, pred Ním za-ple-saj!

2. Keď zas večer rastú tiene,
do svetla sa vnor, duch môj,

1120

kde viac slnce nezapadá,
Slnce spásy, Ježiš tvoj.
Na Pánovu česť i chválu
spievaj zem i nebesá,
chvál' Ho i ty, duša moja,
duch môj, pred Ním zaplesaj!

3. Keď zas večer zbohom dávaš,
poznaj priateľa, duch môj.
On je s tebou vždy a všade
bez premeny, Ježiš tvoj.
Na Pánovu česť i chválu
spievaj zem i nebesá,
chvál' Ho i ty, duša moja,
duch môj, pred Ním zaplesaj!

4. Keď zas večer hviezda vzplanie,
ó, čakaj ten deň, duch môj,
keď už k sebe povolá ťa
Hviezda ranná, Ježiš tvoj.
Na Pánovu česť i chválu
spievaj zem i nebesá,
chvál' Ho i ty, duša moja,
duch môj, pred Ním zaplesaj!

L. B. Kašpar

1121

617

Hľa, k no-ci na-chý - líl sa deň, už sln - ko

za - chá - dza a u - na - ve - ným slad - ký sen

už o - či po - hlá - dza.

2. Len, Bože môj, Ty večne bdieš,
nepoznáš spánku čas,
temnotu ani neznesieš,
veď sám si Svetlo, Jas!

3. Nuž, Pane, maj na pamäti
aj mňa, keď tmavne noc,
nech pokoj sen mi osvieti,
pocítim Tvoju moc!

4. Hoc poznám množstvo svojich vín,
v zajatí súc zloby,
no viem, že zbavil ma Tvoj Syn
ich jarma, poroby.

5. Ja Naňho sa len spolieham,
keď čaká ma Tvoj súd,
a istotu vo viere mám,
že nedáš zahynúť.

6. Nuž, myšlienky vy daromné,
preč! Chcem byť s Pánom sám.
Nech prebýva len On vo mne,
v srdci Mu staviam chrám.

7. Tak večer oči zatváram,
zaspávam v radosti,
keď v Pánovi záštitu mám,
aké mám starosti?

8. Ak táto noc má posledná
byť v plaču údolí,
len to chcem: k sebe priviň ma,
nech Ti je po vôli!

9. Ja žijem Tebe, Tebe mriem,
ó, Bože zástupov,
byť Tvojím, to si žiadam len,
si mojou nádejou.

J. F. Herzog

618

Ó, Sln - ce du - še, Kris - te môj,
 vô - kol je tma, nuž, pri mne stoj,
 nech Ťa žiad - ny ne - kry - je mrak,
 a - by Ťa ne - stra - til môj zrak!

2. Keď v mnohej práci plynie deň
 a moje oči morí sen,
 keď k Tebe duch sa privinie,
 v náručí Tvojom spočínie!
3. Po celý deň ráč so mnou byť,
 bez Teba nemôžem tu žiť,
 a keď zase večer príde,
 strach zo smrti nech odíde!

4. Keď sa Tvoje deti stratia,
 na Tvoj hlas sa naspät vrátia,
 buď im aj ďalej útechou,
 chráň ich pred nástrahou hriechov!
5. S chorými bdej a biednym praj,
 svoju milosť im udielaj,
 v smútku im srdcia utešuj,
 v nočnom spánku ich ochraňuj!
6. Prebuď a ráno žehnaj nás,
 žehnaj po celý života čas,
 až v mori lásky, veleby
 privítaš nás raz tam v nebi.

Piesne pobožné 1929

619

Partitúra M. Grylusa 1790

Nád - he - ra, jas sln - ka, svet - la po - mi - nu - li,
 chví - ľa od - po - čin - ku zliet - la, du - ša, ty sa
 zha - sol deň,
 na chrám zmeň! Vďač - ná k dve - rám ne - bies

s pies-ňou chvá-ly sa vzes, ty, člo - ve - če,
svo-ju my-seľ k Pá-nu Je - ži - šo - vi za-ciel!

2. Vďačný v tmavej noci je svit
trblietavých, jasných hviezd,
ja však slnko vidím vzchodiť,
ktoré nemôže tma zniešť.
Slnkom duše tým Pán
Ježiš Kristus je sám,
svetlo moje, chvála a skvost,
poklad, vzácny nad všetko hosť.
3. Neodvrhni skromnú pieseň,
v nej sa srdce zachvieva,
je v ňom nepokoja tieseň,
kým cit nepovyľieva.
Dávam v nej, čo viem dať,
Pane, vezmi to rád.
V Tebe duše priateľa mám,
úprimne to mienim, vieš sám.
4. S Tebou na lôžko sa zberám,
Ty jak stráž a ochrana

staneš si k duši, jej dverám,
a dáš mi spať do rána.
Nič sa už nebojím,
si mojím, ja Tvojím;
ten, kto s Tebou odchádza spať,
i v tme smrti deň bude mať.

5. Koľkokrát krv v tepnách búši,
duch Ťa vo sne objíma,
koľkokrát sa srdce vzruší,
túžba sa v ňom ozýva.
Duchom volať hlasne
do všetkých strán šťastne
chcem, ach, Ježišu, Ty si môj
a ja som a zostanem Tvoj!
6. Mdlé telo, už sa upokoj,
veď to ti je na osoh,
zastrite, oči, pohľad svoj,
lebo takto chce sám Boh!
Vravte v zavretí tom:
Ježišu, ach, Tvoj som!
Taký má mať deň skončenie,
po sne príde prebudenie.

Ch. Seriver

620

Pa-ne, daj nám po-žeh-na - nie, prv než nás ob-

klú-či sen, hrie-chy Te-be vy - zná-va-me,

spa-siť nás mô - žeš Ty len.

2. Hoc strach či choroba, skaza
postavia sa proti nám,
duša nelaká sa naša,
lebo nás Ty chrániš sám.

3. I keď je noc hrozná, tmavá,
zmeníš ju na jasný deň,
Tvoja láskavá stráž dáva
Tvojmu milému i sen.

4. Keď nás v noci smrť zachvátí
a z lôžka sa stane hrob,
kiež sa duša k Bohu vráti
zbavená už všetkých mdlôb.

F. T. Bastel

621

Mel. Ž. 46: Boh je sám naše útočisko

Ó, Bo-že, kto-rý ži - ješ več - ne,

pri - jmi slo - vá vďa - ky sr - deč - né

za všet-ko nám z lás-ky da - né,

Tvo - je hoj - né po - žeh - na - nie!

Ty si nás i dnes o - pat - ro - val

a pred všet-kým zlým nás va - ro - val,

tak - že i v ten-to deň, Pa - ne,

stá - li sme v Tvo-jej o - chra - ne.

2. Nik z nás dnes nebol toho hoden,
aby si s ním bol aj tento deň,
lebo splniť povinnosti
nestihli sme z nedbalosti.
No Ty z lásky i v tomto čase
odpustil si krehkosti naše
a život si nám daroval,
pred nešťastím nás varoval.

3. Ó, Bože lásky neustálej,
zostávaj s nami aj naďalej
a odpusť nám previnenie,
zlé skutky, slová, myslenie,
aby sme neboli súdení,
ani pre viny zatratení!
Ó, pozbav nás pokušenia
i každého pohoršenia!

4. A tiež v nastávajúcej noci
maj nás všetkých vo svojej moci,
ochráň nás pred smrťou náhlou,
pred smútkom a škodou každou,
daj nám ľahké odpočívanie
a ráno radostné vstávanie,
daj dosť síl i myseľ zdravú
pre život na Tvoju slávu!

Császárov spevník 1864

622

L. B. Kašpar

Deň za dňom u - bie-ha, Pán však vždy po - má - ha
Je k nim zho-vie-va-vý, te - ší ich a chrá-ni

svo-jim de - ťom.
pred zlým sve-tom. On kaž-dý raz

vy - po-ču-je ich hlas, ot-cov-sky sa

k nim pri-zná-va a ich po-žeh - ná - va.

2. Deň za dňom odchádza,
Pán však vždy sprevádza
ma životom.
Či je púť trnitá,
či kvetmi ovitá,
vždy Jeho som.
Je tu On sám,
Jemu sa rád viesť dám,

púšťou sveta kráčam za Ním,
za blahom poznaným.

3. Deň za dňom odlieta,
Pán mi ráta letá,
dni, hodiny.
Až skončím žitia beh,
uvidím spásny breh
domoviny,
kde smrti sen
vystrieda rajský deň,
kde je Pán, kde Slnce jasné
nikdy nevyhasne.

J. Baštecký

623

W. H. Monk

Zo - staň so mnou, veď už pri - chá - dza noc,

ó, nech ma chrá - ni, Pa - ne, Tvo - ja moc!

Tieň smr - ti ší - ri sa no - cou tem - nou,

1132

ó, spá - sa je - di - ná, zo - staň so mnou!

2. Rýchlo sa končí žitia krátky deň
a svetská sláva mizne ako sen,
človek prechádza zmenou tajomnou,
Ty, čo sa nemeníš, zostaň so mnou!

3. Hospodine, ráč stále ma chrániť,
pred útokmi diabla ma vždy brániť!
Si, ó, Bože, podporou jedinou,
v šťastí i v nešťastí zostaň so mnou!

4. A keď kladieš na mňa svoje ruky,
rany nebolia, ustanú muky,
tieňom smrti, hrôzou hrobu temnou
len s Tebou môžem prejsť, zostaň so mnou!

5. Krížom svätým, prosím, Pane, Teba,
tmy moje osviet, veď ma do neba!
Jas neba šíri sa tmou tajomnou,
teraz i naveky zostaň so mnou!

J. Baštecký

1133

624*H. A. Malan*

Dô - ve - ru maj v Pá - na, du - ša mo - ja,

zve - če - ra i zrá - na je po - moc tvo - ja!

On kaž - dú strasť pre - me - ní na slasť,

no - vý kvet o - krás - li ti po - zem - skú vlasť.

On v kaž - dej do - be, On kaž - dý raz

po - mô - že ti vždy, keď ču - je tvoj hlas.

2. Dôveru maj v Pána, duša moja,
zvečera i zrána je pomoc tvoja!

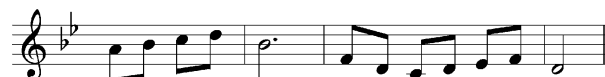
Zo starostí tvorí radosti
a v Ňom vždy nachádzaš prameň stálosti.
Ó, Bože večný, ó, Bože náš,
nuž, vďaka srdečnú prijmi od nás!

*J. F. Räder***625***J. Karafiát*

Pod o - chra - nou Naj - vyš - šie - ho ra - duj sa, ver - ných ple -

mä, o - ko Stráž - cu naj - lep - šie - ho ne - spí

a - ni ne - drie - me, ne - spí a - ni ne - drie - me.

2. Pod ochranou Najvyššieho
k nebu vedie tvoja púť,
v búrkach života tunajšieho
nedá ti On utonúť,
nedá ti On utonúť.

3. Ak Pán Boh vždy s tebou stojí,
ak ti je zbraň, záštitá,

zvítaziš po žitia boji,
triumf ťa raz uvíta,
triumf ťa raz uvíta.

4. Duša v tele, buď veselá,
vrúcnu obeť Bohu stroj,
nikto z ruky Stvoriteľa
nevytrhne podiel tvoj,
nevytrhne podiel tvoj.

J. Baše - E. Antonowicz

626

Tvo-ja pra-vi - ca, ó, Bo - že, žeh-naj ma

i pri spa - ní, Tvo - ja lás-ka všet-ko

mô - že, Tvo-ja moc ma o-chrá - ni,

Tvo-ja moc ma o-chrá - ni.

1136

2. Ó, ráč odpustiť z milosti
premnohé moje hriechy,
Tvoj Duch nech ma zbaví zlosti,
nech nie som bez útechy,
nech nie som bez útechy!

3. Pri oddychu daj ochranu
priateľom i príbuzným,
preveď ich k novému ránu,
daj pomoc všetkým núdzny,
daj pomoc všetkým núdzny!

4. Zo svojej veľkej milosti
potešuj zarmútených,
smutným vždy dopraj radosti,
veď chystáš spásu pre nich,
veď chystáš spásu pre nich.

5. Pod Tvojou ochranou, Pane,
hľa, s modlitbou usínam,
ó, prebuď ma v novom ráne,
veď Otcom dobrým si nám,
veď Otcom dobrým si nám.

Francúzsky zdroj

1137

627

Boh buď s va-mi, do vi - de-nia zas! Múd-rošť

svo-ju vždy vám dá - vaj, v cir - kvi svo-jej u-dr-

žia - vaj; Boh buď s va-mi, do vi - de - nia zas!

Do vi - de - nia, do vi - de-nia tam pri

no - hách Je - ži - ša, do vi - de - nia, do vi-

de-nia, Boh buď s va-mi, do vi - de - nia zas!

2. Boh buď s vami, do videnia zas!
Štítom svojim vás zastieraj,

dennú mannu vám udielaj,
Boh buď s vami, do videnia zas!
Do videnia, do videnia
tam pri nohách Ježiša,
do videnia, do videnia,
Boh buď s vami, do videnia zas!

3. Boh buď s vami, do videnia zas!
Chrán vás pred nebezpečiami,
vezmi vás vždy do ochrany,
Boh buď s vami, do videnia zas!
Do videnia, do videnia
tam pri nohách Ježiša,
do videnia, do videnia,
Boh buď s vami, do videnia zas!

4. Boh buď s vami, do videnia zas!
V láske svojej vždy vás mávaj,
pred nešťastím uchovávaj,
Boh buď s vami, do videnia zas!
Do videnia, do videnia
tam pri nohách Ježiša,
do videnia, do videnia,
Boh buď s vami, do videnia zas!

J. E. Rankin

**ČASTI ZO SVÄTÉHO
PÍSMA,
Z VIEROVYZNANÍ
A MODLITBY**

1140

1141

*„Lebo tak Boh miloval svet,
že svojho jednorodeného Syna dal,
aby nezahynul,
ale večný život mal každý,
kto verí v Neho.“*

(Jn 3,16)

BOŽÍ ZÁKON

I. prikázanie: Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z Egypta, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

II. prikázanie: Neurobíš si vyrezávanú modlu ani podobu ničoho, čo je na nebi hore, čo je na zemi dolu, alebo čo je vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh horliaci, ktorý trestám nepravosť otcov na synoch, do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a preukazujem milosť tisícim, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania.

III. prikázanie: Nebudeš brať meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo; lebo Hospodin nenechá bez trestu toho, kto Jeho meno zneužije!

IV. prikázanie: Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a sväť ho! Šesť dní budeš pracovať a konať svoju prácu, ale siedmy deň je dňom sviatočného odpočinku pre Hospodina, tvojho Boha; nebudeš robiť nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý je v tvojich bránach, lebo za šesť dní vytvoril Hospodin nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich, a siedmy deň odpočíval; preto Hospodin požehnal deň sviatočného odpočinku a posvätil ho!

V. prikázanie: Cti otca svojho i matku svoju, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh aby si dlho žil na zemi!

VI. prikázanie: Nezabiješ!

VII. prikázanie: Nescudzoložíš!

VIII. prikázanie: Nepokradneš!

IX. prikázanie: Nevyslovíš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu!

X. prikázanie: Nepožiadaš dom svojho blížneho! Nepožiadaš ženu svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho služku, ani jeho vola, ani jeho osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu.

SUMA ZÁKONA

Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci.

RADOSŤ VERIACEHO KREŠŤANA

Čo je tvojím jediným potešením v živote i pri smrti?

To, že telom i dušou ako v živote, tak i pri smrti, nie som sám svoj, ale patrím svojmu vernému Spa-

sitelovi Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý svojou drahou krvou učinil dokonale zadosť za všetky moje hriechy. A vyslobodil ma z každej moci diabla, i zachováva ma tak, že bez vôle môjho nebeského Otca ani jeden vlas mi nemôže spadnúť z hlavy, ba všetko mi musí slúžiť k spaseniu. Preto ma aj ubezpečuje skrze svojho Ducha Svätého o večnom živote a činí ma podľa srdca ochotným a náklonným žiť odteraz Jemu.

Koľko vecí máš poznať, aby si mohol/mohla v tomto potešení radostne žiť i zomrieť?

Mám poznať tri veci: po prvé: aký veľký je môj hriech a moja bieda; po druhé: ako sa mi dostalo vykúpenia zo všetkých mojich hriechov a z každej mojej biedy; po tretie: ako mám prejavíť vďaka Bohu za také vyslobodenie.

SLOVÁ USTANOVENIA KRSTU

Daná je mi všetka moc na nebi a na zemi. Chod'te teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. Amen.

SLOVÁ USTANOVENIA VEČERE PÁNOVEJ

Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj odovzdal: Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal

chlieb, a keď dobrorečil, lámal a riekol: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva; to čiňte na moju pamiatku! Podobne po večeri vzal aj kalich a riekol: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi: to čiňte, kedykoľvek budete piť, na moju pamiatku! Lebo kedykoľvek by ste jedli tento chlieb a pili z kalicha, zvestujete smrť Pánovu, kým nepríde! Preto ktokoľvek by nehodne jedol chlieb alebo pil z kalicha Pánovho, previní sa proti telu a krvi Pánovej. Skúmaj sa teda, človeče, a tak jedz z chleba a pi z kalicha; lebo kto nehodne je a pije, odsúdenie si je a pije, lebo nerozoznáva telo Pánovo.

APOŠTOLSKÉ VIEROVYZNANIE

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

MODLITBA PÁNOVA

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I nevod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.

MODLITBA PRI VSTUPE DO CHRÁMU

Svätý Bože, s pokorou a pokáním prichádzam pred Teba do tohto zhromaždenia. Sústred' moje srdce a moju myseľ mocou svojho Svätého Ducha na všetko, čo sa tu bude diať, aby som mohol/mohla odchádzať naplnený/á bohatstvom Tvojich žehnaní. Amen.

MODLITBA PRED KÁZŇOU

Otvor mi oči, aby som videl zázraky Tvojho zákona (Žalm 119,18).

MODLITBA PRED ODCHODOM Z CHRÁMU

Svätý Bože, ďakujem Ti za Tvoju lásku a vernosť, za to, že som i teraz mohol/mohla mať spoločenstvo s Tebou. Posilni ma mocou svojho Svätého Ducha, aby to, čo som dnes tu prijal/a, som dokázal/a preniesť a uplatniť vo svojom každodennom živote. Amen.

PRED ZAČIATKOM BOHOSLUŽIEB

Svätý Bože, ďakujem Ti za Tvoje volanie. Dávaš mi sestry a bratov, aby som v spoločenstve s nimi prežíval Tvoju prítomnosť, Tvoju milosť a Tvoje spasenie. Priprav ma na prijímanie a počúvanie, aby som za ľudským slovom počul odkaz, ktorým sa prihováraš aj mne, a uchoval som si ho vo svojom srdci. V mene Pána Ježiša prosím. Amen.

Nebeský Otče, ďakujem Ti za všetky tie príležitosti, ktoré mi dávaš, aby som sa oslobodil od svojej každodennej zaneprázdnenosti a išiel/išla do obecnstva, v ktorom sa môžem duchovne stretávať s Tebou. Ďakujem Ti za nášho kazateľa/kazateľku, ktorého/ktorú si povolal, aby nám zvestoval/a Tvoje slovo v čase i nečase. Požehnaj jeho/jej zvesť i dnes, aby som si z nej mohol odniesť do svojho života to, čo potrebujem predovšetkým, či už pre napomenutie, alebo posilnenie vo svojej viere a ďalšie duchovné napredovanie. Skrze Pána a Spasiteľa môjho Ježiša Krista prosím. Amen.

PO SKONČENÍ BOHOSLUŽIEB

Verný Bože, ďakujem za spoločenstvo sestier a bratov, ďakujem za zvesť, ktorou si sa ku mne prihováral. Tvoje slovo má moc, akú nemá žiadne ľudské slovo. Ním buduješ svoj ľud i spoločenstvo zboru, do ktorého smiem patriť. Daj, nech i mňa

Tvoje slovo premieňa tak, aby som bol užitočným stavebným kameňom, skrze ktorý si chceš budovať slávu svojho diela, a to aj uprostred toho ľudu, medzi ktorý si ma postavil a povolal. Skrze Pána Ježiša Krista tak prosím. Amen.

Láskavý Bože môj, prichádzam zo zhromaždenia a predou mnou sú opäť - z Tvojej milosti - všedné dni a v nich všelijaké povinnosti a starosti, ktoré ma neraz pohlcujú tak, že zabúdam na Teba a na to, na čo ma povolávaš v Ježišovi Kristovi. Požehnaj preto svoje slovo v mojom srdci, aby mi bolo vždy svetlom a aby som videl, ako sa konkrétne týka môjho každodenného života a ako mám podľa neho žiť, aby môj život mohol byť skutočne bohatý. Pomáhaj mi ostávať verným nasledovníkom a pravdivým svedkom o spasení, ktoré prijímame nezaslúžene z Tvojej milosti, skrze zásluhu Pána Ježiša Krista. V Jeho mene prosím, vypočuj milostivo moje volanie. Amen.

MODLITBA PRED PRIJÍMANÍM VEČERE PÁNOVEJ

Milostivý Bože, ja úbohý hriešnik, prosím Ťa, odpusť mi z milosti všetky moje hriechy, ktorými som sa proti Tebe previnil/previnila.

Očisti, prosím Ťa Otče, moje srdce, posväť moje predsavzatie, aby som mohol/mohla byť teraz hodný/á účasti na tejto svätej večeri.

Daj, aby som sa tu mohol/mohla duchovne zjednotiť s Tvojím svätým Synom, Pánom Ježišom Kristom, a tak dosiahnuť istoty o svojej spáse a večnom živote. Amen.

PRI PRIJÍMANÍ CHLEBA

Pane Ježiši! Urob ma hriešneho Tvojho/Tvoju služobníka/služobnicu účastníkom/účastníčkou zásluh Tvojho, na kríži lámaného tela. Amen.

PRI PRIJÍMANÍ VÍNA

Pane Ježiši! Urob ma, hriešneho Tvojho/Tvoju služobníka/služobníčku účastníkom/účastníčkou zásluh Tvoje svätej vyliatej krvi. Amen.

MODLITBA PO VEČERI PÁNOVEJ

Bože a Otče môj, z celého srdca Ti vzdávam vďaku za tú milosť, že si aj teraz posilňoval moju vieru, očisťoval moje srdce a vo svätej večeri si ma uisťoval o odpustení mojich hriechov.

Prosím Ťa, Otče, stoj pri mne i naďalej so svojou svätou pomocou. Chyť ma za ruku, aby som chodil/a vždy po Tvojej ceste, bol/a Ti až do smrti poslušným dieťaťom a verne nasledoval/a svojho Spasiteľa Pána Ježiša Krista. Amen.

1150

PONDELOK Žalm 119,105

Svätý Bože, obraciame sa k Tebe s vďačným a pokorným srdcom aj na tejto modlitbe. Pripomíname si, ako mnohým dobrým zaopatruješ naše životy. Nezachováva nás priazeň tohto sveta a životných okolností, nepodliehame silovému zákonu osudu, či vplyvu nepredvídateľných náhod, ale stojíme a padáme Tvojou milosťou. Používaš rôzne spôsoby a prostriedky, aby si nás presvedčil o svojej добрote, láske a starostlivosti. A predsa, koľkokrát sú na našej strane smutnou skutočnosťou nezaujem o to, čo máš pre nás pripravené ako svoje cesty a prílišné sústreďenie na seba a svoje možnosti. Odpusť nám, ak svetlo našej viery často pohasína, ak to, čo nám dávaš ako poznanie vo svojom slove, nevieme správne uplatňovať. Prosíme, stoj pri nás aj v nadchádzajúcich dňoch nového týždňa. Daj nech vieme, že bohatstvo svojich darov máš otvorené, aby sme z neho smeli prijímať i my. Nech je Tvoje slovo sviecou mojím nohám a svetlom aj môjmu chodníku. V mene Pána Ježiša tak prosím. Amen.

UTOROK Žalm 27,10

Svätý Bože, ďakujeme Ti, že si tou prepevnou skalou od vekov aj pre naše životy. Ďakujeme Ti, že smieme k Tebe prichádzať so svojimi starosťami, s bre-

1151

menami všelijakých otázok a očakávaní. Vieme, že hoc by nás sklámali naši najbližší alebo priatelia, nech by sme hľadali pochopenie vo svojich ťažkostiach a osobných zápasoch kdekoľvek vo svete, je to márne, ak v Tebe nájdeme porozumenie, ak Ty sa nestaneš pevnou a konečnou istotou našich životov. Ďakujeme Ti, že pre Teba nie je nič cudzie, čo prežívame. Nič z toho, čo nám prichodí podstúpiť v tomto živote, sa napokon nevyhlo ani Tvojmu jedinému Synovi Ježišovi Kristovi. Dávaš nám Ho ako pravého prostredníka nášho spasenia. Chvála a vďaka Ti buď za to. Ďakujeme, že vieš najlepšie, čo potrebujeme zo všetkého najviac. Ty vieš, čo by nám mohlo ublížiť a naopak, čo nám poslúži k pomoci a spaseniu. Pomáhaj nám odovzdávať sa Ti v dôvere so všetkým, čím sme, čo máme i so všetkými túžbami a očakávaniami. Skrže toho prosíme, v ktorom nám dávaš istoty bezpečnej prítomnosti a slávnej budúcnosti, skrže Pána Ježiša. Amen.

STREDA
Žalm 18,33

Nebeský Bože, ďakujeme Ti, že ostávaš naším milostivým Bohom. Nemáme nikoho a nič, o čo by sme mohli oprieť svoje dúfanie. V nedostatku a potrebách nenájdeme nikde skutočnú pomoc. Môžeme urobiť pre seba mnohé veci, ale nedokážeme si zadovážiť to najdôležitejšie: aby náš život bol ozajstný, aby ho

nezraňovala a nezlamovala vždy znovu moc všelijakej slabosti, nedokonalosti, pukušenia a hriechu. Nedokážeme vždy znovu obnovovať zdroje telesných i duchovných síl tak, aby sme mohli obstáť v búrkach a privaloch doby, v ktorej žijeme. Ďakujeme Ti, že máme Teba. Že sa môžeme obracať na Teba. Ďakujeme Ti, že Ty si naším silným Bohom. Ďakujeme Ti, že ako opaskom, nás môžeš prepasovať silou telesnou i duchovnou. Prosíme, vyzbrojuj nás vždy tak, aby naša cesta bola priama a bezúhonná. Pomôž nám rásť v známosti a milosti Pána Ježiša. V Jeho mene k Tebe voláme. Amen.

ŠTVRTOK
Mt 5,6

Otče náš, Ty si svätý a spravodlivý. Naopak, my sme všelijako poškrvnení a nečistí. Nedokážeme plne uplatňovať všetko, čo od nás očakávaš. Vieme sa z Tvojho pohľadu dívať na svet i na vlastné životy, ale často nevieme podľa toho žiť. Ďakujeme Ti za Tvoju milosť. Ďakujeme Ti, že skrže to, čo Pán Ježiš dokonal na golgotskom kríži, si i nás ospravedlnil a že skrže Neho i nás vidíš ako spravodlivých. Pomáhaj nám v tom, čo vo viere nezaslúžene prijímame, žiť na každý deň. Daj, aby sme nielen vedeli čo je správne, ale snažili sa to tiež uskutočňovať. Neprestávajú naplňovať naše srdcia pravou láskou, ktorá nehľadí iba na seba, ale aj na to, čo je druhých. Daj nech je prí-

tomná vo všetkom, čo robíme a ako žijeme. Prehlbuj v našich srdciach túžbu po takej spravodlivosti, z ktorej nevzklíči nová pýcha a chvála, ale v ktorej budeš oslavovaný Ty, darca pravej spravodlivosti. V mene Pána Ježiša prosíme. Amen.

PIATOK Žalm 125,1-2

Ďakujeme Ti, Bože náš, že vo svojej všemohúcnosti riadiš a spravuješ tento veľký svet i naše malé životy v ňom. Koľkokrát sa cítime ohrození a bezmocní: v rôznych chorobách, ťažkostiach, problémoch, keď na nás čiha všelijaký nepriateľ tohto sveta, áno v neposlednom rade i ten najposlednejší, smrť. Ďakujeme Ti, ak smieme vedieť z Tvojho slova, že Ty neprestávaš pracovať v náš prospech a si za nás. Ďakujeme Ti, že v Ježišovi Kristovi nás najpresvedčivejšie uisťuješ o svojej láske, vernosti a spasení. Svet okolo nás, tvárou v tvár všelijakej nepriazni, buduje silné hradby svojej moci a vplyvu. Obklopuje sa tým, čo vidí a rozpoznáva okolo seba ako to najsilnejšie a najbezpečnejšie. Ďakujeme Ti, že my smieme vedieť o inej pomoci. Ďakujeme Ti, že v Ježišovi Kristovi Ťa smieme poznávať ako toho, ktorý si vŕchol svojho ľudu so svojou pomocou ako pevný štít odteraz až na veky. Pomôž nám, aby sme Ti neprestávali dôverovať a v tom, čo nám ponúkaš v Ježišových spasiteľných daroch, našli konečné istoty a nádej nového. V Jeho spasiteľnom mene prosíme. Amen.

1154

SOBOTA Žalm 119, 68

Svätý Bože, v pokore priznávame, že aj keď Ťa vyznávame ako milostivého a milujúceho Boha, neraz sme v každodenných udalostiach málo vnímaví na Tvoju lásku a dobrotu. Mnohé veci prijímame úplne samozrejme akoby sme na ne mali nárok. Tomu potom zodpovedá aj naša práca a povolanie. Vidíme predovšetkým seba a svoje možnosti. Preceňujeme vlastné sily a schopnosti, keď sa márne domnievame, že všetko závisí na našej výkonnosti, na tom, čo sami dokážeme a zvládneme. Vieme veľmi dobre, že len Ty jediný môžeš dať zmysel každej práci. Len Ty jediný môžeš dať pozemskému životu pravé naplnenie. Odpusť nám, ak na to v prílišnej ustaranosti a uponáhľanosti zabúdame. Dávaj nám múdrosť, aby sme v Tvojom slove jasnejšie porozumeli, ako nás môže obohacovať život podľa Tvojich ustanovení. Pomôž nám lepšie objavovať súvislosti viery a každodenného života. Aby sme žili múdro. A hlavne, aby sme neprehliadali Tvoju lásku a dobrotu, ktorá je našim najväčším a najdôležitejším dobrom a požehnaním. Amen.

NEDELA Kol 1,12-14

Verný Bože, obraciame sa k Tebe na tejto modlitbe aj v dnešný sviatočný deň, ktorý si Ty sám oddelil a posvätil. Otvárame sa voči Tebe, pretože ak by

1155

sme mali ostať uzavretí iba do seba, do svojich mnohých otázok, ťažkostí a trápení, nakoniec by nás pohltili a cestu pomoci by sme nenašli. Ak by sme ostali v zajatí samých seba, ostali by sme v zajatí toho najhoršieho, ľudskej slabosti, biedy a hriechu. Vieme, že niet pravej nádeje bez Teba. Niet skutočného bohatstva bez bohatstva Tvojej milosti. Prichádzame k Tebe takí akí sme, so svojimi starosťami, ťažkosťami, so všetkým, čo nás trápilo a znepokojovalo aj v uplynulých dňoch. Ale predovšetkým, prichádzame poznamenaní mocou hriechu. Nebolo bez neho naše zmýšľanie ani konanie. Obohacoval si nás mnohými darmi, ale my sme ich často nevyužili správne a obrátili sa neraz aj s nimi proti Tebe. Vieme, že cesta v odvrátení sa je zlá. Nemôžeme správne ísť a žiť bez Tvojho vedenia. Stretávaj sa s nami, dávaj sa nám poznávať a kedykoľvek nám chýbaš v tom, kde sme a ako žijeme, dávaj sa nám nájsť. Zostávaj so všetkými chorými, ubiedenými, ktorí sa trápia z rôznych príčin, osamelými uprostred všelijakých skúšok či rokov svojho života. Buď im oporou a pomocou.

Ďakujeme Ti, že v Ježišovi Kristovi si nás vytrhol z noci tmy a dal nám účasť na údele svätých. Daj nech si to znovu pripomenieme a nájdeme uistenie o tom v zvesti dnešnej nedele. Požehnaj jej svedectvo nám i všetkým. V mene Pána Ježiša prosíme. Amen.

ÚVODNÁ MODLITBA DOMÁCEJ POBOŽNOSTI

Svätý Bože, ďakujeme Ti za zaslúbenie Tvojho slova, že tam, kde sa dvaja alebo traja schádzajú v Tvojom mene, tam si Ty prítomný. V dôvere, že budeš prítomný i teraz v spoločenstve našej rodiny, obraciam sa k Tebe na tejto modlitbe. Chválim Ťa za Tvoju lásku a starostlivosť. Ďakujeme Ti za všetko, čo môžeme prijímať z Tvojej ruky. Je to svedectvom, že vieš o našich potrebách a včas prichádzaš na pomoc v tom, čo je pre nás práve potrebné a užitočné. So zahanbením však poznávame ako nás predchádza Tvoja láska a vernosť. Vyznávame, že takí akí sme, si nezaslúžime nič z Tvojej dobroty. Každý náš hriech volá proti nám. Veď je previnením proti Tebe a neposlušnosťou voči Tvojej vôli. Čím by sme boli, ak by si mal rátať každú našu vinu a trestať podľa spravodlivosti zákona. Ďakujeme Ti, že tak nerobíš. Ďakujeme Ti, že si nechal trpieť toho, ktorý bol bez viny, aby sme my vinní mohli byť spravodlivými. Jeho si poslal ako naplnenie zákona. Ďakujeme ti, že skrze Neho nám cez biedu a porušenosť našich životov dávaš vidieť ich slávu. V Jeho mene prosíme, sústreď nás i teraz na Tvoje slovo. Na všetko, čo máš v ňom pripravené ako odkaz pre naše životy. Ty, Pán slávy, osláv sa i pri nás so svojou láskou a milosťou. Amen.

ZÁVEREČNÁ MODLITBA DOMÁCEJ POBOŽNOSTI

Milostivý Bože, ďakujeme Ti, že nám dávaš chvíle akou je i táto, keď spoločne ako rodina smieme prichádzať pred Tvoju tvár. Ďakujeme Ti, že nás tu sýtiš mnohým dobrým. Ukazuješ nám na to, čo je naším povolaním a povzbudzuješ nás, aby sme ho verne niesli, kdekoľvek nás postavíš. Ďakujeme Ti predovšetkým za to, že v zvesti evanjelia môžeme dohliadnuť ďalej, než len vidí ľudský zrak. Ďakujeme Ti, že v tom, čo i pre nás dokonal a naplnil Tvoj Syn, Pán Ježiš, nám dávaš dovidieť za hranice nášho pozemského údely, bolesti a trápenia. Áno ďakujeme Ti, že v Ňom a skrze Neho nám dávaš dovidieť až k sláve našich životov. Ba ukazuješ nám aj cestu. Je to práve tá cesta, ktorou sa nám stal On: cesta, pravda i život. Pomáhaj nám po tejto ceste verne ísť a na každý deň niesť bremeno našich všelijakých krízov. Podopieraj nás, keď klesáme, obživ keď umdliavame, poteš, keď zúfame. S Tebou je každé bremeno ľahšie. Obohacuj nás práve tými duchovnými darmi, o ktorých Ty vieš, že ich potrebujeme zo všetkého najviac. Tvoj Syn, Ježiš Kristus, v ktorom sa Ti zalúbilo, je jediný, ktorý ostáva i nám ako pravý Spasiteľ a Pán našich životov. Dávaj nám silu a múdrosť uplatňovať Jeho spasiteľné evanjelium v našom živote, v živote našej rodiny a tak ostávať vernými a oddanými svedkami. Pre lásku, skrze Neho zjavenú, prosíme. Amen.